

١٠
٨٠٠
قد وقف هذا الملك الحكيم سيدنا الامير المظفر
ملك الملوك والفرسان حاكم اقليم الهند
السلطان السلطان الفارسي محمد بن
صفي الدين علي بن طاهر واسمه يدوانا
عبد الله ملك الامم والعهدة احمد
المصطفى بن احمد بن الحسن
عمره اربع

Handwritten text in a decorative border at the top of the left page, featuring floral motifs and red ink.

٤١٨

Main body of handwritten text in Arabic script on the left page, arranged in vertical columns.

Faint handwritten text in Arabic script on the right page, mostly illegible due to fading.

Small handwritten text or signature at the bottom right corner of the right page.

سید الشهدا

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى. خصوصاً على رسوله محمد
المصطفى الذي وصفه في كتابه الكريم. وقرآنه العظيم فقال وهو وصف
العالمين. وما ارسلناك الا رحمة للعالمين. وعلى آله النجباء الاكابر الكرام
واصحاب النجباء الاكابر العظام. وبعد معلوم اوله که بوسی انک میفتی
و پادراکت فرقی. احقر العباد. سودر نامراد. ابد که برکته یمن
اوقانده. و اشرف سامانده احب محبین. و اخلص مخلصین. اوله که
النوع علوه اراسته. و اصناف متولده پراسته. ابدی زخار بجار.
و بجار زخار اخلاق سنیة اید مخفی. و اطوار سنیة دینه مخفی. افضل خلائق
و اکمل خلائق. و اکرم عرب و عجم علی الاطلاق. احسان و عطایه به جمال
و سماحت سخاوت به مثال. جو دو کرمه شیمین کور مشدر در زکار.
دور اید لی بونه چرخ دوار. شیخ حرم مدینه خدی سقا الله ثرا. جعل
الجنة مینوا. خانه شکسته به کلدی پس الکلام بحر الکلام. و بیان الی الامم
حبیه کتاب کلسانه. که امجوبه اهل خیال. و نمونه سحر حلال. و نوازه

بوستان بیان. و تذکره دوستان زمان. و نزهتگاه اولوالالباب
و قبله گاه. طالع بد مذکر اولدی که نه اولیدی بو مخدیه صاحب جمالک
و نوع و سر حمله اخیا کلد. پرو اقصا عنی و حجاب متاعنی. رفع ایدر
ترک عبارت بر شرح اولیدی تا کم مشکلاقی بیایا. و مفضلانی حیان.
اولوب قباد را می معلوم. و استعمالانی مفهوم. فائز مفضول. و اسلوب
مربوط. و شیمی ابد که بعنایت بزوانه. و همت باران بو فضیله
حصولی بردانی النفاذ موصوله. هاتدم اول بار موافق. و محبت صادق
و عدل کرم وین. و خلفه شین. و بیوب لباس التماس لکنی حکم طوب
کریز بولدرین سد. و بهانه سوز لرین رد. قلدی اگر چه کم ترکی عبارت.
قطر افتند در. لکن المأمور مغفور. و هم فارسی لغاتی شرحه ترکی عبارت
ملائیم و مناسب. بلکه لازم دو اجبه رهمانه ارباب عرفانه متوقع. و احباب
احسانه متضرع. اوله که بوبنده کمتک. و درواحتک. هر عیب و قصور
و نقصان و فتورین. که کوره در سه و فله راجع بیلوب اصلاحی احسانند
در یغ بیور میا الروا الله الموفق الی سبیل الرشاد. و هر روزی بالعباد.
و هو حبی و نعم الوکیل. اما بعد حضرت شیخ بسمله ذکرند که حدیث
اقتدا ایدوب حمد خدای معنا ذکر ایددی و بویروی منت حدیث ازیر حقیقت
حمد ذات بارینک صفات کلماتی مشتمل کلام ذکر ایدم که لفظ حمدی و باطن
مشتملانی بخصوصه ذکر ایدم که واجب و کل نه که حاشیه مطالقه
بند ایددی روایت ایدوب بیور حقیقه احباب اظهار الصفات الکمالیه یعنی
حقیقت حمد عاومیم و دالی مشتمل الفاظی ذکر ایدم که کلمه حاصلی لفظ
حمد و مشتملانی مخصوص و کله حقیقت حمد بل که هر کلام که خدا نک

صفات کمالیه سنه دلالت ایدر حقیقت حد اوله کر که عربی و لیلیه
 و کر که غیر یله منت نایلر و تا سر مصدر و در من یمن و نه یعنی نصر بانک
 مضاعفند و تو بچله تنبیه و مستعمله منق نوبخ اوله کر که بر که به بد سنه
 اعطا ایلیمه سین صکره اذ اوجفا ایچونه باشینه فقه سین پس بو منت
 عقلا و سرفا مذمومدر تنکه قداننده بو منتک نه سنده ایت که نه و ایدر اوله
 قوله یخ لا یطعوا احد فاکم بالین والاذی و من تنبیه اوله کر که سو و کله بعض سنه
 انعام ایلیمه سین صکره تخنن طریقیله یعنی محبت و مودت جهته ایلر کک
 عطایا بقدر ایلیمه سین اکامجنتک اوله غینه منتبه او ایچون و بو منت عقلا و سرفا
 مقبوله رنکه ایت کر که یو که دلالت ایدر قوله یخ بل الله یمن علیکم پس ذات
 ایله طریقیله یله منت اثبات ایلمک اعتراف و اقرار طریقیله و ربیع بو قدر نعم
 بیزه اعطا ایلشد و هر دم و هر ساعت اعطا ایدر کر که بیزه منت ایلیمه لایق
 و سزاوار و در و یکله اخبار طریقیله و کله یعنی یواشانت اعتراف طریقیله و راجبه
 طریقیله و کله یعنی بیزه منت ایلیمه و یا ایلر و یک و کله پس در اعتراف محض
 و ثنا و رخدار ایلیمه و یا سزا که معنای سنده سنده کر که بریسی ذات باریه اسم
 عربیده الله کیسی که خیزه اطلاق جائز و کله و بر سیده صاحب و رب معنای
 که خدا و خانه خدا کیسی صاحب خانه و یکله بولیمه یا ساکن او قمتی لازم معلوم
 اوله کر که هر کلمه تک که آخری الف و یا و اوله سنده بولیمه و سکره بر یا مقدر
 نهایی حالت اضافته لسانی لایله کر که اول کلمه صفته مضائق او سونه
 بو و لا ویر کیسی کر که غیریه مضاف او سونه بو و نا فکی قاحظ را بولیمه لام
 جار کیسی شخصیص افاده ایدر المنه الله یعنی منت الا که رومنه اول حقیق
 در مذکور اعتراف طریقیله منت الله و یکله و کله زیر مانه اوله ویر مونه

علیه یز پس اکدر بیزه یزیم اکا و کل معلوم اوله کر که معنای و یمنک و اب
 بجه و یمنک اولی المنه لایله العقل و پس آید جاری اوله مباحت
 و منافقات بولیمه جاریه اما طالب تحصیل فارسی اوله مناسب و ملائم
 اوله غیچون بزرگ اوله در عرقه فعل ماضی مفروضه ذکر خایب صفت سید رفعتده بولیمه
 سنه به ویر لایله بولیمه کیسی بر لایله به مثل و مانند معنای یعنی تقمیر ایدر
 مضارع استمرار مراد و ربیع و نا و عر زور و یک اوله و او حرف عطف رفیق است
 و اوله همزه بیسته مفهوم او فقه و اما عربی کیسی مفتوح او فقه فقه شدت بولیمه
 جمل عرب کیسی فعل ماضی مفروضه ذکر خایب رفعتده غلبیم و یکله اما بولیمه کیسی بر لایله
 متعالی معنای یعنی ویر لایله اولی بو و کر که عربیه عطف نقیر اعتبار اوله بولیمه
 جمله فعلیه معنا جهته خدایه صفت واقع اوله کر که حرف رابطه صفت و با
 حرف تعلیل که بورا و اندر ما قبلینی یا بعدینه ارتباط ایچون کلمه در نه به ربط
 ایله کیسی تعیین ایلمک قلت نایلیمه تا سید رضا غرض طاعت مصدر و طالع
 بطوع و یعنی نصر ایلمک اجوف و او سنده انقیاد و معنای سنده ضمیره اضافتی مصدر
 مفعولیه اضافتی فیلاند خدا به راجعه در خدایه طاعت و انقیاد و یکله موجب اسم
 فاعله افعال بایسته بولیمه کیسی بر لایله سبب معنای سنده در ما بعدینه اضافتی
 فاعلک مفعولیه اضافتی و مضاف بولیمه الله مکسور الاخر اوله رفیق
 قربت قربت و نه یعنی حسن بایسته مصدر و قربت کیسی تفضیل و در
 یقین معنای سینه و نا و اوات خبر و راست الک فحله اوات رابطه
 ویرن الف همزه مجمله اوله غنی یله مشر طاعت مبتدا و موجب خبر محمول
 ترکیب انجیلین خدا که اکا طاعت و انقیاد و یقین سیده زیر اقرانه و اسجد

روایه
 و جمع

بیور مشد منه سنده شین نمبر ک اصلی آشد ما قبله همره ایله لکجه آشد
 تا اولایه کلمه داخل اولم همره ثابت اولور بنده اشک کیمی و بین همره ایله
 همره اصلی تشخیص یلمز مش و بشکله اندیش و اوسا بقا مکر اولایه کسید
 فیا سده و استغاده لکن بونک کیمی بر لره ماقبل مابعدیه وصل اولم و اول
 اولما نزل که ماقبله حرفات مضموم مقدمه مقله انچه فتامل و با حرف مکرر
 فی کیمی و شکله بر فعله که منته انما یحیو نظم مناسبتی بر بر شکله و حدک و حدک
 تفصیلله معالیه مطلق اولم استین حاشیه مطاله مراجعت ایسوه
 با منضم اولم معنی طرفیتی تا کیده ایدر بوسلوب کلام عکده اکثر من ان کجی
 و اشهر من ان یحی در نه که بونک بده مواضع متعدده وار اولم که کرا ان
 نع با بونده زائد و تحسین لفظی کلمه درینکده کور فقره بر دین بجزر
 ضمیرینه خدایه راجعه مزید میبک فحلیه مصدر میبیدر زیاده مناسبت میبک
 حکمیه افعال بایند مصدر میبای اولمینی تجویر الین عند رسوایش مزید
 مزید یعنی ضرب بایستک اجوف بایبند لازمه متعد برینده مشترک کور
 لازم واقع در نه اضافتی مصدر ک فاعله اضافتی فیلند نه رو بنه سین و نامی
 اوات خبر مقدمه روز بر قاعده در که فقره اولی در بر اونی ذکر ایلم لر فقره ثانیه
 حذف ایدوب تقدیر لیدر و اوات خبر معناه هتند شین ضمیره مقید در و
 فقره اولی به معطوفه و مزید مؤخر میشد و بشکله مقدم خبر و جاستر در که مزید ظرف
 فاعلی اولم در شکله شین مزید همت ثابت تقدیر نه اوله حاصل جمله اسبیه
 اسبیه به معطوفه و با طر قیه پس محمول ترکیب الکسک شکله اولم از و
 تخیه سید رنه که خدا کلام مجیده بیور و لکن شکله لازم حاشیه فاعلی

روا می

رد کاف
 و این سید علی
 و بر و در
 و شمع

رد این سید علی
 و سید علی

بجزر و جاستر و جاستر
 و جاستر و جاستر
 و جاستر و جاستر

و بر کی نعمته شکر اولم جلب همت بعد ایدر نفس هر کل افراد مناسبت
 نفس حیات صاحب بیک جوفنه داخل و خارج اولایه هواد و عجمه دم در
 و ترکیب شمع و با حرف و حد در هر بر نفس و بیکدر که حرف ربط صفت که از
 ایچوندر و سیو اطلاق الین اجمال الجش فرو میرود و فرو بونک کیمی بر لره استغاده
 مناسبتی انا و ایدر و اندر اما اکثر نو کیده مستعمل رنه که اولایه محله تعیین
 انشا الله تعالی فرو بونک اصلی فرو در تخفیف حرف اخیر حذف اولم و بین
 اسمی فرق الیه مش می اوات محال در فعل مضارع اما مانع اوات حکایت
 و کاه اولور که مضارع بار است بقایه مناسبتی انا و ایدر و کاه اولور که مقام
 استمرارده مستعمل رنه کیمی و در فعل مضارع مضارع و خالید رویدنه مشتق
 کیده و بیکدر معلوم اولم که فارسیده مضارع و کن آخری نو نه اولور و بونک ماقبل
 با نا اولور و یا و ال و واکت ماقبل با اولور سم جمع مشتقات نجم فی سبیل اند
 مخج اولور اما نا می مصدر و واکت ماقبله و اما اولما بان مصدر و نه ماضی ایله
 مستعمله غیر رنه مشتق اولما زبوا سوب ضبط اولم جمع مشتقات
 نجم فی سبیل اولور و بیچ برینده سی سمانی اولما ز نه بتر فکره بر مقدار بایست
 و بونک استمر محمول ترکیب هر بر نفس که استغاکید یعنی جوف حیوانه
 نزول ایدر محمد حیات مستمر میم اولم ضعیف و نایبک کسی و وال مستعمله
 افعال بایند اسم فاعله فوت و بریحی معنایه حیانه اضافتی اسم
 فاعلک مفعولیه اضافتی فیلند نه حیات و بر لکر مصحفه الف و او
 شکله یا زیلور اما غیر بر لره الف کندر صورت رنده یا زیلور سین
 و تا اوات خبر در سا بقا ذکر اولایه کیمی مده حیات و بیک حیات حیوان
 و فوت و بر و بیکدر حاصلی امداد حیات ایدر و بیکدر و جوف بر می آید

روا می

رد کاف

مفرح ذات و او حرف عطف در استغالی سابقا بیانه اولند و چون
 اوات تعلیل در ترکیب و فارسیه مستعمل لغت در نهایتی ترکیب که
 لغتیه مستعمل چونکه در لبر پونده حرف استغلا در اید فعل مضارع
 آید ندن کاور و یکدر فاعلی نفس راجع مکتبه ضمیر در آید آمدن لغتیه
 فعل مضارع و بین مذکور قاعده و نه اکاه و کل ایش در ضمیر مستعمل
 معناسینی متضمنند چپار و یکدر مفرح اسم فاعله رقیل بایند سو
 معناسینه ذات انسانی اسم فاعله مفعولیه اضافتی قبیلند ذات
 بونده شیک عینی و حقیقتند وینه اوات خبر مقدر در محمول ترکیب
 و چونکه مذکور نفس خوف حیوانه خارج اوله یعنی چپا ذات مفرح و رو
 و بر معلوم اوله که هوایک و اعلیه تنها نفس و خارجیه تنها نفس
 بیور و کی مجاز مرسل طریقیه و یعنی کای ذکر ایدوب جزو مراد الیک اعتبار
 در و لا نفس مجموع داخل و خارج اولان هوادر مذکور اولان خواصیه
 نه که بونده مسکوه کلن فقره تعیین بیور و داخلی خارج اوزر تقدیم
 زیرا حین تنفسه خارج اولان هواداخلک عینی و بر و العکس
 حضرت شیخ امداد حیاتی هوای داخله و تفریح ذاتی خارجیه بنده شمل
 معناسینی رعایت ابدی که کو با که هوا خارجیه کلوب خوف حیوانیه و ذلیله
 مد و قوت و بر و ر و ذلیله خوف حیوانیه نکت و تضیق و قلق و اضطراب
 و بر و پس خروچی سیبله قلق و اضطراب و دفع و اقله ذات خفت حاصل
 اولد که مورث مفرح و نشاط در پس در هر نفسی و نکت موجود است
 پس بونکت کبی بر لور و شرطک جوایینه داخل اولان فامعاسینه در حرف
 مفرح نفسی یا حرف وحدت دو و اور سیده که یکدر نکت معروف موجود

محصول ترکیب و قنای هوای داخل و خارج و صفی مذکور اولان کبی
 اولد که ایلمر بر هر نفسی که نکت بونکت بر امداد حیاتی بر نکت
 و تفریح ذات بر نکت اولد و بوا که وصفک برسی منفع اوله نکت
 لازم اولور و بر هر نفسی شکری واجب بونده بر حرف استغلا در نکتی یا کسی
 وحدت و شکری یا کسی حرف تنکیر اولی اولی در وحدت محمول ترکیب
 بر هر نفسی که نکت بوندی پس بر هر نکت شکری واجب اولدی بیت
 از دست و نای که بر آید که نکت شکری بر آید از بونده من استغلا
 معناسینه جند و دست فارسیه ال معناسینه در و او حرف عطف زبانه
 نایک فخری و ضمیمه و بانکت بدلی قائم و بل دلای معناسینه که به اضافتی
 در که بونده ذات ذوی العقول و لالت اید را سیدر کیم معناسینه افا حرف
 اولانکه منعقد در ان شایسته نفع بر هر نفسی که بیا اولور بر آید که حصول
 معناسینی متضمنند حاصل اولور و یکدر بونده دست ذکر و نور و شکری که نکت
 انانچه در یعنی شکری بنده و جوار حله اولور و یکدر که اصلنده که از لایک
 حرف بیا نکت عینی و نایک سک بنده حق معناسینه مستعمله
 نایک رسمی شکنده باز لایک چون اضافت اجل چون بر هر نفسی که داخل
 اولدی شکری اضافتی و شکری نکت لایک لایک در شین ضمیر مذکور خدایه راجع
 بر آید با حرف جمله در و باب معناسینه بر آید فیه کاور و یکدر بونده کله
 معناسینه در خروج حد نه کنایند محمول بیت که یکم البند و اولد که
 یعنی که فادر که حدانکت شکری حقیقت و نکت بونده کله یعنی کیم
 خدایک شکری که نکتی اید و مراد استقامت کاریدر بومینه استغلا
 ابدی حقیقت شکری کیم اولانکه فادر اولد غیبه بر هر نفسی که شکری

لازم اولیجی سیکز لغتده تقدیر شد که لازم در اعمال و اول و دو و شکر و قلیل من
عبادی الشکور احوال و فعل امر جمع مذکر محاط بطلب در آل بونده و اشباع و اشباع
معنا سینه در و او و انبیائی بنی اسرار شکر به بر نیت شکر سید رسیده
پنجمیرک بابا سید حضرت زبور اکا نازل اول شد آل منادای مضاعف
انگیز منسوب در و او و مصنف الیه در جری فحیله در غیر منصرف اول و پنجم
شکر منصوب در حالت و یا مفعول له اول لغت و یا مصدر بقله و او حرف ابتدا
و با حرف حال قلیل از دیگر مقدم خبر در من حرف جز قلیل متعلقه جوابی
جمعید سیوطی حق و جهان شکر حنده بکرمی دوری جعینی ابر و الیش ایا بومعا
ذکر مناسبت و کل یا نمبر متکلم و حده در شکر مبالغه شکر معنا سینه در
و مؤخر مبتدا بضمیر و بدیده که بآیت ال داوده و نیلنی حکایه در یعنی بزال داوده
امر الیک و دیگر ال ال داود خدایه عمل و طاعت الیک شکر اول و دیگر حالت
و یا شکرانه ایچنه و یا عمل و شکر الیک شکر ایلمکله حال بود که بنم مبالغه شکر
قولدم از در یعنی شکر قولدم کثیر و اما مبالغه طریقه شکر قولدم فایله
حقیقت شکر قولدم تا در و التا و کالعدم در زیر حقیقت شکر اعتنا سینه
هر عنصر نه ایچنه خلق اولندیه اکا صرف الیکه در لر مثلاً کوزی و قولنی و دی خبر
ایشی کورمه و البیدمه و سو بیکه خلق الیش خالق پس بود جمله شکر حکم
عده در حضرت شیخ بیت سابق منور شنی مؤکد بر قطعه ابر و ایدر **قطعه**
بنده آگاه به که زلفه خورشید **خدا** در برگاه خدای آور و قطعه لغت به بر پاره دیگر
اما اصطلاح شعرا بر قطعه ویر که مطلع اولیه بنده قول در عید معنا سینه بود
بنده او افتد پس بر اوات سله یعنی را تقدیر ایدر زاید الیش شکر جان و لفظی
مفرد اعتبار ایدر و کلمه بنی لفظ و نیزین کلام ایچنه در و بدیده و بدیده

در این کلام
در این کلام
در این کلام

مرکب در هم ایله آید و بدیده هم اوات تاکید و ان اسم است و استغلا
و طبعه بود و بیکدر به پای عربیک کسری و پای اصلیه ایله یک معنا سینه و نیز
اول و یکدر بود و او ابو معنا سینه و در یک لفظه مراد و بدیده عطف است
حرف یاء زکریه حرف ابتدا و من معنا سینه از و مخفی تقصیر تفصیل
بابند مصدر و لغت و فصله متعلق معنا سینه و اما بونک کبیری برده
اک کلمه کنایه خوشش و او حرف رسیده یعنی کنایه است اول نور
اما لفظ اول نماز نهایی خاکت کسری ضمیمه و طله او قول نور رسم و او
رعایه خواجه و استخوان و خواست و خوشترین و او لیده و فیلده
در حد معرفت فارسیجه بوزش ویر کشتی اک کلمه در یکدر
آور و فعلینک مقدم مفعول سرچید را آور و او ک فحیله فعل مضارع
اوریدند کنه و او ک فحیله و او ک ضمیمه او فوایل فارسی بلمش بدرگاه
با حرف سله در و در باب معنا سینه و گاه کاف عجمیده اوات طریقه در
و بکانه مستعمل لفظه رفویری دیگر اما تعظیم ایدوب قیو و کبیله تغییر
عریده جنایه تغییر ایدر کلمه کبیری معلوم اول لایه لغت و او و و یو و صکره
بای اصلیه واقع اوله بونک حذقی جائز در مثلاً کاه و کوه و کوه و کوه
و و دیگر خدایه انصافی لامیه و و مفعول غیر سرچید را آور و ک که فعل مضارع
مفرد غایب را ویریدند و خبر مبتدای مذکور در بونده کتوره و یک در آور و
مضارع را و و لفظند و بیان اشتقاق احوالینی بیلد مشر محمول
بیت قول هم اول یکدر که کنایه عمل و شکر ای اک کلمه اللک
در کایینه حذکنوره یعنی عمل و شکر فی قصورینه افتد و اعتراف ایدوب
خدایه بخت را و بخت کوه و تصویر معناه همانند صکره اول لفظینی

در این کلام

در این کلام

در این کلام

ایده را بیدار بکش ورنه سزاوار خداوندیش کس نتواند که بجای
 آورد ورنه و اگر نه و نه محقق که عیب و آلا معنای نه در سزاوار سزاوارند
 مشتق لایق معنای نه در اصلند سزاوار لایق و یکدیگر و ارا و اوت نسبتند
 معنای نه بحسب ترکیب لایق و یکدیگر بر مضاف محذوف و تقدیر فعل
 سزاوار و در که آوردن مقدم مفعول بعد خداوند و اضافتی لامیه و خداوند
 صاحب و مالک معنای نه اسد و کاه اولور که عظمت و کبریا معنای نه
 استعمال اولور فاعل و یا حرف مصدر و ضرورت و نتیجه فتحیله اولور
 متین ضمیر خداوند را بعد کس متناهیسم و یکدیگر و یا بعد خبر نتواند
 مفتوحه حرف نفی در نفی حکم قصد اولنا نه برده و یا بعدینه متصل یا زیلور
 کی کسی که حرف بیایه نتواند و بجای با حرف مله جای بونده محل معنای نه در
 یعنی بر آوردن مقدم مفعول غیر صریح و محمول نیست قول بکه که خداوند
 و تقصیر خدمت اهلما را بیه بوفه خداوند صاحبیت و مالکیت لایق علی طاعتی
 یعنی اکا لایق و شایسته علی کیمت قادر و کلدر که بر نه کنور حاصلی خداوند
 عظمت و کبریا سینه لایق علی کیمت او الیده هر که نه و حرف نفی کیمت بیایه
 مفتوحه و کاه اولور که مکسور اولور و در که من اهما نه خاکم که اسم ای رسیده
 نافیه مکسور او و مفعول حکم قلت نامقد نه کلور بل که مکسور او و تا نه نافیه
 یا بیه یا زیلور و او قوری و بر لایق جای اسم خاص و زمین اسم عاید و زمین
 ای وجه تشخیص ایده مشش زبر آجای مطلق مکان معنای نه و نه با بی زمین
 کل و جای جز و حکم شده و ان نه و ناطق کیمی باران صحت به حسابش
 رسیده باران صفت مشبهه و نه مفعول اسد و لغور و بر لایق اباریده
 بفرستد پس و متناهیسم لغور اسم فاعل در صحت اسد و یکدیگر و اوت سلبید

جواب

در این

در این

جواب و مخصوص حساب مصدر و انصر بایند نه بونده سابی معنای نه در
 اما علم بایند نه او لجه افعال قلوب نه اولور فاعل معنای نه و مصدر لری بوسیله
 او زره کلدر بارانک رحمت و رحمت به حساب اضافتی و بیایه لری و در سینه
 اضافتی لامیه به حساب لفظی رحمت باران رحمت و صغیر و بر نه غریب
 نزدیش همه جمع معنای نه اسد و اوت حرف مله در رسیده ابر شمشیر
 اسم مفعول و رسیده نه و بیلدر ملا حظله سزاوار بوند زبر اسم مفعول
 او که که نائب عن الفاعله سنده اوله با اسم فاعلیه سنده پس اسم
 اولمغه قابل و کل نه سابی صغیر و اسم مفعول نه مشترک در یونک کیمی
 صغیر به ما صغیر نه اسم و بیوا اطلاق ابسک و جوده خالی و کل محصول یک
 خداوند حساب نه نه سابی نه لغور و بر لایق رحمتی جمع کائنات ابر شمشیر
 حاصلی جمع کائنات رحمتی و یا رسیده سغیر قدر و خوانی نعمت به و نفی
 جاکشیده و او حرف عطفه خوانی بونده و او رسیده سفره و سینی و نه
 ایچیده طعام بر لایق و بر لایق معروف و در ریع لفظ مشترک در حد
 و کونیک که یعنی قس قسقی بیته و بونده معنای اجبر مراد رسیده اضافتی
 لامیه و معلوم اوله که ضمایره اضافتی جمع زعانه لامیه و در خوانی نعمت
 اضافتی لامیه در مجازا و به در یخه بیایه جا بونده بر در ارض معنای نه باقیه
 رخا بچیده حذف اولدر کشته بونده اسم مفعول در چکله معنای نه محصول
 ترکیب داخی خداوند لغوی سفره سی جمع بر یعنی هر بره چکله در لغوی نام
 و بیایه و جمع اسبابا به یعنی واصل و حاصل و بر لایق فقره و العاقبتین واقع
 اولشیر و فاقیه سی همه را و همه جا و بر فاقیه سی رسیده و کشیده و
 بر و ناموس بنده کانه بکناه فاحش ندر و بر و معروف ناموس عربیده

در این

در این

در این

ووقار معنا سینه بند گانه اخرنده پای رسمی اولان اسم الف و نون جمع و با
 مصدر یعنی پای امصدر لاحق اولسم پای رسمی کاف عجمیه مبدل اولور بند گانه
 و بندگی کیسی پرده تا موس اصنافی بیانیته در و بند گانه اصناف لامبه بکنا
 سبب و گناه کاف عجمیک متبیله بازین و بکدر الف الف لغتد فاحش
 منبیه در شول بر امره و بر لکه حد نه بخا و زالبیه گناه فاحش اصنافی بیانیته در
 و الکت و راکت فحمله فعل نفی مستقبله بر نماز معنا سینه راد شد بد تحریفات
 عوامه نه بر الف تکرار شد بد بودر که رسید الدین و علو اعر و منته پیوسته
 و حرم و فحله سوال ابر و ایدوب شد بد خلیه استعمال نه ناسیده و دیو جواب
 لکن ضرورت و زنجیره بعض صوفیه شد بد اثبات ایدر و علی الخصوص که راد و
 محمول ترکیب خدا فکله بک عر و تا موس پرده بیتی یا راما ن گناه سیله
 یعنی اشکاء و تها لرنده البشکه کلام معاصی سیله بودر رسوای ایلمر حاصل
 فنیج اشکری اظهار ایدوب قولدرین روسباه ایلمر و و ظیفه روزی بختای منکر
 و ظیفه اسانه هر کینه نقیدین و نقد بر اولان طعانه و بار زفته در لر بر کینه ملک که اخرنده
 پای رسمی و با پای رسمی حکنده اولان با اولسم حمزه و غمه و و ظیفه کیسی حالت
 اخرنده و بر همه و مجتله اثبات ایدر لر بونده کی کیسی روزر یا اصلیه او لخر رزق معنا سینه
 عاتک خاصه اصنافی فیله نه اولور اما یا حرف نسبت او لخر و با وحدت او لخر اولور
 کل حال اصناف بیانیته در بعضیله یا حرف نسبت و بد بر پسر اصناف کینه بیانیته اولور
 و جایز و که روزی و کی یا عری اوله نسبت ایچنه و بین ناکه نه منو بلش زیر لریه
 پای تسمی شده و اولور اند نه غیر و یله و محقق اولور بختای منکر یا حرف نسبت و خطا
 نقیض موافق یعنی معصیت منکر کاف مختص او لخر اسم مفعول و افعال یابنده بر
 و چرکین و بکدر یعنی نامشروع پسر اصناف بیانیته اولور اما بعضیله کانی مکشور

روا مع

اسم فاعل شکسته پسر اصناف لامبه لیکن بو قولیه صفایوفقد و سوف
 کلامه و ملاجم و کل ملکه کیم آخر نه بر پای وحدت تقدیر لونه خلاف قیاس اولور
 نرو بکنت منعی و راکت فحمله فعل نفی استقبال مغر و خابدر بر بندگی کینه
 یعنی قطع ایلمر و بکدر و راد شد بد خلیه استعمال نه خلاف قیاس اولور و ثابته
 تحریفات موافقه و نه و فارسی بکند شد بد او فو ما ز محمول ترکیب و افی خدا
 فو لریک بر اما ز چرکین خطاستی سیله ز نظر و و ظیفه سینی و یا روز و منسوب
 یعنی و ظیفه برینه سینی و یا یچ بر کوکک و ظیفه سینی قطع ایلمر حاصلی مسور و روینا
 قولدرین جو انجم صفایو کبایر سیله نقیب ایلمر اما آخر نه کفاری مطلقا و منو منکر
 بعضی معصیله نقیب ایدوب بعضی سینی خفا ایدر معلوم اولور که شیخی کینه
 و اب و عادی بودر که کلام منشور بنی کلام منظومه تقریر و تنویر ایدر که بونده بود
 و طبع امر که عی که از قرآن غیب و کبر و زک و ظیفه حور داری ای حرف
 و اگر کیم مناد و با حرف وحدت ای بر کریم و بکث اولور و یا منادی مفعول اولور
 و یا خطاب خالص منابنه اولور تقدیری امر خدا اگر کیم سبب و بکث اولور بونده و یا
 ایچنه و وحدتی منتقم و کریمه اولان یا خطاب فردیه در ویندر عندی سینه
 فار سیده وید کلدی کیسی یا یوفد منادی محذوف و کبر عی پای خطاب ایا صفت
 خطا سو بلش ز بر ایدر تقدیر چه مناد کریمه مضاف اولور اقتضا ایدر پس
 یانک مناسنی اولور که حرف رابطه صفت خوانه خاکک کسر به خزیه معنا سینه
 جمعی خراین کلدی رشیبه اصنافی بیانیته در و حمزه و مجتله مناسنی کلدی و معراج
 ناییه مره و نه کبر انش پرسته و بر لر عرب چوسی و بر و زک سانه طبا کانه
 و ظیفه خور و منی ز کبیدر و و ظیفه سینی مناسنه خور و و اور سبیله غاسک روم
 متبیله و فنیق کرک الف الف لغتد فاحش ایلمر نه بونده خامتوج افنی

روا معی و سمع

روا مع

سین و ناکم جمیع در معروضه و اول اسم کارست و بر دو تن قائل تا حرف تعلیل
 نوسن و یکدیگر است مناسبه ناکم و یا حرف وحدت یکف با حرف مکلف
 لغظی فارسیه را به معنای بعضی ال ای سی بر چه راحه و بر لور آر فعل
 مفرد مخا طبر را بر بند که مخففه را و بر بند که مضارع آورد و کلا قائل
 و او حرف عطف بای سکنه و به صکره کله و کچه و اول هرزه بیتند و مکتف
 نه که عروجل و بویله ایدی بفتلت با حرف مصاحبت غفلت معروف بخوری نوز
 حرف نفی حکم را کچنه منقبل باز یله خوری و اور سبیل فعل مضارع مفرد مخا
 بیجیه سن و یکدیگر تفصیل بخوری بای استقبالیه اید استقامت کاری اول قائل
 و بر لور اما بوقوله التفات او التماز هر کچه در صادر اولور سه حصول بیت ابر و با و
 و فلک ایستاده و بر لور ای هر برسی بر ایستاده و خدمت ثابت در حاصلی هر یکی
 تعیین اول شده تا کیم سن بر انک که کنور سیم و اول انکی غفلت بیجیه سن
 که کنور مکه در مراد کسب و تفصیل یعنی خدا بونلاری سکا خد مکار تعیین باشد
 تا کیم سن بود واسطه ایلله خدایه عبادت و طاعت ایلیم سن همه از بهر ذکرت
 و فرمان بردار شرط انصاف نباشد که نوز مانه نوری بهر با یک فتح و ناکم
 ادوات تعلیل را اجل مناسبه لازم الاضافت اولان الفاظه در سر کشته و صفت
 اف اندند بر حسب لغت با شئی و و نشن و یکدیگر اما استعماله مخیر و بی قرار
 فرمان بردارده و صفت ترکیبید و در بند نه لغت و فاله در من مناسبه در بردار
 اما استعماله که نوز مکه خیر اید بر بویرونی فاله در من لغت کو نریج و طبعی مناسبه بردار
 برداشتند و بر و نوز اختایه در خطای فاحش ایلله شرط انصاف شرط
 معروف شرط لغظی فارسیه که اکثر محله لایق مناسبه مستعمله و بین اگر
 سوبه مکه مقیده در انصاف عدالت و یکدیگر در افتاد و نیت و نیت و نیت

حرف

در این کتاب

استقبال

مستقبل و بر با شیدند و کول و اول از معنای سینه در که حرف بیان فرمان است
 بر و نوز معنای سینه نوری فعل نفی استقبال مفرد مخا طبر بر بند نه ایلیم
 بر و نوز در بین احوال اشتقاق یله در من حصول بیت اوله مذکور
 انشایانک جمیع سنکجه سر کشته و اول و فرمان بر بند و خدمت مکه به قرار و نوز
 یعنی خدا بونلاری سکا خد مکار ایلیم در که سن انک خدمت ثابت و فاله در
 پس شرط انصاف و کله در که سن بویرونی طوعا و یوب فرمان بر بند و لیا سیم حاصل
 افلاکی که ایلله و در من حیوانات و نباتات و معادن سکا طویل خلق ایلیم در
 عظیم نیست یلیم مخالفک امرینه امثال ادوب مامور کله عامل اولن کر که سن
 فرمان بردار ترکیبید بر بخش بین لفظ اچنه کله در و بین لغت احوالند اگاه
 اینش و ناکیم حضرت شیخ ذکر نمید و نخر بفض عبادت و ترغیب شکر و تنبیه
 و تصور ما علام تقدیر از راق و بیان طریق توکل و تبیین عیایب قدرت الهیه
 فارغ اولدیم به الطاف حنک ذکر یی بیانشده تفصیل به شروع ادوب بیور که
 جبر است بود مقدم خبر در مؤخر مینداید که هر که یکی در ار سرور کائنات و مخیر
 موجودات در رحمت عالمیان و صفوت او میان و نتمه دور زمان محمد مصطفی
 الصلوه و السلام سرور او معنای سینه در کائنات بونک کیسی بر رده مخلوقات
 مخیر اسلنده معصومید را با بونک کیسی بر رده مشول و آنه و بر لور که انکله خدایه
 ناز نور از موجودات دنیا و موجود اولان اسلیا و ن جبارت در عالمیان و ن
 بود که با حرف نسبت اوله و الف و نون ادوات جمع اوله پس حروف نشانی
 و تبیین عنده سوبه در عالمیان اهل عالم و یکدیگر صفوت مسوده و کائنات جبارت
 ما دام که نایله در اما نوز معرا اوله فتحه ایلله فتحی خالص مناسبه او میان
 کیید بر حرف نسبت اوله اما انصاف صبیانه اومی النسی و انسانی مردم و

در این کتاب

در این کتاب

در این کتاب

اولی وانی بایله ان سینه مراد فی طوئله پس بوندن ظاهر اولور که با اصل
اوله و العلم عند الله ثمه معبر در تعبیل یا بندن شول سینه به ویر لکه بر شنی کله
تمام اوله نته که دایره نبوت و جود شریفه یله تمام اولد که لایقی بعدی یسور
وور زمان یعنی دایره زمانه اضافی سیانیه در اما منافع خاص لامینه در فاعل
محمد مصطفی با سینه عطف بیانه در حصول ترکیب حدیث ده وار و ثابت اولد
کاشانک اولد سینه و موجوداتک مخزنه و اهل عالمک رحمتنه و اولم غلظت
ضافی و خالص و کنده سینه و وور زمانک تتمه سینه که بر مذکور القابله ملقب
مصطفی در حلیه الصلاه و السلام **بسم** شفع مطاع بنی کریم **بسم** کریم
بیت بخت و اده ویر اما اصطلاحه ای که مصرعده مرکب نظم ویر لکه کرک آخر
متوافقی اولد که اوله سینه و مصرع لغت و خوقنا وینه ویر اما اصطلاحه
یارم سینه ویر لکه پس بوندن بیت برینه شعر یازار منای بیت به اکاه و ذکر لک
شفیع صاحب شفاعت و یک اوله و یا مقبول الشفاعت فعل بمعنا فاعله
و یا مقبول مطاع اسم مفعول و افعال یا بندن اطاعت اولد **بنی کریم**
و جن اکا اطاعت ایلمش امرینه مطیع اولد **بنی کریم** اصل بنی کریم یعنی
نبانی یعنی ضرب باینک هموز اللامینه همزه یایه و ذنوب او غام اولد
انبیا و نبیا کله و فاعله و زنی او زره شرفا و ذکر تا کسی مخبر معنا سینه
خداوند قولدرینه خبر و بری و کتب معنی سینه و جایزه در که شوه و نبیا و تده
یعنی یوک ک بر وید لک **پس** نیک مناسبی شرف علی الناس و کله
زیر اشرف رفعت ویر لکه مذکور معنای لغوی را اما اصطلاحه فتوحات مکی
بنی شول ذات شریفه و خضر لطیفه ویر لکه اکا بطریق الوحی من خلد
بر شرف نازل اوله که اول شرفیت ایک خدایه تعبد بیک کیفیت نبانی

موسی که است

منقش اوله اگر اول شریفه غیره معبر اولور **بسم** رسول ویر لکه کلام کریم
اولد یکدر نقیض لبیم ویر که مناسبی الحفظ را اما اصطلاحه شیخ یعنی جود ویر لکه
لخلق مرصیه و اعلا سینه ایلحی و مزین اوله **بسم** فاعله اولور **بسم** حسن
الوجه معنایه فعل بمعنی فاعله را اما **بسم** اولور **بسم** فعل بمعنی فاعله که شمت
معنایه یعنی ویا در معلوم و مصرفی و حکمتی اقتنی مینده و آخونده رحمتی و شفاعتی
بسم ایچیه **بسم** لغت ایری کوهی مجسم معنایه در اما بوندن مراد و عظم القدر
و المیزنه در ویر لکه اول حضرتک شول مخبره سینه است از در که اعتدال فاعله
هر نه و کله او زونه و کوه لود و یلدو کینه نیک یا شنده واقع اولد **بسم** بوندن عیالی و
کوهی نوری انبیا و نه شیخ برسی جاست بوندن موصوف و کله وینلر عجب بر ویر لکه
انبیا کت معنی یسیر لری که بو حکم جزم ایلد بر اهل ملول قاضی حضرت آدم **بسم**
مشهور در اما آئیده الله یسیر و یغیری **بسم** کوچ بونلی معنایه و خلد و روی
معنایه اولد بایز در ویر **بسم** در که بن الطیفه ایچی اتم اما طو غریبه غیره
سویلم و تعبد زوایت ایلدی که شویله محکم کولدی که مبارک او ویشلری
و سیم و سینه و ندر که علامته ویر لری مبارک اقلدی نبوتک شاکلش ایری
مبارک الیک متویرنه کتایت اوله که علامت صدق رسالتد رفته که کتابد
نور نبوت حضرت او مک التدر حضرت سینه و اندر سائر انبیا به نقل ابد و رک
خضره و اصل اولدی و سیم حسن الوجه معنایه در کله مصرع ثانیه و واقع اولد
الفاظ تجیس مظهر اسلوبی او زره در یعنی اول حرفنه غیره حرفی بر ویر لکه
علم و قلم و سلم بر لیه در معلوم اولد که بر الفاظ لک خبر فیلندن در یعنی **بسم**
بنی کریم که حاصلی محمد مصطفی بر او سائله موصوف و بوالقابله ملقب و **بسم** چه علم
و یوار امت را که باشد چوندن توشتیان **بسم** چه پاک از میج بکر اندر که باشد نوح کشتیبه

چه جسمی که کسری و پای رسیده نه دیگر و وی العفولک غیر نیده منقول
 و یوار مع و قدر و چه جدا و در بر لایحه انبیا فی بیانیه در را اوت صله و را معنی
 که حرف بیانه و یا حرف تعلیل باشد فعل مضارع مفرد غایب باشد یا شید
 اوله معنایینه در چه و او رسیده ادا تشبیه در پیشبان پشت ارفه در
 ضرورت فافیه ایچنه بای نسبت اولفده قابل در بعضی تا و بلله و بان اوات فافیه
 معنایینه نه که در باغ قیچی و شتر بانه و و چی به و بر لایحه کیده بعضی بانه نه
 و یکله به بحسب لغت ارفه صفیجی اما بونک کسی بر لایحه ظهور و سنده مراد و یک
 ایچنمک یعنی قایم مع غریچه مساللات و بر لایحه ابالی و بر لایحه مام و یکله بر لایحه
 و کز غازی عربیدر بحر اضافتی لامیه و ان اسم است رتد و مقدر که تقدیر
 ان کس را و در ادا و اب و با کسی که حرف رابطه صیغه کثرتیه
 کشتی بای اصلیه ایچنه و بر لایحه سفتیه در و بان اوات فاعله بان
 کینی کیچی دیگر و چه ملاح و بر لایحه ضیفه و بان اوات نسبت در وین شغل
 ایچنی محمول بیت نه غم امت و یوارینه یعنی امت است تمام انکاریدر یعنی
 غم یوق زبر استنک کیچی سنده ظهور و وار و کز موجد نه نه ناک اوله کس
 حضرت نوح کیچی اوله حاصلی بر امتنک که سنک کیچی سندی و شفاعتگی
 اوله اول کیچی جهنم عذابنده نه فور قاری یعنی فور قار نه که نوح پیغمبر کیچی
 کینه طوفان موجدنه باک ایچنه یعنی بر و ایچنه **نظم** بلغ العلی بکانه کشف الی
 بر نظم بحر کمالک او چوخی عرض و شربنده در یعنی عرضی و شربنده یعنی بر معنی
 متعلقن کله رالا و در و چی مصرعک اولی مشر کله یعنی مستعملن فی فعل ماضی مفرد
 خایند رفا علی نخته و ستر ضمیر مجله راجع ابرینه و دیگر علی عینک یعنی واک
 فتجلیه مفرد جمع مینده مشرک صیغه مفرد و لایحه شرف و رفعت معنایینه و تقدیر

در و می
 ایچنه کینه طوفان موجدنه باک ایچنه یعنی بر و ایچنه
 بر نظم بحر کمالک او چوخی عرض و شربنده در یعنی عرضی و شربنده یعنی بر معنی
 متعلقن کله رالا و در و چی مصرعک اولی مشر کله یعنی مستعملن فی فعل ماضی مفرد
 خایند رفا علی نخته و ستر ضمیر مجله راجع ابرینه و دیگر علی عینک یعنی واک
 فتجلیه مفرد جمع مینده مشرک صیغه مفرد و لایحه شرف و رفعت معنایینه و تقدیر

مفعولیدر بلع نک اما جمع اولیجه علیا نک جمع اولیجه نک ضعی و لامک سکونیه که
 انکامک مؤنثیدر پس بونقد بر چه بر موصوف تقدیر اولیجه مراتب و درجات علی و یک
 اولیجه علی الفله یاز سه مفرد اولیجه رفعت معنایینه کله و عینک فتح و قیچی جائز و درین
 الفله یاز سه و عینک فتح جائز و دریده کنده نظر و اتمل بکانه با حرف جر معنای کسینی
 مستعملن بلع به متعلق و ضمیر مجرور و مجله راجع کشف فعل ماضی مفرد مذکر غایب
 ایچنی و یکله و چی نه و لک متبیده و عینک فتحیه مفرد جمع مینده مشرک الفله مفرد
 شدت خلعت معنایینه اولیجه جمع اولیجه و چه نک جمع اولیجه و کاکله یعنی کفر
 ظلمتینی و کیچی فاعله یعنی ایچنه بکانه بکانه کیچی را غایبه و تعلقه محمول بیت
 محموله و مراتب خلایه ابرینه یعنی سر حلقه انبیا اولیجه مراتبه و اصل
 اولیجه کفر ظلمتینه جمال ایمانه و سلاطه کشف الی و یکله حسن جمع حاصله
 صدوا علیه و آله حسن فعل ماضی مفرد موش خاینه کوزل اولیجه و یکله جمع
 و یکله خصال خای نه نک کسریه خصلتک مجعید رخلق و خور معنایینه در حسن
 فعلینی جمیع است و خصاله اضافتله ثابت اخذ ایچنک اعتبار بله و در بر اکل جمع
 موش در و علی الخصوص که هیچ لفظنه معنای جمیع بله و ضمیر کینه محمدا
 صلوات علیهم اجمعین نه کینه طبعه صلوات کنورک و یکله علیه جبار و مجرور و صلوات
 و آله ضمیر مجرور و مفعولیدر بر حرف جر تقدیر بله و با علما و کوفه مذهبی او زره و کله آثار احادیث
 جابر سدر عطفی تجویدر بر محمول بیت حضرت محمد ک جمیع اخلاق و اطوار کی کوزل
 زبر احضرت قرآنه انک لعلی خلق عظیم میورنده پس بویه اولیجه کماله کینه
 الینه اصحابنه و انی زبر میورنده را و اصلیه مونی نعمو الامع چلی صلو فعل ماضی مذکر
 جمع مذکر غایب و دیمش اما معنایینه صلوات کنورک و دیمش پس بویه خطا کینه
 سه و قلند نه با ناسخ اولک و آلا معی اول مقامه و کله که اندر بویه خطا قصیده

در و می

پس بوظیفای ذات لامعی به اثبات و اسناد ایک مرتبه سببی تشخیص میگردد
 کلامی که هر که یک از بندگان کنه کار پرست نه روزگار دست ثابت بامید اجابت
 درگاه حق جل و علا بر دارد که بونده خوف را بطن بند با بجز در برابر خیرست
 جزو هر که مؤخر است ابر بونده احاطه افراد ایچنه اولان کل معناسینه در که کاف
 فحله گاه در مخفف وقت معناسینه در که حرف بیانه هر وقت که دیگر یک بر سببی
 اما یک با سبب دیگر بند کانه بند نک جمعیه مقلد دیگر به جمعیت سابق
 سببی بیانه اولمنده کنه کار که کنه بدنه مخفف و کار کاف عجمینه اوت فاعله
 معناسینه سبب کار و جفا کار کسی بود کافدری خربی طو نا طر عجب طو تفرع طبع اینست که
 هیچ و ما عله فارسی لذتی بوق اینست پریشانه روزگار و صف ترکیبی فاعله
 پریشانه در کانه کاف عجمینه داعون دیگر در روزگار خلاف قباسر او زره ایام و
 معناسینه در پریشانه روزگاری ترکیب تو بیعی طو نا فارسی غریب سبب و
 روزگار و احوال و اطواری پریشانه دیگر در انا فکری بیانه لور روزگار
 معناسینه پریشانه روزگار و بین و پریشانه الفظی روزگار لفظنه معناسینه
 جائز و دیگری یکی تقریر نه سبب خطا ایچنه دست اثباته بویه در یعنی بیانه
 اثبات افعال باینده مصدر در رجوع معناسینه یعنی ایله و کی کنه در پنجه ای
 توبه و رجوع البنی بامید اجابت با حرف مصاحبت امید او موجود در رجوع معناسینه
 اولور که ضرورت و نتیجه بهمیه نشد و بر پریشانه سببی و تحقیقی جائز و بین
 ایچنه افعال خفاقی مصدر کن معفرینه منافق فیلسفه در قبول و لوق امید بیه درگاه
 با حرف جمله و با حرف ظرف درگاه جناب کسی فیو و کی دیگر اگر چه اصلنه فیویری دیگر
 تشکیک باغافصل بیانه اولندی حق بود که کسی بر لورده خدا معناسینه در جل و علا
 تفسیری فیلسفه در بردار و فعل مضارع بر و ایدنه نه بونده فاعله و دیگر محمول

درگاه
 درگاه
 درگاه

هرگاه که احوالی پریشانه کنه کار فاعله و نه بر سببی توبه و استغفار البنی یعنی توبه
 و استغفار ایچنه قبول و لوق امید به خدا و کاسینه البنی فاعله و نه بر سببی توبه
 نظر کنه ایچنه نک و زانک کسیده خدا معناسینه در که کی دیگر در حرف
 با معناسینه وی و او کن فحله ضمیر فاعله و کی ایچنه معناسینه نظر کنه کنه مفعول
 صریحی در و در وی غیر صریحی کنه فعل نفی مستقبل در ایچنه معناسینه تحصیل معلوم
 و معارف ایچنه سبب حتم زماننده کاستانک بر معناسینه اشکال اید و با
 بر علما اعجامه و سبب کسیده عرض لایوب و بر دم بود کلام شریف ای کسیده
 معصیت ایچنه فاعله و او کی و ایچنه توبه و استغفار فی خفاقیه مقبول اولیه
 پس حضرت آدم و حوا حضرت و او و بعضی انبیاء و اولیا و حکام خسته منتهی
 و کلمی اگر دیر سن که مندر جدر اندراجی نه معلوم سید زلور وی که بویا که فعل یعنی
 کنه و اعراض کنه معناسینه شریعی منتهی یعنی اگر نظر کنه و اگر اعراض کنه و توبه
 او چه دک اولور و غینک سدی بود که او کی و ایچنه توبه قبول اولور و ایچنه توبه
 البته مقبول اولور و بیو جواب و بر دیردی پس بویه و ایچنه اشکال فاعله
 و معناسینه اولور فاعله معلوم اولور که کاستانک قدیم سخی لرنده که هر که
 یکی از بندگان واقعه در اکثر بنده که یکی دو شمشیر با رابط سببی فاعله واقعه
 قدیم سخی لره مخالف بازانده معناسینه منقبیه مخالف بازانده سبب کار کاف عجمینه
 اوات مبالغه و صیغه ماضیکت اغر نه لاحق اولور مبالغه فاعله معناسینه
 رب معناسینه و فید کار کسی خلاق معناسینه و گاه اولور که امر صیغه سبی اغر نه
 اولور امر کار کسی غفور و غفار معناسینه و امر کار کسی کثیر النعم و کثیر التعلیم
 و این زیاده خطا سبب پریشانه کار کاسینه مخصوص لفظه هر که داخل و طار
 و بود که ایله و کی الفاظ اسما مضارع در افعال و کلام و ویر و کی معناسینه

در این سبب خطا و انحراف سبب در و سبب و گاه

درگاه

معلومه بر دار و لغظنه بری حرف استعلا و آردی و استن و نه الوب یوفاری
 ملونق معناسینی و بر تلک معنای لغوی الی السناد و نه ایوجه طوتمس بازش
 بجو آید باز بونده کنه معناسینه در و بین ضمیر بنده کنکاره راجع در بجو آید
 امر مغر و غایب نفعی طلب مغفرت و عفران الیه باز اعراض کنه یعنی ایزد
 اعراض کنه حاصلی اعراض ایدرسه و بکدر باز نشن بفرع و زاری بجو آید نفع
 و زاری عطف تقسیر به و زاری ایچکدی معناسینه در یعنی کنه عید مذنب
 نفع و زار بلفله و صوت عفو و مغفرت الیه بعضی بکدی بجو آید فعل مضارع و زار
 اما اولی بود که بجو آید یکی بر و بیلد امر غایب صیغه لری اوله زیر صیغه فعل
 امر غایب مشترک در حق سبحانه و تعالی که بید یعنی خدای تعالی و بیه یعنی نفس مالیه
 توبه اید نتیجه خدا و بیه یا ملائکتی قد استجیت من عبدی و بس لربت غیر یای
 نه املا لک تالیله و ناسر لغت در ملکات جمعید فرشته لره معناسینه قد بونده حرف
 تخفیف در استجیت فعل باضی نفس متکلم و حده در استفعال با بونده اوتانم
 و بکدر من حرف جر استجیت فعلنه متعاق عید قولدر بنده معناسینه و یا ضمیر
 و حده محلا مجرور مضاف الیه در و بس و او حرف حال لبس فعل و افعال ناقصه
 خبری تقدیر امر فروع اسمی و ظرفی فاعلیله محلا منصوب خبری محمول ترکیب
 تعادیه ای بنم فرشته لره تخفیف قولدر اوتانم حال بود که انک بنده غیر از بنده
 بوق قد غفرت لره تخفیف بن الی بر لغدم و بکدر معلوم اوله که حب و قیوب و ذم و ثناء
 ان شاء تعالی اولایه تقیر و انکسار در پس خدا حقنه جابیده ترا امید ایچکدی
 ایچکدی مجاز و رفیق بن قولی نو مید ایچکدی حاصلی عقد بنده سخن اولمش یکن ترک
 حقوق ایدم و بکدر دعوتش را اجابت کردم و حاجتش را بر آوردم و دعوتش
 شنیدم بنده به راجع در یکی غرضه و بیلد بر آوردم حاصل ایدم و بکدر بر وفای

و معنی
 و معنی
 و معنی

و یکت و کدر معلوم اوله که مجسم ضمیر فعل اخر بنده لاحق اوله ضمیر رفع معنی
 بونده کی کیسی که از بسیاری دعا و زاری بنده شدیم ای دارم که حرف تعلیل
 جوق معناسینه در و یا حرف مصدره امره بجنبه اضافی بنده کلمه زاری به و بیلد
 شدیم اسد حیا معناسینه ای ای تا کید بده اوات حاله را کثر نشدیم ای
 دارم و دشمنش و بعضی به زاری کیسی واقع اولمش محمول ترکیب دعوتی
 قبول ایدم و حاجتینی حاصل ایدم زیر افوکش جوق و دعا و زاری بلفله اوتانم
 بیت کرم بین و لطف خدا و نگاره کنه بنده کرد است او شدیم کرم بینک
 مغفولید رو بین فعل امر در بنید بنده و بید بنده و کل بعضی بنده کی کیسی لطف کرم
 معطوفه ضرورت و بنده از الی در مفعول اولی کرم ایچکدی و لطف ملائمته در لره
 لامیه و خداوند و خداوند کار افتدی معناسینه در و بزرگوار و دیر لره کنه گناهید
 محقق در کد دستک مقدم مغفولید در دستک اصلی کرده است در ضرورت
 و بنده ای رسیده امره بجنبه حرف اولمش در زاری اوات خبر فعله و اصل
 پس کرده بنده ما ضید بنم و ایچکدی معناسینه و او حرف حال او ضمیر غایب
 معناسینه سر مسار بر یکت کیسی بر لره و مبالغه افاده ایدر صفت سیه کیسی
 اوتانم معناسینه محمول بیت خدا انک کرم و لطفینی کور که قول کنه گناهید
 حال بود که اولی شدیم و در ته که بجا بن معاذ را زید بن روابت اولنور که انک
 و غلطه پیور مشر که سجا بن من بدنب العبد سخی هو عا کفانه کعبه جلالت
 بتقصیر حیات معنی فند که ما جید ناک حق حب و ناک عاکف ملازم و معنی معناسینه
 و الف و نون اوات جمعه را سلوب مجسم اوزره کعبه استادی جلالت اضافت بیانه
 و جلالت خلعت معناسینه در و بین خدا به راجع در تقصیر یا حرف صله و تقصیر
 با بنده مصدر و اک کلمه معناسینه حیده اضافتی لامیه و یعنی مصدر ک

و معنی
 و معنی
 و معنی

اصنافی در معنی و افعال را بدین که حرف بیانه اعتراف یا حرف نفی عبدی
 ماضی مشکلم مع الغیر و کاف ضمیر منصوب متصل حق عبادتک اسلمند و عباد
 ایدی پس صفتی موصوف او زره تقدیم اید و بضاف قبله یزید با لغه ایدی
 صفت الی الموصوف و کاف خطاب ضمیر مجرور و متصل و در حصول ترکیب خدا یک
 عظمتی کعبه سینه ملازم و نافله اولاد عبادتک ای اسکلیکینه معتر و معتر و کاف
 یزید سکا که یک عبادت و تله عبادت اید و بدین دیو یعنی سنگ اول و لایق که لایق
 نولق اید مذک و دیگر دو اصناف حلیه جهالتش مجرور منصوب که ماعر فتاک حق
 و اصناف اسم فاعله و ضرب بابیک مثالند و وصف اید یحیل و دیگر الف و نون
 ادوات جمعه حلیه یا اضافتی اسم فاعلت مفعولیه اضافتی قبلند در جمله اضافت
 بناییه حلیه زینت و بر لایق بزرگ تجریر با حرف صلی مجرور تفعیل یا بند
 متجر اولق حاصلی حیره و دشمنک منصوب اسم مفعول که حرف بیانه
 تجریر و ماعر حرف نفی و ماضی فعل ماضی مشکلم مع الغیر و کاف ضمیر منصوب
 مفعول حق معرفتک حق عبادتک کیید را عبادت محمول ترکیب و اخذ
 کوز لکی بزرگنی یعنی کوز لکینی و صفا اید یحیل حیره منصوب و در نفی متجر اولق
 سولینجید در که بزرگنی سکا لایق و سزاوار سیلیکینه بیاندک حاصلی سنی سکا
 لایق سیلیکینه بیلین کنه سن سینی شمره بوقدرت بوقدرت که این سیلیکینه
 انصاف الوری بمقتضیک عجز الواسفون عن صفیک تب حلیه فاقا
 ماعر فتاک حق معرفتک که کسی و صفت او زمین بر کشه ای و لایق
 چه کوبد باز که حرف شرطه را که در جتختف کس کعبه دیگر کشی و این
 بیلر مشر زبراک شیبه کاکا و بر لایق و برید و یا حرف وحدت و صفت او اضافتی
 مصدر مفعولیه و زرای مفرده اند و مخففه من مناسبه من میمک

۲۰۲

فقه بن و دیگر اما معنا سینه پرسد فعل مضارع در پرسیدن صورت دیگر
 بی دل زور زمره لوند حاشیه و بر لایق بزرگنی کیی و لایق و حیران مراد و بی
 معروف چه نه و دیگر ادوات استقفا مدر کوبد فعل مضارع کوبیدن و
 نه دریه و نه سولیه و دیگر باز لفظ مشترک در اسم فعل سینه اسم الحجه
 کنه نیچ معنایینده مشترک در اما اسلوب تجریر مناسب و ملائم اولاد اولاد
 بونده ادوات تاکید اولاد اگر چه تکلفه و انی و کبر و و اچیق معنایین و بریکه
 قابلد رفتا فعل محمول بیت اگر بر کعبه خدا تک و صفتی بند صورتی
 بکا حقیقکه خدای و صفت الیه و بر سه عاشق و اله و حیران جانان بی
 نه خبر سولیه و نه نشانه و بره یعنی کما یبغی ذات شریفی و صفا اید
 عاشقانه کشکانه معشوقه بر نیاید ز کشکان آواز که کشکانه کشکانه
 جمعه ای رسمی کاف تجریر اید اولاد و پلشت و دیگر معشوق معشوق
 و نون و ال جمع معنی جهنده کشکانه مقید و بر نیاید بحسب اللفظ و نون
 کلمه و دیگر اما استعاده چه نماز و دیگر معلوم اولاد که بر کعبه تک که اولاد
 بای استقبالیه و یا میم یا سیه و یا نون نافیه اولاد و اصل او سه همزه یا یا یا
 یا و میا و یا یا یا کیی و احقظه آواز و آواز الیه و از سر منته و لایق
 صوت و بر محمول بیت معنی جهنده بیت اولاد مضمونی تاکید اید و بیت
 عاشقانه معشوق مک معشوقه بر پس معشوقه و آواز حقیق که الی و صفا اید
 یعنی و صفتیه قادر و کلر معشوقه کیید و نون و الکت فاضلیه بر همزه اصلیه
 تقدیر اید لایق تقدیر الیه شد کی از صاحب دلان سر کعبه مراقبه فرود
 بود و در بحر مکاشفه مستغرق شده صاحب اهل قلب و دیگر اولاد
 عبارت در و دیگر که صاحب دلان مراد و شیخ حضرت علی کنایه و سر و بیه

مفعول صریح و مجیب غیر صریح حیث بقایه ویر لود فارسی کجایه ویر لود
 مراقبه اضافی بیانیته و مراقبه خداوند فیضه طالب و راعب اولمقدیر لود
 فرد برده حبس اللغه اشاعه الیتمش ایدر ویکدر اما اصطلاحه با شین
 حکمکده حبارته رفته که اهل حال اولانیه صوفیلرک عادیته ویر لود ماضیه
 فهدر ویر لود حکایت حال ماضیه ویر لود صله ویر لود ماضیه احوال غیبه
 اطلاع ویر لود اتفاق بیانیته مستغرق اسم مفعول استفعال باشد غرق
 اولمش ویکدر رفته ماضیه فم و اولمش ویکدر صبر ویر لود معنایته حصول
 ترکیب صاحب دل مشایخه ویر لود بیانیته مراقبه بقاسینه الیتمش ایدی
 عاقلری او زره و اضی مکاشفه ویر لود مستغرق اولمشیه یعنی عالم کشف ویر لود
 طالعشیدی انگاه که ازان حالت باز آمدیکی از اصحاب بطریق انب طرقت
 ازان بوستان که تیر بودی مارا چه تحفه کرامت آوردی انگاه ان اسم اشارت
 وگاه کاف عجمیه وقت معناسینه ویر لود خوف بیانیته بعضی نسخه و انگاه که برینچه
 واقع اولمش ازان حالته مراد عالم مکاشفه ویر لود باز آمد کبر و کدی یعنی
 صحه کدی حاصل اول عالم مکاشفه ویر لود بو عالمه کدی یا یله برسی ویکدر
 اما یا سز ویر لود اصحابه مراد بودیک کیس بر لود ویر لود ویر لود با حوق مصاحبه
 و طریق بود را شباط اتفاق باشد مصدر ویر لود کسنا خانه ویکدر
 و مزاج طریقیله ویندر محله مناسب سو بلمش ویر لود امر به شیخه کرامت ویکدر
 کسنا خلقه علی الخصوص که مزاج طریقیله گفت فاعلی یکی از اصحاب ویر لود بوستان
 واوله عجمی و او سز ویر لود که حرف رابطه صفت تیر بودی یعنی اول بوستانه که سن
 انده ایدرک مستغرق اولمشی عالم مکاشفه ویر لود تعبیر ویر لود مارا یا بیزه ویر لود
 ویر لود صله ویر لود معناسینه تحفه ارمغانه کرامت اضافی بیانیته ویر لود ویر لود

کلمه در نه کرامت تحفه سین ویکدر بعضیله اضافی تحفه الیتمش ایدی
 نه کرامت ارمغانه کنور ویکدر ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 کنور ویکدر ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 وقت که اول صاحب دل عالم مکاشفه ویر لود استغراقه عالم صحه کدی
 برینگی کسنا خانه سوزیدر اول بوستانه که سن آنده ایدرک بیزه نه تحفه ارمغانه
 کنور ویکدر یعنی کرامات و عطا یارنه بیزه نه کرامت کنور ویکدر گفت صاحب
 ویر لود طریقیله ویر لود که چه بد رخت کل برسم دامنی بر کنم سزده اصحاب
 بخاطر با حوق طرف و خاطر کو کوله ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 قریبه سینه ویر لود فعل ماضی متکلم ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 بیانیته ایدر چه اوقات تغلبدر چه که معناسینه بد رخت با حوق صله ویر لود ویر لود
 کسری ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 برسم با حوق استقبال حرف زاید ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 فتح لویه فعل مضارع متکلم ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 کنم فعل مضارع متکلم ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 بر کنم طول ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 حصول ترکیب صاحب دل ویر لود کسنا خانه ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 چه دخت کلمه واصل اولم یعنی عالم مکاشفه ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 برانگی بر الیتمش اصحاب و اصحاب ایدر عجمی یعنی اولی عالمه بکاشف فتح اولان
 معانی ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود
 اولی شرح ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود ویر لود

در این کتاب...

در این کتاب...

در این کتاب...

اولی بار اندر دروغ ایلمدیم چون برسدیم بوی کلمه چنانست
 کرد که وانهم از دست برقت چنانچه حرف تعلیل برسدیم با حرف تا کید رسیدیم
 فعل ماضی مشکلم وحده در رسیدنم ابرشدم و یکدیگر بوی کل اضافتی لامیه در رسیدن
 سینه مقید و چنانچه ایلمد آن در مرکب در کیده داد و دو شمشیر را بجلین و یکدیگر
 ست کرد و مست ایلمدی یعنی مدحش و خبر آن ایلمدی و یکدیگر که حرف بیای چنانچه
 ست کرد و در امان ایلمد و امانده در بر رسیدیم معناد و سینه مقید و برقت فاعلی خبر
 و امان در محمول ترکیب چنانچه که در درخت کلمه و اصل اوله هم بوی کل بی سلبه و سینه
 و وال و خبر آن ایلمدی که و امان اللدنه کنده یعنی یکبار حال اولدی که کل و کول امان
 یلمه یا مدنه کنده حاصلی یکبار و صلت مستر اولدی اما آنده خبر و یکدیگر مالک
 و کولم زیر آبی شده الی خبر حضرت شیخ بونده و وصولند خبر و در **مجلس** از مرغ
 شجر عشق زیر وانه بناموز **کانه** سوخته را جانم شده و از بناموزی حرفه امر
 شجر متاوی اضافتی لامیه و اونی ملا به ایلمد و ایلمد و بخت زیر اسرار کده
 تالان اولان اولد شده و بونده مرغ سحر اکا و بر عشق عینک کسری و شینک
 سکو نیله مصدر در علم بایند و تعریف کسیره ایلمد معرّفه یکین شهر تعریفی
 محبت پروانه بونده و یکدیگر که کنده بوی آتش شمع و اور بر بیا موز با حرف تا کید آموز
 فعل امر مفرد و محاط به ر آموز بونده و اموختن و و کول کان که حرف تعلیل این
 پروانه سوخته کو بختش و یکدیگر ماضیه قسم و اسم مفعول و کلمه بعضیل
 ایلمد که کیمی را حرف تخصیص جان مبنده و شجر خبری روح حیوانیه جان و بر او ایست
 روان شده بونده رفت معنا سینه در کسندی و یکدیگر و او حرف حال نیاید آموز با حرف
 اولد خبر بای استقبالی و نون نافیقه و نه صکره به یاز با و ایلمد و بین پروانه
 فاعل المبتدأ محمول میت ای بلبل تالان عشق جانانی پروانه و نه او کده و آنده

در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

ایلمه زیر اول پروانه سوخته نکات عشق جانانم جانانی کنده ایلمد و او
 و فربا و وقعا کلمدی یعنی عشق جانانم باندی و کل اولدی حال بود که آنده
 کنده تالان و این ایلمد مدی حضرت شیخ پروانه بی عاشق صادق و بی
 و عوای می معنی ایلمد مدحیه شیلیه بخت این مدحیه و در طلبش
 کانه را که خبرش خبر را زنیامد این اسم است از مدحیه مدحیه
 فاعله افتعال بایند اصلی مدنی ایلمدی قبل تا افتعال وال واقع اولدی
 وال حرف و حرف مجهور و نه و نا حرف و حرف مجهور و نه و نینها و نینها و نه
 واقع اولد شیخه تالی و الی قلب ایوب والی و الیه او خام ایلمد مدنی اولدی
 ماضی کسی و معنای و سلبه مشتقانی بویله اعلال اولد و رفتا مل مدنی و عوای
 مساوی اولمیه و در بر الف و لونه اوات جمده رسته که فکر بیای اولدی و حرف
 طلبش شین نمیده ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد ایلمد
 خبرک جمده رشمدی و کرا اولان کیمی اصلی خبر آن اندر آموزه و صلا سافط
 اولد و نین سوزینک اصلی یوقه ز بر او آموزه حرف مجتنبه و اصلی و کول کانه
 که حرف تعلیل ران است از مدحیه که نقد بری که ان کس را که در حرف صله
 با معنا سینه که حرف بیای و یا حرف رابط صفت شد بونده اولدی و یکدیگر صا رسته
 خبری با حرف وحدت و یا حرف تکبیر یا ز بونده کبر و معنا سینه و لغه فاعله تا کنده
 اولد و جانم در فارسی ارق شمع ایلمد نه معلوم در حصول بیت بیز اصل
 ایز و یو عوای مراد ایلمد مدحیه که ایلمد طلب و تحصیل مشتق معنی و بی خبری
 و آن در یعنی هنوز اسلوب طلب و طریق تحصیل بی خبر و پس مقام
 وصول بونده فنده مسته و لوق احتمالی و از زیر و اصل اولوب خبر و از اولد
 بروانی خبر کلمدی یعنی وصول و خبر و از لغت خبر کلمدی زیر امان حرف اولد

در کتب معتبره

ضمیمه ذکر سید لغت و بین ظاهر بود که سر بریده بود معالیه مستعمل و کولر
 ذکر جمیل سعدی که در افواه عوام افتاد است و صفت سخنش در
 زمین رفته ذکر که در آتش آتش و برادر و منتم و الله کو کلمه آتش در لایق بر سینه
 حاطره کنور کت جمیل کوزل و یکده بجم خوب و بر سعدی حضرت مولانا شمس
 شریفی در و اسم لطیف مصلح الدین در حضرت شیخک منقبت به پیوسته
 بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین روز بهمان بقلب است که
 پدر حضرت شیخ سعدی خادم حضرت شیخ بود است و چون حضرت شیخ
 سعدی متولد شده است پدرش بخدمت شیخ آورده و حضرت درو
 فرمود و فرموده اند که خلق رنجش کردیم بدو هم نصیبی دادیم اما مرشد او
 شیخ شهاب الدین شهر در وی بوده است قدس الله ارواحهم
 بعضی روایتی که حضرت شیخ بزرگوار بیل با شادی و بعضی بزرگوار
 و بعضی بزرگوار و العلم عند الله اما و فاقی الی بزرگوار و برینده واقع او
 نکه که وفای تاریخی نه فهم اولنور همای روح پاک شیخ سعدی خود پرور
 شد از روی اخلاص مه سوال بود و شام جمعه که در در بای رحمت گشت
عواص یکی پرسید سال فوت گفتیم ز خاصه بود و از ان تاریخ شده خاص
 ذکر جمیل اضافتی بیانیته در سعدیه اضافت لامیه در که حرف رابط صفت افواه
 هم در زبانتک اصلی فوه در پس کثرت استعماله با حذف اول و ثوب فوالدی
 ایمدی و او طرفه ماقبل مضموم اسم خود و خبری بولند به و او میمید ال
 ایمدی یکبیده حرف لغوی اولد بغیچه فم اولدی پس تصغیر و جامع اینجه اصل
 روایه و ب موثقه و افواه و بیدر اغزلرد و یکده عوام جمع عام در که نقصان
 نصرا بیک مضاعفنه اصلی عوام در خواصل و زنی او زده مستهای جمیع

در

او زره خواصده بولیدر بونده خلق عالم مراد و افتاد است ماضیه فصد
 و و شمس و یکده اسم مفعول و کولدر و صیت صا و ک که بیده بلکله
 اکلمی خلق عالمه مشهور او که سخن حسن و حسن قافیه سنده
 سیک فیتی و خانک فخیله او فونر اما بن کتن قافیه سنده سیک فیتی و خانک
 منی الیه او فونر اما غیری میر لرد اکیب سده جائز و صیت سخن اصافتی لامیه
 و شین ضمیر مذکور سعدیه راجعه که خوف رابط صفت سیک و ک
 فخیله کیک بیره یعنی واسع بیره و بر لرد بونده زبینه اضافت کتیر بونی مراد
 اولمش در زمین میر در از من معناسینه رفته ماضیه فصد و کتیش و یکده
 اسم مفعول و کولدر اکیب فقره در لفظی بای صله معناسینه در ظرفیت
 معناسینی و زلدر با کتیش کیش در محمول ترکیب سعد بیک کوز لکله مذکور
 اولماسی یعنی اکلمی که عالم خلقیک اغزلرینه دو شمشه یعنی هر کس
 آتی علم و کمالیله و فضل و عز فانیله کار یعنی مفعول در مرثوب عالمه و انی انک
 نژ و تلمینک صیت و بیجی حاسلی چادی و آوازی که خام و نیایه شمشه
 اولمش یعنی یا یلمش خضوصا کتاب کلسانه و قصب الحیب حدیث
 که ایچو کتیر بخورند قصب قافک و صا و ک قحله لایله مطلقا فیشنه در بر قصب
 البقی و قصب الکرکی حسیه ماضیه شکر قیشنه تخصیص الیشد زبانه
 قصب الحیب اولدر که شکر قیشنه خرد خرد و غزلر یعنی بوشوم او را تاسی
 اوراق اوراق کدرانه در صکره اول پاره لری قصبه ایچر لری یعنی قیو غینی میوه
 و بر طبق ایچینه ترتیب و ترتیب بیدر لرد بولدر یعنی استا نبولدر میوه بی سکه
 ترتیب و ترتیب الیه کلمدی کبی اند فکده او زبینه کلاب و بخور موسیقی پیر
 و د سنده بری یزینه ارسال ایچر لرد پس بواسطه کوز و زبانه شکر

در

در

در

فیه فی صلب الجیب و بر اضافت لامیه و در حدیثه صفت بیانیه و چه شده
 مراد کند یک شکر بن کلماتیه که حرف رابط صفت هم ادوات ناگید و چون اول
 ادوات تشبیه در مثل معنایه شکر شکر و کائنات فتحه لوله مشهور و اما
 سبب منتهی تک منتهی و کافی شده و ک فحله عربی و مجوز فعل حال جمع غایب
 استمرار مراد و بر لوله و یکدیگر میگذرد مراد متغی و منتهی و اول و لوله و یکدیگر
 ترکیب و انی سعدی تک فصب الجیب کیبی مقبول و مرغوب کلماتی یعنی
 و نیز سوز لرزینی که حسن قبولیله قبول بدوب آنکه متغی و منتهی و اول و لوله و یکدیگر
 که هر یک فتنه و مؤثر و مستند فصب الجیب جبارنده اکثر شد و ایک
 و مطلق مالا یعنی سینه التفات و نمسونه که صدای ایزات اید و رفته است
 چنانکه از سیر در رفته بونه یا زبلی کاغذ پاره سینه و بر لرزنده نای مربوطه ای
 رسمی شگفته باز له غیبه اضافتی به هرزه مجتنبه اثبات اید و رفته است
 ضعی و نونک سکونی و شکر فحله اسم منفعل و افعال باشد یعنی آن نشانی
 که هموزا لامه جمع مؤنث صیغه سید زکرات کیبی فتنه خلق و افعال و معنایه
 اما بونده کند به صا و رو پید اولای نظم و نیز سوز لرزینی که سینه و راجع
 حرف رابط صفت جمع لوله ادوات تشبیه و کاغذ کاغذ خریله و غین معنی مفتوحه
 مؤثر و زره اضافتی لامیه و رادنی ملاسه الیه و تلفظ مشترک در التونه و یکدیگر
 و بر لرزنده که مشت زنه حکا به سنده و غیر برده بلکه انش الله بونده و فحله
 زبر کاغذ زرا و لوله که بر پا و شاه بر کیم به که احصاء الیها استر پس الیه
 بزم شریف و بر که و اربوا امری فلان برک حاکمیه است که سکا فلان مشهور و
 آنچه و پوسور سونه و بر اول و انی اول کاغذی الیه و اول حاکمیه سبب اید و اول و
 انشال اید و ب حانه و نه خانبه و و کانه بونده و فحله طرح اید و ب حاکمیه

اید و مثلا لاری و مثلا احمد و زبلی و مثلا جلی میور لرزینی که الای فزلبا سنده
 معمول به و بر سیر و فعل حال جمع غایب بونده کنه استمرار مراد و اید و یکدیگر
 تقریر اولای و چه از و بر حصول ترکیب و انی سعدی نظم و نیز باز و دخی کاغذ
 پاره لری که آنی آنچه تخصیص به خطها بونه و امر شریف کیبی مؤثر و یکدیگر و بونه
 و هر ممکنه اید و لرزنده مراد مذکور و پس شد اکمل خط و حشو الیه
 اعتبار اول و نمسونه که ضلالت بر کمال فضل و بلاغت او حمل شود و کرد
 بر حرف استعلا کمال لغته تمام معنایه در بعضی مصدر و راجع باید و کلور
 نصر حسن و حکم پایله بونده مراد علم و معرفت و تمام اول و قدر فضل
 تقلید یعنی قران و افعال بونده و معرفت و ارتعلق معنایه اکثر شده
 کمال ففله مضاف و افعول بعضی و مطلقه و شمس بلاغت بونده
 فصاحت معنایه و اما لغته اید شمس معنایه و فصاحت و بلاغتی
 حقیقیه بامکه معانی کتاب لرزینی که مرکه موقوفه و فحله غایب سعدیه
 حمل جانک فحله و میجک سکونیه حیوانات جنبینک فرشته اولای بونه
 و انشی رک او زبینه و اولای حاکمیه و بر لرزانه بونک کیبی بر لرزنده
 و انشاق معنایه مستعمل در توان نون حرف نفی توان لغته فوت
 و قدرت معنایه و اما بونک کیبی بر لرزنده عدم امکان بونده و بونک
 کیبی بر لرزنده مصدر معنایه و بر لرزنده راجع الاستقبالیت ملول و فحله
 مقترنه و بر ماضی مستقبل و فحله واقع اول و مصدریت معنایه افاده
 اید پس نتوان کرد و معنایه الیها اولای و یکدیگر معلوم اول که ذکر جمیل
 مبتدا و نتوان کرد و خبری و اما بونک بونده اولای و لری یکدیگر حقیقی و معطوفه
 و حمل نتوان کرد و مفعول صریحی و بر کمال مفعول خبر صریحی حصول ترکیب

این کتاب در حدیثه
 و بر سیر و فعل حال جمع غایب

سعد بنک مذکور احوال و او اضافتی کند و نک کمال فضل و بلا غشته حمل
ایکک اولی از بعضی مذکور اوصاف و احوالی کند و دانست که استحقاقند و کند
حضرت شیخ کند بنک ذکر جمله مشهور و کمال فضل و بلا غشته معروف و حسن
و تفسیر که موصوف اوله و غنی ذکر محمد باو شاه به مقدمه پور شد بر بل که خدا و جهان
و قطب دایره زمان فایم مقام سلیمان تا صراحت ایام شاه شاه معظم
اعظم مظفر الدین ابو بکر ابن سعد بن زکی فکل امت در ارضه رب ارض منه و از زمین
غایت نظر کرده است و نک من بلوغ فرموده و ارادت صادق نموده لاجرم کاف
ام از خواص و عوام محبت او را پیدا اند که الناس علی و بن ملوک هم بل او را شایسته
عزیز تر کرده و مستعمل کرده حرف بیان خداوند بوده صاحب و مالک مناسبت
و مبتدا و افعال و فاعیل غایت نظر کرده است خبر در غفلت و انسیه جهالت
اسم فاعلک مفعولیه اضافیه و قطب و اول و حرف عطفه و فقره و غیره کل
فقره و حرف عطف بر قدر قطب پر کار و دایره چیز و یکیده و البره و راستی کار
ایامی دوران نقطه به قطب و بر لر و در بنک چه خیمه متصل و مرکه و در و او است
و در و در اکا قطب و بر لر و فلک که ایکی قطبی و بر بر بنی تخت الارض بر بر لر و
کو و در اکا قطب جنوبی و بر لر بر سیده فوق الارض که بر بر لر و اکا قطب شمالی و بر
و نور قاز بق و دیگر کدی بل در قطب شمالی و در کجی انده طلوع و غروب اولی از احوال
غیبیه بر برینه که نظر در عالم اکا منقطع یعنی مدار دایره عالم در قطب و بر لر و
استقامت به قطب شبیه طریقه اطلاق اولی از نظام امور انام ایکک را می
و تفسیر فیه مضمون اوله و غنی و دایره به اضافتی لا مبتدیه و دایره نک زمانه بیانیه فایم
اضافتی اسم فاعلک اسم مکانه اضافیه و سلیمان اضافت لا مبتدیه سلیمان
بیغیر کجی که ای شبر از اوله و غنی مقامی که اضافت ایلی نه که است استقامت

تقصیلی کلکدر تا صراحت ایام اضافت کرده اسم فاعلک مفعولیه
ولایته و در شاه شاه اصلنده شاه شاهان ایلی پاوشا پهلوا و شاه
و یکدر یکک الملوک مناسبت به یکدر یکی و یکدر یکی صکره مضاف الیه
شاه شاه و بر بر پس الف متوسطی حذف ایوب شاه شاه و بر بر
اولی که الف اخیر و حذف ایوب شاه شاه و بر بر و گاه اولی که جمیع الفاتی
حذف ایوب شاه شاه و بر بر فاعله مفعولیه اضافتی بیانیه و راناک
لا لا و جمله الملک مناسبت و راناکان و بر بر بر نیجه پاوشا و در که جدا اعلای
افسار و در که جلال الدین ملک شاه بن الب اسلان سلوک بنک فاعله
ایلی پس جلال الدین مذکور اف سغری مقرر نام او غلبه لا و جمله الملک
امیر جلال الدین متوفی و لیکن مذکور سلطان محمد بنک سلطنته جلد س اولی
و مذکور سغری غوطه سنای یعنی و شقی و جلی و با جمله و یار عربی خالق طریقه
و بر دی و زکی نام او غلبه و یار بگری و یار بر بیجی و آذر باجانی با پایسته
کیلی او غلبه و انی خالق و بر دی الله امریله سلطان محمد چون بشا مبدی متوفی
اولی و بر برینه جلد س اولی و ارث سلطنتی فالما و ی پس افسار زکی بن
افسار خرج ایلی و بر برینه که توجه ایلی باذن الله فتح مبته اولی بنجور شاه
اسم جلی کیلی پس افسار متوفی و لیکن امور سلطنته زکی منقل اولی
ایو پاوشا اولی و زکی بنک ایکی او غلی و از بدی بر برینه سعد و بر برینه زکی پاوشا
سعد شیرازی و زکی بایه خلخال سخا و بر دی پس زکی بنک صکره سعد
اولی و بر برینه او غلی ایلی و زکی باسخا فاعله و تفسیر قار با بیلی بیانیه
و کند و بر برینه ایلی نه که دیوانه بن فم اولی و زکی پاوشا و زکی
و سعد و زکی عکس که محمل ایله مکنند لاره و بر مرز فرار ایلی بعد که پاوشا

سعد کنه بر پشته کلدی و چون معتز و لما یوب ابو بکر بن سعد پادشاه اول
 و کمال اصفهانی بی بانیه الوب ز نسیب الیدی پس بونک مد حنده بر قصبه
 بیور **تلم** قطب کردون خلفه شایسته سلفه نسب و ارث تخت
 حرد و پشید فر شاه ابو بکر بن سعد آن کردم جان بخش او و زنده شد
 و امن اخو زمان عدل عمر خرد و از احلفه حکم نوگشته که شواره شاه
 سلفه شاه را ویدار کحل بر قتل ارسلانده انجا که نذر بر تو تقریر و نه معلوم اول
 که زنگینه عسکر سعد اول و او غلی جلوس الیدی ناند عسکر مظفر الدین ابو بکر
 انک نامیه الیف و تصیف اولند جلوس الیدی که شیکم مریدی پشش
 لقبی و ابو بکر گشتی که سعد و غلبه و سعد زنگی و غلی و ابو بکر تبرکا باباسی او پشش
 و پشش که سلطان سلیمان مرحوم باباسی او پشش بر او غلبه و پشش که سلطان
 مراد و ام سلطنته انک او غلبه و غل کو که بر ویر لفظه الله اضافه فی لامیه و
 اللهک کو که سی و بکر حضرت محمد مصطفی و نه علیه الصلاه والسلام روایت شده
 سلطان غل الله فی الارض یاوی الیه کل مظلوم یعنی پادشاه بر پوزنه اللهک
 سیدر اکا صغیر هر مظلوم حاصلی هر کس کوشش بیجا خنده کو که برین
 ایلمند و کی کسی ظالم بر شربند مظلوم علیه پادشاه پلنه که لک پناه الیدر و در
 پیره ویر و منجیه خدایه راجع در رب متناوی حرف ندا مقدر بارت و بکر اصلند
 الیدی که سربله گفتا ایوب با حذف اولندی ارض فعل امر منفرد مذکر مخاطب بارت
 راضی قول و بکر حاکم باینک ناقص و اوی سند و مصدری رضا و رضوان کلور عینه
 ابو بکر و راجع رجا و رجور صیغه امره متعلق در و ارضه و او حرف عطف ارض و رجا
 فقی و صا و ک که سربله افعال بابیه فعل امر منفرد مذکر مخاطب رجا طبعه جملات جزم ایچینه
 اولش و اصلی ارض بر رضی الیدی و یا تمیز منصوب متصل ابو بکر و راجع معلوم اول

اسجاده فقره را آخری ساکن او فندر پس بونده ایکی ضمیر سبک کن او فندر
 و ایکی آرفه تجیس تام واقع اولند ز بر ضمیر علی حده کلمه در و بونک ایکی فقره نک
 اولی سنی اخبار ربه و ثانیه سی انت ثانیه واقع اولش عین بونده کوندر چشم
 معنای سینه و عنایت عونه و فقه معنای سینه و در اضافت بیانیه در و کوندر سنگ
 مفعول خبر صریحی در و نظر صریحی و کوندر ماضیه فند را الیش و بکر و او حرف
 تحت بین تفعلیل ماضیه مصدر در لغته کوندر لند بکر اما بونک کیبی بر پشته
 و افرین و بک معنای سینه در بیج معنای سینه و زیاده و بکر و اضافت بیانیه
 فرموده ماضیه فند را اسم مفعول و کوندر ریسور شش و بکر و او حرف عطف
 مصدر و افعال بابندن اصلی اروا و الیدی و او حرف علت متحرک ماضیه حرف
 صحیح ساکن نقل حرکت بر ماضی الیدک و او متحرک فی الاصل ماضی مفتوح الان الفه
 قلب الیدک ایکی الف جمع اولدی ایکی الفک بر بی حذف الیدک و بدلیه نا و برونک
 اولدی الف اولی بی حذف الیه سک و زنی اقاله اولدی و ثانیه بی حذف الیه سک و زنی
 اقله اولدی و اصل صا و فده اضافتی بیانیه در کجک اراوت و بکر پادشاه
 کند و حسن اراوت و نسیم در نشای صادق کسزد و کینه است زنده رجا صلی
 پادشاه حضرت شیکم مریدی الیش ماضیه فند را اسم مفعول کلمه
 کوندر مشر و بکر لا جزم لا الیه فعل لفظه لا بد و لا محاله کیبی میک فتیله
 بالضروری و بکر کا فاک نشد بدلیه جمع معنای سینه و رانامه اضافتی لامیه در
 انام الفک فتیله خلق و بکر از بونده من بین معنای سینه و رخواص خاصک
 جمیع و قوام خاصک جمع ایکی سیده نصر باینک مضاعفند ز بعدی خلقت
 بشر لفظی و وضع علی محبت با حرف سله محبت میک فتیله موزون آویه اضافتی
 مصدر مفعولیه اضافت را و تمیزی سعدیه راجع در ایدیه کاف عجبک

زاد

ر

هر عیب در هر عیب یک نقیضه در خبر هر عیب در حصول بیت اگر چه که جمیع عیوب
 بودند حاصل و موجود در بعضی باشند یا باشد و ک معیوبیم لیکن از عیب
 پاوشه بکنور اول عیب هر دو حاصل می بن که پاوشه یک معیوبی و هر دو
 اولام هر عیب هم که زیننه هر کورینور زینرا محبت مجبوری بن هر دو غیر می
 کورینور عیب هر داری و هفتاد عیب و دست نبیند جز ان یک **نوع**
 کلی خوش روی در حاتم روزی **رسید** از دست مجبوری بدستم کل کاف
 عجبیک که سید لغتده مطلقا با چقدر اما بونده رومده کاف عیبیک کل و کل
 که استنوله کف کل و بیوماد و فکر در ظاهر بود که کاف عجبیک در حرفه
 حرف و حد در خوش روی وصف ترکیب خوشش بونده کوزل و و اما میانه
 و بوی مطلقا فیه کوزل و زانو فو قلی بر با چینی و بیکر کل مبتدا و خوش روی
 رسمیده مستفید در حرف حاتم مشهور هم س که ان او فیه فکر که اضا
 فهم اولنجه روزی با حرف و حد در بر کوه و بیکر قباس جامده بای وحدت لایق
 ایدی اما وزن تحمل البه کیچنه تقدیر اولندی قتل مل رسیده فعل ماضی مفرغ
 ابر شدی و بیکر فاعلی کله راجع خشنده ضمیر و جمله فعلیه خبر مبتدا و از دست
 متعلقه مجبوری اضافتی لامیه در و یا حرف وحدت بدستم با حرف صله رسیده
 متعلق حصول بیت بر کوه بر جامده بر کوزل فو قلی بر باره کل بر جو بیکر البت
 اولمه ابر شدی یعنی بر کوه بر جامده بر مجبوری الومه بر مقدار کل موندی معلوم
 رومده کلی جامده خاتون کت بلر صجلینه سور و ب انگله پاشدین و صجلین
 شست و شو ایدر اما اعجا مک و کوریده جامده محاسن و بد بکین انگله لایق
 که بعضی عرب بد بکین چنا البه یورلاره **بد** و کتم که مسکی با چیری که از بوی
 و لا ویز تو **بستم** بر و یا حرف صله و ال اهره و ی بد بکین او ضمیر غایب کله جمله

بد و کتم فعلیه متعلقه که حرف رابط مقبول و قله رسک میسک کسری
 جمله تک سکونیده بریدر و بیکر ضمیر و بیکر مجله تک سکونیده عجمی بونده یکی
 و جمله سیده و قومق جایز و در و بیکر کینی بایه حرف خطاب وینه کلمه اما
 اولی بود که ضمیر اوله حرف اولیا یا بونک کینی بر لره حرف عطفه خبریدم
 و او کینی مقام تر ویده مستفید بر غیر معروف و یا ضمیر خطاب و تر وید اضا
 و انتا علی لقیله اولق جایز در که حرف تعلیل بوی و لا ویز موصوفه صفت
 مرکب توصیف ترکیب اما و ویز و وصف ترکیب را ویز بدند و او بختین
 و کل بحسب الله کو کل اصحی و بیکر اما استعماله کو کل متعلق و مایل و مفتوح
 اولقنه تغییر در توبه اضافت لامیه درستم ضرورت وزن و قافیه چون
 مستم و میسک در و الا بحسب المقام مست شدم و یکیدی یعنی اسکر اولم
 معنایه حصول بیت تر وید علی لقیله اول کل خوش روی بن و بدم سن مسک
 با چیرین یعنی بوی یکی تک بر سین البتته یا خود مسک بسین خوشه
 بسین یکی سوزنده سیده بخایل علی لقیله خطا بد زیر اسکت کو کولی کند
 و با کو کل می کند ویه متعلق و مفتون ایدی بوی بیکر نه مست اولدم حاصلی سنک
 کوزل فو قله متعلق و مفتون اولدم **بگفتا** من کل ناچیز بودم و لیکن
 مدنی با کل **بستم** **بگفتا** با حرف تاکید الف اکثر سوالی جوابدیه فرق چون
 کله و بحسب کلام ایچونه کله و فاعلی مذکور کل خوش روی بر یعنی کل خوش روی
 لسان حاله ویدی کل ناچیز اضافتیه یعنی بیانیه البت ناچیز لاشی میسکینه
 حاصلی بی قدر بی اعتبار و بیکر قباس کل خوش رویده اضافت ایدر اما
 هب بایله در و لیکن آوات اسند را که اما معنایه مدت زمان و بیکر
 وحدت با حرف مصاحبت کل معر و در که عریده و در ویر لره و او ک فخیله اما

این کلمه
 در اینجا
 آمده است

درجه و نه مرتبه و منزل مراد و او و دیگر جمعیه را حسب کسب
اوله و غنی گویی و دستگیر دیگر رولات و الیکت جمعیه را کماله و دیگر معلوم
اوله که غلافی بجز و کثرت فاعلک بر جمع مگر بی پوشال
اوزره کاور قاضیک قضایه در امینک رماه و حاکمیک حماه کلیدی
کینی اصلی و کینه و قضیه و زمینه اید رتبه و زنی اوزره پس با منحرک
و ما قبل مشغول اوله غنی الفه قلب الیه و رولاته و قضایه اوله فاعلک فحمله پس
قضاة منکلی مغز و لره ملنس و لاسونه و سیوفای مضموم اید و ب رولاته و قضایه و
وزیر لری فاعله و زنی اوزره و رایدی فاعله و زنی اوزره کاور و بین اولیه قلین
ایمیش که لام الفعل الفه قلب و لملله لام الفعل و لمعه و حقیقار شویله
که بو قابل اوزرانه تصرفیه و نه اکاه و کول ایمیش غنی عنه فحصول ترکیب و اخی
بارت حکما بینک و احبا بینک و ولت و سعادت لری مرتبه لری بی ریح الیه
عز و شه فله بن زیاد الیه و در غلی احد انه و شانه و تر میکت کسریه تفعلیل
فصل امر و در فراه الیه و دیگر رعی و مره متعلقه معلوم اوله که بو فعل علی حرفیه و علی ستر
بر معنایه و در غنی علی بونده و مخصوص اوله و غنی معنایه و لالت الیه احد احد و کت
و شملر و دیگر رشتایه و لالت کسیر و زنده و علاله مبعضله معنایه بونک اصلی
مهور اللام و در علم بایند نه همزه طرفه ماقبل مکسور اوله غنی بایه اید ال اوله و
حکم ناقص و اخل اوله بول علاله اعلال اوله و شانه اوله لیکت غنی بایه حصول
ترکیب و لغی بارت و شملر بن و اکا بعض اید لری یعنی خود لری فیه و سلاک الیه
بائلی فی القرآن من آياته با حرف قسم ما اسم موصول تغیر بر حقیق بائی در غنی فعل موز
نکر غائب مبتنی لفعل اولی تلو ایدی و او طرفه ماقبل مکسور اوله غنی بایه و کت
فی حرف جزئی فعلیه متعلق قرآن و فرقان و اخی نیچ اسم شریفی و ارامه کانه و بر

و این غنی که از کماله و دیگر معلوم
و این غنی که از کماله و دیگر معلوم
و این غنی که از کماله و دیگر معلوم
و این غنی که از کماله و دیگر معلوم

من ما و موصول بایه اید ایات آیت جمیع را و جمیع را و دیگر معلوم
کلام جمیع و نه بر مقدار و بر لکه اهل قرآن سدر خله و دین تعین و تمیز بین
شبهه و مانکی و اقعده بای قسطنطین با مصدر نه طرفه اوله و حصول ترکیب بارت
و حال لری قبول الیه الیه مشغول فاعله او قضاة و شانه آیت حقیقه باخو و ما دام که قرآن
او قوز یعنی قرآن آیت لری او قوز فیه ابو بکر حقه و بیروم و حال لری قبول الیه و
ایمیش کور پس فزه بر قاضیه و اقعده اللام امین بایه و اقفط و لده اسر
کینی و غایر متضمن امر و در اسن یومین و نه یعنی افعال بایند نه اصله امن اندی
همز بنین فی اول کلمه و ایده اولی یعنی بر کلمه نک اوله و لکی همزه جمع اولی و لکی
و ثانی ساکن ثانی اولی و لکی حرکتی جنبه قلب الیه کن آسن اولی امین الیه و دیگر
لکه بایک و لایک فتح لری بایه بایه و در لری شمر معروف معنایه جمع بایه و کاور و کت
کسریه بایه کاور بایک غنی بایه پس بایه بایه جمعیه و بین سهوا لیمیش
همزه و مسلک کسری و فاعلک فحمله امر مذکر در علم بایند نه صافله و دیگر و لده اوله
و غیره من باطله با بونده و غزل مراد و حصول ترکیب بارت شهر بنی اقات و حال
مفله یعنی خواب و لمعه امین الیه حاصلی کند ولی امن و امانه و حفظ الیه زیر الملک
عمار تی ایک وجود شریفیه در وانی سعد نام او غلبش و بلال و نه مفله زیر الولد شریه
سبیه بایسی کسیر عدل و کرم و انصاف و نظم لقه سعد النبی به و ام سعد
و لده المولی بالویه النصر هو ایکی بیت حضرت شیخک بحر طویلده ابو بکر مد حقه و
و غلظه جواب قسم محمد و در سعد و جرم حروف فتح و ظم بایند نه مستعمل لیکن علم
لازمه متعدی بایند نه مکرر لازم اوله و اسم متعلق فعیل و زنی اوزره کاور
فیه و سعید و بر لری امانده و لجه سعد و سعید و بر لری بایه بایه و اوج صورتی بایه
ایک فاعله فتح و نه اوله و سعید و کاور بنین و برکت معنایه پس و بایه

رولاته و دیگر

صورته بیلکه تقدیر امر فوق فاعل و نائب عن الفاعل اولور بیه با حرف فعل
 سابقه متعلقه و ممبر ابو بکره راجعده اولده ارجاع الیین سهوا یکنش و ام
 فعل ما قبله نصر باینک اجوف و او بسند موقوع و عاده وافع اولمش و انیم او
 دیگر سعد بنک فتحی و جنگ سکونله ایهام غلبه فیلده مذکور و یعنی ابو بکر
 سعادتی و انیم او سکون و سعد اولو افعل و انیم او سکون و یک اولور اید و انیم
 معطوفه محکم ایسون معنایه فیه بیه ابو بکره راجعده معنی تقدیر امر فوق
 ایدنک مول افند و دیگر با حرف جر ایدیه متعلقه و الویه لو انک جمیع راجعده
 افعله و ذی اونه نصر مصدر و اضافت بیانیته نصرت و غلبه سجعده و دیگر
 بیت خدا صغیر تحقیق و نیاسعاد و عزت بولدی و یا سعید اولدی و یا سعید
 دیگر رنیک بخت شد معنایه یعنی ابو بکر اولدی ابو بکر سید سعادتی
 و انیم و باقی او سکون و اخی خدا ابو بکر نصرت و غلبه سجعده و انیم
 ایسون یعنی هر زنده کم لو آچوب عسکر حیکمه خدا الله مبر و ناصر
 حاصلی حضرت و سفره خدا یار و یادی اولده کذلک ثناء الیه و ثناء
 و حسن نبات الارض من کریم البذر کذلک اسم اشارت ابو بکره
 ثناء فعل مضارع مفرد مؤنث غایبه در فتح بابنه بوی جگر و اوزار
 دیگر راجعده و همزه بی تلبیس ایدوب الله قلب ایدر لزوم و در نتیجه
 ضرورت و در نتیجه حذف اولندی و بیلکه غلبه ایلدیر لسته بونده دال و دیگر
 معنایه و در که ابو بکر اولور و غلبه یعنی و که سلب بونده کنا بیه و در
 فاعله و ممبر ابو بکره راجعده و غلبه و غلبه کبری و انک
 سکونله لغزه طمره و اما بونده کوک مراد و بی معنایه و یا لسته راجعده
 خبر مبتدا و جمله اسیمه صفت لیه و در حسن کونلک نبات پرده بین

و در کونلک نبات

و در کونلک نبات

سینه ارضه اصافت لامیه و من حرف حرسنه و یا مقدر کانه متعلق
 کرم بونده الملک معنایه و در بیره اضافتی لامیه و در بیه با کت فحمله تخم
 و محمول میت کنه ابو بکر کیمی بر نهال تازه بوی چکوب اوزامد و یعنی کنه
 مناسب و مشابه بر او غلبه بیه و در که ابو بکر انک اصل و کوکبه
 ثانی ارسال مثل ایدوب بیور زبرد و بین او انک ایلوکی و کوز لکون خود و تخم
 و کوز لکونند راجعده با و شاه اصیل و جنس اولور و غلبه و کونکیمی و در
 اوله که حضرت شیخ پادشاهک مرشدی و او غلبه استادی ایکنش و بیه و در
 اولور و العبد علی الراوی ایز و قفا و لغز خطه پاک شیر از راه بیت حاکمان
 و تحت تالمان حاصل تارمانه قیامت در امان سلامت نکه وار و ابر و اعجاز
 غلبه فایزنده همزه نک و انک کسریه سموعه رانار و سنای و بعضی جمله
 فتح رانکه و مسعود راجعده معنایه کسری و بیکه خطه غایبه نک کسری و ملا
 مصله نک تشدیدیه سمور معنایه و در پاکه اضافتی بیانیته و در شیرازه
 لامیه پاک لفظی شیراز لفظیه مضایق اولماز و بین معنایه سینی
 یو غلبه شیراز حضرت شجاک و خواجه حافظک متولد و در
 بلده نک اسیدر و یار حمزه بری الیه بونی زیاد مدح ایدر لسته که شعرا
 برسی بیور و بیچمه مصر و چه شام و چه بر و چه بحر همه روستانه و شیراز
 شهر راجعده و تخصیص منای سینی متضمنه بیت مهبات معنایه
 یعنی حلال و مخافت و اولوق و نور و دیگر حاکمانه اضافتی لامیه و در حاکم
 اضافت بیانیته و در بیه مذکور با کسیر رحمت با نک کسری و فحمله
 و قصد معنایه و در عالماته اضافتی مقصد نک فاعلیته و عالماته بیانیته
 تا انتهای غایت ایچونر زمان قیامت معروف و در حرف طرف امان و امان

و در کونلک نبات

امین اولی معنای سینه در سلامت است و ده بیانیته در بعض
 نسخ لرد اما نه سلامت و او عاقله الیه و اقدر عطف نفسی
 و ککل وجه امان برینه لباس ذکر اید تا یکی بر سهوا الی مثل اول
 اما نه وزمانه نجیب مظهره ناسبا یکی فقره ذوالقافین و اقدر قابل
 ندر که دارد که نگاه دل محققه و اشش و داریده و مشت خایله مستعمل
 حفظ و میانیته معنای سینه و اما که در و کشیده و مشت خایله مستعمل
 معنای سینه و رفتن و دارد فعل مضارع در و اید در و عاده و اقدر
 حفظ الیه و یکده محمول ترکیب خدای و و قدس شری از ک پاک سنبوی
 عادل جا کلد سینه و علمیده عامل تا المله هتیکه قیامت زمانه و کن امن
 حفظ الیه و نه ای که من و اقا لیم غریب **چو** از نو کاری بگردم در یکی
 معلوم اول که بر قطعه اصلنده بر قصیده و حضرت شیخ ابوبکر بن سعد بن زکی
 مدحند که هلا که گت بعضی احوالینی و یا بجه مستولی اولد و غشی اند و ذکر الیه
 متصرفین و متصرفین بومعاده الحاق الیه اند نه حرف نفی در و اقی
 بنسارخ مغر و مخاطبه استقامت انکاری طریقیله سید مسبین و یکده خطاب
 و جوبیده که حرف بیانه اقا لیم اقلیمک جمعیه معلوم اول که ربع مکتوبی بر سیم
 الیه یعنی بر حصیه بولشند و هر حصیه سینه اقلیم و میشلر آمدی حضرت شیخ
 اقلیم جمع الیه سیک ستری بود که اکثر معوره ارضی سیر الیه حکایت اولد
 قرق سیل مقداری سباحه الیه و اما لک معوره بی که مکنه مرادی
 ایزش مک الیه حاقبت بقه او و شیخ شهاب الدین سوزور و در حضرت سینه
 و اصل اولد بکنت ذلال فیض و افتخار الیه سیراب و لیش نه که بوستانه
 پیور شد **سینه** مراد شده در شهاب و او اندر خود و کشتی براب

سینه
 سینه
 سینه

عزیمت مصدر و کدرت و نل او زره ماضی سی و معنای سینه تلاشیه مستعمل
 بل که افتعال و تفعله کلو را غریب و تقرب و بر لرزه است و بیانیته
 چو اچیده فسخ و کسر جابر و کسره به تخفیف الیه نقیض الیه جوا لیه
 و لون مرکبیه معروف و اوات تعلیل و زکار بوزنه زمان معنای سینه و بگردم
 با حرف ناگه و رنگ و لک کسری و رنگ فخره کلمه و بر لرزه و کنت
 معنای سینه و با حرف مصور محمول بیت یا لیم سبین که بن عزیمت الیه
 بر زمان مکتوب الیه یعنی اکلندم معلوم اول که گاه اولد که بر معنای غریبه
 لتقلبه تغییر اید لرزه خیری و یله یکی اعظم الیه و گاه اولد که امر بر حکس اولد
 برون رفتن از شک ترکان که ویدم **جهان** در هم افتاده چو موی زنگی و بر
 ویر و نه با الیه و با سطر طاشره و یکده رنگ عار معنای سینه ترکانه افتادست لایقه
 مراد ترکانه هلا که مسکیده که تمام بجه و د بار خربزه عره به و ک مستولی اولد
 نوارج الیه سینه و باز شد **سینه** حضرت شیخ المکرک عارینه و ولشین
 الیه سیک اصل اولد که اول قوم کافر لایدی و اهل اسلامه او او جفا او زره بک
 الفار حمالا بطن من سن المرسلین و بونرک و بار ایدوب سباح عالم
 بر قضیه خلفا و نه مستقیم بانه زمانه اولش و حضرت شیخ بو خضو
 بر قضیه شی و ارد که مطلق بود **سینه** اسما نه راجح بود که خون بگرد بر زمین
 در اول ملک مستقیم امیر المؤمنین **حاصل** چنگیز خان و هلا کو خرو و پیور
 اسمعیل فتنه سی کبی و کول عظیم فتنه الیه زبیر ابونلر اهل قبله ایدی اما
 المار کفره ایدی پس شک ترکان پیور و غنی المکرک تا معقول کافران و
 صافند به عبارته در هم قاریش موزیش و یکده جهان حبارتی و لالت
 ایدر که تمام عالمی فتنه استیغاب الیه شش موی قبل و صاج معنای سینه

سینه
 سینه
 سینه

رنگ و نه بونده قرار ملک می مراد و یا حرف نسبت رنگه مشوب و یکد
 رنگ در رنگها زده و بر سر بسیار ملکینه حصول بیت شهر شیراز و نه ملک
 کیندم یعنی ترک و یا را به خوب اغتراب الیدم از آنکه جور و ظلمت که کوردم
 جهان خلقی بری برینه و دشمنش یعنی قاریش موریش و هرج
 و مرج اولش رنگی صاچی کیسی حاصلی بر دیاره کی یا شی تا بار دوش
 اولده کافر اوله بالیدیه معلوم هر اول و بارک حالی نه الیبر
 همه اومی زاده بودند لیکن چو کرکانه بخونه خوار کی تیر چنگی اومی زاده
 اوم اوغلی و یکد رلد اوم معناسینه بودند حکایت حال ماضی بی مفید در
 لیکن مصرع ثانییه مرهوند که کان کاف عجینک ضمیمه کرگک جمیع
 کاف عجینه فوذر و یکد رنجون با حرف طرف خون خوار و وصف ترکیب خوار
 که مشرک در بی کله ایچک بیتده قان ایچی چی و یکد ربای مضمری لاحق
 سینه با درسمی کاف عجینه بدل اولمشه ربای ظریفه الیه قان ایچی
 و یکد خوار که کاف نهی عریب در نیکت قلند سهوله صادر اولمشه
 چنگ و صف ترکیب کرکین قینا قلو معناسینه و یا حرف شکبه در بونده
 بر بودند مقدر در چنگی با سینی حرف مضمر علوانه معناسینه ناظر او
 لما مشد حصول بیت مذکور عسکه تا نارهب اولاد اوم ایلر امانا
 ایچ چیلکه فوذر کیسی کین قینا قلو ایلر چو کرکانه مینه او تر چنگ خیری
 یعنی سوز تا ان سوز بر تیر چی حیوانات قینلند نه ایلر بویسته تا نارک
 چنگ است بد کله بنده ایچله ایما وار در و علی الخصوص که کفره اوله مصرع ثانییه
 معناسینی قان ایچی چیلکه نهج لری کس کسلکه فوذر کیسی ایلر و بین و خاخوا ایلر
 و نهج کیسی کین اولعه فوذر لره یکد زار ایدی دیسین جن مثالی و بر مشد

این شعر را در کتاب
 دیوانه

درون مردمی چون ملک نیک محض برون سگری چون برتران جنگی
 دون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت وزن ایچنه حذف اولندی مردم
 نهج مردم مراد و یا حرف وحدت ملک فرشت نیک محض و صف ترکیب
 خوبو معناسینه برون یعنی برون شهر سگری با حرف وحدت هر بران ملک سگری
 در آنک فخری و بانک سکونله از سلطان و یکد راسد معناسینه و الف و نون ادات
 جمعه جنگ صواش و یا حرف نسبت حصول بیت اول ز فاعله شهرک
 ایچروسی فرشته کین ایلر و نیک سیرت مردم ایلر و شهرک طشده سینه
 تا نار عسکری صواش از سلطان کیسی ایدی یعنی شهر خلقی معلوم و ما جبر
 ایدی و عسکر کفر تا نار کلام و قاهر دون حاصلی شهر خلقی بر فرشته و آنکه هر
 برتر امانا یکده و برون و بروی پاوشا عسکر نیک هر برینه خلی حده
 ظاهر لری چنگ جو و باطلدی نیک خوه معناسینه قصد ایلرک و ما غنه شرا
 فار سینه بر طره طامله مشر ایمن چو بار ادم کشور اسود و بدم
 پیکانه را که در خوی پیکانی سیاه بونده کیر و معناسینه و کشور کا تر نیک سیرله
 اقامه معناسینه و اسود الف مده و بین مضمر میلده ماضیه و فاعله
 و یکد راجت معناسینه پیکان پیکان با ایچمینک و لامک فتح لرله قینان ایدی
 بر تیر چی سوز در اکر که ماضیه فاعله حالیه بر مشر یعنی ترک ایمن و یکد
 خوی پیکانی اضافتی بیانیته و یا حرف مصدر حصول بیت چینه که اقامه خربنده
 کسبه و شیراز کلدیم ملکیت شیرازی اسود حال و مرقه البال کوردم ملکک
 خلقی و خرمینی ترک ایمنش زار امله اولاد امله اسلام کلدی و غیبانه
 و ارمائی سبستان اولد بر چی بر تیر یا فاعله نام فاعله و تفسیر طوسیه
 کوکب الیکه نیوردی و بود اسطوره ای که وید و زیر ایلدی و یا ایچله ایچله

این شعر را در کتاب
 دیوانه

این شعر را در کتاب
 دیوانه

این شعر را در کتاب
 دیوانه

مقام نامن و جای امین سنگ قنک الشکبه را بنحی که بزرگ بودنی بود
حضرت شیخ پادشاهی اطرا طریقه مدح الیمش منته سنده و ریت
یاسنی کیس منبرک اصلی آن در همه ایله و بین همه مجتلیه اولد و غنی
بلز الیمش بهرست پاس خاطر پیاکار گانه و شکره بدما و بر خدای جهان
افزین جزا بهرست بر حرف استغلاشت نزلله سین و تاد و مرکبه
سنگ او زدی که در یعنی سنگ او زدی که لازم و واجب در مقدم خبر در و پاک
مؤخر مبتدا پاسیده مستحق حقه و میبانت معنایه خاطر ایشافی مبتدا
مفعول مبتدا قنک و پیاکار گانه اضافت لامیه در و او حرف عطف و شکر
مصرع ثانیه مرهون مبتدا بر ما خبری و سین و تا مقدر در شکر او بود
نعم الیمکه فایله یعنی خدایه و پادشاه و او حرف عطف بر خدای مقدم
و جزا مؤخر مبتدا جهان افزینه اضافتی بیانیته و جهازه افزین وصف کسیر
افزینده جهان بر او بی و یکدیگر خلاق عالم معنایه جزا بوده ثواب و عفو
معنایه در محمول بیت پادشاه خطاب ابد و بیور سنگ او زدی که
پیاکار لک خاطر بر رعایت و میبانت الیمک لازم در و رعایت و بیانت
ایچینه سکا شکر الیمک بیزم او ستمزه و اجید و با سنگ کی می جا دل پاد
بیزه حاکم الیمکی ایچینه خدایه شکر الیمک بیزم او ستمزه لازم در و خلاق
عالمه لایق و سزاوار در سنگ فقر و بیچاره لره الیمک و کون رفیق و حد التک
ایچینه ثواب و عفو و بر یک حاصلی هم بیزه عدالت و فقر و بیچاره لره و شکر
ایچینه سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان افزینه اجز جزیل و ثواب
و بر یک لا بقدر بوده شکر کی خدایه فقر الیمک تغییر و تصور در و خدای الیمک
جهان افزینه اضافتی بجزیر الیمین خرب ملاحظه به مالک الیمش بار

ایچینه سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان افزینه اجز جزیل و ثواب و بر یک لا بقدر بوده شکر کی خدایه فقر الیمک تغییر و تصور در و خدای الیمک

ایچینه سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان افزینه اجز جزیل و ثواب و بر یک لا بقدر بوده شکر کی خدایه فقر الیمک تغییر و تصور در و خدای الیمک

زبا و فتنه نکه و از خاک پارس چنن که خاک بود و با و را بقا
بارب تحقیف بالله در ضرورت وزن ایچینه با و فتنه بیانیته نکه و از
ایله و یکدیگر خاک پارس لامیه و مفعول نکه و از و پارس با و مجلیله
لغته ملک شبرازه و بر لر خندان اولغدر و یکدیگر که حرف بیان
معروف و را اوات تحقیر بونده با و در نه مراد و او ریتی که و با خاک معطوف
تقدیر ی خاک او با و را بقا و و با تو ک فایله در محمول بیت با الله پارس نکه
فته سینه یعنی فتنه و به حفظ و میبانت ایله اولغدر که که خاک و هو انک بقا
یعنی که خاک و هو انک و پادار اولد و فخر حاصلی فایله و کن مصرع ثانیست معنایه
اولغدر که ملو بر اغد و سینه ایله و بین و اول زمانه و کین که خاک و با و با اولد و بین
و ما و ام که خاک و با و با و اولد و بین حق اولی ایده مشرف فامل سبب تالیف کتاب
یک سبب فامل ایام کرشته بیکدم و در هر طرف کرده تاسف میخوردم و سنگ
سراچه دل و بالاس اب و ده می سقیم و این سینهها مناسب حال خود میگفتم
بود و در فقره بری برینه معطوف لولما علیه منقل باز آمدی اسلوب و صله داخل اولد و
ایچینه فامل ایام اضافتی مصدرک مفعولینه و کرشته فاضله فمدر کچمش و یکدیگر
کرشته به اضافت بیانیته در بیکدم می حکایت حال فاضله و بیکدم و او حرف
بر حرف صله در با کیس عمر تلف کرده فقر بری عمر تلف کرده خود و عمرک تلف کرده به اضافتی
بیانیته و در که فاضله فمدر لغته الیمش و یکدیگر اما بونده الیمک مناسب و
نقل باشد به مصدر شدت حزنه یعنی نه و بر لر تلاشی است و در جزه کن و سنگ فقر لره
میخوردم و یک مقدم مفعول میچند و بر غیر میچید می حکایت حال فاضله و در جوردم
خاستنی روم شمه ایله او تو من کرک که فقره اولی نکت فاضله سینه مطابق اولد بعضی بیک
کیس بر لره که ای کاف عجب ایله او تو و یکدیگر ویده و به تحقیر یعنی شد معنایه صبر و ریت

ایچینه سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان افزینه اجز جزیل و ثواب و بر یک لا بقدر بوده شکر کی خدایه فقر الیمک تغییر و تصور در و خدای الیمک

ایچینه سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان افزینه اجز جزیل و ثواب و بر یک لا بقدر بوده شکر کی خدایه فقر الیمک تغییر و تصور در و خدای الیمک

و حضرت مولانا جامی که در بای آبراره نظیر و تجمل اسرار و حجة الاوصار نام
 قسیده سینه برینکه استنهایا و الیدی بیت هر کجا بینی در کجی و بر در خطه
 حلقه مار حلقه کرده و زوایان از درست حلقه کرده و معنایه لیکن مدعا و
 نظیر و از زیر بعضی سخن گرفته کرده و برینکه گشته و اقصد که در کاف عجیده اولی
 بر اسلوب او زده تخفیف بعض الفاظه واقع اولوری فتا مل سنگ سراجچه
 معروف سراجچه نصیر سراجچه سراجچه محقق ریالیه او و بکدر عریجه وار و بر لوله
 اضافتی بیانیته در سنگک اضافتی لامیه در مجاز اداوات منقول یا الماس
 با حرف استعانت و الماس بر روی قیمت جوهر که جمع معجب جواهری الکمال و
 شته که حضرت شیخ کلامی بر معنایه اشارت اید که سنگ سراجچه اولی الکمال و
 اضافتی مشبه به یک مشبهه اضافتی در حاملی بیانیته در و دیده به اضافتی
 میستم می حکایت حال ماضیه افاده ایدر شته که مکرر تثنیه اولی شته در ستم فعل ماضی
 متکلم و حده و لر دم دیگر و لر دم دیگر و کول و او حرف عطف این اسم
 اشارت در بیتها با اداوات جمعه مناسب اسم فاعله و مفاعله بایسته
 حال اضافتی اسم فاعلک مفعولیه اضافتیه در و حده اضافت لامیه و خود
 بونده بکنده و معنایه در میستم کنه حکایت حال ماضیه متکلم و حده و لر دم
 دیگر و مفعول قول این بیتها در و مناسب حال خود و حاله و مفعولین محمول فقر
 رنج بر کچه بخش آبا می فکر و ملاحظه ایدرم و انی تلف مضایع ایدرم کوم شمره
 غصه میر دم و انی گوگل خانه سیک طاشعین الماس کیس اب چشمه
 و لر ایدم یعنی مضایع پیره تلف ایدرم کوم شمره نام اولی و شمره اغلا ایدم که
 فتره طاشعین کیس یک کول که رفت کلوب متاثر اولوری و بکلیک بکلیک
 کند و حاله مناسب و موافق سوبل ایدم فقره اخیره نک معنایه دانی

حده

بو کند و حاله مناسب اولی و بیشتر ایدر ایدم و بین اسم اشارتی حلقه
 ایله بخش بر و جمله و انی معنای نقد بر ایدوب و دیگر که و انی بو بیشتر کند و حاله
 ایدر ایدم بو اکثر بر او زده بیتها لفظی مناسب لفظیه مضایع اولی و بیشتر
 بو قیده معلوم اولی که او کی تقریر زده بیتها لفظی مناسب لفظیه مضایع ایدر
 اگر بویله ایسه بر اما ز ایدر بخش **مثنوی** هر دم از عمر میر و نقشی چون که
 میکنم فاند بسی و م بونده سات و وقت معنایه در نقیده با حرف و حده
 حقه و اور سبیل اداوات تقلید حقه که معنایه اداوات شرطه و بین اصابت ایله بخش
 میکنم فعل حال متکلم و حده و نظر ایدم معنایه فاند فعل ماضی مفروض و غائب
 دیگر و حده مطلق و در بین حده مطلق معنایه سبیل ایدر بخش بسی بالکده
 الفایده بسی و بسیار بر معنایه و در جوق دیگر بسی بک اناله سبدر و بیشتر
 سوبل شدر بسی و با حرف شبنم یکی و کی کسی و بین دانی غندی سوبل بخش شته که
 موار و استعلائی شبع ایدرم معلوم در محمول بیت هر آن و هر زمان عمر مدتی بر
 کید یعنی ساعت ساعت عمرم اکسبلوب از فاعله و در چون که بقیه عمر و مدتی
 ایدم کور و رم حقی قالمادی یعنی حرکت چوخی کیدوب آزی قالمش کور و رم یعنی
 شمره و میکنم برینه میکنی و اقصد لیکن بو شمره اولی و احرا در فتا مل بونده چوخی
 و او اصلیه ایله اعتبار ایدوب کیف معنایه اولی و ماضی بخوبی ایدر مدتی بیشتر
 ایله بخش و در خوابی نکس این پنج روز در بای ای حرف و اداواتی محمول و
 تقدیری ای آن که در حرف رابطه صفت پنجاه الی دیگر اسما اعداد و در و
 معنی و با حرف حال و در حرف ظرف خواب و اور سبیل ایدر حیره و در و
 غفلت کنایه با سبیل غفلت ایدر مکرر یک کیس بر زده معنایه در و لایکه
 و دیگر پنج اسم عدد و بخش دیگر و در بونده فاعله و اداوات ظرف معده

بسی

بسی

و حلقه

و لایه و سدر و
 و در قافیه و کلمات

و لایه و بسی

تقدیری درین پنج روز در بابی فعل مضارع مفرد و محال در بابی سیدند
 و زیاده و کل ل محمول بیت ای اول کیمه که عمر کردن الی یا بش کینده
 و انی سن خواب غفلت و سبب مکر پوشش کونه و آخرتیکه لازم اولان اسباب
 تدارک ایلیه سبب یعنی عمر چو غی کیده و ب آنی قالدی حال بو که سن جواب
 غفلت و متنبه اولان سبب ایله ایگاه اول او که باقی فلان برایکی کونه کانه
 و تدارک مافات ایلیه سبب حاصلی جوامعده زا و آخرتی تحصیل ایدیک پس
 جمیل ایله باشد که پیر لکه بر حالت ایلیه سبب و بکدر مکرادات استنش و الا
 معناسینه و بین معنی و پرو کی محله مکر لفظینی ذکر الیش اللفظینی ذکر ایله
 که معلوم اولیدی الا نجه یا پیشور مصراع ثانیست معناسینی الا پوشش کونه که
 و انی کیندی ابریش سبب و اکلیه سبب یعنی حال نجه ایدیکنی اکلا یوب اکا
 کور و تدارک اید سبب و بین بیتک مرادینه و اصل اولامش بونده سبب
 بر وجهه و انی معناد بر مش که مکر پوشش کون کجه ای ابریشور و اکلا ر سبب
 تزریق تا و یلات ایله تاویل الیش که باقیل و دوشنده کور سه یک کرة استغاف
 اید بر و انی دوشنده کور سه بهم دیو معلوم اول که بوبیت حضرت شجاعت
 سببک ملاحظه که ابن سید علی و لامتی شرح دینده قیامی ابراد الیش کور
 و نه ترا و عمر کن اکثری و نجه اقلید و جمل انکس که رفت و کار ساخت
 کورس رجعت زنده و بار ساخت و جمل خانک فخر و جیمک که بیه سفت
 علم بایند و مکر ای جمل کلا و خانک و جیمک فخر لریله او تا فاقه حاصل اولان
 خیر نه و دوشنده و بزر بونده خلک معناسی او تا فاقه متخیر و مدوشش و بکدر
 حرف رابطه صفت ساخت فعل نفی مانعی معروض غایب لغت و با پایادی و بکدر
 اما استخاره و در زوب نوشمادی و بکدر یعنی حاصل ایله کی کورس لالت لپودن

در بابی سیدند
 در بابی سیدند
 در بابی سیدند

فصل

بر قسمی که قبل باز سکنده اولو لایو بوک اولو ز سولیکه میره اولو و فقه ایلی
 اوزره و دور و رکن جملار لاز یا د شاه مخصوص ساز و اما نیز و م پادشاه
 غیر رسلا ملک خانلری بیله استعجال ایدر اول زمانه بر مکر و با بر قانده
 کوچه چک و فتنه جملار لای ایش و در زمان بونک برینه قانده کوچه چک و فتنه
 جملار لای ایش اما آل عثمان دور بنده بونک کیس بر لره بوری جملار لای ایش
 لایه در رجعت رانک کسری و حاکم مملکت سکونیده و لامک فخریه ارجح حال است
 یعنی کوچه چک زنده فعل مانعی جمع غایب در فاعلی کوسی جملان کیمه زنده و او حرف عطف
 و با خوف حال یار بونده بوک معناسینه در عریضه فعل و بر لره حاکم مملکت کسری و
 سکونیده خانک فخر و جیمک سکونیده و کول محمول بیت مصراع اول اخبار
 متخیر یعنی شرمنده و متخیر و مدوشش یا خود شرمنده و متخیر و مدوشش و سون
 و بکدر اول کیمه که دنیا و کیندی و ایشینی روزمدی یعنی دنیا و عمل خیر ایلیک
 سبب بین آخرت و اروی حاصلی دنیا مژده سینه و انه اخیرات اکیدوب کیندی
 کورس رجعتی و ارجحی جملار بونده و با پونی و زنده یعنی اجل کورسینی جالبه حال
 بو که اول نهی سبب آخرت معاشرا و لدی حاصلی زا و آخرتی تدارک ایلیک
 سینه کل دیدیلر پس بویله کیمه شرمنده و سون خواب بوشش بایر
 رجعت باز و ارجحی از سبیل نوشش بایر و املویه و بر لره و با حرف
 نسبت و تون حرف تاکید نسبت اصل لغت بویله و اما شیددی و املویه معناسینه
 مستعمله شیرین کیس با مداد و بام ابرته معناسینه در رجعت سینه یعنی کوچه
 استمید خواب بوشش بیانیته و با فتنه ایشا فتنه لایه لایه و در بار و در بار
 فعل مضارع مفرد غایب در استین و نه کول بحسب الاستعجال مانع اولو و بکدر
 کور و طوبی و بکدر کول پیاده پیاده و بر لره عریضه را جمل و بکدر را اوان مفرد کورس

در بابی سیدند

در بابی سیدند

در بابی سیدند

بوله و بر لرجه لیل بیت اریحال صبا چنک یعنی کوچ ابرو سبک و المذاق و توستی
 پیاده به بولدن مانع در یعنی بوله کینه الیغور حاصلی لزان و نیا و تیره توخل و نهالک
 زاده و آخره اشتغال مانع و السببینه مباحث منقذره هر که امد عمارتی نوشت
 رفت و منزلت بد بکره پرواخت عمارت عینک کسی ایله اسلنده مصدر
 نصیر باندن بر نشسته المصنوع را بیکت صکر مناده استعمال الیغور و یا حرف و حث
 بعضی نسخ و یا نشسته اما قتل و اقدار یعنی تیره زبرانو نوک تخی و او اسالیله
 و بکره و چیم جبر و بر لرست ساخت فعل ماضی منفرد و زوی و یا پدی مناسبه
 نسخ و رفت و صکره و او باز مر منزل پر و اختنک مفعول صریح و بد بکره صریح
 با حرف صله و بکره یا بکره مناسبه و یا حرف وحدت پر و اخت لفظ مشترکه
 تمام الیغور بوش التوق یعنی تخلیه پیشنده بوند و خبریه بادی و تمام ایله و بکره
 بیت هر کیم که دنیا یه کله ی بر یکی بنا بادی و بر جید عمارت پیدا ایله اول بانی
 آخره نقل ایدوب یا پدی عمارتی خبریه بادی یعنی خبری ایچنه یا پیش اولی را
 باده برینه بر کیمه کلمه کس پس کو یا که حقیقته اول کله یا پیش امش
 معلوم اول که تمام عالمک باشد یه نوسو زک با صد فید زبر ایچ بر کیمه باده و غینه
 فلکاز بلکه اول کیدوب برینه بر خبری کیمه کلمه کس پس کو یا که ایچنه یا پیش
 اولدو بعضی شارحان پر و اختنک سلب الیغور و اصم لامق مناسبه
 الیغور لیکن بولفتک معنای سلبا فاعله کو را و لاند بوزکر الیغور
 و کول وان و کر بخت ایچین هوس و این عمارت بر بکره
 وان و کر بیور و دخی سببا و بکره بیور و غینه بخت فعل ماضی
 معر و غایب هم ادوات تاکید چنین بولمین و بکره بر یکی عمارت بنا الیغور
 اشارت و این عمارت مراد دنیا و بر بکره مقدم مفعول صریح

و

و بکره و بکره یعنی غیر صریح و بکره صریح صله بر و فعل تخی ماضی منفرد غایب
 الیغور و بکره فاعلی کس بر یا و وحدت ایله و جائز و کر این عمارت باشد
 اولدو و بر و خبر و کسی بر و ک مفعول صریح و بکره او کیم یعنی غیر صریح
 محمول بیت او کیم یا شینک عمارتینه کله کیم هوس پیشوردی یعنی
 اولدو متقنا و طبی او زره بعضی برینه بنا الحاق ایله حاصلی بعضی برینه
 بادی و بعضی برینه سقادی نشه که عالمه مشا بد و یا بکره عمارتی ایچ بر کیمه
 و یا بانه الیغور یعنی ایچ کیمه و یا بکره باقی و حاله قائم و یا بکره عمارت دنیا
 کیمه لی نه بانه الیغور یعنی اولدو میوب مؤبد و باقی قومه وی حاصلی هر کسی
 و بکره حقیقته فاعلی مطلق حد اور جهان و زمانه و غیره اسناد و مجاز
 یشک معنای یعنی او کیم تقریره غیر الیغور تقصیر الیغور و یا بکره بادی و بکره
 مدار و دوستی را نشاید این عمارت و یا بکره بادی و بکره بادی و بکره بادی
 کیمی بر و توصیف تخی افاده ایدر بادی و وصف ترکیب و ایدر بکره بحسب الیغور
 اباقی و توجی و بکره اما استعماله ثابت قدم معنای کله و دوست مرون
 مدار فعل نهی و محال ب یا مفعول او کی و دوست ثانی و یا بکره بادی و یا بکره بادی
 بیانه و دوستی با حرف مصدر و ادوات نشاید فعل تخی استقبال معر و
 نشاید بکره نشاید بکره و کول این عمارت مؤخر باشد او نشاید
 مقدم خبر و دوستی را مفعول نشاید و در خد آرمبالغه ایله تارک و یا
 و بر لر محمول بیت حضرت شیخ خطاب عام بطریق بیور ثابت
 و یا بکره اولیانه باری دوست دو نمه یعنی اکتوب و در میان نشه لی
 حاصلی فایده سلب و محبت ایله مقصود بود و کر دنیا بی قرار و بی ثبات
 و معر و غایب کول کل با غلیوب تقشق ایله مصرع ثانی مقام تعلیل و

و

و

و

زیرا بودنیان خدای و دستاورد لایق و کول بر محاله در که کجاست شکسته
 نکاح شده و از اهل بیوت تازه تازه که یکدیگر را اولد و در شیک و بد چینه ای بیاید
 خشک انگار که کوی شکی برود **شیک** ایو و یکدیگر و بدیرا مانز چون اوات
 تعلیل همی اوات تا کید در پیاید فعل مستقبل مغزو غایب کرک و یکدیگر مرد
 معنایسته در زیر ماضی مضارع معانین اول مصدر معنایسته در رفته که
 سابقا بیان اولدی ایدی پس پیاید مرد اولد و در یکدیگر باید پیاید
 مستقدر باب من و نه و کول بعضیله ظن ایلد و کیسی خشک خاکست و رنگ
 ضعی و کاف غریبه لفظ مشترک در صود و ق ایله مبارک معناسی بیستد آب
 خشک و هوای خشک و بر لود و وق صود و وق هوای یکدیگر بونده خشک
 و سعاد و معنایسته در که عربیده و طوی ویر که حرف رابط صفت کوی بود که
 هر چه کیده ویر لوشیکی یا حرف مصدر بر بونده فعل ماضی مغزو غایب ایلد
 و یکدیگر کوی نیکی نیانیه در حصول بیت چون که انک شیک بخن و بخن او
 یعنی دنیا و چون که هیچ کیم باقی قالا بود یکدیگر و در و سعاد و تلوا اول کیده
 که ایلدیک طوی پی دنیا میدانند نه ایلدیک یعنی دنیا و نه آخره خیرات و حسنات
 ایلد کینه ی بونک اصلی بود که طوی بر مبد انک اور تا سینه نور لار و میدانه
 حد و تعیین ایدر لود و بر قاج اوزون چو کالو آمو بود طوی چلر لود هر کیم
 بود طوی تعیین اولان حد و دونه اخراج ایدر سم دولت انکدر که سابرینه
 اولور ایدر بونده کوی نیکی دونه مراد خیرات و حسنات بونده بعضی شایسته
 فارسیده مصدر کرک انوا عینی بیانه صد و دونه اولمش بر کسی کند
 صیغه سی اوزره کلند آمد و بر متن کیسی بری و اخنی ماضی صیغه شکی
 در که اکا مصدر مرخم ویر لود که ایکی مصدر بری بود که و او عطفه ایله استعمال

روا سی و کاف

اولور گفت و شفت گیتی و شفتن معناسینه تنه که دیوان حافظه
 واقع اولمش **شفت** سخن عشق نه آنست که امد بر بانه و ساقیالی کیده
 کن این گفت و شفت **بویده** و بمش اما خطا الیش زیر بودلر و کولدر
 اسمدر در **بویده** و اینسته معناسینه بری و اخنی بود که و او عطفه ایله استعمال اولد
 امدن کیسی که امدن شده معناسینه در تنه که جابشک بر سف و زنجاسینه
 واقع اولمش **شفت** بر ندان نامش خلوت شین بوده شده امد سوی زندان
 چنین بود **بویده** و خطا الیش زیر بودلر و اسمدر کینه کلمه معناسینه
 و کولدر او چو چو و جدا مر حاضر صیغه سی اوزره استعمال اولور نک و و کیسی
 کیدن و و ویده معناسینه تنه که دیوان ساهیده واقع اولمش **شفت** عمری
 براه عشق ز سر ساقتم قدم بازار روی ان نک و و و میکند مراد بونده
 خطا الیش زیر انک و و ویده بودلر و معناسینه اسمدر و مصدر و کولدر
 برک عیشی بود خوش ترست **کس** نیار و پس پیش ترست
 برک بانک فحی و رانک سکونی و کاف عجب الیه سباب و براق معناسینه
 بول و غیر برانی کیسی ایچ سیر افینه و ویر لود عیش عینک فحی ایلد و بر لود جیا
 معناسینه و یا حرف تنکیر بود با حرف صله کور کاف عجبیک ضعی ایلد بونده ویر لود
 و خوش و اور سمی و روم کیده ایلد بونده کند و معناسینه و کور کاف خوش
 اضافتی و عدم اضافتی و جایزه و ترست فعل امر مغزو مخاطبدر فرستند
 فرستادن و کول کوندر و یکدیگر ارسال ایلد معناسینه نیار و فعل فعی مستقبل
 آورنده آورنده و کول کوندر و یکدیگر پیش زاء مغزو اوردن
 پیش بونده اوک و ایلد و معناسینه در عربیده قد ام کیسی بعضی شایسته
 پیش واقع و حصول بیت حیات ایدی ویر اغیشی ویر و کوندر

شفت

شفت

شفت

روا سی و کاف

آیدند که مخفدر

یعنی آنکه لازم اولان خبرات و حسنات و انحال صالحه الیه و کونند
 حاصلی کند و الوکله ارسال الیه مصراع ثانی مقام تعلیمه در زیر آفتاب
 صکره کنور من سن الیه و نه کوندر یعنی سن صالحه بکنده آخرت
 قایم بر اسن و نه صکره اقارب و ورنه سنی قایم بر اسن و نه
 و آفتاب نموزه اندکی ماند خواجه غره بنور عمر عینک ضعیف و
 سکونی الیه و نه یاشن مناسبه عینک و میجک ضعیف الیه و نه
 و نه عینک فقی الیه مستفاد و معبره بویله کلو و غیره و نه یعنی
 باشد نه یاشن مق مناسبه عمر بنده و برق جبری تقدیری عمر جبری
 و نه مبالغه قصدی الیه اوات تشبیه ترک اولوندی برق قار و نه خج
 و او حرف عطف و یا حرف حال آفتاب کوندر نموزه اضافتی لایحه و
 اولی ملاب الیه نموزه تاک فقی و بهم منومه نک تشبیه و نه تخفیف الیه
 یای الیه عینک اورنه آینه و بر لونه که بویست ترتیب نه اکمل و نه
 آذر و نیسان آیارست و عزیران و نموزه باب و ایلول و و نه
 و دو کانون و شباط و آفتاب نموزه مصراع ثانیه مره و نه بخت
 از و یکدر و یا حرف تشبیه و نه مقدم مفعول در ماند فونک سکونیه لازم
 متعدی پیشنه مشترکه رقالدر و قودی و یکدر فعل ماضی مفرد غایب
 فاعلی تخفیف آفتاب راجع ضمیر و جمله فعلیه خبر آفتاب در و او حرف حال
 خواجه خاقان روم منحه الیه و او رسیده بونک کبی بر لونه تعلیمی و نه
 اولان خبر زلزله و وزیرایه و لیر خواجه مبتدا و غره عینک کندی و نه
 مشد الیه اسد رقیقت مناسبه خبر مبتدا و نه تخفیف مفعول و قور
 میبدانک میمنی مفتوح او قور و نه کبی نموزه آلان و یکدر محمول است

مجلس ششم در بیان معانی
 الیه و نه کبی نموزه آلان

عمران و حیوان قار و نه خبر بکنده قار کبیر نیز آریده و نموزه عینک
 کونشی برن محمدن از اجمیع قودی حال بونکه خواجه و نه خاقان یعنی آفتاب
 نموزه قاری بجه که نیز آریده بر سر مرور ایام و از مننه عمری انجلیین از الیه
 و اکسدر حال بونکه عمر صاحبی و نه خواب غفلت و نه عینک بجه سینه خبری
 حاصلی عمری نیز بکنده قار تشبیه الیه بخت نیز آریده و بونده آفتاب بر طرف
 ایوب و نه آفتاب نموزه و سیو و ماند فعلینی لازم مناسبه الوب از قالدی و نه
 عینک سینه بجه و افق اولامشدر و مناسبه کتابنده ماند بونده نه و مناسبه
 و بین نه ماندی بیلور بختش و نه نهادی ای نهی دست رفته و نه بازار
 بر سمت بر نیار و نه دستار ای حرف نهامناوی مخدوف تقدیری برای مردی
 دست نهی پوشش و یکدر جمله مناسبه و سبکه و صنف ترکیب یالی پوشش
 و یکدر صفر الیه مناسبه فزو و بوقا و نه کتابنده رفته ماضی و نه قسم کیشش
 و یکدر نهی دستک رفته به عدم اضافتی و اضافتی جایز و حرف عطف و نه
 بلیز معروف ترسم فعل مضارع شکلم و نه و نه ضمیر مرفوع مناسبه قور قار
 سن و یکدر بر نیار و نه عینک ضعیف الیه ملول و یکدر خبر بجه ملان و نه بر نیار
 بر اولامده و نه نیار و نه تاکید اید و نه بوقا و نه دستار و نه مراد و نه اولور
 نامل نه نیار و نه فعل نقلی استقبال مفرد و نه طلب کنور من سن و یکدر دستار
 بونده و نه حال مناسبه در نیار و نه عینک مفعول اوکی و نه تابش محمول
 ای بازاره الی پوشش کیشش کیم فور قارم و نه سنا لیک طولی کنور من سن
 یعنی ای صفر الیه بازاره کیده و نه فقیر فور قارم سن پوشش کیدوب پوشش
 مسین نیز آریده ای کیم به رابکانه سنه و نه خبر حاصلی ای اخوت بازاره
 خبرات و حسنات و انحال صالحات سن و داران کیم فور قارم

روان سید علی و نه
 و سید و نه کبیری

نخستینند محروم اوله سین نور قارم دیدکی انک ایچوندر که بو خصوصیه
 کیمسه نکه حفته جزم بو قدر زیر اعمال موجب جنت و کول ر بلکه مشبه الله
 منوطه هر که مزروع خود بخور و بخورده وقت خوشش خوشم بایچه
 هر که تقدیر بر هر کس که ابدی ضرورت وزن ایچنه کس حذف اولندی
 مزروع اسم مفعول بر رخ بر رخ و یعنی فتحی بایند اکیلمش و یکدر اما
 بوند و اکین مراد و خود اضافتی لامیه و بخور و با حرف تا کید و خورد فعل ماضی
 مفرد غایب ندی و یکدر بخورید با حرف مساجت و خورد و اورسی ایله خوشش
 او زره فعلیل که ترکیب کا حاصل و بر لو یعنی نازد ایکن بچوب حیوانه و کلدی
 از به وقت خرمن اضافتی لامیه و باقی معناسینه نون ضرورت وزن
 ایچون ساکن او فونق کوک ضرورت فافیه ایچنه و بین با کلمش
 سولیش شین ضمیر مذکور که راجع در خوشم بونده باشا قدری
 بغدادی و غیر یک شاعی غریبه سنبله و بر لو باید که مقدم مفعولیه خبر
 جیم عجبیک کسری ایله فعل ماضی و مصدر معناسینه زیر امضایه مقارن
 و یوشور مک کرک و یکدر محصول بیت هر کیم که کند وینک اکیلی چیکه
 بدی یعنی فعلیل ایکن بدی اول کیمه خرمن زماننده باشی و یوشور مک
 کرک حاصلی هر کیم که جوائلق عالنده خیرات و حسناته و اعمال
 صالحه به عمری صرف ایلمیوب له و لعیله تفسیع اوقات ایله بدی هر کیم
 زماننده باری قادر اولدوغی مقدار آخرت یولینه سعی ایلیک کرک مالا
 یز کرک کلمه لایزک کلمه ایله حامل اولش اوله بند سعدی بگوش جان
 ره چیشنت مرد باش و بروه بوبیت قدیم شخیره بولونکدی
 لیکن سفا حله یار ووغی ایچنه یازلدی پند با و عجبیک فتح و سکون

و کلام
 و کلام

نون ایله و غلط و بخت معناسینه در سعدی به اضافتی لامیه و با حرف
 مساجت و گوش کان عجبیک ختمی ایله قوله و بر لو که عجبیک اذن و سکون
 و بر لو جانه اضافت بیانیته در روح حیوانیه جان و بر لو و آب سینه روان
 بشنوب ایله مذکور فعل امر مفرد مخاطبه در شنوبند و کول ایشنت و یکدر
 بشنوک مفعول صریح و بگوش غیر صریح ره راید و محقق بول و یکدر
 و چیشنت خبری اصلنده چینه ایشنت و چینه ادات تشبیه و این اسم
 استند قریبه و سین و اما ادات خبر ترکیب ایله چینه و و اورسی و این
 هزاره حذف اولور چیشنت اولدی و بچیشند و یکدر بول فاعلی چنین است
 بچیشند ایله یاز انکر فارسی املا و نه اکاه و کولدر ایشنت مردان و یکدر رجل منکاه
 باش فعل امر مفرد مخاطبه باشنده و ار اول و یکدر اکثر نسخده باشی
 صکره و او عاقله یازار با حرف تا کید و راکت فتح ایله فعل امر مفرد مخاطبه
 کیت و یکدر محصول بیت سعدیک پندین جان قولای ایله ایشنت بول
 و بچیشند زار اول کیت یعنی بنم نصیحت شریعت و طریقه و حقیقه موافق و
 بوکه بایشش و بر قنده کید رسک کیت بعد از تامل این معنی مصلحت ان
 که در شین عزت شینم و دامن صحت فراخ و جیم و دفتر از گفتها
 پریشان بشویم و من بعد پریشان نکویم بعد از دو طوک معناسینه و کیم
 پس لفظیه تعبیر از تامل مصدر در تفعل بایند فکر و ملاحظه معناسینه
 این معنی به اضافتی مصدر ک مفعولینه در معلوم اوله که بر کلمه نک که آخری الف
 اوله کرک اول الف یا شکنده یاز سونه کرک الف شکنده جیم فاعلی
 مکتور ایدر بایه منقلب اولوق ایچنه مثلاً موسی و عیسی و معنی بی باله
 و گاه اولور که آخری یا اولایه کلمه نک یا نک با قبلنی مفتوح ایدر یا الف منقلب

و کلام
 و کلام

و کلام

فیکند از او و در بین اولی کسی تنم بکم علی اصحابی بیدند ایمنش تا یکی
 از دوستان که در کجا و آنس من بدوی و در جره جلیس برسم
 قدیم از دور آمدند آن که نشاند و ملاحت کرد و با ملاحت
 کرد و جوابش گفتیم و سر از زانوئی نهید برنگرفتم و نهید که گفت
 ما اشتها یافت ایچوندر یکی برسی که حرف را بطرف مست کجا و کجا بد و او با او
 و کز او و کز او که بولید و بر او اوله باک شادلی و تو خبسی و او در محله معانی
 کجا و معرب کز او و در کاف و را فارسی ایله و درین لریست از ایمنش زیر کج
 کتبه فارسیه را گری و دیگر و کافله عریذ بهر حال کان عربیک فتح ایله کز او
 معبر و درین پلغنه آگاه و کول ایمنش آوه کی او یختن دن انتیاق ایلیک
 قلمی سه و دین ایمنش ایس فعیل بمعنی فاعله و آنس مناسبه
 و خوی آلفه من مناسبه جره معروف جلیس فعیل بمعنی فاعله ایمنش
 مناسبه تقدیر جلیس من بودی ایلی فقره اولی و ایراد ایلمک اکتفا اولی
 با حرف مصاحبت رسم بونده عادت و دیگر قدیمه اضافت بیانیته و در کجا بود
 ایچوندر یکی یعنی خاپودن ایچوندر یکی چندان اولقد و دیگر نشاند نوک شعله
 سر و یعنی شعلک نوک کسر ایلی او یحق ناشعلک جمیع ملاحت مفاعله
 بایسته معند و راویون یعنی بازی و جسد یعنی با مفاعله بایسته معند
 اما بونده و شک مراد و مراعت کته مفاعله بایسته معند و در مزاج و لطیفه
 مناسبه کس و فعل ماضی معروض غایب و کشته دی و دیگر جوابش من خبر
 یکی از دوستان را بعد از آن و درین و در جره کس و بر او را آنک نهید و معند
 بیانیته و تعبیر خدمت و قول و معند و بر او برنگرفتم بحسب اللغه یوقار و دو و کجا بود
 اما استعماله قاله را دم مناسبه و در جره نوک کسی یا از رسیده با

این سخن را در کتب قدیمه
 و در کتب جدیده
 و در کتب معتبره
 و در کتب مشهوره
 و در کتب معتبره

و بر او ایچوندر و دیگران است نقالی کلمه کی بر او نشاند و در کجا بود
 نوک کندی و کافی و عجمیه ایلی و دیگر محصول ترکیب سابقا ذکر ایلمک
 مصاحبت او زره اولدم یعنی خلقت منقطع اولوب بر او جاق اختیار ایلمک
 اول وقت و ک که دو سکر و نه برسی که حج بولیده و نهید و شش اولدی
 و در کجا بود و ایچوندر ایلی حاصلی یار فدیلم و محبت جیم ایلی
 سابق ایلمه یعنی کی شکان و لا ابالی خاپودن ایچوندر یکی او کتبه که سر و
 مالک ایلمدی و شطارت و مباحثت کس و سدی یعنی بی عکس و خیرین ظن
 انواع ملاطفت و اسنان مطالبات ایلمه بی سولیمک مراد و لیدیدی و بر او بود
 در کجا بود و حاله واقع اولما میس ایلی و با شعله کلمیکه بلا تکلف مصاحبت ایلمه یا کوس
 ایلی بود و را حوال که ایلمدی اسلا کا جواب و بر مردم و با شیمی زانوئی مرافقه و
 و کتبه تعبیر و نه قاله را دم یعنی ایلمه ایچوندر معنی اولما دم و بود و جسد لطیفه
 التفات ایلمدم بولید و ایچوندر بکا ایچوندر نظر ایلمدی و دیدی فقره اولی و محبت
 فقره ثانیه و محبت نظرش زیاد ایلمدی بایسته ایلمه شاطی ملاطفت
 ایلمدم معنی ایلمدی اولقد که ملاحت کس و درین ایلمدی و بین جمیع نسخ و کج
 با شیمی و جیم اسم معند و ایچوندر بکا ایچوندر و بین معنی و معناد ایلمه
 ایلمه شش و معناد ایچوندر ایلمه معنی مفاعله یعنی غضب ایلمه با که نظر ایلمدی
 و بین مفعول ترکیب مناسب معناد و بر مردمش و بر او مریدیه غضب لازم
 فاعل مفعول کس و شعله که امکان گفتار محبت و کج ایلی بر او ملاطفت و خوشی
 کنون کافی عربیک و لا نک ضمیمه شیمی و دیگر الا ان معناد کس و شعله
 فتح ایلمه که خویان امکان انحال بایسته معند و در وقت معناد کس و شعله
 اصله و معناد کس و شعله که شعله را و دیدن کس و شعله اسم معند و قول ایلمه

این سخن را در کتب قدیمه
 و در کتب جدیده
 و در کتب معتبره
 و در کتب مشهوره
 و در کتب معتبره

این سخن را در کتب قدیمه
 و در کتب جدیده
 و در کتب معتبره
 و در کتب مشهوره
 و در کتب معتبره

این سخن را در کتب قدیمه
 و در کتب جدیده
 و در کتب معتبره
 و در کتب مشهوره
 و در کتب معتبره

این سخن را در کتب قدیمه
 و در کتب جدیده
 و در کتب معتبره
 و در کتب مشهوره
 و در کتب معتبره

قول کنو رچی دیگر مکره مجموع مرکبی کلامه استعمال ابله بله پس اضافت
 مصدر که مفعول به و با حرف تاکید که کافی عجمک ضعیفه فعل امر مفعول محال طبعه که
 گفتن دن و کول بر او اصل لغت بونک کیسی بر او دال معیله و لیکن عموما
 دال الیه در بعضی مفعول الیه نه که رشید الدین و طه ایل و ضعیفه تعیین بیور شد
فصل در زبان فارسی فرقی میان دال و وال با دیگر از من که این اثر و اصل
 بهست پیش از در لغت مذکور هیچ ساکنست **دال** و **ان** را وافی
 جمله **دال** محبت **لطف** گفته بود شلق و اما بونک کیسی بر او دال یک و **لطف**
 مناسب در جوشن و اور سینه لطف عطف تقیری شکایه سابقا
 اشارت اولندی که بونک کیسی خالک فتح لوی روم ضمه ایله او قول و یا
 حرف مصدر در ابلیک دیگر **محصل** میت شمعی که سنگ کلامه و تکلمه
 قدر تک و ملافتک وار در ایله ای بر او لطف ایله و احسان ایله سوبله
 لطف و احسان ایدوب تکلمه و لطفه کل که فردا چوبیک اجل در رسد
 حکم ضرورت زبان در کشی که حرف تعلیل فردا ابرته و یارین مناسبه
 هر چه خدا ویر لچو اوات تعلیل یک معروف خرچم برید ویر لوفیل و زنی
 او زره اجله اضافتی بیانیته در و با خود لایه در که حضرت عزرا ثیل مراد اول
 و کلکل و جمله در حرف تاکید **رسد** **انک** و سنگ فتح لویه فعل مضارع مفعول
 غایبه رسیدن بونده ابرش و دیگر با حرف مضاجت حکم بونک کیسی
 بر او و محض تاکید افاده ایدر ضرورت مفعول در حرف تاکید کشی فعل مضارع
 مفعول محال طلب زبان مفعول صریح و حکم خبر صریح محصل میت ای قرین
 لطف ایله سوبله زبیر یارین که اجل یکی ابرش یعنی موت و فوت متعین اوله
 بالضروره و یکی تکلمه نه حکم سبب یکی از متعلقان منسب بر حسب واقع

در کتب لغت
 در کتب لغت

مصالح که دایند که فلان عزم کرد است و نیت جزم که بقیه عزم و نیت است
 شنبه و خاموشی که نیت و نیت که توانی سرخوشی کرد و راه مجانب پیش گفتا
 بونک عظیم و محبت قدیم که دم بر نیارم و قدم بر نیارم مگر آنکه که سخن گفته
 بر خاوت مالوف و طریق مفعول از رویه و دستان جهلست و لغات برین سهل
 متعلقان الف و نون الیه جمع اولی ذوی القبوله صفت اوله و فی ایچون تقدیری
 در واه متعلقان منسب سخن ضمیر یار قدیمه راجعه مضاعف کرده اند و مقید و
 طاک و سنگ فتح لویه اصل و مقدار مضاعف و در واقع و مراد شجک فضا
 و انقطاع من محبت خلقت کرده اند فعل ماضی مفعول غایب بونک ایله دیگر که
 حرف بیان فلان الفاظه کنایه و در بونک مراد حضرت شجده عزم قصد و دیگر نیت
 عطف تقیری در جزم قطع مناسبه و نیت جزم متعلقان نیت در که انفس
 ایله که حرف بیان بقیه و مراد اضافتی لایه در خاموشی اسم در ساکت مناسبه
 خاموشی و خاموشی و محض در دیگر که نیت فعل مضارع مفعول غایب بونک
 که نیت و کل اختیار ایله و دیگر نیت و نیت و دیگر توانی فعل مضارع مفعول غایب
 قادر است و دیگر نیت و نیت که بونک باس اولی جایزه و نیت با شیک
 در ایکن کور دیگر رسو و اهو و اهو و اهو اوله و نیت و نیت سواد ای نیت سواد
 طبعی و نیت غایب که پایمال حوادث نفس اوله و نیت سبب مجانب بونک خلقت
 طابت و انقطاع مناسبه و نیت اوکن مناسبه و نیت برین پیش گیر و نیت
 قیاس گفتا اول یار قدیم و نیت با حرف قسم عظیم اوله و دیگر اضافت لایه
 اوله و نیت جزم ایچون و دیگر و نیت قدیم عزت عظیمه مفعول در یعنی از مراد و نیت
 اولان قدیم محبت و دو مستلوق حتی ایچون و دیگر که حرف بیان و نیت بر نیارم
 چینه مایه عدم حضور و مراد نیت که نیت که ترکیب سبب و نیت و نیت

در کتب لغت

و ارام بنامشده قدم گفته طلبان را اما بونده باقی مراد در رجل معنا سینه
مجازا بریدارم گفته یوقار و دو نماید را اما بونده فالور میام دیگر در دوغی
برده کینه مکده کتابتد ر مکر اوات استناد و الا معنا سینه اول وقت
که حرف بیان گفته شود فار سیده اسم منقول افعال عامه یک بر یک
گاه اولور که فعل عاتی حذف ایدوب کنه مفعولیت معنا سینی فصد لیز کوس
بونده معنا سوله بیکر حادث مالمو فده مراد حادث معهود در که حضرت
شیخ اید کند و یک ار استیده واقع اولان مصاحبتد پس طریق معروض
بوتکله عطف نفسی شکلی اولور که حرف تعلیل از روده لازم اید مقتدی
منکر که لازم اولونجه دوستان فاعلی اولور پس مراد و استیجاب انجمنی اولور
و با معهود و و سنگت مقتدی اولونجه دوستان مفعول اولور کنه استراکن اوزو
لکن سوق کلمه در مناسب و ملائم اولان مقتدی اولوب فاعلی شیخ اولور مفعول
یار قدیم اولور فتاقل از روده مبتدا و جهاست خبری کفارت بونده ایل شرح
کتابن از ال ایچنه تعیین و نقد بر اید و کی نشنه در معین بونده اند معنا سینه در
فار سیده سو کند و بر لر سبتک و کاف عجبیک فجه لویه بونده معنای شریطی
معنی معین اید ای اسم کفارتی سهله و با معین ایدوب بلکه مشایخک بر خبر
نیت و قصدی حکم نمیده اسم و کفارتی سهله که کفارت معین اوج کوه بونده
و دکان و با اوج کشیکت قارن معین طوبور مقدر بوا اسم چون محاسن و کوه
محمول در کتبت بنم متعلقه مدینه بر پس یار قریبی اصل قضیه بد و مقدار واقع
مطلع اید که شیخ فصد و عزیمت اید شد ردی قطعی نیت و تمیز در که انفس
مجال بود که عمر کن باقی سینی دنیا و متکلف الاقر و صحت و سکوت اختیار
سینه اگر قادیاسک با شیکت قبضه کنی کوه و معنای نفس و اید و بوی

کج و خلعتی انقطاع و عزالت ایدوب تباعد و تجتب طریقینی او که که دوت حالتی
خلعتی اختلاط و ابتلا فی قطع اید اول یار قدیم بو تقریری الی شیدوب و بویانی
و کلمه سینه ویدی عظیم خدا نیک عزتی حقی ایچنه و شیخ اید واقع اولان صحت فیم
حقی ایچنه که آسام المیزم و بر نفس المازم و بر آدم آتوب بونده کینه م الماول
وقت که سوز سولینله عادت مالموفه معهود و طریق معروض و معلوم اوزو
رسم قدیم اوزو مکالمه و مصاحبت اولور سه فیهبا و نعت والایند و همان شیخ
باشنده اعتکاف ایدوب کند یک پانته مسکنت و صامت اولوب خلعتی منقطع
اولور مراد و سولدی ایچنیک و باد و سندرک ایچنمسی جهله و معین اید ای اسم
کفارتی سهله رکانه که شیخک بوبله اید معین حقیقتد نقیضه الکه که بونده کفاح
و ابرام اید بر شیخ کیسی بر معیند مامتک عزالتی قابل طایله زبان اید و بونده
مرشد لره لایق و کول تنه که بونده مکده بختنی بیان ایدوب سیور و خلاف راه
صوابست و عکس رای اولوالالباب و ذوالفقار علی در نیام و زبان سول
در کام و او حرف عطف و با حرف حال خلافت نقیض صوابد که دو غیر در معنی
خلافتک اضافتی لامیه در و رایک بیایته عکس معروض رای راکت فخی
و همزه نیک سکونی اید فکر معنا سینه در همزه بی الله قلب اید که جایز در اولی حالت
نفسی و جوی یا اید و حالت رفیع و او اید در و نیک جمیع در خلافت قیاسی اید
زیرا قیاسی جمعی قودم در حالت رفیع و دوزین در نصب و جود اید باب اصحاب
معنا سینه الباب لیک جمیع عقلد و یکد پس اولو الباب اصحاب عقول دیگر
و در مناسب معنا سینه اسما استه دن که محذوف اید اغراب اولور فقار
فانک فخیله او کوه که کله که و احدی فقاره و اما بونده ذوالفقار فاک فخیله
حضرت علیه السلام علی حضرت مینه به اید و کی فیلج در خلافت

حرکت برسی موجود اوله بود و بدیه یا تحریفات غلویت و در و غیر و بدیه منقوله
 پس طبعه تک اصلی تیره و در لغت منته که غلبه بر لایق معناسی میشود **الکلی**
 لازم کلمه و بسو غلبه مناسبه اولانی طالع یا زویر بوز غلبه اضافت معنی
 منقولینه اضافتیه و همزه مجتله اضافت ایچنه کلمه تقدیر برسی طبعه غلبه
 برونه نشد و در و تک کی بر لایق محسن تاکید ایچنه نفس بخلق ترک کلمه کشت
 گفتن قرینه سببیت با حرفی ظرف و اضافت ظرف کلمه مصدرینه در و حرف
 عطف گفتن مصدر زنی و هم فرو بسته عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی
 سابق کسید و یا حرف مصدر محمول بیت یکی سبب غلبه غلبه
 لغتیه سبب برسی تکلم لازم اولدوقده سکوت ایدر و خاموشی و لغت
 برسی ساکت و خاموشی اولاجن وقتیه تکلم ایلمک حاصلی سولیکی
 و قسیده سولیکی و سولیکی و قسیده سولیکی زیرا ایلمک سینه نشد
 حاصلی اولور سبب غلبه عطف مصرع تا نیک معناسینه ایلمک سینه
 غلبه کتور یکید و بیومنه سینه طبعه بوز مصدر یعنی فاعله روین معنی
 و طبعه غلبه معناسینه در و بین اثر ایچنه کینش فی الجمله زبان از مکالمه او در
 کشیده نوت نداشتیم و روی از محاوره او که دانیده مروت نداشتیم که
 یا در موافق بود در حجت صادق مکالمه او مکالمه مصدر در و فاعله باینه سولیکی
 و سولیکی مشارکت بین الاثنين در و ضمیر غایب یا در قدیمه راجعه اضافت معنی
 منقولینه در و حرف تاکید سینه چکک زبان مقدم منقولیه در محاوره و محاوره
 معصاجت و یکدر کردانیده بوز و در مکمل دیگر را و افاضل ایلمک کنایه روی
 کردانیده تک مقدم منقولیه فقره اولی که کی کسی که حرف تعلیل محمول بر
 کلام باز قدیم ایلمه سولیکه و لیلی چککه نوت ملو تا و هم یعنی تکلمه مکالمه در ساکت

کلمه
 در و

اولوب شولیکه مکمل فاعله و ملو و هم و افی انکله معصاجت ایلمک نوت
 و در مکمل مروت بیلدم حاصلی معصاجت کللی افاضل ایلمک معقول
 مناسب کوردم **بر** یا در موافق و حجت صادق و هم **ایدر** **بر** **چکک**
 اوری باکی بر سینه که اوری کزیرت بود یا کزیرت بود یعنی بر رساله
 مرده کمال تحقیق ایلمه غلبه ایلمه سینه مراد ایدر بین آنکه کور سوز چو اوت
 تعلیل چکک اوری وصف ترکیب را و بدیه و یا ضمیر خطاب چنه که چکک اوری
 مراد حقیقه چکک اوری کک و کولدر بلکه قسیده و معنی چنه که ایلمک سینه
 کور و یکدر یا حرف معصاجت بر سینه معنی در ماقبلینه و کول کسی یا حرف و حجت
 نوعیه بر حرف تاکید سینه فعل امر مفروض طلب او نه کولین یعنی لایق و بنا و ایلمک
 حرف را و بدیه معنی و یا که فاعله و ایلمک سکون ایلمه او کی ضمیر غایب در و معناسینه
 کزیرت کا مجتله معنی و از آنکه کزیرت ضرورت سزک معناسینه و در سینه بر کزیرت
 نفی داخل ایچن یعنی تا داخل ایچن ضرورت معناسینه اما ایدر تشکک حضرت
 بر قسیده ایلمک بن بیلدم مع ادوب بیور **فایده** علم کزیرت باشد بدان کزیرت
 و از آنکه کزیرت بود حجت و چو ممکن و آنکه که حاصل نوت و علم ناکزیرت غیر از علم
 ان آر و ممکن معنا حضرت لایق او غلبه نصحت بیور بر علم که سنگ ضرورت معنی
 سکا لازم و ضروری اوله اکامیل ایلمه اما اول علم که اندر ضرورت و لازم مکمل و ملو
 حجت و چو ایلمه فین اکا طالب لولما اندر صکره که سکا علم ناکزیرت یعنی ضروری علم
 حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا حاصل اوله اول علم ناکزیرت ایلمه یعنی موصیله
 و منفصله سبیله علمه غیر سینه از و ایلمه و یکدر **نوی** که در و غمت کزیرت
 مشیت جفا و هر چه رسد از نوت و لایق مشیت **باز** ناکزیرت ضرورت ملو باز و یکدر
 نظامی مخزن الاسرار و بیور **بیت** هست زیاری همه را ناکزیرت خاموشی

کلمه
 در و

احتیاج از آنچه در اول بوندی اودن سکه کون مقدم معلوم اوله که در
 بهشت لغت کتب ماهه اصناف ایدر خطا و فاحش ایدر زبر اندک و الیبرک
 اسلمی ماه ایلد مرکب در شلا فرور دین ماه وارد بهشت ماه و خرد او ماه
 دیر از مهر انک معناسینی اول وقت جلال شاه به سوب و لایه تاریخ قمری
 اوزر دین خطا ایدوب انظار جهل الیش زبیر تاریخ قمری به مخصوصه
 شب شمس حقیقی در بیلک میند کوبنده خبر کوبنده بوند و مجازا نالند معناسینه
 منابر مشرک جدید کسرم ایلد ضرب بایندن آت ارتقاع و یکدر معده ری بنگر
 نوک فتح و بانک سکونیه قضیان قافک قتمی و کسریله قضیک جدید برادر
 عرصه معناسینه آقا قافک فتحیله او قدر غضبان موافق اولسون و بیوسادک
 ماقبل مفتوح اولده محصول میت بار قدیم ایلد سیرم جینه و غموز زمان جلال الدین
 مشوب ارد بهشت ناک اولی ایدی بر اقل مشرک رینه بیلک کوبنده ایدی
 کل سرخ از غم او فتاده لایه ایچو عرق بر عذار شاه غضبان کل سرخ بیاید
 قیزل کل و یکدر غم چه در که کچه بغار او فتاده اولد و اولد و سیر لغت و او سیر یازوب
 و اولد و لغت در بیلک معلومید که ناموزون او قورمش لایه الف ممد و اولد و اولد
 جدید را ایچو در یکدر عرق در عذار دین بوند و یکا مراد و در حشر و یکدر شهادت
 انصافنی لامیه در غضبان بیایته شد بوند و جنوب معناسینه در غضبان
 وزنی اوزر صفت مشبهه در غضبان معناسینه یعنی عضبلد و یکدر محصول میت
 کلک اوزرینه چرون ایچو در شمس ایدی شمس کل محبوب عذارینه و در
 کیس حاصلی سیر کینه و کومر زمان جلال الدین تاریخ منساب ایچو در بهشت
 ماهک اولی ایدی که بیلک منابر اغصانه متر غم و خزل سیر ایدی کل
 اوزرینه نه چرون ایچو در شمس ایدی یعنی ایچو کسی چه در شمس ایدی

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

قایمیش و لبرک یکا غنیه عرق و دوشه و کیس حاصلی قیزل کل غضبان
 قرار مشرک محبوبک رخنه و کل اوزر و دوشمش غنی رخی اوزر عرق قصر
 ششیه الیش و بوششیه ششیه مطلق دیر زبر اکل رخ جانانه و رخ جانانی
 کله و غنی عرق جانانه و بالکس جانانه در شب رایوستان یکی از دوستان
 اتفاق میت افتاد معلوم اولد که یونکاک بوجلی اسکی ششیه رده بویله
 و رخ الواقع بویله کرک تاکم است غنیه وید مشرک نمیرنی ارجاع ایلده نرد و واقع او
 لما به یقینی مرجوع الیه بار قدیم اولد بلاتر و دوشمش عموما شراج بومقامه غفلت
 کجسته تامل نه در شست کچه و رادات مفعول و با حرف ثلثی و بوشستان و اولد
 فارسی و او سیر عریه یکی به انصافنی لامیه در اوزر و دوشستان از من بیایند
 بیان ایدر دوستان و بر بیکر معناسینه و یکدر اتفاق مصدر و اتفاق الیه
 اصلی اتفاق ایدی قبل تا افعال و او واقع اولدی و او حرفه حروف مجزیه
 و تا حرفه حروف هموسه دینینه ماده متاخره و با حروف اولد و غنی ایچون و او
 قلب ایدوب تالی تاده او عام ایلد میت مصدر میبید رینوت معناسینه
 بات میت ضرب باییک اجوفی یا شیند افعال ناقصه و کچه واقع اولد
 مصالحه مستعمله نقل کوند و زوایح اولد و کیس بات زید عروس و کل زید
 امیر کیس افتاد واقع اولدی و یکدر محصول میت کچه الی یعنی سیرم جینه و غموز
 کچه سینی دوستان و بر بیکر بوستانه اتفاق کچه ملک واقع اولدی حاصلی
 کینه و کومر کچه طاشره و قلماق اتفاق بوجیدی لکین اتفاق دوستان و
 بر بیکر بوستانه اجشا ملک موضع خوش و غم و دوشستان
 و لکش قدام کچه لکدی بوسینی وصف ایدر موضع اسم مکاند جانی معناسینه
 و با حرف و حدث جایی و یکدر خوش کوزل غم جانک قتمی و رادمت و یکدر فتح

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

دوخته اولوا نجاه و بر اسم جنس اولوب قلیله و کثیره شامل
 اولدوغی چندین مقام حسب کثرت اشیا را بهام ایدر بونده میباشد
 خبری و دخته دیگر سحیح کو کرجینک و فزینک و غیره فوشدن اونه
 و بر لایا بونده طبره اضافت سبیل مطلق آواز معناسینه بخبر اوانشد
 فوشه و او جماعه و بر لایا فوشدن لایا اضافت کسابق کیسی در موزون
 معروف بونده سحیح میباشد و موزون خبری و جمله را سبیل صفت دخته
 و ضمیر و دخته بر اجدر هی دخته ضمیرین و آرد بقدری بوستانه صرف ایدر
 مناسبتی یعنی اول بوستان بر باغچه در دین محاسبه صرف الیمیش و هی
 مناسبتی یعنی اولایه در خشانک هر بری بر دخته و دید یکسره مناسبت
 و کول محمول بیت ایک فقره لی لف و نشتر بر تب طبره قلیله ذکر ایلدی کیلی
 مصرعیده اول سوال اوزره یعنی روضه معنی خوشه نه عبارت در دخته
 در خشان و کلبش و نه ایدی اول موضع بر سر تر ایدی که ایرما غنیک صلی
 خفیف و سبکی ایدی یعنی تقدیر اچک ضرر الیمز ایدی بلکه فور غم اولور
 حاصلی صوکت زیاده الیمکینه کنایت در اول در خشان و این بر انا جلیق
 که فوشدن یک اوزی یعنی ترغات و تعالی لطیف و موزون ایدی حاصلی خبر
 و بر در خشان و کلبش ایدی الیم مصرعیده مخدوف ضمیری موضوع صرف ایدی
 محل اعتبار یله روضه و حال اعتبار یله دخته در دین مذکور لف و نشتر
 اکاه و کول الیمش ان پر از لایا های رنگارنگ وین پر از میوای کوناگو
 ان اسم است اندر روضه به پرتو لولی رنگارنگ رنگ رنگ دیگر یعنی
 مختلف رنگولال لرون طوطی لولای وین اصلنده وین ایدی جمله فصل الیم
 ساقط اولدوقدن صکره کسری واده نقل اولدی میوه همیشه و پراوا

دخته

ص

ادوات چند کوناگو و دور لودور لودور یعنی انواع میوه و نه بونده بالقوه تعریف
 الیمک کرک کیم کلامده متاقص لازم کلمه فنامل محمول بیت اول روضه
 رنگارنگ لاله لرونه مملو ایدی و اول دخته بالقوه دور لودور لودور لودور
 ایدی حاصلی غلغل و دون اغاجی و کول میوه اغاجی ایدی و باور سابه دخته
 کسرتانده و فرش بو فکون و باور میوه و در خشانک فرشی ضمیری بوستان
 راجع اولوق قابل و میوه و باور راجع اولوق جایز و روضه به و موضوعه ارجاع
 ایدر لولی وجه الیمک کسرتانده الف و نون که ادوات تعریف در ضرورت
 وزن اچیکه کلمه در زیر اکثر و متعدی ادوات تعریف به احتیاجی بود
 ایک منفعله است که حرف تعریف به محتاج اوله خبر میباشد و در باور و نشتر
 دیگر فرشی دوشه ن شنه به و بر لودور فکون بونده کلمه کلمه کلمه
 فاشد که هر نه چانیستند نظر الیمک بر دور لودور لودور حاصلی الوان
 مختلفه شکلین کوسر در زیر ایا و حرکت ایلدی که میوه اغاجله بنک چیکینی
 بشیل چمن اوزره دو کر چمن ارا سینه نه پر دین تمش انواع الوان
 الیمه طبع اولوچه بالفورده بو فکون شکل اولور ایدی فرشی حرکت باور
 اسناد و جسته در بعضی شارحین بر وجهه و اینی تقریر پیور و بیلر لکن اول
 تقریر وجود شمس مخصوصه و بیزوم ذکر ایلدی و کومر حاد در فنامل محمول
 بیت اول بوستانک و یا اول میوه نک اغاجله سابه سینه باور
 بو فکون شکل فرشی دوشه شمس تقریر اولان وجه اوزره باور
 که خاطر باز آمدن بر رای شمس غالب اند و باور و باور اوله
 و قشقه و بر لودور حرف رابط صفت خاطر بونده فکر معناسینه و برای
 قرینه سبیل منافق لایه و باز آمدن کیر و کلمک یعنی باغچه

دخته

اسم مصدر در کردید ندن و بوسه بیک ماقبل و ایما کسور اولور
 نته که شما بزرگ ماقبل مفتوح اولور الا ضرورت وزن ایچینه کاه ساکن
 اولور زمانه اضافت مصدر ک فاعلیه اضافتی کسیدر کردش نمان
 مراد فصول اربعه تک تعاقب و توالی سید رعیش عینک فتحه
 ویریکدر اما بونده ذوق و صفا مراد در باحرف صله طبعش طاکت فتحه
 حقت و سبکبار لغ معنای سینه در و حریفه اضافت مصدر ک فاعلیه
 تقدیر ی بلطیش فصل خریفه کردش مبتدا اوکنده خبری و عیش ک
 مفعول صریح و بلطیش غیر صریح و مبتدل مفعول ثانی صریح محض ک
 دیدم که ناظر کرد و اهل مطالعه تک سرور زشت و بعضی ایچینه و بعضی ک
 خاطر لرینه انشاده و معروفه و سعت ویریک ایچینه یعنی او قبیان منشی
 و اهل معرفت انشاده و معروفه کامل اولوق ایچون کلمات کتابینی
 تصنیف ایلمکه قادرم که خوانم بلینک انک پیرا غنیه قدی و نجاذ الی و
 یعنی نراید و بیک و بارینی و و لکمه قادر اولایه وخی زمانک و فصول
 تعاقب و توالی سی انک بهاری ذوق و معنای سینی خزان فصلینک
 خفتینه تبدیل ایدیه یعنی بر کتاب تالیف ایلمکه قادرم که فصل خزان
 و شتابرک و بارینی و و کوب برینه و غریبان ایلمکه قادر اولایه و نبیا
 کلمات نکرین ایلدو کی کینی منشوی بچه کارایت ز کل طبعی ایلمکه
 من پیرورنی بچه باحرف صله اید فعل مضارع مغر و غاییدر آیدند و
 خطاب ضمیر منصوب متقبل مفعول صریح و ز کل غیر صریح و طبعی ناظر
 و باحرف وحدت ملحقین مراد اچلمش کلمه زیر اچلمش کلمه و ملحق
 ویریکدر پس کلدن بر طبق و بر طبق کلمه ویریکدر معنایه و اصل ایلمکه

و اچ نقرش ایلمکه کدک و الا نقرش ایدر روی پیر با و اولی بونک کینی
 بر زده طر فاء و چم مکسور او قورلار و دستاییلدی مضموم او قورلار
 پس ختمه یه تخصیص و دستاییلیق و در بر فعل امر در بریدند و
 فتحه بونده و کول و رقی یا حرف وحدت بونده و رفته مراد کتابدیر بر پر
 یعنی بر کاغذ محمول بیت سیک نه ایشو که کلمه یعنی نه کار که یارار بر
 مطابق کل نیم کتاب کلمات بونده بر کاغذ مقدار خطا طر که ال یعنی حفظ
 ایلمکه بیک کل مطبوعه انقدر خطاب خاند کل همین و ویریک
 باشد ویریک کلمات اینجه خوش باشد کل مبتدا و باشد خبری
 و در ظرف زمانه و پنج و شصت اضافت بیایته در و همین ایچون و یکدر
 و ایم و یکدر خوش و اور سیمله و زوم ختمه ایلمه بونده خوب و لطیف معنایه
 قافیه ایچینه عامتوخ او قنور و این خوب سونیدر محمول بیت بونش
 او که مقام تعلیمه در واقع ز زیر اکل پس الی کلمه اولور ایچون یعنی صریح
 الزوال و قصه العمر در ایلمکه کلمات و ایما تواتره و لطیف در حاصلی
 و نه قور و زنده چو رجا که من این سخن بگفتم و امن کل بر بخت و دره امن
 او بخت که الکرم ادا و عد و احوالی باحرف وحدت بر خالده که من این سخن
 بگفتم بن بوسه زرسویدم و امن کل اضافتی لایقه و ادنی ملاطبه ایلمه یعنی
 کل ایچینه اولوق اعتبار بیه پس و کولن کلمه انک و کولن بر بخت باحرف
 ناکیده بخت فعل ماضی مغر و خاب و و کدی و یکدر و در امن و در حرف صله
 با کینی بخت بونک کینی بر رده یا پسندی معنای سینه در رفته که کدک
 انشاده طر خلاصه ایچم حکایه سینه که بود دست در سکان کشتی
 او بخت ایلمه کینک دومه نینه یا پسند و یکدر الکرم مبتدا و اوانه

ایلمکه کلمات
 ایلمکه کلمات
 ایلمکه کلمات
 ایلمکه کلمات

ایلمکه کلمات
 ایلمکه کلمات

پوکت کبی بر لود میفناجی بر دیگر ملتجی مناسبه یعنی خلق اکابر الملک
نواب روزگار و نه و مکاید و هر دو امن و امان بولور المود من السماء
بوند حکم مناسبه در یعنی سجاوید تا بید و نصرت و ظفر بولور سمایه
مجازید المنصور علی الاعدا و دشمنان او زره نصرت و ظفر بولور یعنی دشمنان
غالبه رخصه الدوله الفاره و عصفه جنگ فتح و شادان و تمبلیه قولدر بار و معانی
دولته انصافنی لایمه در و قاهره و ولتک صفی حاسلی و دشمنان نبی قدر و ملاک
ایدی و ولتک بانوسی یعنی معنی و ظفر بید که دولت و سلطنت ایدیک
مستحکم در سراج المله الباهره سراج جواغ یعنی شمعک قنبله سینه بیا
بوند دنیا و نور مراد و طلعه جوید مراد وین اسلامه باره زیاده و شمع
بهر التمر و بر لوقاچن قدر بر کوکتب نوریه غالب اوله یعنی وین اسلام
سایر اربانه غالبه رکت منیا سبی و نور بید و دیگر بعضی شیخه لود باده
برنده زاهره و دشمنان سید بر و بیجی مستحکم سینه جمال الانام جمال حسن
بوزه جمال و بید بکری کوز لکت آتده ظاهر اوله وخی اچوندر انام خلق مناسبه
یعنی خلق عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حاللی و بر وین کار بولور لکت
و چون بر جودی ایله در معرکه اسلام اهل اسلامک فخر اید و جملگی یعنی لکت
و جودی ایله فخر ایدر لود بولید عاقل و عاقل شاه زاده مراد و در و سید سید
اناکت الاعظم بوالقاب ایله ملقب و لود و صاف ایله موصوف ایو بکر لود و
سعد و اناکت اعظم مراد ایو بکر و در که بوزن لکت انک او صافنی و در
ایله لکت شاهنشاه اعظم شاهنشاه سابقا مفصل و در اوله
ملک الملوک اعظم و بکر مالک رقاب الامم مالک رقاب انصافنی اسم
فاصلک مغیره انصافنی در رقاب و قبه لکت جمیع بر بولور و بکر امم انک

جمیع خلایق و خلایق مختصه و بکر یعنی جمیع خلایق لکت بولور لکت مالک حاصلی
خلق عالم قولدر بکر و بکر در بر ارقبه الم جمیع یعنی تغییر ایدر لود مولی ملوک العرب
و العجم مولی بوند افندی و صاحب مناسبه در ملوک ملک جمیع باده
در و بکر و عید غیره عجم و بر لود مطلقا یعنی عرب و عجم باده لکت افندی
که جمیع اکاسر فرد ایدوب لکت مجتاجه در عالمی جمله سبی اکا الفخا ایدر لود و
نامر و باده در سلطانه البر و البحر و بحرک باده بید یعنی تمام دنیا بکر
و حکمی نافه در وارث ملک سلیمان ملک سلیمان سید زور انا بوند سلطه
سلیمان و ایدر و بکر و بکر و کولدر غلظت بقیه و خوش و طیورک حکمت مالک
مظفر الدین ایو بکر لکت یعنی ایو بکر کشتی بن سعد انجلین ایو بکر که سعدک او ظفر
و سعد لکتی او فلی او ام الله فلی ایضا لکت ایضا ایو بکرک و او فلی سعدک
و لکت در فتنه لکت و ایلم المیه و جعل الی کل خبر مالکها و انی الله فلی هر خبره
مرجع و مالک یعنی بعضی شیخه و مالکها و دشمنان مال النیک مدی ایله ملک جمیع
امید لود و بکر یعنی الله فلی امید لکت خیراته و میل و در فتنه لکت حسنانه زحمیه
یعنی امید لکت خیر و تو بولور ایضا لکت اوله و بکر شیخه لطیف خداوندی مطاله فریاد
و او حرف مطلق و بوقره پسندیده آید فقره سینه معطوفه در با حرف مصاحبت
کاف عجمیک و انک کسری و سین معجمیک سکون ایله بوند کوزاوی ایله باقانه
و بر لود اما حواس ان ایلی کاف عربی مفتوحه و زاء مفتوحه ایله او قدر لطف انصاف
بیانیه و در لود انصافنی بولید در با حرف نسبت مطاله مغروق و در با حرف
مغروق و فایده مراد علی سابقا کوزاوی لکت شاه زاده سعد و محمول
کتاب کسری حقیقی ایله اول وقت تمام اولور که شاه زاده سعدک و کاهنده
مقبول و معترف واقع اوله و کسری لکت شاهانه لطف کر شیخه سینه و نظر طایفه

ملول اولماز بر اکلستان ملاک و سامت بری و کول خصوصاً که مبارک
 و بیاجه سی سعدی بکر نامینه و در که اول ایله بکر بن سعد بن زکریا
 بنکلی نامینه و در بکک مجاز مرسل طریقیله ذکر جو و اراوه کل فیلسفه
 و الی تمام کتاب لک اوینه در تنه که حضرت مولانا جامی بیور ربیب
 کلستان کر چه سعدی کر و ازین پیش بنام سعد بن زکریا نامش
 بو بیتک ظاهر ای مشهور که کلستان زکریا او علی سعد اوینه اولکین
 کتاده فهم اولان شاهزاده سعد اوینه اوله پس واسطه لک حد فیه
 ایلمک کرک تنه که بیورم پادشاه یمنه عثمان او علی ویر و واسطه لک
 شکر ایلمک معلوم اوله که اکثر شراج و اسب لکدی که کلستان سعد بن
 ایله بکر نامینه اوله و بعضی سی ابو بکر اوینه و زیدی کتابک زینتینه
 فهم اوله قول بعضی در زیر اول ذکر جمیل سعدی بیور و غنینه ابو بکر
 تعریفی مر او اید و سعدی ایهام و توری طریقیله ذکر ایلمدی و صکره او علیک
 و بعضی پادشاه و صفیه توطنه طریقیله ذکر ایلمدی و اشته و جدال سعدی
 و نیتینه که مناسبت ایله ابو بکر و صفیه ایلمدی لکن بو یله و کولدر که ایلمک
 نامینه و نیتینه و بو قول ظاهر مانع نه یوقدر و ابتدا علم **فکر امیر کبیر**
ابو بکر بن ابی نصر بو ذکر کتاب اوالمینه ذکر محمد کبیر افراده ایلمی
 مختلر نامیل ندر و بکر عروس فکر من لکلی جمالی سر برینار و ویده پاس
 از بخت پای جالت بر ندر و بکر نونه وخی و بکر عروس کر دکن
 اولما شفته اول از ایله عورت پیشه ایشته که صکره اره نوح و لعل بویلی
 ویر و بیور شفته نوجه و بعله و جالبه ویر و بکر نونه کلیم مراد و فکره اصاف
 بیاتیه و در مننه لامینه و بیاتیه سبب جمال حسن معنا سینه و در و با عروس

پس جمالی سلب ایله بکر چو کیشک معناسینی و برزاکو چه نه کوزل و بر جبین
 معناسینه و در لاتی وار برینار و قالدرد و بکر یوقاری کتور مر و یوقاری قالدرد
 و بکک و کول ویده پاس بیاتیه امید بکر لک یعنی قطع جبا معناسینه درشت
 ارده پای اضافتی لامینه و جالت اضافت بیاتیه و جالت او تاناق و در شکی
 معناسینه بر ندر و کینه قالدرد و بکر یوقاری طر قالدرد و بکک و کولدر حصول
 فقرتین و اخی بنم فکر م کلیم کوزل بکر لکدن باشین قالدرد و بکر کوزل او
 لما وخی جالبه و بیاتیه او کینه طو ثوب کو کینه بافر تنه که او تانک کینه بو یله
 و اخی فکر م کلیم امید بکر لک کوزل او تاناق ایلمی ارده سینه قالدرد و بکر
 صاحب نظر و اهل بعد قبولیند تا امید اولوب کمال جالبه و در با و جالت
 کوزل ایلمی ارده سینه و بکوب باشین قالدرد و بکر قالدرد و بکر جالبه
 و در شتند و لما باشین او کینه مالوب یور و در مر و صاحب جلاله و بکر
 بشو و بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 صاحب جلاله اضافتی بیاتیه و صاحب جلاله بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 اما بکر اضافتی قطع ایدوب وصف ترکیبی شکل اید حسن میا جلدی بو کینه
 و بکر بکر اسم قاعل در نقل بایشه یعنی ناقص و او سینه و عرض جمال ایلمک
 ویر و بکر کوزل لکین کوزل بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 اما معناسینه لک اول وقت و بکر که حرفه بیان مخیل کرد و مخیل اسم قاعله
 نقل بایشه بکر بکر اوله و بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 جلاله بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر

بکر بکر
 بکر بکر

بکر بکر
 بکر بکر

ففتح الیه وینت معنایند اسد و قبول انصاف بیانیته و در قولک امیره
 مصدرک فاعلیته و کسیره بیانیته یعنی اول وقت عرض جمال اید و حسن
 کمال کو سز که امیر کبیرک زبور قبولی الیه و علی نظری الیه و عین الثقانی الیه
 و اگر استه و منظور و پیراسته اوله بونده و مکره امیر کبیرک او صافینه شروع
 عالم خا دل بیانیته موبد اسم مفعول و تعقیل باشد یعنی خداوند قوت و
 مظفر یعنی غالب و منصور علی الاعداء موبد مظفر انصاف بیانیته و در هر سر بر
 ظهور بونده معین معنایند و در سر بره انصاف بیانیته اسم فاعلک مفعولیه و
 سلطنت انصاف لامیه و در تخت سلطنت و یکدر تخت سلطنت معنی
 شیرین بر ملکست شیر اسم فاعل و افعال باشد تدبیر انصاف بیانیته اسم فاعلک
 مفعولیه و در مملکت انصاف مصدرک مفعولیه و در یعنی امور سلطنت
 ملکک انک رای و تدبیریه منوط و مقومند بر القاب اول معنای شیرین که
 ممدوح و وزیر تدبیر اوله که زو و کا و وزیر انظم و بودوک و وزیر و باش و وزیر
 وزیر تغینا و ملایه که سابق و وزیر بود یکدر یکدر و رسته که ملکک الوشا و نام
 کما به تحقیق الجیش که هذا الفکر کما به معنایند و در بونده جای پناه
 فقر او یکدر ملا و العوا ملاز اسم مکان و صیغی غیر و یکدر فقر او غیر یا فقیرک
 و غریبک و جملیه بر یعنی قبیل و زنی او زره کلن اسم فاعلک جمعی بود و زنی او
 کلور جا صلی عربا یک و فقر انک ملحق است بر بری الفضا امیر اسم فاعل
 تفصیل باشد مفعولیه معنای یعنی علما و فضلا و شریعت اید و ب احوال معا
 و انتظام جالری الیه عقیده او و خیر و یکدر رسته که عاقبت اندیش صاحب
 شعاع و یکدر که شاد و علما و فضلا و رعایت الیک بونده و بر نامی اسم
 تجوید الین مذکور معنایه و اصل او لما شش محبت الانصاف محبت اسم فاعل

افعال باشد یعنی مضاعفته و سوچی و دوست و و طبعی و یکدر انصاف
 جمیع پر هر کار و صاحب و اهل تقوی و یکدر و انصاف اسم فاعلک مفعولیه
 افتخار ال فارسی افتخار افعال باشد مصدر و رال بود نکست کیسی بر رادیل
 معنایند و من عمل افتخار ال انصاف مفعول فاعلیته و در فارسی
 لامیه و یعنی اقلیم شیرازک خلق انک وجودی الیه افتخار اید که بود و وزیر
 و از و در بین الملک بیدر بونده لفظه مشرک و قوت الیه اند یعنی ششم
 ملک یکملک و ملک سکون الیه ملک و سلطنت بیند و مشرک و انصاف
 لامیه و مملکت و سلطنت و مذهب و ملک قوت و تصرفی حاصل بود ملک
 وجودی الیه قوت و تصرف بود یعنی بود ملک معین و تا هر یک را خود بود ملک یک
 اند ایجاب و وزیر باشی ایچنه و در زو و مده جو کار باشی ایچنه و یکدر کیسی یعنی
 بین الملک با یک نمی و یکمل سکون الیه قوت ملک و مبارک ملک معنایند ملک
 انحراف ملک یکمل نمی و لا ملک کسری الیه پادشاه و یکدر خدا صحت جمیع
 ارکان دولت و اعیان سلطنت و یکدر یعنی بود ملک هر بری او زره حکم جاری
 و هر برینه امری نافذ و در زو و الدین یعنی اصحاب دین و در باب دولت انک
 وجود و پر جودی الیه افتخار اید و وزیر ادینک ناصری و دولت و سلطنت
 غیبات الاسلام و المسلمین غیبات مده و ابریش و در زو و فارسی فریاد و رستن
 پس انصاف اسم فاعلک مفعولیه و یعنی اهل اسلامک و سلطنت ناصری
 باوری و معین و ظهور در مده للملک و سلطانین مده غیبت غنی و یکمل
 الیه معنایند علیه یعنی ملک و سلطانین انک رای و تدبیریه اعتقاد و ادب اکا
 و انظر و در یعنی تدبیر و تصرفینه فاعل او در مده یکدر و زنده معنایند و در
 بیدنه سویشش او یکدر بن ابی نصر او یکدر و انک او یکدر که انصاف بیانیته

ایچنه

ایچنه

تختنده فریده راجع ضمیر و منفی اولیاده قابل و وغیر ذی معنایه پس
 فاعلی فلک و مفعول مادر ایا م اولور و را بوقدیر جرات مفعول اولور فاعلی
 محمول بیت فلک الکی فت امر قدسی و وغیر ذی یعنی منحنی قامت الکی
 مستقیم قامت اولدی فاعلی بو کر بلیکی کنیدی ایا م اناسینک سبک کس
 او علی و و خالده بر و پاخ و فلک ایا م اناسینه سبک کس او غول و وغیر ذی
 بر و بوقدیر جرات و ایا م معنایه اولوب الکی مفعول الکر زیر افلاک ایا ویر
 ملوک و ایا معنایه و غنا صراحت بر ایهات و بر لر و ورت ایا معنایه
 و نبات و حیوانه او غول و بر لر و اولور و لغی تقدیر جرات الکی زیاد سینه
 حکم الیمن غریب حکم الیمن تا کیم مادر ایا م ایچینه سبک الیمن او علی و وغیر ذی
 و بین حق او الی الیه منس **حکمت** اگر لطف جهان آفرین **خاص**
 کند بند مصلحت عام را **حکمت** محض بیانیته و مفید خبر ای شرط و اگر اوقات
 شرط خاص کند فعل شرط تقدیری اگر خاص کند لطف جهان آفرین بند
 مصلحت عام را **حکمت** محض پس لطف فاعلی کند و یعنی اسمی و بیانی
 و مبه و جهان آفرین و صف ترکیبی شده خبر کند و در با حوز و وحدت و همزه خوف
 نوسل مصلحت خبر نایسید رکندک زیر کند پونده جعل و نصیر معنایه
 اضافت لایته و و را لام جاره معنایه و محمول بیت خدای جهان آفرینک
 لطف و حسانی اگر بر بند و سینی عامه تا سک مصالح و لوازمی و امور و
 نور مک ایچینه تخفیف و تعیین ایدرسه و نظام و انتظام خلق عالمی الکی و
 پر جود و کریمه منسوب و متعلق قبلور سه محض حکمت و کمال قدرند یعنی
 و وزیر او حکام و قضای خدای ذوالجلال که لوازم و مصالح بشریه کی و
 ذیر و تصرف الیماک ایچینه تعیین و تخفیف و پر مشر محض حکمت و کمال

حکمت
 محض

زیر ابولیه اولیاده عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالمه ارام و قرار الیه
 نظام و ف و عقدنجه نجا و زاید دی اگر چه که الله اکبر قدرتی عالمه و جهله و انی
 نظام و بر مکه فاده مکندر و را بایونده زیاد حکمت و احکمت محض عبارتین
 مقدم و اگر لطف جهان آفرین عبارتین شرط و خاص کند بند مصلحت عام
 را جزای شرط جمله شرطیه ای بند و بوقدیر جرات مدح شرطیه ایله مقید اولور
 و بین کیمه نک اغرابه ایچ حلقی یوق الیمن و محمول و در که لفظ کر زاید
 پس بوقدیر جرات لطف جهان آفرین مؤخر بند او حکمت محض مقدم خبر
 و خاص کند بند مصلحت عام را حکمت محض بیان اولور و بین کیمه نک
 بر اعانی او الکی اغرابه ایچ و اغرابه بند و همزه وحدت ایچیندر و بین
 غرائب سوبلش **دولت** جاوید یافت هر که نگو نام **رست** **کر** غیش
 ذکر خیر زنده کند نام را **دولت** جاوید بیانیته و در جاوید و جاویدان آیدی نظام
 یافت فعل ماضی مفروض غایب بولدی و بیکدر دولت بند او یافت خبری و جمله
 هر که نگو نام **رست** منضم اولور و فی شرطک بر اسبدر هر که اصلنده هر کس
 آیدی ضرورت وزن ایچون و فرینه قایم اولور و غی ایچینه کس حلق اولوب کرینه
 کلوب حرف ایکن اسم اولدی نگو نام و صف ترکیبی را بواو و بیکدر ترکیبی
 و کول کر اصلنده که آزایدی که حرف تعلیل **عقب** **جنگ** فتح و فائز کس
 بونده او و صوک معنایه و شین صمیر که پیر ایدر ذکر خبر بیانیته و بند ازنده
 کس ایله ویزی و بیکدر غی معنایه کند خبر بند او زنده مفعول اولی و نام
 محضی تقدیری نامش در ضرورت وزن و قافیه ایچینه ضمیر ترک اولدی را ادا
 مفعول محمول بیت دنیا هر کس که ابو آو و بیکدر یعنی هر کس که دنیا
 او الیوکی ایله کینوب ابو آو و بیکدر ایله دولت و سعادت بولدی زیر الکی

دولت

دولت

دولت

دولت

آوردن یعنی آخرت رحمت ابد و کثرت مکره و کفر و با و جمیل نامینی احیا
 اید حاصل حسن مناقب و جمیل تاثیر محبت عالمه نامینی باغبان ادب
 و انوش ایند بر منور کونک نامینی دولت بودی هر کس که او
 آوید و این معنی است اولد رشتن و صفت ترا کرد و نکند این فضل
 حاجت مشاطه نیست روی و لایه امر و صفت ترا اینا فنی مصدر ک
 و روا کردن محقق کند و نکند ایک فاعلیته و وصفک مفعولینه و نتائج
 اید را این فاعلی لایه و شرط ملک جزا سنجید و در نقد بری برابرست
 و ترا بر صفت این انشای است صفت معراج نامی مقام تعلیمه و حاجت مشاطه
 انشای مصدر ک فاعلیته و مشاطه مبالغه ایلم اسم فاعل مفعولینه و
 کوشی خاتون یعنی قیز لک و کلبه ک بوزن بازوب و در نقد بری برابرست
 چکوب بره بن حوت که فارسی کلمه است بر این که در بر یکی حوت و یکد
 مشاطه میبک نمی و شیک سگونی ایله طراخه و بر این پس آنک بکار می
 طراخیده حاصل اولد و غنی اینچنین مشاطه و در نقد حاجت مبتدا و نیست خبری
 روی و لایه ام انشای لایه و بیانیته اولماق فاعله و فاعله و لایه ام
 ترکیب آرا می نه کوکل و یکتد پیچی یعنی کوکله صبر و قرار و پیچی و را
 اوقات تخصیص انشای معنای سینی با فاعله و در محمول است این فاعله
 و کمال سنک و صفتیک یعنی سنی و صفت کرب الیه و کرب الیه
 سکانست بر این و در زیر استک کیمت نک و صفت و در نقد
 بر نقد حاصل سنده اولد بر محاسن اطوار و مکارم اخلاق و در ک
 و صفتیک و صفتیک و مکارم در حینه احتیاجیک بودی و بر این و لایه ام
 مشاطه به احتیاجی بود که حسن خدا و او هر قدر که زیب و زیست و بر

و در

بر این حسن افاد ایلمر نه که خواجه حافظ بیور بیت که هر پاک نواز رحمت
 مانست خفینت بکرمش طمعه با حسن خدا و او کند پس سنده شرف و جود
 و کرم ذات و سخا و جود و اولد و در ک و صفت و مکارم هر نه مرتبه که مکره
 ایلمر بر عهد و سندن کلمه مزل و خوش و صفتی او ایله مزل **عذر نقیصه خدمت**
و وجب اختیای عذرت بوده سابق کیسی اعراب او لور فاعله
 محمول ترکیب خدمت و زبرد واقع اولایه نقیصه ک حذری و عذرت
 ایلمک سینی بیان ایدر نقیصه و تقاعدی که در مواظبت خدمت
 بارگاه خداوندی میرو و نقیصه تعجیل یا سنده مصدر و در نقد الیلمک و یکد
 و بر یا تشکیر و یا وحدت مقدمه و تقاعدی با سبک قریبه سی ایله با وحدت
 ایچنه در مصدری اولماخه و مجال و ارد و بین فکر سبز سوبلیش فاعله
 تقاعد فاعله یا سنده مصدر و در بونده خلعدن منقطع اولوب عزت اختیای
 ایلمک معناسینه در ک حرف رابط صفت مواظبت مفاصله یا سنده مصدر
 ملازمت معناسینه خدمته انشای مصدر ک مفعولینه و در بارگاهه انشای
 لایه و در بار اجازت و یکد روگاه بونده اوقات طرف مکانه نمازگاه و سیران
 کیسی اجازت بری و یکد ملک و امر او حکام سرالیرینه و دخل قبول اجازتینه
 موقوف اولد و غنی اینچنین سرالیری قبولینه مجازا بارگاه و بر خداوندیه انشای
 و در بر یا حرف نسبت بر سر و می بونک کیسی بر لور حرف استمرار و در فعل
 مضارع مفعول خایند بونده واقع و صادر اولور و یکد بونده خداوندی و در بر ارد
 محمول ترکیب حضرت شیخ و زبرد خدمتینه کثرت ترو و ملازمت و یکد
 عذرین بیان ادب بیور در شرف نقیصه و تقاعد که و زبرد بارگاه سینی
 ملازمته اولد و یعنی مجلس سینه ملازمت ایلمد و کومک اصلی بنا بر است

ایلمر بر عهد و سندن کلمه مزل و خوش و صفتی او ایله مزل عذر نقیصه خدمت

و در

بر این

طایفه حکماء و فاضلین بزرگوار سخن میگفتند بنا بر این مصدر
 مفعول معنای سینه است و زره مینید و دیگر یعنی ترک ملازمت خدمت
 وزیر ایله و کوم الکات و زره واقع و سبب و باعثی اولد که حرف بیان طایفه
 اسم مصدر بلوک معنای سینه و همره نوشتل اصناف ایچون کلمه
 اصناف بیانیه در حکما جمع حکیم در یونجه عقلا مراد و رهنده اصناف
 در حرف طریف فضايل فضلك و فضيلتك جمعید که نقصانک و نقصانک
 نقصید بزرگوار و اضافی لامیه در برج بانک و زانک ضمه لری ایله اولد
 و دیگر بزرگ و معرب و مخرجت معنای سینه در اصلنده وصف ترکیب اولد
 محتسب معنای سینه صکره نوشته و اینه وزیر اسبک برینه علم حاصل اولد
 سخن میگفتند که مقدم مفعول اولد و معنی حکایت حال ماضی معنای
 افتاده ایدر سوزیلر دی و دیگر محصول ترکیب ملازمت خدمت بارگاه
 وزیرده واقع اولان تقصیر و نقایص اگاهینی در که هند حکامی طایفه سی
 بزرگوار فضايل و کمال خصوصیه سوز سوزیلر یعنی عظمت
 و نهایت شایسته ذکر ایله یلیر معلوم اولد که بعضی سراج ویش که آخونده
 باورسی اولان کلمه به همره لاحق اولسه و حدت افتاده ایدر هر برده و بورد
 حکماء هند عبارتینی هند حکام سبک بر بلوک دیو تعبیر ایله کلری خطا فاحش
 زیرا و حدت ایچون بنصوص اولان باور و همره حرف نوشتل هر برده تحقیق
 بود که بورد و حدت مختلف و معتبر در وین خطا و انحراف اثر نمیشد
 بولید اولسه حکامک اعراب نه هیچ محلی اولماز ایدی و بولمقوله همره مجرد اضافه
 نوشتل ایچون هر برده و حدت شمرله و کوله مثلاً گاهی خطاب ایچونده کاور وین
 کند ویدر حدت خطا انشا ایچونش زیرا همره تک بو معنای ویدر خبری بوق

کلمه
 ۱۹۲

آنجورین عیش نشاندند که در سخن گفتن طبیعت یعنی در تک سبب
 میکند آخر عاقبت معنای سینه و خبرین جوابین و در اصل ایله همره و دوشندی خبر
 غیر و دیگر خبرین بوند غیر عیش نشین نمید بزرگوار و اجدر که حرف
 بطریق کج معنای سینه و در تک و الکات کشندی و زانک فتحی و زانک سکنی
 ایله الکات معنای سینه و میکند و عقیده بسیار جوق معنای سینه و محصول
 عاقبت حکماء هند بزرگوار بوند خبری عیشی الکات و دیگر که سوز سوزیلر کج
 یعنی آوا مراد و جوق الکات نور طبیعت لفظینی بطریق است بازان املا و آگاه
 و کول ایچونش جمع سی منتظر باید بود و آوی تقریر سخن کند بسی با اصلیه
 جوق معنای سینه و بوند بوند معنای سینه و در زیر امضار حه مقاریند تا بوند
 انتهای ثابت ایچونرالی معنای سینه و ی صغیر غایب تقریر سخن مصدر که مفعول
 اضافتیه محصول ترکیب ستم اولان کیمسه چون منتظر اولمق کول نامکم
 اول سوزونی تقریر ایله و مرادینی آوا ایدر یعنی نه معنای که بیان ایلمک مراد
 ایدر ملاحظه سوز و توقف سوز اولیله و ی حاصلی سوز ایدر و جوابده و تقریر
 کلام و مراد و مامل سوز سوزیلر دی بعضی سراج طلاقست لانی اولما فاحش
 حمل ایچونش یعنی و یی آخر ایدی نیز سوزیلر که قاور و کول ایدی معنای سینه لکن
 و بیان کلام بوند با ایدر بسی به جوق معنای سینه و در نظر الکاتین بود که
 یا سینی حرف مصدر الکات را ایچونش و حرف نسبت در یکی و اولان یا کیی و یی
 و قایل احکام بق سوزی ایله استغما و ادوب و حواسینده و دلیلینده
 خطب عشو ایچونش بزرگوار نشید و گفت اندیش که وید که چه کومیم با از شیمانی
 خور وید که چرا گفت اندیش فکر که حرف بیایه شیمانی یا حرف مصدر خدمت
 بشیمانی معنای سینه محصول ترکیب بزرگوار قول حکمای ایشیندی و ویدر

و این سوز را علم
 سوز و سوز

و این سوز را علم
 سوز و سوز

بند و بر غیرت و بر نصیحت و حکمت مستفاد اولان یکم هر قدر چو قلم
 اندوز او صانیلماز زیرا هر سوزی صانع بخش و روح افرا در بوند و منته
 کن شود معناسینه در دین عندی سوبلش بنطق آدمی بهتر است
و اب از تو بهر گوی صواب یا حرف مصاحبت و نطق بونده سوز معناه
آدمی بونده ان معناسینه در بهتر تراوات تغضیل در اب و که نک
بانک شدیدی الیه گفته بر او ز رینده بورینه دیر لودی مکده و درت
حیوانانده استعمال الیه یکبار یا لومعناسینه و اب از تو بهر رینده و منیل
اولمعه بایی شدیدی الیه او محق و تخفیف الیه او فومن جایز و در اب از تو بهر
جواسید موت شرط ک کوی فعل مضارع مطالب صواب مفول و لید
نقیض خلافه و غری معناسینه محمول میت نوع انسان سایر جواب
نطق الیه یکبار که یعنی تکلم الیه سایر حیوانان مناز در پس اگر صواب
و خیر اوسوز سویله سک حیوانات سند یکبار بر کلام لغوی کاه اول
که ف و منبعث اول و اما سکون نادر واقع اول که ضرر مترتب اول
اول و اولماز سوزی سویله سکوت اول در تکلیف و نظر اعیان خداوند
عز نصره که مجمع اهل دست و مرکز علمای متبحر تکلیف خصوصا دیکدر نظر
خداوندی لامینه و رو یا حرف نسبت عز فعل ماضی مفرد مذکر غائب مقام
و عا واقع اولش نصرتی خزیر اوسون دیکدر مرا کند و نک عز تبدیر که
حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل موصوف خداوند در مجمع مهم ثانی نک فتحی
و سری ایله اسم مکان مطلع و مطلع کی ایله اضافتی لامینه و رود له
اضافه به یکبار مرکز بونده محل و مقام معناسینه در علمای اضافتی لامینه و
متبحر اضافتی بیانیه و متبحر در یک او فومیش معناسینه محمول ترکیب

ح

یعنی هر برده سوزی اندیشه الیه سوبلش کرک خصوصا وزیر یک اعیان و اکانه
نظر نیده انته تعالی نصرتی معزز و مکرم ایسون انجلیون وزیر یک اهل ول
عار فکر مجمیع و محل و مکان علمای متبحر یعنی علمای و فضل و الاسخ و کامل مرکز
خداوندی مرا و پادشاه و نصره ضمیمه یکبار اجدر دیکدر نظر و ار نصر بونده
بعضی فاصله که مرا و وزیر و دین خندی سوبلش منه سپیده مجمع مصدر
مبمید و دین فکر سبب ایس اگر در سبب سختی و لیری کنم شونی
کرده باشم سبب ک سبب ایله مصدر در رایت وزنی اوز سختی
اضافتی مصدر ک مفعول بینه صاف تبدیر سوق کلام دیکدر و لیری و اکانه و لیری
سری ایلم ها د دیکدر و یا حرف مصدر شوخ بونده ک ستخ معناسینه و لیری
مصدر باشم فعل مضارع مکانه و محمول ترکیب وزیر مذکور ک تجلی
اگر سوق کلامه الها جرات ایدوب بها در لق ایدر سم ک سنا خلق ایلم لیری
و بضاعت مزجات بجسرت عزیز آورده بضاعت سرمایه و اکانه بونده سبب
و مشاع مرا و مزجات بجک متمی وزانک سکونی ایله از ایق بها لونی بونده
بیانیه و یا حرف مصله حضرت عزیز و یوسف پعی مرا و رایت کریمه تلمیح که
حضرت یوسف ک فریندا شدی بانیه کله که و جینا بضاعت مزجات و لیری
و ما بعدی ایله تمام آیت و آورده تقدیری آورده باشم دیکدر کنور مشر اول مشر
محمول ترکیب و اخی فکیل الها منام حضرت عزیزه کنور مشر اول مشر بونده
ایچنه ایچنی بها لونی مشر کنور مشر اول مشر حاصل ک بیک ایلم مشر اول مشر
و نشیه و باز چو هر یان جوی نیار و نشیه نیک و بانک فخی لیری ایله و ما اصلیه
ایله بر بیج که اند نیان و دیکدر ی یا پاد روانده و وزون بو مخوف بونده بو مرا و فک
دار سمی شکلنده او فون مرد و نشیه و اسی کی کثرت استعمال نه بویله او فون مرد

در
 سبب
 سبب

اصلي بود چو هر يان چو هر معرب کوه در و با حرف ثابت و الف و نون و اوات
جمع چو چنگ فتی ابله از به در شجره مناسبه و با حرف و حدت نبار و فعل نفی
استقبال مغزو غائب کتور مزدیکه و محصول ترکیب بر پنج بونجو چو هر
فروشلر باز اریده برار به چه قیمت کتور مزد یعنی وزیر محاسبینده اولان
فصله لک فتی پنجم سوزم چو هر فروشلر باز اریده ار به کبیر یعنی کبیر
و بی قیمت و چراغ پیش ایشاب پر توی نزار و چراغ شمعک فتیکه
یا نایه آتش در بر پر تو با و تخمیک و ناکک فتی لری ابله منیا مناسبه و محصول
فقره چراغ وخی افتد بختند و پر تو طو نماز یعنی چراغک کشتن با نینده
پر توی و ضیاسی اولماز و مشاره بلند و در امین کوه الوند پست نماید منیا
معروف بلند و اضافت بیانیته و در امن کوه اضافتی لامیه و در کوه کافی عربیک
فتی ابله و اخدر چیل مناسبه الوند همزه نک فتی و لامک سکونی و واک فتی
ابله همدان و اخدر نیند بر بوکک و اخک السمیدر اول و لایته و ارتفاع
حالم اولغابن آتی تعیین ابلدی و آلا رومده ملا نکر و اردر کوه الوند الطلایه
بر و په چکر پست با و چیمیک فتی ابله و سکمه سین ایلد اچق و دیگر نماز فعل
مضارع مغزو غائب در غایب نیند نمونند و کول کورینور و دیگر فعل
محمول ترکیب و افی بلند مناه کوه الوند انگینده اچق کورینور یعنی مناه
هر قدر که بوکک اولسه اول و اخک دیننده اولیجا اچق کورینور
سینج تو اضع بیور و ب ک نفس ابلدی و اعیان مجلس و زیری اقباب
و کوه الونده و کند و بی چراغ و منار میه تشبیه ابلدی بونده و زیری کوه و ارگاه
مجلسی و امن کوه تشبیه ابلدی و دیگر نظر و **مشتوی** هر که گردن بدعوی
افراز و دشمن از هر طرف بد و ناز و هر که هر کس که تقدیرینده و رتبه که

و کوه الونده

و کوه الونده

و کوه الونده

سابقا بیان اولندی کوه بیوندر عریده جیده و برادر دعوی با حرف
مضاجت و دعوی واک کسری ابله و عوام غلبینه و رتبه که سابقا
بیاننده کجی افراز و فعل مضارع مغزو غایب افرازینده و افراختن
و کول بوجله و دیگر فعل متعده کوه و معقول صریح و بدعوی خبر صریح
و دشمن مبتدا و تار و فعل مضارع مغزو غایب نازینده و تاختن و نه
و کول سبکیر و یعنی اجموم لیر و دیگر خبر مبتدا و محصول عین هر کس
دعوا و زعم ابله و عجب و تکبر ابله بونینی بوجله یعنی منکبر لک لیلیه هر چنانچه
و دشمن اکا اجموم ابله حاصلی هر کس اکا خصوصیت ابله بعضی نسخه و مضارع
نای بولید و **واقع** خوشن با کوه و انداز و خوشن تا ابله و خوشن تا کبر
بر معنایه و در کند و دیگر را اوات معقول با حرف صله بونده استعلا معنایه
افاده اید راند از و فعل مضارع مغزو غایب راند ازینده و انداختن و نه و کول لیر
و دیگر محصول مضارع کند و بی بونینی اوزرینه انار یعنی خورین و خود پسند
و اصل اولماز بلکه تکبر و خیر سبب هلاکی یعنی بونینی اوزر و لمبینه باغشدر
صدر افتاده است آزاده کس نباید چنگ افتاده **صدر** مبتدا
افتاده خبری و آخره مجتله ادرسی ضرورت اچق کلش و با حرف و حدت
آزاده صفت افتاده و کس مبتدا نباید فعل نفی مستقبل مغزو غایب چنگ
با حرف صله افتاده و دشمنش مانینده قسم در محصول میت سحر چنگ
و جدال و معارضه و منافق و آزاده و سالم بر و شکون و در مندر و و
علم و فسلدن و خلقت قبول و رتبه نازخ البال و آسوده حال بنام آزاده
که ظهور و دمنده و فعله کچینوب غراض تفانیته و نه خلاص بونین
بوزله و لیچق کیم و دشمنک و و شکونک چنگینه کلمه یعنی ظاهرها غنچه

و کوه الونده
و کوه الونده
و کوه الونده

و مسکنت الیمن الیه کبیر جنک و جدال الیه امانت و خود و بین و خود
 پسند الیه هر کس معارضه و مقابله و منافضه الیه حضرت شیخ بوند
 اید و مسکنت و تذلل اظهار بیورمش نه که تشریف بده اجمال الیه
 ذکر بیورمش و جمله شرف و تظلمه عرض نبستی و پستی الیمنش افتاده
 عیار نبسته مکره علی الارض و تین خلاف سولمش و از آنک معاسی
 فارغ وینه اعتدال الیه و بیان معاد کند و فارغ لفظی اند الیمنی موافق
 کون و مصرع اولک معناسنده سحر بر و دشگون فقیر و فقیر و دروغی
 تفعل الیکه یافت و استخفاف بر قدر و بین مقصود سحریه افترا الیمن
 اول اندیشه و گمانی گفتار پای بست آمدست پس دیواره و گمانی
 باسی حرف اصلیه در پای بست سکون یا الیه لغته اباق باغی و یکدیگر
 اما تمل معناسنده مستعمل که بر چاس و بر لرامدست اصلیه آمده
 در دایره الیه ضرورت وزن ایچکینه یا رسمی الیه همزه مجتنبه حذف اولیست
 بونده بعد معناسنده در اندیشه صکره و یکدیگر بومیت سابقا بکسر متعارفه واقع
 منوی بیتکینه مناسب و موافق در حصول بیت کشیده اول فکر و تأمل
 اندن صکره کلامه شروع و تکلمه و نطقه مباشرت کردن زیرا بناد اول تمل
 صکره دیوار کلمش حاصلی فکر و ملاحظه تمل حکمده و تکلمه دیوار حکمده
 نیجه که بنا کت تلمیز ثبوت و قرار اولی از تامل و ملاحظه سیر کاکت
 و اعتباری اولی از یعنی فکر سوز تلمیز بنا کبیری نا پایدار و خلل پذیر
 بست با و عجبیه در ترکیده ایچق و یکدیگر دین ایچق و چمشر بست با و عجبیه
 فعل ماضیه با غله ی و یکدیگر پای لفظی الیه ترکیب اولی غنین معناه مصدری
 مزاد و یعنی ابوق بغلق کلمش صکره دیوار و بین دیوار بی ابوجه غلماش

الیه کبیر
 الیه کبیر

الیه کبیر
 الیه کبیر

بعضی

بعضی بونده بی فائده اطناب کلام الیمنش و تمل بندم ولی نه
 در بوستان است هم من ولی نه در کنعان و تمل بندم وصف ترکیب
 بندیدن تمل بغلیج تمل ترکیب تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل
 کرک تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل تمل
 مبارک الیه و عشق پیته بریرک اسیدر که حضرت یوسف اند
 و غروب شود و تمل تمل و حضرت یعقوب اول برک قومینه تبلیغ
 احکام رسالت الیمن در حصول بیت حضرت شیخ تواضع طریقی
 الیه بیور که بن تمل بندم اما بوستانه و کول یعنی بوستانه تمل
 ایده هم زیرا انده اولی تمل صنع بزدانی و مصنوع خدا اید که تمل
 استاد ما هر در فتنه کامل و قادر اولی اکامش به تمل احداث و پیدا
 نزد و محبوبم اما کنعانده و کول یعنی حضرت یوسف نبی اولی برده محبوب و کولم
 زیرا حسن و بهانه هر قدر که سر آمد و مینا از محبوب اولی حسن یوسف
 نسبت صورت دیوار در محصل کلام هر قدر که بن علوم و فنونده و کلام
 اما حضرت وزیرک مجلسنده اولی علما و فضلا به نسبت تمل ایچ خوان
 یعنی هر برده علم و فضل و معرفت و هم در منق مکندر اما بو مجلس سائیده
 علوم و فنونده سوز و یکدیگر قادر اولی یوب و هم بسته فالورم تمل بندم
 الیه از آنکه اکثر نسخه لره مخالف باشد و فکر بند خیری ناموزون باز منکر بعض
 ویش که تمل بندم با و مصدریه الیه وصف ترکیب تمل بغلق یعنی تمل
 بغلق یعنی یلورم اما بوستانه و کولم که انواع شکوفه بی جمع ایدوب تمل
 بغلیج هم معلوم که بر شارج مینک مقصود بنی بلمش و بو تمل بندم
 مصرع غایبی در غریب و جمله شرح این که کرک لغات حکیم را گفته که

الیه کبیر
 الیه کبیر

از که اموتی گفت از نایبایان لغت را یکید برسی لغت را خاورد که حضرت
هوونک زمانه ایدی و علمای شریفه اختلاف الیکد لغت لغت بود و اموتی
اولد که نایب اولیایه بلکه بر فاضل حکیم ایدی انک ایچنه حضرت شیخ
حکیم پیوری بونک بر تیزی وار ایملش زرقانام که اوچ کونک بولن
کور ایملش نه که بعضی اشعار عربده و مقامات عربده و شعر و چند بیت
ایملش نایبایان کور لردیکد ز براینا صفت مشبهه و پندیدن کور کین
دیکد انا کورچی مناسبی و بزور لرس نا اوان سلب کور سبیل و دیکد
لازمی کور لرد و محصول ترکیب لغت حکیمه و بدید که حکمتی کیمه اورد
و بدی که کور لردی که ناجای نیستند پای تهنید که حرف بیان نا اوان
ما و ام مناسبه نیستند بوند یلیک و اکلاماق مناسبه و تهنید فعلی
مستقبل جمع غایب نو مار لرد دیکد محصول ترکیب کور لردی حکمت اولیکد
بقی ما و ام که ابا بقصاحتی سیری صما الیه و خبر و جمله نادرک انیمیلر ایا
قدیم اخروج قبل الولوج قدم فعل امر مفروق مخاطب و تفعلیل بایند تقدیم الیه
خروج مصدر در نصر بایند چیقانی دیکد رولوج مصدر در دخول و زنی
اوزرد ضرب بابینک مثال و او بسیندن انک ایچنه و اوی ساقط
اولمشد کیریک مناسبه محصول ترکیب بر سیر کیریلو اولیکد
اول چیقانی فکر الیه اندی صکره کیر یعنی هریشک اول و صوکیین فکر
و ملاحظه الیه اندی صکره اکا مباشرت الیه بوللا رجیعا حضرت شیخ
تواضع طریقی الیه اظهار خیر و مسکنه در صراح مردیت بیازمای واکله
کن مردیت یا حرف مصدر و تاضیر خطاب یا ضرورت وزن ایچنه
ساکن او قنوردین خافل ایملش ز براینا مصدر زیده اصل سکون

حرکت ضرورت وزن ایچنه اصل مردیت و در پندیدن سهو ایملش
ز براینا ایچ بر وجهله هرزه مجتلبه بر و کول یا حرف تکبید و آزمای فعل امر مفروق
مخاطب از مایند از مودند و کول زکین اصطلاح پندیده اولن یعنی نایل
الیه دیکد رشک کن الیه تغیر ایدنه اصطلاح ایدنه خافل ایملش کن فعل
کنیدند کردند و کول محصول مصرع مرد و لیکلی اول امتحان و تجربه الیه اندی
صکره نایل و تروج الیه یعنی اول کور که رجولیشک کامل میدر یعنی مبادا که
غنائین اولاسین اندی صکره اولن بو مصرع شک قدیم اخروج قبل الولوج
ترکیبی الیه زیاده مناسب و ملا یعنی و لرس ملا یعنی بوند و بین ارا لریند
ملاحظه اکلاما ملش ملا میست اکله بقند صکره محله مناسب اوله معنا بود که
مرد لیکلی صینه اندی صکره و ادر معنی الیه و بدو کی زیاده نامناسب و ناملائیم
و بود و بدو کی معنایند و فاسد کولرد و بدین صحیح و فاسدی فرق ایدر کول
زنی بوند زنی معنایند امر حاضر صورتیند مصدر و دید بکونی قبول الیکد
بود الیه عدم و قوندند و عدم تنقید کور بلکه سلبه فتور پندند **نظم**
کر چه شایط بود و خروس چیک چه زند پیش باز و بدین چیک
شایط چایک و چالاک معنایند و خروس معروف و با حرف طرف زنی فعل
مضارع مفروق غایب فاعلی خود سه راجع تختند ضمیر وجه مفعول پیش
طرف مکان بازه اصناف لامبه در باز فارسی و باری یا الیه بریدر و بدین
توجیلو دیکد یا حرف نسبت و تون حرف تکبید نسبت چیک جیم مجمله فوش
فتنا غینه ویر شیجی حیوانا ناک پنجه سینه ویر لرحصول بیت کر چه چش خروس
بزرگ الیه چشکده و سوا شده شایط چایک اولور اما توج فتنا فکلو طوفان
فتند چالار یعنی انکله چیک ایدوب شایط لطف الیه که قادر کول حاصلی

در لغت
و در لغت
و در لغت

ایچنه
ایچنه
و در لغت

قتلده مغلوب و منهزم در طوفانک ایام خنجر کونده و شنده توجه
 تشبیه ایمنش زیر آو قوشلری یاسند و کینه محکم یاسپشور یو ایمنی
 تقصیرینه قطع و در باغی و بینلر نه قطع ای اکلایم شلر و نه رباعی ای چه زندک
 تقدیرین چه چه زند ایمن و زندی کند معناسینه تاویل ایمن ایکی و چه
 زاید و در بعضی و دیگر که زندک مفعولی مقدر برنده اعتبار اولو مفعولی کرد
 مقام مناسب بوده و زندجرات معناسینه در دین عجب جوی ایمنش
 کر به شیرست و گرفتن موش لیک موش در مصاف لیک
 کر به کاف عجبک ختمی ایله خنیک و دیگر یعنی کدی شیر بونده ارسلان
 معناسینه در کر به مبتدا و خبر خبری گرفتن موش مصدر کن مفعولینه
 اضافت در موش ک گندر عجمه فاره و بر لایک سکون کاف ایله
 ادات استدر اگر مصاف میمانی ختمی ایله خنیک و ضو اش معناسینه
 پلنک قتلان و دیگر کدی میر نه حیواندر معلوم اوله که کلمه نک اخزیده
 واقع اولان کافک ما قبلنده نونه ساکن اوله اول کاف البتته
 عجمدر محمول بیت کدی ارسلاندر موش ملوتب اولامده یعنی
 نسبت کدی ایسلاندر اما کدی موشه ریلنک جنگنده یعنی پلنک نسبت
 فاره کبیر حاصلی الشباری برینه نسبت کمی ضعیف و کمی قوی در حضرت
 بیور که بن مبتدا و ضعیفله نسبت ایلی علم و فضلم اما اکابر علمای
 نسبت هیچ نشنه و کولیم حاصلی کسر نفس ایدوب تواضع بیور
 ستره اما باعتماد و سعت اخلاق بزرگان که چشم از عوایب زمره ستان
 پیوشند و در اوقای جوایم که بهتران نکوشند اما ادات استدر ایکی با حرف
 مصاحبت اعتماد مصدر در افتعال بایندنه طایفای دیگر سعت اضافتی

کلمه ایست
 و در بعضی
 و در بعضی

مصدر کن مفعولینه و سعت اصلنده سبک کدی ایله ایدی عدت کیستال
 و او بدنه پس حرف خلق ایچنه سبب مفتوح قلندی ته که صرف کتا بلرند سید
 اخلاق خلنک جمیع خنایک ختمی ایله بزرگان بایک و لایک متعده لری ایله و راکت
 سکونی ایله اولور و دیگر الف و نون ادات جمعدر سعت اخلاق بزرگان اضافتی
 لایه لرد که حرف رابط صفت عوایب جمع عید را اضافتی لایه و در بزرگان
 ایله الت معناسینه در دستان و سبک جمعدر بزرگان سبک ال التند
 قول و خدمتکار و عبت کیسید و پیوشند فعل مضارع جمع غایبده و در بزرگان
 بودار و چشم مفعول مریخی و از عوایب غیر مریخی و در حرف صله اف و خبر
 کدی ایله مصدر در افتعال بایندنه فاشر ایلمک معناسینه جرایمه اضافت
 مفعولینه اضافتی بر وجه نک جمیع کتا و معناسینه در کهتران کاف عریک کدی
 و لایک سکونی ایله و ادات تفصیل ایله کهتران جمیع کدی و دیگر جرایمک اضافتی
 مکوشند فعل نفی استقبال جمع غایب جالبند و دیگر محمول فقر بن اگر چه
 علم فضل بوق و فتوی و کماله و ضعف مبتدا نام اما اولور کن اخلافین و
 اعتماد ایله که زبردستدر عیونده که زلزلین بودار لار و اسمی کچی کلر کن کلر
 اظهار ایلمکه و در شمر لری ستر عیوب ایدر کلمه چند بر سبیل اختصار از نو
 و کتا و حکایات و اشعار و سیر ملوک ماضی و برین کتاب و ج کوریم و بر حق از نو
 برو ج کلمه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل چند نیز سبیل اختصار طرق
 اختصار و دیگر لوانا و در کن جمعدر لغتده بر لوانا و در لوانا استعالمه عجیب
 و غریب معناسینه در بونده شبرین حکایات و غریب کلمات مراد و انار اثر کن
 جمعدر صما به سوز لرینه و سلف صالحین کلماتینه و بر لری بعضی نسخی لرو امثال
 و تقدیر ضرب منکر و دیگر ضرب امثال تقدیر بونده و امثال حکایات و اشعار

سیرتینک کسری الیه و بانک فتحی الیه سیرتینک جمعی در پیش یعنی
 روشن و طریقت معنائین ملوک ملکات جمعی پادشاه و دیگر در بین
 کتاب در حروف صله اوله و غنی تقدیر چه بوکتا به دیگر اما حروف طریقت و روشن
 تقدیر چه بوکتا به دیگر در حروف مصدر در خبر باند و در حروف کلمه و کلمه
 دیگر در حروف کلام و در حروف الیه ک یعنی و یونشور دکن برج بانک فتحی الیه بعضی
 و بر آرم معنائین در و یا حروف وحدت کرامتیه کاف عجبینک کسری الیه اخیر
 بهما لوم معنائین استعمال ایدر لر زبر اگر ان لفظ مشتکر بهما لود اخیر
 یعنی تقبل بیتده بر او بر حروف استعلا و او ضمیر غایب کتاب به راجع در حروف
 بونده صرف معنائین در کلام کلامی که مقدار و محصول فقرتین مذکور احتمال
 برینچه کلمه اختصار طریقی اوزره و اوزره و اوزره و اوزره و اوزره و اوزره و اوزره
 و ملوک سابق طریقه و قانون و روش و روش و روش و روش و روش و روش و روش
 عمر و نه بر مقدار یعنی بر از انک تالیف و تصنیف صرف الیه ک حاصلی
 بر قیاس کلامی عمر و نه بوکتا جمع و تالیف و تصنیف خرج الیه ک که بوکتا کلامی کلامی
 تصنیف کلماتان این بود و بانکه التوفیق موجب اسم فاعله افعال
 بونده سبب معنائین در تصنیف اصناف اسم فاعله ک مصدر و اضافیه
 و تصنیف کتاب به مصدر ک مفعولیه و توفیق تعیل باند و مصدر در لغت
 دیگر اما اصطلاحه الله تعالی کلامی مراد بکنند و مراد بکنند و مراد بکنند و مراد بکنند
 ترکیب کلمات کلمات تالیف و تصنیف سبب بوکتا کلامی و بوکتا کلامی
 تکمیل توفیق الله مخصوصه **فصل** باند سیرتینک نظم و ترتیب
 زما هر ذره خاک افتاده جای بونده قطعه برینه نظم و شعر از نظم و شعر
 واقع اولش باند فعل مضارع مفروغ فایده باند باند باند باند باند باند باند باند

و کلامی
 و کلامی

دیگر سیرتینک جمعی در قیاس الیه سیرتینک و کلامی و کلامی و کلامی
 زما در این نظم فاعله باند و ترتیب تعیل باند مصدر و زما باند فعلیه
 متعلقه تقدیری زما کلامی باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 الیه باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 و یا اسم مفعول بعینه زما اوزره باند باند باند باند باند باند باند باند
 محصول بیت بوکتا کلامی نظم و شعر و ترتیب یعنی بوکتا باند باند باند باند
 خاکنده هر ذره بر سیر و در شمس فاعله کلامی کلامی باند باند باند باند
 وجود و باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 تالیف و کلامی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 اوله و غنی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 سکره و ذرات و ذرات باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 خرمش و غنی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 بونده و غنی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 وحدت کلامی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 مانده باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 تخصیص باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 شکله باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 کتاب سیرتینک باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 دار باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 کو کلامی باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند
 باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند باند

و کلامی

و کلامی

و کلامی

و کلامی

سوبلش دلی و روزی بالری الحرف و حد در با حرف مصاحبت معنای
 بسببیتی منتظمند در حقیقت مراد از حد در حرف صلیه کار دهنه مراد حق و شبه که
 بعضی نسخ کرده و اخذ در عابلی با حرف وحدت و با تنگی محصول بیت بویست
 نقیضت جمله سینه علت ثانیه در محصول بیت عالمه مراد بر اثر و نشان
 قوم قدر اول که هم بر صاحب دل بر کون مرحمت و شفقت سببی ایله تیره
 حقیقه بر دعا ایلمیه یعنی صاحب قلب اهل اللامه پس بی کتاب صاحبیه
 ایلمیه تکه که مستفاده دعا ایله کلمه که در حقیقه الله علیه اجمعین ایمان نظرد
 ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصلحت و بدایع معانی
 افعال بایسته بوزنه وقت معناسینه در نظره اضافتی مصدر که تا علییه اضافتی
 تقدیری امعانه نظرم در تهذیب تفصیل بایسته مصدر در نظرم و تفریح معانی
 ابواب اضافتی مصدر که مفعولینه در ایجاز افعال بایسته مصدر در نسخه اضافتی
 مصدر که مفعولینه اضافتی در اختصار سخن و یکدگر ایجاز سخن و یکدگر مفعول
 اولی و مصلحت ثانی و فاعلی تحت امعانه راجع نموده محصول ترکیب هم
 نظرم کتابک و لغی ابوابک تهذیبیده و تفصیله سوکن اختصار بن مصلحت
 کوردی یعنی سوز مستحق و مفید و لما فی لایق کوردی و ترتیبیدن مراد اولان
 ترتیب و در که اول سلاطین ذکر ایلمیه بایسته مکرر و در ویشانی تهذیب ابواب
 مراد بایسته مناسبتی ذکر ابواب خلاف سینه لی اول بایزه ذکر ایلمیه ایجاز
 مافیه عطف ابواب مصلحتن مکرر در ان لغتینی ابرو ایدنر صحیح نسخ کرده
 باز و بقریندن غیر کی معنی سوبلش در نامرین روضه رخساره حدیقه علیها
 چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب مختصر آمد تا مالات
 نیجا بد تا ادوات تعلیل مراد ادوات ناگفته در بعضی سخن کلام ایچینه کلشن

این کتاب در
 تهذیب و ترتیب
 ابواب و فصلها
 بسیار است

این کتاب در
 تهذیب و ترتیب
 ابواب و فصلها
 بسیار است

این سبب خط بونده کند مطالعه سینی بیانشدن مکرر بحر الغرائب کلامینی نقل
 بیورمش و سوز بر مراد بن فهم الیحبوب و دخل الیمنش حق بود که در تقریب
 الیمنش بن اسم است ازت روضه رخساره مراد کوزل با نچه در اگر چه که لغت
 روضه چمنه در بر و رخساره ایکی یوز لوگله که روضه اگا کل ناصری و بر روضه بقعه
 بوند روضه به عطف تقبیری و دشمنش غلبا غلبن بجهت نک فتح ایله و الف
 حمد و ایله مراد ازنی او زده اخلاک موشید را خا چلرینک والری و بد افکری برنی
 کرشمش و قویلو شمش با نچه نک مصنفیدر مجاز مرسل طریق ایلمیه
 با نکه فتح و کسری ایلمیه و ناکک کسری ایلمیه و شینک سکونی ایلمیه جنت و یکدگر
 با حرف صله و هشت آنک فتح و شینک سکونی ایلمیه سکوز یکدگر تا حرف تعلیل
 مصاحبت ملائت لغتده کوسمکه را با بونده انجمنک و اضطراب معناسینه
 نیجامد فعل لغی استقبال مفرد غایب آخر اولما به و یکدگر ازین سبب یعنی
 نظرم ایجاز سخن مصلحت کوردی سپیدن و یکدگر محصول ترکیب امعانه
 نظرم سوزن اختصار بن مصلحت کوردی تا بوز رخساره روضه و غلبا حدیقه
 سکوز جنت کیسی سکوز بایده واقع اولدی یعنی سکوز بایه مختصر اولدی تا کیم ملائت
 و محصول لایق ایلمیه ختم اولما به یعنی تطویل کلام ابواب کنای بیور و ب چون انما
 تا کیم آخر اونچه او معانی هم هست بایک معناسینی سکوز باب ایلمیه و بین بالی حرف
 مصاحبت اعتبارینده نظرد و بونده ملائقی قار لیره صرف ابواب قاریلر و سبب
 معناسینی فسادیده مراد معنی خلافتیه صرفا الیمنش **باب اول در سبب**
اولگی باب پادشاهلرک عاوت و قانونلری بیانشده در باب دوم
 دوم واکت و واکت نموده ایلمیه ایچینه و یکدگر بویکت با قبلی و ایلمیه مضموم اولدی
 عربده ثانی و ثالث و رابع و یکدگر کیسی بونده دوم و سیم و چهارم و یکدگر

این کتاب در
 تهذیب و ترتیب
 ابواب و فصلها
 بسیار است

هر که تقدیری هر کس که درشته که ساقیایه اولندی بشوید با حرف تا کید
 و شود فعل مضارع مفرد غایب رتوبید نه شستن و نه و کول بویه و یکدر
 مفعول صریح و از جان غیر صریح و از فعل مضارع مفرد غایب و از بیدن
 هر چه مفعول صریح و در و دل غیر صریح و مجموعی بگوید که مفعول فعلی هر چه
 مقدم مفعولی در و بیدر اصابت الیهمش در حصول فقر این هر کس که الیهمش
 بویا یعنی جانش نه تا امید اوله یعنی جانش نه قطع رجایا الیه هر شنه که کوکلو نه و طوبار
 آنی سوبلر حاصلی کوکلو نه کلنی و یلینه کنور رار الیه بویا یکی فقره ضرب مثله
 بیت او این انسان طال است نه کس ثور مغلوب حصول
 علی الکلب او ابونده زمان استقبال ایچه نظر در معانی شرطی مضمر
 یس فعل ماضی مفرد مذکر غایب عام بایته تا امید اوله و یکدر فعل شرطی
 الیه جمله شرطیه و در آن لفظا مرفوع فاعلی طال فعل ماضی مفرد مذکر غایب
 حسن بایته اورادی و یکدر اجوف و او در آن لفظا مرفوع فاعلید و
 محلا مجرور مضاف الیه است نه راجع جمله امر الیه تک اعراب نه محلی بوق مجموع
 و جزایته نگه بویدر زیر استند کلامه و افقد کتور کافی حرف جر خبر مقدم
 کاین نه متعلق بثور سبک کسری و تون مشدک فتح الیه بویدر و زنی او ز
 که بیه و بر در جار مع المجرور اعراب نه محلا مرفوع خبر مبتدا اخذ و قدر تقدیر کلام
 و سو کاین کس ثور مغلوب لفظا مجرور مضاف الیه ستور و موسوفک هفتیه
 اضافتی قیاسیه در حصول فعل مضارع مفرد مذکر غایب نصر بایته
 و او سینه فاعلی ستور راجع تحته ضمیر و جمله ایدر و یکدر علی الکلب جار
 الیه حصول فعلیه متعلق جمله فعلیه اعراب نه محلا مجرور صفت ستور در حصول
 فحیاء انبایه نایوس و تا امید اوله و یلی و زای یعنی هر نه و یلینه کلبی بر و است

در این سوره
و سوره

در این سوره
و سوره

حاصل فحش و قباحه سوبلک نور نماز مغلوب کدی کسی که اینداجوم
 و جمله ایدر یعنی کوز که است الی هلاک الیهمش اینداجوم سبک الیه
 بایته و یلینه وقت ضرورت چونانند که بیز دست بگیر و
 شمشیر تیز وقت ضرورت اضافتی فی معنای سینه و جوادات
 تعلیل نمائند فعل نفی استقبال در مانیدند نه قالمایه و یکدر که بیز کاف
 عجبیک کسری الیه اسم مصدر در که بیزند که بختن و ز و کول
 بجه و یکدر دست مبتدا و یکدر فعل مستقبل که بیزند که بختن و ز و کول
 طوتار و یکدر خبر مبتدا و در سر مفعول بگیر و در شمشیر و اضافتی الیه
 شینه و فحش که در و جایز و در تیز و اضافتی الیه در حصول بیت
 ضرورت و فتنه چنه که فحاشه محال قالمایه یعنی محبوب خلاص اولمغه
 قدرت قالمیه کین قلبیک او جونی یعنی بمانین طوتار حاصل ال
 کین قلبیه بایشوز و یکدر پس و شمشیر مقابل بگیر و شمشیر
 ز او بین و اول کس و شمشیر کین قلبی طرفیه الیه طوتار
 دین و ال الیه کین قلبیک او جینی طوتار و بوقدر بر چه دست لفظی
 بدست تقدیر بیده اولوز دین بینک منطوقی سینه و فحش الیه
 ملک پر سید که چه میگوید پادشاه السیرک سوزینی البشیر خجیه بایته
 اولان و زبوره سوال الیدی که السیر سوبلر یکی از وزلای شک
 محضر گفتن شک محضر ابو خلیو یعنی ابو خلیو و زیر لودنه برسی ویدی
 ای خداوند میگوید و الکاهن المین العیظ و العافین عی الناس لی پاو
 سوبلر که یعنی بویاتک مضمر تیشی سوبلر کاهن جمع کاظم در بود
 فوینچی و یکدر خیط غینک فتح الیه ضرب و یکدر کاهنیک مفعول ایدر

بیک خضر غایب الیه که کس که حقه ابو سوبلر در احوال کس خیر الیه که کس در دست
 الی سوبلر
در این سوره
و سوره
در این سوره
و سوره

مافین جمع عافیه رعواد بی یعنی کشیک کتا بند کچی حقتن
 کلکه فادر اکین عن الناس عافیه متعلق بود بمجید ال عمران سور سینه
 و ساروا الی مغرة من ربکم ایت کریمه سینه یعنی مذکور مستقل اولان
 مذکور ایل فتوا کدر و اخی غنی بود و قویله کدر و اخی ناسک کتا پلر بند کچک
 که حقتن کلکه فادر اکین حاصلی کلام با و شام فضیلت عفو و کرم
 وار و اولان بوایت کریمه مقتضای استغای لطف و عنایت و شام
 مرحمت و شفقت ایلر دیگر ملک را بر و رحم آمد ملک را را ادا و تحسین
 و یا حوقی سلمه ملک و یا ملکه دیگر بر و اول اسیرک او زربنه و یا اول
 رحمتی کله یعنی آلی اسیر کدی و از سر حوقی او در کد شست سه بونک کیتی
 جهت و سودا امتیاز سینه و مستعمل در کد شست و خوف تا کید یعنی پادشاه
 و زبردن بود سوزی ایشید بنچا سیری اسیر کدی و قالی او چندن و سینه
 کدی یعنی قتلند فراغت ایلر بوند سرور و کف ظلمی زیاد و درینک زایل شود
 و بعد و کوله که تقدیر کلام از خون سرا و اوله و بین سرک معالارین بیلر
 و زبرد که مده او بود بر غیر و زبرد که نیک محض و زبرد که خدی و نقیض ایلر
 اینای جنس مادرش با در حضرت پادشاهان جزیر استی سخن گفتن اینا
 اینک جمعی یعنی اولاد اینای جنس اوقان و امثالده مستعمل را برزم دیگر
 نشاید فعل تنفی استقبال لایق و کوله دیگر حضرت بونک کیسی بر و در حضور
 معاینه و در جو غیر دیگر بر استی با خوف مصاحبت راست طوعی و کر جاک
 و با خوف مصدر و در بلیق ایلر دیگر سخن گفتن سوز سولیک یعنی نیک
 و زبرد خدی اولان و زبرد بوی برزم چشمه او غلظت لایق و کوله پادشاه
 حضور بند طوع و زبردن و کچکد غیر سوز سولیک یعنی پادشاه حضور بند

اینک جمعی
 اینک جمعی

کرکد

که چکد غیر سولیک کرک این ملک را و شام و او و شام گفت این سوز
 ملک را و شام و شام و او یعنی سوزی سابقا و شامک استی اینی
 بیان ایلر که نگارده احتیاج بود در شامک لایق یعنی لایق اولیان سوزی سولیک
 بعضی سخن و این خود بعضی سینه این مرد و افع اولش ملک روی ازین
 سخن در هم کشید و گفت در هم کشید پور تاروی دیگر پادشاه و زبرد
 به سوز بند و زبرد پور تاروی و ویدی مران و دروغ وی پسندیده و ترا کد این
 نو گفتن و روح و الکت و انکست خنده لری ایلر بلانده کدینه معنی و به اضافت لایق
 پسندیده اسم مفعول و کتله غیر یعنی مفعول دیگر و زردانک نخی ایلر ادا و تحسین
 بکشدش رک و دیگر حصول ترکب پادشاه ویدی که بکا انک بلان سوزی
 رکله کله بوی که چکد که سن سولیک که انرا روی و مصلحتی بود و این مابینا
 خوف تعیل روی بونده و جد ملا هر معنی و در خوف سلمه مصلحتی با خوف و حمت
 بود ویدی دیگر و این را بوسن و دیگر بکک بنا بونده و بنا معنی و در حمت
 خباثت معنی یعنی مردار لایق یعنی انک بلان سنک که چکد که یا که دیگر
 انک بلانینک بوزی و ظاهری بر خبر و مصلحت ایدی که بن قتل نفی و حکم
 و هم بر اسیری مفعول اولقده آزاد ایلر که آما بوسنک که چکک روی و سوزی
 خباثت و که هم بن قتل اغرا و هم بر بی کتا بن قتل اغرا و هم بکاسنی سوزی
 دیگر و فباح و از پس کانه که بن سن سولیک سنک زیر این اند شتم
 سوزینی اکلام و امی علی الخصوص که بر و زبرد نیک محضی بکا نیک و حکما
 گفته اند که دروغ مصلحت آید بر لایق راست فتنه انگیز که خوف بیان و دروغ
 آید اضافتی بیانیه و مصلحت آید و صف ترکیب آید بونده و این سخن و ن
 و کول راست فتنه انگیز و بیانیه و فتنه انگیز و صف ترکیب آید بونده و این سخن

اینک جمعی
 اینک جمعی

و کول محمول فقر تبارین و حکما و عقلا و بیشتر که مصلحت فقر تبارین
 و بیشتر بی بلا و فتنه فقر تبارین که چکند یکدیگر را مصلحت و صلح و فتنه
 و در بیت هر که شاه آن کند که او گوید **حیف** باشد که چون گوید این
 کند که مقدم مفعولید که حرفی رابطه صفت او نمیدارد که نه را بعد محمول
 هر اول کیم که شاه آنک و بد بگوید ایلمیه یعنی شاه آنک سوزین طوایف
 و ظاهر که اول کیم شاه ایو سوز و نه غیر سوز بگوید زیرا هم پادشاهی
 و باله نه و هم کند و بلا و نه فقر تبار **حکمت** بر طای ایوان فرید و نه
 بود و نه طای که در ایوان اصلند و هم در آنک که در آنجا جمع
 همزه ایله او قدر کوشک معنایند فرید و نه قدیم زمان پادشاهان
 ریادش هر که اکثر ربع مکه و نخت نصر فتنه اید که با پایاسینه
 آتشین و بر روی که منجاک ماری از قتل اید و ب او موزنده نیکن و نیکن
 یسین بر روی زیرا هر او موزنده و الله ملک امر بکند که گوید سینه و بر سینه
 بتمش ایدی و هر بار که آج اوله لرتک و در میوب بوزینه و با سینه
 جار بار لری و هیچ سینه سیر لودی الا آدم بین سینی بوجه نه هر کوی ایکی
 آدم هلاک اید و ب اندر بین سینی میدور لودی سکرة بر غافل و زیری ظهور
 ایدی و حکما یله مشورت ایدی که آدم بین سینه بدل بر سینه پید ایده لودی که
 آدم هلاک اولیه و میوب پس کچی او غفلت ک سینی بدل بولوب کونده
 بر این سینه و بر کچی بین سینی فرشته و رب میدور لودی که ساکن اولور و
 سکرة فرید و بامشوب بیکت اولجه خلق اوزرینه مع اولوب متحاکم
 قتل ایدی و بوضی که نوح صله فائده بیک میل سکرة ظهور ایدی و نه
 آتشین ظهور و بپوشش سینه ایدی و نه تفصیل مراد اید بین فرود

شاهانه سینه مراجعت ایسون و بر کریم اول مرکب آنه چکوب
 قاتر پید اید نه فرید و نه و بر کریم ایس بوز بیل سلطنت سوری و اول
 مناسب و مراتب ترکیب و برن اوله و العبد علی الراوی **مثنوی جهان**
 ای برادر نماید کیم **اول** اندر جهان آفرین بند و **پس** نه نامه فعل نفی
 استقبال مفرد غائب قالماز و یکدیگر **یک** را محوف صله اندر بونده اوات
 صله و با معنای سینه جهان آفرین و صف ترکیب را فریند نه جهان بر ادبی
 معنای سینه بند فعل امر مفرد مخاطب بند بند بر سنن و نه و کول و او دن
 سکندر پس کلمه انحق و یکدیگر فقط معنایند محمول میت اید و جهان
 کیم نه قالماز یعنی دنیا و کیم باقی قالماز **پس** بویله اولجه کول کول
 جهان بر ادبی الله با خله انحق زیرا باقی و قائم اوله و باقی سینی فائده حاصله
 محبت و تعلق قلبه خدا و نه غیری لائق و کول ممکن نمیکند بر ملک دنیا و نه
 که **یک** بر کس چون تو پرورده گشت ممکن فعل نهی مفرد محال طلب نمیکند
 تقدیری نمیکند و در زیر آنکه گوید و نه عینا فتنه یعنی ترکیب ایله مستعمل در ملک
 دنیا لایمه در سلطنت دنیا و یکدیگر با خود و غرة و جاه و مال و مثال مراد اوله
 نمیکند به معطوفه تقدیری نیست ممکن و راقه لانه و یکدیگر عطف تقدیری
 شکند که حرف تعلیل بسیار است پروردگار مقدم مفعولی و قاعای دنیا
 و چون نوما قلبینه و ما بعدینه قیام خلق قایم فتنه گشت پروردگار معطوف
 محمول بیت و نیاید اعتقاد و استظهار را بایده زیرا چوق سناک کیمی
 بسدی و اوله روی **بیت** صرخ مردم خوار اگر روزی و مردم پرورد
 نه نیست از شفت مکر پر دارة اوله لاخرست چو آنک رفتن کند جان
 پاک چه بر گشت مرون چه بر ور خاک چو اوات تعلیل و در چینه که معنایند

سراسر کلمات

اینک الف محمد و دله بونده قصد معناسینه در رفته اضافتی مصدر کن معده
 اضافتی قبیلند نه بجای پاک بیانیه و کنند ک فاعلی محمول بیت چینه که بجای
 پاک بونده کنینک یعنی حقیق قصد بن الیه یعنی که موت و فوت مقرر اوله
 پادشاه کیستی تخت و سر بر اوزره اولمک نه فقره کیستی پور با و روی خاک اوزره
 اولمک نه حاصلی اجله نسبت اکابرانه و فقیرانه اولمک برابر و بلکه فقره اکابرانه
 اخف در برابر موت الفقرا راحت و در که اوزرینده و اعطروا بیکله به نماز و ملک و مال
 و عز و جاه و سر و نبی چینه **بیت** یکی از ملوک خراسان سلطان محمود
 سبکتگین را بخواب وید بعد از وفات او بعد سال خراسان بر ملکند
 اسبدر که تخت سلطنتی پرید بر راند و بر او خراسان شهر استبداد
 بیلز اینش سلطان محمود بر شهر پادشاهد که فرو و سی شاهنامه لی
 آنک اوبینه و بمشدر سبکتگین بابا سبکت نامبر کاف اول عربی و ثانی
 فارسید و ارالدنده کی تا مفتوح و مضموم او فخر تقدیری ابن سبکتگین
 بین العلمین واقع اولان ابن لفظینی حذف الیمک لغتینه شایع در بخواب
 با خوف ظرف و خواب بونده و در شعر معناسینه در بقصد با خوف زاید یعنی خراسان
 پادشاه بونده بر بسی سلطان محمود و غزنوی بی و دشمنده که روی اولد کین
 یوزیل یعنی فوشنده یوزیل کچد کون صکره بقصد کاک معناسینی نور
 میلده و بین خندی سولیش که جمله وجود او ریخته بود و خاک شده که خوف
 بیان جمله وجود مضاف اولیجی بیانیاد و اور مضاف اولما مقده جلالت او
 محمود راجع در ریخته اسم مفعول و کولمش و یکدر بود ایدی معناسینه او
 زمانیه و در خاک شده خاک اولمش ایدی کنه بود مقدر و بعضی جمیع اعضا
 جور بیوب طیارق اولمش ایدی مگر چشمان او که همچنان در چشم خانه

همی گردید و نظر میکرد و مکرات استناد و الامعنا سینه چشمی تا الف و نو
ایله جمعی شاذ و در او ضمیری سلطان محمود راجع در که حرفی بیانه همچنان
که لک معنای سینه در یعنی حال جباتنده کیسی در چشم خانه کوزا و سینه همی
که دید چکنه تنوروی و نظر ایدوی یعنی هریری چوریوب طبراق اولمش
الاکوز لری چوریوب طبراق اولما مشی ای که حال جباتنده کیسی کوز خانه
چکر تنوروی و اخی فکر ایدوی سایر حکما سایر بوند و جمیع معنای سینه در
تاویل آن اول و لک عبارتند عا جز مانند عاجز فله بر یعنی تا و سینه فله
اولما و لک مکرو و پیشی الابر و پیش تا و سینه عاجز فله ای که خدمت بجای
آور که خدمتی یعنی مذکور و لک تغییرینی بر سینه کتوروی حاصلی اصل ایله
بیانه ایدوی و کفایت و اخی دیدی هنوز نگذاشت که ملکش را و گراشت
هنوز الان لکران صفت مشبه و اما بونک کیسی بر لره اسم فاعل معنی
و بر لری یعنی ناظر که حرف تحلیل ملک میبک ضعیله بوند سلطنت معنای سینه
و شین ضمیر محمود راجع در بونک کیسی بر لره طرفت افاده اید و گراشت
و بکر یعنی سلطان محمود و الان ناظر و گراشت در بونک و سلطنتی خبری که
ماصلی پادشاه باشد خسته آبریده یعنی ایچون کنه کوزی آید و قطع بس نام
بزر زمین و فن کرده اند که استیش بزر و زمین بر نشانه فانه بس نام
فخجیده چون و بکر بسیار معنای سینه نامور میبک سکونیه ناملو یعنی اولوز بر او
معنای سینه افاده اید و زور و کیسی زور و بکر بطنیه و بکر که نام آورده مختصر جللی
حال مشهور و نامدار و بکر لکن بویه و سینه اعتراض قابل در که همه موده
الملک محمود و کوله را که چه که و فایق الخلاق صاحبی الف موده و ک حذیفه خجیده
حکم الجند لکن و عداسی منکم و کول بزر با حرف صله و با حرف زاید زیر آلت

معنایند و عید و تخت و بر زرینه اضافت لامیه و رفتن که دانند که
 مفعول ثانیه و اول پس نامور و غیر صریح بر زیر زمین که اصله و که
 از در که حرف بیانه هستی و ارفق و وجود و عبارت و با حرف مصدر و نشین
 ضمیر نامور در راجع بر روی زمین با حرف ظرف و اضافت لامیه و زمین
 از من معنایند بر بانگ معنایند تا کید اید و جایزه که بر خلی معنایند اوله
 و با اوقات تا کید اوله بویل اوله اولی و بانگ مطلق زیاد سینه حکم المین
 زاید حکم المین نشانه علامت خانه فعل تخی ماضی قلمادی و دیگر حاصله جوق
 مشهور و نامدار که به بی بر آئینه و فن المید که انک و ارفق و بر یوزینه
 نام و نشانه قلمادی یعنی جزایر و حسانه کند و بی که در دنیا در نشانه قلمادی
 بونده پس با و نه مخفف و بین غندی سولیمش پس بونده زیاد
 و سینه بویل بر بانگ زیاد سینه حکم اید زاید حکم المین نشانه قلمادی
 معنایند و بین قلمادی سوزینی و بیکانک جایزه و کول و ان پیر لاشه را که
 زیر خاک خاکش چنانچه بخور و کز و استخوان خانه و او حرف عطف ان پیر لاشه
 انبار و نه مخفف لاشه ز کجی نش معنایند و ز اوقات مفعول که حرف
 رابط صفت پس و نه فعل ماضی جمع غایب بونده تسلیم المید بویل و بیکانک
 خاکش نمیری پیر لاشه به راجع کرده که حرف بیانه و او نمیری که نمیری
 استخوان انزه نک و تا نک ماضی و سبک سکونی و خانک روم نمیری بیکانک
 و او در سبیله که که یعنی سبک محمول میت و انی اول لاشه فوجده
 یعنی محمودی که بر آئینه تسلیم و رفتن المید بویل خاک انی شویله بیدی که اندر که
 بیل قلمادی یعنی فرور یا جمله طیران اولدی پیر بونده سست و ضعیف معنایند
 و لاشه چشم معنایند و بین غندی سولیمش و لاشی و نه مخفف و بین

پیر و

این کلمات
 در این کلمات
 در این کلمات

انزنجیر کینمش زنده است نام فرخ نوشه و ان بیکانک که چه پس
 که شفت که نوشه و ان خانه زنده زانک کسر بیل و بری و بیکانک که شفت
 بونک کی بر لوده با در سبیله انزه مجلبه کتابت اولو نامقدری خانه
 شرح جمیع کتابت المید کدی ایچو کتابت المید که نا و ان خطا مزه حمل المیسو
 دیو نام فرخ بیانه در نام مبارک و بیکانک بحر الفرائیده فرخ قوتلو و مبارک و بیکانک
 این سید علی قوتلو و خطف نفیس و نه اکلیوب قوتلو و نه معنایند یعنی قوتلو
 و او ک تشدید بیل اکلیوب خطا اکلیوب نوشه و نه اضافت لامیه بونده
 بانک تشدید بیل مشهور در نوشه و نه جایزه و نه تخفیف المید نوشه و نه روانه
 جمیع انوشه و نه متعبد بیکانک زنده به متعلقه پس جوق و بیکانک یعنی جوق
 که شفت فعل ماضی مفرد غایب کدی و بیکانک محمول میت نوشه و انک مبارک
 آدی خبر بیل و برید یعنی حالمه خبر بیل انکله و اگر چه که جوق زمانه کدی که نوشه و
 قلمادی یعنی فوت اولدی خانه لفظی فوت اولدی معنایند و استقامت المید
 ترکیده و بعضی بر لوده فوت اولدی و بیکانک برده قلمادی و بر لوش پس و نیاید
 و بین بو استغالی بیلز امیش که و نیاید لفظی تقدیر المیش بعضی قوتلو
 باز مشکر که سلاطین ماضیه و نوشه و ان کیسی حادلی و ضعیف پاوشه
 فرق مکذیل مقداری سلاطین سوزوی فرقی بیل حضرت محمد صلی الله علیه
 و سلم ظهوره کلدی و انده مکره سکزیل با شادی حضرت پیمبر صلی الله
 و سلم انک سلاطین زماشته و نیاید کلبه فخر المیت انک کیس مباب
 و طائری جوق با و نه و نیاید کلمه در خبری کن ای قلمادی و غنیمت شمار
 زان پیشتر که بانک بر آید فلان خانه خبری با حرف وحدت و بانک کین فعل
 امر مفرد مخاطب المید و بیکانک فلان العاقله کتابه و نه یعنی ان نش اولی

و ان بیکانک

اسطر و نه گنا بنده بونده منادی اولش و او حرف عطف شمار فعل امر
 مجاز طلب غیر مفعول اولی و غنیمت مفعول ثانیه زان از اندک مختصر
 با یک آواز معنای سینه در بر آید چپقار و یکدر بوقار و کله و بین خلط سوبله
 بویکی میند و مانند معنای لازمی اولی یعنی فوت اولی و یکدر محمول است
 از فلان و نیاید صباغ اولوب ویری ایکن خبر ایله و عمری و حیاتی غنیمت بیل
 اول کونده او که ک که آواز چپقا که فلان فلما وی یعنی اولی حاصلی حکمی
 ایچنه فوت اولی و یکدر اول و نیاید خیرات و حسنات ایله **ب** ملک
 زاو ده راست بندم که کونا به بود و خیر و دیگر برادرانش بلند خوب روی ملک
 زاو ده پادشاه زاو ده و یکدر و با حرف وحدت و همزه حرف توسل و را اوات
 کونا ه الفقه و الفقه فیه و یکدر و غیر معنای سینه بلند بویک ک بونده بویکی
 مراد و خوب روی و صفت ترکیب کوزل بوزلو معنای سینه محمول ترکیب
 بر پادشاه زاو ده ایستندم که فیه بویکی و نظر و د کور و نشه حقیر و کندن
 خبری فرزند اشکری بویکی و کوزل بوزلو ایلی یعنی ایچ و خیر و کندن و یکدر
 ایلی برادرانش خوب روی تعبیر نه و تعبیر کند و شیخ الحد و رشید روی
 ایلی و یکدر اما حقیر لفظی زشت روی اولما سینه مستلزم و کول قنامل
 باری پرش بکرا بیت و استحقاق و روی فکر کرد و بار بونده کوه معنای
 و با حرف وحدت بر کوه و یکدر بکرا بیت با حرف مساجت کرا بیت تخفیف یا
 ایله مصدر و کوه و نه یعنی حکم بایند و چرکنک معنای سینه استحقاق استعمال
 بایند و مصدر و بونده جفا زت معنای سینه مراد و در حرف صله و با معنای
 ضمیری پس که تا به راجع در نظر کردن فلان علی پدید محمول ترکیب و کوه
 با ایلی فرزند اشکری بایند و بویکی حقارت نظر بایلی پس بفر است و بایست

ب

با حرف مساجت و راست زیر کله و در یافت فعل ماضی معروض جانب و افعال
 فلو بینه اکلده وی معنای سینه معلوم اوله که یافت و در حقیقه مستعمل اولنجه افعال
 فلو بینه اولور فظلم معنای سینه اما حرف و نه مستعمل اولنجه بولنده و بعد از
 فاعل نظر بر بیک اکا حقارت نظر بایلی با فیه غنیمت اکلده وی یعنی بایا کسی
 و حقیر اوله و غنیمت متعلق بر سینه سوبله لیکن فلیند کچوری کانه که کولنده
 نه اولایلی که بونده فرزند اشکری کیسی اولایلی و یکدر کلمش پس پس عاقل و یک
 اوله و فنده با با سینه ضمیری اکلده وی و گفت امر بر کونا ه خود مندر از نا
 بلند و نه پس حقیر و نه ای پدر حاق فلو کونا ه جانم بلند و یکدر به هر چه بقا است
 مهر و غنیمت بهر او و یکدر کولنده که فاعله اولور و اولای غنیمت و بهر کولنده و از
 اوله کور و سینه که الة العقیقه و العقیل جیفه بویکی فقه و نک هر بر سینه
 و خبر و مرکب رتة فو بونه و فیه پاک و با هر معنای سینه و فیل معرب بیل و حرف
 جیفه مراد معنای سینه و بویکی جمله با فلیند ایکی جمله به علت و بلکه تنویر و نو بچدر
 یعنی فو بون کو چکدر اما ظاهر و فیل بویکی اما مراد و بیت اقل جبال الارض
 طور و انه لا یظلم عین الله قدر او منیر لا اقل الله اسم تفضیل ازرق میکنه
 اما بونده اصغر مراد و کو چکدر و یکدر لفظا مرفوع مبتدا جبال جیلک جمع
 و یکدر لفظا مجرور مضایق الیه و ارض و بویکی و طور لفظا مرفوع خبر مبتدا و مراد
 و بلند و عرب و بلند طور طاعنه و بر لاما بونده مراد طور سینه و در که مدین و
 بر جیلک اسبید که حضرت موسی پیغمبر الله الله کلامی استماع الیدی و انه و
 حرف حال ان اسمیله که طوره راجع ضمیر و مصرع ثانیه مره و نه لا اعظم لام
 تا کید و اعظم لفظا مرفوع خبر ان و روان اسمیله و خبر بایلی منصوب جاکدر
 طوره و نه خدا اعظم متعلق مضایق الله قدر الله منصوب و غیره لکله و منیر لا

[illegible]

خوبتر

ضمیر در سخن مقدم مفعولید بر یا باشد فعل مضارع بر می آید و این است که
 فاعلی نهند مرد را ج ضمیر در عیب باشد و این یکی از مفعولیه قدس است
 راجع نهفته ماضیه قسم مفعول خایب گمیزد و دیگر فاعلی نهند و مفعولیه
 و هر تازیانه طریقه راجع ضمیر در باشد که فاعلی بویله و محض است تا دم
 که گشتی سوز سوزامش اوله عیب و هر تری نهفته و مخفی اوله و حاکم گشتیک
 ملکی و معرفتی کلماتند اگله نذر نشه که دیباچه در زبان در وانه میشد و کجی
 هریشه کما فی فکر خالیست ش بد که پلنگ حفته باشد یش باء حریک
 کسر یله لفظ عریض میست و بر لزوم کچه ش معروف در گمان مبرک مقدم
 مفعولید که حرف بیانه خالی پوشش و دیگر رتبی معنائیه ش بدلایق و جایزه
 که حرف بیانه پلنگ باء عجمک فتحه قبلش و دیگر حفته یا نمش و او پوشش و دیگر
 محمول بیت هریشه لی خالی و نهی نطن الیمه یعنی بیر ترحی حیوانه پوشش صانعه
 جایزه که ایچنده پلنگ یا نمش و او پوشش اوله بعضی نسخ ویشه برینه پیس
 ووشمش باء عجم و سین ماکله الیمه الایجه معنائیه و که خالیست برینه نهالی ووشمش
 نونک فتحی و کسر یله قبلش و بی شکنده اوله خلی معنائیه پس پلنگ مضارع
 او نوراضافت بیانه الیمه محمول بیت هر الایجه لی کما الیمه نهالی بدریعین هر الیمه
 کورد و کولی نهالی صانعه جایزه که یا نمش و او پوشش قبلش اوله اول کورد و کولی
 الایجه معنائیه اوله کورد و پلنگک اصنافین تجرید الیمین بی فایده بخویر الیمش و الیمش
 رباعی و بیور یازان او زان شعرون خبر وار و کول الیمش شنبدم که در ان مدت
 ملک راوشمنی صعب روی نمورد و شمنی یا بحرف وحدت و صعب صا و ک فتحی
 و عینک سکونیه صرب معنائیه و در بعضی شد روی نمورد مقدم مفعولید
 اشیندم که اول مدقه که پس ضمیر بو کلماتی الیمه یاوش بد بر صرب و شمنی

۱۰۰

یعنی بر قدری خشم ظاهر اولدی بونکه نمود و با ضی در نمایند و بین لغت
 مجید از خبر واد کول امین و صعب روی و صف ترکیب شده و مخصوصه
 و یکدیگر و بین زیاده کچ بوز و مشن خون و و لشکر روی بهم آوردند اول کسی
 است و میدان جهانیدان پس بود گفت لشکر معروف عربی شکست
 و بین مهملر لکه روی آوردند که مفعول صریح و بهم خبر صریح کسی یا حرف
 که حرف رابط است اسب جهانیدک مقدم مفعول و در میدان طرف مکانی
 جهانید و الف و نون حرف قدیده و زیر اجسید فعل ماضی مغر و غایب و صیغی
 معنای سنه و جهانید صیغی ازدی و یکدیگر جهانید جیم عربی شکست و جیم عجمیه
 و بین سید امین اول مجید او ان پس بود و خبری محمول ترکیب شده چنانکه یکی
 عکس بری برینه بوز کتور و بول یعنی روبرو و اولدی حاکم مقابل اولدی اولدی
 بر کیم که صواشش میدانده آیین صیغی ازدی اول پس ایدی و دیدی یعنی
 او قود و قلمه ان نه من باشم که روز جنگ بیست من ان منم کاندز میانه
 خاک و خفته یعنی سوز نه حرف نفی معنا جسته باشم فعله مقید و تقدیری ان
 من نباشم در و یا من ان نباشم در فعله منفصل اولمغه و اار سینه
 روز جنگ لامیه یعنی فعلی مضارع مغر و مخاطب و رینیدن کور و رسیدن
 و یکدیگر خطاب عام طریقیه بیست من لامیه کاندز معلومه که اندر و ضرورت
 ایچین مشعل اولدی مبان خاک لامیه و یا بطنیه ایلدی خون خاک معطوف سرک
 و حدت محمول بیت پس و بدین اول کیمه و کولم که صواشش کونده
 پنجم ارفتم کور پس یعنی قیاس و کولم بلکه بن اول کیمه عجم که خاک خون
 بیننده بر با شش کور پس یعنی اول کور و و کورن باشم پنجم باشد حاصل
 میدان کونده دشمن ایلدی صواشش ایدوب کله بین خاک و خون

روسی

روسی

خلطان ایدرم فرار ایدر و نه و کولم بعضی شمشیر لفظی یعنی راسی و یکله
 نقیض ایلش ظاهر بود که بای ضمیمه منکم قتل ایلش و الاراث و بکت کرک
 اندی پس یعنی راسی با سبیدن وحدت معنایینی اخذ ایلک زیاد و بعد قتل
 کان که جنگ اردن خون خورش باز می کند روز میدان و ان که بکر بر
 بخون لشکر کان که حرف تعلیل ان اسم اشارت در مقرر که تقدیر
 کان کس که در بازی او بونه و بر لر روز میدان بازی می کند و جنگ آرد
 و بکر بر طرف اولمغه قابل لشکر یا حرف وحدت محمول بیت بن فحوب و ایلدی
 و کولم زیر اول کیمه که صواشش کور یعنی صواشش ایدر کند و قانیله او بونه
 ایدر یعنی کند و قانیله اوینار میدان کونده اما اول کیمه که میدان جنگه قاجا
 بر لشکر قانیله اوینار حاصلی جنگ پیدا ایدر کند و یه قیاس اما قاجان تمام
 مسکه قیاس زیر انک فحما سبله تمام عسکه انهم لازم کله و رنده سینه
 بخون لشکر بنی بکر بر و تعلیل ایلش غریب ملاحظه مالک و قادی ایلش این
 بگفت و بر سپاه دشمن زد و دینی چند از مروان کار و بده بیند اخت
 یعنی برینکری سوزید و کند دینی دشمن لشکر بنه او روی یعنی دشمن
 کورن جمله و هجوم ایلدی و ایلش و صواشش کورش ایلدی و برینکری
 یعنی شخصیت سیدی حاصلی برینکریها و ایلدی ایلدی و بر سپاه دشمن
 زد و تقدیری و بر سپاه دشمن شمشیر زد و بکش لیکن مراد مذکور بود
 کور رفت بر چینه پیش پد آمد زمین خدمت پیوسید و گفت بواست مروان
 عسکه چینه که با راسی یا سینه کله خدمت برین اویدی و دیدی یعنی طریق ایلش
 او کونده رعایت ایدوب بر قطعه ای سوزید و قلمه ای که شخص منت حقیقه بود
 تا و رشتی اهر خنداری ای حرف امانت و امانت و تقدیری ای کسی در حرف

روسی

روسی

روسی

عناقده منما یعنی سرانجامی
موردی است که در این کتاب
موردی است که در این کتاب

رابطه صفت شخص و مراد وجود و در وقت نامشخص خطاب نمود فعل لازم
کور وندی و یکدیگر تا اوقات غنیه اکاه اول مساقین و یکدیگر درست ابری و یکدیگر
کن بند زنده اری فعل لغتی مستقبل مفرد مخاطب پندار پند پند استن و کول
تکین الیه بین و یکدیگر حصول میت ای شول کیم که بهم شخصم وجود
سکا حقیق کورندی خافلی اوله کورده ایر یکینی هنر فلن الیه بین یعنی ابروی کور
اهل هنر اولما زور کوچک کورده لوی هنر اولما زحاما سلی شیعت دیالت
حقد چسانته و عجب منته کورده و کولده میتک اولنده که کلمه سینی منادی است
ایزوب معنا سینی ای کیم بهم شخصم سکا حقیق کورندی و بین استقامت معنای
اکاه و کول ایمنش یومیت حکایه اولنده ایاسی کند و به حقاقت نظر یله باقدو
ناظر و درشتی فی بدنه خلطت و ششونت معنای اخذ الیه بین خلطت الیه بین
اسب لاغرمیان بکار اید و روز میدان نه کا و پروازی اسب لاغرمیان
نوصیف ترکیب و لاغرمیان وصف ترکیب راوردنه اریق آن یعنی نه قتی سموز
اریق زیر ارقی سموز اولجه آخر لیقون حرکت اید مز و قتی اریق اولجه ضیقند
بتمیل و ایز پس نه قتی سموز کرک و نه قتی اریق بکار باحرف مله و کالیه
طریقیکه مذکور و زیر ایشان و سوانته شامده نه که مردان کار ویده که کیدی
بکار اید معراج نانیه مریه و روز میدان و مراد سوانش کوبنده الشاما
کا و نغفر و که غریبه بفر و بر پروازی با و سبی الیه سلی معنای و یعنی و کج
اچینه بسلمه و کلمه حیوان اصافیت بیانیه حصول میت اورنه اریق است
کوننده دایشه و سوانشه کاور یعنی بازا بسلی سموز صیغریار ایز حاصلی
آنکری نه قتی سموز کرک نه قتی اریق اسب لاغرمیانک معنای سینی یعنی در
میدان و بین غریب فارسی بیگوش طیب الله القاسم و پلی اریق آن

راست است

راست است

راست است

ایشم کاور میدان کوننده و جولان کوننده و آنچه بللوات ایشم بارار وینلر عنایت
سولتله عناقده منما یعنی کور مرز بین که آنچه بللوات و لوب صورتها ضعیف
کور مین آن و بین امثالی اثر نیجه بور و منفرد اورده اند که سپاه دشمن بسیار
و اینان اندک ملائکه آهنگ کر بر کر و ملائکه باحرف و محدث و اهله حرف
توسل آهنگ قصه کر بر اسم مصدور کر بر پند نه که بخان و نه کول فحمه
معنای حصول ترکیب روایت بللوات که دشمنک مسکری چوق و بولار
ایدی بونک مسکرنه بر بولک فحمه یعنی قرار قصه بین الیه بلر سپاه را بید و گفت
ای مردان بگوئید تا جامه زمان نیوشید یعنی سپه بونکر فحمه قصه بین کور نیجه
بر نغره اورده یعنی جغدی و ویدی ای سوانش اری جالبشک یعنی بونکر
چنگک ناگیم عورتلر لباسین کیمیه سوز بر افچوق ار لره غیبدر بعضی شمه
تا برینه با و شمشیر آتنده ایکی نقطه الیه و نیوشید بریندن الیه نیوشید و شمشیر
یعنی یا کوشش لیکت و با عورتلر لباسینی کیکت تا جامه زمان نیوشید شازر
اول فتمه بیکه جنک مجنده فحانه زن لباسینی کید و رب شهید الیه کله بینه سوار
بگفتش او ختور زیادت کشت و یکبار حمله کرد و نه شنیدم که هم دران روز برود
ظفر افتد سواران جمع سوار و آملور و یکدیگر بگفتن او باحرف سبب و اضافت
منفرد کن خا علیه و نه ختور تفعل با بینه و منفرد و بری پروا بر نشینه و خوله و بر لور
مراد هجوم و اقدام باحرف ناگید یکبار دفعه یعنی پروا غور و نه ظفر علیه معنای
محصل ترکیب الیه کرک پس کرک سولمه سی سیله نه توری زیاده اولدی و کور
حمله هجوم الیه بلر ایشتم که همان اول کوننده دشمن او زره ظفر بوله با و سبی
ظفر الیه بلر حمله سر و شمشیر میوسید و در کنار گرفت و هر روز ظفر پیش
تا و کی عهد خویش و کنار گرفت و بیدی و یکدیگر و آغوشش کور و یکدیگر تا حقی معنای

راست است

راست است

زنی بونده حاکم معاشنه در و عهد زمان و یکدیگر خوش کند و بونده صکره
 معده در حاصلی سپهر بود و هرگز ایلد که نه صکره پادشاه با سینی و کوزین و
 و آبی آبی فوجی و هر کوه نظر و التفاتین با کار زیاد ایلدی حتی کند و زمانیک
 حاکم ایلدی حاصلی صاعقه بنده بر بنی اکا تعین ایلدی و کنار که شکست معاشنی
 خوش کرد و یک دست و دین یک دست و قید بنی زاید الجیش و بوی
 و سینه کنایت و دین خندی سولیمش و قوجا خنده طوئدی و سینه حق اولی
 ایلیمش و کی عهد خوش کرد که معاشنی کند و نه صکره پادشاه خلق اول
 بنفش اول و دین و کی عهد که معاشنی بیلز ایلیمش برادران چند بر و نه
 در طعنا میهن کرد و خواهرش از عرقه بید و در یک بر هم زد و بر یافت
 و دست از اعلام باز کشید و گفت محالست که بنر مندان بیزد و کی ناز
 جای ایشان گیرند خواهر و او بر سمیله قیر فرزندانش و یکی سینه ضمیر
 راجع در عرقه غین معجک متبله و رانک سکونیله چاروق و یکدیگر و در یکدیگر
 بوند و کینک مراد و در بعضی پنجه قید لری بر هم زد و بوی برینه او روی سپهر هم
 ایسون و دیو محمول ترکیب پادشاه یک سپه زیاده نظر و التفاتی ایچینه
 فرزند اشکری حسد ایلند یلدی یعنی ایلدیل و الی اولدر ملک ایچینه بیه کینه از هر قاتل
 قیر فرزند اشکری بوجالی چاروق و نه کوردی و پنجه قید لری بری برینه او روی سپه
 اکله وی و ابینی طعنا مد و چکری و ویدی محالدر که ایل شهر اولای اولدر و نه
 رانکر بر بنی طوئالرجکا به اولند بورا به کلچر شویله معلوم اولدی که مذکور
 سپهر هم شجیع و هم فزیم و کی اولدر **بیت** کنن نعباید بر سر سبایان
 و درهای از جهان شود و معده هم بر بر با حوق صله زبالت معاشنه و نه
 عرقه شکست و بر لرست به کوکله بوم بونده بی قوشنی و به کلری شامنه شود

دواست علی
 و سینه
 و سینه

طبر در انشا فکله لامنه لور در و اگر دین معقد رهای بسین و مبار کلکله مشهور
 قوشنه که هر کیم به که کوکله سی و شش با پادشاه اولور و یاز پاد اولور
 و لکله اولور بونده و خبری چوق خاتمه سین بازار لور خاتمه سیده بود که بود
 بوموز لور و با و دوسی هوا و چقار و چقده و کی کی او چار محمول بیت سیش
 کوکله سی التینه کیمه کلر اگر جهانه و با قوشنی بوق اولور سه و بهی بن
 شنده سلطنت سیزک او زور که فرار ایلیمش برادران سین حالت اکا ایل
 برادرانش را بخواهد و کوشمالی بواجبی و او پدر را نقدیری پدرش را و در قرینه
 قایم اولدی و ایچینه ضمیر خندق اولدی اکا ایل یا حوق مسعود او و فعل ماضی جمع غایب
 معنا از میسی و دیور و یلر و کوشمال لغته و قولق او و معده را اما اصطلاحه و
 معاشنه در با حوق و حدت و باتشکیر بواجبی نقد بر بقول و نصیحت و ایچینه یا حوق
 تشکیر حاصلی با سینه بوجالته اکا ایل و بر یلدی یعنی پادشاه بوز هر قشقه سینه
 اعلام ایلدیل و قشقه اشکری و دعوت ایلدی و هر برینه طریق و جوبله بند و نصیحت
 نادیب ایلدر پس هر یکی را از اطراف بلاد حصه مرض معین کرد و ناخته بنشت
 و نزاع بر خاست بلاد باکت کسریله یک جمعید شهر و یکدیگر مرضی استم
 رفتی مرضی و نه یعنی ظلم با سینه ناقص و او سینه یا حوق تعلیل نزاع میخا حل
 با سینه ک معده و ناخته بر خاست قالدی یعنی رفع اولدی کینه محمول
 یا یاری هر بر بنی نادیب نام ایلد که نه صکره بر برینه اطراف بلاد و نه راضی اولاجق
 حصه ضمیر ایلدی تا کیم فتنه او قدری و رفع اولدی و نزاع قالدی یعنی رفع اولدی
 کینه و گفته اند و در و شش و کلیم کیم سینه و اولدر سینه و اولدر کلیم کاف
 عجمک کسریله ترکیج کاف عجمک کسریله کلیم و به کلری و شش جاک بسط
 اچا کله متبلر سینه کاف عجمک سموندر بخت سینه فعل مستقبل جمع غایب

طبر

یا نور لور و ابور لور و یکدیگر و پنجم و فعل ثقی مستقبل مغر و غایب صبحناز و یکدیگر
 محصول ترکیب اون در ویش بر کلیده یا نور لور و ابور لور اما یکی با و شاه
 اقبالیم سبجه و نه بر اقلیده صبحناز لور **فصل پنجم** نیم نانی کر خور و مرد و خدا
 بدل در ویش ان کندیمی و کر نیم یاریم و یکدیگر نصف معناسنه نانی یا کر
 وحدت مرد و خدا اهل امت معناسنه در بدل در ویش ان مصدر کر مفعولینه
 انما فیکر کندک فاعلی تختده مرد و خدا بر ابع ضمیر در نیم یا حرف وحدت
 محصول میت اگر خدا دوستی یاریم انک یار سه در ویش لره فقر نیم بدل
 و اعلی اید راول بر بر و سنی یعنی یار سنیک یار سنی حاصلی البته کیر و یکدیگر
 یار سنی مقصود و انگینی یا یکدیگر و یکدیگر و جانز و کر نیم و کر و ن مراد
 البته کیر نیم یکدیگر پولد انشی اولان نیم اوله معلوم اوله که نیم نانه مضاف
 لازم در فتنه یکدیگر اقلیمی کیر و پاوشه همچنان در برینه اقلیمی و کوا ملک
 اقلیم لامیه و اقلیم حکومت و سلطنتی معناسنه و یا حرف وحدت
 محصول میت پاوشه بر اقلیم یکدیگر انگینی آلور ضبط ایدر انگله قانع اولور
 انجلین بر اقلیم یکدیگر فتح ایدوب نصر فینه آلمق قبه و هوا سنده در
 هر پاوشه بولسم تمام و نیایی فتح ایدوب نصر فینه آلور و حاصلی در
 ربع نانله قانع اولور اما پاوشه ربع مسکنه الیه الحق قناعت ایدر **فصل ششم**
 طایفه وزدان عرب بر سه کوهی شسته بودند و منفذ کاروان بسته طایفه
 وزدان عرب اضافت کوهی بیایته در کوهی یا حرف وحدت منفذ اسم مکان
 نقد بشف و نه یعنی نصر بایند که چچک بر و یکدیگر حاصلی عرب حرا بیلرک
 طایفه سی بر طایفه بایند و اولور مشلر ایدی و کار و انک کجسته برینی
 با عظم مشلر ایدی یعنی بولی کس مشلر ایدی طایفه اهره سینی حرف وحدت

طوئله ایدی و جمله خطا ایلمش بری بود که وحدت مقامی و کول زیر ابولیه
 اولور و انک اعراب نه محلی اولما زوی و نانی وحدت ایچینه منصوب
 با و سر و کول و رعیت بلدان از مکاید ایشان مرعوب و شکست
 مغلوب رعیت بلدان لامیه و بلدان بانک ضمیمه بلدک جمعی در مشلر
 و یکدیگر مکاید مکیده نک جمعی که مصدر جمعی در فکر معناسنه کیر و یکدیگر
 و بین خلاف سوبلش مرعوب اسم مفعول در فتنه رانک ضمیمه ویش
 و یکدیگر حاصلی ترکیب و اخی مذکور و زوانک جیل و مکر ریند نه مشلر
 نغاباسی و پاوشه عسکر مغلوب ایدی حکم ان که ملاوی منیع از طلا
 کوهی بدست آورد بودند و ملجا و ماوی خود ساخته حکم یا حرف مصاحبت
 و حکم بونک کیمی بر لور سبب و خلقت معناسنه و ملا و اسم مکان در صغنا
 بر و یکدیگر و یا حرف وحدت منیع حکم معناسنه در فتنه طایغ باشی فتنه
 و بر کوهی یا حرف وحدت بدست یا حرف مله او و ما ضیده قسم
 غایب کتور مشلر و یکدیگر بودند اوات جمع زمانیه کتور مشلر ایدی و یکدیگر
 ملجا و ما و بونه الیسی بر معنایه و صغنا حق بر یعنی مقام و مکان ساخته
 ایلمش کینه ما ضیده قسم مغر و غایب ایلمش و یکدیگر تقدیری ساخته
 بودند و محصول ترکیب سلطانک لشکری اول سبیده مغلوب ایدی
 حکم صغنا حق بر بر طایغ بایند که کتور مشلر و کتور مشلر مقام و منزل
 ایلمش ایدی حاصلی بر طایغ صعب بریند و اولور لوی که آنکه ظفر بولمق
 مشکل ایدی مدبران ممالک ان طرف در دفع مضرت ایشان مشورت
 کردند مدبران جمع مدبر و اهل تدبیر معناسنه ممالک جمع مملکت انما فکر
 لامیه لور دفع مضرت انما فتنی مصدر کر مفعولینه در مضرت بمک فتنه یکدیگر

در ویش

در ویش

را ایله ضرر معنائیست مصدر مجید را است نه اضافت لامیه در مشورت
 میبک فتح و ششک سکونی و واوک فتحیه و انشیه قلاق و یکدر میبک
 فتحی و ششک فتحی و واوک سکونیه و لغت شوراده و برار ششک مبتدا
 حاملی اول طرف مملکت ک مدبر برای و زوان عربیک طهر لرین دفع
 ایلمکده دانش قلاق ایلمکده اگر ان طایفه برین شرف روز کاری
 مداومت نمایند مقاومت با ایشان منتفع گردند و ششک نوینک و ششک
 فتحه لریده لغتیه نظم معنائیست و اما بونده اسلوب مراد و روز کاری با حرف
 وحدت مداومت مفاعیل بایند به مصدر و دوام معنائیست حاصلی ملازم
 و یکدر مقاومت و مفاعیل بایند به مصدر و مقابله و یکدر جامع معنائیست
 که دو فعل مضارع مفرد خاییدر که و پدید به انتقال معنائیست یعنی ایلمکده مقابله
 و ششک ایلمک امکانه استماعه منتقل اولو و حاصل ترکیب مشورتی
 بود اولی که اگر طایفه بواسلوب اوزره بر زمانه نبوت و دوام کوستر
 و رسم نوین ایلمه مقابله و مقابله منتفع اولو حاصلی مشکل اولو و بر
 وار و پیچیده زیاده اولو و وار و هر یک که بر مفید و اربسم بونکره نظم اولو
 مشورتی و رختی که اکنون که نیست پای به پیروی شخصی بر ایدر جای باید
 مراد که با حرف مصاحبت نیروی نوینک که سربله قوت و برار شخص
 اضافتی لامیه در و با حرف وحدت بر اید بونده چیتار معنائیست در زجای
 تقدیری زجایش در ضرورت وزن و قافیه ایچنه شین حدق اولو که
 محصول بیت برانچ که شمدی یعنی تازه که کوک ملو شمد حاصلی
 یکی و یکلشت در بر شخصک قوتیه برنده چیتار و قو پار یعنی جزوی
 چیتار بعضی نسخه و شخصی برینده مردی و اقد بر ایدر معنائیست

در این
 در این

در این

کلمه روین حق ادایی ایدر شش نیروی نوینک فحله در و بین لغت
 کتاب برینده مخالفه سوبلش و شش همچنان روز کاری هلی بکر و شش
 از پنج برنگی و شش اصلی و اگر شش در ضرورت وزن ایچنه تحقیق
 فیلندی همچنان که کذک و یکدر یعنی الآن اوله و غی کیسی بلی فعل مضارع
 مخالفه فیلندی نوینک ایلمک یعنی حالی اوزره قوت حاصلی احوال ایلمک
 با حرف مصاحبت که و و بونده تکی معنائیست در که بعضی مملکت و عربیه
 استعمال ایدر که و پیچیده فتحیه و برار ششک و ششک فتحه لریده یکی شین نمیه
 در خنده راجع به پنج با و ششک کسری و سکون یا ایلمه کوک و یکدر بر حرف تکیه
 تکلی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسب بونده کاتک فتحی و کسب بونده
 و زمره و اوزر مک معنائیست محصول بیت اما اگر معهود در ختی بر زمانه انجلیس حال
 اوزرم خوب احوال ایدر شک انی کوک بونده فکلی ایلمه قو پار عازر شک یعنی فکلی
 یکی او کو ز قوشول که کوک بونده اوزره مر شک و یکدر بلی فعلی شین مصدر بونده
 اشتقاق البین سهو الیش و تکلی فعلی کسب بونده مصدر بونده اشتقاق
 البینه خلط الیش سر چشمه شایر که فتن بیل چو پرده شایر که شین
 بیل سر چشمه لامیه یکبار شای و یکدر بونده ممکن معنائیست فعل
 مفرد خاییدر با حرف مصاحبت بیل و مورد کوزک که بوقاره و لابنده انگله مان
 و ستان بلر بعضی نسخه و بیل برینده بیل بازار طیف معنائیست بر بونده چو
 معنائیست در شاید فعل نفی مستقبل مفرد غایب ممکن و کول معنائیست
 با حرف مصاحبت بیل قیل و یکدر که اندر معر در محصول بیت بیکار بایشی
 بیل ایلمه طو شمدی مانع اولو و لقی ممکن در یعنی از اجق شنه ایلمه اقمه
 منع ایلمه قابلد را قافیه که سو چوق اولو یعنی قافه ابر کیده و چوق اولو آنی فیل

در این
 در این

کجک اولماز با خصوص که فیل صوبغری کیسی زبانه یوز کوجدرک
 انچه مصنف قدس الله ستره فیل تعیین ایله صواقا عیله بالحق
 چو غلوب فیل ایله کجک اولماز وین مقامه مناسب سوباسلر
 فیل باحقده زبون در ده کیسی سخن برین مقرر شد که یکی راجح
 این نامه بر گماشته و فرصت نگاه داشته تا وقتی که بر سر قومی رانده
 بودند و بقعه خالی مانده سخن مبتدا برین تقدیری برین اتفاق مقرر شد
 مبتدا که حرف بیانه پنجس با حرف صله پنجس فاعل باینده مصدر
 جاسوسلق ایلمکه در بر حرف تا کید کاشتنده فعل ماضی جمع غائبه کاشک
 ضمیمه حواله ایلمکه دیگر نگاه داشتند حفظ ایلمکه تا انتها رعایت ایچون
 وقتی با حرف وحدت که بر سر قومی بر حرف استعمال سر تخمین لفظ ایچون
 قومی با حرف وحدت بقعه پاره از زمین بونده مراد اولدو قلای بر در خالی بون
 دیگر نهائی معنای مانده لفظ مشترک که لازمه متعدی بیست لازم اولنج بقعه
 خالی قالمش دیگر بر بود تقدیر اولوق کرک متعدی اولنج بقعه برین خالی خوش
 دیگر روکنه بر بود تقدیر اولور بود تقدیر چه حصول و کب سوز بر اتفاق اولور
 مقرر اولدی که بر کیمه ای الکرک جاسوسلیقینه حواله ایلمکه فرصت زمانه
 رعایت ایلمکه بر یعنی حفظ ایلمکه بر شول زمانه دکن که بر طائفه نک او زینه سوز
 ایلمکه و بقعه لری خالی قالمش ایدر و با بقعه برین خالی قوشلده ایدر جاسوسلیق
 غارت ایلمکه کید و بر برین تنها قوشلده ایدی بر سر قومی رانده بود و کیمه
 بر قومک باشی او زره سوزلده ایدی وین اوده قصور الجش منه سنده
 بونده نهاده معنای در وین ایکسینک مایینی فرق ایدر و کول الجش
 تا وقتی که بر سر قومی رانده بود و کیمه معنای تا شول زمانه دکن که اول خرابیلر

رسد و

رسد و

بر کار باغ با صباغه کیمه ایدی وین کار بان قیدی طنبه رفت برین چند
 از مردان واقعه دیده و جنگ از موده را بر سر سنا و نه تا در شعب جبل
 پنهان شدند شبانگاه که در دوان باز آمدند سفر کرده و غارت آورده سلاح
 بکشدند و قتالیم پنهان شدند و دشمنی که بر سر این نامه ناخت خواب
 بود و چند آن که باسی از شب بکشد شست شست برادش خصم و با حرف وحدت
 واقعه دیده ایش کور مش معنای سنده و غلبه و کیمه بونک کیسی ایشلره مجرب
 امور کیمه از رسال ایلمکه کرک جنگ از موده با قبلینه عطفه تقبیری
 کیمه و ادوات مفعول از موده و از اسبینه دیده و کیمه بونک بونک بونک
 ایلمکه ایدی قاعده سجع وین خوب سوباشلر زیر اسجع مانع و کول کرک
 بونک کیسی رو ایدل فقره نک آخر بنده بار سوز و کرک ایچون و اوچون و غیرینک
 نهایی اولکی فقره نک آخر بنده و قومی ایدل فقره بر با حرف تا کید قوشلده
 فعل ماضی جمع غائبه کاشتنده و دیگر از رسال ایلمکه بونک معنای تا حرف تعلیل
 شعب شینک کسری و شینک کسریله طایغ ایچنده اولان یوله و بر
 جمله ضافه لایقه و شعب جیلک معنای بیاتنه حرامیلر کدر کاه
 اولان یوله وین کدر کاه اولان سوز برینده و کول فقره بر سفر کرده و غارت
 آورده با در سمیلر حرف ترتیب و سفر ایدل و غارت کنور و دیگر سلاح
 شینک کسریله طایغ معنای و قیلج و غیرینکی کیسی قتالیم غنیمتک جمعه
 و بونک معنای شینک بین یا نسبت و لونه تا کید ایلمه اولکی و دیگر بر شینک
 بونک و خانک شینک لریله و شینک کسریله اولان و دیگر و شینک با حرف تکبیر
 وحدت بر حرف استعمال و سر تخمین لفظ ایچون کلمه شینک ناخت فعل ماضی
 غائبه جاسوسلیق یعنی ایلمکه از خواب بونده او بونک معنای و ز پاس برین

رسد و

رسد و

رسد و

در با حرف و حدیث محمول ترکیب واقع کور می شود و جنک صبا می شود
 ار اردن بر پنجه شخصی از سال ایلمیله تا کیم اولد و فکر طایع یولند و نه
 اولد بلر کچه که حوامیلد کیر و کله یلر سفر ایدوب و غارت کتور ب پراکن
 بلریند آچه یلر یعنی چوز دیلر و دویو ملوش قودیلر اولگی و شنس که اوز لرینه
 ایلمغار ایلمدی او یقوانیدی یعنی یوز غون کلوب و یو دیلر اولقد که کچه دن
 کچه ی **بیت** فرص خورشید در سیاه رفت یونس اندر دایه ماهی رفت
فرص خورشید دینه بونده مراد کوشش چوره کیدر یعنی جوشم سیاهی
 یا امصدری ایلمد فرقه کولق و بکدر رفت کیدی و بکدر بعضی شخصه در رفت بر پشت
 واقع در معیار و یونس یعنی یونس عیمر اندر اوات صله ماهی یا اصلیه ایلمد
 و بکدر اضافت لامیه در مینده اوات تشبیه معنور و محمول بیت و زواج
 طالع کانه که فرص خورشید ظلماته کیدی حضرت یونس دایه ماهی کیدی
 زیاده طالع ب مشتمل اولد و فکریند کسانیدر حاصلی شدت خواهد تغییر
 مردان و لاوران از کین بد جستن دست همه را بکانه بکانه برکت
 کین کاف حرکت فتح و میمک کسیدیه بوسویه و بر لرد با صله ایلمد
 جتن فعل ماضی جمع خایب سحر اولد و بکدر دست همه لامیه و اوات
 شخص بکانه بکانه بکانه فتح و کسیدیه کاف تشبیه بر لرد و بکدر عریضه
 دیر لرد نه تک تشبیه بر بونده جوف صله و کشف کاف غریب فتح و تانک
 کسیدی و سکونید یعنی معنایه و فارسیجه شانه بر لرد بونده مراد و دست
 فعل ماضی جمع خایب آردینه ایلمد و بکدر محمول ترکیب و زوانه که قوی او یقوانیدی
 طالع یلر نه در ازل بوسویه طالع شده سحر اولد و بر لرد لکسی از ولریند
 با حلاوانه بر کاه ملک حاضر اوز دنده را بکشتن اشارت فرمود محمول

ترکیب ابرسی پاوشاه در کاهینه جمعی احضار ایلمد بلر جمعی تکلیف
 اشارت یسودی اتفاق در ان میان جوانی بود که میوه عنقوان **بیت**
بوز سیده و سبز کلسناخ عذار شر نو میده اتفاق اسلند باو اتفاق
داو حور حور و مجبور دینه و تا حور حور و مهور دینه بینها و تاف
 اولدوغی ایچینه و اوی تابه قلب ایدوب تانی نامه او غام ایلمد اتفاق اولدی و الف
 تنویند مبدل در ان میان اول اور تاده یعنی الملک ار اسنده جوانی با حرف
 که حرف باطل صفت میوه بمش و امزه انفاث ایچینه کلمت در حقن ان اول
 معناسنه و شباب بونده و یکشک و بکدر و شنس نمیر جوانه راجعه نو نو تک فتح
 یکی و بکدر جدید معناسنه رسیده ماضیه قسم مغر و خایب ابر شمش بود و فظی
 مقدر و سبز سبک فتح و ابر سبیله چمن معناسنه و اما باور سمیر
 بشل رنگ معناسنه و کلسناخ و کلسناک عذاره اضافت لکسی
 لرد عذار بونک کیسی بر و صقل بین بره دیر و میده ماضیه قسم مغر
 خایب بونده بتمش و بکدر کینه بود و مقدر محمول فقر بین اتفاق اولد
 ارا سینه بز جوان و ارایدی که انک تازه بکتلیکی میوه سی یکی ابر شمش ایدی
 حاصلی جوانلو غیبت اولدی ایدی یعنی تانه جوان ایدی و اخ عذار کلسناک
 سبز سی یکی بتمش ایدی یعنی خطی تانه کلمت ایدی یکی از و ز ر پای جنت
 ملک به سم داو و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این بر ایچنا
 از باغ زندگانی بر خورده و از ریغان جوانی منع نیافته توقع بکرم اخلاق خدا
 انست که خورشید خون او بر بنده منت نهد پای تخت نه مراد بر ایچنا
 بوسه و ادب بلسبب اللغه بوسه و بروی و بکدر اما اویدی معناسنه و سحر
 معلوم اولد که بعضی الفاظ جمع و اوان و دسیدنه و بونکرک مشق نامه سحر

وادودشام داد کی روی شفاعت بیانیته در اینجا انجلیس یعنی
 بر لاشتری اولان حرامیگر کیبی الان معناسند و مستند بر بونده جایز
 لکان معناسند اول باغ زندگانی بیانیته زنده دیری دیگر و الف و نونه زاید
 اوست جمع شکرانده اولدونی ایچینه بار رسمی کافی عجب ابدال اولمش
 حرف مصدر در زندگانی و زندگانه بر معنایه در ویر لک و یکدر بر بونده میوه
 در پیش معناسند رباعی را لک فنی و یا لک سکونیه اول معناسند عرب
 رباعی الشباب ویر اول جوانی معناسند فتح فعل بایند مصدر و انتقاء
 معناسند یعنی قابله لک نیافته فعل نفی ماضی یعنی مانده در قسم مغرور
 بولماش و یکدر توقع رجا و یکدر امید معناسند بکرم با حرف مصاحبت
 صله من معناسنی منتهمه توقعه متعلق اخلاقه اضافت لامیه در خلفان
 جمیدر خانک متقی و لامک متقی و سکونیه خداوند اضافت بیانیته و توقع
 و است خبری که حرف بیانیته عجبده با حرف صله خونه اضافت مصدر ک
 معنایند و روا و ضمیرینه لامیه بر بنده تقدیری برین بنده در منت اهد
 مفعول صریحی و عجبده بر بنده غیر صریحی محمول ترکیب و زرا و بر کسی
 پادشاه یک تختیک ایغینی او پی یعنی تعظیم و تجلیل المدی و شفاعت
 یوزینی بره قوی و ویدی بواو خلاصه اول بولداشتری کیبی ویا الان در یک
 باغندن میوه بهشت یعنی هنوز کنج یا شنید و انی جوالق اولند منتهم
 اولماش حاصلی یکنلیکینه ملوماش یعنی دانی کنجه پادشاه یک کرم
 اخلاقند امید اولدر که بونک فانیس بقشلا مقلبتنی بونده نک اولدینه
 قوی یعنی امیدم اولدر که کرم عیبمکده بونی عفو ایلیه سک بونده رباعی
 ربع معناسند آلوب حاصل و یکله تغییر ایدر خطا ایلمش توقع بکرم اخلاق

ویا الان
 ویا الان

خداوندی است که معناسنی خداوند منسوب اولان اخلاق جمیده و ان
 کرم ایلیه بنم امیدم و بجام اولدر و بین اخلاق جمیده و انی کرم ایلیه
 ابهام ایلمش عجبده حواء او معناسنی اول جو لک فانیس عجبده
 واین با سله معناسند بی خبر ایلمش ملک روی ازین سخن و هم
 کتبه و موافق رای بلندش نیامد و گفت رور و هم کتبه ک معناسنی
 یوزینی پورتاروی و پوروشد روی و یکدر موافق رای اضافتی اسم فاعل
 مفعولینه و در بلند اضافت بیانیته و یعنی پادشاه و بک مذکور کلامند
 یوزونی پورتاروی و رای بلندینه موافق کلامی بعضی نسخده بلند برینه جهانی
 و شمش و موافق رای بلندش فقره سی ماقبله کی فقره به مقام تعلیل
 و این و او عطفه نک وجودینه ملتفت اولماش رفت بر ویدی بیت
 پرتو نیکانه نگیرد هر که بنیادش بدست نه بیت تا اهل را چینه کردگاه
 بر کتبه است پرتو نیبا و از معناسند در نیکانه اضافت لامیه و پرتو نیبا
 نگیرد و فعل نفی مستقبل مغرور غایب گیر بدندن طومار و یکدر خبر رسد او بر که
 اسلنده هر کس که در شته که سابقا مفصل بیانیته اولدی بنیاد و بنا عفا
 در بونده اصل و نسل مراد و برین ضمیر که به راجع در اهل را نا حرف نفی
 ایلمتی نفی و سلب ایدر و ادوات صله و با معناسند تا اله و یکدر یعنی نایب
 و با صله و یکدر چینه و اور سمیله ادات تشبیه و در و کان اکثر اجمام ایلیه
 بیکه جمعی او قویله و او لکینی مکسور و بعضیله نایبی عربی و بعضیله مکسور
 و یکدر که عجبده جوز ویر اچیک فتیله بر حرف استعلا کتبه کافی عجبیک
 قبه معناسند و تعریب ایدوب جنبه ویر اچیک و یا لک ضمه لایله محمول
 ایولر پرتو نیبا طومار یعنی قبول ایلمز هر کس که سرشت و خلقتی براماز در

ویا الان
 ویا الان

ویا الان

اول و نه نور و فوالب متاثر اولماز مصراع ثانی مصراع اولک تشویری و
 تشویری ایچینه کلکشد یعنی تا اهل و ناجیه تربیه ایلمک فته اوزره قوز قوسق
 کسیدر یعنی فته اوزره قوز قرار ایلمد و کی کیسی بد اسله تربیه تاثیر ایلمز نسل
 و شار ایانه منقطع کردن اولین است و پنج و بنیاد ایشان بر آوردن
 بهر که آتش شاند و انکار که آتش تن و افعی کشتن و بچه نکاه و آتش تن
 کار خرد مندان نیست نسل معروف ترکیب و ول و برار بنار ناکم فنجیلد بونه
 قوم قبیلده مراد و رایانه اضافت لامینه این اسم آتش زنده الف و فون
 اوات جمعه ذوی العقولده اولدوغی ایچینه منقطع انفعال بایند اسم
 فعل ثلاثیه مطا و حد و قطعنه فانقطع کجیلدی و بکدر بونک کیسی بر لرد اسم
 فاعل اسم مفعول معناسنه و کجیلدش و بکدر کرده ایلمک یعنی کجیلدنه
 ایلمک حاصل کی بایلمک و بکدر اولتیر کی اوات تفضیلده مرکب الیسمه
 عربیدر که اصلنده لامک فنجیلده و لامی یکسور او قومق و آب عجمد پرش
 ز نالید ایچینه کلکشد را بحق پنج با عربیک کسیر لکوک و بنیاد اصل معناسنه
 ایثانه اضافت لامینه و حضرت شیخ نقاش قضا ایدوب فریدنه بعبده انفعال
 بیوردی بر آوردنه بونه چیغار مقدر قلع و قمع معناسنه پنج و بنیاد مقدم
 مفعولیدر ننه که نسل و تبار منقطع کردنک مقدم مفعولیدر بهتر لکوک و نه
 بر سبن و نامقدر و در که خوف فلیل آتش نشتن نیک مقدم مفعولیدر شاند
 لفظه مشتر که آتشله منعمل اوله سویند رک معناسنه و اما در خنکله نسل
 اوله و یکمک معناسنه و در بچه غرس و برار غنیک فنجیلده لامینه
 بولیده و اما آتشانه افعاد و اجلاس معناسنه و بر کیمه فی بر مصلحت اوزره
 نصب ایلمکه و بر بعضی شرح اصلنده نصب معناسنه و بونه اظفار معناسنه

و بیش و بعضی سی نصب معناسیلده اظفارک معناسی چندان واضح
 و کلدر اما اجلاس معناسینک مناسبتن و انحد و بیشن ظاهری بود که معناسی
 انشرا که نه اکسیده اکاه اولماشش فتامل انکار کاف عربیک فنجیلده
 و بکدر قوز معناسنه کدرش تن ترک ایلمک و افعی غنیک فنجیلده عربیدر لکوک
 پلانینه و برار اما عجم کسیر غنیکله او قدر ننه که سبزلرینی بولیده ایدر بچه با هر یک
 فنجی و جیم غنیکله جوجه دجورده و برار کار خرد و مندان لامینه در و مندان اوست
 خبری مخصوص ترکیب میت ساقله بونک مفعول کلکدر بیور ز که بونک لکوک
 و دیشی بر نده اوزدوب چیغار منکر که رزیر آتش سویندوب قوز برنی البیوب
 افعال ایلمک و بیلا فی اولدوب بولور و سبن اولدور میوب صفلامن و بکدر
 ایثانی و کدر بعضی نسخ و شاند برینه کشتن یازار که لفظه مشتر که اولدور
 آتش سویند رک بیتد و پاوشا و بیور و دغی نیک حاصلی و پنج سی بود
 جمعی قتل ایدوب ارج برینی ترک ایلمک کون معلوم اولد که آتش دانه
 سکدر و افعی و نه سکدر را باز من و بچه و نه سکدر و نه ایدر سبن ضمیر یاز منی
 صحیح نسخه لره مخالفه ابر اگر آب زنده کی بار و هر که از آتش خ
 رید بر بخوردی ابر بلوت زنده کی و بر بکدر حیات معناسنه بار و فعل مضارع
 مفرد غایب و لازمه مقدر کی بیند مشترک بونه منقدیدر با غدر معناسنه
 شخ و ال و بود افعی و بکدر دینه اضافت لامینه و رید با عربیک کسیر لکوک
 سوکوت آغا جینه و بر لره بونه بیشن معناسنه و بخوردی فنجی منقبل مفرد
 میمر سکله و بکدر ابر بیتد و جمله شرطیه خبر و بار و فعل شرطی آب زنده کی مقدم
 مفعول و فاعلی خنکله ایدر راجع ضمیر و بخوردی خبر او شرطیه مفعول صریح و حصول
 بلوت اگر آب حیات بقدر رسد و هر که سوکوت و آله میوه میمر سکله

و بکدر
 و بکدر

و بکدر
 و بکدر

و بکدر
 و بکدر

و بکدر
 و بکدر

بار و حجاز ابار اند معنای در بین معنای است که نه غافل ایمنش بعد
 و کوله که وینله از ابر اگر آب زندگی باز و دین احباج جز تکلفه و وین
 و اصلند فعل لازم در یتاق معنایه اما بوند و بفرم معنای مقصود
 وین معنای است که نه آگاه و کول ایمنش با فرومایه روزگار غیره
 کزنی بوزیر یا شکر خور **ر** با حرف صله و یا حرف مصاحبت در و یا بهیچ
 اسللی یعنی بد اصل و ناجنس و یکدیگر روزگار بونده از خانه و اوقات معنای
 میر فعل نهی مفروض و محال معنای لازم میسر فایده و یکدیگر که حرف
 تعلیل می نمیشد بوزیر یا شرافت لایته و بر نور بابر و در او جبر و فرغ و
 طوفان نا طولیده و در بار خربه فقر استعمال ایدر از بر امشهر و معروف
 حضور و نه او جز در شکر خور یک مفعول صریح و از آن غیر صریح حصول میت
 ایچنی اصللی ناجنس کیمه بر روزگار ایلمه یعنی تربیه سینه اوقات و ایام
 ایام و تکلمه روزگار کچورده زیر ابر یا نمیشد شکر سیر است حاصلی بد اصل
 ناجنس سخی و کوشش صرف ابد و اندر صلاح و رشد توقع ایلمک نهان که
 شکر تحصیل رجا ایلمک کیمه روز بر این سخن شنیده طومار و با پسند
 و حسن رای ملک آفرین خوانند و گفت انچه خوانند و ام بلکه فرمود و حقیقت
 که اگر در ملک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از ایشان شدی اما نه امید
 که بهیچ مصالحه تربیت پذیرد و خوی خردمندان کنیز و که هنوز طغیست
 بغی و حنادان کرده و نه سادوی متمکن نشد است طومار و که تا تمیز لک ایلمه
 مصدر لر و بر یعنی و بر و بجز فاسجه خواه و نا خواه و بر رجا صلی ظاهر امشهر و
 اولدی اما باطنی که کوردی و ام بلکه جمله معترضه علم بریده و عالی
 جمله معترضه بهیچ و یا بهیچ و بر که حرف تعلیل سکات و بریده و بیزی

در این حدیث
 در کلام

لک

اینکینه و بر این صحنه اضافتی بیانیه در بیان میا یازد و یکدیگر یافتی حکایت
 حال ماضی بولایه و یکدیگر شدی و بولیه و امید و آرا میند و یکدیگر زیر آرا
 نسبتند که حرف بیابا بهیچت با حرف سبب پذیر و فعل مضارع مفروض
 فاعلی تختند علامه راجع ضمیر و کبر و فعل مضارع عدد سبب کینی که حرف تعلیل
 هنوز الآن و یکدیگر بغی نقدی معنایه و عتاد و سر شکست آن که و در نه مراد
 و در آن هر بد نهاد و خلقت و طبیعت و یکدیگر متمکن ثابت و یکدیگر محمول کیم
 و بر شفیق چنه که پادشاه بدنه مذکور کلامی ایستند و ظاهر اطمینان و باطن
 که اطمینان کندی و پادشاه یک حسن رای و تدبیر به آفرین او فودی یعنی حسین
 ایلمدی و آتی دیدی اول نشسته که پادشاه بلکه و الیم و سون و بیوروی سینه
 حقیقتد زیر اگر بود او غلام اول بر اما از آن مصاحبتی و بر سنده و المکر و سیر
 تربیت بولیم ایدی بیور و دوغیکوز کیمی المکر بری اولوروی اما است فولک
 امید بود که صلی مصاحبتی سیمی ایلمه تربیت قبول ایلمه و غلاما خویش طومار
 زیر الآن تانه او غلام و اول حرامی بولور کینک بغی و عتادی طریق در
 طبیعتند ثابت ادلوب قرار طومار است در بوند و طفل بیور و و غی مجاز
 لر عقیده در زیر ابوقار و د نو خطه جوانه بیور مشل ایدی پس یکی کلام غلام
 ایدر ایلمدی طفل بیور و و غی تانه لک ایلمه تغییر ایلمک کرک که تناقض اولیایه
 یکی از ایشان شدی فخره سبک اولینه و او عطف ابر او ایلمین شرطی جز است
 و حقیقتش همزه مجتبه ایلمه باز اما علامه خطا ایلمشدر عین حقیقت
 سکه حرف تعلیلی یعنی که حرفی ترک ایلمر مقصود و اصل اولیایه مشر و در
 که ماضی مولود و الا و قد یولد علی فطره الاسلام ثم ابواه یهودانه و نصرانه
 و یحییانه و او حرف حال و در حرف ظرف حدیث تقدیری و حدیث و ایدر

این حدیث
 در کلام

که حرف بیاید و در و ما حرف ثقی من حرف سلمه بر بره متعلق و کول مولود اسم
منقول در طوئش مناسبت بوده و له مراد و الا حرف استثناء و او حرف حال
قد حرف تحقیق یولد فعل مضارع مفرد مذکر غایب مبتنی للمفعول علی حرف
یولد به متعلق فطره مجرور علی الیه مناسبتی خلقت در اسلامه انصاف لامیه
ثم حرف عطف ابوابه ثنیه اب و در تغلیب طریقه یقین ابی اتمه تغلیب الیمنش
مرفوع مبتدا اسم مجرور و منصف الیه مولود و راجع به توانه مولود و راجع
فعل مضارع ثنیه مذکر غایب مبتنی للفاعل و در تغلیل باینده الف ضمیر ابوانه
راجعه به یهودی ایدر لر و بنصرانه بتوانه کسید هر خصوصه نصرانی ایدر لر
نصرانی شامه بر کو یک اسمیدر بر دین اول اول کو یک خلقت در ظهور
ایده کی ایچنه اکا نسبت ایدوب نصرانی و بر لر و بختانه سافنگر کسید
و صیغه و مجوسی آنکه طیاره و بر لر فارسیچ کبر و بر لر کافی بجمیک فتیحه یعنی
مجوسی ایدر لر و بکدر محمول معنا مولود و بر مولود و غیاز الا خلقت سلام
اوزرینه یعنی دین اسلامه قابل و ایمانه مستند خلق اولور شویله که کند و حال
اوزره فالوب خلاف دین اسلامه بر کیم به مقارنه اولمارنه منمن
قلور پس یا یاسی و اناسانی یهودی ایدر لر یهودی ایدر لر و نصرانی ایدر لر
ایسه و مجوسی ایدر لر مجوسی ایدر لر و بر لر بوجیشی سوخته فهم اولور که مذکور
پسر طفل اوله لیکن حکایا نک اولی جوالغینی کوسر علی کل حال حکایه تعارضه
سلم و خالی اولمار الا تحوزی از حکایه معلوم اوله که بر کلامینی حدیث شریفه
ایده و کسین و یکی بنیله نایب **ایده و قلفه** باینکه ان بار کشت اسم لوطه خاندانه
نبوئش کم شد با حرف سلمه و با حرف مصاحبت بدان بک جمیدر بار لر و بک
بار بولله شش کشت فعل ماضی مفرد غایب اوله و بکدر جمیدر باینده شش و بک

حضرت لوطه اضافتکله خاتون مراد اولور خاندان اهل بیت معناسنه و نبوت
انصاف لامیه و ثنیه نمید حضرت لوطه راجعه یعنی حضرت لوطه که بک
خاندانی و اهل بیت کم شد کافی بجمیک نمید یعنی تسلیاته و در شعی محمول
حضرت لوطه خاتونی بر امر لر و با خود بر امر لر و بار اوله یعنی بر امر لر و قولود
ایچنه حضرت لوطه اهل بیت کم اوله یعنی منافع اوله حضرت شیخ و یکی ایسه که
مذکور خاتون حضرت لوطه حسری ایکن و حرم نبوت اولمش ایکن یعنی
برایت اولانه نبوت اضافتکله شرف بولمش خاندان عظیم الشان ایکن منسلالت
الیه قونولماق الیه ساله اوله عرض بر امر لر مصاحبت ایدوب بکار لر و بار
بکم طبیعت انسانیه و قوت تاثیرین بیانه و در نبوئش ضمیر بی مسره
ایدوب معناسینی اول خاتونک نبوتی خاندانی منافع اوله و بین خاتون نبوت
اثبات الیمنش و خود و جایز و کول **سک** اصحاب کف روزی چند **ایچنه**
گرفت مردم **سک** سبک فتی و کافی عجمیله کلب و بکدر یعنی این اصحاب
انصاف لامیه و در کوه کذکک معارف بک کوه و بر لر اصحاب بک کوه انصاف
اولی ملا بر لر و بوجه میلر انده با توپ ایدر کم اوله و فکر ایچونه روزی با حرف
و حدیث چیم بجمیک فتیله بجمیک و بکدر پرتی بونده با بجمیک فتیله برونه و معناسنه
نیکانه انصاف لامیه و نیکانه نو تک که بکدر کافی عجمیله بجمیک جمیدر ایدر و بک
گرفت فعل ماضی مفرد غایب طوندی و بکدر فاعلی خنده و ضمیر که راجعه مردم
بونده انسه و بکدر محمول بیت اصحاب کهفان سکی بر نیچه کون ایدر لر
واردین طوندی یعنی ایدر لر و مردم یعنی انسه و مرنبه سینه و اصل اوله
که انسه بنیله جسته بیکه کیر که کوی شد که مشکوه الانوار دیور که عجمی ایچ
و کیش اسمعیل و نافه صالح و بقعه موسی و حوت یونس و حمار عزیر و کله

یسمه

سلیمان و بهر بقیس و کلب صاحب کشف و نافه محمد طایفه اسلام
 و علی جمیع الانبیاء بولور جمیع سورنده جنه و اخل اولور لایس بونده
 قیامت و اوم سورنده منتهی اولوب جسته کرک و بین غندی سونیش
 مردم بونده مغرور مردم و معنایه و بین مردی یلدر ایلمش حضرت لولک
 حکما بیسی و انحاب کشف قفسی کتب تقاسیر و دروچ احادیث شریفه
 مفصل یازیلدیغی ایچیه بونده بیانی ترک اولندی این بکشت و طایفه ای ازندای
 ملک با او شفاعت یازشدند تا ملک از سر خون او در گذشت و گفت بخشیدم
 اگر چه مصلحت ندیدم این بکشت فاعلی و قایل و وزیر شفع و طایفه ای با حرف
 وحدت و همزه حرف نوسل ندما ظاهر بود که بونده ندما صاحب معنایه اولور
 لغت و بوجع بولور خاوی بلکه ندیم با و معنایه و بکشت و جمع و نام کلور کشت
 ایله و بکشت ملک انصاف لامیه و با حرف مصاحبت او زیره راجع شفاعت
 با حرف ظرف یازیلدی اش بونده قرین مراد و نا حرف تعلیل سر خون او
 سابقا تحقیق و بیان اولدی یحیی قانی سو و او هو اسندن در حرف تا کینه
 کچه ی بخشیدم فعل ماضی متکلم و جده با غش لاوم و بکشت حصول ترک و زیر
 شفع بوجیش و بولور بیتی او قوی و پا و شاه و صاحب ندما بر طایفه انگله
 شفاعت یاز اولدی یز تا کم پا و شاه او ظلامت قانین و و ملک هو اسندن کچه
 و انخی ویدی قانینی سکا با غش لاوم اگر چه که لایق و مناسب کوزدم **باز** ندای
 که چه گفت زال با رستم **کرده** دشمن نتوان حقیر و بیچاره شهید و از فعل
 مضارع مغرور و مخاطبه استقامتی متفهم که حرف بیانی زالدن بونده رستم
 داستانک با یاسی مراد و کر و کاف بیچک ضمیمه بها در دیگر اصناف
 بیانیته در دشمن شمر و ک منقول اولی و حقیر منقول نانی سی بیچاره

در این
 کتاب
 در این
 کتاب

حضرت معطوف شمر و بونده مصدر معنایه در برانته و راجحه استقامت
 طوطی و صمیم و دیگر و دیدیم بیسی آب ز سر چشمه خنزه و چمنی بستر آمد
 بستر و یازیلدی **کرده** سر چشمه بکار باشی دیگر خنزه و خانک منمی و راکت و سونیش
 اوراق دیگر از اجیق معنایه شمر و بار بونده بولور حمل معنایه
 حصول راجحه خطاب نام طریقه یور و یلور و بیک رستمک با یاسی
 زال بهلوان و بهنا و در رستمه و دیدی بونده سکره اوج مضارع منقول زالدن
 یعنی دشمنی حقیر و بیچاره ساینی اولور خا صلی زبون اعتقاد و ایلمک اولور
 بویست مقام تعلیل و در بر اچوق کور و ک که اوراق جیق و از اجیق بکار باشی
 سو چون زیاده کله دی و ده بولور کور و ی یعنی گاه اولور که دشمن قوتلور و از
 ستر و و کت ایلمش و بولور و بایر باغی برینه قطعه یازان یلدر ایلمش رستم
 کر و کاف حرف یله و بیکر خطا ایلمش و فی ایلمش و زیر و بر ایلمش و در و نا
 و نعمت پروردگار و ادیب بزمینش نصیب کرد و نامحسوس در جواب
 و سایر ادب ملک و کشش یا موخشد تا و نظر همکنا پسندیده امد باری
 و زیر از شمایل و اخلاق او و حضرت ملک شتمه بکشت که تربیت عاقلان
 و روحی اثر کرده است و جهل قدیم از جهل او بدر برد ملک را ازین ششم
 امد و گفت **بیت** عاقبت کرک زاده کن شود که چه با آدمی بزرگ شود
 و الجمله حاصلی کلام بعضی نسخه ده اسناد و ادیب و لو عطفه و اقد و الحقیقه
 یا موخشد و عاقلان کلمه لرینه مناسب و در سجده بولی اقتضایه و شامل
 پیرو و ک و نصب کر و ک فاعلی و زیر مذکور و کر و د یازانم فاعلی ملاحظه کنی
 ایلمش و سجده عاقل اولور ادیب فعلی یعنی فاعله ادیب تعلیم یی
 کیم ادیب و نه سکره را بازار امر موجود نسخه لره مخالف یازیلدی حرف

در این
 کتاب
 در این
 کتاب

در این
 کتاب
 در این
 کتاب

تقلیل حسن خطاب یعنی هر کس لطف و حسن خلق و خطاب ایجابی و
 جواب یعنی رد جوابی حسن و لطفه حاصلی وجه معقول ایجابی رد ایجابی
 سایر بونده جمیع معناسنه و از ادب ملوک لامیه در پادشاهان و لایق
 اوید و یکدیگر نشان پنداره را بعد از آن حرف تعلیل و در حق معناسنه ایکنایه ایکن
 فتحی و کافی و تحمیک کس در یله لفظ مشرک در جمیع اقوان و امثال بنیده
 حاصلی اسم جمیع شمایلی شما ملک جمیع شمایلی کس در یله و اخلاق
 خلقک جمیع شمایلی و نامک متقی و سکون یله عطف نقیضه و قیاسیه
 خود یله و یکدیگر حضرت بونک کس بر لوف حضور معناسنه و در شمه بونده از ارجح
 و یا حرف وحدت و همزه حرف توشل همزه حرف وحدت و بین بیلد ایشکر حرف
 رابط مقول قول در تربیت خافلان مبدعک فاعلیه اضافیه در حرف ظرف و یا
 حرف سله دی تمیز پس در تربیت خافلان مبدعک فاعلیه اضافیه در حرف ظرف و یا
 معناسنه در بونده لفظه اشاره المثنی و یکدیگر اما مراد اخرج و از ال و ملک
 بونده را حرف سله و ششم کلو سو ملک حاصلی چند کله دی و بونده و او قوی
 کرک ایکی کافی عجمیه و او کلب مضمون در اسکن با آدمی اسانیه و یکدیگر
 بزرگ با بک و زانک شمه لریله و زانک سکونی و کافی عجمیه او و بونک مبدع
 بزرگ شود و بیوک او و و بیوک مضمون کلام و زانک و غلافی او و بونک مبدع
 و غلافی سله و اسناد و او بی و غلافی تربیه سینه نصب المدی تا کم
 حسن خطاب و رد جوابی اکا تعلیم بلیله و جمیع سلاطین آداب و لک کانین اکا
 او که در حق جمیع اقوان و امثال نگریه و مقبول کله دی سو فی کلام اول معنای
 انهام اندر که وزیر او غلافی او قبول اید نمیشد او که که آنکله بونده رقیب ایشکر
 وزیرانک شمایلی و اخلاقه پادشاه حضورنده بر مقدارین سولیدر کشته

بجای

بجای

تربیه سی اکا نایب المثل و در چهل قدیمی انکست خلعت و طبیعت و چغادر مشن
 پادشاه پس سوز و نه کلو سو ملک کله دی و دیدی عاقبت نور و انکی نور و
 اگر چه که اسانیه پور یعنی نور و انکی اسان الینده و بیور سه بر تحلیلی
 ترک الینکه تربیت خافلان مابعد و بزرگ مقول و لایق و لایق و بونک
 حضرت شیخ و بزرگ مقصد و بین بیان ابراد الی ملک ایچون کتور حشر و بونک
 روحیه و اصل او ملا مشن قنابل سالی و در بین بر بعد طائفه او با شش محله
 او پس سوز و نه کلو سو ملک کله دی و دیدی عاقبت نور و انکی نور و
 و غایت بی قیاس بر داشت و در مغایره و زوان بجای پدربنت و حامی شد
 ملک دست خیر بندان گرفت و گفت سالی با حرف وحدت برین بونک
 و رعایت او و برینه کله دی یعنی بونک او و بره بر ایکی بیل کجری طایفه همزه اضافیه
 ایچون کله شش وحدت ایچون در بین خطایا مشن او با شش و بونک
 مراد و او با شش اضافیه بیانیته و در محله یا اضافیه لامیه و حرف سله و غمیه
 پنداره و بعد پور سوز و نه کلو سو ملک کله دی و دیدی عاقبت نور و انکی نور و
 عینک کس در یله بونک و ایلیکی مرافقه اضافیه بیانیته و بونک و بونک و بونک
 بونک و بونک با حرف ظرف و اضافیه لامیه و بونک و بونک و بونک
 مذکور اندر یکدیگر و بزرگ محله سی لونداری او غلافی قارشی و آنکله اولاد بونک
 بونک و بونک با خلا و بونک یعنی اتفاق الی بونک و بونک و بونک و بونک
 قتل المدی و بونک و قیاس نفوت قالدی و و حرامیلر مغایره سنده با باسی برینه و او
 نور و حامی اولدی سوق کاهنه فوم و لایق بونک که مذکور پس سوز و نه کلو سو ملک
 اوله پادشاه ایکی حیرت الینی خوان الیله ملودی یعنی الینی حیرت الینی
 و دیدی فقه شمش بزیک از این به چینه کله سی تا کس بونک

بجای

بجای

اسکندره ترکیب اضافی آید یعنی مرکب مرکب اسکندره اضافی فاعلی
 ترکیب مزجی آید بلکه فاعله ملکی بود در مردان الف و نون اوقات جمعه
 بیت برامازره ایماک ایماک کیسید یعنی یکسیده یا راماز و در ماضی را مار
 رعایت و تعظیم ایماک ایولره امانت و تحقیر ایماک کیسید نامعقول لغته
 مراد بود که برامازره رعایت عرض امانت و ایولره امانت که شخصی
 رعایت رز بر اید و بنام کاور هر قدر که ایماک ایماک و نیکه نیک
 کاور هر قدر که براماز ایماک و الله اعلم **سرسنگ** زاویه را بر
 سداي اغلبش دیدم که عقل و کبالتی و فهم و فراستی زاید الوصف
 دانش هم از عهد خودی آثار بزرگی و نامیه او پیدا سرسنگ عاوی
 و چری باشی لکن در بوالی کیم یقین ایلمش پس بچه کیم بهر تقیم
 ایلمین باشند تقیم ایلمش زاده با حرف وحدت و همزه حرف تخیل
 و را اوقات مفعول بر طرفیت افاده اید و در سرای اضافی لامیه در
 اضافه بویله و اغلبش همزه مک و لامک منتهی و غینک سکون
 کسریله چنگیز خان نسلند برپادشاهک اسبید پس ایلمش
 وینلر ایهام ایلمش که حرف رابط صفت کیاست زیر کلک و با حرف
 تنکیر **فراست** غلط تفسیری کیسید و با حرف تنکیر زاید الوصف
 و صفه بیرون عهد خودی لامیه عهد زمان و خود اوقات بود و کوچک
 مراد و با حرف مصدر و آثار اثرک جمعی در بونده شالمر مراد و در
 به اضافت لامیه در و با حرف مصدر نامیه لغته الین او زنده اولان
 و بر لره اما بونده الین مراد و یعنی پیشانی پیدا لایح واضح و دیگر حصول
 ترکیب سلطان اغلبش قبوسنده بر سر سنگ زاده کورم که عقلی

سرسنگ
 زاده

وزیر

وزیر کلکی و فهم و فراستی و صفه زاید آید یعنی بود و صافی تقریر تغییر
 و وصف و بیان بیرون آید و فاعلی زماشته و اخی اولون اناری دولت
 و سعادت شالمری التمه ظاهرا و هویدا و با هر و نمایان آید یعنی تبسم
 اوله جانی که چکلکیندن معلوم آید **بالای** سرش زهوشمندی همی یافت
 ستاره بلند **بالا** بونده اوست معنائند و در بجه فوق و بر سره اضافی
 لامیه در بین شمر سر سنگ زاده بر اجدد را حرف ایند اهوشت اوس یعنی
 عقل مند اوقات نسبت با حرف مصدر یافت حکایت حال ماضی بیلد بر روی
 تابان و در شانه اولودوی و دیگر زهوشمندی بر فعله متعلقه ستاره فاعلی
 فاعله بلند یه اضافی بیانیته و بلند بوجه دیگر رفت معنائند محمول بیت
 زاده نک باشی از ره او سلول یغنه رفت کوکبی تابان و در شان آید یعنی
 که چکلکیندن صاحب عز و سعادت اوله باغینه سباسبی ولالت اید و حاصل
 حیثیت و آثار سعادت و دولت نجمی لامع و در شان آید بالای سرش
 اولنده و تقدیر اید و بالای سرش و بین فارسی بیلد ایلمش زهوشمندی
 ستاره بیان در بین ایو بیان ایلمش و ایماک مقبول نظر سلطان اید که
 جمال صورت و کمال معنی داشت که حرف تعلیل جمال کوز لکک حسن کیم
 مراد شکله یعنی روی و معنائند اطور و اخلاق یعنی امور باطنیه داشت لغت
 طوند و دیگر آما استعماله و ارفقه چهارم در محمول ترکیب حاصلی کلام مذکور
 جوان نظر سلطان مقبول کلدی یعنی با دشا بک مقبول اولوی زیر اشکلی
 و صورتی کوزل و کمال اخلاق و اطواری و ارایدی حاصلی عا هری و باطنی
 زیرا هم حسن صورت و هم کمال سیرت مالک آید و حکما گفته اند تو اگر کسی
 نه مال و بزرگی بقتل نه مال توان مطلق فوند و کاف عجم که

زاده
 سرسنگ

مختلف اوقات فاعله راجع به متعلقه و افعال ترکیب اول فاعله حتی معنای اقامه
 ایدر که ترکیب بای ویر و با حرف مصدر و با حرف مصاحبت و بهر صنعت
 و صنعت بهر ساری ویر و اما استعماله عیب مقابل که هر چه منقبت
 بمیک و قافلت و بانیک فخر لریمه مقابلی مثبت در عیب معنای بزرگ
 اول و با حرف مصدر اول و لوق و یکده بوزده خطمت و نبات شایع مراد
 محمول ترکیب و حکما و عقلا و بشکله در که خنایق و بایلق بهر ایلد و یعنی
 معرفت و کمال ایلد و مال ایلد و اسباب و بیویره ایلد و کولدر و اول و لوق و یکده
 عقل ایلد و بریل ایلد و کول یعنی سن و ساله و چوق بشا مقله و کول یعنی
 نظر بنده خاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده و نه معزز و مکرر حاصل
 عقل و کمال و بینه چون بشا معنای فایده ایلد و یکده انبای جنس او بر و حشد
 و بخیانتی متهم کردند و در کشتن او سعی بی فایده نمودند انبای جنس و مواد
 سایر چاوشن زاده لر و با حرف مصاحبت خیانت معروف و با حرف حشد
 یا سزاوار او اید مکرر جمیع نسخ لره مخالف باز مشکرتن او مصدر کن معنویه
 اضافیه محمول ترکیب اول سرینک زاده نک انبای جنس او کاح ایلد
 یعنی پادشاهیک منظور نظری و مقبول خاطر ای اولد و غینی قسند لر و بر
 ایلد از متهم ایلد و قتلند و بی فایده سعی کوستر و یلر اما کار اولمادی **مصرع**
 دشمن چه کند چه مهر بانه باشد دوست مهر محبت و بانه اوقات فاعله راجع
 معنای محمول مصرع دشمن نه ایلد فاعله و در چمنه کی دوست اهل محبت
 و شفقت اولد یعنی بر کیمه که بر کیمه دوست و بار ایدینه دشمن بیک
 و در لواغوبه رسد و دستلوخی بوز ما ز ملک برسد که موجب خشمی ایشانه و
 حق تو چیست گفت در سایه دولت خداوندی امکان از راضی کردم مکرر

در کمال
 و بینه

که راضی

که راضی نمیشود و الا بر و ال نعمت من که حرف بیانه موجب بوزده سبب معنای
 اضافتی لایقه در خشم بوزده دشمنه و با حرف مصدر و با حرف اضافت ایچینه
 کلمه که لایقه در سایه دولت بیانه خداوندی به اضافت و بوزده و با حرف
 نسبت امکان جمیع را اوقات معنای مکررات است نشان حصور و اوقات
 معنای که حرف تعلیل الا حرف است نشان با حرف مصاحبت زوال مصدر و زوال
 بزل و نه یعنی نصربایینک اجوف و او بسند کینک معنای نعمه اضافتی
 فاعلیه اضافیه و نه اضافت لایقه در محمول ترکیب پادشاه بونک خشنود
 بدخواه لرک ایلد کلمه ای مکرر و جمله به مطلع او ایچنی بو که سوال ایلدی که المکرر
 تنک حقه در خصوص تنک سبی ندر یعنی خدا و مکررینه باعث ندر پشته
 که پادشاهیک سایه دولت و جمیع قوت و قوتی راضی ایلد م الا حصوری که
 راضی اولماد الا بنم تنک زوال ایلد یعنی مراد لری بنی باب سعادت نکند و نه
 و نمکند و نه و را یکده دولت و اقبال خداوندی با و دولت و اقبال بونک
 کیبی بر لره عطف قسیری فیلند ز خداوند اضافتی لایقه و با حرف نسبت
 با و موقع و عاده فعل امر غایب سیغه سیدر یعنی پادشاهیک دولت و اقبالی
 اولسون و یکده هیچ نسخه لر بوزده و اقد رقد برک و انیم و با باقی و نبات و با با
 و پس بو القاعک بر بینه کتایند اثبات ایدر هیچ نسخه لره مخالف ایلد
 و فتا که بر و ال نعمت من و ندی ایسه لازم اولدی پادشاهیک و عاده
 نقیب ایلد که رچه که رومده عادت ابتدای کلامه و عا ایلد مثلا سلطانم صاع
 اولسون ویر لره و صکره نکلده ابتدا ایدر **قطع** توانم ان که نیازارم
 کس حصور اچه کیم کوز خود و بونج درست توانم فعل مضارع متکلم
 و نه و توانیدند فاعله و کیمه ران اسم اشاره و بزر ایدر و بزر

در کمال
 و بینه

لواحق آنرا در که حرف بیانی نیاز از مفعول نفی استقبال متکلم و حده بود
 متعدی در اینجمله بجم و یکدیگر لازمده کلا و اینجمله بجم معنای آنند و نه مراد
 خاطر و خوف و بین اسباب اینجمله کسی یا اضافی لامیه در جود
 را اوقات مفعول کتم فعل مضارع متکلم و حده در کنیده بونده الیهم دیگر
 تقدیر بر چه چاره کتم در حود و کتم مقدم مفعول اولی و چه مفعول ثانیه
 حرف تعلیل و او ضمیری حوده را حود خود بونده دوم نفعه الیه و او ضمیر
 کند و معنای آنست و بر چه با حرف طرف رنج را نکت فحمله زجمله و بر لور بافتن
 اوله و غی فله فیتی تا کید ایدر بایه حرف زاید و بیند زاید و میشل درست سین و
 اوقات خبر و نه زاید و مجتله الیه باز الکر هنر دانی زاید باز میشل حصول بیت قادم
 اگا که کیمه نکت خاطر منی پریشانه و ولینی رنجیده الیهم یعنی هیچ وجه که کیمه
 از ار الیهم اما حوده نه چاره و در مانده بجم که اول کنیده بونده رنج و بلاذ و رنجی
 متنع الازاله بر ذاتی و جبهی مرصده راندن رفع ابدوب ازاله سینه قادر و کولم
 بمیر تا بر روی ای حوده و کین رنجیت که از مشقت ان جز بمیرک نشوان
 بمیر با حرف تا کید مبر فعل امر مفر و مخا طلب اول و یکدیگر بر چه منت و بر لور با حرف
 تعلیل بر ای با حرف استقبال و ای را نکت فحمله فعل مضارع مفر و مخا طلبه بونده
 قور و سکت و یکدیگر کین اصلند که این و در که حرف تعلیل و این اسم است
 حده رنجیت با حرف وحدت که حرف ابد و صفت مشقت ان اضافی
 و بجه اشارت بمیرک با حرف مصاحبت مرک موت معنای آنست و درست بود
 رسن معنای آنست در زیر اتنوا نده بوی استقبال است و اورد حصول بیت ای حوده
 اول تا کیم مرض حوده و نه خلاص بولا سکت زیرا بوجده حوده بر الیه که کتم
 مشتقند بونده غیره علاج الیه خلاص بولین ممکن و کولر یعنی حوده حوده

در حود

در حود و در حود و در حود

مرصده که چاره و در مانای موند زیر امر ذاتی و جبهی **رفع** شور بختان
 باز و خواهند مقبلا از زوال نعمت و جبه **شور بخت** بونده بد بخت
 معنای آنست و اصلند و تریشموریش طالعی و یکدیگر الف بونده اوقات جمع
 شور بختان مبتدا خواهند فعل مضارع جمع غایب خبر مبتدا ایست
 و بولر و بار زو با حرف مصاحبت و از زوال الف ممد و له شوق و الشقیاق
 معنای آنست و خواهند متعلق یعنی مفعول غیر صریح در مقبله الصحا بقبال
 معنای آنست و الف و نون اوقات جمع و در اوقات تخصیص زوال خواهند ک
 مفعول صریح و نفعه اضافی مصدر ک فاعله اضافه فیه و جبه نفعه
 معطوف جبه منصوب معنای آنست و حصول بیت بد بخت و بر کنشده طالع اوله
 اهل اقبال و دولتک آرزو و الشقیاق نفعه و جبه بختک زوالین ایست
 یعنی کنده و کی کسی تمام عالمی شور بخت و بی نعمت و جبه اوله و فکرین ایست
بیت ای بجای سوده ریش بیقلالی بیقلالی **انک** ایچنه هب کوز لالی
 و قا اوسون و برم که نیند بر و ز شیره چشم چشمه آفتاب راجه
 کناه نیند فعل نفی استقبال مفر و غایب ریشند که اگر کور مرصده و یکدیگر
 بر و ز با حرف طرف و ز بونده کوز معنای آنست و در که بجه نه بار و بر لور شیره
 اصلند و وصف ترکیب در شب الیه بونده کیمه و جبه معنای آنست و صکره براسه
 جنبینه اسم اولی پس حمله وصف ترکیبی اولی کیمه کور و ب کوز
 کور دین کیمه براسه کوز کیمه و یکدیگر چشمه آفتاب بونده عین الشمس
 و کوشش چشمه سیاضافت بیانیه در راحوف اختصاص چه کناه تقدیر بجه
 کناه است و حصول بیت اگر براسه کوز لوالا کیمه کوز کور مرصده
 چشمه سبکت نه کناهی و اورد یعنی اول شخصک کوز کور مرصده و کناهی

قصودند و کوله بلکه کند و نک اول مرشدند و بونک بقدر نی چشم
ایمین وصف ترکیب اکاه اولما و یقینن ترکیب اصافی بیارنگاب همیشه
واکر روز و شبیر نک کوزر کور میه وینده اثر نجه کیمش مصراع ثابک
معاینی آفتاب چشمه سینک نه کنایه و ارزیرا بوفیاحت شمسند و کوله
براسه نک کند و سنده وین مصراع اولده و ایله ک خطابی ثابینه و نکاید همیشه
مصراع شبیر نک اصلی شب پرند و در ویمش و بعضیله و اید و ب شب پر
وضع اوزه لغند ویمش و بعضیله حق بود که شب پرند و نه مأخوذ اولمغه
مانع بود ویمش لیکن حق بود که اوچی بیله اصابت ایتمش زیرا اصلند پرند
شب در سائر مستقانه اولانه وصف ترکیب کیمی شبیر چشمک معاینی ای
وین معلومد که اکی اولکبیر کیمی وصف ترکیب نه اکاه اولما مش و راست
خواهی هزار چشم چنان کور بهتر که آفتاب سیاه و راست بود و کرجک و لغوز
معناست و خواهی فعل مضارع مفروضی طلب و در ویدر سک معناست یعنی معنا
متقمن و جوابی حق بود و یکدر هزار بیک و یکدر عوچ الف و بر لاما ک سک و نیله
اسم عدد و در مبتدا واقع اولمش چشم چنان موصوفک صفتست اخافست
و مبداء هزار کور مبتدا ثانیه خبر خبر جمله اسمیه خبر مبتدا اولده که من تقنیلیه
معاینی متقمن آفتاب مبتدا و سیاه خبری محمول بیت ملوغربین و یلیوب
کرچکین ایتر سک یک بر ایسم کوزر لو کیمی نک کوزر کور اولمش بکر کدر
قرص آفتاب سیاه اولمغه زیرا بر فی شبیر کوزر لو کیمه اغم اولمقدن
ضرر مترتب اولما زاما آفتاب سیاه اولمغه تمام عالمی ظلمت قبله اکر
خامی که هزار چشم چنان یعنی شبیر چشم کیمی کور اولمش بکر کدر لغت سیاه
اولمقدن راست و بکر سک پس راست خواهی معناست و من شرط محذوفه

روزنامه

و بین قلوب کلام الجملش بلا فایده زیرا معنا وید و کو مرکب را بویله و کول است
صحیح و بزرگ یک بر اسم کوزی کسی که کوز را و لقی اولی در افتاب سیاه
و بین مقصود و بین اصل و لقا مشینک معناسینک تحقیقده اول مقوله
یک وانه چشم نمی و ناینا اولی بکوز افتاب بی نور و بی ضیا اول مقده و بین
اول مقوله یک وانه چشم عبارتند ابرها هم الجملش **خطای** یکی را از لفظ
عجم حکایت کنند که دست نکل بجال رعیت دراز کرده بود و جو را و فیت آغاز
که حرفی بیان دست نکل اول بیایه تقدی و ظلم البنی و بکدر با خوف صله مال رعیت
لامینه و دراز کرده بود و اوز انمش اوی دراز و الکت فتح و کسر یله زونه و یکدر برود
دست تقدیده عبارتند از فیت فتح همزه و کسر و ال و نشد بد یا بکدر رعیت و زنی
اوزره انجمنک و بکدر اید معناسنه آغازونه سکده بر کرده بود و تقدیر او نور که الکت
فقره و به مطابق اوله محصول ترکیب عجم با و شایسته زنی برین حکایت ایدر که تقدی
و ظلم البنی مال رعیت اوز انمش ایدر و جو را و فیت با شله مش ایدی خلق از
مکاید ظلمش و جهان بر فتنه و از کربت جو ریش راه غربت گرفته خلعده مراد
سلطنت الله اولایه قودر مکاید با جد و زنی اوزره جمع ملکیده و جمع کید وینکه
ایله یز ظلمه انسانی بیایه و در حرف صله جهان عالم بر فتنه بونده ملا نکل و بکدر
کربت کالک متمیل لغته عجم و عتقه و بکدر اما بونده شدت معناسنه و جوه و اضافت
لامینه و سنین ضمیر یکی را از ملوک عجم را جعه ده اه غربت لامینه محصول ترکیب حکمی
و امری الله اولایه خلق ظلمینک مکر و حیل ازنده عالمه ملا خلیوب کیتد بد و انمی
جو و جفا سی شدت و المند نه ترک او طایفه ایدوب غربت یولین طویر یز یعنی یا
غربت اختیار الجملش ایدی چون رعیت کم شد از قلع و لابت نقصان پذیرفت
و غربت نهی مانع و دشمنان از هر طرف زور آور و ند چینه اوات تعلیل کم کافی برینک

10

روان سنجی

卷之六

فخجله اگر کس مناسبه در کافی بچاک فتنه و بین معنای کم الی پیش از قنای
افتعال بایدن مصدر و محمول مناسبه و لایحه اضافت لایحه و مراد مملکت
نقصان نونک ضمیمه مصدر و حرف آن وزی اوزره پذیرفت با بچاک فتنه فعل
ماضی مفعول غایب قبول الیدی و بکدره تنی نونک فتنی و کس بکدره تنی
معنای در یعنی پوشش ماند فعل ماضی مفعول غایب قالیدی و بکدره فتنی نونک
رجعت اکسیده محمول مملکت نقصان قبول الیدی خزینه و انی پوشش قالیدی
و شملکده هر چنانچه نوز و کندر و یزین هر چنانچه غلبه و هجوم کوسه و بلر زبنا
محصول رعایا و نه و بخار و نه حاصل اولور بدلتا الی غلبه نونک فتنی نونک
پس محمولی کیدن السون **فصل** هر که فریادرس روز مصیبت خواهد کرد
ایام سلامت بجز آخر دی کوشش فریادرس وصف ترکیب در سید غن بر کیم
مدینه ابره بشیبه و بر ر و با حرف تکبر و با حرف وحدت روز مصیبت اضافت فی
معطنه و خواهد فعل مضارع مفعول غایب فاعلی هر که که به راجع تختنده ضمیر مفعول
فریادرس و طرف زمانی روز مصیبت در کو خطاب عام و حرف نونک ایام سلامت
فمعطنه و با حرف صله جاعله سخی مناسبه وصف ترکیب و با حرف مصدر کوشش
فعل امر مفعول مخاطب و سخی الیه یعنی و درش و بکدره محمول میت هر کیم که میت
کوشنده یعنی یا نشیند برایش و شوب به حاله او خرا و بکنده و فریادینه ابره سخی
ایستاده اول کس دی ذوق و مصفا و سلامت و رفاست ایامده سخا و کرم
و خلقه حسن معامله به سخی و کوشش الیه یعنی وقت ضرورت و بار و بار و معین
و این کیم به سر و فراغت و حضور زمانده هر که عزت و حرمت اوزره اول
ناکیم کا احتیاج وقتند هر کس فریادرس و مصیبت اول فریادرس یا سینی حرف
مصدر و بین طن الی پیشه جوا و در جل کتاب مناسبه و کلور و بین و بین و بین

در

شده

بند حلقه بکوشش از تنواری برود و لطف کن لطف که بیکانه شود حلقه بکوشش
بند حلقه بکوشش اضافتی بیانیته در حلقه بکوشش وصف ترکیب فعلی حلقه او و بکدره
معلوم اول که رسوم انجامند و ز خویده غیب بینک قولاً غیبه حلقه بکدره ناکیم
رویه نشان اول یعنی پوشش او غلا غلبه که رومده اکا و او غلانی و بر لفرق اول
و یوارا که و نه مخففه اوان شرط تنواری فعل نفی استقبال مفعول مخاطب و بکدره
نونده فتنه و جابزه و اخشا ماز سک و بکدره برود فعل مستقبل مفعول غایب
رویدن کیدر و بکدره تنواری لی نواختن دن و رووی رفتن و نه الشفاق الی بین
بیان الی پیش لطف کن فعلینک مقدم مفعولید و نونک ناکید لطفی قبیلند و بکدره
لطف خاندن صکره بر کن مقدم و کن فعل امر مفعول مخاطب کیدر نونک
که حرف تعلیل بیکانه یا عربینک کسری و کافی بچیمه یا و معطنه و یعنی
اولی این کیمه شود فعل مضارع یعنی فعل مفعول غایب شودین اول و بکدره
اسمی تختنده بیکانه به راجع ضمیر و خبری حلقه بکوشش و بیکانه بند او و بکدره
خبری محمول بیت حلقه بکوشش قولاً غیبه حلقه بکوشش ملک بیکان اگر اخشا
ایسکه یعنی رعایت ایوب جفا اید رسک چو کن کیدر یعنی قمار اید رسک
جوره مختل ایه میوب سنی ترک ایدوب کیدر پس ایودی لطف الیه یعنی تعظیم
و شجیل الیه که بیکانه حلقه بکوشش اوله حاصلی الیک اوزره اول که هر کس
اوله حضرت شیخ بسته مختل الضدین منعتی رعایت الی پیش شامل تر و بکدره
و مجلس او کتاب شاهنامه هم خوانند و زوال مملکت قحاک و عهد فرید
روزی یا حرف وحدت او نمیری پادشاه مذکور و راجعه بونده کتاب شاهنامه
و نه مراد و ظاهر فردوسی شاهنامه سی اوله زیرا بر اسبیل مشهور اول و بکدره
ایچین اضافتله ذکر الیدی هم خوانند و او قدر لودی و بکدره حکایت طریقه و حرف

در
در

در

ظریف زوال مصدور ذلالت و زنی او زره زالی بر ذول دن یعنی نصیب است
 و او بسند مملکت اضافه است معذرت قاطعیه در و نسی که اضافه است لامینه و نسی که
 و فریدون قصه ای سابقه مفصل بیان اولدی محمول ترکیب بر کون کون
 پادشاه یک مجلسه شاهنامه کتابی او قوت روی ضعیف ملک مملکتی زوالی خفت
 یعنی آنکس قهار و قوت پادشاه یک مملکت و سلطنته زوال نیجه کلدی و قوت
 بر شیم کی کس شاه زاده اکیمن نه و جمله پادشاه اولدی و سوشا شاهانه نک بود
 او قوت روی وزیر ملک را پر سید که فریدون کیخ و ملک چشم نه است بر و پاو
 چه گونه مقرر شد چشم حاکم و نسیک فتحه لریله خدام معنایه و اما قوت روی شرح
 سلم حدیثه بیور و نسی مادی چشم از جبل من تعقب له و خدمه من بخند
 و تعقب له یعنی کشیک چشمی سول کمره و که کشیه تعقب ایلیه اول تعقب
 ایلیه اول کشیه خدمت ایمن و کشیه تعقب ایلیه پس بونده فریدون و نسی ملک
 چشمه که ضعی که نصیب ایلی و فریدون نه خدمت ایلی و نسی که خدمت
 و نسی که نصیب ایلی و نسی که نصیب ایلی و نسی که نصیب ایلی و نسی که نصیب ایلی
 بیدر ملک ایچینه کونده ایکی کیمه هلاک اید روی اول جهندن هر کس خوف
 ایدوب ملکند نه فرار اید روی و فریدون بن آستان قولونو غینه صبغیوردی
 و نسی که عدو اولور روی بر جهندن پانینه جم غفیر جمع اولدی و جمیع ضعی که دشمن
 اولدی پس بر کون علی الفقه ایلقار ایدوب باصوب با نسی کس بر و فریدون
 تختینه کچوب پادشاه اولدی مفرور قوتار بخند و باز یلانک مجلسه پانینه
 مراواید بن حمدی مستوفی تاریکینه و شاهنامه فردوسی به مراجعت ایلی
 محصل کلام وزیر پادشاه علامه سوال ایلی که فریدون بر شیم و یکس
 ایدر فریدون ملک چشمی و خدامی بوق ایدی اوزرینه پادشاه ایلی نیجه مقرر اولدی

کسی

کسی صاحب علمت و قدرت پادشاه نه و جمله ظریف بودی گفت انجان که کشیده
 خلقی بر و بنصب کرد و آمدند و تقویت کردند پادشاه ای یافت خلقی با خوف و جدت
 بر بلوک خلق و یکدیگر بر خوف استعلا و نسی فریدون نه راجعه با خوف مصاحبت
 معودن کرد و آمدند کافی عجیب کس بر جمع اولدی و یکدیگر تقویت تعقیب با نسی
 ناقص و او بسند مصدور قوت و بر ملک معنایه پادشاه ای با خوف مصدور
 ترکیب پادشاه ویدی انجلین که کتابدن بر مجلسه ایستدک و با بوندن
 بر و ایستدک و یکدیگر بر بلوک خلق آنک اوزرینه تعقب طریقیله جمع اولدی
 ایلی پس پادشاه ایلی بودی حاصلی بود و جمله پادشاه اولدی پادشاه یک انجان
 کشیده عبارتند مفهوم اولان اولد که وزیرک سوالی خجایل طریقیله اول
 ناقص نه و وزیر گفت چون کرد آمدن خلق موجب پادشاه است تو خلق را چرا
 پریشان میکنی مگر نه پادشاه ای ندری چون ادات تعلیل کرد آمدن و آنک
 سکونیه جمع اولق معنایه و خلقه اضافه است لامینه و موجب پادشاه ایسم
 قاعلک مفعولیه اضافه است با خوف مصدور خلق را را ادات مفعول خلق
 میکنی مفعول اول و پریشان مفعول نانیس و میکنی فعل مضارع مفرغ
 در مکر بونده کانه معنایه و سر سو او هو سر و ار زو معنایه اسد مکر
 با نسی که بر قدر و بین پانندن خطا ایلمس ندری فعل ثنی مستقبل مفرغ مخاطب
 طوقاز سک یعنی سنگ بود قدر و یکدیگر محمول ترکیب پادشاه نه و بر ویدی چه نه که
 خلقک جمع اولماسی پادشاه ایلی و سلطنته سیدر سن خلقی نیجه پریشان
 ایدر سک مکر پادشاه ایلی سو و آن یوقیده یعنی اگر سنده سلطنت هو سنی
 ظلم و جور یله خلقی لور کو دوب مملکتدن قاهر مزوک بیت همان به که لشکر بجان
 پروری که سلطان با نسی که سروری پروری فعل مضارع مفرغ مخاطب

در سوره

لشکر مفعول صریح و بجان غیر صریح که حرف تقلیل سلطان مبتداء و مابعدی
 خبری سرور را حرف مصدر محمول بیت هم اول بگذر که لشکر جانیله بلیه
 یعنی کمال رعایتله تربیه الجیه سک زبر پاوشاه لشکر ایله سرور لک و پاوشا هلق
 ایله پس جه که بقا، سلطنت اجتماع حکر و اتفاق رعایا ایله و اندکی جان و کلام
 رعایت اوزره طوبی ممکن اولدونی و کلمه حومت و عزت ایلمک کرک گفت موجب
 کر و آمدن سپاه و رعیت چیست پاوشاه وزیر و پدری که سپاه و رعیت است
 سبب ندر گفت پاوشاه را عدل باید تا برده که و آیند و رحمت تا در سایه نورش
 ایمن نشینند و ترا این هر دو بیت محمول ترکیب و زبر ویدی که پاوشاه عدل
 کرک تا کم اوزر بنده حکر در رعیت جمع اولدو رحمت و شفقت کرک تا کم سانه و
 امین و اسوده اولوب بی غم و غصه ملکته قرار ایدوب حفر ایدو رسیده
 مذکورن ایکیس بلیه بونی پس او سنده سلطنت نیجه قرار ایدو حاصلی سنگن جور
 بر حقه و وارنده که سلطنت الدن کینه قریب ملکته و **نکند** جور پیش سلطان
 کنیا بد کرک چو باقی **نکند** فعل نفی مستقبل مغر و غائب جور پیش وصف ترکیبی
نکند و جور پیش جو صنعتو معنا لازم بی ظالم و سلطان یا حرف مصدر و در سلطان
 خبر نکند که حرف تقلیل نیاید فعل نفی مستقبل کلز و بگذر کرک ایکی کاف عجمه نور و بیکه
 چو باقی جیم و با عجمه ترکیب جیم غی و با عجمه چوبان و بیکه در عجمه رای و در او
 مصدر چو باقی و بگذر محمول بیت جور پیش اولان کیم پاوشا هلق ایله
 ظالم پاوشا هلق ایدو مرزیر آتور و دون چو باقی کلز حاصلی ظالم کیم نک
 پاوشا هلق نور و ک چو باقی کیمید زبر آتور و ک قویون بر تمامه اختیار
 کلک ظالمک رعیت اینجته و اختیار ی بوقدر بعضی شراخ نکندی شود
 اکا اسم و پیش سلطان اضافه که اخبار سلطانیت باسین جور

ملوت تصور معناه یعنی جور پیش سلطان شود و پیش مسکره که اسم
 و فیه تکلف استعمال کند فی معناه شود مجازا و پیش مسکره و پیش که او ملوت
 نکند جور را پیش سلطان یا حرف وحدت الیق اعتبار بلیه و معناسین پاوشا
 بر پاوشا جور بی پیش ایله و پیش مسکره و بجزان بقال و بیوب اعزات
 و بر که جور پیش و وصف ترکیب **نکند** ک فاعلی و سلطان یا مصدر به ایدو
 و معناسین سلطنت ایدو مرز اول کیم که صنعتی جور اولدو و پیش بونک کیم
 رز یقانی صواب ایدو و ایلمک ایدو لیکن اختلاف طبایع و تفاوت اذیان
 و مراتب اذغانی بیان ایلمک ایچنه و کرا اولندی **پاوشا** هلی که طرح ظالم نکند
 پاوشا و آرخویش **نکند** **پاوشا** هلی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت
 طرح بونده قانون و اساس معناسنه و پس ظلمه اضافت بیانیته اولدو
 انکند فعل ماضی مغر و غائب فاعلی مذکور پاوشا هلی و طرح ظالم مقدم
 مفعولی پای بونده اساس معناسنه و که ترکیب عمل در لر و یواره اضاف
 لامیه و در ملک اضافت بیانیته و خویش لامیه **نکند** یا تا کیم ایدو فعل ماضی مغر
 خاییدر قانروی و قور پارور یعنی قلع و قمع المودی حاصلی بقیدی و خواب ایدو و بیکه
 پاوشا مبتداء و بکنه جری و پای **نکند** ک مقدم مفعولی محمول بیت بر پاوشا
 ظلم رسم و قانونین خلق عالمه صاله یعنی ملکتن خلقینه ظلم غاوت ایلمکند و
 ملکتن و با سلطنتی و یواریتک اساس و نمیش خواب ایدو زبر اظالم
 سلطنت ثابت و قابل و لماز بعضی شراخ طرح عوارض و صالفون معناسنه
 و اضافت بیانیته و پیش و بعضی سی تعرض ایدوب بیانیته اولم لازم و کله
 و بیوب معناسین ظلم خلق عالمه طرح ایله و پیش بوندن اول طرح رسم
 و پیش پس بواکی کلامی میننده و عارض واقع اولدی زبر اظلم خلق عالمه طرح

ملک

مصدر معنا سید پس مصدر که مفعولیه اضافتی قبیلند اول و مصراع
 اول که معنایی پادشاه که ظلم تملین برافندی یعنی ظلمه بنیاد و ایلمدی و بین الو
 بنیاد و ایده مملکت و مصراع ثانی که معنایی حقیقت و اول پادشاه که کشته
 و یواریت با غنی قزوئی وید و کید و بنیاد و در ملک راند و زیر تاج و تخت
 طبع نیامدند فرمود و برندان فرستاد یعنی در بر نامحک نشخ و پند پادشاه
 ظالم که طبع بنیه موافق و مطابق کلمه ی زیر اظلم و جورا و زره مخلوق ایدی پس
 و زیر کلامی رای با طلبه موافق کلمه و کندن یحضور اولدی و یا خود و وزیر بود
 و در دست سوبله و کندن یحضور اولدی بر اکابر ک کوکلی نازک اوله غنچه پس
 و بند و بند پیوری وانی زندانه کوندر و ی یعنی پس ایلمدی بسی بر نیامد که بنی غم
 بمنارعت برخاستند و بمقاومت لشکرا راستند و ملک بدر خاستند پس چون
 بر نیامد بوزده چوق کچی یعنی چوق زمان مرد ایلمدی که خوف بیانه بنی اسلند بنین
 اید راه خولار و یکد رفون اضافت سبیل و دوشدی بیک عمه و غمک سلطان
 لامینه در بمنارعت با خوف صله و یا خوف مصاحبت برخاستند متعلق بمنارعت
 مفاعل با بند و مصدر و برخاستند بر خوف تا کید و خاستند فعل ماضی جمع غائب
 قاعدیلر بمقاومت با خوف صله راستند متعلق بمقاومت و مصدر در مقابل
 معنای از استندک مفعول خبر صریح و لشکر صریح از استند فعل ماضی جمع
 بزه و یلم یعنی حاضر و مهیا ایلمدی ملک پدر لامینه استندک مقدم مفعولیه
 استندیلر و یلمدی یکد محصول ترکیب و بر جسته و عکس چوق زمان کیدی
 پادشاه جایز کن عمر او ظلمه منازعت و تراعه قاعدیلر و پادشاه جافیک
 و مقابله ایچیکه لشکر حاضر لا و یلم یعنی مهیا ایلمدی و اندوه با یاریت ملک طلب
 ایلمدی قومی که از دست نظام اول و بجان آمده بودند و پیرشان شد و برایش کرد

و لغت کرم و نامک از لغت نفس بدر رفت قومی یا خوف و عدت که خوف باطل
 صفت دست نظام اول بیاتیه بجای آمده چاندن پیر و اولی است از اول
 بنی غم و لغت مصدر و تقبل با بندن فوت و بر مک معنای نه خوف
 تقبل محصول ترکیب بر قوم که پادشاه جایز کن ظلم و لغت بسی الی اند و چاندن
 اولوب ترک و یاراید و ب عزت اختیار ایلمدی و هر طرفه طاعت ایلمدی
 ایلمدی بنی غم و از زبیه جمع اولدی و اما نصرت و قوت و بر و یلم حاصلی اکامین و طبع
 اولدی بر نامک و سلطنت تصرف کن حقیقه یعنی ملک الی الی و بر تان
 کشت و قتی زاد و لرا و زره مقرر اولدی **و تلعه** پادشاه کور و اوار و ستم
 زیر دست و دستار نش روز سخنی دشمن زور و دست کواصلند که
 او ایدی که خوف رابطه صفت و او ضمیر غائب پادشاه به راجع ر و ارا نیک فحله
 جایز معنای در ستم ستم کسیده ظلم و یکد زور دست و صف ترکیب
 کیسک الی الله اولانه و بر لر عابا و خدام کیس دوستدار و وصف ترکیب محبت
 معنای شبن ضمیر اضافتی اسم فاعلک مفعولیه اضافتی قبیلند زور و سخنی
 اضافتی فی معنای و یا خوف مصدر شدت کوشنده و یکد دشمن زور
 او ترکیب توصیفی و زور آور و وصف کیس آوریدن زور کتوری یعنی قور غالب
 و یکد محصول بیت بر ما و شاه که الی الله اولانه ظلم جایز طوعا یعنی جایز کونانک
 محبت شدت و اضطرار کوشنده قوی و غالب دشمنید یعنی آن دشمنی شدت
 و ضرورت حالتند محکم و شد بد خصمی و عدو سید حاصلی هوا و اوار و مجملی و دشمنی
 بارعیت صلح کن و زجنگ خصم امین شبن **و زان** شاه عادل راجعت
 لشکر است **و با حرف مصاحبت** جنگ خصم اضافتی مصدر که فاعلین و با
 اینک کسرا و ایلمدی بر و او امین معنای مستعمله زان آوات تعلیل

و سوز گشتی او روزه هر دو دست در دنبال گشتی او بخت چونه برآمد بگو
 نیست و قرار یافت یا خوف لغت در علام را را اداست مفعول انداختن
 مفعول صریحی و با حرف صله باری یا حرف وحدت چند چیه دیگر غوطه غوطه
 فحمله صوبه مطلق معنایه در جور و بونده ایچدر معنایه در غوطه یا اسنادی
 مجاز بعد از برای ایچدر و کی و گز سویدر یعنی هر غوطه ایله کچه بو خازنه و گز سویدر
 اول اعتبار ایله غوطه ایچدر در بر ماضی سیه اسناد مجاز مرسل فیلسفه در
 بگرفتند او غلامانک صاحبی طو ندیر هر دو دست ایکی ایله بیلد دیگر و بونده
 صله و با معنایه دنبال بونده کی و دومین بعضی نسخه و دنبال برین
 و شمشیر عمان و زنی او زره و دمن معنایه بعضی تراجم جمع ساکن و پیش
 کیده ساکن اولنلر مراد اگر بویله ایسم خطاء فاحش المیش ناممل تراجم
 بو نک کی بر زرد یا پندی دیگر او بخت فعل ماضی مجهول و پیش این بعد علی
 افزایه و ب فعل ماضی معلوم دیدی و پیش و بویله تراجم المیش لکن
 یله صابت المیش زیرا او بخت بونده یا پندی معنایه و را صیلدی معنایه
 فتامل برآمد چینه یعنی کی او زینه بگوشه با حرف طریقه و گوشه بوجنی و با حرف
 وحدت و همزه حرف کوصل محمول ترکیب حکیم پیوزدی تا کیم غلامی در بایه ایله
 بر نیچ غوطه ایچدی یعنی بر نیچ کرده در بایه طالیدی و چینه پس صاحبی طو ندیر کی
 جانبی یعنی یا نینه کتور و بیلر ایکی ایله بیلد و دمنه یا پندی چون که گینک ایستنه
 چینه بر گوشه و او تور دی و سکون و قرار بولدی حاصلی او لکی کرید و زار کی
 و فریاد و فغانی مندرفع اولدی ملک را پسندیده اند گفت و برین چه حکمت
 پادشاه حکیمک وضع حالکانه سی و غیر حکیمک سی مقبول کله و حکیمه سوال
 ایله کی بونده بر کرده حکمت نذر دیو گفت اول محنت غرق شدن بختیده بود

بکر در

سلامتی نمی دانست همچنان قدر عافیت کسی دانست که بحیثیت گرفتار
 قدر سلامت لایمیه در و یا حرف تکبیر بعضی نسخه و سلامت گشتی و افعیل
 ایچین که لکت دیگر یعنی غلام عجمی کیبی قدر عافیت لایمیه بونده عافیتدن
 مراد کسی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت یا حرف صله صفت اسم
 فاعل مفرد مؤنث عایبه و افعال بابشدن اما بو نک کیبی بر لره در و نکاردن
 ابرشن محنت و بلایه و بر لر بعضی نسخه لره بحیثیتی یا وحدت ایله واقفیدر
 ترکیب حکیم ویدی اول بو عجمی غرق اولن محنتی طایماش ابدی پس محنت
 بلایه ابدی شدیدی که غرق اولن لذتینی طایندی و اولو مدن خلاص بولدی کیده
 و عافیتله او نور ماضی عظیم نعمت بیلدی که بو بختین سلامت و عافیت
 قدرینی بر کیمه بیلور که بر معینه گرفتار اولمش اول بعضی تراجم ایچین
 عبارتی ما بعدله شیخه شخص ایله بر قصه دن حصه اعتبار یله لیکن تمامه قول
 حکیم اولن السید همچنان قدر عافیت کسی و اند قولینای من بیرون قدر عافیت
 و نیو ثب الین ثب المیش **قلعه** ابر سر ترانان جوین خوش تمامه
 معشوق مشیت الی که نزدیک نور نیست با حرف مدحنا وی محذوف
 تقدیر ای شخص بر دیگر بر سینک کسوی و یا مجهول ایله طوق دیگر
 عجمی شعیان و بر لر عجم لغتده و او و یا معروفه و مجهول اعتبار اولنور معروف
 و او ساکنک ماقبله اولان شمه لی و یا ساکنک ماقبله اولان کسوه لی
 تمام الشباع الیه یک و مجهول اولدر که تمام الشباع الیه یک تراجم
 نان جوین بیانیه و جویمک فحمله ربه در که عجمی شعیان بر لر سینک فحمله
 کسوه و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید اربه المکی دیگر تمامه فعل نفی
 غایبیدن کوز نیمزد دیگر معشوق مشیت اصافیه لایمیه و آن که تقدیر ای

بکر در

بکر در

کس که در تنه که مکرر بیان اولندی زانک که سزیده چو کین
و یکدیگر قبیح معناسند محصل بیت ای شول کیمه که طوفان معنی
بنیم کیمی آج و کول ک سکا اربا انگلی خوشش کور نمز یعنی طوفان و غلغلن
از پراگمگنی بکنه سکت لیکن بنیم معشوق و محبوبه اول کیمه که کشیک
فتیکده چو کین در یعنی سکا خوشش بکنه بکا خوشش کاور حاصلی سکا اربا
انگلی طوفان و غلغلن معقول و کولدر امان که آج مجناجم بنیم مستحضر حوران
بهشتی را دوزخ بود اعراف از دوزخیان پرسس که اعراف بهشت
حوران حور حانک خنجره حورک و حوراء و نک جمیع در حور حورک و حوراء
جمع اولد و غی کیمی اما جم مفرد مضامنه استعمال اید و ایت جمع او خال اید
حوران و بدیل بهشتی یا شافت بیانیته در با حورق نسبت و اما ایت جمله و
والک ختمی و زانک فنیله علامه و در یعنی جهنم اعراف جنت الیه جهنم را اسند
بزد و وارک اسجید و دوزخیان و دوزخی نک جمیع را اهل دوزخ معناسند و پرس
فعل امر مفرد و مخاطب سائل الیه و یکدیگر که حرف بیان اعراف بهشتی
و خبر محمول بیت جنت حور بکنه اعراف که جنت الیه جهنم میشد و دوزخ و در یعنی
اهل جنت نسبت اعراف و دوزخ را اما اهل دوزخ سوال الیه که اعراف جنت حاصلی
احوال عالم جمیع امرا مضافه در مثلاً آدم وار و در که تا وقت این بکنه بلیه
و کچین اسی است اما آدم وار و در که تا وقت این بکنه بلیه
بودا بکنه بیت فرقت میان ان یارش و بره بان که چشم انتظارش
برور فرقت مقدم خبر میان مؤخر مبنی ان مضاف الیه و لامیه الیه که حرف ربط
سفت یارش خبر را را جعفر در حرف طرف در بیان معناسند و یعنی بنیم معناسند
اولی احتمال و اید و با فرقه متعلقه ان که اسند ان کس که در چشم انتظار بیانیته

ضمیمه انک مشار الیه الی الان کسم را جعفر در حرف استعمال و قبول و باب معناسند
محصل بیت فرقی و تفاوت و سوال کیمه نک از اسنده که یار و ولد اری یا اسنده
سند سینه اول اول کیمه الیه که یکی چشم انتظار ی قبول و در که جانان کلور می کلزی
یعنی عین و ساله و بود و دوزخ حوران و حوراء و در حکایت هر مرزا جعفر در گفته
وزیران در راجه خطا دیدی که هند فرمود و در هر مرزا نک و میبک ختمه لرید و رانک
سکونید نو شروان عا و لک او غلبه راجه اید و کی انک ایچنه در که مرصع التون
تا بی اول اول کیدی نته که خلفا حباسیه و منتقمه با نته اول کیدی و اندن اول الیه
کیدی و در محمول ترکیب هر مرزا جعفر در سوال الیه لکه که بابا نک و زرا سبک خطا سنی
کیدی و در که جیسر نیورک مکرر کیمه تخت سلطنته جلوس اید نیجه بابا سنی و وزیر لرینی
ایمیش اییش گفت خطای معلوم نکردم و لکن و دم که مرهابت من و وال
بی کراست و بر عهد من اعطاء و کلی ندانم خطای یا حرف وحدت و یا شکیه مرهابت میبک
فنیله بوند و خوف معناسند و در ان کاف عربیک فنیله بوند و غایت و یکدیگر عهد لفظ
منته که پیمان و زمان منته محمول ترکیب هر مرزا جواب دیر و ب ویدر که بوند و
بر خطا معلوم الیه دم اما کور دم که بنیم خوفم کو کلرینده بی خد و بی غایت و بنیم پمانه
کلی اعتقاد لری بوقدرت رسیدم که از بیم کورده خوشش قصد هلاک من کشته پس قول
حکما کار بنیم که گفته اند که حرف بیان بنیم نور و نور خوف معناسند که کاف عجمیک
متنبیه مرصع معناسند و اضافت لامیه لری و قصد هلاک مصدرک مفعولیه اضافتیه
و منه لامیه و حکما را را حرف تخفیف محمول ترکیب هر مرزا ویر که بوند و بوند و
نور فارم که کند و لرینک ضرری خوفه بنیم هلاکیمه قصد الیه پس حکما نک
تولین اییش با علا و م یعنی قولدر الیه عمل الیه دم که ویمیش و در قطع از ان
کز نور سب بر سنی ای حکیم و در با جود و صبر بر آبی بکنک از ان یعنی

از آن کس و یکدیگر که حرف رابط صفت ترسد تا آنکه و سبک فتحه لوله
 در آنکه سکونید فعل مضارع مفروض غایب فاعلی مختصه **آنکه** مشار الیه اولی
 که راجع در ترس یا حرف تاکید ترس تا آنکه فتحه فعل امر مفروض مخاطب
 و اگر در آن مختصه با حرف مصاحبت چو اوات تشبیه او نمایی **آنکه** مشار الیه
 اولی که راجع در ترس و در چو اوات چهار تنه و در بعضی احتمال بعید الیه برای
 فیه مظهر در حرف تاکید الی فعل مضارع مفروض مخاطب برای یونیه جبرک
 مناسبت در **چنگ** با حرف صلح و با حرف محمول میت اول کیمه و نه که اول
 شدن نور قار یعنی سندن خوف و خشیت اید نه کیمه و نه نورق و اگر
 آنکه کیمی الیه چنگه و چقیق سبک یعنی یوز آنکه کیمی الیه چنگ الیه که فاعل
 حاصلی سوا باشد و یوز آنکه کیمی کیمه به غالب اسکند سندن خوف اید نه
 خوف الیه زیرا جائز و که نور و قلمه سکا غلظت بولیبوب جمله و مکرر یلفظ بود
 اولک معنای سینی اگر یوز انجلین الیه چنگه بود قار و کلور سکت و بین یوز
 و کله مشن و قار یوز انجلین کیمه الیه چنگه غالب اولور سکت و بین یوز
 کیمه سینی که چون که به عا جو شود و برادر چنگال چشم پلنگ سینی
 فعل فنی استقبال مفروض مخاطب استفهام انکاری منفی سینی سندن مشتق
 سبک و یکدیگر که حرف بیانه چون حرف تعلیل که به چنگ که عریچه بره و سندر
 و بر ر یعنی که ی سندن فعل مضارع مفروض غایب اسمی مختصه که به به راجع
 و عا جو خبری و جمله فعلیه خبر مبتدا و برادر و فعل مضارع مفروض غایب فاعلی
 سندر که به به راجع تختنه و نمیر چنگار و یکدیگر با حرف مصاحبت چنگال چنگال
 فتحه بر نیچی چو آنکه قایم یعنی نیچی چشم پلنگ لامبه در و برادر که
 متعول صریح و چنگال غیر صریح و جمله فعلیه جواب تعلیل در ترس محمول است

و جمع
 رد کاف

کور

کور میسک چون که که به عا جو اوله و خلاص اوله فاعله محال بولای چشم
 پلنگی نیچی سبکه اخراج اید عا صلی جان نور نار میه جاغین بیلنج پلنگ
 نقد که کند و به غالب اسکند نور سندن و صوره تنه یا پیشور **آنکه** از آن مار
 پای راجع زنده که ترسد سرش را بگوید **سبک** از آن اوات تعلیل لایحل
 مناسبت مار بیلانیم بر یوز و حرف صلح و پای راجع لامبه در راجع فتحه بایند
 اسم فاعله یعنی رعی و ن ناقص بایند سندن زنده لغته او ر و یکدیگر
 بر نه مراد و لغه یعنی متعین که حرف بیان از آن و سرش را از اوات متعول
 بگوید کاف حرکتی و با آنکه فتحه کوبیدن با و عریله و و کک مناسبت
 بونک کیمی بر لره از بک مراد و فعل مضارع مفروض غایب اید و یکدیگر با حرف
 مصاحبت سرش بگوید که مقدم متعول صریح و سبک غیر صریح محمول
 آنکه ایچون میلان چو با آنکه یا غین صوفار یعنی یا غین آنکه ایچون البصر
 نور قار که با شینی طالس الیه از و بیو یعنی چو با بک طالس با شینی از چکین
 بیلور اول چمنه یا غین صوفار حاصلی اول بنی هلاک الیه و نه اول بن
 الی هلاک الیه بن و بیو یا غین البصر بر هر مز بود و بر جائز و که در با
 سندن نور نقد بندن هلاک که قصد الیه بن الملر خود و هلاک الیه هم
 حبس الیه که بر کرد فتن و نه اخذ اید نکر خط الیه **حکایت** یکی
 از ملوک عرب برنجور بود و در حالت پیری و امید از زنگانی قطع کرده
 بعضی سخن و عرب برینه شخم و اقدار برنجور آنکه فتحه مرخص مناسبت در
 متعول او غلام خجسته تحریف اید و برنجیل وید بکری بودند زنگانی سبک
 بر عبارتی بیایه شمشیر یک ویر لک مراد و در حیات مناسبت محمول
 عرب پادشاه بیدند بر بی مرخص و شمشیر ایدی بر لک حالتند یعنی بر لک

و جمع
 رد کاف

وقتی که در میان آن امید بنی قطع الجیش او را جکین سلب شد
 که بر بوی و مقدر در کردن صکره ناگاه سوار آید و آمد و بشارت آورد
 فلان قلعه را بدولت خداوندی کشا و بجم و دشمنان اسیر شدند و سپاه
 و رعیت آن طرف بچنگل مطیع فرمان گشتند سواران با خوف و حدت بشارت
 بانگ که بر بوی و مقدر شدند و غنای اسیر که خوف بیان بچنگل جمیع دیگر
 محمول ترکیب پاوشا یک مذکور حال داشتند و مرضی وقتند و ناگاه
 فتون برانکه کندی و مژده کنوری که فلان قلعه پاوشا یک دولت و فتح بود
 و دشمنان اسیر اول بدولت اول جانبک سپاه و رعیت جمیع مطیع فرمان اول
 و چون این سخن بشنید نفس سرد و لرزه گرفت این مژده مراست و شفا
 مراست یعنی وادانان مملکت بعضی سخته و دشمنان غارت برین دشمنان
 مراست معنی بود و دشمنان مکر و دیگر زیر آسین و ناآوارت خبر و یکی او را
 محمول ترکیب چونکه پاوشا و گان سواران مژده سینی و کلامینی و کله دی
 نفس کنوری سینی بر آید و الیدی و دیدی بوی و بکا و کول و دشمنان و مژده
 در مملکت و سلطنت و از گزیده و که بنم اول و کم و دیگر که پاوشا باقی انکه و کز
قطعه درین امید بر شد و پنج عمر نرینه که آنچه در دولت از مردم فرزند
 بر با خوف صکره و سر قایت و نهایت مناسبت و عمر نرینه موصوفات منته
 اضافت بهر حال بیایه و که خوف بیان در دولت و خوف طرف دولت
 و لم نه و از مردم در قیومیم معناه فزازه مقدر و از مردم آید و نرینه و در قیوم
 و مژده اول و دیگر فزازه قیومیم معناه فزازه مقدر اما بوند حصول مناسبت
 محمول میت بود امید و بعضی مصالح نافی بیان الیدی و امید نه نهایت و غایت
 جیف و در پنج عمر نرینه یعنی عمرم بود از زو و بوی و آخوا و لیدی جیف و در پنج که لول از زو

و رجا که کله و در قیوم و زو و بوی و کله یعنی حاصل و مژده اول حاصلی که کلام الیدی
 حاصل اول و مژده مژده عمرم دو کندی بوند و مژده رصیر و رت ایچینه یعنی اولدی
 معنای تلوتان خطا الجیش و مژده که معنای یعنی تمام شد ایله
 بیان الیدی رواید و مژده و زو و بوی و عیارنی ثم و یکله لقب الیدی تمام
 و تمام شد ایله لقب الیدی کلام منده اسناد کن و اردو میستی شد که
 و عمر نرینه اضافتی موصوفات منته و بیایه و کول و درین بی و جیف
امید بسته بر آمد ولی چه فایده زانکه امید بسته که عمر نرینه باز
 امید بسته بیایه و بر آمد حاصل اولدی و لی ادات استدر کن زانکه
 کانی که سکون ایداد است تعلیل که عمر نرینه بیایه و از ایداد و کله
 محمول میت که کله و بطل اولدی امید حاصل اولوب و جیف و بولدی یعنی بچ
 میلر جا و آرزو اید و کم مرادات حصول بولدی را مانه فایده حصول بولدی
 انکه ایچینه که رجا و امید بوند که کچن عمر نرینه بیایه یعنی مرادات و آرزو که
 حاصل اولدی لیکن کچن عمر نرینه ایدوب حاصل اولماز حاصلی کچن عمر
 تحصیل الیدی که چاره بوق **قطعه** کوس رحلت بکوفت دست اجل ای دو
 مشهم و واع سر بکینه کوس رحلت بیایه و در بالا مژده جازا کوس رحلت
 شکسته و بر ساز و حرب و قشده و میرا مژده و امور خطبه و چالینور ایدی
 اولور شو بیکه الماخ او زره و در کن و یا و ده و زره چالینور بکوفت فعل
 ماضی مفر و غایب لغته و دو کندی و یکدی را کما مراد چالیدی و در دست اجل
 مذکور کسیده و واع و او کن فخر بوند و معنای استدر سلام کلام
 تکلم معنای اسم اول و غنی کینی سر اضافتی معنی کن منقولیم یا اضافتی
 بکینه با خوف تا بکینه فعل امجمع مخاطب و واع مقدم منقولیم محمول میت

ایچینه
 ایچینه
 ایچینه
 ایچینه
 ایچینه

کوشنی چالری اجل و سنی یعنی اولوم وقتی کلدی آخونه سفر الیک لازم
 کلدی زیر اول زمانده که چمک و قنده کوس چالردی اما بوزمانده
 چالار پس زمان سالتاغات و تبتا شازند رفته که بر زمان جوس یعنی
 چان چالار دی خواهه حانط پیور و وخی کیسی ای لکی کوزم باشمه و داع الیک
 زیر آخا که گروب بری بریکز و نه جد اولی سزایمده شدیده بری بریکز و نه
 الیک ای کف دست و ساه و باز و نه نود و یک یکد یکد کف الیک اباسنه
 و طلبانده و بر لک پای کیسی دست و اضافتی لامیه و مراد و نیچه دست و غنیک
 کس بله یکله و بر باز و بر کدن یوقار و او موزه و ک قره جدره و بر لک
 نود و یک یکد مصدر کن مفعولینه اضافتی و کدن مقدم مفعولیه محمولیت
 ای ال آیه سی وای ساعده ای باز و جمیعک بری بریکز و نود و یک الیک زیر آخا
 التند بری بریکز و نه ایرلیوب چور و سکر کدن ایمدی شدیده بری بریکز و نه
 الیک بر من او فساد و دشمن کام و اخوای و دوستان کدر بکنده بر حرف
 استعمالنک او فسادیه اضافتی بیاتیه و او فساد و اول لغتد رافتا و کیسی
 دشمن کام و وصف ترکیبی افامند و دشمن مراد و یکد یعنی دشمن
 مراد و نیچه حاصلی و دشمنک و یله و کیسی دشمنک و یله و کیسی خود موت و فساد
 فارسیده تقریر و ناکید افاد و پراختن نته که خواهه خافکنک سیوی نافه کاخوشتنک
 شده چند مفصل ذکر ایدوب تحقیق الیک شازند و ایدینک اول سال مزه و نه
 ایسول کدر اسم مصدر و کدر بدین کچمه و او خواهه معناسنه کدر بکنده
 صریح بر من غیبه صریح تقریری بر من کدر بکنده و محمول بیت و دشمنک مراد و نیچه
 افنا یکد اوزرینه یعنی دشمنک اسند و کیسی و یله و کیسی بن و دشمنک کدر بکنده
 البته ای و دستر کدن الیک بر عبارت الیک معنایه متخلفه یعنی بنی الیک و باقی برقی

الیک و یک اوله بعضی شخده بوینک مصراع اولین بر من افنا و مرک
 دشمن کام باز من و این سینه علی سیزوم باز و یغز کیسی باز من
 لیکن معناسینی تحقیق اید و دشمن و سزایمده خطایمده کلدی کیسی معناسنه
 خطا الیک علی الخصوص کافی اولقد با و و رسوبلش که استماع صداع
 و کول جنون ابراث اید و روزگارم شدیدا وانی من نکر و م شما حد و یغز
 روزگار ایام و از زمان معناسنه و کاد اولور که عمر و نه کنایت ایدر لمر بوده و یوله
 و شد خبری شد برقت معناسنه و بنا وانی شده متعلق با حرف مصاحبت و ا
 جاهل و با حرف مصدر من میشد انکرم فعل نفی ماضی متکلم و حده مفعول بر مقدم
 حذر که مذکور حد رانی بیان و تفسیر الیک جمله فعلیه خبر میشد و مذکور حذر مفعول
 بکنده و محمول بیت نیم ایام عمرم و اوقات حیاتم جمل الیک و نا و تلق الیک کچدی
 عزیزی هوا و سوس الیک و آرزوی نفس الیک بچورم یعنی عذاب و عقاب آخرت
 حذر ایدوب ز اواخر نه تقیه الیموب غفلت الیم م الیمده کیسی نصیحت اولور
 که اول باقی ایچینه یوقانیده ز احوال سالک کسب الیک که غفلت و احوال
 و شرمند و کت و بر حکایت سالی بر بالین تربت بجی پیغمبر علیه السلام
 متکلف بودم و در جامع و مشق سالی با حرف وحدت بر حرف استعمال بالین
 و بالین رسیده و نه و بر لک عرب و ساه و یرو اول کسریه تربت و ن مراد و نیچه
 شرفیله بر مراد و بالینی او جینه بالینک تربت به و تربت نک بجایه اضافتی لامیه
 متکلف ملازم معناسنه و بودم فعل اولجه اولدم و یکد و اوات اولجه ایدم
 و یکد اولور جامع و مشق اضافتی لامیه و که مراد جامع بنی امیه و مشق
 اسلند و الیک کسری و یکد فخر الیک فخر شهرت الیک سکر
 محمول ترکیب بر سبیل شامده بنی امیه جامعده حضرت بجای پیغمبر کسریه

شرح جیب

در بیان این که در این کتاب
توضیح و تفسیر شده است
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر

درگاه
درگاه
درگاه
درگاه
درگاه

در بیان این که در این کتاب
توضیح و تفسیر شده است
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر

سینک باشی او چند معکف اولدم و یا معکف ایدم تو ترکب تمام سینه
معکف اولدم و غیبی و برترهای بنی سینه و بن بر سینه معکف باشی با تمام
سینه و یا بر مقدار بنی بالینک ترینه اضافتی مشبه به یک مشبهه اضافتی
قیلند در دین معلومند که ترینه بالینه تشبیه بمش لیکن مراد سابقا
اولاد بر تو و کولدر چیا مشبهه بالینک ترینه سینی بعدندم و یکدیگر و یکدیگر
سابقا ذکر الید و تشبیه بنی بالینک لیکن مرود و در بود جانین و در کرد
منور زنده اولاد حیره او عا بالین احلاق ایدوب بطریق الاستعاره قیله
بالین البات ایدوب باشی او چند و یک مراد اوله معلوم اوله که قیله بنی بالینک
باشی و یا غی او چند و چیر بود همان شویله ششم بر قیله بنی بالینک
و بعضیکر و یکدیگر بالینک و بالینک عبارت از تشبیه بالینک اولاد و بنی بالینک
الینکی مراد و در بود قیله ترینه و مراد و قیله بنی بالینک اولاد و بنی بالینک
نقل قول بعضی در باطله بر آقیر بنی بالینک اول زمانه کت و یا بشی جامع
او در تاسنده اطراف آقیر بر قیله بالینک و آل عثمان بیکدیگر میگردن لطیفی نام
بر بیکدیگر یکی که شامده مشرفی اولوب دگر جامع قیله مد فوندر استبولین
سرو اخراجی کتور و بوزرینی بار مقلی بر معصوره الیمش معلوم اوله که دنیا
کو یک سیماسنی زماننده بود قیله قیله که زیارت الیدم حضرت یک قیله سینی
کور مردم سینه که طوال ناسدن ام بنم قائمندن بوک سکر یکی از ملوک
عرب که به بی انصافی موصوف بود و انصافی زیارت شامده نماز کرد و حاجت
خواست که خوف رابط صفت زیارت آمد با خوف صله و نماز کرد و بعضی نماز قیله
محمول ترکب عرب پاوشا لیدن بر بسی که انصاف سزافله موصوف اید
زیارت کلدی و نماز اولید و حاجت و یکدیگر که زیارت قیله و عا و عا و عا

در بیان

در بیان این که در این کتاب
توضیح و تفسیر شده است
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر
و این کتاب در بیان
توضیح و تفسیر

درگاه

ایدوب و حاجت و بد که نه سکرة ویدی اول مقاصد نه که در و شکرک ایشی
 مقامید یعنی اهل الکمل بر مرتبه سی وار و اول مرتبه و نه مرتبه که ایشی
 باذن الله حصول بود و صدق معامله و بود معنایه و یعنی خدا الیه بر معامله
 مرتبه سنده هر نه که مراد ایدینور لکن الکمل امر الیه ظهوره کلا و حاصلی
 و اصل الی الله اول فکر هر نه که مراد ایدر سرست او لور نهایی اراده کرد
 خدا انک ارادینه موقوف بر پس مذکور مرتبه و نه کار خاطر تو چینی و کواکل
 ایشی همراه الیه یعنی بنی که کلا در جیفارمه حاصلی بن و عاون او نیمه و یکدر از
 انجا انک معنایی از دون دل و جان و بین عندهی سویش بر ابو عبادت
 اولما از بعضی و بیشتر که بوقدر بر چه خاطر قیدی مستدرک اولور بودید و بین
 مستدرک سویش بر خاطر و در مراد توچه خاطر در حاصلی طلب
 بعضی و بیشتر که جا و نه مراد فیض و فضل خدا و در زیر ایشی خداوند
 کند و درون و کولر بود معنای که چه صحیح را اما بوجارندن مستفا و کولر قضا
 بعضی از ان روی و از ان سبب و از ان جهت مستفا و در و بیشتر بودید
 مستفا و کولر که از دشمن صعب اندیشناکم که خوف تعلیل دشمن
 صعب بیانیه اندیشناکم ناک بودک کسی بر لور نسبت مستفانی افادید
 غضبان و ترسناک و ترسناک کسی بونده ترسناک مستفانه و اما
 لغته فکر و مستفانه و حاصلی سندن ایشی و بدو کم انک ایچوندر که
 ضرب دشمنان خوف و بیم اوزره کم گفتیم بر رعیت ضعیف رحمت کن
 تا از دشمن قوی رحمت بینی رعیت ضعیف بیانیه رحمت کن
 فعلیک مقدم مفعولید کن کاک صمیمه فعل امر و مخاطب
 کینه نه الیه و یکدر از خوف تعلیل دشمن قوی بیانیه رحمت بینی

در اس سده
 در سده
 در سده
 در سده

مقدم مفعولید یعنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب در سندن که مریه
 سک و یکدر تحصیل ترکیب حضرت شیخ سیور و قنایم ملک بی انصاف نه
 ایشی رجا الیدی اسم بن اکا و بدیم ضعیف رعیت رحمت الیه ناکم قوی
 رحمت کورید سک یعنی رعایای اسیر که الله سنی اسیر که سک و دشمنه ایشی
 و سالم البسوس رحمت و رحمت بخشیش خطره **نظم** بیازوان توانا و
 سر دست خطاست پنجه مسکین تا توان شکست بیازوان با حرف
 مصاحبت شکسته متعلق بازوان بازو ناک جمیع قول مراد و توانا با خانی
 بیانیه و رفوت بازوانه معطوفه سر و اضافتی و سرک و سسته لایمه لور بود
 سر و سندن مراد پنجه و در خطاست مقدم خبر پنجه ناک مسکینه اضافتی لایمه
 و تا توانه بیانیه پنجه شکست مقدم مفعولید شکست بونده مصدر مستفانه
 اول جهندن فاعل استمر و مبتدا املغه قابله محصول بیت زور لور بازو الیه
 و پنجه قوتیله مسکین تا توانا که پنجه سینی صیغ خطا در یعنی سلطنت زور و قهر بینه
 مسکین که پنجه سینی بومق یعنی جور و جفا و ظلم لیک خطا در سندان که
 بر افتادگان بخشاید که کوز پای و اید کشش نگیرد دست و بر سر فعل
 مفرد غایب فعل مضارع مفرد غایب مستدرک و نشی لور بودید و جمعه و سندن
 مضارع در مستفانه و بیشتر مستدرک صیغه اوله و غین یلر لور ایشی ان که
 انکس که در نشی که مکر بیان اولندی بر خوف استغلا افتادگان مسکین
 و ضعف بخشاید فعل نفی مستقبل بخشاید اسیر کمز و یکدر که حرف بیان
 و یا خوف تعلیل ز پای در ایده متعلق در که فعل شرط کس بشد انگیر و فعل
 مستقبل مفرد غایب طو غماز و یکدر خبر مبتدا در جمله اسمیه جوا و شرط
 تقدیری کس و کشش نگیرد و محصول بیت نور قنون مشول کیمبر که

در سده
 در سده

منعقاد و مسکینه رحم الیمن یعنی فقرایه ظلم الیمن خوف الیمن که ایفته
 و دوشوب زک و لغزش واقع اولور یعنی روزگار و ن باشنه بریت
 کلور کیم الیمن طومار حاصلی کیم اکا و سنگه و معین و غلبه ایملار
 پس فور قوب فزایه ظلم الیمن بعضی نسخیه لرد و شرسه و اقدیر فعل
 مستقبل استفهامی منقسم فور قومی و یکدر یعنی البسته فور منق کرک
 هراک که تخم بدی گشت چشم نیکی داشت و ماغ بیهده بخت و خیال
 باطل است تخم بدی بیانیته تخم معروف بدبرامز و با حوق مصدر برامز لق
 تخمی و یکدر گشت فعل ماضی مفرد غایب گشتن و نه اکدی و یکدر و او حرف
 عطف چشم نیکی لامبه و چشم بونده رجاء معنایه نیکی با حوق مضارع
 و یکدر است فعل ماضی مفرد غایب موددی و یکدر و ماغ و الکت کسر لیه
 ترکیبه و امق و یکدر بونده فکر مراد و در ذکر محمل و اراه حال قبیلند
 و بیوقوفی فایده و باطل معنایه و خیال باطل بیانیته و و ماغ بخت
 مفعول و خیال سنگه محصول بیت هراول کیم که بار امارتی تخمینی اکدی
 و الکت امیدین موددی یعنی فقر او مسکینه ظلم ادوب و فلاح و الکت
 رجاء الیدی فکر فاسد شور دی و تصور باطل با غلادی زیر اسبانه
 جوا اولماز بلکه سیانه سیات و حسانه حسانه گشت فعلینی کاشتن و نه
 اند الیمن غفلت الیمن من کاشتن یعنی اوقات دینی تخطه الیمن
 الیمن زیر امرادی تصور معنادر بیان تراوی و کولدر ز کوشش پنبه رون
 ارود او خلقیده و کونومی نهی و او در روز وادی است کوشش کاف و تخمین
 غمیله قولی و یکدر پنبه با اول عجبید حو کات نمانله پنبوق معنایه
 طشبه و یکدر ار فعل امر مفرد مخاطب کتور و یکدر اماراد و چیار و یکدر

و او مسکینه
 و او مسکینه

و او مسکینه
 و او مسکینه

نموده اسم در عدل معنایه خلقه اضافت مصدر کن مفعولینه و ربه با حوق
 تا یکدر و الکت کسر لیه و با اصلیه الیه و یکدر و پنبه نه لکن مصدر رینه
 و مصدر عنده و اسم فاعلنده و الکت فتحی مشهور و او و یکدر مقدم مفعول
 می نهی تقدیری غمی و بی در ضرورت وزن ایچینه نون تا خیر و اندی اگر سن
 و یکدر فعل مضارع محالیدر و او مفعولیدر عدل معنایه روز و ادی لامبه و
 وحدت و با حوق تکبر محصول بیت ملک یا انصافه و با هر ظالمه خطاب بیور
 غفلت پنبه یعنی جبار و خلقک عدل و انصافینی و بر یعنی الکت التند و اولاده
 حدالت الیه و انصاف کوسر و اگر سن و او و عدل و بر نیز کت یعنی عدل
 و انصاف الیه کت عدل کونه و او در که انده هر کت بلکه هر حیوانک
 انتقامینی الوب انتصاف الیه حاصلی و نباده ظلم ادوب کت آغزده و این
 کور کت می نهی و می وزن ایچینه تقدیم اولدی و بین حق او الی الیمنش نون تا
 اولدی وزن ایچینه و یک کت ایی و نه شک اولده و باغی یازا لقا قسم الیمن
 غریب بیور را بخش اگر نودید بی نه و او پنبه و آن بازوب امر و دانش و نه
 و این الیکی و جمله خطا الیمنش فتر و روز و ادی پنبه روز و ادی وید و کی اغز
 و با مصدر یله مصدر و او اولدی و غی کور الیمنش و السید الیمنش و کولدر و مشهور
 بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیکت جوهر پنبه اصلنده پنبه نه
 اضافت نون ساقط اولشید آدمین بونده مزاج حضرت آدم را اعضا عجبید
 جمیده یکدیگره اضافت لامبه و دلقن و وال اوات جمع خبر و که حرف تعلیل
 اسم مصدر و آفرینیدن بر او الیمنش معنایه عریجه خلقت و فطرت و بر لیه
 کوه کاف عجبید فحیله معروف تقریب اید و پنبه و بر لیه نون و وال پنبه
 جمع خبر و محصول بیت حضرت آدم او خللری بری بریت کت اعضا السید یعنی

و او مسکینه
 و او مسکینه

برینک جدی حکمند و در برابر خلقش و فطرتی که بر او نهاده و بر او نهاده
 و بر او نهاده که حضرت آدم و حوا در بعضی نسخ و معراج ثانی که در اصل فطرت
 زیست جوهری و اقدار و بعضی شراح بنویسند و اختیار الجنس و بعضی بنویسند
 اختیار الجسد و کینه بقیت طریقیه اعتراض الجنس لیکن اعتراضی موجه و در
 بعضی شراح جوهری مراد نطفه حضرت آدم و حوا و بعضی بنویسند که
 مجاز نطفه جوهری و بعضی بنویسند که نطفه جوهری و بعضی بنویسند که
 و بعضی لیکن و خلقی مدخله جوهری و در روزگار و در عضو را نام نهاده
 جوهرات تغلیب عضوی یا حروف و حدت بدو یا حروف و حدت بدو یا حروف
 الم و در بر پس در مرض و بین لغت معنایی بنویسند جوهری و در روزگار و در
 فاعله و عضوی مقول صریح و بدو غیر صریح عضوی یا اادات جمع و در حروف
 تخصیص نامی که نیک فتحیه فعل نفی مستقبل مفرد غایب در مانده
 فلما زید در قرار فاعلی آرام و سکون و یکدیگر محمول میت چونکه روزگار بر عضو
 وجع و فجع یعنی المذکوره حاصلی در دناک ایلمیه غیر اعضا نیک آرام و قرار
 فلما زید یعنی اول در دناک عضوک اثری سایر اعضا یا اثری بر پس چونکه
 آدم بر جوهری خلق اولوب بری برینک اقرار باسی حکمند و اولی ایلمیه
 بر الم و بلا کلچیک چنین حال و متاثر اولی که در دناک باسی حروف
 زائد و بین زائد و بعضی بنویسند که نیک و دیگران بی غمی و نیک نامت
 آدمی که از اصلند که از ایدی که حروف بیان محبت و دیگران لا ایتیه یا بطنی ایلمیه
 یا ضمیر خطاب نشاء به فعل نفی مستقبل مفرد غایب لایق و کول و یکدیگر که حرف
 بیان نامت یا ضمیر خطاب اوک و یکدیگر نهند فعل مضارع جمع غایب بنویسند
 فو زلار و یکدیگر آدمی یا لایق لایق و یکدیگر محمول میت سن که غیر لایق محبت
 سن

زید و حوا
 و بعضی بنویسند

زید و حوا

سنک یعنی سائر و در اشک الم و بلا سنده بی پروا سنک حاصل المکر
 در دند بی و در دو خم سنک و المری آجیمار سنک لایق و کول که او یکی او یکی
 یعنی سکا ان سنک لایق و کول زیر ان سنک و در دناک بلا و المکر که فلان
 فیرو و بلا ایچنه غم و غصه حکم **حکایت** در ویشی سخا ب الدعوت و بعد
 پدید آمد و در ویشی یا حروف و حدت سخا ب سم مقول استفعال یا سنده مقول
 معنای دعوت اضافی قائم مقام فاعلیه انما فی دعوت دعوت بوده و حاکم
 یعنی دعاسی مقبول و یکدیگر بعد از عرب و ال ثانیه مجید و نور بر السید
 زور او و زانک فنی و اوک سکونیه سلامه و در بر و بعضی بنویسند یا غم یا غم
 او قدر امار و میل یا عربیه انکاره معنای محمول ترکیب غذا و ده دعاسی
 مقبول بر و بعضی فلان اولی پدید آمدن معنایی ظاهر اولی و یکدیگر حجاج
 یوسف بخواندش و گفت دعای خیر بر من کن گفت خدا یا جان من سنا
 حجاج لغت به بالقبیله جملش چی اما بونده بر شخصک اسیدر که ظلمه نامدار
 عدالت و نودان نامدار اولی فنی کسی معادیه سندن مروان ابن حکم
 او غلی که عبد الملک ایدر لایق خانی و یکدیگر یکس معنای بر فلان ای حضرت
 کینه مستحقله قور و ب یقیدی و کینه یا پدی الان اولی یا لایق و فقه لری
 حد و بی نهاده و بر بریسی بود که حکومتی و ولایتی زمانده بیک التي یوز کره
 بیک یعنی بیک که بیک و التي یوز کره بیک مسلمان قتل ایچش چسند
 اون سکن بیک مسلمان بیک اولش حمار سید بیکه تر سینی از و ب
 ایچور مش و تمام خلافت و حکومتی دورت میل و برای ایچش که از افکار
 الخلفاء یا با سیک اسمی یوسف ایچش تقدیر کلام حجاج بن یوسف
 العلین واقع اولی انی حذف لایق و اب ایچمندر بخواندش یا حروف

واورسی و در وصفه ایلم فعل ماضی مفرد غایب فاعلی تحت حجاجه راجع ضمیر
 و مفعول در ویشم راجع بشبدر گفت حجاج در ویشم و پدر و غای خبر بر من کن
 بزبونه با مسئله معنایند در استعلا ایکنه و کولدر کرد و جاد علیه لازم کلامه و
 خود و خبر را بجز زیر اول قاعده عرب مخصوصه در عجمه معتبر و کول بکاخیر و جاد علیه
 و یکدر گفت در ویش ویدی جاننش این حجاجه راجع به ستان یا آخر
 تا یکدر ستان سینک کسریه آل و یکدر ستانیدند امر مخاطبه ستانیدند
 اصابت الیمش محمول ترکیب حجاج بن یوسف مذکور در ویشی باشد
 ایلمی و ویدی بکاخیر و جاد علیه و یارب جانین آل ویدی گفت از بهر
 خدا این چه و غایت گفت و غای خبر است ترا و جمله مسلمانان را از بهر خدا
 افتد ایکنه و یکدر محمول ترکیب حجاج در ویشک بویله و جاسینی استغراب استغراب
 اندوب ویدی افتد ایکنه بونه و جاد که بنم حمده الیک یعنی بویله و جاد ایکنه
 و کول در ویش ویدی بویله و جاد که جمع مسلمانان را که من اول کلام
 و کنا و کسین خلاص بولاسک و مسلمانان شک شرف و کون
 بولار حاصلی که جانی بیله بود و جاد تقع واد ویش ای زبردست بر دست
 آزار کردم تا کی ماند این بازار ای حرف ندامت و اسی محذوف تقدیری
 ای مرد زبردست و زبردست و صف ترکیب الی اوست و معنایه بلکه ال
 اوست و یکدر زیر آزار زانک و پاکت فتحه لریله اوست معنایه که که خرب فوق
 زبردست اضافه تی بیانیه و زبردست و صف ترکیب الی التلو معنایه معلومه
 کنایت زبردست و زبردست که الی التلو معنایه در که بچه تخت و بر آزار زبردست
 ایلمه و صف ترکیبی و اضی اولش اما معنای زبردست معنی در که کم لغت
 است و یکدر بونه قبر غن مراد و تالی معنایه و کی فغان و یکدر بونه معنی

اسماء منقوصه و در ناکی فحانه و ک و دیگر این بازاره است از محمول
نیت ای الی آئینه و کینه ای انجیدی الی او سئلو یعنی ای زبده نوری و مغفله پیری
آزار ای پیچ زور و ک و جلوه حاصلی این فزاید مسکینی انجیده و با ندره ظلم و
ای پیچ جو از ظلم سنگ ظلم و خفاک بازار ای فحانه و ک فزغون قله یعنی فزا
و مسکینه جو و خفاک ز زمانه و ک مندا و لوب باقی قله و البته بر کون نهان
و پایان بود و راجع فیلی بود منصب و دولت بر کون زوال کلو را بعد رجا بهنگه مورد
بچه کارایت جهان داری. مردنت به که مردم از اری. بچه با حرف صله آید
فعل مضارع مفرد غائب تا ضمیر منصوب معنای مفعول جهان دار و وصف
جهان طوئین یعنی صاحب سلطنت و حکمت معنای و یا حرف مصدر جهان دار
و کدر مردنت تا ضمیر مخبر و معنای مضاف الیه که ضمیر خطابند که بفرده من تنفیل
معنای و مردم از اری و وصف زیر کسیده از اری بفرده مردم انجیدی معنای و یا حرف
محمول بیت زیر دهنه خطاب بیوز جهان دار و سلطنت سنگ نه ای که کلو یعنی
پادشاهی نه که کرک حاصلی سلطنته لائق و سزاوار و کول سنگ زیر الظالم ای باک
سنگ پس سنگ اول ملک بکدر مردم از اری بفرده یعنی صانع از لوب خلق جو و ظلم
ای ملک کن اول ملک یعنی مویک بکدر که هم سن ماظم و مظالم کینه خلق بود و سنگ
و خلق عالم جو و ظلم که خلق بود و بعضی که حرفی حرف تعلیل اعتبار آید و با پی
خطاب طه محسن و معنای بی زیر مردم انجیدی سنگ و بمشرا یکین یا مصدر الیه
خطاب بر قانیه و جمع اولی غیب و در بعضی از اری فعل مضارع مخاطب و محسن
عیوب قافیه و به سالم اولان حکایت یکی از ملوک بی انصاف پارسایی را
پرسید که از عباد و تنها که ام فاضله است پارسا با و جمله عابد و پرورد و یا حرف
و را اوت مفعول رسید با و همچو نمینکه و آنک سکونی و سنگ کسیده فعل

卷之四
 四庫全書

مورد غایب موردی دیگر که حرف بیان که آسم کاف عربی ضمیمه قاف
 دیگر فاضلتر افضل معنی در حصول ترکیب انصاف و ظالم پادشاه
 برسی بر عابد موردی که عباد و مکر و قس عبادت افضل در که کام مقید
 مشغول اولایم عباد و تهاون مکره مر اخبار تنبی ابراد و بزرگ زاید الیمن
 زیر اسوال عموم او زره وار و او لش گفت ترا خواب نیم روز ترا سکا و دیگر
 خواب بونده او بقوم معناسند و نیمه اضافتی لامیه در نیم لفظی روزه و شب
 و ساله مقارن اولایم براده مضاف قبلما مضاف بود و لیکن قبیس مضاف
 قبلما قدر شول برده که نصف مراد اوله مثلاً نیم نان یا نیم انگشت دیگر
 و نیم سبب یا نیم الما و دیگر پس قبیس اضافتله او قوم قدر مراد
 یا نیم کون اوله نصف یوم معناسند پس نیم روز در قیلوله و قسبی
 ایلمکه هیچ بر وجهه مساعی بود قدر اول ظالمی او بود مقدم خلقی ظالم و تعدیه
 راحت ایلمکه مراد اوله قیلوله و قیلوله و حیلوله بود معنایه نسبت برابر
 علی کل حال بونده یا نیم کون مراد در نشه که نیم نانی که خورد و مرد و خدایند
 مراد ایلمدی نصف نان مراد و بود معنایه اضافت مستفاد اولما نشه که
 عقل سلیم و طبع مستقیمه واضحی پس عابد پادشاه جاکره و دیگر که سکا و
 زمانه دکن او بود قاف احسن عباد اندر که اوله حاله که سبب با هم
 سکت و کیمه او زینه جور و ظلمت جاری اولما که انگشت سبیل آفریده
 معذب اولاسکت فتنه بر تادان یک نفس خلق را نیازاری تا حرف
 تعلیل آن اسم اشارت در کیف و یا مکر و خوابه نیاز از بر فعل نفی
 مرد و مخاطب آزار ایلمیه سکت یعنی انجیمیه سکت محمول ترکیب عابد
 سکا نصف یوم نوم افضل در تا کیم او بود و غنم بر ساعت خلق

در کتب معتبره

در کتب معتبره

آزار ایلمیه سکت یعنی خلق خدا شدن امن و امان او زره اوله لایخود
 تا کیم او بود و غنم حاله بر نفس و بر ساعت خلقی آزار ایلمیه سکت
 یعنی او بود و غنم خلق بر نفس سکت جو و ظلمت کردن آزاد اوله اکثر
 نسخ لریه سکت عبارت بود و بعضی نفس و شمش و بعضی
 ساعت بکنفس پیور و غنی قلت زمانه کنایه نشه که خواجه حافظ
 نقیر این دو حرفست پیور و غنی الفاظ و کثرت معنایند کنایه نشه
 ظالمی را خفته و دیدم نیم روز که کفتم این فتنه است خوابش برده به ظالمی
 با حق و خدات در آکوان مفعول خفته لفظه مشتهر که یا تمش و او بود و شمش
 با ضیق و فتنه بونده او بود و شمش معناسند و نیم روز اضافت لامیه و یا نیم
 یعنی کونک یا روسی حاصلی زوال و فتنه دکن این اشارت در ظالمه و مبدا نشه
 است خبری خواب بنده او شمش ضمیر ظالمه را جعد معنایه جسته برده یک مفعول
 ضرورت وزن ایچنه تقدیم قلند نقدیری او را خواب برده به در برده خبر
 مبتدا محمول بیت بر ظالمی نصف النهار او بود و شمش کوروم دیدم بود ظالم
 فتنه و فتنه نک او بود و غنی بکدر یعنی او بود و شمش اولما سکی بکدر زیرا یا تمش و او بود
 فتنه او بارانه لغت وار و اولمش پس بود ظالمی خواب الماس و ایلمش او بود
 بکدر حاصلی خوابده اولما سکی محض خبر و این که خوابش به نمر از بیدار است
 ایچناه بدند کافی مرده به این که ان کس که حق را بطاعت خواب مبتدا
 و شمش ضمیر انگشت اشار الیه اولان کس را جعد و به نمر خبر مبتدا از من اخذ سکت
 بیدار او با حق و دیگر صفت مشبهه به بچه بظمان و برابر با حق مصدر و سبب و تا اوان
 خبر ایچنان آن اسم اشارت چنان اوان تشبیه بدند کالی و صفت ترکیبی بارگاه
 ویر لیکلی و بکدر کاف عجمی آزار سبیدن بکدر و الف و لولون نشه و او داخل اولمش

زندگی

یج

زندگی و زندگانی یا و مصدر تیه ایله بر معنایه و زمره تقدیر مرد شدن یعنی
 مرد اولی که محصول میت اول کیم که او یقوسی بیدار لغدن بیکدی یعنی
 اولی و ماسی او یا نقلی بیکدی پس انجلین بد زندگانه یعنی یارامز ویر ککلی کیم
 مرد اولی بیکدی حاصلی حافی حیانتدن بیکدی انجلین یارامز و نام مقول ویر ککلی
 اولی و ماسی بیکدی و بین خندی سولیشن **کایت** یکی را از ملوک شنیدیم که
 شبی در عشرت روز کرده بود و در پایانه مستی میگفت که حرف بیایم شبی
 وحدت در طرف عشرت اختلاط معنایه اسما اما بونده ذوق و صفایه عبارت
 کرده بود و ما شنیدیم قسم و الیمش ایدی و بیکدی جعل و نصیر معنایه شفتن
 اولدوغی ایچون ایکی مفعول اگر اولکلبی شب و نایبسی روزده پایانه با انجلیله
 غایت و نهایت و بیکدی مستی بر اضافتی لامیه و میگفت جکایت حال حاضر هر دو
 و بیکدی محصول ترکیب پاوشا هر دو بر بین اشته هم که کیچه عشرت و صفایه
 الیمش ایدی یعنی صباحه دک با ده ذوقینه مفعول اولوب اولی و ماسی ایدی
 کیچه کون ایلمک اولی و ماسی کتایت یعنی ایچیکه اجبار لیل الیمش ایدی و
 آخرینده سولیدی یعنی بولینی او قدری **بیت** مارا ایچانه خوشتر ازین کیم
بیت کر نیک و بد اندیشه اگر کس غم نیست مارا از حرف صله
 و با حرف تخصیص سیره و یا ییزم و بیکدی ایچانه با حرف طرف از حرف ابتدای
 اسم اشارت در بر مقدار دم لفظینه و یا مذکور بیکدی و بونده صکره و یا
 تقدیر اولوب بیدار اقبالینه و نیست خبری که از اصلی که از ایدی که حرف تعلیل
 نیک بو و بد یارامز اندیشه بونده غم و خسته و خوف و الم و شوش و
 محصول نیست سیره و یا ییزم جهانده بو و برودن خوشتر و بیکدی برودن
 یوقدر بر ایدون و یارامز و برودن امور و غم و خسته و خوف یوقدر یعنی

با دایله بر حالته وار مشد که دنیا و ما فیها کوز و مزه چو بچه کوز غم حاصلی با ده
 کیفیتیک بر حالته وار و در کیم که این پادشاه ایدر نشه که شاعر سپور **بیت**
 بر حالته وار مشد در باب خوابات کیم دوشده وخی کوز مرانی اهل کرامات
 اندیشه نیک و بد ایله وصف ترکیبی اعتبار ایدوب زیر آیفو فکر لودنه و یارامز
 فکر لودنه و کیم دن غم یوقدر دین هنوز وصف ترکیبی طاقا مشد و دوشی
 برهنه بیرون بر ما خفته بود گفت در دوشی با حرف وحدت برهنه با نیک فنی و
 و با نیک سکونیه چیلله قدر عریان معنایه بیرون طاشده و بیکدی نظر و مکاشفه
 بر ما با حرف طرفی سدا صوف و بیکدی سبک فنی و با نیک سکونیه خفته
 بونده یا تمش معنایه در بود اوقات زمانیه و یا بر معنایه محصول ترکیب
 پادشاه مذکور یعنی او قوه وخی جیند بر حریان در ویش طاشده و صوفیه
 با نور ایدریتی شنید بیک و بد راه سدا هم صوفیه و هم زمانیه و بر لر
 و بین افزا الیمش زمانیه رسانده و بر لر **بیت** ای آن که با قبال
 نو در عالم نیست کیرم که غمت نیست غم ما هم نیست ای آن که ای آن
 کس که تقدیر زده و با قبال با حرف تخصیص اقبال دولت معنایه و تقو
 اضافتی لامیه در کیرم فعل مضارع متکلم وحده در کیرم بندن طو تایم یعنی
 فرض و قبلس ایده یم که حرف بیانه غمت نیست کند و که مخصوص غمت
 یوق غم ما اضافتی لامیه و یا بطنی ایله کنه تخصیص افاده ایدر هم بونده و خلف
 و جمعیت مغنایی افاده ایدر استقامت انکار ایله محصول میت ای شول عشرت
 و ذوق الیمین پادشاه که سنگ دولت و اقبال کله عالمده بر فرد یوقدر یعنی
 و اصل اولدو شک ذوق و صفایه کیم و اصل و کول فرض ایده بیچم کند و
 مخصوص شک یوقدر سیره مخصوص نگرده یوقدی یعنی فقر اس کینک غمین

یج

مینک حاصلی بزم ایچنه غم حلاکت کرکک زیر آخند به سلاطین نه رجا
 وفقر اوس کین احوالی فقیر و غمیر تقشش و نقشش اولسه کرکک مصر نایک
 مناسبی طوالم که غمک یوقدر یزیده یوقدر پس سنگله برابر یزینی غم اولمده
 وین اگرچه یونبارت بو معنایه منجمد اما مقام بو معنایه کل ایا در فضا
 بو میت غم و هم اجتماع لطیف خالی و کول زیر آخیده هم مشد و ایله هم
 معلوم اوله که یو ایکی مینک اجتماع نه بر باقی حاصل اولور ملک و الیق کلام
 خوش آمد ستره هزار دینار از روزن بیرون داشت و گفت ای درویش
 و امن بدار گفت و امن از کی ارم که و امن ندارم ملک را با دشا به و یکله
 مراد او فردوشی میتد ستره صدک ضعی و آرمشده و ایله کیست معناسنه در هزاره
 ایضا فی لامینه در روزن بونده پنجه معناسنه در جامه ندارم جام بوق و یکله
 ترکیب پادشاه در ویشک او فردوشی میت خوش کلدی یعنی خط ایلمدی سیک
 التون ستره پنجه دن طشده طوشی و دیدی ای درویش انکاک طوش یعنی انکاک
 آج درویش دیدی که انکی فاندن کنوره بیم که فتنایم یوقدر یعنی فتنان اولمک کرکک
 و امن اوله پادشاه هر بر ضعف حال او رحمت زیادت گشت خلقی بران مرید
 و بیرون فرستاد پادشاه را ادا ت تخمین ضعف حال لامینه یعنی مسدک
 فاعلیه ایضا فتنه گشت بونده صار معناسنه و اولدی و یکله خلقی یا حرف و
 بر فتنایه و یکله بران اول ستره و از رینه مرید مصدر میسر زیا به معناسنه در پرو
 طاشده به فرستاد فضل یاضی مفرد غایب فرستادن کوندر روی یعنی ارسال
 ایلمدی و یکله محصول ترکیب پادشاهک در ویشک ضعف حالینه رحمتی زیاده
 اولدی و اول ستره و از رینه بر خلعت زیاده ایلمدی و طاشده ارسال ایلمدی
 این نقد بانک مدت بخورد و تلف کرد و باز آمد محصول ترکیب و ویشک

زبده

هزار دیناری از احق زمانه بیدی و تلف ایلمدی و کبر و پادشاه حضورینه
 کلدی بیت قرار بر کف آزادگان نمگیر و مال نه صبر و در دل عاشق نه
 آب و در غریب قرار بند ازادگان نه مراد و نیو و نیو ایله مقیده و ایلمدی
 نمگیر و فعل نفی مستقبل طوکار و یکدر مال فاعلی بر کفده اکا منعقد جمله
 فعلیه خبر بند از غریب عین معجز کسر بله ترکیجه قلبور و یکله بر یوقدر
 تحریف اولمشش و بدیل و بعضی محرف اولد و غیشه دلیل یوقدر و بدیلر تلی کل
 حال ایکی سیکده و دلیل یوقر کنن تحریفینه حکم اولسه ترکیبده انکاک
 موضوع اولمشش لفظ بولو فاعلی لازم کلور دی یو اب خلاف
 قیاسه پس عدم تحریفینه حکم قیاسی و تحریفینه حکم محصول میت
 حضرت شیخ مذکور و ویشک کیسی ازاده له خصوصه بیور و دنیا قیود
 مقیده و ایلمدی و آو چنده مال قرار طوکار یعنی کسبیده مقیده و ایلمدی
 کیسی حفظیلده و تقید ایلمدی کرکک عاشق کو کلنده صبر قرار ایلمدی یعنی عاشق
 بی صبر قرار اولور صوره غریبالده قرار ایلمدی فاعلی اهل فضا الله مال
 دل عاشقده صبر و غریبالده اب کیسید قرار طوکاره حاصلی سرع الزوال
 و نیز که زاندر یونکرک جمعی در حالتی که ملک را پروای او نبود و حالتی
 باز آمده متعلقه حاصلی در ویشک بر حالنده کلدی که پادشاهک انکاک
 مقیده و لاجق پروای یوقر ایلمدی یعنی اکا التفات زمانی و کل ایلمدی بلکه
 فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصر و فایلی اول ملاقاتنده اول
 ذوق و شوق و بهور و سرور بر یوقر ایلمدی حالش بگفتند به هم برآمد
 روز از روی در هم کشید حالش شمیر و رویش را بعد به هم برآمد پادشاه
 منقبض و منفصل اولدی بیوقت کلدی ایچنه و روز از روی در هم کشید

و ایلمدی

دخی پادشاه یوزین اندر بوشد روی یعنی پورتاری حاصلی در شک
 حالین پادشاه اعلام ایلمد پادشاه فر شمشورش اولدی یعنی متقبض
 و منفعل اولدی واکا اینجند کند بوزین بوشد روی حاصلی عبو الحسن
 اولدی و از اینجا گفته اند اصحاب فطنت و خبرت که از حدت و سورت
 پادشاهان بر حذر باید بود که غالب همت ایشان بر معضلات امور مملکت
 متعلق باشد و تحمل از و حوام نکند از اینجا ازین و یکی اعتبار و ابرو
 از حرف ابتدایین اسم اشارت در جالفعلیه و جادون مراد محمل و مقام
 اولدی بری و ازین آواز تشبیه اولد که بویکتا بد و افتد ازین مه باره غایب
 فریب بویکتا کیس بر مپاره و یکدیگر قائل پس بوند بوی مقامد و بای بویکتا
 کیس مقامد و یکدیگر اصحاب فطنت لامیه در فطنت خاکت کسری و طاکت
 سکونیه مصدر در فهم و زیرک معناسند بولفت یکی باید به مستحذر
 نصر و خاتم بایرین خبرت نصر بایند که حاله مصدر و خبرت خبر انتم
 خاتم و خبرت که حاله پس خبرت خاکت ختمی و کسریه وین ختمه یا ختمه
 و خبرت خیر لق معناسند و وین اصل لغتدن اکاه و کول ایشین بر آخرت
 ختمه به و امتحان معناسند که حرف رابط مفعول قوله رحمت خاکت کسری
 و دالک شد بیک کینک بوند و با و زل مراد و سورت سبک فتحی سکون
 و اوایل بوند خبرت و غضب معناسند و پادشاهانه اضافی لامیه در حذر جاهل
 و دال معنی یک فتحی لایه غلبه بایند مصدر در مستقیم معناسند بایر فعل مضارع
 مغر و غایب در بایند که اولی معناسند بوند بوند بوند معناسند در بر
 مضارع مقارن در کچم فاعل اقتضا ایلمد که حرف تعلیل غالب تقدیری غالب
 اوقات رحمت ایشان لامیه در پادشاهان حکم امتی و یکدیگر معضلات با حرف

معضلات و زنده و معناد مشکلات کسیر امور اضافی و امور مملکت لامیه
 لر بوند امور احوال معناسند در متعلق بمعضلات صله سیدر غالب مبداء
 اتمت تانی و متعلق باشد خبر تانی و تانی خبریه خبر اول و تحمل متعلقه معطوف و
 از و حوامه اضافی مصدر کن مفعولینده و و حوامه اضافت لامیه و تحمل مبداء
 نکند خبری محمول ترکیب بویکتا و مقامد و بای بویکتا و مقام کسین یعنی سیدر
 مختلف الاحوال و متغایر لالطوار اولد و قلندن اصحاب فطنت و خبرت
 سولجند که پادشاهان حدت و سورتندن یعنی غضب و خشمندن حد
 اوزره اولی کرک زیر آغایب و اکثر اوقات انکرک امتی و نظر لای مشکلات امور
 مملکت متعلق اولور و از و حوام عوامه تحمل ایلمد حاصلی ناسک غله سندن
 اولور **مشت** حرامش بود و نعمت پادشاه که هنگام فرمیت نادر و نگاه
 حرامش شین ضمیر صریح تانی او کند ان کس و ابعده از شمار قبل الذکر طریقی
 نقد بری انگش که در بود بایکت ختمی و فتحیه و و اک فتحیه فعل مضارع بوند
 کینوت معناسند اولی و یکدیگر بوند استغناء البین غلط البین نعمت پادشاه
 لامیه که حرف رابط صفت هنگام وقت معناسند در فرصت اضافی لامیه و
 نادر و فعل نفی استقبال مغر و غایب طومار و یکدیگر نگاه بوند حفظ معطوف
 معلوم اولد که نگاه لفظی و اشتقاق و داریدن مصدر بیل و مشتقاتیله متعلی اول
 حفظ معناسند و اما اگر دن و کیندن مصدر بیل و مشتقاتیله متعلی اول
 معناسند در یعنی یتمم محمول بیت اول کس پادشاه یک نعمتی حرامد و بای
 اولور و با حرام اولسون که زمانه فرصتی رعایت و سیانت البیعه یعنی احوال خبر
 اولیوب هر زمانه بیریله مجال سخن تائینی ز پیشین پیروده گفتن مبرقدر
 خویش مجال بوند محل معناسند در سخنه آیتانی لامیه در نا حرف توفیق دارا

درست

معنای فعلی فعلی مستقبل مفرد مجازیه در مدام که کوریه سک و دیگر
 پیش فیه منظره می رود به تعلیق الیمن خلا فاحش الیمن با حرف
 سبب منقطن گفتن مصدر به متعلق و بهر دو زاید و باطل معنای در غیر متک
 و با تک فتحه لایه فعل نهی مفرد مجازیه و بهر دو ن بر وزن و سینه میانه الیمن
 و دیگر یعنی صالح الیه قدر خوش لامبه در محمول بیت سوز محلی مدام که
 او ک کوریه سک یعنی قبل التکلم سوزک فر صینی و کلامک محلی کوریه سک
 بهر دو و باطل سوز سوز یک و منزه یک سیدر گفت بر اند این که ای متوح
 میزد راکه چندین نعمت باند مدت بر انداخت نداند که خزینه بیت المال لقمه
 مک نیست نه لقمه اخوان شیا طین بر اند فعل امر جمع مجازیه و بر اند
 سوز یک و دیگر راندن استغاثه الیمن غلط الیمن که آید و بهر دو و بهر دو
 اضافتی بیانیته در متوح باند که استخ و بی ادب و بهر دو معنای در بندر اضافتی
 تفعلیل باندن اسم فاعله مصدر و دیگر که حرف تعلیل و با حرف رابط صفت باندن
 با حرف ظرف اندک آن و دیگر تفعلیل معنای مدت زمانه دیگر به حرف تاکید اخذ فعل
 ماضی مفرد غایب آندی یعنی تلف ایله که اند فعل تخی مستقبل مفرد غایب باندن دیگر
 استفهام طریقه میانه می و یک که حرف بیان خزینه بیت المال لامبه در لقمه
 و بهر دو و خزینه بشو لقمه خبری نه حرف نفی لقمه طاکت ضمیه و سکون عینکه معلوم
 معنای در بنین شده که فارسیجه خوارش و بر را خوانه اضافتی و اخوانک
 شیا طین لامبه لرد اخوان کسره همزه الیه مفرد است معنای در محمول که بیت
 کیم با و شاه مذکور که انک احوالین عرض الیه لیس ویدی کیم سوزک بر کین
 او بهر دو صرف جواری بوند نه کینسون که بوقه نعمت و مال از ارجح زمانه تلف
 بهر دو و بیانیته یعنی اسراف الیه غایب الیه میانه که و یا میانه می که خزینه بیت المال

در این سیدر فعلی
 و در این سیدر
 در این سیدر

در این سیدر
 و در این سیدر

و ساکنین لقمه سیدر یعنی بوند نه نفقه اولیای بچینه و دفع احتیاج بچینه
 و بر یلور لقمه اخوان شیا طین و کوریه یعنی مسدود و متغله اسراف
 و انلاف ایچون و بر یلور حاصلی خزینه بیت المال محتاج که حقیدر بهر دو
 حتی و کوریه میانه می سوزخه عطف ایله صحیح نسخه لرد مخالفت الیه کلیده
 خبری لذت کلامه سیدر سیدر سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه
 الیمن سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه
 بر انداختن سوزخه و تلف کرد ترکیبی عطف ایله باندن الیمن سوزخه سوزخه
 ترک ایله صحیح عبارتی ترک الیمن سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه سوزخه
 نه و زود یعنی کشتن شب روشن نباشد و چراغ الیه الیه صفت
 مشبهه و احمق معنای و با حرف وحدت که اصله که او در که حرف رابط
 صفت و ضمیر الیه راجع در روز روشن بیانیته و ظرف زمانه باندن کوریه
 دیگر شمع کافوری بیانیته و شمع عربیده شبیک فتحی و شبیک کسره الیه
 مومینه و بر لرد آغچ میمک سکونیه او قور که به معنای سوزخه سوزخه سوزخه
 فید اجتر ازیدر با سبب الیه اقبال مومینه و بر لرد فعل مضارع مفرد غایب
 نهید نه بونک فتحی و کسره لقمه قومق معنای قومقن مراد الیه قدر
 نو و نیز و دیگر یعنی یقین زمانه یعنی فعل مضارع مفرد مجازیه کوریه سک
 و دیگر کشتن کافک فتحی و کسره لقمه حاصلی که در کافک کسره الیه کین
 الیه ترکیب و لجه قیاس فتحه تخصیص الیه ایله زیر اضافت یک ماقبل بود و دیگر
 او قینور آقا ضرورت وزن ایچینه ساکن و او قینور اما بتفصیل شده و کشتن
 او قینور اصل کسره رعایت الیه کین معنای جستن چو اغه مقید و عطف
 تقدیرنده شب با حرف ظرف غایب شده متعلق و عطف را انک ضمیه و شبیک

در این سیدر
 و در این سیدر
 در این سیدر

ایچ باغندن غیری یاغنه ویرلر اما ایچ یاغینه پیه ویرلر باغچک کسر یله نباشد
 فعل ثقی استقبال مغر و غایب و لماز و دیگر چو آخ فسیله دیان آشک سید
 اما بونده شمعان مراد و در ذکر حال و اراده محمل طریقیله محمول بیت بر ابله که
 ایدین کونه یعنی کوبه کوزه شمع کاغذی بقاریقین زمانده کورسک که چو آغ
 یاغ اولماز یعنی لیج یاغی و یا بزر یاغی یا قماغه قاده اولماز قاده قالدی که زیت و
 افان یاغی حاصلی بویله اسراف الیمین اسبق از زمانده مشویه مفاسد و خیر اولد که
 اک اوچوز اولان یاغی قماغه قاده اولماز و دیگر بعضی نسخله لره نباشد برین قانده
 کلمش و شراحت بعضی الی اختیار الیمش و بعضی بوجتاره و دخل
 ترکیب الیمش مدغم باقده و غی مفهوم دگولدر که چو آغنده روشن قالمایند و
 امعان نظر الیمش بوجتاره معاون اولمش و خیل اکثر کلام الیمش لیکن
 مکاره و بدسلوک الیمش قنامل کتک کافینی کسره یه تخصیص الیمش
 شد و ده دایم الیمش یکی از وزیرای ناصح کت ای خداوند مصلحت ان کی
 بستم که چنین کس از او چه کفای بقاریق غیری دارند تا در نفقه اسراف نکنند
 نسخده ناصح برینکه بخت و اقدار لیک ناصح اولی در بعضنده ان می بستم برین
 است و شمش و بعضی بونسخه اختیار الیمش و بعضی اختیارینه
 اعتراض الیمش لیکن اعتراض مکاره در وجه جهت و خراج کفای کافانک
 فخری کسر یله رزقه و آزیغه ویرلر باحرف مصاحبت بقاریق تفریق جمعیه
 ایدین یعنی کون بکون و یا هفتیه به هفتیه و یا ماه به ماه و دیگر غیری اسم مفعول
 افعال باشند معین معنایه حتی بعضی نسخله عطف غیری طریقیله
 باحرف تعلیل محمول ترکیب پادشاه سورک شوند و شوچو آری و نتیجه ناصح
 و ذراتک برین پادشاه ویدی ای پادشاه مصلحت انی کور ورم که بونجلیکین

و معاون و وزیر ناصح
 و معاون و وزیر ناصح

و معاون و وزیر ناصح
 و معاون و وزیر ناصح

و معاون و وزیر ناصح

و متفکرک وجه معین تلمین و جهت کفای قدرین و فقه الینه ویرمید لر بلکه متفرق
 آزار آزار ویرلر یعنی کفای بکینه و یا هفتیه به هفتیه و یا ماه به ماه و نفعین ایدر تا کیم نفقه
 اسراف الیمش اما آنچه فرمودی از زجر و منع مناسب سیرت ار باب است
 نیست یکی را بلطف امیدوار کردن و یا زینت و یا زینت و یا زینت و یا زینت
 است در آن مصلحت می بستم و زجر و منع عطف غیری طریقیله محمول بیت بر ابله که
 معنایه سب بقا پادشاه سورک وید و کینه است از زمانده ویرلر اما امید و دیگر
 و امید تخفیف و شد بویله لغت و بین لغت و بولیمش زیر الفت عجمه و شد بولیمش
 وزن ایچینه کلورنه کت بقا بیا نه اولدی که دانیده بونده ایلمک معنایه در و
 دین خطا الیمش باحرف مصاحبت و نوبت و نوبت فحله و نا امید و نا بولیمش
 یا مصدر بیا یله امید سورک و دیگر محمول ترکیب پادشاه هم مصلحت بستم بولیمش و کور
 اما زجر و منع که بیورد و کور یعنی اول درویشی سورک شوند بیورد و غور از باب
 است که اخلاقینه و اصحاب کریمک شاکرینه مناسب و لایق دگولدر برین بولیمش
 لطف و احسان الیمش و ایدوب تکرار امید سورک کله خسته خاطر و پریشانی و
 ایلمک حاصلی سنگ کیس صاحب لطف و کرم پادشاه پله سزاوار و ملائیم دگولدر
 بر غیری بر کوره اسم الله سرور و صکره زجر و منع مایوس و مفهوم ایلمک اندیشه
 رحمت الیمش بویله ویرلر بیت بروی خود و اطلاع بال شتوان کرد و چو بار شد
 برین شتوان کرد بروی باحرف مصلحت شتوان کرد و منع رومی خود و لایم
 و لایم در الجماع افعال باشند مصدر بر کیم علمه و شرمک باز شتوان
 ترکیب فحیه معنایه در یعنی آنچه کرد بونده کردن معنایه در شتوان کرد و اکثر
 بر لایم عدم امکان کنایت را بونده عدم جواز دن عبارتند چو ادا و تعلیل
 باز شد چلیدی و دیگر بنا مفعول معنایه در شتوان با سیمیتی منضمین حرف

و معاون و وزیر ناصح
 و معاون و وزیر ناصح

در سنت و انک در انک شمه ایلد اری و یکدر که عجمه خشن و برار مفت مشته
 مقابل نرم در و با حرف مصدر و و از فانک فتح و کسر یله بونده بند و اخلاق مستطاب
 نتوان کردینه سابق کسیدر محمول ترکیب کشی کند و بوزینه یعنی کندینه اطماع بپوشین
 یعنی خلقی کند و نک لطف و احسانینه علمه و و شرک با بین اجماع کرک خاص خلقی
 کند و نک حود و کرمینه طمعکار الیمک کرک اما چونکه باب اطماع مفتوح اولدی یعنی
 چونکه خلقی کند و نک سخا و کرمینه طامع و امید و ایلدی خشونت و جالبه اول بابیه
 الیمک جائز و کولدر حاصلی خلقی اولدن لطف و احسانینه مستطاب و امید و ایلیمک کرک
 اما ایلد کن مکره زجر و متعلقه خسته خاطر و پریشان درون الیمک کرک باز الیمک
 مصرعه و یکه مفتوح معنانه و یکدر نظر و افرانسی کس فایده تخصیص اید و یک
 معنانه کلور بری بوک ک و بری بوش معنانه و کاه اولور که انکله منع و اخلاق
 کنایست اولور و یکه کسره به تخصیص و بوک ک و یکدر و متعلق کنایست و یکه
 افتر الیمک و مصرع اولک معنایست کند و یوز که امید و امید فوسقینی کوچک
 ممکن و کولدر یعنی سندن بلار ضا و بر شمه الملق ممکن و کولدر مکر سن اجنه
 اید و یک و بین بر یملق یول معنایست ابراق کینمش افران بونده
 و متعلق معنانه و در بین قانی متعلق سولیش نتوان کرد و عبارتی انیمکه بحال
 بوقدر ممکن و کولدر و یکدر و بین ناممکن سولیش نتوان کرد و عبارتی انیمکه بحال
 سبد علی مبالغه و ایدیش و سدر معنایست مبالغه انکار الیمک کرک
 منکر و **در لغت** کس نیند که تشنگانه حجاز لب آب شور و دند که حرف
 بیانه حجاز دن مراد مکه و حج اولغه قایلدر شنه که بوکنا بدو نیچه برده کیبندن
 حجاز الیمه تغییر سوزش با حرف صله لب بونده کنار معنانه و آب اضافتی
 لامیه و و شور و بیانه شور و نه بونده نوز لو و کرک مراد و کرک کاف

کتابخانه عمومی
 سازمان اسناد و کتابخانه ملی
 جمهوری اسلامی ایران

کسر یله و انک کونیلد لغتده و کرمی و اطراف معنانه و بعضی لغتک
 ترکیبیه حقیقت معنانه و کلور منکر و آمد و بر جمع اولدی معنانه و کر و اید و بر
 جمع اولور معنانه محمول بیت کیم کور منکر که حجاز شنه لری یعنی کیمه یو لیمک کرک
 آبی صوکنارینه جمع اولور لریضی شور صوکنارینه جمع اولور فلرینی کیم کور میشد
 ارفند که شنه و معنانه اولور لریضی و هر کجا چشمه بود شترین مردم و یک
 و نور کردانید چشمه بکار معنانه و با حرف وحدت و هموقی توسل بود
 فعل مضارع مفرد غایب اولور و یکدر شیرین طامع و یکدر و نور فیه محمول است
 ابر بر که بر طائلو یکدر اولور و زینه مردم و مرغ و نور جمع اولور لر حضرت شیخ
 وزیر جانیدن پادشاه خطاب بیوز که پادشاهیم سبزه ما معین و چشمه
 شیرین حکنده سبز لاین اولان اولور که احسان و کر مکه شنه دل فخر اب
 جو و کن و سحاب لطفکن سیراب اولوب بر فردی مظهر حومان و اید
 بلکه هر کس حال قدر حاله سخا و کر مکن فیض باب اوله **بیت** مرغ جایی بزرگ
 چینه بود نه بجایی رود که چه شود بعضی نسخه در برینه رود و اقد جایی با صوف
 وحدت پروا و یک و و انک فتح لریضی فعل مضارع مفرد غایب اوچار و یکدر
 مرغ میشد اوپر و خبری که حرف بیانه و بار ابط صفت چینه جیم یک کسر یله
 فوشش مینه و بر لره حرف ثقی معنانه رود و مقبده و زو و نقد بر نه فعل نفی غایب
 کینمز و یکدر بجایی یا حرف صله زو و متعلق و با حرف وحدت که سابق کینمز چیم
 ضرورت وزن ایچینه بر مقدار مده اولور که تلفظده برامند اولور که مصرع اولور
 چینه بود الیمه تخیس مرکب اولور منکر و بای کنایست و اثبات اید و بی بار الیمه خبر
 شغردن نیجه الیمک محمول بیت مرغ بریده اوچار که انده فوشش یکی اوله یعنی
 و از اوله بریده کینمز که هیچ شنه اولیمه یعنی چینه اولیمه بر و اوچوب کینمز لغتک

کسر یله

کین نه معناسنه دروین ظاهر در که یالکه و یا سبز لغت طو تار میش
 بونده صکره آخونده کی با ضرورت وزن ایچونه الشباع اینمکه ن حاصل
 اولور دید کی نو عا ننا قض شکاید رمنه سنده چی چیز معناسنه در یالکه
 وین تراوف شکالین اعتبار نه سهوا میش **حکایت** یکی از پادشاهان
 پیشین در رعایت مملکت ششتری کردی و آنکه ششتری داشتی چون
 دشمنین صعب روی نمود وجه پشت پادشاه پادشاهان پیشین انسانی
 بیایه در پیش اوک و یا حرف نسبت و نون حرف تاکید نسبت در اوکی دیگر
 رعایت مملکت مصدر کی مفعولینه اضافیه بر مضایف تقدیر یله اهل مملکت
 دیگر **ششتری** نسبت بین اوک ضعیفی و ناسبت سکوئله لغتده کوشک
 معناسنه و اما بونک کینی بر لوده اجمال و تقافلدن کنایتیه رویا سخی
 مصدر در کوردی یا حرف حکایت شکر در رعایت مملکت مفعولیه بعضی نسخه
 شکر و نه سکره بر ایا ز مش علامت مفعول بسختی یا حرف مصاحبت
 و استنبیه متعلق سخت سبک فقی و ناسبت سکوئله قافی معناسنه
 و یا حرف مصدر و استنبی یا حرف حکایه طو تار دی دیگر چون ادا ت ثلیل
 دشمن صعب بیایه روی نمودن مقدم مفعولیه همه ادا ت تاکید و نه
 جمعی کینی **پشت** یا شجک ضمیمه ارقه دیگر پادشاهان مقدم مفعولیه ارقه
 و بر دیو دیگر مفعول ترکیب حضرت شیخ سید که بیزم شجک کی زما غرنا بد
 اول پادشاه اهل مملکت رعایت نه تقصیر و تقافل و اجمال اید روی
 و لشکری شدت و محنت طو تار روی یعنی خلوفه لرینی و سبیل تفرینی و رسوم
 دلو انینی و بر مزی حاصل ذلیل و زبون طو تار روی پس چون که ضرب
 دشمن بونکه ظاهر و هویدا اولوب بوز کوشتری یعنی بونکه جنگ

کین نه معناسنه دروین ظاهر در که یالکه و یا سبز لغت طو تار میش
 بونده صکره آخونده کی با ضرورت وزن ایچونه الشباع اینمکه ن حاصل

ایلمکه کلدی جمع عسکر ارقه و سرب بوندن اعراض ایلدی سلاطین جنگ
 و نه بیلدرم خان بایزید و یا اعراض ایلدی کلدی کیس سراجک برسی کی
 لغتین میند او پادشاهان اکیا بیایه و پیشین عبارتین صفت پادشاهان
 طوبت خبر میند اذکرین اجمال میش ظاهر در که خبر سستی کردی در رعایت
 مملکت اولنده که حرفین کتابت ایلین عجب نه معناسنه ملاحظه ایلدی کردی عجا
 معناسینی ایلدی و و استنبیک طو تار دی و سبیل یا حکایه معناسینی رعایت
 ایلدیش **سبیت** چو دارند کچ از سپاهن در بیع آپیش دست بر دیه تیغ
 دارندک فاعلی سلاطین و حکام کچ بونده مالد خرزینه معناسنه و کلود
 دیغ بونده اسیر کک و قیص قیص معناسنه در دیغ نانی حیف معناسنه در
 آپیش سنین ضمیر سپاهیه راجع در دست بر دیک مقدم مفعولیه
 ایلمکه مراد صومق و او زامق در تیغ یا حرف صلیه محمول بیت چونکه
 سلاطین و حکام سپاه و شکر و نه خرزینه و مالی اسکر لر یعنی امیر
 ایدوب رعایت ندره تقصیر ایدر سپاه و عسکره و لازم کلدی قبلیچه ال
 اور مق یعنی جنگ ایلمک حیف و دیغ کلودر اکی در بیی بیلد حیف معناسنه طو تار
 غلط ایلدیش اولکی در بیی منطه شرح اید ندره معناسنه بقیله شرح ایلدیش
 از آنکه غدر کردند بامشش دوستی بود کینی را را حرف تخصیص را بی
 ایدر بی وجه ترک ایلدیش انا جمع آن در که اسم اندر که حرف رابط
 غدر فین معجمه یک فقی و آنک سکوئله ترک و فامعناسنه در با حرف مصاحبت
 منشش سنین ضمیر کینی به راجع در دوستی یا حرف مصدر محمول ترکیب اول
 ترک و فامعناسنه در برینک که بنمله دوستلونی و ایدر ملا متشش
 کردم و گفتیم دوست و ناسبت و سبیل و حقا ناسبت که

کین نه معناسنه دروین ظاهر در که یالکه و یا سبز لغت طو تار میش
 بونده صکره آخونده کی با ضرورت وزن ایچونه الشباع اینمکه ن حاصل

کین نه معناسنه دروین ظاهر در که یالکه و یا سبز لغت طو تار میش
 بونده صکره آخونده کی با ضرورت وزن ایچونه الشباع اینمکه ن حاصل

بانکه تغییر حال از مخدوم قدیم خود برگردد و در حقوق نعمت سالبانه نور و
 ملائمتش بنیاد نمیدارد که به راجع در بعضی نسخ و ضمیر بولندی اولی و
 در اول آشنا اولی لوم و سرزنش ایدم و در این معنی در این
 پس ضد فوق و بین اینچنین و چشمت ناسپاس کفران نعمت معنیه
 سفله ضم و کسر سینه اینچنین و در اول معنیه حق ناسپاس و ناحق
 نور انکس حقش بیک کفران نعمت معنیه حاصلی مذکور الفاظ متعارف
 که اسلحه آن که در حرف رابط صفت بانکه با سستی منضمین حرف
 برگردد و متعلق تغییر حال لامیه بعضی نسخ و بانکه مایه تعبیه مایه ماقده
 معنیه در از مخدوم قدیم برگردد و متعلق بیانیه در برگردد و در بعضی یوزین
 چویر و حاصلی اغراض المیه بر جمع ایدم تعبیر المیه بولکمه یک معنیه بیلز
 اینش حقوق نعمت لامیه در سالبانه اصنافه بولید و یا حرف نسبت و الف
 و نون ادات جمع در شده و طریقله در حرف ناگید نور و نور و نون فتحی و ضعی و وادون
 و اول اولی یک فتحی لریه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی برگردد و مایه بولکمه یک
 راجع ضمیر در حصول ترکیب جمله و سئلونی اولی و فحشیک برین لوم و سرزنش
 ایدم و ویدم بچند رودنی و کفران نعمت و نور انکس بیلز و ناسپاس که در اول که
 از این سر مایه تغییر حال سبیلک کند و مخدوم قدیم نه روگردان اولی و اولی و اولی
 المیه و بچهره سبیلک حقوق نعمتی طی ابوب ضایع المیه و کفران نعمت طریقله و لیب
 و سالک اولی گفت اگر بگویم معذور دار لوم ایدم و کم سپاهی دپی اگر قضیه
 نک اصلین بیان و ترک و فاما جو اسبانی عیان ایدم بنی معذور و طوبی البسته
 لوم ایدم و سبک شاید که اسم بی جو بود و مخدوم قدیم و سبک سلطان که
 بزرگ سپاهی بخیلی کند با و بجان جو انمردی نتوان کرد و شاید فعل مضارع

در سر و در

در سر و در

غائب

غائب در شاید نه استقام انکار و طریقله لا یقید و بیک فاعلی این حاله
 راجع تحت ضمیر در که حرف بیان اسب فتحی و سگون سینه و با غریب آت
 و بیکه فرس معنیه جو چیمک فحشیه ایدم و بیکه مخدوم لامیه در مخدوم مطلقا
 و بر لوزین اگر معنیه در که عوچ سرج و بر لوزین دن مراد اگر کچه سید
 زمان سابقه نکلتی اولی و مایه اینش بیکه بر کچه وقت فتاید و ب اگر التینه
 نکلتی برینه نور لاری اینش و منزه و در نیجه ابوب کلیم و زبلی برینه التینه و در
 اینش پس سپاهی و بر که مناسبتی که اگر کچه سی که التینه و و شنور و دم
 اولی که و کاف بچیمک کبی و در انک فحشیه و بر که حرف رابط صفت
 بزرگ با حرف طرف زربونک کیس بر لوزین مطلقا فحشیه معنیه در با حرف صفت
 یا حرف نسبت عسکری و بیکه بخیلی یا حرف مصدر کند فعل مضارع مفرد غائب
 بونده المیه و بیکه با حرف صله و او ضمیر سلطان را جعد و جوان هر و لفظ
 مشترک و بهمانه که نسخی و کیم پیته و یا حرف مصدر در پس بهمانه معنیه
 اولی و سبک بچانک باسی حرف مصاحبت و بولر اما چود و سبی معنیه
 حرف صله در و کللی و جهته نتوان کرد الیک اولی و بیکه رعدم جواز و نه کنایه
 محصول ترکیب معهود و کجسته بیور لا یقید که انیم ایدم و اولی و لفظ نراج
 و دلیل و زبون اولی و التینه و و شنور کم اگر کچه سی بر مقدار و بن اینچنین
 و پاوشاه که خوریش و مال خصوصیه عسکره بخل و امسک ایدم و بیکه
 لری و بچشش لری و سبک لوزین و رسومینی مجتده و بر میساکا جان و دل
 المیه و در لفظ و فدا سبیلک اولی و یا انک یولینه جان بزل و فدا الیک اولی
 حاصلی انک و عینه جان و باش و بریمک جائز و کول مخدوم این اضافه
 اگر کچه سید و اکث سکونیه نکلتی معنیه در و سبیلک لفظه و معنیه خطا

در سبک

الی مثل شایده که اسم بی جو بود و عبارتین کلام اختیار به حمل
 اید و به جمالات بعیده ایله تاویل اید و ب اکثر کلام و اطنای مثال
 اید و به ایشی و کوچی و لما و یغند و بولد و غین سو بله ایشی **بیت**
 زرد و مرد سپاهی را تا سر نهند ذکرش زردن و سر نهند در عالم
 زرد و بونک کیس بر لرد و آفتاب و التوت شامدر سگه لوار و لکری تقدیر چه
 با حرف تا کینه و ده واکت کسر لیه فعل امر مفرد و مجامع و بوردیکدر و بید
 و آوند و کول زرد بونک مفعول او کی و مرد مفعول ثانی بی ارد و بکدر
 بهاد و معنای نه ترکیده و گاه بهاده ارد و بر لرد حتی ار لک ایله و بر لرد بهاد
 معنای سپاهیه اضافی می باشد و در اادات مفعول تا حرف تعلیل سر نهند ک
 مقدم مفعولید و کرشرا ملند و اگرش در ضرورت وزن ایچون تحقیق قیلند
 شین سپاهیه را بعد زردن بونک مقدم مفعولید و نه فعل نفی استقبال
 مجامع سر نهند ک مفعول صریح و در عالم خبر صریح و حرف صند و محمول بیت
 بهاد و سپاهیه التون و آفتاب و مال و اسباب و آت و اخ و لون و بر حاصل التفت
 و رعایت ایله تا کیم سکا منقاد و مطیع اولوب فاکت بکلیه و لازم کلیچک بود که
 و او غور که جان و باش فدای الیه حاصل رعایت ایله که سکا مخصوص اوله و اگر مرد
 سپاهیه مال و اسباب و بر مرک فاکت بکلیه و سنی قویب باشین الوب
 ترک و یا راید و بکدر روز مره لنده سر در عالم بهاد و بر لرد باشین الوب کینه
 و سر در عالم نهند باشین الوب کیدر و بیچک برده حاصلی ترک و یا راید
 کنایه نهند برینه با ایله نهند یا زان نون ایله عجب طبع سقیم ایشی و بولد
 باز انکرک افسانه سید نقیبه الیمن غریب قوی و ماغنه واکت ایشی است و قوت
 و بزه **بیت** او اشع الکتی یصول بطنش و خاوی البطن یطش بالبریه

واکت
 واکت

واکت
 واکت

شیخ فعل ماضی مفرد مذکر غائب و فتح بایندن قحان و دوسه کی بهاده
 و بر لرد شیخ کیس شیخ نک لفظا مرفوع فاعله اصالی کیس و او خام
 اولمغله کی اولدی یصول فعل مضارع مفرد مذکر غائب هجوم و جمله بید
 و بکدر بخا و سر طدر بطنش یصول نک مفعول مطلقه رفعت جلوسا
 کیس خاوی اسم فاعله راضیف مفعول خالی معنای نه یعنی پوش بطن
 لفظا مجرور مضاف الیه و فارین و بکدر شکم معنای نه یعنی بطنش فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب و ضرب بایند یصول معنای نه و هجوم
 ایدر و بکدر با حرف مصاحبت یطش به متعلق فرار کس فاعله قاجمقد
 کریر معنای نه محمول بیت قحان کیم دلاور از طوق اولوب یعنی آج اولما
 حاصل غنی اولسم فقیر اولسم عدویه شد تله با پیشور و زیاده هجوم
 و جمله ایدر با قارنی پوش اولسم یعنی آج اولسم حاصل فقیر مفعول
 اولسم عدویه بک یا پیشماز بلکه آهانه باشین قور و ماغنه مقیده اولور
 حاصل حکم صواش ایدر و مرزیرا سبایی و یاقی براغی برینده و کول فرار
 حمله و هجوم ایدر و بکدر مراد گاه کارزار و هنگام بیکار و دشمنه جان و کله
 و ار ما زیدیرا آینه اعتمادی و ارد و براغینه مصرع ثانیه اسم فاعل
 مفاعیل بایندن فعل ماضی ایر او الیمن و بطن لفظی اکا مرفوع فاعل طوب
 او خاوی البطن تقدیر نده کند و بطن بطنش زیر ابولفت مفاعیل و مفعول
 و کول مصرع ثانی بک معنای نه قحان بهاد و ک قارنی آج اولسم قحانه
 حکم طوتار یعنی قدری اولسم جنگه اصلا طافت کنور صوب فرار ایدر و بین
 معنای نه یعنی دن فرار ایشی **بیت** یکی از و زرا مفعول نه خلقة
 و بوشان در آمد و برکت صحبت ایشان و در و زرا و جمعیت خا طره

واکت

واکت

دست و او با حرف صله و حلقه مانک فتح و لامک سکونیدان است مستعمل
 و لامک فتحیله غیریه در ویشانه اضافتی لامیه در بر کردن بونده مراد میالکله
 یمن معناسنه صحیحه اضافتی لامیه در و صحتک ایستاده مصدر که مفعولیه
 فاعلیه اضافتیه در حرف صله و ذی و اوک فتحیله و زیره راجع ضمیر فاعلیه
 ترکیب وزیر را و یا بر پی معزول اولدی در ویشله حلقه سینه یعنی محاسبه
 و اجمل اولدی و انکرک مصاحبتی بر کنی اکا تاخیر الیدی و جهت خاصه کالال
 و پردی یعنی و نیاجیفه سینه التفاته خلاص و اکا تعلق و تلبیدن آزاد
 اولدی ملک بار و یکدی بر و دل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و گفت معزول
 به که مشغولی بر واصلنده بر او ایدی و سلمه امره ماضی اولمش بر حرف
 اسعلا و با حرف صله و او ضمیری وزیره راجع در دل کردن مفعول اولی
 و خوش مفعول ثانیه تقدیری دلش خوش کرد و پیشین ملکه
 راجع اولور و عمل یعنی تحمل و زارت معزول با حرف مصدر که من تقضیله
 معناسنه در مشغولی با حرف مصدر محمول ترکیب پادشاه وزیر وزیر
 و پادزیر بر و خج کوکائی خوش الیدی یعنی که ورت غضب و تیره کی و
 خشمی کیدوب وزیره صاف دل اولوب سینه و زارت عملی و ختمینی
 بیوردی یعنی تکلیف الیدی وزیر قبول الیدی و دیدی معزول لقی مشغول
 بکدر یعنی رخارف دنیا الیه لوده و قبول الیه پیشان حال و منتشت البال
 اولمقدنه کوشه فراغت اختیار ایدوب قبول و تفرقه دنه اراده و اکام بلیاتنه
 اسوده و لقی اولی و احوا و ریای آنان که بکنج عافیت بنشینند و ندان
 سنک و دانه مردم بستند آنان انک جمعیه را نکر و بکدر که حرفی رابط
 بکنج با حرفی کف کاف عربک ضمیه بود و حقیر که عوب زاویه و بر عافیت

و این کلمه در لغت است

اضافتی بیایته در عافیت الله فافولند نه بلای و فاعل الیکه و بر لر بر چرخ سن و بر
 سنک کسری و در نیک شد یدیه سنکه اضافتی لامیه در سنک سنک
 فتح و کاف عجله کلب و بکدر و دانه الفقه و الفقه اعز و بر لر محمول است شکر که
 عافیت و فراغت کوشه سینه اولور و بر یعنی خلفه منقطع اولوب کینج خرب
 اختیار الیمش و در ندان کلب خنور مودی ناسک شد و زنده کنایه و دان
 مردم بر کوب بستند بکله و بر یعنی کوشه تقاعدا اختیار اید و نکر خلفه مودی بر بند
 و غیبت کوه و بد کومر و مدن خلاص اولوب سالم اولد بر عافیت یرینه قناعت
 باز الکر ناموزون یازوب خطا الیدی کاغذ بدیند و قلم شکستند و ز دست
 و زبان حرف کیران رستند کاغذ کاف عربی و ختمین مفتوح معی و زال معی الیه
 مشهور عرچه فرطاس و بر لر بدیند ک مقدم مفعولیه با حرف ناکید و بید فعل
 ماضی جمع فاعلیه بر تید بکدر و بکدر قلم معروف شکستند مقدم مفعولیه زبانه
 حرف کیران لامیه حرف کیران وصف ترکیب کشت سنک غیبی و نقصانینی ملوک
 و بکدر الف و نون ادوات جمعه محمول بیت عافیت بود با غنیه اولور انکر کاغذ
 و فتری پاره لبوب قلمی شکست بکله بر یعنی عالم ظاهر و جمیع عوالم و علایق
 و نبویه ترکشاید و ب دنیا و مافیها و ان ال چکوب مارغ الببال و اسوده حال
 اولور و بر عافیت هر سینه دن آزاد و سالم اولوب حصو را بکله بر و خج بد کوبیر
 بیکر الله نه و بکدر بن خورن لکله بر یعنی کوشه فراغت اختیار الیمش کعب بین و
 کوبیر شکر و حسن نه خلاص بولد بر حضرت شیخک بیوردی و غی نا و واقع اولور
 خلقک و بکدر انبیاء اولیا بیکله خلاص بولد و کول که عباد و زبانه و ملک گفت
 و آینه مارا خرمندی کافی باید که بر میر ملکست راست یه آینه البسته خود منک
 با حرف و جدت کاف بکدر مفعول معناسنه و کیم بستند و بر با و تریله با فعل

و این کلمه در لغت است

مضارع مفرد غائب کرک و بگذر که خوف را بطرف صفت تدبیر مملکت مصدر
مفعولیه اضافه شود و اوقات مفعول باشد فعل مضارع مفرد غائب
شاید ندان محمول بیت پادشاه دیدی البته بیزه بر خاقل مفعول
که تدبیر مملکت لایق اول یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت شایسته و سه اول
بر خاقل و دانا و صدر و زار نه سخن بر مرد کار از کرک گفت نشان خود
کافی است که بچنین کار بماند و ندهد خود و مند کافی بیانیه که خوف بیان
بچنین با خوف صله تن دن مراد وجودی و ذاتی در حرف تاکید ندهد فعل
نقی استقبال مفرد غائب و بر میباید بگذر یعنی بگوید ایشله کبریه و بگذر
نیکب و وزیر پادشاه دیدی خود و مند کافی نشانی و علامتی اولد که بگوید
ایشله کندهی و بر میباید بگذر یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت اختیار یله و اخل اولد
حاصلی خاقل و دانا اولد که بچنین ایشله قریشمایه و کند و یله بگوید و شود
مصلحه اختیار یله که رفتار را بلیه بیت همای بر همه مرغان ازان شرف دارد
که استخوان خورد و جانور شایه زارت همای بر طبع معروف است اسبدر
سابق بعضی خواصی بیان اولدی ایدی ازان اوقات تعلیل لاجل
شرف رفعت معاشنه در دار و فضل مضارع مفرد غائب و ارفندن
عبارة تد که خوف تعلیل و یا خوف بیان استخوان همزه نک و تانک ضمی
و تنیک سکونی و واور سبیل کموک و بگذر جانور جان روح حیوانی
و ورا اوقات نسبت جانور و بگذر جانور تونک سکونیه او قیو شایه زارت
فعل نقی استقبال مفرد غائب لازم و متعدي کلور بونده متعدد در
معاشنه محمول بیت مرغ های اکیچونه جمع طيور کرک اوزرینه شرف
طونا یعنی آنک ایچونه شرفی و از و بگذر که استخوان سیر و جانور حیوان

انجمنه سایر ذوات مخالف کیمی حاصل سایر قابض و یجی حیوان
کیمی شاهین کیمی طيور کرک بعضینی شکار ایدر انکله معاشنه ایدر باها
استخوانه قانع اولوب جانور جنبی ازار الیمه استخوانه قانعده اختلاف
ایلدیر کیمی دیدی که بیره قریب ایز و کموک کوردوکی برده و متعارف یله قیو
ایلدوب اکا ایدر زیر ایا قلدیر لر یوقدر که برده یوریه سایر حیوانات کیمی
و کی دیدی که بنانه استخوانک و خانیله قناعت ایدر و بعضیلر و یلدیر که
متعارفنده بر خاصه و ارمکونی متعارفنده آلدقه متعنت یعنی طایفه اولور
والعهدة علی الراوی شویله روایت اولنور که همانک و بر بی اکیچونه
صحرای خطا و ختن و دست قیچافده اولیمینی بولور لر تحصیل زبانه
شام شریفه بر عجم باز کاشنده و کوردوم شکر رنگ اولور و متعنت
شکر رنگ اولسم نهاییه بگز روی **مشا** سیاه کوش را گفته ترا ملازمت
صحبت شبر و چه اختصار افتاد گفت تا فضله ضمیمه شش مخورم
واژ شبر و شمنانه و در پناه صولت شش زندگانی میکنم سیاه کوش
فره قولا و دید کلدیر حیواند که از سلاسه ملازمت ایلر اکی قولا یعنی سیاه
پارس و کلو اولور اوقات مفعول ملازمت صحبت شیر او کی اضاف
مصدر مفعولیه در و اکیچونه و یا اولدی کیمی تا خوف تعلیل فضله از تیغه
زیاده قلانه در بر صیده اضافتی لامیه در شین ضمیر شیره راجعه مخورم سیاه
پناه اسبدر صیغنا حق معاشنه صولت اضافتی بیاتیه در پناه اسبدر معاشنه
اسم مصدر در دین و اضافتی لامیه در و بین مجاز از کتاب ایستادن
فونگانی و بگذر حیات معاشنه محمول ترکیب فره قولاغه و یلدیر شکار
صحبت ملازمت تد و جمله اختیار واقع اولدی فره قولا و دیدی تا کیم شکار

بسیور

الی و کی حیوانک کند و نه باقی فلانی بی سیم و دشمند شونده انک
 ضولت و شدنی صیغی خا غنده کچینوب ویرکک الیم یومانی حفر شیخ
 پادشاهانه وزیر نسبت ایراد الیمش گفتد اکنون که بطل حمایتش
 آمدی و شکست نمیشد شرافت کردی چنانکه بکینه نیان تا بحلقه خاصات
 در آورد و از بند گانه خلعت شمار که حرف بیانه یا حرف صلیه
 ظالمک کسری و لامک تشدید بکه کو که در حمایت حفظه و بر لایضا
 بیانیته در بین شیر و راجع در آمد در حرف تا کید و یا حرف صلیه
 نعمت مصدر که مفعولینه صافیه رز و یک بونک فتحه یقین و یک
 قریب معنای نه تا حرف تعلیل یا حرف صلیه حلقه خاصان اضافتی بیانه
 در حرف تخمین کلام آورد و اوک و رانک فتحه لریکه کتوره و یک
 آوریدن آوردن و بین غلط الیمش بند گانه محاص بیانیته محصل
 ترکیب قزه قولا غده وید یلر شمدیکه ظلم حمایتیه داخل اوک و شکست
 اعتراف الیک نیچه شیر یقینه کلامک تا کیم منی حاصله بیانیته
 او اخل اید و محاص بند لودنه عذاییه یعنی بود که بکین سبب در که بر سعادت
 وصول ممکن بکین هرگز بیانیته قریب الیمیوب ایراد نه سیر انجیک گفت بچنان
 از بطش او این بستم همچنان انجیلین و یکد کلامک معنایه یعنی شیرک
 انحصار بند لودنه و شکست اکنون صولت و شدتند و بطش و غضبند
 و یکد پاک و کولم جابز در که بر کوه قهر و خشمینه مظهر و شوب بی هلاک الیمیه علی
 انحصار که آج اوله بیت اگر صد سال کبر آتش فروزد و اگر یکدم در او افتد
 کبر کاغذ عجمک فتحه آتش پر ستم در لودنه و بر جمعی و بر جمعی و بر جمعی
 فروزد و فاک و رانک ضمه لریکه و رانک فتحه قهر و زیدنه یا کلند

درست

یعنی

یعنی یا قن معنایه همزه الیه و همزه سه لفتد بر و با حرف تا کید سور و
 فعل مضارع مفرد غایب لازمه متعدی پیشنده مشتکر لازم اولنجه فاعله
 کبر و متعدی اولنجه فاعله آتش و مفعول کبر اولور محمول بیت اگر یوز بیل
 معبود وید آتش عظیم و تحیل ایدوب آتشکده به او و لودنه و کوب بر
 سو یوز رسم فایده الیه و بر اگر بر نفس آتشکد ایچینه و شریک یاز و یا
 خود آتش آتی یا قریب آتش عظیم الیمدی و یو آتی اسیر کز پس
 سلمه لینه بود که در مثلاً یوز بیل خد متشده پروانه اولوب یا شک و یا
 قیامتک اونی رنجش خاطر سید کافیا را فتد کیدیم حضرت سلطان
 رز بیاید و باشد که سر پروا فتد واقع اولور و یکد رندیم بونده مصاب
 معنایه در سر پروا ک نفیری سوس پروا در محصل ترکیب واقع
 اولور که پادشاه حضرت شک ندیمی البتون و انچه و اسباب و آن طون
 بولور یعنی گاه اولور که خود و کیم و لطف و احسانه مقارنه اولور و گاه
 که باشی کید یعنی مظهر قهر و غضب اولور و باشند چبقار و حکما گفته
 اند از تلون طبع پادشاهان بر عذر باید بود که گاه بسطی بر بخند و گاه بد
 شنامی خلعت دهند تلون فعل بایند منصرف در و لودنه و لودنه
 و انجا که کیر مکر محمول ترکیب و حکما و عقلا دیشلر و پادشاهلرک
 طبعی تلونند حذر و زره اولم کرک یعنی مختلف احوال لودنه و تغیر مزاج
 و ابلوار لودنه اجتناب الیک کرک که گاه اولور که بر سلام سبیل رنجید خاطر
 و پریشان دود اولور و گاه اولور که بر دشنام سبیل خلعت و نعمت اصان
 ایدر لرحاصلی مزاجلین اکلماق کرک و گفته اند طرافت بسیار بندجا

دک	دک	دک	دک
----	----	----	----

و عیب حکیمان به حصول ترکیب و اخ حکما و عقلا و بمشله که چون ظرافت
و حسد بلق مخکله که و مسخره رکن خبر بر بعضی المهره مخصوص کار و اما عقلا
و حکما و علما فتنه زیاده شو خلق و شاطر لوق زیاده عیب و محض نقصاندر لیکن
اجبانا ظرافت و نزاکت و کثرت طبع و درون اولی صیو بدن معده و در کول
بلکه و انجا عیوس الوجه و غشاک شکل اولی محمل طعن و مقام شنیع اولی
الحقیقه مذموم حاله در بیت تو بر سر قدر خوب بن باش و وقار بازی و ظرافت
بند یانه بکذا رتوک غشینی تمام اشباع الیک کرک که و او مملو ظا اولی
موندن اولی سر بونده سول و هوام مناسنه و قدر مقدار مناسنه و در تقدیری
بر سر حفظ قدر و وقار قدر معطوف بازی و ظرافت بکذا رتوک منفعیل صحرایه
و بند یانه غیر صریح یا حرف تاکید که از کاف عجمک منبیله فعل امر مفرد محاط و یکدیگر
یعنی ترک ابد حصول بیت سن کند و قدر کرک حفظی سواد سنده و وقار کرک مایه
هو اسند اول یعنی مقدار یکی و وقار و کی رعایت او زره اول و او یونی و ظرافتی
و مسخره و ترکتی ندیده قدر یعنی المهره حواله ابد زیر ابکار المهره سوار و در حکایت
یکی از رفیقان شکایت روزگار نام عد بنزدیک من او ر که کفاف اندک دایا
و عیال بسیار رفیقان رفیقک جمعیدر بولدا بشله و بکدر شکایت روزگار
و نام عده اضافت بیانه با حروف صله نزدیکت مناسنه در غنچه کیمیه
اضافت لامیه و او در فعل ماضی مفرد غایب فاعلی یکدیگر که حروف بیانه کفاف کانک
فخیله رزق و یکدیگر اندک آزد یکدیگر قلیل مناسنه عیال غشاکت که به فقر او یکدیگر
جمع غشیل غشاک فخی و یا یکدیگر که به حیا و جیدک جمع اولی و غشایی ایول و یکدیگر
عیالی فرزند و دختر و تخصیص ایلمین بیلز ایشم حصول ترکیب حضرت شیخ

در فقیله

در فقیله

بر فقیله و خبری روزگار نام سعدک شکایتی بنم قنیه کتوری یعنی
بکار مانع غذا کرک و ایام مکارک عدم موافقت شکایت ایلدی که قوت
و زادم و عیال و خورندم چو قدر دیو عیال کشینک او زربنه نفقه سی
لازم اولانه دیر لوطا فقه بار فاقه ندارم انشا فتنه لامیه لور در بار بو کدر
فقر و حاجت و دیر لر یعنی فقر و احتیاج یو کینه طاقتم یو قدر یعنی فقر و طاقت
کتور مزیم بار با در دلم آمد که با قلم دیگر روم تا در هر صورت که زندگانی کنم
کسی را برینک و بد من اطلاع نباشد بار بونده کمره معنای در و اما ادوات
جمع معلوم اول که بو ادوات جمعک ماقبل ککن او قونر مکر که جمع اولی
انجلی با رسمی اوله که کیسی نه که کیسی پس اول وقت متحرک او قونر لاله
و زاله بار بر پس با با در آنک فخیله و این مذکور قاعده به مخالف سوچیک
حرف بیانه با حروف صله اقلیم و بیاجه ده مفصل بیانه اولندی و کمره اضافتی
در بعضی نسخه ده با قلمی یا او حد لره و افکار یکبسی در جائز و روم رانک
و او ک فخیله لریه فعل مضارع متکلم وحده در رویه بونده کیدم و یکدیگر را حروف
قلیل که حرف بیانه زندگانی و آنک فخیله بونده معاش مناسنه و در دیگر یکدیگر
کسی یا حروف وحدت و ادوات تخصیص بر حروف استعلا بد من لامیه و اطلاع
نباشد اطلاعی اولیه و یکدیگر حصول ترکیب رفیق دیگر که کر آنکه کو کله کلدی که غیری
اقلیمه کیدم یعنی ترک دیار ایدم تا هر صوره کم معاش ایدم هیچ بر کیمه نک
بنم ابومه ویرا مانده اطلاعی اولیه یعنی ابومی کچنورم بار از منی کیمه بیاجه
هر نه وجه ایلک کچنورسم حاله کیمه مطلق اولیه بیس کرسنه غشاکت
ذاتست که کینست پس جان لب آمد که بروکس نکر سیت کر سینه بونده
غشاک غشایی و رانک سکول و سینک کسول آج و یکدیگر عریجه چو جان و در تقدیر

در فقیله

کلام پس کنن کر سنده اه حقت فعل ماضی معروض غائب یا تندی و اولی و میبند
 مشترک میبند و در کتب است که حرف بیانه کست کید و مکدر معلوم اول که چه و که
 چهار تکی ادات خبر اولان سین و نایه منقل اوله با رسی بایه تبدیل اولور
 فاحفظ پس جائه تقدیری بس کس راجع آه بلب با حرف ملاب و اولور که
 حرف بیانه بر حرف استعلا او ضمیری مذکور که راجع در کتب فعل نقل ماضی معروض
 در کتب تن دنا غلامادی دیگر محصول بیت و یا نغز بنده و اقلیم آخو و جوق
 کیمه آج یا تندی و اولی و دی و هیچ بر کیمه بیلدی که بواج یا نوب او بویانه کید
 و کیمک او خلید و جوق کیمه نک جان دو داغه کلدی و او زنده کیمه غلامادی
 یعنی و بار غز بنده جوق کیمه سلیم روح ایلدی و هیچ کیمه او زنده ماتم جوق
 انلامادی حضرت شیخک بو سینی و یا نغز بنده اولان غز بانک احوالین بیانه
 ایدر فی الواقع بیور و دقلری کیدر باز از شمات اعدامی اندیشم که
 بطعنه و رفقای من بچندند سعی مراد حق عیال بر عدم مروت عمل
 کشند و گویند شمات دشمن دشمنک پلا سنده و خزینه سو بنگه در کتب
 اعدا تجرید بطریقیه ذکر اولش اندیشم فعل مضارع متکلم و حده و فکر خوف
 ایدرم دیگر که حرف تعلیل و یا حرف بیانه با حرف مصاحبت ملعن لغته
 نیزه ایلد او مغه و بر لایا بونا کیمی تر کرد و دخل و تعرض معکسند در و آغز
 با در سیمی شکلی علامت نقلد غز بنده عجمیه قفا قاک فحیدله که دیگر
 اضافتی لامیه در سعی مراد مصدر کن فاعلیه اضافتید عدم مروت لایه
 محصول ترکیب و یا نغز بنده باشم الوب کینک استرم کنه و شندر کنه
 او شنورم که ملعن و شنبه آرمده کور و رستم عیالم حقیقه عجمی عدم مروت
 محل ایدر راجع صلی ترک و یا راکمک خاطر مدینه کچر لیکن شمات اعدا و نه ملعن

تعلیل

اندیشم ایدرم که ضعف غیر نمه و عدم جبهتمه عمل ایدوب سو بیلد قطعه بین
 ان بر حمت را که هرگز نخواهد دید روی نیک بختی با حرف تاکید بین فعل امر
 مفرد مخاطب بر بنده کور دیگر بعضی نسخ و مبین و ششمش فعل نهی
 مخاطب کورمه دیگر بی حمت بی حاروی غیرت دیگر ادات مفعول که حرف
 صفت و یا حرف تعلیل نخواهد دید کور میسر و دیگر ویدونه ویدنه معناسنده و
 مفعول نخواهد اضافتی لامیه در نیک بخت و صفت ترکیبید با بون بخت و بختی و
 یا حرف مصدر و اولتلیک دیگر محصول بیت اول حار سز و غیر سز نامردی
 کور که هرگز دولت و سعادت یوزینی کور میسر و و با کور میچکد نخواهد دید که معنای
 کور منه که در ویندر حق او ای ایدر مشله مبین او لیچ و دیگر اولور اول بر حار و بخت
 نامردی هرگز کورمه یعنی یوزینی کور و ب التفات ایدر جک نامرد و کولده بین امر
 ویندن و بین اصابت الجمش مذکور بیتک معنای مخاطب بقی سعی مسئله اولان
 پس نخواهد دید که معنای و خا نلیره عمل ایدوب کور مسوده وین لزوم بالانرا
 بیور مش مبین نسخ سینی اختیار ایدر نه بی جهت و دخل و تعرض ایدر کنه و دخل
 معترضه و من اسانی کز بنده خویش من رازن و فرزند بکزار پسختی من اسان و صفت
 ترکیب صاحب حضور و راحت و دیگر و یا حرف مصدر کز بنده کاف غمک ضمیمه کز بنده
 فعل مضارع مفروض غائب اختیار ایدر که بدند و بین اصابت الجمش خوشتن او
 رسمی دروم تتمه ایلد کند و دیگر و ادات مفعول کز بنده کن اسان مفعول اول
 و خوشتن مفعول ثانی کیدار و فعل مضارع مفروض غائب فور کیدر و دیگر زن
 و فرزند مفعول سرعی و بختی غیر صریحی و یا حرف ظرف و یا حرف الصافی و یا حرف
 محصول بیت کور اول بی حار نامردی و یا کورمه هرگز که کند و نفی سینه حضور و
 اختیار ایدر و غوت و او خلا نینی شدت نفوذ فناء فور یعنی کند و باین الوب ک

و یا حرف ملاب
 و یا حرف ملاب
 و یا حرف ملاب
 و یا حرف ملاب

و یا را بید و اهل و عیالینی بلا و محنت و فلاکت و فکر کرد و حاصلی کند و طالب
 حضور و صفای لوب کید و اولاد و انسایی فقر و فاقه و فقر بیت ثانی
 اول مقام تعلیم و واقع اول شد در تمام و در علم محاسبه چنانکه معلوم است
 چیز و انهم یعنی دانش علم محاسبه در انجلین که معلوم کند در بر نشه بیورم و ان
 و فقر و فقر اقامه و اسلوب کتابت و معلوم کند در بر مقدار و قوفم و ارد
 اگر بجایه شما جهتی معاین کرد و که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه عمر
 از عهد و اشکران نتوانم بیرون آمدن اگر حرف شرط با حرف مصائب
 سیتی متضمن جایه قدر و منصب و منزلت شما به اضافتی لا مبتدئ یعنی
 یا حرف وحدت کرد و فعل مضارع مفرد غایب اول و دیگر صورت معنی
 حرف رابطه صفت موجب جمعیت اسم فاعلک مفعولیه اضافتی
 خالیه مصدرک فاعلیه در باب فعل مضارع مفرد غایب اول و دیگر صورت
 معانی بقیه عمر لامیه و جمله شکر حق شکر دیگر آن لفظیه اضافتی
 مفعولیه در بیرون طشیر محمول ترکیب اگر سکر دولت و سعادت
 سبیل به جهت معاین اول که موجب جمعیت خاطر اول عمر مک بقیه
 انک شکر حق طشیر و جفا فاعله قار و کوم یعنی اگر سکر قدر و مرتبه
 سبیل جمعیت خاطر اولاج بر خدمت و وفتر و محاسبه به متعلق بر خدمت
 بیور بیور اول و اینچه اول احسانگر شکرین او الیکه قار و اولما زین کفتم
 ای یا رخل یا شاه و طرف دار و امید دانه و بیم جان و خلاف رای خود
 بدین امید بدان بیم افتاد و محمول ترکیب رفیق دیدم ای یا پادشاه
 عملک یکی جانین و اربابش انک امید یعنی نعمت دنیا و برسی جان
 نور قوس یعنی غضب و قهر سلطان مظهر و شکست و خطراتی و غیره

خلاصه بود منصب و ریاست امید بجزان نور قوسینه و شکست یعنی ورطه
 بدلا که و خطر خانه پاک و شکست کس نیاید بخانه و در پیش که خراج زمین
 و باغ بد و با حرف صله خانه و در پیش لامیه که حرف بیایه خراج زمین لامیه
 فعل امر مفرد مخاطب و بر دیگر محمول بیت در پیشک خانه سینه کعبه
 برکت و باغک خراجینی و بر دیو حاصلی برکت معطایه سینی و ارضک
 خراج و عشرین و باغ و باغچه نک خضروات حقیقی در ویشد یکم ستر
 اول بوئم و مالک اولما زیوخ مالک و ساندند ایستاروی یا بشوین
 و غنچه راضی شود یا بکشد پیش راع به یا جایز در که حرف ایند اوله عریده
 کیمی کسر همزه الیه و مخاطب رفیق اوله یعنی یا بشوین و غنچه فقر و فاقه یعنی
 و انکله فایع اول و با سلاطین خدمتین اختیار ایدوب قبل قبول الیه لاشم کن
 زراغ و زغن طعمه ایسون و یا حرف عطف اوله مابعدین خراج عطف الیه لاشم کن
 اولمقدر یکم بندو کر که بر آید که در کاف عجمک نمیکند و هر چه کلیه و بر کاف عجمک
 و لامک سکونیه محمول بیت خانه و در ویشد کیم کلمه که شو و غنچه به راضی
 اول یعنی اهل دنیا کیمی غم و غنچه چکوب بلیه به سابر اولوب راضی اول یا بگر
 زراغ او کینه قوبو کر زراغ او کینه قوبو محنت بلیه دنیا کیمی چکمه ن عیار در حاصله
 در ویشد و تارک دنیا به خانه سی اوله و فی تقدیر چه کیمه قوس او کینه کلور
 عوارض و کور کچ و عوبانچه سین تقاضی الیوب انواع عقوبات و اصناف
 تکلیف الیه اما اهل شریقه و عفار و الما محنت و بلا چکوب تشویش و غنچه و الما محنت
 و کول و در ویشد بغدای انکی سیر حاصلی در ویشد بو مذکور انکه مکلف و کول بو
 رفیع مخاطب ملوب یا فقر و فاقه یعنی فقر چو شدن تشویش و غنچه به راضی اول و یا
 کند و مخاطب و مملکه به الفا ایدوب مقول بیل و بیل رفیع تحصیل بلا محنت

و کول

غیری سیاقه و سیاقه ملائم و کول فاعل گفت این سخن موافق حال من
 گفتی و جواب سوال من نیاوردی شنیده که گفته اند هر که خیانت و بر سر
 از حساب بلرز و موافق حال اسم فاعلک مفعولینا متا فیتدر و منه
 لامیه و جواب سواله بولیه در و ز و فعل مضارع در و زیدنه بر سر
 سعی و کوشش ایلمکه در بولیه و با حرف تاکید لرز و فعل مضارع مفرد غایب
 محصول ترکیب رفیق ویدی بوسوزی بنم حاله موافق سولیک و بنم سواله
 جواب مطابق و مناسب کنو بعدک نیز این سکا و شوای استقامت ایده
 و سن بن اهل خیانت عفو با تیله تخویف خنجر بر ایدر یک استیث
 نیک بو ضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلرالی حسابدنه و بر ریعی خیانتی
 و مقامی ظهوا ایلر و میو خوقدنه البنی عشم ملونا **شید** استی موجب رضای
 خداست کس ندیدم که کم شد از ره راست راستی یا حرف مصدر موجب
 اسم فاعلک مفعولینه اضافتد رو خدا یا اضافت لامیه در کس ندیدم که
 مقدم مفعولیه محصول بیت استقامت خدا نیک رضا سینی موجب کیمیه
 کوردم که ملوغری بولدن ضایع و پاک اولدی یعنی طریق مستقیم پاک
 کم اولد و غین کورمدن کم شدن معناسی بیندی و یکله از روی و یک و کولدر
 فعل فعلیه تغیر ایلر از مشله حکما گفته اند چهار کس بیایه بر بخند حوامی
 از سلطان و زو اتا پاسبان و فاسق از غماز و روسپی از محتسب و آنرا که
 حساب پاکست از محاسبه چه پاکست محصول ترکیب و حکما و همیشه در و
 کیم دور کیم و نه جان و کولکدن انجینور لر حوامی پاوت اهدن زیر آئی ال
 کنو نیجه یا چنگله اور آئی و یا قاز و غنه و او غری پاسبانده زیر آئی ملونا و اولد
 و حاکمه البدوب سیاست ایتدرن و فاسق غماز و نه انجینور زیر آئی ضوایشی

و کول

طوندور و روسپی محتسب دن انجینور زیر آئی محضه اسم قتل لازم کلور
 و کول اسم بوز و زده معلوم اولد که عجمه مناهن شرعه متعلق اولانه احوال
 کوررتش رب خرد زانی و تارک ملتوه بولور و نه غیری احوال محتسب عجمه
 و محتسب صلیحای علما دینه اولور مشر و اول کیمه نیک که حساب
 محاسبه دینه اکانیا که خاصه بنی من مقیم کیمدن نه پروام وار دیگر
قطع مکن فراخ روی در عمل اگر خواهی که وقت رفع تو باشد مجال
 شک فراخ فاکت فتحی و کسر یک کیمه دیگر و اسع معنانه فراخ و یک
 فیتجلید صف ترکیبدر رویدنه رفیق دن و کول و یا حرف مصدر در و ز
 فراخ و شک ظریفتر اگر خواهی مصراع نائینه مرهوند که حرف بیانه وقت
 رفع لامیه در وقت غزل دیگر و نه یا صاف مصدرک مفعولینه در بار فعل
 مضارع مفرد غایب نونده اولد دیگر مجال فاعلی یعنی اسمی اسم مکاندر
 جولا نگاه معناسنه محل حرکت دیگر و ششم اضافتی لامیه و شک ظار دیگر
 عریضه ضیف و بر لر باشد فعلشک خبریه محصول بیت عجمه ایکن فراخ روک
 ایلمه یعنی هر ایشده اعتدال ایلمه حرکت ایلمه اگر خلقله معامله ده و اگر تعبیر اولیانه
 خدمته حاصلی نه کیم به تحفیر و تغذیب و زره اول و نه خیانت و شفا
 ایلمه و بلر سک که غلک زماننده مجال مقال دشمن شک و نه کام تقبیلش
 و تقصیده پای اعتراض شک اوله حاصلی منصبده ایکن هر کارک عدالت
 و استقامت اوزره اولشون دیگر و یکم معنایی منصبده و عجمه اولد
 حاله حد اعتدال دن تجاوز ایدوب مسرف و مبتدرا اولد و بین معنایه شنده
 الیشون نو پاک باش و مدارای برادر از کس پاک نشد جامه و پاک
 کاران بر سنک نو مبتدرا پاک باش خبری باش فعل امر مفرد مخاطب

و کول

و کول

با شیدند سن پاک اول و بکدر مدار فعل نهی مفرد مخاطب و در آیه
 طوتما و بکدر پاک با غریبه آنیمتک و بکدر بوند و خوف معنای سنه در جامه و
 ناپاک بیانیته کارخانه کاف بچلیله و را و مضمومله بر چیر بچلیله و در آیه مطلقا
 اسواب یو یانه مرا و در جامه تنور و غیره یکی مفودی کازر و در غیبه قصار و در
 مبالغه صیغه سیله محصول بیت خطاب عالم طریقه سیله پیورای برادر سن
 پاک و مستقیم اول یعنی هراشته و پشت و بکدر پاک و اول و هیچ که در خوف
 و خشیت الیه که طوغری اولانه بر کیمه زبان و رازلق ایده مزیر آنا پاک لباسی
 کازر لطافت او در پاک الیمک ایچینه حاصلی کارنده پاک اولانه احد اوین
 با غیار و نه و مکدر و خیله لرزنده آزاره و سالدر آنا پاک و جاین هر کدن بر او
 گفتیم حکایت آن رو باه مناسب حال نیست که دیدنش کر بزان و افتا خیران
 کسی گفتش چیا فتست که موجب چندین مخافتت گفت شنیدم که شتر را
 بستر می گیرند رو باه و بکدر و روزه الفک حذقیله و لغت معلوم اوله که هر کس
 آخوند الفدن و یادن و و او و نه صکره با اصل اوله بود و فک انبائی و این
 جائز در مثلار رو باه و روزه و روزه و انبوه و انبوه و در لقا حفظ حکایت مبتدا
 مضاف الیه و رو باه مشار الیه مناسب خبر مبتدا حاله اضافی اسم فاعل ملک
 اضافت و توبه لایته که حرف بیان و بد فعل ماضی جمع غائب شین نمبر منصوب متصل
 معنایه مفعول اول و کر بزان کاف بچمک و را و مضمومله نک که به صفت مشبهه
 کر بزند و فی جاعن و بکدر افتا و دوشگون و بکدر افتیدن خیران قلعا غن و بکدر
 خیر بندن با و ج صفت رو باه بکدر کر بختن و افتا و نه و خاستن و نه مشتق
 احوال استفاقدن بی بهر و امش کسی یا حرف وحدت گفتش شین رو باه
 راجع رافت بلا به در که حرف بیان و یا حرف رابط صفت موجب چندین اضافی

انجمنک
 سحر

اسم فاعلک مفعولیه اضافت مخافت مصدر میمی در خوف معنای سنه چندینک
 مشار الیه گفت رو باه ویدی که حرف بیان شتر او و بی و بکدر با خوف صله
 و با خوف مصاحبت سحر و سن مضمومله نک شتمی و خا و مضمومله نک سکونیده و سن
 استخدا ام الیمک لری سنه مثلا و لاغ آتاری و سایر سنه که صفت قوللا زور
 میگیرند فعل مضارع جمع غائب طوتما و در بکدر محصول ترکیب رفیق و دیدم که اول
 و بکدر نک حکایتی که اولینور سنک حالیکه مناسبه که الی کور و بکدر فی جاعن و دوشگون
 و قلعا غن یعنی دوشم دوره سیکه سیکه دور مایوب و فجار بر کیمه اکا ویدی و بکدر
 و در که بود و خوف و خشیت و اضطراب و فرار و باعث اولی رو باه ویدی که استیدم
 دوه الی سحر به طوتما رجا یز و در که بنی و طوتما و نور قوسدن دوشم دوره و فوجوب
 کیدرم سحر لفظ غری اوله و غینی انکار ایده و انکار ایده و ز گفتن ای سفیه شتر را
 با توجه مناسب و نوابا و چه مت بهت رو باه ویدی ای سفیه یعنی خفیف العقل
 شترک سنکله و مناسب و وار و سنک اکانه مت بهتک و ارجا صلی را که
 و نه و کلو نسبت بود که بوبله و هم و نیمه و و شترک گفت خاموش که اگر حسوان
 بعرض گویند که این شتر است و گرفتار ایم کر انم تخلیص من باشد با تقبش
 حال من کند و تا تریاق از عراق آورده شود و مار گزیده مرده شود و که کاف عربیک
 کتر الیه اسعدر کیم معنایه و را و ادات تخصیص کیمک و بکدر غم تخلیص لایته
 و منه اضافت مصدرک مفعولیه و زما حرف تعلیل غم تخلیصه فید و تقبش
 حال مصدرک مفعولیه اضافت و منه لایته تا بوند حتی و الی معنای سنه و زریان
 مفرد و عراق یکی در بری عراقی غرب که بعدا و در بری عراقی عجم که اسفها و
 مرحوم و مغفور سلطان سلیمان یکسینی سیکه بر سیده طولانی و غی ایچون
 اول سفره عراقین سفری و بر او بغدادی اول سنه و فتح الیمک و پس معلوم

در سحر و سحر
 در سحر و سحر

در سحر و سحر

اولدی که حضرت شیخ عارفی مقصود ظاهر باشد در که اول زمان خلفا
مختی ایدی و زیاده معمر ایدی آورده شود و کنوریش اولدی و یکدیگر مار کزیده وصف
ترکیب در تقدیری مردم مار کزیده در کاف شیخ فخری و زانک کسریده لغته ایست
اما بونده صوفی معناسنه در مار کزیده به عریجه طبع ویر از برای الخ لامک
فخری حیوان و سیلا صوفی غده ویر از مرده شود اولمش اولور حصول ترکیب
بولیده وینه دیدی اسم اولک که سوکد و گز سوز زاندر که اگر خسود و غرضله
ضیه که پوشتر در کفر یعنی خسود و سوزینه اختلا و ایدوب بنی جبر و قهریه
کرفتار ایدر اسم بنی قوتار ماغه کیمک غمی اولور که نیم حالیه تقشیر الیه نیم
رو باه اولوب شتر اولما و غمی بیلدیره و بنی قوتار غرافه تریاق کنور و شتر
صوفش کیم اولمش اولور یعنی اول زمانه توقف ایله ایدوب بکاد مصلحت بود
کرفتار اولما ماغه کوشش الیم و الا بن رو باه یغیم اثبات اینجه تمام اولور
و تراکچین فضیلت و دیانت اما خسودان و کینه و مدعیان کوشش بن
اگر ان چه حسن سیرت است بخلاف ان تقریر کنند و در معرض خطاب پادشاه ایل
و محل غتاب افتی در ان حالت که احوال مغالت باشد مصلحت ان می بینم که ملک
قناعت حرامست کنی و ترک ریاست کوی که حافظانه گفته اند بعضی نسخه در همچنان
برینه همچین دو شمش یعنی انجلین که بیلورم و یا بوخلین که بن بیلورم حاصل
بیلد و کم کینی کین کاف عریک فحیلد پوسی و یکدیگر و لون و دال اوات جمود
حسن سیرت مصدر کن فاعلیه اضافتیه و شسته اضافت لامیه معترض بونک
کیبی بر از محل معناسنه در شتر و از برای معوض شول لباس ویر که جاریه شایسته
صافا قی ایچنه کیدور که کوزل کورینه پس معوض تمکک کسری و زانک فحیلد
مشهد را تا هیچ تمکک فخری و زانک کسریده و این غندی سولیش غتاب

از املق و فایمق معناسنه در مغالت و نا اباتی حالت تاسی ایچیندر ملک قناعت
ملک قناعت بیایته و حرامست حفظ معناسنه مصدر در ترک ریاست مصدر
مفعولینه انما فیدر کوی فعل مضارع محظ طبع یعنی و لده و زبانه ریاست
ایلمدم و بیستک حاصلی ریاست هو اسنده کلبا کچه سک حصول ترک
شیخ رفیق بیورر و به شتر اولما و غمی معوض محققه که ایچ کلامنده رب یوف
سنگه انجلین که بن بیلورم و یا بوخلین حقیقت حال و فی نفس الامر دیانت
و تقواک و فضیلت و استقامتک کمال مرتبه و در هر نه خدمت که کما تعین
اولسه کما یغی حقن کلور سک اما خسود و سوزیده و در یعنی و و نه حرام
ظاهر و سیکلمه دوست صورتده معامله ایدر و ممد بیلد یعنی سنگ واقع اولور
خدمته استقامت و پرهیزک خلافتی دعوا و کوشش شین لرد یعنی
المیصال معترنه قاصد و هفوات و نلات ایریلدر مکه مقید و مترصد اگر
اول که سک حسن سیرت کیمک خلافتی تقریر ایدر اسم یعنی اتفاق
پادشاه سک استقامتکی سقامت و صدافتکی خبات تقریر و بیان
ایدر اسم و پادشاه سک معوض خطایینه کلمه سک و محل عنایینه و ش
سک یعنی مقهور و معاتب اوله سک اول جالده سک حفره معقول و مقبول
سوز سولیکه کما کفر و طاعتی اولور پس مصلحت الی کور و رم که ملک قناعت
حفظ و حرامست ایلی سک تا کیم دشمنانه و بدخواهان سکا ایچ بر وجه طعن
و تعرضه ظفر بولیده و دشمنی ترک ریاستی و جاه و منصبی و هوا و آرزو سینی
کو کلمدن کلبا قلع و قمع ایدوب اخراج ایلی سک که عقلا و حکما بیور شلور و میت
بر ریاد و منافع به شمار است اگر خواهی سلامت بر کنار است حد ریاض
طرف و ریاد و کز در با منضمین اولور و غمی طریقت معناسینی تاکید ایدر منافع

از املق

جمع منفعت خواهد بود و یکدیگر به شمار آید حساب معناسند و خواهی فعل مشتاع
 مفروق مخاطب فعل شرط و بدل است و یکدیگر سلامت مفعول و در حرف تلفظ
 معروف پس و تا ادا ت خبر در کنار است جز او شرط در حصول بیت و زیاد
 منافع و خواهد بود به خود به شمار و اما اگر سلامت و عاقبت این است که گناید
 یعنی سلاطین خدمتی در یا سقر نیند بکنز هم تقع جلیل و هم خطر عظیمی وار و در
 و بین معنایه و اصل و کول ایمن و بالاید و بین گنایک رفیق این سخن
 بهم برآمد و در و هم کشید و سخنهای ریختن امیر گفت گرفت که این سخن عقل
 و کفایت است و فهم و درایت و قول حکما درست آمد که گفته اند دوستان
 زندان بکار آیند که بر غره همه دشمنان و دوست نمایند بعضی سخن رفیق
 چون این سخن شنید و اقع این سخن دن مراد و راه قصه سید را
 پسندید به هم برآمد منقبض و مکرر اولای و یکدیگر در روی در هم کشید و ای
 بوزیری پوزنار و ای یعنی عبوس الوجه اولای حاصلی خضبه گلدی و سخنهای
 ریختن امیر بیانی و ریختن امیر وصف نزدیک ریختن فرزند ریختن
 و در و الم و ریختن گفت سو یکم طوطی یعنی سو یکم باشد و ای حرف
 رابط مقل و قول در کفایت حکمت عطف تفسیری واقع اولش نشانه که خواج
 حافظ کفایت عطف تعبیر ایمن **منه** چنانکه ام سنگدل بی کفایت
 به عقل و ادراک و یکدیگر پس خواج که بویته عقلی کفایت اضافه ایمن
 به کفایت ایمن **بیت** من و انکار شراب این چه حکایت باشد غالب این
 قدر عقل کفایت باشد و رایت ادراک معناسند در درست و الکت و
 رانک گفته اند و سو پس ایلمه لفظ مشر کور که حکما بونون
 بودند که یکدیگر صحیح معناسند اگر چه عرب بونون و صحیح و در دستا

نار و سکه
 ریخته

و بعضی

و زندان بکار آیند تقدیری و دستا امانت که در زندان بکار آیند که حرف
 تعلیل بر حرف استعمال سقر معروف همه جمله و یکدیگر محصول ترکیب رفیق
 چونکه بدین مذکور کلامی استماع ایلمه منقبض مکرر اولای و بوزیری پوزنار
 یعنی عبوس الوجه اولای و ای خاطر بر پس و ریختن امیر کلمات سو یکم
 باشد و ای که بونون عقل و ادراک و فهم و فراسد و حکما و عقلی که چنان
 حکایت کرد و یکدیگر دوست اندر که دوستانه زندان بونون یعنی که که مند
 و فلاکت زمانه و دوست ایچنه سخی و کوشش ایلمه حاصلی دوست اولد که
 کسبیک باشد باشد و یکدیگر که او سینه و در زیر اسفره و نعمت استند و
 و دولت و قنده جمیع دشمنان و دوست شکسته کوریز لر و محبت و بودن
 انکهار ابد و بقریب کوشتر **رفیق** و دوست مشماران که در نعمت زند
 لایق باری و برادر خواند کی **مشمار** فعل نهی مفروق مخاطب صایقه یعنی عذابه
 شمار بدین شمر بدین و کول و دوست مفعول اولی و آن در تقدیر بر یکدیگر
 نایبسی از تقدیر که حرف رابط صفت و در نعمت زند مضارع نایبسی مرید و
 زند فعل مضارع مفروق غایب زندین لایق باری بیانی و یا حرف مصدر برادر
 باری معطوف برادر خواند کی و فرزه زند و فراداش او فوشماقی معناسند
 کاف عجمی با رسیدن بدل در محصول بیت و دوست خدا ایلمه اول کیمه که
 خوان و نعمت و جاه و دولت زمانه و دوستی و یارلق لایق و فراداش
 او فوشماقی حکم سینی آورده یعنی شکله فراداش او فوش و فراداشیکم و بیو
 آورده آنی که چندان دوست پیله دوست آن دائم که کبر و دوست دوست
 و در پشاهی حالی و در ماند کی و دائم فعل مضارع مفروق منکلم و اندین بیلوم
 و یکدیگر دوست مفعول اولی و آن بر تقدیر بر یکدیگر مفعول نایبسی که حرف بیان که

در این سده
 و نشد و سر

فعل مضارع مفعول غائب دو نه دیگر دست مفعول دو سته اضافی
 لامیه در حرف طرف کبره منقلب بر شانه حال وصف ترکیبی و با حرف
 و او حرف عطف در مانده حاجز دیگر و کاف بجم با و رسیدن بدل از با حرف
 مصدر محمول بیت که چکن صادق دوست اول یکم و بیست و دوم که پیش گفته
 و میند و بیجا لک و اضطراب ز مانده دوسته بار اول و دوم و سنگی اول و دوم
 منقیر میشود و نصیحت من بفرست میشود و نیز دیگر صاحب دیوان و نیم
 معرفتی که میان با بود صورت حالش بگفتیم تا بکاری مختصرش نصب که کند
 می شود و فعل مضارع مفعول غائب ایشان دیگر رسیده با حرف صله و دیگر
 قبت مفاسسه در عند دیگر صاحب اضافی لامیه و صاحب ک دیوانه که
 صاحب دیوانه وزیر مراد و در با حرف سبب رفتن فعلیه منقلب
 تقدیری رفتن سبب معرفت سابقه در بر مضاف تقدیر بیکه حد
 مثلیه بیان ایلدیر با حرف به همزه اضافی که کلمه لامیه و معرفتی
 باسی حرف وحدت که حرف رابط صفت میان مالامیه صورت حال لامیه
 و بشین رفیق را جعفر تا حرف تعلیل بکاری با حرف صله و با حرف وحدت
 بونده جزوی دیگر محمول ترکیب کو زدم که رفیق سوزمندن منقیر و بیضی
 و نیم که نصیحت و پذیرایی گوش رضایله استماع الی بیوب غرضه ایشان
 وزیر یا نیت و ارم بر آتشالتی سابقه سی سبیل که مابین مرده و ارباب جواب
 سوال مقدر در سوال کلمه ی که اهل الله اهل دنیا یا نیت و اراخانه و کلمه
 با سز شجعه و اوردن جواب سابقه اه و زبره صورت حالینی و خصوص
 فقر الی دم و قابلیت یا نیت الی دم تا آنی بر جزوی الی دم و خدمت نصب
 و تعبیر الی دم حاصل نیم شفاعت و شهادت سبیل وزیر لک حقه حسن

ایوب بر مختصر مصلحت او نه بینه انی نصب الی چند وزیرین بر آمد لطیف
 بر آمد بر دهن حسن تدبیرش پسندید کارش از ان در گذشت و بر تبه بر تیر
 متمکن گشت و همچنین بجم سعادتش در رفی بود تا اوج ارادت رسید
 و معرب حضرت سلطان شد و من ار الیه بالبنان و معتد علیه عند الاعیان
 بر سلامت حالش و مانی کروم و گفتم محمول ترکیب بر نیچه کون بوجال
 او زره کلمه ی کجی یعنی مذکور کار مختصر خد منته بر رخ کون مرور الی لطیف
 طبعینی و لیاقت و استعدادین کور دیر و حسن تدبیرین پسند الی
 ایشان یعنی حال و شای و منصب و جاهن اولی مرتبه و یکجی و اولی
 مرتبه و نه یو چه رک بر مرتبه ده متمکن و ثابت اولی بونجلمین بجم سعادت
 زرقیده اولی تا کیم اوج ارادینه یعنی استیوب الی و کی مرتبه لک اعلا
 و کو کل و یله و ک مناسبت غایت و نه یا نیت ابریشی و پاوشا یک مقرب
 و مقبول اولی و حی مشا ر الیه بالبنان اولی یعنی بر مقله کو ستر بلور
 اولی حاصلی انگشت نمای عالم اولی بنانه و کرا بدوب انگشت ارا لیکه
 مجاز مرسل فیلسفند یعنی و ک جز و ارا د کل طریقیه در بر آیین بر مق
 و بر لودج رفیق اکا بر و اعیان ناسن فتنه معتد علیه اولی یعنی ارکان
 دولت و اعیان سلطنت یا نیت موقوف به و مرجع الیه اولی بنان
 و اعیان ضحکه بر شد تقدیر و لیسف کرک فتاقل بویله و لجه سلامت
 شاه عالم الی دم و دیدم **بیت** ز کار بسته بندیش و دل سگسته مدار
 که اب چشمه حیوان درون تازیکیست کار بسته بنانیه بندیش فعل
 مفعول مخاطب اندیشه و غم چکه دیگر و دل تقدیری و دل در لک سینه
 دیگر مدار فعل نهی مفعول مخاطب طوطی دیگر و دل مفعول اولی و سگسته

فانی که حرف تعلیل آب چشمه لایمه در و حیوانه اضافت بیانیته در بایک
 سکون ضرورت وزن ایچونه در و رون ایچ و ایچ و دیگر تار یک اضافتی لایمه
 تار یک قره کو و یا لکه قره کو لوق دیگر یعنی یا حرف مصدر در و رسین و تا ادا
 خبر حصول بیت بخلافش اشدن بخصو ز اولوب غم چکه یعنی حصول
 بر قاج کون عقد تا خیره و و لوب بر زمانه روز کارال و بر میوب صعوبت
 حال و عکس رجا و آمال کو ستر دی این غم چکه و کو کلو کی شکسته طبع
 مشک البال اوله زیر اب چشمه حیوان قره کو لوق ایچیده و یعنی
 حضرت قره کو لوق زحمت و مشقتی بلکه ظلمت کلم اولوق خوفینی چکینجه اب
 خیانت نصیب اولادی ایچدی سنده ای رفیق روز کارک بر مقدار اشدت
 فقره فاقه سین چکدر عاقبت دولت عظیم و نعمت جیمه و اصل
 مذکور یعنی عمومه صرفا بلکده قابلذریه **بیت** الا لا تخزن ایا البلیه
 فلدر جن الطاف حقیقه الا حرف استفهام و یا حرف تنبیه لا حرف نهی
 فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بالنون الثقیله در حکم بایندن البسته مخروجه و مخوم
 اوله دیگر ایا السیدر اسمایسته و نه مضاف اولوقه نصیبی الفله اولور
 بونده منادای مضاف و افعدر تقدیری یا ایا البلیه بایک فتحی و لا امک
 کسر یله بلا مقارنه در ایا البلیه صاحب بلیه دیگر رجا صلی بلا میلازم
 و منلا بس دیگر رفته که چکنه فارسی اولانده اخوا کرب ویر لراب و املیه
 بویله ویر لرا مثلا بوالا خبار و اتم الایخبار ویر لرا حرف تعلیل و لام اول
 جو بر فعل خاتمه منعلق و لام ثانیه حرف توفیق که همره سی و صلیک ساقط
 اولمش در بونک کپی بر لره رحمانده مراد خدا و اولو صفت خدا و خبریه
 اطلاق اولتاز فاضله جار مع المحذور ایدنه محلا هر فوج مقدم خبر و

لطیف جمع لفظا مرفوع مؤخر مبتدا حقیقه صفت الطاف ضرورت وزن
 ایچونه آخری ساکن اولوب اغرابی تقدیری اولور معلوم اوله که کتب
 تعلیمیه در حمان الفله یاز لوق کرک حصول بیت بوییک مقبول بیت
 سابقک مضمونه منالعب و ملائکه ریسور که ای بلا قدر و انشی یعنی بلا و
 جفای روزگار بهشتا کیم البسته مخزون اوله زبر اخذ انک محقق لطف و خیر
 وار و یعنی سزنده کک یزدن بر باب سعادت و دولت فتح اولور رجا صلی
 صبر ایدن ایر و فایه **بیت** منشی ترش از کوشش ابام که صبر تحت
 ولیکن بر سر برین وار و منشی فعل نهی مفرد مخاطب لایب بندن
 لایتن دن و کول ترش تا نک در انک ضمه لریله کشی دیگر در انک
 سکونیده و لغدر تقدیری ترش رویدر ضرورت وزن ایچونه حذف
 اولندی کر و شش کاف محکم فحیده و انک سکونیده اسم مصدر و
 کر دیدن دولوش دیگر معلوم اوله که اسم مصدر ششیک باقیلی
 مکتور اولور جمع زبانه یا اما اضافت لایمه در که حرف تعلیل صبر بایک
 سکونیده مبتدا و مصرع ثانیه مریون معنای تخیله ریونده ایهام طریقه
 مذکور ویر بایک کس بلیه صبر دید کدی او کده کانی بایستی کن ایدن
 نخست خبر مبتدا ویر بر بونده و مینو ویریش منکله سیرینه اضافتی بیانیته
 وار و فعل مضارع مفرد غایب ملو تار یعنی بر لمرین وار و دیگر رفا علی صبر
 راجع ضمیر و حصول بیت کر و شش ابام و نصاریف روز کار و نقالب احوال
 ترش روی و عبوس الوجه و نورمه یعنی دور و سیر فلک کج رفتار و منقبض
 و منفعل اوله صابر اول زبر که محنت و شدت روزگار به صبر ایچیک که صبر
 و در شور و رو لیکن احوال مر فایده سی لایم و نمره سی لایچ اولوب عسر سیر

و غموم و هموم سرور و جوره مبتدل اولماسی مقرر در نته که مذکور نبات
 و انشده اچیدر اما منفعتی چوقدر اچیلینغینه تحمل الین کل مردوا چسبجه
 صلاح پذیر اولور بوییک مضمونیده بیتی بن ساقینه مناسب **مبتدل**
 در ان مدت مراباجع باران اتفاق سقرکه افتاد چون از زیارت مکه باز
 آمدیم و دوشیزلم استقبال کرد ظاهر حالش را دیدیم پریشان و در بیات
 در ویشان گفتیم حال چیست گفت چنان که تو گفتی طایفه حسد بردند و ما
 منسوب گردیدیم ملک در کشف حقیقت ان استقصا فرمود و باران قدیم
 و دوستان رحیم از کلمه حق خاموش شدند در ان مدت یعنی رفیق مرتبه
 حلبیایه و اصل اولدوغی مدت مراباکه دیگر رابع معنایه در جمع باران لایه
 اتفاق سکون قافله اتفاقا مفلسه در سفر مکه لامبته افتاد و دوشیزلم
 واقع اولدی و دوشیزلم استقبال کردیم معنایه استقباله مقید و بیات
 بونده صورت معنایه در طایفه یا خوف و عدت و امره خوف و شل طایفه
 مبتدا حسد بردند خبری حسد ایلمدی یعنی حسد ایلمدی دیگر رجات یا خوف
 مییم معنایه منسوبه مقید در کشف حقیقت مصدر کن مفعولینه اضافیه و آنه
 اضافت لامبته است از خبر حیایه منسوبه یعنی نسبت حیانتک حقیقتی کشف
 خصوصنده استقصا بر نسه حقیقتیه نقیضش ایوب بیگمه و بر رفرمود
 بیورمادی یعنی بن حقیقتیه نقیضش ایلمدی باران قدیم بیانیه در دوستان
 رحیم نه بویکه در بعضی نسخه رحیم بر نه جمیم و افتد کلمه احق در مراد حق
 سوز در محبت و سیرینه بیانیه فراموش کردند و نوزد بیلر حصول کرب
 اول زمانه که رفیق یایه حلبیایه و اصل اولدی بکار بولکک بارانیه اتفاق مکه
 سفو واقع اولدی چونکه مکه زیارتیدن کنه کلام یکی منزل مقداری بنی شری

ظاهر حالینی پریشان و فقر اشکالنده و در ویشان صورتنده کورم که حال
 ندر و بوضو نته کبریه نک سینی نه دیدی که سن دیدیکک کیسی بر بولکک اصحا
 حسد و از باب غرض بکاحسد ایوب خصوصت ایلمدی و بنی حیانتکه
 متهم ایلمدی و پادشاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقتنده نقیضش
 و نقیضش بیورمادی تا کیم محسود اولوب استقامتم کما معلوم اولیدی دخی
 نیجه زمانه بر و یاران مشفق و مهربان کچینن اجنا حقیقت حاله
 و اصلین ایکن حق سوز سوبلکدن خاموشش اولوب سکوت ایلمدی
 صحبت و اختلاطی فراموشش ایلمدی **قطعیه** بوضع خود چون کسی اوقفا
 همه عالمش پای بر سر **قطعیه** حرف مصاحبت صنع خدا لامبته امر خدا و دیگر
 حقه ادا ت تعلیل کسی یا حرف و عدت اوقفا و او ایله دوشیزلم یعنی
 و دولندن دوشیزلمی حاصلی دوشیزلمه و یاد دوشم دیگر عالمش شمیر کسی
 راجع در نهاند فعل مضارع جمع غایب نور لار دیگر پای مفعول صریحی و بر
 غیر صریحی **موصول** بیت نامه امر بیلر بر کیم که دولت و منصبیدن دوشیزلم
 جمیع عالم با غیبی بامشی او زره نور یعنی هر کس آئی چیکنه حاصلی هر کس
 اولدوغی و کلو آئی یا مال ایدر قدیم نسخه لره بوییت بویله و اتعدر لیکن اکثر
 شراج بونی یا زمش **بیت** نمینی که پیش خداوند جاه ستایش کیمان
 دست بر بر نهاند نمینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استغفام انکار بی
 کورمز مبلک یعنی کورسک که حرف بیانیه پیش خداوند جاه اضافیه لامبته
 منصب صاحبیک او کونده دیگر ستایش اسم مصدر و ستاییدن او
 دیگر کنان الف و نون جایز در که ادا ت جمع اوله یعنی ستایش کن و صف کن
 و ستایش کنان جمع و جایز در که ادا ت صفت اوله ستایش ایدر که صفایه

دست نهندک مفعول صریح و بر برخ صریح اولگی بر حرف استعلا
 و اینکه سینه معنای سینه در محصول کوز منیب است که خداوند جاه و
 او کوزه سینهایشن اید بخیل و یا ستایش اید رک الین کوز او
 فوز لرحا صلی خلق عالم یا ریخت اند وید رک فرستو سنده اباح اوزره
 اللزین کوز سینه فوز لرحا چونینند کاقبال دستش گرفت سینهایشن
 دست بر نهند چو اوات تعلیل بیند فعل مضارع جمع غایت بشند
 که حرف بیان اقبال دولت دیگر مبتدا و فاعل دستش گرفت مقدم
 مفعولی و خبر مبتدا و رشتن کسیر راجع در محصول بیت چونکه کوزه که
 دولت و اقبال و بخت و سعادت اکامعین و یا و اوله یعنی سوله که کوزه که
 جاه و منصب و عزت و رفعت صاحب اوله ستایش اید رک اللزین سینه
 اوزره فوز لرحا بیت مذکور نسخ و بویله و فاعل بیت و کر و زکارش
 آرزو جای همه عالمش پای بر نهند روزگارش شین ضمیر خداوند
 جاه راجع در آرد و حرف تاکید و فعل مضارع مفرد غایب در آید ندن که
 محقق در آوریدند کتوره و دیگر ز پای آرد متعلق در ابانده کتور مکره مراد
 و تذلیل در محصول بیت و اگر خداوند جایی رککار ایدند ببقار یعنی منصب
 و شرب ذلیل و خیر ایدند جمیع عالم تحفه اباشینه ایاق فوز لرحا یعنی یا مال
 فی الجملة با انواع عقوبت که قرار بودم تا درین هفته که مرده سلامتی حجاج
 رسید از بند کراشم خلاص گردند و ملک مورد هم خاص فی الجملة حاصل کلام
 صله انواع نوحات جمیع دور دور و دیگر عقوبته اضافتی لامیه در کفزار
 انبلسند و سف ترکیب بوزن مبتدا و دیگر بودم جایز و که فعل مضارع متکلم
 اولدم معنای سینه و جایز در اوات زمانیه اوله ایدم معنای سینه و جبهه

تا انتهای خات ایچوندر آل معنای سینه درین هفته بود هفته که حرف زابط
 صنعت مرده موشنلق و امزه اضافت ایچون کلمه که لامیه در سلامتی
 یا حرف مصدر متعده و عوب یا مصدر لاحق اولم جایز در آما کند و مصدر رینه
 حقوق شایع و کول زبر اعوب مصدر لری حکم جامد و در بالگر بند و مصدر
 ظاهر و روش و کول حجاجه اضافتی لامیه در حجاج حاجت جمیع اصلی
 حاج ایدی مضاعفه رفسر باند پس ایکنج جیمی ماقبل مکسور اولو طرفه
 اولروخی ایچونه بایه قلب الیدیر نقضی البازی کیسی رسید ایدر و دیگر
 بند کران بیانیته میم معنای خلاصه مقید در ضمیر منصوب منقل معنای
 بنی خلاص ایدر و دیگر و ملک میکت کسیر بویله مال و اسواب یعنی
 منملکات معنای سینه در مورد اضافتی بیانیته و یعنی از نمل انتقال الیین حکم
 و دیگر خاص ایدر بویله بر کرد و نقد بر اول نور محصول ترکیب حاصل کلام
 شکو به مبتدا اولدم تا بوهفته که حجاجت سلامتی مرده سی شهر میزه
 و ایدر شدی آخر قید و بند دن بنی اطلاق ایدر و ملک مورد هم یعنی اولدن از نمل
 انتقال الیین مال و ملک غصب ایدوب ظلمه المدن الیدر و مال میر بیخیه
 ایدوب ضبط ایدر حاصل مالکم و بر ملک ایدر با شیمی کوچ ایدر فوز لرحا
 کفتم ان نوبت اشارت من قبول کردی که عمل با پادشاه چون غرض
 باست سودمند و خطر ناک ماکنج بر کبیری یا در طس سیریری اشارت
 من لامیه یعنی مصدر رک فاعلیه اضافتی زکر و نیک اشارت مفعول اولی
 و قبول مفعول ثانیه اشارتیمی قبول ایدر و دیگر که حرف بیان عمل
 لامیه یعنی خدمت پادشاه چون ادا ت شیه سغرد یا لامیه سودمند سود
 و منادات نسبت فایده بود و دیگر خطر نیک کیسی بر لرحا خوف معنای سینه در

اوقات نسبت زهر ناک زهر لو و دیگر یکجای بر گیری یعنی با مال صاحبی اولور سک
 بر گیری فعل مضارع مخا طبع در کبر بدن قالد بر سک و یکجای تحصیل و عبارت
 با در طلب میری طلب هم و فینه و حفظ ایلمین شکل میری بای عرف ناکید
 میری فعل مضارع مخا طبع اولور سک و دیگر حضرت شیخ سفر دریایی
 پاوشا یک خدمت مشبه باید فایده ده و خطر و محمول ترکیب پاوشا
 خدمت طلب اولور ذقک وقت بنم رز و اثار تله نصح و بند می سمع
 ایلم استماع ایلم قبول ایلمدن زیر انهم کلامم سکا بولیده اولاجک اثار
 ایلمش ایلمی که پاوشا خدمتی در یا سفری کسیر بهم فایده لو و هم مور قنج یا
 و آخر مال قالد بر سک یعنی تحصیل ایلم سک و با طلب سده اولور سک
 مراد قصه دن خصه در که چکن حاصلی گاه اولور که بر کیمینه و سفرین
 ایلمد مال فراوان تحصیل ایلمد و گاه اولور که کیمینی بانه لنوب غرق اولور
 پاوشا خدمت مشبه بولیده و گاه اولور که بر کیمینه اخلی مشاجبه و اصل اولور
 کل خزینه پناک اولور و گاه اولور که پاوشا و غصه مظهر و لنوب پاوشا
 جیقا پس با در طلب میری و یکدن مرادی بواکی معنای و یعنی کیمینی
 لنوب غرق اولور و پاوشا خدمت مشبه مظهر و لنوب هلاک اولور و حقیقت
 طلب سده اولور سک و کولر بعضی طعن ایلمد کلمی کیمینی یا زبر هر دو دست
 خواجه در کنار با موج روزی افکنش مرد بر کنار و یا عریبه و اما راسته
 در بهر یا حرف مصاحبت و اوقات ناکید نقد بری بدو دست در کند فعل مضارع
 مخا طبع ایلمد و یکجای خواجه فاعلی مراد سفر دریایی ایلمین کیمینه و در یازگان
 اولسون میری لیکن مقصود و تجارت در کنار لغتده فوج قدر اقا بونده
 کند وید ختم ایلمد و باطله و نه کنایت در حاصلی مالک اولور و یکجای حرف

خواجه
 و گاه

عطف ما بعد بنی زنده عطف ابد موج و کز ملازی روزی یا حرف وحدت
 افکنده عزه ناک و گاه عربک و قونک فحله و فاکت سکونیه فعل
 مخا طبع ایلمد و یکجای خواجه فاعلی مراد سفر دریایی ایلمین کیمینه و در یازگان
 معنای و محمول بیت در یا سفرین اختیار ایلمین خواجه یا صاغ و سالم
 مال و فراوان تحصیل ایلمد و بکلور یعنی دولتی مساعد اولوب در یا و نه ساحل
 تجارت و دوشوب مال فراوان صاحبی اولور و یا بر کون موج آنی اولی یعنی
 کنار و یا غور حاصلی ملازی بونی سوره سوره کنار و آثار نشه که صولرک حالی بولیده
 یعنی سفر در یا گاه سودمند و گاه زیانکار و خواجه کیمینی ایلم تغییر ایلمین بر وجه
 ایلمش مصلحت ندیم ازین پیش ریش در ویش خواشیده و گاه ایلمش
 پیش زیاده معنای سینه در ریش یاره در و در و نه اضافتی لامیه در ویش رفیع
 خواشیدن خاکت کسیر و مصدر و طر مالمک توبه و یا نشیدن با و عجزه صاحب
 و یکجای یعنی سیمک محمول ترکیب مصلحت و معقول کور مردم ذکر ایلمد کیمینی و شکست
 مشهورند زیاده کلامه و سانه از ایلمد در ویش خواشیدن ایلمد و یعنی بولیده
 در ویش تازده لنوب یاره سینه بوز سیمکی ریش در ویش خواشیدن ایلمد و ملود ویش
 تازملک در بدین دو بیت اختصار کورم کتم بواکی مثله کلامی مختصر فیلدم و در یا
 قلمه ندانستی که بین بند بر پای چو در کوشش نیاید مردم ندانستی
 فعل نفی ماضی مخا طبع استفهام انکاری بن متضمن سیمک ایلمد و یعنی بولیده
 که حرف بیانی یعنی فعل مضارع مخا طبع کورر سک و یکجای بند بونده و ویش
 بوناخی بونده اوقات طر قدر چو اوقات تعلیل و در حرف صله کوشش کاف و جیم
 قونک و یکجای بونچ اذن در همه و واکت متنی و سکونیه تا فیم خطاب در رفیع
 کلامی مراد کیمینی و یکجای بند مردم لامیه در وید حضرت شیخ نقیسه کنایت

خواجه

وحدت تا حروف توصیف ثقی مناسب حال اسم فاعلک مفعولینه انصافیه
 و در ویشانه لامیه و منتهی او شخص مشارالیه فاعله خبر میشد و جمله است
 جواب شرط مجذوف بازار اینانه لامیه و منتهی او کاس خبری و جمله است
 معطوف و بر شد مقدر و رفته که مکرر اشارت اولدی کاس شد و یکدن مراد
 اول صاحب و دلنک حسن التفاتندن و در شد بمر و وظیفه لری قطع اولدی
 و حال لری مکرر اولدی محمول ترکیب مکرریم صحت و اولانکر بر بند و در شد
 حالیه نامناسب بر حوک صادر اولدی حاصلی بر مخالف ایستادگی
 خفته اول شخصک ثقی فاعله اولدی و یوف وسیله و یکدن
 بازار کی کاس و در شد یعنی اول صاحب و دلنک حسن التفاتندن و در
 معیشت و مهجور اولدی بلخره استم تا بطریق کفاف بازار استم خلاص کنیم
 خواستم فعل ماضی مشکلم واحد تا حروف تعلیل یا حروف مصاحبت بطریق یا حروف
 کفاف کاف فحمله اربع و رزق معشقه در بارانه انصافیه لامیه و در و را ادا
 تخصیص کنک کفاف مفعول اول و مستخلص ثانی می مستخلص اسم مفعول
 استفعال یا بند محمول ترکیب و بیدم تا بر طریقه مذکور فقرات کنک کفاف
 تخصیص الیم یعنی بر بند و در بارانه اول صاحب و در و فقرات کنک کفاف
 کنه تعیین ایند ورم آپنک خد منشی کردم در بانم را نکر و جفا کرد معذور
 و استم یکم ان که گفته اند آپنک بوند و قصد معشقه در خرمته اضافتی مصدر کن
 مفعولینه و در و کن مقدم مفعولیه در بان فتوحی زیر او و قبور و بان ادا
 فاعلی و در و معشقه و میم معناه نکر و مفعول اولی و در و مفعول ثانی و در و
 بند و نکر و خبری را نکر در بان الیم یعنی صالحی و بر و جفا الیم معذور
 شین در بان را بعد محمول ترکیب اول و اولنک خد منته و ارمق قصه

ملاقات مراد الیم مقبوسینه و از دقه بواب ایچر و کبر مکه اجازت
 و رخصت و بر مدی و بکا جفا الیم نته که بولا کنک خا و تکرید امانی
 معذور و علوندم زیر آبر بولا کنک مسلمانک مصلحت خیر نیت زحمات
 اختیار ایدوب و ارشس ایدم پس بوجهندن هیچ بجهنم و اولادوم و بولا
 تاب از کار کنک خلطنین معذور و علوندم اول معنائله و اول سبب الیم که عقلا و
 علما بوباید و سوز و یکنه و در میرو و وزیر و سلطانیه و سبب
 مکرر و پیرامن در میر لامیه و در میر میره معطوف و سلطانیه و وزیر و راجع
 تخصیص معنائله و در معقید و مصراع اول مصراع ثانیه مرهون مکرر فعل
 معذور مخاطب و در معقید چکر نم معنائله حاصلی و اولانم و یکدن پیرامن اطراف
 معنائله در پیرامونده و بر محمول بیت بکت و وزیر و پادشاه و قبوسینک
 اطرافینی وسیله سز طولانم یعنی ایچر و داخل اولایم و بکت وسیله سز یا
 که میسر کنک و در بانم چو یا فتنه غریب این کریمش کیر و ان
 سکت بیت و در بانم فتوحی چو حرف تعلیل یا فتنه فعل ماضی جمع غایب بولدی
 سکت و در بانم بشد و مصراع ثانی خبری غریب یا فتنه مفعول و قاعلی
 تختد سکت و در بانم راجع خبری و معلوم اول که فارسیه و ترکیب و تشبیه
 فعل وضع اولما منس بلکه تشبیه و جمع صیغه و شتر کلر و فاخته این در بان
 اشارت و ان سکت لغو و شتر طریقه کریم یا مخاف غم کنک و راکنک کسر الیم
 بقایه و بر لرون ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور و امن و دکان
 انکه و بر محمول بیت سکت کزنده الیم بواب طالعیه سی بیت و مناسب
 جامع و از خاصه لری بود که بر غریب و فقیر شکله و کیم بولدی و بواب
 یغاسینه یا پیشور و کلب و امانینه حاصلی بالطبع ایکبیده و نور چیده

که معربان حضرت ان بزرگ بر حال من واقف شدند با کرامت و آرد و نود و
 از مقام معین که دندامان به واضع فرود نشستم و گفتم چند ان اول قدر دیگر
 همان معنی که حرف بیاید معربان معرب یک جمیع یقینند و دیگر بعضی خصوص
 آو ملری معنی حضرت انصاف لامیه در روانه اضافت و بویله در بزرگ بانگ
 و زانیک شمه ریل و رانیک سکونیل اول و دیگر بوند مذکور و و لکن مراد در حرف
 سله حال من لامیه در با کرامت با حرف مصاحبت در آورده متعلق اگر ام افعال
 باشد در مصدر در بوند تعظیم مراد از هم ضمیر متناهیست و ضمیر منصوب متصل آورند که
 منقول صریح و با کرامت غیر صریح در آورند و دیگر و کنور و بویله بر تر بویله در ک مقام
 وحدت اما حرف است در اک با حرف مصاحبت ششم متعلق تواسع الحقیق
 کوستر مک و بر از تر بویله مضاعف مقابل رفیع در الحق معنی سنده فرود مقابل بر بویله
 رق و دیگر ششم او نور و هم محمول ترکیب اول قدر که بعضی ها گفته اول و و لکن
 و صریح آو ملری نیم حاکمه واقف اول بویله و سده اول و بویله بویله بویله بویله
 ایله ایچیر و صاحب و و لکن بایسته کنور و بویله بر بویله در ک مقام تعیین ایله بویله
 صدر مجله جلوس تکلیف ایله بویله حاصل کجا اخوانه اگر ام ایله بویله اما بن تواسع
 ایروب اول بیور و فکری معاندن اش غررق او نور و هم و و بویله چند انکه معنی
 اول زمانه و ک فیه و باب الیه خصوصیت و غوغا و اولدم و بین و اول قدر که بعضی
 در بانگ جفا سیده فیه و توقیر اول و کلو مستد اولی و شوال مرتبه و آردی
 که و بین حضرت شیخه بود و الودیه خلعت شانه لازم اولد و بین بویله
 عفا الله عنهم **بیت** بکند که بکند بکینم ناور صف بند کانه نشینم بکند
 فعل امر مفرد مخاطب فیه و دیگر مصراع ثانییه میسون که حرف بیاید و یا حرف
 تعلیل بنده اکین بیانیته کین یا حرف نسبت و نون حرف تا کید بکلو و دیگر

بکند

گاه اولور که بر با انحصار احوال ایدوب کینه در بوند و جایزه و که اوستی
 همه و مجتله الیه حذف و ایصال طریقیله ترک اولد و ضرورت وزن ایچون تا حرف
 تعلیل صف بند کانه لامیه صف فعال و دیگر فاعل ضرورت وزن ایچون تخفیف
 فیلند در محمول بیت بنی کند و حاکمه فیه بویله مقید اولد و بویله که بن عید
 کسین و و و و پیش فقیر و حقیرم ایله قوین تا کیم صف فعال و مقام
 نوالده اولور ایم حاصل تکلیف بیور و غلظت مقام فقر مقامی و کول کبر
 مقایس در بن ایسه افقر و حقیر نامم گفت اول صاحب دولت بند بویله
 ایستید یک دیدی **منبر** الله الله چه جای این سخت استقامت بوند
 نجیب افاده ایدر یعنی نه محبت سوبله که بویله کلامک نه محبت بویله بویله بویله
 یعنی سوبله و بیچک مقامده و کول سوبله الله الله معنی الله الله و بین
 سوبلش که محل تجید **بیت** که بر سر و چشم من نشینی نازت بکشم که
 نازینی نشینی فعل مضارع مفرد مخاطب را و نور رسک و دیگر فعل شرط و اقد
 که حرف تعلیل نازینی ایکی نون از الزیده یا لیه حرف سبب را و لکی نون شد و ا
 و غلظت رو با اخیر ضمیر خطاب در محمول بیت که بتم بایستم و کوزم اوزنه او نور رسک
 ناز و استغنا کچکم که فتنی مار بسک ناز استغنا معنی سنده در یعنی بر قدر که صدر
 مجله او نور میوب استغنا ایدوب پایانه مجله او نور و ک ایسه استغنا ک
 چکر و بوند بایکده واروب او نور و بزر بزر امقبول و ناز لیم رسک بهر حال بیک
 تا بعرفه ایچله ششم و از هر دری سخن پیوستم تا حدیث زلت یاران و میانه
 آمد گفتم نه ایچله حاصل کلام ششم مذکور صف فاعله و یا تکلیف بیور و فکری
 مقامده او نور و هم و از هر دری یا حرف وحدت فارسیده و در پییده باب کیه گاه
 اولور که استلوب و نوع و کونه معنی سنده و استعمال او نور بوند بویله و یعنی هر سنده

بکند

در هر نوعدن سوز سوزیدم یعنی دفعه وار و بیغم قضیه از زبان به کثرت عدم بلکه مناسب
 هر یازدن سوزی سوز و قفسه قفسه به ایصال ایلام بیستم فعل منعقد بر اول
 دیگر را بونده حوق قلبیله حق معنایه زلت را نک فتحیله و لا انک شد بدیده
 با چیده و خیره طبرفق لغزیدن معنایه بارانه اضافت لامیه در حرف صلی
 میان آورده دیگر محمول ترکیب محمل کلام او تروم و هر یازدن مناسب
 کلام ایلام بیان ایلام بیکر کین تا کیم الکلام بحال کلام حسنی تقریب و در شوب
 ایلام کلامی تقصیر و خطا را به کلوب مذکور اولی پس قرصت بولوب عرض حال
 مافی البالاه شروع ایدوب و درم **طرح** چرم و در خداوند سابق الانعام که بنده
 نظر خویش خوار نمیدارد حضرت شیخک سون کلامی نظلمه میورد و خند حاصل
 و سابق کلامی دلالت اید که مذکور صاحب دولت ارباب تقدیر اول و جرم همیک
 فتمی و رانک سکونیه کنانه دیگر و عید رخداوندک سابق الانعام اضافتی
 بیانیه دروس این صفت جوت علی خیرین آبی که در اصلی سابق انعام در که
 سابقک انعام فاعلیله صکه شمیری حذف ایدوب بدلیه الف و لام و ی
 فاعلیله مضاف ایدوب سابق الانعام و بدلیه فاعلیله بر انعام و لطفی سابق اول
 خداوند دیگر که حرف بیان بنده تقدیری بنده را در نظر خویش لامیه
 بنده مفعول اولی و خوار مفعول ثانی محمول بیت انعام و احسان
 خداوند نه کنانه کوردی که بنده یعنی نظر شرع بنده خوار و خیره ملو تا جالیز در
 بنده دن حضرت شیخ کندگی مراد ایلیم زیرا فقر سینه حقارت و هوان مفا
 جهتندن کنه وید را جعد و یک ایست که سابقا فقر احقده انعام و احسان
 جابر اولان و ولتمند و سعادت مند بونده دن نه مقوله جرم کوردی که بنده
 حقارتیله نظر ایدوب و خوار و ذلیل کوزب فقر انک جهت معاشی قطع

بیورلد و جالیز در که بنده لفظیله مقصر و مجرم اولان و در ویش مراد اول
 یعنی اول بند از بنده ضا در اولان سید و خطا اول مرتبه نه و کولدر که
 مجر و اولقدر تقصیر سببیه جمله و در ویشالی تحقیر ایدوب سببیه معاشی
 قطع ایلمکه باعث اوله بونده خداوند صاحب لفظیله تقصیر ایلین تقصیر
 و سابق الانعام لفظی خداوندک صفتیه اضافت درست و کولدر ویدین
 عجا خدای بیجا و فرشتی که اضافت رست اولیه **خدا** اید است سلم
 بزرگوار و لطف که جرم بیند و نام برقرار میدارد **خدا** اید را اودات صله
 تقدیری خدای را مسلمست در بوعبارت مقدم خبر در بزرگوار و یا مصدر
 حطیم الشانه و نبیه القدر حاصل عظمیت و کبر یا صاحبی دیگر یعنی اولون
 مبتدا لطف بونده جود و سخا و کرم معنایه در که حرف تعلیل و یا حرف رابط
 جرم بیندک مقدم مفعولیه و نام میدارد که مفعول صریح و برقرار غیر مجر
 محمول بیت عظمیت و کبر یا و لطف و خطا خدایه مسلمه یعنی ایا مخصوص
 زبر احبها و ک هر دم و هر دم و هر ساعت نیجه و در و خطا با و جوایمینی کوردی
 ایکن نام و ثمنی برقرار و ثابت علی الدوام ملو تا رتبه که کتاب و آئینه و
 روزی خطای منکر بر و بیوریش اید بر سر شریلا مردوت و مقتضای علو اتمت
 او که که او میبک و انانیت و خواستین ایدنه صاحب سعادت و خلق
 با خلایق الله الیه عمل ایدوب فقر او در ویشانک مقتضای بشریت و زره واقع
 تقصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم التفات اولیوب هر یک که
 لند اوله ربا و سمعه ایچنه اولیه حاکم را این سخن پسندیده آمده اسباب معاش
 باران فرمود تا بر قاعده مایه مهیا دارند و مؤت ایام تعطیل و فاکتد اسباب
 معاش باران اضافتیله لامیه لرد تا حرف تعلیل مهیا اسم مفعول در تعلیل

عجا

بیجا

باشد ان حاضر نشدن و بر اقامت شدن و یکدیگر مؤت رحمت و مشقت و یکدیگر
 ایامه ضافتی و ایامیک تعطیل لایته در محمول ترکیب حاکم و ایامیک بیت
 مقبول کلدی و فقر انیک السباب عاشرین و او را بر معهود و ازین تعیین
 ابدوب پیوری ناکم او کلا سلوب و قاعده ها و زره حاضر و مهیا اید و
 وخی ایامیک ترک رحمت و مشقتی و قاعده لر یعنی بریج کونه مقلوع اولاد
 و طلبه زین بیده و بر لکر رحمت بکفتم و زمین خدمت پیوسیدم و قد
 جارت بخواسم و در حالت میرون آمدن این سخن بکفتم شکر رحمت
 مصدر که مفعولینه اضافت پذیرد و بکفتم مفعول قبولید زمین خدمت
 بیانیته و پیوسیدم که مقدم مفعولی و عذر جارت امینه جارت
 عربیک فتحله جرات معناسنه و در ترکیب اضافی بخواسم مقدم مفعولی حالت
 بیرون آمدن بیانیته محمول ترکیب نعتیه شکر و پریم ممنون اولوب حاکم که
 و لنا ایدم و تواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایدم حاصلی یک ایدم بار
 ایدم و بهادران و کسنا خلق ایدم که کلوب مبارک باشکری آنونه ق دیو حذر
 و ایدم و حقیقت کنیکلو و لیحق بوسوزی سولیدم یعنی بوقطعه او قیوم و ایدم
 چونکه قبله حاجت شده از دبار بعید و روز خلق بدیدار پس از بس فرستگ که
 مکه شهرنده اولاد بیت الله ویر لقبله حاجت لایته از من معناسنه حوق اینده
 و بار لفته و ارک جمعی و اولد و یکد اما ملک معناسنه مستعمل بعیده اضافت بیانیته
 از دبار بعید مصرع ثانییه برهوندر روند فعل مضارع جمع غایب رویدند یکدیگر
 خلق قاعلی با حوق صله دیدار اصلنده و منف ترکیبیه و بدگو بری یعنی کورمه کنور یکی
 یوزده و زیارنده استعمال ایدم لایته که بوکنا به ایکی معنایه بیده کلور لایته فعلی
 بوغه زیارت معناسنه و برسی یا اسلمیه ایلیه حوق و یکدیگر بسیار معناسنه فرستگ

فارسی در عربی و سخن را و نیم ایکی یک آدم بزه دیر محمول بیت
 چونکه کعبه مکده قبله حاجت اولوب و علام قبول اولاد مقام اولد و خلق
 عالم بعید و یارون پنجه فرسخ بوللرون قطع مسافه ایدوب رحمت مؤت
 حکوب زیارتینه کیدر لفظ ویدار ویدند مشقت اسم مصدر روز ویدن
 رفتار رفتن معناسنه اولد وخی کیسی ویدن نه ویداری بیلور ایمن و نه قیاس
 زیرا ایکی بنده اصلنده و منف ترکیبیه به این ترکیبیه حنفیه ترا تحمل امثال
 مایا ایدم که هیچ کس نندرد و رحمت بی پرستگ ترا سکا و یکدیگر تحمل امثال
 مصدر که مفعولینه اضافت پذیرد و مایه اضافت لایته و بیاید فعل مستقبل
 مفرد غایب کرک و یکدیگر که مصدر معناسنه و زیر مضارع مقارند که
 که حرف تعلیل هیچ کس هیچ برکینه و یکدیگر نندرد فعل نفی مستقبل بی حرف
 سلب بریش میوه معناسنه محمول بیت کما ای صاحب ولت
 لایق و سزاوار اولد که پریم کیسی فقا و ارباب حاجانک قصد بعیدینه تحمل
 ایلیه سک و حصول مراد لایچون واقع اولاد کت خانه الکاح و ایدم لایق
 معذور طوئاسک زیر امیوه سزور خسته کیسه طوئاسک اتمار یعنی لطف و جود
 اعتماد لای اولماسه سزور قدر رحمت ویر مزور پس و نلایک شانی و
 ملک شانی اولد که فقر انیک حاجانین رو اکوره سک بیت کرم قبل کسمه
 لطف و التفاتیک بی نوا ورون الکن کلذک خبری و ریخ انجمه کد اردن
 ملک زاوه کنج فراوان از پدر میراث یافت دست کرم برکت او و اسحاو
 بداد و نعمت بی قیاس بر سپاه و رحمت بر بخت زاوه با حوق وحدت و همت
 حوق تحسین همزه حوق و وحدت و در بین خلط سوبایش کنج بونده خزینه
 معناسنه و فراوان ناکیک کسزیه حوق و یکدیگر اضافت بیانیته و از تقدیر

ریدر

حج

استقبال مفرد مخاطب صاحب سبک نزد فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 بیشتر دیگر حصول بیت خطاب عام مطلقه بیور اگر سکا اولو لوق کر
 دولت و عزت و رفعت اینست که همیشه عطا و جو و بدل موجود است
 خلق بنده احسانت و شکر نعمت فردا که اول و سوره زیر امان که هیچ
 و دانه صاحب اکیمه سکا اندن نشسته سینه حاصل عظمت و رفعت
 و کرم ایله در امساک نزد و زمله و کوله در مصراع ثانی مصراع اول که مقام
 و تقدیر یکی از جلای بدینیر بخشش آغاز کرد که ملوک پیشین این نعمت
 بسی اندوخته اند و برای مصلحت نهادند جلای حیکمت ضعیف و ملائک فخر
 جاک و جلایک جمیع در بی تدبیر و اضافت بیانیه در آغاز کرد و شرح
 الیذی که حرف بیان ملوک پیشین بیانیه بسی با حرف مصاحبت اندوخته
 مانده قسم مفرد و غایب انداد جمع و در امثال در بعضی کسب ایدوب
 الیمنش و دیگر برای با مفتوحه اصلیه ایدوب و تعلیل در اجل مصلحت
 مصلحت اضافت لامینه در تخصیص چون نهاد مانده قسم تقدیر
 نهاد اند و قوشل در بعضی حفظ الیمنش و دیگر محمول ترکیب اندک
 شاهزاده بدین تدبیر مصاحبت برسی نتیجه شروع ایدوب ایدوب
 اولگی با و سکا بدین ایا و اجداد که بقدر اموال و خزانة رحمت
 و مشقت جمع ایدوب قوشل و مهم مصلحت اند و قوشل مصلحت
 بر کون لازم اوله و بیو حفظ الیمنش پس سبک اوزر یکده و انضبط
 و صیانتی لازم در دست ازین حرکت کوتاه کن که واقعه در پیست
 و دشمنان در پس نباید که در وقت حاجت و رفائی دست کن
 فعلی که مفعول اولی و کوتاه ثانیه و ازین حرکت غیر صریح کوتاه کان

عربک

حرکت نموده قیسه دیگر که حرف تعلیل واقعه و واقعه نکت جمیع معلوم
 اوله که هر کلمه نکت که فارسیه آخری با رسم اوله و یا عربی کلمه اوله که آخری
 با رسم شکسته با اوله که تلفظ اوله و نیمه واقعه و قاعده و رفعه و حقه و شقه
 و غیر یلی با یله جمع اوله فقه با رسم و مرتبه سنده ادلاء با کتابت و لغات
 واقعه و حقها گیتی فاحفظ در پیش است او که در و دشمنان در پیش
 دیگر واقعه مبتدا و در پیش خبری و دشمنان مبتدا و در پیش خبری باید
 فعل نفی استقبال مفرد و غایب که کمر یعنی لایق و کول باید بدین بایستی
 و کول در وقت حاجت در حرف ظرف و اضافت لامینه در مانی فعل مضارع
 مفرد مخاطب عاجز فلا سبک دیگر و ایدوب مصدر اوله و نیمه معنای ایدوب اوله
 در مانده مستفرد در ماندن و نه و کول محمول ترکیب جلایک در بی تدبیر
 بنده مقول قولیدر شاهزاده بدینیر که الکی بود حرکت کونا و ایدوب یعنی ایدوب
 و بلا فقه که و فارغ اول که ایدوب و واقعه در و در بعضی نتیجه در و لو حوادث ظهور
 الیمنش احتمالی و ایدوب دشمنان آر و کیده بوسید در فرصت اسیر اوله
 سبک حال که تا نظر و مقید در و ملا به که وقت حاجت عاجز و فروغ
 فلا سبک بر جانبدن احد امسک اوله فقه خونی قلمتند عسکر جمیع
 مالک اوله بسز مملکت الیمنش کیده و ایدوب و کک اسرافله ندامت چکه سبک
 فاعل اگر کنجی کنی بود غایب بخشش رسد هر که خدای را برنجی کنج بونده خرنیه
 معنای سنده در و با حرف وحدت کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 واقعه اگر ایلر سبک دیگر بر حرف الاستعلاء میان غایب سبک جمیع
 عامه ناسن معنای بخشش حصه و قسم معنای در رس فعل مضارع مفرد
 غایب که خدا صاحب خانه یعنی هر خانه بدینیر با حرف وحدت و را حرف

و اینست که

و اینست که

صله بر یک لفظ مشترک در غیر و یا خوف و حدت محمول بیت
 اگر کنی نصرت کند و مالک سلطان کند اولان عوام نام بر خزینه تقسیم
 اینک خانه و خانه به برج ایریشور الحق یعنی برج مقداری که مشی
 جمیع خزینه کی برجه صرف ایدوب عاقبت به توزیع ایستک هر بر یک حصه
 بر دانه و دشر الحق یعنی شش قلیل اولوب هیچ کس از نه منتفع و هر
 مند افلاز سنک اموال و خزانیدن آیریلد نیک قالو الحق جو دو کر مله بدل
 در مله خلق ملو بور مق مبر و کول پس پادشاهان اولد که سن خلقدن
 جمیع ایلیک و یکدیگر چو استانی از هر یک جوی سیم که کرد آید ترا هر روز
 کنجی چو اغوینده کم معنایه نیچین و یکدیگر شمانی فعل نفس استقبال مغر و محال
 نیچون الماز سنک و یکدیگر از هر یک یعنی هر عامیده و یا هر که خداوند جویمک
 فتحیله و او اسلبه ایله ربه در و یا خوف و حدت سیم کومش یعنی بر شعی مقداری
 کومش که خوف تعلیل کرد آید جمع اولد ترا سکا هر روز هر کون و یکدیگر کنجی با خوف
 و حدت بر خزینه و یکدیگر محمول بیت نیچون عامینک و با که خدا انک هر بر بندن
 برار به مقداری کومش آلب جمیع ایلیک تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اولد
 یعنی بدل موجود ایلیکدن هم سکا ضرر متبر اولور و هم آملار اولد مستقیم
 لیکن هر بر بندن بر شش قلیل تعیین ایدوب سن المار و نه جلب ایستک هم انکه
 چو خلق ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کان خزینه حاصل اولور و یکدیگر بعضی شای
 از هر یک عبارتین رعایا نیک هر بر بندن و بیو تقسیم ایلیش و بعضی سانی از
 بو محله رعایا به تخصیصک وجهی بود و یکدیگر رعایا و سبایک جمله سندن و یکدیگر
 مقید بر سباه رحمت بر بخت و بدو کی کاشاید در و میشت مخفی و کولدر که سبایه
 بدل وجود محل اعتراض اولان اسرافنده و کولدر و سبایه سالغون سالوب ملو و

جلب مال ایلیک جمیع زمانه و جائز کور لمشد رسوق کلامک و خی اول معنایه
 مساعده سی بود قدر جدا شایح او کلت کلامی صحیحی و عجبی که شایح معنی
 شایفانند کور اولان بر سباه و رحمت عبارت نیله عموما سندن ایدوب مقید
 بر رعایا به بخش رعایتیک خصوص عوامه و لالتندن خفقت ایلیک
 معلوم اولد که قوافیده واقع اولان الفاظک حرف اخیر صلب سندن روی اصطلاح
 ایدر لود ما قبلند حرف صحیح سکنه قید ویر لود اولد اون حرفه مخصوصه که بر شعی
 پس ما دام که حرف روی ساکنه قیدک ما قبلند اولان کونک اختلاف جائز
 و کولدر اما روی حرف وصل لکت سیله متحرک اولد اختلافی جائزه نیکه کمال
 استغنائیک بود یا عینند و اقدار بر باغی کر سوز توام بکنفس آهسته شود
 از و دو دم راه نفس سست شود و دیده از ان آب ایی کرد انهم تا هر چه نفس
 شست از و شست شود و روی به متصل اولان حرفه حرف وصل ویر لود با عیده و
 رسمی کین قند بر پس بر کنج لفظیه قافیه اولما غنم کول اولان قانون الود الود
 بو محله بانک لحوقیه حاصل اولان طول سیله عیندن سالم اولمشد و
 فن قافیه به مطلع و کول ایلیش ملک زاده روی ازین سخن در هم کشید
 موافق را بشت نیامد و گفت خدای عزوجل مرا مالک این ملک کرد و ایند
 است تا بخورم و بخشم نه یا نباشم که نکه دارم در هم کشید عبارتیک
 معنای مکرر بیانه اولدی که طرف تعلیل موافق طبع اسم فاعل مقعده لبینه
 استا قید برین ملک زاده به زاجده بعضی شخه و موافق را بشت واقع
 بر این و یکدیگر مالک این ملک اسم فاعلک مقعده لبینه استا قید کرد و ایند
 و یکدیگر زنده الف و نون ادوات قیده در با حرف تعلیل یا سبایه سبک
 حسن معنایه در که خوف بیانه نکه دارم مقعده لبینه یعنی حفظ ایدم سابقا نگاه

شرح المیزان
 شرح المیزان
 شرح المیزان

لطف و کرم است که ایام اولاد در حصول ترک ملک زاده جلیس بنی بریک
 بوسه زدن یعنی پند و وعظندن بوزیرین پورتا زوی جاحلی بچندین اولاد که
 بوضعیت رانی و طبعه موافق کلمه و داعی دیدی الله تعالی بنی بوملکه مالک و پاد
 ایست زنا که امساک الیمینوب کند هم سیم و خلفه بذل و انعام الیمین باستان
 و کولم که بیمبوب و عجیوب و کیمه بر و بر میوب ملک هم کیست استند و تیر لوب
 ضفلا هم موافق طبعش نیامدند و صکره مراد از جو فرمود و یازان جمیع نسخه
 مخالف باز مشرب **بنی** قارون بملک شد که بهل خانه کنج داشت **نوشه**
 نم که نام نکو گذاشت **قارون** حضرت موسایک عتی او علی ابرویش
 قار و این بن ملو تاروی بعضی قفسه لر و فقه سی مفصله و سرور
 شرحنده بر مقدار بن یازم شد مراد از بنی اکام رجعت ایستون که
 علت چهل جیم تحک و بانک که در لر بفرق و یکد از بعین معناسه
 گاه اولو که با سینی خرف ایدوب چل و بر جیم تحک که در لر خانه او است
 معناسه کنج بونده مال معناسه در و استیت بولمک کیست بر لر و است
 تقدیر زنده و زبانی حکایت حال ماضی ملو تاروی بعضی آنک و ایدر معلوم
 اول که قارون حضرت موسایک عتی او علی ایدی و قیر قریب استنبات
 وقتا که خدای تعالی موسایه نورانی التون صوبیله باز و بیو بیور
 ایست حضرت موسی دیدی بارت بن فقیرم التونی قنده بولایم که آنکه
 کتابی یازام پس است که اگر حکم کیمیا بی تعلیم ایدی و قارون اول نامه
 خائیه فقیر ایدر و اهل و خیال صاحبی و زیاده عبادت ملازم و کیمیا فایم
 و کوندر صاحب ایدی پس موسی اکام رجعت ایدوب حکم کیمیا بی تعلیم ایدی
 حتی بولر بقله زیاده خوف مال مالک اولدی نشو بلکه که خزینه لر بیک و خائیه

بوز دوه چکروی و بر رو ابند و بخش دوه مجاهد و بر که هر بر مفتاح
 وزنی بر و هم ایدی و بر رو ابند و نصف در هم ایدی و هر بر مفتاح الی بخش
 قیو آچیلور ایدی پس وقتا کیم قارون مالک جمیع مشغول اولدی پس
 نوافل عباداتی کلیات ترک ایدی اندن صکره الله تعالی موسایه بیوروی
 که اندن مالک زکاتین استند و اردی قارون مالیک زکاتین حاکم ایدی
 کوروی قتی چون مال کینک لازم کلیبور پس زکاتین ویرمدی و کند و اید
 بیک قول و بیک جابره انلا نوزوی جمیعینک اگر لری و رختلری التون
 و لباسلری کد لک و وقتا کیم موسی زکات و بر مسینی الحاح و ابرام ایدی
 ایست قارون دیدی ابره شهر خلقین جمع ایدوب سنگله مناکله و حیات
 ایدوبم اگر بحث و جنده سن بکا غالب اولور سک مالک زکاتین و برهیم
 والا و بریم دیدی و اول وقت بنی اسرائیل را اسنده زیاده کوزل بر
 زانیه عورت و ایدور قارون آنی دعوت ایدی و ایدویدی که ایزه بن
 بنی اسرائیل جمع ایستون که اگر موسایه فسق ایست شهادت ایدوب
 بکارنا ایدی و بن اندن بیکلویم دیر سک سکابو قد مال و بر و هم دیدی
 پس عورت سولرین قبول ایدوب ایلیهم دیدی ایزه اولیحق قارون بنی
 اسرائیلی کند و اینه دعوت ایدوب جمع ایدی اندن صکره حضرت موسی
 دعوت ایدی موسی و کلمه اندن صکره بنی اسرائیل ایدی یا موسی پیروز
 ایله حضرت موسی و عظمه شروع ایدوب اثنا کلامده پیور و بر که بر کیمه مال
 محفوظی سرفه ایله الینی کسرم و بر کیمه که بول کیوبه قطاغ طر عتقه
 اوله باشین کسرم و بر کیمه که زنا ایست آنی طائس ایله و بر کیمه ویدی بولور
 قارون اباع اوزته و ور ویدی که بودید کلمه کین سن ایلیر سک سکای اوزر که

حکم نیچہ جاری دیدی حضرت موسیٰ بیوروی اگر بن وید کلر و می ایشلرسم او
حکم تو تده الله تعالیٰ بیور و دی کیدر انده سکره فارون ویدی سن بو عودنه زرتا
ایلمش سک وافر ایدر که سندن یو کلیدر و بیور و اشارت ایلمش فارون
قالند یو فار و سونیلر دیدی پس الله تعالیٰ عورتیک قلبنه خوف و خشیت و شوق
و سائین کد ندن صدقه و نذر وی و دیدی حضرت موسیٰ فارونک ویدر که
میرا و منتر هدر و چاقا زون بو قدر مال و عده ایلمدی و بکا تعلیم ایلمدی که موسیٰ
بر بهتان افتر ایدم و بیورن ایلمد و نه نور فرم نمیبند و کلیمینه بیز امانه
افتر ایدم ایدن سکره حضرت موسیٰ غضبه کلوب ایلمدی باعد الله تدمیرا
ایلمه یک بو کافر ایلمه کاندن سکره موسیٰ مجاهدن ملا شکره کتیدی و الله
سجده ایلمدی و مناجات ایلمدی و فار و ندن شکایت ایلمدی پس حضرت
جبریل امین کلدی و دیدی با موسیٰ الله تعالیٰ سکا سلام ایدر و بیورر که
از قی شک امر که ما مور ایدم هر نه بیورر ک سنک امر که مطیع فارونک
هلاکنده اندن سکره مؤمنسن و ندن فار و ندن کلدی و کوردی که برالتون
او زنده او بوند و یسینا و دو شکله و یصدق لره ملائمش پس موسیٰ
بعثت سمنین میره فار و وی و سزیرینه میره کیر دیدی اول ساعت میری
میره پانوی فار و ندن سزیرین سچر ایوب قی ایم دیدی موسیٰ میره امر ایلمدی
سمنوی دیدی نورن و میرا بند کیره باتدی پس موسیٰ بر نصره باشلادی
ایچ نصره عینه النجات ایلمیوب یوت ویدی اندن سکره میر فار و وی و قوی
واوینن چوتدی زوالت اولنور که الله تعالیٰ موسیٰ به وحی ایلمدی که با موسیٰ فار و
سکا دورت کره امانه با موسیٰ دیدی و امانه ویر مدک غنیم و جلالم حفیون که
بر کره امانه و یله الله بن کما خفته امانه ویر روم اندن سکره بنی اسرائیل

از اسبینه گفت و گو و شدی که موسی فارونی میره بانوروی اموال و خواستش
کنند ویر قاله و بیواندن صکره موسی الله تعالی که مالیده میره بانور
پس الله تعالی مالینی میره بانوروی فخر قنابه و دواره الارض بوقصد و الله
نمت قصه فارون معلوم اوله که حضرت شیخک مرادی کثرین بیاند
چهل حصه و کولدر زیر آبار و قلری پرد شولیه مبالغه ایدر که چهل جان نه سپردن
حشر جاشری اولماز عمر و فعل نفی ماضی مفرد غایب که حرف تعلیل نام نمو
بیانیه که داشت کاف عجبک ضمیه فعل ماضی مفرد غایب قودی یعنی کند و
صکره قلدر محصول بیت فارون هلاک اولدی زیر آحدن زیاده مالی و خزینه
وار ایدی یعنی کثره مال هلاکته سبب اولدی نته که قصه سندن فهم اولور اما کثرین
روان اولدی زیر عالمده عدل و داد ایلله ایواد قودی یعنی او صفای و بیکدره مذکور
و مشهور در پس گو یا که هنوز زنده و باقیدر مصرع اولگی معنایی فارون
اولدی حال بو که قرق او کنج و خزینه تلندی و بین و قادونک قرق خانه طلوسی
مالی و خزینه سی وار یکین فائده ایتموب هلاک اولدی و بین مراد مصنفه و اصل
اولما مسئله زیر مساق کلام امساک مال سبب هلاک اولد و غینی بیاند
بوقدر مال و از یکین اولدی و یکیک مراد کولدر زیر آ موسی اندن مالک زکاتینی
طلب الیجیک حساب ایدی کوردی که چوق مال کیدر پس فیما وادی غایت
مالیده کند میره باندی که داشت لفظینی منه سنده نهما و لفظیه نفسیه
نفسیه الیمش حکایت اورد اند که نوشروان عادل را در شکار گاهی سیدی
کباب گردیدی یکیک نبود و غلامی پروستا فرستاد تا نمک بیاورد و نوشروان
گفت نمک بقیمت بستان تا رسی نمک دوده خواب شود او را و اند لغته کند
و یکدر اما اصلاحه روایت اینست و یکدر در خوف ظرف شکار گاه ظرف مکان

۱۱۱

آویزنی دیگر روی حرف و با حرف وحدت صد کار یعنی او و با حرف وحدت کردن
 یا حکایت حال ماضی افاد ایدر ایدر و دیگر رسید مفعول اولی و کتاب مفعول
 ثانی **نکته** نوک و میمک فتحه لریله تو ز و دیگر بر چه بلج و بر لری میمک که لری
 سکونیه غلام یا حرف وحدت بر و ستا با حرف صله و ستا کو که ویر لری و ستا
 فرستاد فعل ماضی جمع غایب کو نذر و یلر دیگر غلام مفعول صریحی و بر و ستا ضمیر
 صریحی تا حرف تعلیل بیا و فعل مضارع مفرد غایب کنوره دیگر رنگ مقدم مفعول
 ناکیم نور کنوره دیگر بقیه تا حرف معاجز قیمت بها معنایسته و ستا
 فعل امر مفرد مخاطب صا تو به ال و دیگر ستا نید نید رنگ مفعول صریحی قیمت
 خبر صریحی تا حرف تعلیل رسم بونده حادث معنایسته در و با حرف تنگیه
 کرد و فعل نفی مستقبل اولیه دیگر کرد و یزند صبر و رت معنایسته کاف
 عجبک فتحیه نه مبتدا نالی و نشود فعل نفی مستقبل مفرد غایب فاعلی
 تختنده و نه راجع ضمیه جمله فعلیه خبر خبر ایدر و جمله اسمیه خبر و نه
 ترکیب وایت ایلمش در که نشود و ان خا و له بر کون بر صید کا هند
 حضور نده بر شکاری کباب ایلر لری اتفاقا تو ز حاضر بوق ایدی یعنی
 اول حاله یا لری نده تو ز بولنهادی بر او خلا فی کو که کو نذر و یلر ناکیم تو ز
 کنوره نشود و ان اول و ان اومه ویدی تو زی مفت و مجانا الما بها الیه
 ال ناکیم تو ز نه صکره رسم و حادث و قانون و بدعت اولیه یا پنا ایلر
 و حکام صید کا هند کباب و یا طعام پشور مک لازم کلد که تو زی را
 الموق و کو که حرا بلغینه سب اولیه گفتند ازین قدر چه خلل زاید گفت
 بنیاد ظلم و در جهان اول اندک بونده است و هر که آمد بر و مزید کرد و نایب
 حایت رسید خلل لغتده که یک معنایسته در یعنی رختد اما بونک کینی

نقصان معنایسته در زاید فعل مضارع مفرد غایب ز را یسند نه و غایب
 دیگر یعنی حادث و ظاهر اول و نور معنایسته بنیاد بونده استرا معنایسته و لری
 اضافتی لامیه در پر و ادات زبانیه و سین و تا ادات خبر اندک بونده است از
 بمش در یک اول و بر حرف استعلا و او ضمیری بنیاد ظلمه راجع بر مزید مصدر
 زیاده معنایسته تا حرف تعلیل بدین با حرف صله و ال همزه و نه بدل را صله این
 ایدر نشود که با بقای بنیاد اولی ایدی غایت بونده حد معنایسته در حصول کرب
 نو شوره رنگ یا نشود حاضر اول و لری دید یلر که بوق در بد خند نه یلر کل و خلل نقصان
 حادث اول و و بوق مقدار جزوی تعدی بر و مخور کو که کثرت و لما سینه نه عث
 اول و نو شوره و ان ویدی ظلمت بنیادی جهانده اول را جوق ایلمش در و کینه
 سلاطین و حکام نده کلدی اول بنیاد که او ز رینه زیاده المدی ناکیم بونده
 و بونایسته و ایدی و دنیا ظلمه طو لری معلوم اولیه که فقها خلفا را راست نده
 صکره کلن سلاطینه عادل اطلاق نده منع ایلمش حتی بعضی فتا و اد کفر نیه حکم
 ایلمش مکرر کیم عادل عدولن ما خود اولیه السلام یا دشت پلری ایکن لیا کو که
 کافر ایکن اکانا و ل اطلاق نده اتفاق و اقطع اگر زیاده رخت ملک خور و سینی
 بر آوردند خلا مان او درخت از پنج باغ رخت لامیه خور و فعل مضارع مفرد غایب
 فعل شرط سبب الماعر چه تقاح و بر رتا ناکت ضمیمی و فانک نشد یلر و با حرف
 بر آورد بونده حقیقار بر لری دیگر ر خلا مانه قوللر و خدمتکار لری معنایسته و او
 ملکه راجع راجع با و عرینیک کسر یلر اغاجک و غیرینیک کو کینه در حصول
 بیت اگر رختیک و باغ و باغچه سندن پادشاه غصب و تعدی طبعی
 بر الما یک جایز کور رسم قوللر و خدمتکار لری اول الما ناکت اغاجینی
 کو کشید حقیقار لری یعنی اولیا غی خواب ایدر لری بر پنج بیضه که سلطان

ستم روا دارد و زنده نگه داشتن هزار مرغ بیج **معنی** بآنکه فتنه
 یومرطه که خوف بیایه ستم ستمگر کسری و آنکه فتنه عظیم معنای
 روار آنکه فتنه نوزده جایز دیگر روار و طوطا یعنی جایز طوطا زنده فعل
 جمع غایب او رر لوتش گویا با خوف نسبت الف و نون ادات جمع لشکر دیگر
 هزار یک دیگر الف معنای مرغ گفته هر فرشته و بر لوتها بونده تا دوق مراد
 مرغ خاک که معنای غلبه استعمال ایله مرغ تا دونه و بر لوت هر یک و حاجم و بر لوت
 کتاب و موزی که ترکیب سه غلی و بر لوت حصول بیت بشن یومرطه چه ظلم که باو
 جایز کوره یعنی بشن حد و یومرطه مقداری طبع اید و ب غصبه آت آنکه مسکه
 و سپاهیک تا دونه شیشه با خوب کتاب اید و یعنی باو شایهک اول مقدر
 ظلمی خمره کفی ظلم اجازت اولویت **فایده** ستمکار بد روزگار بماند بر لغت
 پدیدار خانه فعل نقلی مستقبل مفرد غایب قلما ز دیگر ستمکار ظالم و دیگر زبر کار کا
 جمله ادات فاعله جی معنای نه کرب با مفتعل بیایه اولند و درون خانه کرب فاعله
 بیک روز کاره اضافی بیایه و در بد روزگار وصف ترکیب یونده روزگار زمانه
 و بر اما ز عالم و دیگر بر اما زلق کند و بر نسبت روزگار نسبت و کول فاعله قالو
 لغت و بر پاداره اضافی بیایه و در حصول بیت ظالم بد عهد و بد زمانه قلما ز یعنی
 و نیا و نه خوب کید باقی قلما ز البسه و لیکن آنکه او زنده لغت ثابت و باقی
 و مؤبد و بر قرار قلما ز حاصل قیاس او معانی هر یکم است بیدار است اما نفرین و بد خانه
 ستمکار و وصف ترکیبی ویندر خطا ایستاده موصوف مستقبله مضارع
 اولی جایز و کول ویندر مبداء فرسکه فارس زنده کول **حکایت** عامی
 شنیدم که خانه از عبت خواب کردی تا خزینه سلطان آبادان کند به خبر از قول
 حکما که گفته اند هر که خدای فکار یا زار و تا دل خلق بدست آرد خدای صلاح جهان خلقت

در این کتاب
 در این کتاب

برور کمار و تا و مار از روزگار بش برار و عاملی با خوف و حدت و را ادات مفعول
 که حرف بیان خانه از عبت لایسته کردی یا خوف حکایت کردی که خانه مفعول
 اول و خواب مفعول ثانیه تا حرف تعلیل خزینه سلطان لایسته آبادان الف
 معمر معنای در گذر که خزینه مفعول اول و آبادان مفعول ثانیه بر خبر از فعل
 خالده کند که فاعله که خوف بیایه هر که اصلیده هر کس که ایدو نشه که مراد بیان
 فاعله را ادات مفعول بسیار از فعل مستقبل مفرد غایب بونده و بیکه دیگر
 تا حرف تعلیل دل خلق لایسته و با خوف و حدت و خلق مخلوق معنای در دست
 سله و کول خلق مفعول مرعی و بدست غیر مرعی همان هم اید اندن مرکب اولی
 جایز مفرد اول مقدر جایز خلق را ادات مفعول بر خوف استعلا و غیر غایب
 راجع کمار و کاف تخمیک متمم جواله و سله اید و بیکه خلق مفعول مرعی و برور غیر مرعی
 تا حرف تعلیل و مار لفظ مشتبه که عرله تخم میشد و بی اولی ملایک معنای در و بی
 اولی کنه مشتبه که راصل و کول اید انقام میشده بر او و بونده خیفه
 و بیکه و مار مفعول مرعی و از روزگار غیر مرعی نقد بر کلام و مار شن از روزگار
 بر او در حصول ترکیب بر ظالم عاملی استندم که باو شایهک خزینه ستمی معمر
 و آبادان ایلمک ایچون رخا یا نیک خانه زین ظلمه خواب و بیاب اید و
 حکما و عقلا قولند نه بجز اولد و غی جهتن بویله اید روی که و بشل در هر کیمه
 اللهم سخط و غضبه سبب اولد بر مخلوقک کو کلینی الکنور مک ایچون حق
 معمله هم اول مخلوق یعنی کو کلینی الکنور مک سغی ایلدو کی مخلوقی از زین سله و
 ایدر تا کیم روزگار و غی اصلینی و کو کلینی چیغار یعنی آتی هلاک ایلدو معلوم اولد که
 خدای تعالی نیک خصوص عنده از ارواوی و جفا متع و محالدر بلکه رضا و شفقت
 نسبت مخالف سبب مستوجب عذاب و عقوبت اول مقدر کنایت **نیت**

آتش سوزان کنند با سینه و آنچه کند و در دل مستعد آتش سوزان بیاید
در سوزان صفت ششده یقین و دیگر سوز بداند بونک کیس برارد یا قیج و یا
معناست در با حوق صله پسند سبک کسری و با آتجک فتحه یوزر لک و دیگر
نباید زیاد و کوز و لک ایچون بقار با سینه کند و متعلق آنچه کند که مقدم معنی
کند که معنی بدین فکر سوز سوز و در دل لایحه و کند که فاعلی مستعد است
عنی و سبک سوز بدلفظ شسته که شکایت و غم و غصه و محاف میسند یعنی
و تحیف اولی و مند و اند و مند و در لود و دیگر پس ستمند غم و غصه
و تحیف و دیگر محصول است یا قیج آتش پسند اول حال و اول کار را می
بر فیکر و در دل و آنک رقابی اید یعنی بر سبکین مطالبوم کو کلدن چکد و کی ای
و بد و عاسی اید و کی تاثیر آتش سوزان پسند ایلد حضرت شیخ پسند
تخصیص بالکر ایلد کینک نکست سی ایلد که آتش یا ند یعنی چیرد سی سایر
بایان نباشد و خوبه زیاده در بعض شرح و یکس خفی و لمیک بعض دیار
یوزر لک و فرت او زره اولوب آغوش سوزاننده شدت حرازه جان
و استعداد پیدا اید که بر صحرانک بر او چندان جوی آتش و دوقوسه طر فیه العین
و بالتمام بالوب کل اولور حضرت شیخ بوسینه اکا اشارت و سبقت تاثیر
کسایت ایتد پسند تخصیص بالذکر انفر کینک و جوی بود و یکس خفی و کولر که
جمع نباتات نور بدین صکره بواسطه او یولور فته بر سوزانی ملتبه است
ایلمر شاط ایلد لایحه گویند کس در جمله حیوانات شیرست و کمترین جانوران
خوب اتفاق خودشان خوبا بر بار از شیر مردم در سردر رئیس معناسند و در شیر
و حیواناته اضافله لامیه او در شیرست خبرمند شیر بوند با و مجبول ایلد سلطان
معناسند و کم آنک بوند ایچون و دیگر و تیر او ان تفصیل و با حوق نسبت و لون

روان سحر

تا کید جانوران را اضافه است مستفاد بود صوفیه اضافی در جانور و نیک سکونیه
 جانور و کید در برابر او و او ک فحله ادا ت نسبت در الف و نون ادا ت جمع با ح و حین
 کلک خبره متعلق اتفاق خود میدان مصدر ک فاعله اضافی در عقلا متعلق
 و کید خود بار بر بیانیته و نصف ترکیب در بدنه با یک فحله الینک معنایست بار پوز
 بار بوک کنوری یعنی بوک چکی بر روی بدنه اختیار احوال اشتقاق کن کلیت غافل
 ایمنش خود بار پوزند ای یک و کید در من تقصیل معنایست در بعضی شیء که برینه از او
 سیر مردم در بیانیته و خبر پند او مردم در وصف ترکیب در بدنه و الیک فحله
 و النعمه فحله و کید در حصول ترکیب در هر که جمع جنوا تا نیک سرور در الیک سلاطین
 و جانور و کید الیک انچه غرض خود در برابر فاعله بحق و الیک در عقلا انفا قیلک بوک کچی
 حوالم بر نیکی سیر و نیز و مقبول نیز و مرغوب نیز در برابر انچه امور و الیک امر قابل **مشهور**
 مسکین و اگر چه بی نیز است چون باید همی که عزیز است مسکین خواص پند
 مسکین ایدر موصوفات حقیقیه اضافی قیلند در بعضی بیانیته ضرورت و زائد چون
 اضافت نیک و لدن تمیز اصلند تمیز در تعجب یا بند مصدر در لیکن اعجاز یا و
 مصدر کن حذف الی استعمال ایدر چون ادا ت تعلیل همی با خوف تا کید و می بوک کیس براد
 ادا ت استمداد در کید فعل مضارع مفعول غایب در کید بدنه چکر و کید مسکین
 مبتدا و مفعول خبر و مفعول کید مقدم مفعول و جمله فعلیه معکول غرض در حصول
 خبر مسکین اگر چه کیم او را که ن مردم و فهم و در ایندن دور و نیز و تشخیص در مجبور
 اما چون که بوک چکر و ضرورت حالتند مرکوب در غرض و یعنی بویه بی نیز و بی او را که
 لیکن بعضی جهندن استخدا م قابل و لد و غی ایچون از سلطان اخذ و اگر مذکور و ان
 و خوان بار بر داره به زاده میان مردم از ارکان و ان مبتدا و خوان اکا مفعول بار
 اضافت بیانیته در بار بر داره و وصف ترکیب در بدنه با یک فحله بحسب اللفظ بوک

قاله بری دیگر اما تویی مرا و در یک راه مفود بونده من تقضیای منته در دنیا
 و صلیه منزه ساقط از مردم از راه اضافت بیانیته در مردم از راه وصفی که
 اگر بپندم مردم انجید می یعنی موافق مصالح مانع خبر مبتدا و حصول میت یونک جکی
 کا و در جز خلق انجید و ب موافق این عالم آدم او غنایند بیکر یعنی بارش جگر
 کس کا و لا از راه خاطر کن بنی آمد بیکر زیرا انچه فایده لری و اویج ضرر بر بود
 خرافی بابر و آری و آدمیانی مردم از راه اضافت ایلمین یعنی اضافت کن
 تجویر ایلمین فارسیه باشد بر صاحب مذهب ایش حضرت شیخ مذکور
 لطیفه جمله معترضه طریقیه ذکر ایلد که در صکرهینه اصل حکایه به سر و آید
 بیور ملک را طریقی از دایم اخلاق او معلوم شد بکنج کشیدش و بالیخ
 عقوبت بکنجست ملک را را اادات مفعول طریقی طاعت و راکت فتح لریله بونده
 بعضی معنائی در دایم و حدت دایم و میمکن بجهدر مذمومه معنائی
 اخلاقه اضافتی صفتک موصوفیه اضافت اصله اخلاق میمکن بایسته
 ایدر ستمر لامیه و بکنج با حرف صله و بکنج عذاب معنائی در کشیدش
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تخنده ملکه راجع ضمیر و شین عامل ملامه
 با حرف مضاجبت انواع عقوبت لامیه در بکنجست و بلند حصول ترکیب پاشاه
 بر مقدار حاصل جائز که اخلاق و میمکن لرنده معلوم اولد بر یعنی خلق عالمه ایدر
 جفا و ظلمی اکادراتی است کنج به چکدر و انواع عقوبت و اصناف عذاب الیانی
 بپاک ایدر **قرینه** حاصل شود در ضای سلطانی تا خاطر بندگان بخوبی در ضای سلطانی
 لامیه و مبتدا و حاصل شود مقدم خبر تا حرف توفیق خاطر بندگان لامیه و بکنج
 مقدم مفعول و بکنج فعل مضارع مفرد مخاطب در جویدند بکنجند و بکنج
 سویشند زیرا جسته فعل ماضی ایلم اسم مفعولند غیر نشسته مستحق ملامه

کبر و شکوه
 رد کافیه

معلوم اولد که فارسیه مضای در کث و آخر نون و نونک ماقبل و در و یا
 و الدرو و الک ماقبل یا اولور سه جمع مشتقات اند و اولور قیاسی است و اولد
 اما اول کی صورته اولن مضای در و یعنی ماضی مصدر دن و شول و الی مصدر دن
 ماقبل یا اولیه مبتدا شد و بود کی ماضی ماضیه اسم مفعولند غیر نشسته
 اولد از بواسطه بیاید بجه جمع مشتقات بجم قیاس اولور سه جمع قیاسی
 نهما بکنج فکره بر مقدار ریاضت و بر مکمل کرک فتنه بر حصول میت با و ک یک رضای
 حاصل اولد از یعنی با و ک سه سنده راضی و حشو و اولد از و ادم که قولد بکنج
 و فقره و عا یا بکنج خاطر لری استنبی بجه خاطر لری رعایت اید و بکنج
 بر امر مقرر در که مادم که فقرات خاطر لری رعایت ایلمین و رعیت پر و اولد
 و او کثره اولور خلق عدل کو ستر فیه بکنج البته با و ک سه سنده راضی اولد از
 با و ک سه و عطا بر ششایه مظهر اولق بر تقدیر عا یا و فقرایه عدل و او کثره
 خواهی که خدا بر تو بکنج با خلق خدا رکن نگوی خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنائی
 بر طریقی منتقم و بکنجست و بکنجست حرف بیان خدا بر حرف استعلا بکنجست فعل
 مفرد غائب فاعلی خدا بر راجع تخنده ضمیر و جمله فعلیه خبر مبتدا و در جمله اسمیه مفعول
 خواهند با حرف صله خلق خدا لامیه خلق بکنج کی بر لریه مخلوق معنائی در بکنجست یا اولی
 اصلیه و یا ثانیه مصدر به در ایک و بکنجست حصول میت ایلمین بکنجست که الله تعالی سکا
 رحمت و غفران ایلمین یعنی خدا سکا رحمت و مغفرت ایلد و بکنجست خدا بکنجست
 مخلوقیه اگر انشائی و اگر خبر بیدر ایک ایلمین یعنی ستم خلق فانی اگر که الله ستمی ستمی
 سون معلوم اولد که بکنجست مصدر بر ستمگر بکنجست ستمگر بکنجست میمکن و بکنجست
 بکنجست مضارع بکنجست کلور بونده اگر بکنجست معنائی در که بکنجست و بکنجست
 نه که حیا م بر با عیده ذکر ایلمین در با عیده بکنجست بکنجست بکنجست معنائی

این کلمه
 در کتب قدسیه

ز چهر و بر وزن را باغ از دست **اگر** زش اگر بطل است نیست کرم و معصیت
 اگر بخشی که نیست **اگر** بخشی اگر رحمت و غفران اید رسد و بگذر پس بیت سابق
 بشر حسیه ذکر ایلد کیمز قاعده او زده بخش بخشیدن معنایند مستفید بخشودن
 مشتق اولی احتمال یوقدر زیر او الکت فاقبلند مایه قدر و بخشایدند مضارع بخش
 کلد بخش کلدن پس شراح موما بخش بخشودن معنایند وید کلد را بخش خطا با
 قند بر یکی از ستم ویدگان بروید گشت و گفت ستم وید و وصف ترکیب ستم
 کور ستم یعنی مظلوم بر وید حرف استعلا و او ضمیری حامل مفعول راجع به کلد است
 کلد بر یعنی با شدن ضرور ایلد ز وید بر حصول ترکیب مظلوم ملک بریسی عامل مفعول
 او ستم او خا و در حال ستمی ستم نظر اید وید **طعمه** نه هر که قوت باز وید
 و او در ستم ستم بخور و مال مردمان بکرافت و خوف نفی مضارع ناسیده بخور و غلبه
 و هر که املند هر کس ایدی که مرار مرور ایلد قوت باز و لایمه منسوب با خوف و
 و با خوف شکیر با لاف مصاحبت ستم ستم غلبه یعنی ستم ستم بخور و فعل
 مضارع مفعول غایب ستم و بگذر مال مردمان لایمه بکرافت با خوف مصاحبت کرافت
 شکیم و زاء معی ایلد منت و ایلد بیزه و یکدیگر یعنی پیوسته و مضارع بر حصول
 و کولدر بر کیمه نیک که قوت باز و قوت قاهره سی و قوت منسوب و با منسوبی اوله
 غلبه ایلد و شکیر ایلد خلق عالمی ایلد الجیه را بیکان و منت و لی وجه و ضابطه
 بزه اکل الجیه حاصل یعنی بیشتر و کولدر البته بر کون نهضم ایلد و پیوسته خوردن
 کلد یعنی بلا ستم و خفا و ستم چکر البته توان بخلق فرود استخوان
 درشت و لی شکم بر و چون بکیر و اندر نافی توان امکان و قدرت معنایند
 و بر وید معنی با خوف ناکید و خلق حار مملکت فنی و سکون لایمه تو غر و کلو
 و بر وید لفظ بر کید و و ایلد بر وید و تو باقی معنایند که غریبه بلغ و بر وید فنی

روشنای عودا

منصوبی

والامک

و لامک سکونیل استخوانه و او بر سید کوه و عوچه نظم و بر وید شک
 فنی و فلانک سکونیل و رست و الکت و رانک فنی لیل و شک سکونیل
 بونده ایدر معنایند و را یکی معنایند یعنی بیوک و بوشه مقابل که عوچه کا
 خشن و بر وید شک فنی و شک کسیر و لی ادات است و رانک سکونیل
 کسیر و کافک فنی فاردن و یکدیگر عوچه بطن و بر وید شک فنی با خوف ناکید
 و و و الیه فنی و کسیر و لند و رانک فنی کسیر و ناز و یکدیگر عوچه خوف و رانک
 و شک فنی چون ادات فعل با خوف ناکید کسیر و فعل مضارع مفعول غایب
 لند مفعول معنایند و یکدیگر نافی کسیر و عوچه ستم و بر وید حصول بیت بوغ و ایدر
 و بیک کیکی بوغ و فاعله و و یعنی یو غاسی مکندر اما قوتی بر ناز و کوه و طو و لوت
 یعنی و و بر کیم کیمینج شک مر ایدر و جاتر و یکدیگر بخلق باسی از معنایند و و و و
 بر وید ترکیب معنای مراد اول یعنی اشاعه الیتم کیم کیم مکندر پس حصول
 ایدر کیکی بوغ و و کیم مکندر اما کوه و طو و لوت اشاعه کیمینج قوتی بر ناز
 یعنی صاحبی هلاک ایدر **حکایت** مردم اندر را حکایت کنند که سنگی بر سر صالحی
 ز و ویش را مجال انتقام نبود سنگ را با خود نکاد میداشت و قتی که ملک بران
 لشکر خشم گرفت و در جایش کرد و مردم آزار و وصف ترکیب آزار ایدر و و و و
 و حدت و راحوف مفعولیت سنگی با خوف و حدت سر صالحی لایمه و با خوف و حدت
 در ویش مراد مذکور صالحی و راحوف تخصیص مجال انتقام لایمه نبود و یوق ایدر
 را را ادات مفعول نکه میداشت حفظ ایدر و در حفظ آدم و بین معنای منطوقی و و و و
 تا انتها و ثابت ایدر و قتی با خوف و حدت که خوف بیایه و با رابط صفت ملک
 لشکر با خوف نسبت خشم تا نیک فنی و سکون لایمه غضب و یکدیگر گرفت فعل
 ماضی مفعول غایب تا علی خنده بلکه راجع ضمیر و مفعول بری خشم و غیره و و و و

سنگ

روایتی

بنت تیر و کمان دارد و بر سر تو بعضی سراج او و معناسه اولاد زهره
 حریده و فاسیده مستعمل اولاد الفاطه مشترک و نه ظن ایدوب خلط الیمش
 و لغات خربیده مستعمل اولاد و غنیمت رضا حدن نقل ایدوب افتر الیمش که
 انده بوچشدن نام و نشان بو قدر او و مضافتی لامینه درو با حوق و حدت
 رابطه صفت بچشدن با حوق مصاحبت چندین بونده الفاطه کنایه دهر عدد
 غیر معین مراد و فعل مضارع مغر و غایب و بونده اولاد و یکدر حصول کسب
 پادشاه دین برینک بر تو رفیع مرضی و ارادیدر که انک ذکر مینی و دندر مسک
 یعنی آن تکو از دیکه کتوریک و انکافی موجه و معقول و کولر رطایقه حکما ابونا
 منتفقا اولدیر و سوزلرین بر یکدر و یکدر که بومرغه هیچ علاج و دوا اولماز الا بر اوم
 که اول اوم بچیر بفتله موصوف اولد و صفتلرین بیانه الیدیر ملک بفرمود طلب
 کرد و دهنقان پسر باقتد بران صفت که حکما گفته اند دهنقان کویلو و اکجی
 در پسر با حوق و حدت کویلو و اکجی و غلانی و یکدر حاصلی ترا حدن بر اولاد و یکدر
 حصول ترکیب پادشاه بیور در طلب الیدیر کویلو و اکجی و غلانی بولدیلر اول
 که حکما وینشد در ملک پدرو ما ورس بخواند و بنعت بی کران خشنود و دانید و قانی
 فتور و او که خون یکی اندر غیت ریختن بر اسلما من نفس پادشاه روایا است
 با حوق مصدر و رومزه اضافت ایچون کلکد حصول ترکیب پادشاه دهنقان
 پسرک اناسینی و ناسبتی و عوت ایدوب بی حدی فیلسر نعمتله خشنود و الیدیر
 رانی و تسلی الیدیر و قاضی فتور و پدرو پادشاه زماکد صحت و عافیتی ایچون
 رعایا دین برینک قانین و دیکوب هلاک الیمک شرعا جائز و در سیه جلا و قصد
 کشش کرد پسر و پسر اسما ن کرد و بچشدن یعنی جلا و او غلانی قتل الیمک
 قصد الیدیر و غلانی بوزینی اسما جانینه الیدیر و کولر حاصلی جیاتن با امیده

بوزین

بوزین کولر و دوندور ب نچیدن کولر ملک کفت درین حالت چه جای خنده
 است پادشاه او غلانی سوال ایدوب ویدر بوزین حالتده یعنی قتل حالنده
 نه کولر نکت بیدر زبر استاثوب مبهوت اولاجق عذر پسر کفت ناز و زاری
 پدرو ما ودر با شد و عور پیش قاضی برنده و او از پادشاه پانه خواهند کتون
 پدرو ما ودر بعلت طعام و نسیا میرا بچون در پسر وند و قاضی بکشت تم فتور و او
 سلطان صحت خویش و در ملک من بیند بچر خدایر غلانی پناه بی ندرم
 ترکیب او غلانی استدر اولادک ناز لر پدرو ما ودر مینه و یعنی الیمر حیم و شفیق
 اولد و قلر بچون ناز و شیو درین چکر و و شرعده و عواسی اولاندر پهر تقدیر
 قاضیه مرا فعه اولور یعنی عدل و انصافله احوال حق ایدوب دفع ظلم لکن
 ایل شرعده رجا ایدر و عدل و داور و دفع ظلم و بید او را پادشاه پادشاه
 ایدوب اختیار و نه جفا کورسه لاله پناه الیدیر بونلرک جیبی بنم حقد بر
 طرف و یوق یزه وجود تلف اولاسینی محقق بیلوب یو کار بو العجیب استغاثت
 کورم سمدر که خالده یاسم پدرو ما ورم متاع اسباب دنیا ایچون نعمت دنیا
 طمع ایدوب بنم قلمه رضا ویر و یلو قاضی قلمه فتور و یروپ هلاکد حکم الیدیر
 و پادشاه کند و صحت و جودین بنم هلاکده الکل یوس باعت جیاتینی بنم
 قلمده بیلور پسر یونلرک جمله سندنه کایوس اولوب جیاتندن غیر الیم
 و ملکا لونا هم قالماد و اول سپیده نچت ایدوب خند الیم میت پیش
 بر اوم زد دست فریاد هم پیش تو از دست تو میجو اوم و او پش
 اوکد و قیت معنارینه اولوق جائز و که اسمدر کیم معنانه بر اوم چیخارم
 و کتورم و یکدر نزد دست تا ضمیر خطاب فریاد و بر اومکد معقول صریح و دست
 غیر صریح اوم ازات تا یکدر پیش تو لامینه دست تو د بولیه و میجو اوم فعل مضارع

یعنی

مشکلم و حده در او مقول سرچینی و از دست تو غیر سرچینی محسوسیت
 حضرت شیخ بزرگ جانبند پادشاه نصیر سیور یعنی سنک الگدن کیمه
 فریادیده بیم و کیمک اوکت و ارب شکایت ایدوب عالم غلاما بیم
 سنک الگدن کیمه داوونالشی و فریادیده شکایت ایدوب بیم کیمه سنک
 الگدن شکایت ایدوب سنک انصافکه راضی اولوب عدل و داد برین
 توقع ایدوب سلطان را اول ازین سخن بیم برآمد و ایدوب در دیده بگردانید
 و گفت پلاک من ایتیرنت از خون بیکناهی رنجین سر و چشمش سیور
 در کنار گرفت و نعمت بیکناهی بخشید و آزاد کرد و گویند که ملک هم در آن هفته
 شفا یافت محسوس ترکیب باوشاکت کوکلی بوسوزون مناشراولوب رحمت
 و شفقتی غالب اولد و کوزلور زیاده طولد و نامرادک حال پر ملائکه بایه
 اولد و دید که برینکناهی مظلومک ناحق میره قانین و ویکمده بن نو مرشدن
 بولمیب پلاک اولم بیکناهی پلاک بیکناهی عافیتن کچدم و بر فیکر عافیت
 حاصل اولانه حیاتدن ال کچدم و اول هواپی کوکلهن چبقاروم و غلامانک
 و کوزین او پدروانی قوچدر حاصل باوشاکت پسرک کلامندن متنبه اولوب بیچاره
 سلبه و استمالت ایدوب یوزین کوزین او پوب قوچدر و بیجه نعمت و مال
 احسان ایدوب آزاد ایلدی ویرلر که پادشاه امانه اول هفته و اللهک
 عون و عنایتیلر شفا خانه خدا و نه صحت بولوب و مرض خالده خلاک
 اولوب کور مشرکبسی اولد و بعضی سراج از خون بیکناهی رنجین تقدیر کلام
 از رنجین خون بیکناهی پسر و بعضی لر و ایدوب بونقد بر برینکناهی
 لیکن پسند الیمه سی ناپسند و **فصله** همچنان در فکران میتم که گفت پیلایه برب
 در بار نیل همچنان بونده الانه معانسه در بعضی هنوز فکران لامیتدر که حرف

و این سخن را که

صفت پیلان فیلیج و یکدر زیر پیل فیلیج یعنی اندخ معبر و بان ادا نه فاطمه
 چی معانسه لیمه بونده کنار معانسه در بار پادشاهت لامیت و نیله بیایه نیل از باغچه
 و زیاده اطلاق انک ایچوندر که و باز عید و اندخ عظیم صوبو قدر و الا حقیقتده نونا ایدوب
 ایچوندر لیکن عربستانده اولما مغله چو ویزر محسوسیت و زیاده شکایت کناننده بر فیلیج
 سولیمه و کی میت هنوز خاطر مدد و در که هرگز فکر مدد کیمتده اول میت بوقطعه کیمت
 کانیمده یعنی زیر پات کرمانی حال بود ایچو حال میت زیر پیل و زیر بار لامیت و
 بشیر خطاب عام لمر یقیده الی فعل مستعمل معروضات فعل شرط اگر پیل
 ایسک و یکدر حال بود و لامیت و در و انک معقول و زیر پات طرف مکانی ایچو ادا نه
 حال میت لامیت و زیر پیل ایچو اضافت پیل لامیت و در محسوسیت ایچو شکایت کناننده
 کیمت حال معلومک و کول ایسه و بیکناهی ایسک ایهمان سنک حالک کیمه فیلیج
 ایچو شکایت کناننده و فیلیج ایچو شکایت کناننده و فیلیج ایچو شکایت کناننده
 میوز شعیلده و حال سنک ایچو شکایت کناننده و فیلیج ایچو شکایت کناننده
 البته و شوب پایال حوا و اولیه سنک پیلای و سکیانی و در بانی و غیره بر و منف کیمه
 و سیکر و منف ترکیب کیمه و کولدر انیش و بان ادا نه سبند و بین ادا نه فاعل ایله
 ادا نه نسبتی فرق ایله ایچو سکیانی برب و زیاده شکایت کناننده بر فیلیج نیل در پیلای
 کنار رفته و بین ادا نه تصور ایچو شکایت کناننده بیکناهی ایچو شکایت کناننده
 بود که ایچو شکایت کناننده و باز اورد و در زیر پادشاهت بود ادا نه رت بکشن
 اوکر و تا در بندگان چنین حاکم نکند بنده پیش و سر بر زمین نهاد و گفت عرو
 لیث تقدیر بر عرو بن لیث در علمین بیتده واقع اولان این لفظین حذف ایچو شکایت کناننده
 و بر کیمتده بود و چشمن ایدوب کسان جمع کسن در عقب عینک و قافله ایچو شکایت کناننده
 و در زیر ادا نه تخصیص و زیر ک و یکدر با خوف سله و بر شمر غایب بنده و راجع

و این سخن را که

و این سخن را که

ملوک تا از اعتراض ایشان لیکن بی وجه و در ملک گفت تا و بی چه که نه گفت اجازت
 فرمان تا من وزیر را بکنم بلکه بقصاص او را بفرما که تن تا بحق کشنه باشی
 ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصلحت می بین گفتار خداوند بصدقه گوید این
 حوام زاده از او کن تا مرا هم در پلای بکنند که از منست که قول حکما را معتبر دانستم
 گفته اند حصول ترکیب پادشاه و پدر بچه تا و بی چه بن و نه و جهله صورت شمره قویان
 شده و پدر از اجازت بیور تا کنیم بن وزیر بر قتل ابدین اندک مگره ایک قضا صلیه
 قتل حکم بیور تا کنیم شمره قتل ایستاد لاسک و بالون سالم اولاسک پادشاه
 بوسه ز خوشتر گذرد و با اختیار کولند و وزیر و پدر بوسه زده و بر سکت و نه معقول
 و بود عواطف جو ایک در بنده نک قولیله عمل اید لم می و بیو لطیفه اید و وزیر دیدی
 با پاک قبر صدقه سینه یعنی با پاک روی ایچون بوجو ام زاده از اید تا کنیم قضا
 و دستور بیده صبح بنده که عقلا سوز بر عمل ایدم که بوزیر عیار خواهم زاده لازم و کول
 ایکن کند و نه خشم اید و با شیمه بلا کتوره یازوم بر عقلا و بیکر **قطعه** چو کروی
 با کلخ اید از بیکار و سر خود از با وانی شکستی چو اذات تعلیل کرد و فعل
 مغر و مخا طب ایدک و بگذرد با خوف مصاحبت کلخ کاف و بیکر ضمیمه که وزیر بفر
 عجم فتح کاف و بیکر او نور کلخ انداز و منف ترکیب را انداز بزند یک کس آنجی و بیکر
 بر انداز کیش او آنجی و بیکر حاصلی بوزیر رسول بر و استعمال ایدر که آنده دخی بر و
 بیکار با و بیکر فتح و کاف و بیکر عواطف و بر لر و ب و جنگ امتحان و بیکر با و
 کس و کاف عجمه او قوا بیز سر خود و لامیه و بیکر و اذات تخصیص با و بیکر
 تا و این جا بیل و با خوف مصداق و بیکر یعنی جا بیکر شکستی فعل ماضی مغر و مخا طب
 بیکر و بیکر حصول بیت چو که استوار و با کلخ انداز و بیکر انداز بیکر و بیکر
 ایکن که شک بوق که بهالت و تا و تا بیکر کند و بیکر بیکر زبیر افتاده ماهر و وزیر

چهار

ایستاده و در چون لفظینه اذات شرط معنایی و برن بوقه و بهار بوق
 چو تر انداختی و ز روی و بسمت و خد کن کاند را با جلیش شستی چو اذات تعلیل
 سابق کیس انداختی فعل ماضی مغر و مخا طب ایدک و بیکر بر مفعول اول و در و وزیر
 خوف صله و در با معنانه و بسمت اضافت لامیه و در خد کن خد را بیکر یعنی ماضی کاند که
 خوف تعلیل انداز اذات مکرر فیه و با جلیش ایدک و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 بوقه و بر با جلیش و بر لر الف مد و و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 مخا طب او نور و بیکر و حصول بیت چو که و بسمت بوزینه و مواجده سینه اوق آنکه
 آنی بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 یعنی شک بیکر که اید و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 و نه حصه اید و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 مراد اید بیکر بیکر که بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 خواجه بود و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 سکون و اوله بر شهرک اسبید که معلقات شارحی اما زوزنی و بیکر
 شارحی زوزنی اول شهر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 افاد ایدر و راحوف تخصیص زوزن پادشاه بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 اطلاق ایدر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 نوسل پس عجمه و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 سوز بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 نفس متعانه حاصلی به نفس و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر
 شکله حسن الخلق یعنی که نزل خو بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر و بیکر

رابط صفت امکان با یک فتح و میمک و سکون و کاف عجم که بر یک جمع معنی
 است در آنکه جمعیت از بین میسر شود بیشتر را اوقات مفعول در حرف طرف مواجبه
 حضور معنی است و اگر مقابل غیبت در حرف فعل حکایت ماضی آید در دیگر مکانان
 اولی و خدمت مفعول ثانی و در غیبت در مواجبه مفعول مکتوبی یا حرف مصدر کفایت
 حکایت حال ماضی در کتب و امکان مفعول اول و مکتوب مفعول ثانی و مواجبه
 و در غیبت طرف مکاتیر و حصول ترکیب زوین با و شایسته بر کرم النفس و خودی
 و فرزند و وارید هر یک مواجبه شده و حضور شده خدمت آید و در غیبت
 هر یک ایستایی شود و حاصل اتصال و اقواله تمام خلق را می و شکار آید
 اتفاقا از وی حرکت در نظر ملک ناپسندیده آمد معصا و در هر دو عقوبت میزد
 سر نهنگان ملک بسوابق لغت و معترف بودند و بشکر این مرتبه پس
 مدت توکیل و رفیق و ملا طفت کردند و در وجود معاقبت روانه شدند
 بالاتفاق و دیگر روی غیر غایت خواجه بر راجع ناپسندیده نامطبیع معصا و
 مفاعل با شد و مصدر در ناحیه بر یک مکتب مالین المافه و بر رخصت بودند
 انگیزه معنی است در امکان الف و نون اوقات جمع بودند چاه و شکر دیگر
 اضافت لامیه در با حرف سله سوابق با بقیه یک جمعیت رفعت اضافت سنگ
 موصوفیه اضافت رفعت بر نعم سوابق و خواجه بر راجع معترف معنی است
 حرف سله سنگان لامیه مرتبه اسم مفعول و افتعال با شد و لیکن می حاجت
 اخذ الیه و بلیس پس مناسب اسم فاعل و مقدر رفعت بودند و مقدر رفعت
 آید یعنی او را برینده نعم سابقه سی چون آید سوله که شکر می دهد و شدن کلمه
 سن تو بیکه اولیجه مدت زمان معنی است و تو بیکه اضافت مصدره اضافت و او
 خبریه مصدر کن مفعولیه اضافت رفعت را آنکه که بیکه و فاعل سکون ملا

راجع
 است

یعنی تو مستغرق و ملا طفت عطف تفسیر کرد و بیک رفیق مفعول و در مدت مفعول
 زمانی زجر آنکه فتحی سوره مکتب و از ارام معنی است در معاقبت مفاعل با شد
 معصا و ماقبله عطف تفسیر در رواج و اجازت معنی است در استند را با حرف حکایت
 در استند بیک زجر مفعول اول و روانی ثانی و در چنین جایز طوکار در دیگر مفعول
 ترکیب اتفاقا مذکور خواجه و ن پا و شاه نظر نیده بر نامطبیع و مامعقول حرکت
 مسا و را و در آنکه مالینی الی و کات کنه سیور و در پا و شایسته از رینه حواله الی
 چاه و شکر خواجه نیک دولت و اقبال و منصفی زمانه کور و کور احسان و کرمینه
 معترف و مقرر آید یعنی بر مرتبه لطیفی کور مشا اید که فراموشی بلکه ممکن و کول
 و اذال احسان کرمینه و لغت سابقه سینه فرزند آید یعنی شکر بیک عهد سینه کلمه
 شکر آید که که شکر بر سر و نظر آید حاصلی لغت بیک مشو طری آید پس آنکه از رینه
 مکتب و حواله اولی مدته و کار رفیق و ملا طفت الی و در وجود معاقبت جایز طوکار
 حاصلی رجات آید و در وجود و جفایی لایق کور و را اید **ر ق ط ل ج ه** صلح با دشمن
 اگر خواهی هر که ترا در قضا حجب کند در نظرش خشن کن خواهی فعل شرط و دیگر
 و بیکه صلح مفعول صریح و با دشمن خبر صریح هر که هر کاهن محقق که حرف بیان ترا
 سکا و بیکه رقا که که که حجب مقدم مفعول و در قضا طرف مکاتیر کنگه عجبین مقدم
 مفعول در نظر طرف مکاتیر و دشمن خبر دشمنه راجع حصول بیت اگر دشمن صلح
 اید و ببار شمشیر است و آنی کند و که دوست اید و ببار شمشیر سالم و لایق
 نیز بار که اول است که عیب و مذمت و قدح و خیشک ایلیه سن آنکه نظر نیده
 و حضور و مواجبه شده ملطف اید و ببار و وضعی خشن و مدح اید هر نه
 و کلو سنگدل و بد خو و اولور سه البته باذن الله تعالی عدوانی صد اید و مبدل
 اولور معلوم اول که خواهی فعل بیک ناسی سکون یعنی سکته اید و قیور آید

تقطیعده یا به کسر حرکت و بر ر و سخن آخر بدین میگذرد و موزون
 سخن تلخ خوانی و پیش سخن کن سخن مبتدا آخر لفظ فارسی است
 و تقریر ایچون کلمه را بحق بدین بابونک کیس بر ر و در معنای در از دین تقدیر
 میگذرد و متعلق در موزون اسم فاعله را فعال باشد و ادا ایچون جفا کار معنای
 و را ادا ت تخصیص موزونیک دیگر میگذرد و متعلق جمله فعلیه خبر مبتدا
 بدین معنی موزون را جدر تلخ ایچون دیگر تلخ ایچون فعل نقلی استقبال معنای شطری
 متضمن اگر و پیرسک دیگر سخن مفعول اول و تلخ مفعول ثانیه و پیش
 ینه موزون راجع در کنگ و موزون مفعول اول و موزون مفعول ثانیه
 البته بد کوی و بد زمانه موزونیک اغرنه سنگ حنکده سوز کچو و جفا بعضی
 حنکده سوز سوز یک کده فاد و کولر البته سوز یک سوزین البته سوز یک
 اغرنی طایفه ایچون مدارا بدوب رعایت ایچون تا کیم حنکده بد کوی و بد زمانه اول
 حاصل موزونیک بد کوی بقده اختیار یی بود و در ایچون ایچون ایچون ایچون
 اول معلوم اول که بود ایچون بیت اصل حکا به به چوقلنی چسان د کولر و مصرع اول
 معنای پیش یعنی سخن تو آخر بدین موزون میگذرد و بدین سراج اگر مراد سخن
 تو و سنگ سوز یک و سنگ سوز ایچون که بعضی سراج بود یک تو چه نه یعنی نه
 سوز یک آخر موزونیک و باشد و اصل اول و بدین سوز یک سوز یک سوز یک
 چیز لیوانه سوز یک و اگر مراد سخن تو و سکا موزون البته سوز سوز یک
 سراج معترض و موزون بود کامی کلمه بوب به تقریب و خل ایچون بعضی سراج یعنی
 تحقیق موزون اغرنه کلام او ایچون فاد و در سوز و اغرنه جار و اول و کوی
 فایک معنای مناسبت سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 و پیش که آخر موزونیک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک

شأن اول
 شأن اول
 شأن اول
 شأن اول

چینه سوز یک در سبزه اعضا ایچون کولر بود و اغرنه چینه سوز یک سوز یک
 سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 بود و بدین سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 خطاب ننگ بود از حده و بعضی بیرون آمد و بعضی در زندان باشد ایچون مبتدا اول
 دیگر معنی بود معنای دیگر خطاب به شافیه لامیه در خطاب به بدنه و مراد از و ملک
 اضافی شده لامیه و حده حق معنای در و هرزه اضافی ایچون کلمه بعضی به با حوف
 تنگید و از حده بعضی بیرون آمده متعلق بعضی بعضی سوز یک حنکده کله رطاشه
 کلمه مراد او ایچون جمله فعلیه خبر مبتدا و بعضی با حوف سب و با حوف تنگید
 ترکیب مذکور خواهد آمد ملک مقتضای سوز یک و مطالبه اول و ثانی مالین بر معنای
 نازک اید و سب سوز یک و با حوف قلای بر مقدار این اداسند و با حوف قلوب حده سوز یک
 کله کچون زندان مجبوس قالد یکی از ملوک ان نواحی در خفیه پیغامش رسا
 ملوک ان طرف قدر چنان بزرگوار یی نداشتند و بدین نواحی نواحی نواحی
 معنای خفیه خاتمتی و فایک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 فرستاد فعل ماضی مفرد خایب کولر در دیگر فاعلی نخته یکی از ملوک سراج خبر در
 حوف بیانه ملوک ان طرف لامیه و مبتدا قدر چنان لامیه بزرگوار بزرگ بزرگ
 سوز یک و فایک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 افا و ایدر عظیم الشان و نبیه القدر و یکدیگر و با حوف و حوت نداشتند فعل ماضی جمع
 سوز یک و یکدیگر چنان مقدم مفعول و جمله فعلیه خبر مبتدا و بدین حوت کرد و متعلق
 و جمله فعلیه نداشتند و معطوف محمول ترکیب خواهد شد ایچون اول اطراف و ثانی
 سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک
 و جلیل القدر صاحب و ننگ قدر بدین سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک سوز یک

چینه
 چینه

عزیز فلانة احسن الله عواقبها جانب بالشفقات کند در رعایت خاطرش
نما می رسد که شود که اعیان این ملک بدیدار او مفتخر اند و جواب مکتوب را
منتظر خاطر عزیز یابید و فلانة اضافت لامیه احسن الله عواقب جملة و رعایت
واقع اولش اعاده محلی او لماز عواقب عاقبتک جمع مکسری مشربها و جمع و جمع
فواعل و زنی او زده خواجه به و حاله در الله تعالی عاقبتکین کو کجک ایسوه یعنی
عاقبتکین خیر ایسوه با حرف صله جانب بالامیه الشفقات کند که مفعول صریح عیال
خبر صریح رعایت خاطر مصدر که مفعولینه اضافتیه بهر چه تا مشرب نشسته که تمام
و کمال مرتبه درسی اوله که حرف تعلیل اعیان این لامیه و مبتدا اممکت مشارالیه
با حرف صله مفتخر نده متعلق و بدیدار حفظ مشرب که ربویر ایلمه کور ملک پیشده بنوده
ایک وجه سیه جائز در مفتخر اسم فاعله را فعال بایسته و لون و الادات
جمعه بدیدار او مفتخر ند خبر مبتدا و در جواب مکتوب لامیه و رعایت
منتظر که جواب مفعولیه محمول ترکیب اگر فلانة کسک خاطر عزیز یعنی
مذکور که الله تعالی عاقبتکین خیر ایسوه بیزم جانمزه الشفقات ایلمه
یعنی بودیدار رفد م شریفی مشرب بدیدار حاصل بیزه کلورس خاطر عیال
ایلمه و عورت و حوته هر نه کیم تم و او فز رعایت رانک خصوصه صند مشرب
اولونه زیر او ملکک اکابر و اعیانی بدیدارینه مفتخر و بحال بر کمالینی کور ملک
مفتخر لرد و جواب مکتوب جمعه منتظر لرد مذکور مکتوبه خواجه غایب برینه
منتظر بل ایلمه کند که بعضی شراح مکتوب بالذات خواجه به اولیوب بعضی
لرینه اوله دیویر عم ایلمه یکین و هم ایلمه زیر اکا به و اعیان نام
نقص او اند قد غایب منزله منتظر بل ایلمه خواجه برین وقوف یافت و از
خطره اندیشید جوابی مختصر حیثان که مصلحت دید بر ظاهر ورق نوشت و روان

که در یکی از متعلقان ملک برین واقع مطلق شد و ملک را اعلام کرد گفتند
فلانرا که حبس فرموده با ملوک نوای مراست و در برین اشارت در
مکتوبه خطری بونده ضرر و ف و معنایند اندیشید فعلی ماضی مضارع و غایب
بودند و یکدیگر جوابی با خوف و خدش مختصر صفت جواب در چنان انجلیین یکدیگر
حرف رابط صفت دیدن فعلی مقدم مفعول بر حرف استعلام هر ورق لامیه
مکتوب بارقه سینه یکدیگر نوشتند مفعول غیر صریحید و جواب صریحی چنان که
مقتضی روان کرد که مقدم مفعولید متعلقان جمع متعلقه بلکه اضافتی لامیه
ملک خواستند بر پس یکدیگر برین واقع یعنی مکتوب قصه سینه مطلق طاعت شد بدین
افعال باشد اسم فاعله را که اول و فلان را الفاعله کتایبه و در روز آوات مفعول که حرف
رابط صفت با حرف مصاحبت ملوک نوای لامیه مراست مفاعیل باشد مصدر
مکتوب است مکتوب معنایند حصول ترکیب خواجه مضمون مکتوبه و قوف بود در بعضی مکتوبه
قصه نه اید و کین بید و ضرر و ف و د و ق و در بعضی بوی نهانی بیلنوب پادشاهان
کنند و در ضرر و خطری بر پس و پ و خوف اید بر پس کند و مفعول و منسوب کور و وکی و چه
کلی مکتوبیک از قدیم بر مختصر جواب باز در و کوندر وی پادشاه یک متعلقان
و نوای بعدن بر پس بوجاله و افکار در بعضی مفاعیل بعدن بر پس و پیش
اولی لازم و کول انباعدن بر پس و یکدیگر که مصاحبت و کسب غیر پس پادشاه
اعلام اید و در فلان کسب که حبس پیور مشرک اطراف پادشاهان
مراست و بر یعنی گیر نو مکتوبه ملوک بهم برآمد و کشف این خبر فرمود
قاصد را بگرفتند و سال را بخوانند نوشته بود که حسن مکتوب بزرگان پیش
فصیلت بنده است و شریف قبولی که فرموده اند به در امکان اجابت
ان نیست ملک مبتدا بهم برآمد خبری و کشف این خبر مصدر مفعولید است

فرمود و بیوزون فاصداً مستطالاً حله بند و یکدیگر و بر و عرب بر و بر و با یک فخر و
 ادوات مفعول بگرفتند با حرف تا بگوید و مدخول فعل ماضی جمع غایب در طویر خوانده و سال
 مکتوبه و بر و ز و ادوات مفعول بخوانند فعل ماضی جمع غایب نوشته بود و با بر و
 و یکدیگر که حرف بیانه حسن ظن بیانیته و بر و ز که از اضافه لامیه بیس با و عو یکدیگر
 آنکه تفسیر از یاد معنای فضا و کماله در بقایه بر و ز که از اضافه لامیه
 و تشریف قبول مصدر ماضی اضافه لامیه و یا حرف وحدت و تشریف میندازد
 را بر یک صفت فرمود و آنرا بیوزون مکتوبه را را ادوات صله امکان اجابت مصدر ماضی
 اضافه لامیه و اجابت آنکه در یوزون در امکان باشد از دست خبر و جمله اسبیه خبر
 تشریف قبول ترکیب با و شاه غماز که تشریف میبخشند و لدی یعنی متفحص
 اولدی و بوجهر که کشینی بیوزون یعنی بوجهر که محتوی بلنک و حامل مکتوبه
 که در دیدی پس ماضی یعنی حامل مکتوبه و بلنک حضور مکتوبه و یکدیگر
 افعول و بلرزان در خواهر باز مکتوبه و یا مکتوبه باز مکتوبه یعنی مکتوبه
 که صاحب سعادتمند بودید و یک حقه حسن ظنی فضا شدن زیاد و در بعضی ظنی
 ایند کلری فضل و کمال اول سبیل رخت و التفات لایق اولام بند مدلول
 یوقد و خد متکثر قبول ایماک امکانی یوقد یعنی حضور و تشریف بلنک مکتوبه
 قبولی که بیوزون در حاصل بر و ز اولمق تشریف مکتوبه اولمق قبولی که بیوزون
 بنده یا اول مکتوبه اجابت و اول فرمان طاعت ایماک مجال و قدرت یوقد یکدیگر
 بر و ز لغت این خاندانم و با یک مایه تغیر خاطر با و لدی نعمت خود و بیوزون
 کرد که گفته اند با حرف مصاحبت و حکم یونیک کیسی بر و ز سبب معنایه در که حرف
 بیانه بر و ز لغت این خاندانم و با یک مایه تغیر خاطر با و لدی نعمت خود و بیوزون
 متکلمه او حرف حال و با حرف مصاحبت ایماک از و یکدیگر مکتوبه مایه تغیر

تشریف قبولی که بیوزون
 اجابت و بلرزان

اصل و سبب معنایه و و همه اضافه ایچون کلمه در فخره و خاطر
 اضافه لامیه لزوم بعضی انجاس مایه تک اضافه لامیه قابل و کولدر فی الواقع
 اولمق اصل و یکدیگر که خلق اضافه لامیه استعمال ایدر اول جهش اضافه لامیه
 و اهب اولدی و فخر و کلمه تک سکرش مایه اضافه لامیه و اقد رفته که
 یوزون اولدی و در سبب الایمان شوی موج سخن کوی که اندک مایه تغیر از
 نو و اوه با حرف صله و فی فعل فاعل معنایه و در حقیقت اسم فاعل
 مفعولینه اضافه لامیه قیلند در صاحب نعمت و یکدیگر و خود اضافه لامیه و
 به حرف سلب و فای باسی حرف مصدر در و ز و یوزون مکتوبه و بر و ز
 یوزون مضارع و در حصول ترکیب بیوزون تشریف قبول ایماک ممکن و کول اول
 تشریف قبول که یوزون که نعمت بر و ز و سبب و مایه اسم و جوی تغیر خاطر
 کند یکدی و لغت معنایه و صاحب و تشریف و فاعل ایماک جابزه مفعول و کول
 بر و ز امکان و عقلا و یکدی در سبب ان را که بجای هست هر دم کرمی عذرش
 از کند بجز سبب ان را که تقدیر ان کس را که در جای با حرف صله و جابزه
 معنایه ضرورت و زن ایچون یونیک کیسی بر و ز جابزه حق معنایه و بر و ز
 ایماک جابزه تشریف اضافه لامیه و هر دم هر ساعت و یکدیگر کرم ایماک
 و با حرف وحدت نوعیه عذرش ضمیر ان کس را جابزه با حرف تا بگوید و یونیک
 کسری و با را صلیبه ایله نو و یکدی عذرش بنده ای معذور و طوط و یکدی را ادوات
 شرطه کردن مخفف با حرف ظرف و عمر یونیک کیسی بر و ز مایه معنایه و با
 وحدت حرف تکبر و ایهام و بین عذر سبب سبب علم و با حرف وحدت فردیه
 حصول ترکیب اول کس که سکار هر دم و هر ساعت بر نوم کرم ایماک
 و با حرف و ایماک کمال ظرف و احسانی و اصل اولدی ای معذور و طوط و خاطر که بر

در بیان

در بیان

طوبه اگر سکا بر زمانه بر جفا اید رسد حاصل نیجه لطف و احسان کورنگ
گنیم نیک بر جفا سیبیده اند و کوران اولوب ترک و فاسدین ایست
شخصه در غرضش نه برینه نازش بکش و دشمنش و بعضی سنده پیش
مکن و افقد بعضی شراح جای بونده مکان معاسنه در دیش بعضی گریه
بر که اولنج سکا نیجه اولوق کردن دیش بوند معلوم هر که بویکیمه بوند
فارسی نزن و کولدر ملک راجع شناسی او پسند آمد نعمت و خلعت بخشید
و عذر خواست که خطا کردم و زیاده کنایه بیاردم گفت ای خداوند بنده دین
حالت شمارا کن ای منی بیند بگر تقدیر خدا بر قطعه چنین بود که مرین بنده با
مکر و هی بر سر پس بدست تو اولیتر که سوا بقی نعمت برین بنده و از رویا وادی
منت ملک را راجع صلح حق شناس و صف ترکیب حق بیلیج و اکلایج معانی
و با حق معسر که او بر ایناف انجون کلمه در بعضی نسخ در ملک را سیرت
حق شناسی او و افقد پسند مقبول معنی سلسله در عذر خواستگ مقدم مقبول
که خوف بیان عذر بیگناه کنایه بر دیگر بهار دوم فعل با ضی مشکلم و حدیثی
کنایه بر انجندم دیگر گفت خواجده برای پادشاه شمارا اداات تحسین
و دیگر کنایه با خوف تنگبری بین فعل قی استقبال مفرد غایب سیز کنایه کور
بعضی نسخه در غی بینیم و دشمنش مشکلم و حده مبنه سنده کور هم دیگر بگر اداات
اضراب تقدیر خدای تعالی مصدر که فاعلیه اضافیه چنین بود بویله اید که خوف
بیان مرادات تاکید یعنی را متعین اولد و غی معنایی تاکید اید مکر و هی با خوف و حده
مکر و هی بوند شدت و الم مراد و بر سر فعل مضارع مفرد غایب فاعلیه
مکر و هی راجع ضمیر و پس فاعلیه معنایی و با خوف طرف دست تو لایمیه که
تعلیل سوا بقی سلفه نیک جمیع رفعت اضافتی سفتک موصوفیه اضافیه است

نعم

نعم سوا بقی در آرد فعل مضارع مفرد مخاطب لغته ملو نازک و یکد را اما است
و از لغته کنایه را یا دی اید نیک جمع و اید نیک جمع حاصلی مشتق از جمع و در
ایشافنی لایمیه در محمول ترکیب پادشاه خواجده نیک حق شناسی سیرت و وفا
و از بعضی طریق مقبول و مطبوع کلمه بر بعضی بکنند و انصاف ایدر خواجده نعمت
و خلعت بخشید و از اندیشه عذر و بوند که خطا ایدم و سنی بیگناه ناحق بر انجندم
خواجده ایدر برای پادشاه بنده کور بویکیمه سیز کنایه کور سلیهم و بویکیمه سیز
کنایه اکلایم حاصلی بونده سیز کنایه کور بویکیمه خدا نیک تقدیر بر بویله ایدر که بویکیمه
بر مکر و هی برینه یعنی با شنیه بر بویله کلمه پس بویکیمه و بویکیمه اکلایم اولوق و ال
بیرا بونده نیک و از زنده نیجه نعم سوا بقی و انعامات متواتر و از و متواتر
و سزاوار از زنده ایا و احسان نیک و از حاصل قیبت نیک کور هم
سیر و نیک و تخفیر کجای حق کور هم و حکما و عقلا و عین و نور کور هم
ز خلق مخرج که به راحت بر سر خلق نیجه که کور کاف عجب شمس و از نیک فخریه
اسم در آنک و سبک فتح ایدر فعل مضارع مفرد غایب ز خلق رسد
متعلق اولوق فاعله و کلمه وجهه که خوف تعلیل نه خوف نفی معاده رسد مقید در حق
را نیک فتح و سکون فاعله در و الم دیگر محمول بیت اگر سکا خلفه بنده و زاده
ایریشورسم انجندم با اگر سکا شرا ایریشورسم خلقه انجندم بر اخلاقه کیمه
به راحت ایریشور نه رحمت و شفقت بلکه بید خداوند رفته که بیت نالی سیر
از خدا و ان خلاف دشمن و دوست که دل هر دو در تصرفا و دست و ان
انر مفرد مخاطب و انیدند و ان تن و نه کول سبل و اکلایم دیگر خلاف دشمن
سکا حلیه اضافیه و دوست دشمنه مطلق در خلاف مقابل با بندن مصدر نایمیه
و دستک و دستک سکا حلیه اضافتی زیرا بعضی امور که شیک و دستک کند و نه

در بیان

ایدر با خود معنا بویله اوله دوست و دشمن سنگ خصوصاً متخیلف
 اوله قدرتی یعنی دوست صداقت و دشمن عداوت اوزره لوله قدرتی
 بیل زید و عمر و ن بیل علی کل حال دوسته وفاق عبارتین مضافی تقدیر
 ایلمکه احتیاج بوق که حرف تعلیل دل هر دو لامیه دریا و بطنیه تصرف اوست
 فاینها مضافیه بموصول بیت دوست و دشمن محال القینی خداوند بیل یعنی
 سکا دوستی محبت مساوی و دشمنی عداوت مخالف ایمن خداوند زیرا ایست که بیل
 کو کلام خدا ایست حکمنده و تصرفنده در یعنی جمیع امور ظاهر و باطن خدا ایست الله و در
 دیکر کسی تصرف ایدر که چه نیرانگان هم کرده از کاندازیند اهل خرد و همی با
 تا کید می کند و فعل مضارع مغر و غایب بونده چیتار کیدر و یکدیگر کانداز و مغر
 ترکبیدر یا بر طوقی و یکدیگر اما مراد نیرانند از در بیند فعل مضارع مغر و غایب
 کور و دیکر بیند نیران اهل خرد و لامیه و بموصول بیت اگر چه ظاهر اوق باید چیتار
 اما ایل عقل و پیش کانداز و نیرانند از دین بیلور یعنی ظاهر باید چیتار اما
 حقیقته نیرانان نیرانند از در و کمان ارا در بر واسطه و اکثر انجق افعال عباد
 بویله در ظاهر هر فعل زید و عمر و ن مسا و اوله را اما اول فعلی المردم اسرار این
 خالق اشیا در که افعال عباد در خلق ایدن اوله زید و عمر و ارا دالت ملاحتله
 انجق **حکایت** یکی از ملوک عرب متعلقان دیوانه را فرمود که مرسوم فلان را چند
 هست مضاعف کنی که ملازم درگاه هست و مژد فرمانه و سایر خدمتگاه
 به و ولعبت شغلند و در ادر خدمت منهای صاحب دل بشنید و گفت
 بندگانه بر نگاه حق جل و علا همین مثال و در متعلقان دیوان اسم فاعلک
 مفعولیه اضافیه و اداوت مفعول که حرف بیانه مرسوم بونده و تلیفه یکدیگر
 الفاظ کنایه و در فلان بنده و یکدیگر مضاعف اسم مفعول در مفاعل باشند

چرا

ایکی

ایکی اوله قدر دیکدیگر که حرف تعلیل ملازم درگاه اسم فاعلک مفعولیه اضافیه و تلیفه
 فرمانده بویله در سایر خدمتکاران سایر بونده باقی دیکدیگر را بوند و کلام
 با بیل آویخته معنا سنده در **عجب** امک فتح و عجبک کسر بده مراد و ادا و خدمت
 مصدرک مفعولیه اضافیه رخد منی ادا ایلمکه و دیکر منهای اسم فاعلک است
 معنای در درجات درجه یک جمیع در یک کسر و چیتار به بصا مقلده و بر رتبه که
 ایلمکه در کات و برادر که نک جمعی بندگانه اضافت لامیه در محمول ترکیب
 با و شایسته بر بی و بونده متعلق اولان ارکان و اعیان امر ایلمکه که فلان
 قولوک و تلیفه سینی تقدیر ایسم بر اول و کلام و فی ایلمکه زبرد و انجا است
 ملازم و خدمت و بونده مراد خدا و من و موافقت ایلمه و بر بونده که ایلمه
 وار و اوله احسن و چیتار برینه کنورب ادا خدمت ایلمکه با نظر و حاضر
 و باقی خدمتکار را و ولعبت و هو از نفس برینه مشغولند و ادا خدمت کمال
 و نسبت یعنی تها و نکاسیل اوزره در رایل دل و بیا و بر بیس با و شک
 بوکامینشی استماع ایدوب ویدر الله تعالی قوللربیک و نگاه حقه علمه در جانی
 مقاماتی بوکامینشی عبادت و طاعت ملازم اولنلرک براتین رفیع و با بیل
 منیع در و افعال و تقصیر اوزره اولنلرک ایشلر خدایک لطفیه قائم در
 فی خضر لیس بیا و بعد ب منیش و الله علی کل شی قدیر **لظم** و با بیل اگر
 ایدر کسی بجه متشاه سوم بر آید در و کند بملطف نگاه با بیل ایدر که
 یعنی ایکی صباح کسی یا حرف وحدت یا حرف جمله خدمت متشاه اضافتی لامیه
 سوم سینگ کسر و او ک متبیله او چو بخ و یکدیگر گفته که با بیل دیانه اوله بدین
 البته دیکدیگر بر اخطار در حرف صله در با معنا سنده و در ضمیر غایب کسیه اجد
 کند که فاعلی خسته باشد راجع ضمیر و با حرف مصاحبت لطف مصدر در

پیش رو

21

قصاید نظر تقصیر الیه شد ما را بر یاسی همی خطا در حرف و حدیث و بدین
انصابت الیهمش که حرف تعلیل و با حرف بیان هرگز اگر کسی دیگر رسیدن فعل
مضارع مفروق مخاطب در بیندند کور رسک دیگر بر زن فعل مضارع مفروق
مخاطب در زنیدند او در رسک دیگر با حرف عطف در او معنائی بود
و دیگر بر طبر در نقد بر با بومی بود که کنه سابق کبیر در یکجا رفتند و دیگر زن
فعل مضارع مخاطب در شنیدند او در رسک دیگر بکنی فعل مضارع مفروق
مخاطب در کنیدند که مشترک در فاعل و مفعول و موصوف و موصوفه و خبر و خبریه
کنایت در حاصل کاف ملوک فخریه و فوئک کسر یاء در کنند در مشتق و دیگر
احوال استقامت و کول الیه حصول میت سن یلانی سک و یاسن یلانی
مبک که هر کسی که کور رسک صوفی رسک و یاسی فوئک سک و یاسی فوئک سک
که هر نه بر نه او در رسک یعنی هر نه که فوئک رسک خواب اید رسک ای که هر نه
نقد بر بیند و ادات تشبیه اید اید نه و وجه الیهمش **قطع** زورت اید
میرود با ما خداید غیب دان نرو و زور آنک شبیه فوت معنائی در و با
خطاب پیش با آنک کسر یاء در نرو و دیگر زیاده معنائی میرود فعل مضارع مفروق
غائب لفظ مشترک که کینک و واقع اولی معنی زیاده با حرف صله ما بر و دیگر سخن
معنائی با کنه حرف صله در خداوند غیب دان بیانی غیب دان و صف ترکیب
عالم الغیب معنائی نرو و فعل نفی استقبال مفروق مخاطب کینک و واقع اولی و ملازم
اشترک او در حصول میت اگر زور ک یعنی فوت تا هر ک پیروز زیاده واقع اولی
نجا و اید رس یعنی فرض و قبیل اید لم کیم امرک و حکمت و ظلم و خبیثت
او ستم و حقه و نافذ و جاریدر و پیروز بالضرورة تحمل اید و دفع و منع
و کول لیکن عالم الغیب اولی خداوند امرک جار و حکمت نافذ و جور

ادرسو ادم و سید و کام
دو ادم سید علی ادا
ان دن مرا و خندهم
الحاکم بر سیدهم

دوبابہ سید علی
روستہ دارا
کلیان
دوبابہ

۱۲

سازد و منجا و زکوله را البته غیرت حق بود ظلمه و بود تقدیریه تحمل ایلم بر کون سن
اختیار زورمند ممکن برای زمین فاعل و جایزه بر اسماء زورمند است
سند زور و دیگر و یا خوف مصدر ممکن فعل نه منفرد و مخاطب ایلمه و دیگر
سند ایلم زمین لامیه تا خوف تعلیل و جایزه یا خوف تشکیه و ایلمه بر خوف سند اسماء
سینک سکونیه فلک معنای سه در زور و کینه و واقع اولیه و دیگر محصول است
زمینه یعنی برپا زنده اولامه قوت قاهره و ایلمه بر ایدوب ظالم و جفا کار لغو ایلمه
تا کیم اسماء و جاکینه یعنی کینه مکان و ایلمه بر مظلوم و جاس ظالمه
البته تأثیر اید و جایزه یا سنس خوف و حدت طوئه و لغت معنادن اکاه و کوله ایلم
ظالم ازین سخن برنجید و در راز و در هم کشید و به التفاتی که و اخذ العزة بالاک
ازین سخن مراد ابیات مذکوره در بر خوف سند و او ضمیر صاحب ذل و اید
التفاتی یا خوف تشکیه اخذ فعل ماضی منفرد مؤنث جایزه و ضمیر غایب مفعول صریح
شریف نام منافق را جعد و العزة لغت مرفوع فاعله را خذ تک باطل
معنای خوف در و اتم کسر همزه و سکون ناء مشکک ایلمه کناه معنای
بوده اخذ نه جمله معنای سه در و عزت تکبر و عزت جایزه معنای سه در
مذکور اخس منافقین بر دلی طالم و شخص اید بر بار که حضرت مجتبی
ملاقای و نه مسلمانم و شی سورم و بیو و عوا اید در لیکن بر موثر
اید بر خوف فاعل اید و در حتی بعض سلبیک اکینین بقار و در و خوف
زباله اید و یس الله فخری بودیه ایلمه و شیکه که غر و دیگر از کناه
اوزره طوئه و در یعنی عوا و اف و در از سبق اید و ی آیت کریمه تک حقیق
فحو السنه مطلع اولمق السنین تفسیر لره مراجعت ایلمون حق
فعلی تک عزتی از طوئه کناه سبیل و این عند رسولی و علی

طوبی

اینست پس فتنه بر حصول ترکیب صاحب دولت مذکور که گاه مانند غلام
 بختی صورت او را انداخته اعراض گوشت و لب یوز بن یوز ناز و یقی عیسوی
 و گاه هیچ الصفات با بدم ز با و فکرم و غور بندن تاشی که از مطبخ دربار
 بهر مشافت او و سایر املاکش سوخت و از پسر نرم بر خاک گشت
 شانه نا انتهای غایت آنچه در آلی معشقه شبنم یا خوف و حدت آنست
 مطبخ اسم مکان در فتح یا بندن بیک بشور و دیگر در خوف سله در باطن
 انبار معروف بهر مه اضافت لامیه در شبنم غلامه را بعد از پر بونده جمیع معشقه
 باقی معنایه در تحمل و املاک اضافت اسم فاعلک معقولینه اضافت را ملایک
 ملک جمیع در بیک کسر و املاک سکونیه با خوف نگید و سوخت فعل باقی
 غایب از جمله متقدر میبندد مشترک در بونده الیه بینه تحمل و از بیکش افتاد و
 نسبت متقدر او و در فتنه با بیک کسر و سکون سینه و سکونیه
 زمه اضافت بیانیته در خاک کاف غریک کسر و سکون سینه و سکونیه
 و بر رانک فتحیه که اضافت بیانیته در و شبنم غلامه را بعد از شانه فعل
 مفوز غایب اوج فعلک فاعلک رختد مسکن غلامه را بعد از حصول ترکیب
 غلام مذکور خلقه بود معامله ایدر در بر کچه بهر دکن که مطبخند نا تش او و
 انبار بینه و شد در و جمیع املاکش و یا او و دندن غیر املاکش سینه و سکونیه
 و آخری بود مستحق و بیک کسر از ابیجی کول او و نور در یقی غریک و حضور و
 ذلت هوایه و شد حاصلی اسباب و املاک با بیک خور و حقه او و سایر
 بونده بقیه معنایه اخذ الیه بر و بینه نقیله الیه بیکش لیکن فیه عاقبه اتفاقا
 صاحب دل بر و بیک کسر شیدش که با یاران همی گفت ندانم که این از کجاست
 سر از من افتاد و گفت از دودل در و بیکش ان بیکش به هر برده که صاحب دل

مذکور

مذکور و در حضرت شیخ کند و مراد و در بر و العالم عند الله تعالى حصول ترکیب
 اتفاقا همان مذکور صاحب دل غلامک یا بندن کچدر یعنی اوله و غی میره او و
 اینست بدی که غلام یا رانینه سوخت و یزدی بیک نرم که با آنش بنهم سراییمه بندن
 و شد در و بیکش بیکانره و دکن کله ر مذکور صاحب دل حریفه ویدی بیکش
 شنگ سراییمه فقراتک و دودلندن و شد در یقی فقرایا بیکک غلام و جفا
 بسبب بیکه بیکه او و خرا و ک و املاک بدو عاسی و اده سوزنایا بیکه خانک
 بانوب بیک نام و شنان اولدی تاشی بونده واقع اولایا بیکه شسته مر و بیکه
 و بین و امل بیکش فتنه فتنه خدر کن زد و دور و نهها سر ریش مکش
 و رون عاقبت سر کند خدر کن جانک و ذلت فتحیه لایله صافین و بیکه و دود
 در و نهها اضافت لامیه در و ریش اضافت بیانیته در بونده ریش یاره بود بیکه
 معشقه در که حرق تعلیل ریش و رون لامیه در و رنده بونده قلب مراد و
 یاره بود بیک و مجروح دل سکونیه بیکش الیه بیکه اوج و بر حاصلی بیکه بیکه
 حصول بیت مجروح کو کله تو بندن خدر الیه یعنی شکسته خاطر را بندن
 و بدو عاسندن اجزا از الیه حاصلی کینه بیک بدو عاسین المیز را عاقبت
 ریش دل اوج و بر یقی شنده اثرین انهارا ایدر حاصلی شنی مجروح و
 ایدر در و نهها ریش یک تقدیر بیکش در و نهها در و بین تقدیر و خلل و
 در و نهها ریش وصف ترکیب و بین ترکیب اضافیه وصف ترکیب خوب
 فرق بیکش بعضی شراح بعضیک کامینی نقل الیکدن صکره بود کلفانی
 ارتکاب اصل معنایه عدم اطلاع بندن یا بندر و بیکش فیا س بود کلفانی
 و بیکش بد رنده که جوهر از کتاب الذنوب انبیا نهها بیکش و نوب بیکک
 و نوبی کلمک و بیک و کول و رنده بعضی شراح سر کنند و معنای بیکش

اینست
 سر

اینست

ماقبث او کیند و ابلک او کولاسی موزیک بلامک ابلک ابلک و نور
 وینش برامز توجیه و کول اگر است فالدریه مطابق اولم بهم بر مکن
 تا توانی دلی که آهی جهانی بهم بر کند بهم بر مکن قاریش موریش ابلک
 دیگر یعنی بیضور و پریشا ابلک دلی با حرف وحدت که حرف تعلیل آهی
 با حرف وحدت و جهانی با حرف تکبر بهم بر کند قاریش موریش ابلک یعنی بر
 از برادر محمول بیت با دام که قادر سک بر کولای پریشا و بیضور و نجید
 ابلک یعنی کول کل سقمه زیرا مظلومک بر آهی جهانی بر برینه اور یعنی عالمی خا
 ابلک حکمت بر تاج کبخی و نوشته بود کبخی و دنیا و ملک او غلبه
 و سیادتش از اسباب او غلبه و تفضیلی است با نامه ارد مسطور و مذکور
 نوشته بود باز بپیش ابلک راز یلین بو قطع در قطع چه سالها فرادان
 و غیره و راز که خلق بر سر ما بر زمین بجو اید رفت چه نوک کیس بر رود
 مبالغه افاد اید رتبه که خواجه حاقق چه خون افتاد و در دلها بیوریش یعنی مبالغه
 خون دیگر سالها فرادان بیانیه در فرادان جوق دیگر خمر با در درانه
 بولک در خمر نوک کیس بر رود زمانه و مدت متعلقه تفهیم فیلسوف که حرف
 بیان خلق باشد بر حرف استخلاصه مالا مبه بر حرف السعلازمین بر درادش
 مبالغه بجو اید فعل مضارع مفرد غایب رفت بونده رفتن معنایه در بر
 مضارع معارند بر سر ما و بر زمین بجو اید رفتن متعلقه و جمله فعلیه
 خبر متعلقه و محمول بیت نه جوق بیلد و نه از وزن مدبر و زمانه که خلق عالم
 بر یوز معنی به با شمس اوزر که خوب کتب لک لک یعنی بر اولوب و مشهور
 با خوب کتب لک لک بونده چه چند ان معنایه در دین فارسی چند
 سینه ابلک جهان که دست بدست امدست ملک با به دست بهار و کور

167
 کتاب
 الف

همچنین بجو اید رفت جهان انجلین دیگر که خوف بیان دست بدست
 الدن آله دیگر و عجب بد آید ویر امدست اصلنده آمده است ابلک
 و ابلک امدست اولد ضرورت وزن انجون ملک ملک متعلقه ملک
 و سلطنت معنایه و با حرف صله ملک آمده است ملک فاعلی و با مفعولی و بهار
 با حرف صله و دست بهار و کربانی و باله مبه ابلک اعتبار ابله غیر اللره و با غیر نیک
 اللره همچنین بو انجلین دیگر بجو اید رفت کینه رفتن دیگر محمول بیت ملک
 و سلطنت نیک که الدن الیه بیزه کلدیم یعنی ملک سالف و سلاطین مانیه و ن
 نیکه که سلطنت بیزه انتقال ابلک ب کلدیم در غیر ملک اللره بو انجلین کینه که
 یعنی و تکریم به باقی و کول و ال بوز مانه با دین بلمر دولت و سلطنت
 بولور و در مقصود و بو قطع و نه بود که تملک زبا و فاسقین و عدم بقا سینی
 ملاحظه ابلک جو و ظلمه راغب و دنیا ملک مال و ملکه طالب ابلک حکایت
 یکی در صنعت کشتی بر آمده بود و سید و صنعت بند فخر دین علم دانش
 و هر روز بنوعی کشتی کوفتی صنعت کشتی بیاتیه کشتی با و اصلیه ابلک کورش
 بر آمده حده و غایت کاشش یعنی سر آمد و بی نظیر و کاشش بر سر آمد و جی بود دیگر
 و او حرف عطف صنعت الشمس دیگر رسیدن ابله و لغت بند فخر بیاتیه بند با و
 عجب که فتیله اول صنعت ک هر بر او بونده بند بر او فخر دین مرا و معتبر و منقول
 دیگر در دین علم یعنی درین صنعت دیگر و کشتی حکایت حال با سید و سید و
 دیگر با حرف مصاحبت نوعی با حرف و در کشتی کورش کوفتی با حرف حکایت
 دیگر محمول نیکب پریشی کورش صنعت و حده و غایت ابلک کورش ابلک یعنی اول
 فنده ماهر و سر آمد و بی نظیر و کاشش بر او جی بود کاشش مقبول و معتبر و بون
 بیلور و در صنعت و هر کونی بر دور و بون ابله کورش علو و در حاکم بر

هر کون کورش بلو تسیم بر کون کورسترد و کی فتنی بر کون و انی کورسترد ممکنه
 در و هر کورش طو ند و خنده بر غیر بر غیر عرضا ایلمکه مالک ایدر دیکدر مکر کوشه
 خاطرش با جمال یکی از استا گردان میلی داشت سجد و پنجاه و نه نه بندش
 آموخت مکر یک بند که در تعلیم ان وقع انداختی مکر بونک کیسی بر لود کانه واقعا
 معنای بند و کوشه لغتده بود جقدر اما بونک کیسی بر لود جهان خاطر کند مراد
 اضافت بیانیته طریقیله با خوف سجد جمال یکی لامیه از خوف بیانیته استا گرد و موقوف
 و الف و نون ادا ت جعفر میلی با خوف تشکیر و است طو در بعضی ایلمه پنجاه و نه
 عجمک فتنیله و سکون نونک الی دیکدر نه توکنت قسم و آراصلیه ایلمه طوفوز و دیکدر
 حاصل الی طوفوز بندش ضمیر استا گرد و راجع در خوف تا کید آموخت فعل باضمی
 خایب لازمه متقدر میشده مستر کور بونده متقدر واقع ز حال تحت استا به
 راجع ضمیر و مفعول سجد معطوفه فایله و بند تمیز عدد و مکر ادا ت استا
 یک بند مستثنا که خوف رابط مسفت و حرف طو در تعلیم ان مصدر مفعول
 اضافت دفع مصدر و دیکدر مک معنای انداختی انداخت لغتده آخر دیکدر اما
 بونک کیسی بر لود ایلمک معنای تضمین اولمش و با خوف حکایه و بعضی
 نسخه ده تهاون کور و واقع بعضی احوال ابدوب نکاسل ایدر و دیکدر مکر
 اتفاقا مذکور کنشی کبر خاطر بر کورسترد سی ش گرد و نه برینک جمالیه میلی
 طو در بعضی فانی اولد راجع صلی محبت ایلمه و اکا جعتی و تعلیم و ترینی غیر لیر و
 زیاده اولد راجع الی طوفوز بند بر بوندن اکا تعلیم ایلمه راجع صلی یلمه و ک فتنه
 برینی او کور تمدر غیر لیرینی جمیع او کور در بعضی برینک تعلیمده احوال کورسترد
 آنی تعلیمده وقع ایدر و او کور تمدر راجع صلی بر او یونی او کورتمده تعلیل و بهانه
 کورسترد و زیر اینلور دی با سینه کلجینی آموخت برینه آموز ایند بازوب

این کتاب
 در
 این
 کتاب

آموز ایند نه متقدر و سیوب اما آموزید آموزید نه لازمدر آموختن
 کین و سینه و استن لغتینی او کورتمده که خط سوبله لیر سوب و صنعت
 و قوت بر آمد و کسی را با او امکانه مقاومت نبود و راجع که پیش سلطان
 گفت استا و فضیلتی که بر مشیت از و بر بزرگی و حق تربیت والا بقوت
 از و کمتر بنم و صنعت با او برابر هم بیرون مراد مذکور استا گرد و بر سر امده
 و غایت کله بر بعضی صنعتده و قوتده کماله بر شیوب سر آمد و ان اولد کرستی
 وحدت و ادا ت تخصیص با خوف مصاحبت او ضمیر بر سره راجع امکان
 مقاومت مصدر ک مفعولیه اضافت مقاومت بونده قار شو قومقدر بعضی
 بونده بو که کیم قار شو قویب طو در بند و بر تانتها غایت ایچونده راجع
 با خوف سجد و با خوف وحدت که خوف بیانیته پیش سلطان لامیه گفت سر و بر
 استا و ارا خوف تخصیص فضیلت زیاد لک و با خوف وحدت که خوف رابط
 صفت و بر بزرگی لامیه و ر جق تربیت کند بویه والا ادا ت استا بقوت
 ظریف و با خوف مصاحبت از و استا و ان کمتر اک کور و از رقی صنعت بقوت
 کید با خوف مصاحبت او استا و راجع محصول ترکیب بر صنعت و قوت
 حد و غایت ایدر بر بعضی فتنه و زور و کامل و سر آمد اولد و هیچ بر کیم یک
 انکه مقابل و قار شو قوماغه امکانه و محالی بوق ایدر راجع صلی فایق الاقران و غایب
 الامثال اولد بر رجه و ک که بر کون با و شاه او کنده و عوار بر و تقر و فی الض
 ایدوب ویدر استا و یک بنم کوا و ز رجه فضیلتی و ر جان و مرتب و اولد لوق بوز
 و استا دم اولوب بکافق کنشی تعلیم ایلمه و کیم جوتند راجع صلی او سنده حق تعلیم
 اولد و خنده و الا قوتده اندن اک ک و کولم و صنعتده الکل بر ابرم بعضی بونده
 هر نه که اول بیلور سم بند بیلور م و انکه طو طوشا غه قاورم ملک را این

ترک ادب از او پسندیده بیامد فرمود تا مصارعت کنند مفاسد منفع
 معین گردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر شدند پس چون بیل مست
 درآمد بعد مئی که اگر کوه آهسته را در از جا بریزد بر استند داشت که جوان
 بقوت برتر است بدان بند خرب که از او بر نهان داشته بود و با او در اوخت
 جوان دفع آن نداشت استند او بدو دست از زمین برداشت و بر باله
 سر برد و بر زمین زد و غرور با خلق برخاست ملک را را اوقات معلیه
 ترک ادب مصدر کن مفعولیه اضافیه را روی یعنی پسرون پسندیده مفعول
 با خوف تعلیل مصارعت مفاعل با بند نه مصدر در کو شکم معنی شکی
 با خوف و خدش منفع اسم فاعله را فاعل با بند نه و اسبع دیگر یعنی
 برگشتن بر معین بونده مصدر مجبیه تعیین مفعولیه چون اوقات
 خشیه بیل است بیانیته با خوف مصاحبت صدمت لغت کوه کوه دایله
 و خدش دایله بر نه بر طوفان بقدر امان بونده است و جلالت و عظمت
 مراد و با خوف و خدش که خوف را بطن صفت کوه آهسته و آهسته
 و مورد با خوف نسبت و نون خوف ناگید و مورد منسوب یعنی مورد
 طایع بر کند بر خوف ناگید و کند کاف عریک فنجله و با و حکایه ایله قویار دی
 دیگر بند غریب بیانیته که خوف را بطن صفت نهایی گیر لو دیگر با خوف
 صدمه و پسره راجع در اوخت با بند نه دیگر رسته که غلام عمی قصه سنده
 بدو دست در میان کشی در اوخت دید و کند با بند نه دیگر بونده نه
 ایله در قبلس بدو و ستمش اید بر شین ضمیر ایله لیکن اکثر شیخ ضمیر سزا
 فند بر دفع آن مصدر کن مفعولیه اضافیه را جوان منته اند است خبری
 دفع آن مفعول محمول ترکیب با و ش به پسرون مذکور ترک ادب مفعول

و مطبوع کلمه در حاصلی است و در حقنده مذکور مدغم است یعنی یکم در پادشاه
 پیور در کور شد یعنی امر ایله نرا کیم استند او شاکر و کورش ملو تا بر بر یک
 میدان و بر و اسع مکان تعیین ایله بر ارکان دولت و اعیان حضرت
 ملک حاضر اولوب کلمه ایله و او غلام است فیل کیسی میدانه گیر و بر بیت
 و مهانی که اگر در موردن طایع اوله بر بندن قویار در استند بیلدر که
 جوان فوخته اندن اعلا در اول بند غریب ایله و فن عجب ایله که پسرون
 کیز او بر یعنی اندن اول بند نه نهان ملو تا در و او غلام نه اول بند ایله پسندی
 جوان اول بند نه دفع ایله بیلدر و دفعینه مالک اولدر استند پسرون
 ایله بر دن فالدر در و با شکی او ز رینه ایله دی و بر و او در خلقدن غریب و
 فریاد و فغان فالق در نه که غلام در ملک فرمود تا استند او خلعت و نعمت
 و او در پسرون را چو و ملامت کرد و نه که با پروردند خویش و عورت مقاومت کرده
 پسرنوی گفت ای خداوند استند او پرورد قوت بر من دست نیافت بلکه در
 علم کشی و قبضه مانده بود که از من در بیخ اهی داشت امروز بران دقیقه بر من
 دست یافت استند او گفت از بهر چنین روزی که می دانستم که حکا گفته اند است
 را چندان قوت مده که اگر و شکی کند بشو اندر چو بونده باقی من و از ارلامق معنی
 با خوف مصاحبت پرورنده اسم فاعله را مفعولیه خویش اضافیه لا مینه
 و دعوی مقاومت مصدر کن مفعولیه اضافیه را پسرنوی باشد ایله که بر من
 دست نیافت بنم او ز ریمه غالب اولدر و دیگر دقیقه دن مراد بر اولون
 و بر بند در در بیخ اهی داشت ایله که دی و فیض قنور دی دیگر و دست را را
 اوقات مفعول چندان اولدر و دیگر مد یک و دست مفعول او که قوت مفعول
 ثانیته که خوف بیان در ستمی با خوف مصدر زانو اند فعل مضارع مفرد غایب فاعلی

پوشان بیانیته خرقه پوش و صف تر کینید رخ که کیچی معنایه یعنی بیا
 قفتان کیچی و الف و نون ادب جمع بر مثال حیوانیه انصافتی لایسته و محمول
 بر درویش یعنی بر سالک مجاهد بر کوشه و صحرای خلقت منقطع اولوب غزل
 کزین و نهائت بین اولمش ابدی اتفاقا درویش اولدوغی مقامه بر باد
 اوغرا و اول کوشه درویشی کوز و مرکز درویش عالم مراقبه یوارش
 پس درویش اول مقامیدن که فراخ ملک قناعت یعنی ملک قناعت عالم
 و عالمیانه قناعت پال و بر و کی چشیدن مراقبه دن باشین قاله مادر و
 و تو بعینه هیچ التفات ایله بر و باد شاه اول مقام و جهنده که سلطنت
 و قدر و غلبه سید یعنی سلطنت و قدر و غلبه سن چشیدن جاسکی پادشاهان و
 اولدوغی چشیدن منقبض و بیخسور اولدوغی رنجید و خاطر اولدوغی رنجیده
 اولانله سولیدی که بو خرقه پوش طایفه سی یعنی صوفیو طایفه سن و حیوانوش
 و مره سی امثال حیوانیه که مقادیر ناسی بیلمر از شاه و کدایی براب و کور و
 از انجا بی از ان سبب معنایه اخذ اید نکر لغته و اصطلاحه مخالف سولیت از ان
 و از ان جهت معنایه از ان سبب ظن الیمنه و سلطنتی قوت سلطنت
 شرح الیمنه ضعیف سولیت و زبر گفت پادشاه روز زمین بر تو که در و چاه
 نکر دی و شربط ادب بجا رنیا و در گرفت بگو ملک را تو قی خدمت از کسی دار که
 موقع نعمت از تو دارد و دیگر بدان که از بهر پاس رعیت نه رعایا از بهر طاعت
 منکوک مذکور پادشاه بوبله و بیجک و زبر کلام درویش مجتهد و بهر ای درویش
 پادشاه روز زمین انصاف سولیت را در و زبر بویک پادشاهی دیگر که
 اسم مصدر در که زبرد و اوغرا معنایه که و تعلیل اوغرا در دیگر خدمت
 نکر دی خدمت مراد بونده تعلیل و شیوه تعلیم ایله که دیگر شربط ادب

از انجا بی از ان سبب معنایه اخذ اید نکر لغته و اصطلاحه مخالف سولیت از ان

سر و از قد سر الله بطایره و جعل فی عرفی انجانه فتوحه که شام
 شریفه و چون اید و اب و فی و طیفه ایله قانع اولوب طلبه نک افاده
 تقیه ایمنش بونده و عاکو یلرینه کاستانه تعلیم ایله که بوبله افاده
 بیور و یلر و سائر طلبه به چین تعلیمه بوبله افاده بیور و یلر و سائر طلبه
 بر کی مقابلنده واقع اولغین اندر کلاه فقرانه و بوند کلاه میر
 مراد و در که آنی تا کار خالمر و میرزا و سلاطین کریر اکثر رستمور و
 اولور و شش بر کی کاف عربله مساعد بر نوعد که صوفیلر آنی عامه برینه بر
 دین ایکی و جهله خطا ایمنش کاف عربی ویمسند و مساعد بر نوعد که
 صوفیلر آنی عامه ایدر ویمسند و کاف عربیله چش قلسود و بر نوعد
 ویمسند و ایکی و جهله خطا ایمنش کاف عربی ویمسند و قلسود ویمسند و کلاه
 بر کونه در که درویش کریر دین تحقیف مقام ایدر ممش کلاه تریه مراد
 قلسود و در که آنی چند و نامار طائفه سی کیر و بین خطا ایمنش خاسانه کلاه
 بر کی و بر نوعد ویمسند بر چش طایفه اولور و در ویش و مشایخ کیر لکاه اولور
 که اول کلاه از ره عامه ایدر ویمسند ایکی و جهله قصور ایمنش خاسانه
 و اکثر درویش و مشایخ زبر اغنیای عجم و انی کاه اولور که آنی کیر لکاه
 اصلنده شده بولدر لیکن کثرت استعماله خصوصاً بوجه و نه درت شکر
 تحقیف ویمسند و بین حقت ایمنش زبر اسبقا مکرر بیانه اولور که اصل لغته
 چند بونده بعضی سراج بر کی ایکی فتح ایله درویش و بعضی اعتبار ایدر و
 فقر حالت افراد مخصوصه اما حالت اضافیه کافه منقبض اولن خوف مکرر
 استعمال اولور ویمش سهر و فاحش ایمنش زبر ایکی حالت و بیله ایکی فتح ایله
 کثرت بونده کافر معنایه در نه که محلی کافر بینه و بوبه معنیه و مبالغه دارد و بین

درویش و سولیدی که بو خرقه پوش طایفه سی یعنی صوفیو طایفه سن و حیوانوش

رستمور و

کلاه

کلاه

مضارع متکلم و جده عمر مفعول صریحی و بر غیر صریحی محمول بیت غم موجود
 و بر پشانی معدوم بود یعنی هرگز هیچ بر وجهی غم بود آسوده حال
 و مرقه البال نفس او در رم یعنی آسوده گشت و راحت گشت که چنانچه صلی الله
 و از مانع حضور که بچرخ و بود جمله با پانته عمر المبدورم یعنی عمر مکرر صفا و خضه
 کجی و رم حاصلی عمر می نهایت و با پانته بی غم و غصه المبدوم مذکور
 یکی بیت بحر مل محبوبه اف مانند در آقا بحور لثا اولیا بیت
 یکی بیت ظن ایدوب و پیش خفی و کولدر که مصراع نالنده سکنه و ارد
 اسعار قدما ده چو قدری سکنه او قوس نه خدا و نه رعیت او قوس نور و کس
 حق بود که ظن فاسد پیش بودند بوقار و اولما از معلوم اوله کیم
 بود بیت لک تقطیع بویله اولور نه بر استر فعلان سوارم فعلان
 نه جود استر فعلان زیر بارم فاعلان نه خدا و نه فعلان در غایت
 نه غلامی فعلان شهریارم فاعلان غم موجود فعلان و و بر استر فعلان
 فی معدوم فعلان مندارم فعلان نفسی فعلان زغم آسود فعلان نه
 و عمر فعلان بر آرم فعلان بیت اولک فافیه لرنده و افع اولین
 الفاظ سالم تقطیع اولور باقیسی جمیعاً محبوبه رفند بر نفسی
 آسوده و عمر بر آرم بود مصراعیده تمام بیت ظن ایدوب بحرینی
 استیفا و نه سکره و پیش خفی اولیا که اگر چه بویک فافیه سنی نظم سابقه
 موافق در آقا بحر لک کولدر معلوم اوله که بویک نه وزن سیلور مش
 نه بحر بود مصراعیک معناسینی بر نفس و بر دم آسوده و بقیه اوله و غی
 بر عمر عدایده رم دیگر در بین معنای پاک عدایده محسن پشانی در هر
 اضافت ایچونه کلمه در بین قتی پشانی سو با پیش بویک سنی

رو کاه

رو کاه

رو کاه

جمع شتران ناموزونه باز و فقه سکره معنای پشانی غلط و بر مشکی ناممل در
 و بعضی بنویسند رباعی و زنند فرق ایده محبوب نظم بر جق بر در رباعی بازار
 اشتر سوار کفتش ارد و پیش کجا میرد و باز کرد که بسختی میری
 شنید و قدم در پیا پانه نهاد و بر فت چون بختله محمود رسیدیم توانگر را
 اجل فرار رسید و مرد و رویش بیا لیش بیا مد و گفت ما بسختی عمریم
 و نو بر بختی بحر در اشتر سوار و صف ترکیب در ده به سنجی معناسینی
 و ده را کبی و با خوف و حدت باز کرد و کرد فعل امر مفوضی طلبه کرد و بدند
 و نه دیگر که خوف تعلیل بسختی با خوف مصاحبت و با خوف طرف و با خوف
 مصدر شده و یا شده دیگر نهاد فعل ماضی مفوضی غایب بود دیگر
 قدم مقدم مفعول صریحی و در پیا پانه غیر صریحی چون ادا ت تعلیل با خوف
 صله تخته محمود کوفه شهر بند نه او چو بختی قوت فقه عین ررقانک منبع یعنی
 اولانیه ترک اسمیدر که زبیده خاتون انده به مسجد و بر عالی خانه پامشدر
 و اعلی بر که لر و جو سله پنا ایلمشده ججاج انده اوچ کون او نوراق ایدوب حضور
 ایدر رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر باشد که دیگر توانگر یعنی دیگر مراد مذکور
 اشتر سوار در ادا ت مفعول ادا ت نا کیده با خوف صله بالین بصدق و شین
 ضمیر توانگر را جعفر بختی با کک ضعی و خانک سکونیل سکره و ده به و بر محمول
 ترکیب مذکور در ویش بر اشتر سوار و بر امر در ویش فنده کیدر سکونیل
 بویکین نه سیدان بوز حمتی اختیار ایدر سک سکا خود فرض و کول کیر و ده
 بلا و شده تله اولور سک حاصلی بومبارک بول بر آخر بولدر تحمل ایده محبوب
 هلاک اولور سک در ویش سوزین و کلمه محبوب بیا پانه قدم قویوب الی و یوب
 و بر و چونکه تخته محموده بر شد که اشتر سواره اجل بر شد و اوله و یوب

بعد و غنیه یعنی باشی او چینه کله روید بریز فخر لک و بیافلق رحمت
 و مستقبل اولمک و سن بسک و دوا و زره حضور و راحت و ایکن اولمک
بیت شخصی همه شب بر سر بیمار کر بست چون روز شد او بمرد و بیمار
 بر بست شخصی یا خوف و حدت سر بیمار لایمه در بیمار خسته بود بر او ملته و
 ترکیب در بیم کتورچی معناسه صکره خسته به اسم اولمک اکثر خسته را اولمک
 اولمک و غنی ایچینه خسته به بیمار روید بر یعنی اولمک قورقوسینی کتور و کی ایچینه بیمار
 و برید کر بست کاف غنک و رانک که برید فعل ماضی مفرد غائب افعلا و بکده
 بیمار مبتدا بر بست با و تا کیده خبری رانک که برید فعل ماضی مفرد غائب صاعدا
 و در برید و بکده و محمول بیت بر شخص یعنی بر کیمه بنون کیمه بر بیمار ک باشی
 او ز رنده افعلا در حاصلی اولور طن ایدوب خوفند و صباحه دکن که برید و بکا ایدوب
 چونکه تبحاح اولمک کیمه صباحه دکن قورقوسینی خسته کر یا نه اولمک اولمک و بیمار اولمک
 صاعدا غلری و در برید یعنی بوقصیه و نباهه خوف و واقع اولور اولمک قورقوسینی
 خسته صاعدا غلوب و طول الملله نیچه سیل و انخی صاع اولور بر دین تا که بهای اولمک
فصل ارب السب نیز که بماند که خولنگ جان بمنزل بر و ارم خوف بر
 مناد و محذوف اربا و بکده بر خوف و نیچه نیچه ارب نیز و بیانیته نیز و خوف
 ترکیب در برید نیز و برید برید و بکده که خوف بیانیته بمانده فعل ماضی مفرد غائب
 برید و بکده فالید و بکده که بونده خوف استند را کدر خولنگ بیانیته افسق است
 و بکده برید فعل ماضی مفرد غائب جان محمول صریح و بمنزل خبری و جمله فعلیه
 خبر مبتدا در که خولنگ بعضی نسخه ده خولنگ واقع کاف نصیحه محمول
 اربا بر نیچه یعنی خوف واقع اولمک که بکدر که و بونعه آت بولده بولید و بکده
 و بکده و خولنگ افشانه و خیران ضعیف حاله اقب برقی قطع منزل ایدوب

و این کلمات
 در دست

جاء البندر یعنی بوقصیه خوف واقع اولمک نیز و بکده یعنی رفتند
 الالمه فاعله البندر بس که در خاک شد رستنا و دفن کردند و زخم خوردند
 بس خوف که خوف بیانیته در خاک و خوف صلیه بر بست و صفت ترکیب
 صحیح البند معنایه الف و نون اداث مفعول صراع ثانیه بر هوند
 که دندک شد رستنا مفعول اولی و دفن ثانیه و اوصاف حال زخم خورد
 و صفت ترکیب و مبتدا و فعل نفی ماضی مفرد غائب خبر مبتدا اولمک و بکده
 محمول بیت خوف کرده واقع اولمک که صاع و سالم شد رست اولان
 کیمه بری اجلی کلوب خاکه و دفن ایدوب یعنی تا که بهان صاع و سالم ایکن اجلی
 کلوب و اولوب خاکه تسلیم ایدوب و یاره لثوب زخم شد بریدین کیمه اولمک
 قورقوسینی مجروح اولوب حیات تدن تا امید اولان کیمه بر اجلی
 کلمیوب مؤنذ تا مانه بولوب یعنی اولمک و بکده قورقوسینی برافون است و کلام
 خا بر را پاوشای طلب کرد خا بر اندیشید که دار و بی بخورم تا ضعیف شوم
 اعتقاد و در حق من زیاده کند او رده اند که دار و بی قاتل بود بخور و ببرد و اندیشید
 که خوف بیانیته دار و بی یا خوف و حدت تا خوف تعلیل مکر اداث تمتی دار و بی
 بیانیته بود اداث زحانیه محمول ترکیب بر خا بر بر پاوشای طلب ایدوب یعنی
 کلمیوب کند یله مشرق اولام خا بر فکر ایدوب که بر دار یعنی بر بخون اکل ایدوب
 و یا بر شربت نوشن ایدوب تا ضعیف اولایم اولمک که بنیم حقه اعتقاد
 زیاده ایدوب یعنی بولید ایدوب که باید که پاوشای بکار زیاده اعتقاد ایدوب حاصله
 بنی که چکده زیاده و مرناض خیال ایدوب کمال صلا حله حسن ظن او زره
 اولمک روایت ایدوب که اول دار و دیوتنا و ل ایدوب کی مکر زهر قاتل و سیم
 هلاهل ایدوب خا نه بید و کی کیمه هلاک اولمک **فصل** ده ان که چون بسته و بکده

همه مغز پوست بر پوست بود و همچو پاره آن که نقد بر الکس که در حذف
 و اتصال طریقیه آن که قاله چون ادا نشیبه سته با و عجله و فتح و کسر و
 فتنه و یکدیگر لیکن مراد جلب فتنه در پیش نشین ضمیر آن که را جعفر
 ششم و بدینش دو شمشیر یا خطابه و بدین بونده مراد فعل فلیدرین
 معنای همه هب و یکدیگر مغز بینی و ایکه و با دام و فتنه و فتنه کیسه
 اچینه در بر پوست با و عجله شمشیر حیوانات در بینه و در سینه یک فیه و
 در بر بونده فاقه بوق مراد و بونده ادا زمانیه در اچینش معنای همچو
 شمشیر یا از صوغه معنای در حصول بیت اول که همه که فتنه کیسه
 هپاچ فلن ایلوم زیرا فتنه اچین صاغ اوله و فتنه فتنه فتنه اچین
 کسیر صاغ اوله و فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 ابد و بصلاح حاله که معنای اوله اول ایل و کول ایلش بلکه اول کورده
 بر بر او سنده فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 کیسه یعنی بر فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بر قبله میگنند فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 مخلوق در جوف سله رویه مقید در پست ارفه بر قبله بر جوف سله حصول
 پارسا یا نه مندا و صراع ثانی خبر واقع اولش یعنی بوز و توجیهی مخلوق جانیه
 اوله عابد و زاهد و ارفه بر قبله و بکا و بروب در عاز فیلور حاصله
 بوحکمه در زیر قلب که حقد نه معنی اوله قالب وانی قبله و زوکر و ان
 حکمته در حاصلی جبا و اند و قالب قلبیه تا بعد بیت چون بنده خدام خویش
 خوانده باید که بیکر خوانده اند و چون ادا تعبیل خوانده فعل مضارع مغز و
 دعوت ایلیمه و یکدیگر خدام خویش لامیه و مقدم معنای با یر فعل مضارع مغز

غائب کرک و یکدیگر که موی سیاه بیکر با جوف را بر غیر معنای در اند فعل مضارع
 مغز و غائب بونده بیلیمه و یکدیگر معنای مغز و بیکر غیر مرغی حصول بیت
 چونکه بر قول خدا حضرتی کند و یک معنای بیلیمه و بیکر و بیکر کرک و اوله
 و لایق و سزاوار و اوله که خدا حضرتی غیر بی بیلیمه و ماسوایه کوکل اینیه
 خواند که فاعلی خوانده راجع ضمیر در و مقصور بونده و در بین ظاهر ترکیب مخالف
 سولیش حکایت کار وانی را در زمین بونا بونده نعمت به قیاس بونده
 بازار گانه که بیه و زار بر کردند و خدا و رسول شفیع آورنده فائده خدا و زمین
 بونا بونده فقه مانع و لامینه و بر زار بر یا اسلمیه ایلیمه فایده و فغان معنای در حصول
 ترکیب بونا بونده ملک شده بر کار وانی حوامیلر و در برون حده بی پایانه نعمت
 و مال التذللر بازار گانه طایفه سی که بیه و فغان ایلیمه و خدا و رسول
 حوامیلر شفیع کنور و بیکر یعنی جوق یلوار و ب نیاز ایلیمه لیکن فائده
 و بر مدبر بیت جو پر و زنده و زنده روان چه غم دارد و زوکر به کار و
 بر و با و عجله کسر بیه مظفر و غالب معنای در زنده روان بیانیه
 تیره روان و صف ترکیبی فزه جالمود یکدیگر بر روان روح ان انبیه
 فزه جالمود و غیر معنای در گریه کار و ان لامیه حصول بیت چونکه جانی
 فاره در و یعنی بر جم و سنگین دل او غمر مظفر و غالب اوله تر کار و ان
 گریه و زار بونده نه غم ملوتار یعنی نه غم وار و نه پروا چکر حاصله فیه
 ال و بروب حال مردم مظفر بوله فیه سکره بیکر گریه فایده و فغان و
 و زار بر قبله از منانه و لوب رحمت ایلیمه تیره روان جمع تیره روان
 و صف ترکیب و غیر و معنای در بین تیره روان ایلیمه و بونده بیکر و
 غیر بیکر قولینی نقل ایدوب و بیکر که تیره فله در روان صفت شیه

و این سده علی

و این سده علی

رفتن و آن کیس و بدیدنه یعنی در در که روده است در سینه
 یعنی غلظه اللیل اصلی و نقلی فاسد اولد غلظه الشباده بود در معراج
 اولک معنایه چون مظفر اولد جانی بولانی و جانی فراکو او در بین
 بولانی سویش لغمان حکیم در آن منبای بود یکی از کار و انبای گفت
 کلمه چند از حکمت و موعظت با اینان بکوی باشد که طرفی از مال
 ما دست کلمه حکمت با اینان گفتن کار و انبای کا و آن اصلی
 کارایش و آن اوقات فاعله رهی معنایه شیخی و یکدیگر با نکه و اوک
 پیشه و تواجی و تبادل اولد و غی جوشده و اولد و با ایله مستعمله مثلاً کار
 سرای و کاروان سرای و بر و یا حرف نسبت و الف و نون اوقات جمع مو
 مصدر میبرد و غلط و یکدیگر طرف یا حرف وحدت بر مقدار و یکدیگر دست برد
 ال چکه بر و یکدیگر محصول ترکیب لغمان حکیم اول کاروان ارا سنده اینش
 کار و انبای یک برسی لغمان و بدیدنه کلمه و موعظه و نه بریچ کلمه سولیه
 اوله که بر مقدار مال مزده ال چکه بری یعنی بر مقدار بن کینه سیره و بره طرف
 و زنی او زره بعض و یکدیگر ال طومار یعنی ترک ایدر و یکدیگر زیر اجنه که بود
 نعمت و مال را یکای بره ضایع اولد و المزه سرمایه و لاحق بر مقدار مبلغ
 قالمیه لغمان و بدیدنه بویله ظالمه کلمه حکمت و موعظت سو بایک زیرا
 بونله سوز تاثیر الجز که مثلاً اولوب سیره مرحت ایدر **فصل**
 اینی را که مور یا نه بخورد و شتوان برد از و بصقل ترک این و مور
 و یا حرف وحدت و اادات مفعول که حرف رابط صفت موز یا نه
 فزودینه و پاس و بر لرتوان بر و در مصدر معنایه در از و بصقل
 با حرف مصاحبت بصقل فیعل و زنی او زره پاس اچیل سنده

در آن سینه

در آن سینه

و بر لرتوان سنده مصدر بر صقل کلور صا و ک فتی و فافک سکونیه سنده
 و کلور صا و ک کس بر مصقله اسم آلت یعنی پاس اچیل آلت زنک زاء
 عربک فتحیه پاس معنایه در و بصقل تصحیف ایدوب زاء عجمیه او و در
 محصول بیت بر و مور که مور یا نه سیمش اوله آنک پاسینی بصقل
 سینه کیدر مک اولما ز زریا پاس آنک ماقه ستن افسا و در جوی
 افسا ایلمش بر و مور یا نه نک ایکی معنایه اولمغه قابله را و لکینه
 ایلمش بلا مختص ایلمش بر و غیر بعض لغتک یازیشنه کور و اما
 بعضی و بدیدنه مویانه سول پاس و بدیدنه و مور در لیک و لیک
 ایلمه که آلتی بصقل آچوب جلا و بر مک فادرا و المیه زبر اما نه سی فاسد و جوار
 فانی اولمش اولد و حضرت شجک کلامینه ده ملائم اولانه بود را قازیک
 مطلق پاس و پاسیه دل چه سو و گفتن و غلط و نرو و منج اینین در
 با حرف صله سبه دل و وصف ترکیبی فراکو کو کلو و یکدیگر سابقا تیر و روان
 و سیوب فره جانلو مرا و ایله و کیکی گفتن و غلط مصدر ک مفعولیه
 منج اینین بیانه اینین با حرف نسبت و نون حرف نا کیدر و حرف صله سیک
 طاشر محصول بیت فره کو کلو کیم به و غلط و نصیحت سوزینی سو بایک
 نه فایده و بر لرتوان فایده و بر مصراع ناشی تعلیل بطریقیه ذکر ایدوب سیور
 زبر او مور منج طاشر کیم بر یعنی بویله ظالمه نصح و پند ایلمک طاشر
 منج فاشدر حاصلی پند بر اولوب مثلاً اولمقا احتمالی بود بر روز کار
 شک نکانه در باب که جبر خاطر مکن بلا کبر وانه با حرف ظرف و روز
 سلامت لایه شک نکانه الی و نون اادات جعد در خسته و مکیو
 خاطر اولانه فقر امر او زره بایک مقدم مفعولیدر و ریاب فعل امر مفعول

در آن سینه

دیگر گفته که خواننده و گوینده را یا نتیجه ال اصولی طو تار را ال سلک
 و نیز غلط الی مثل حصول بیت قاضی بر جمله او تورس یعنی مجلس
 داخل اوله ذوق و شوقه مجلسه ال فرسار در حاصلی بر جمله اجمال
 و ام رنگ اولو در محتسب اگر با و ایچر سه مستلزم معذور طو تار یعنی کند
 نوشا و مغلطه احکام شری احوالیده مرز و محارغ اوله نسبت مقام تعلیل
 و تمسیده واقع یعنی حضرت ابن جوزی را که میزم مجلس و محفلن کن رونق
 و صفاسینی کوریدر و یلیدی داخل مجلس اولوب نیز جمله هرنگ و همچنین
 هر تقدیر که منورع و زاید الی سه و نه که محتسب اوریع ناسه اولو و غی تقدیر
 با و مجلسینه داخل اولوب با و نوشا اوله میوشلر معذور طو تار و محارغ
 اولک معناسنه قاضی ال سلک در یعنی سماع ایدر در و نیز دست افشانه
 مراد بر یلیر الی سماع صحنه و غی قدر محتسب بوجه صوابش معناسنه
 محتسبی یلیر ایش تا بشی مجمع قومی بر سیدم و در ان میانه مطربی و بزم
 تا اتمها و غایت ایچوندر آلی معناسنه بشی یا خوف و حدت حصول ترکیب سماع
 و خیالطه و نه حفظ الوردوم بر کچه به دکن که بر قومک مجلسینه ایدر بشی یعنی
 کچه به دکن بویله ایدر دم و اول قومک ادر ناسنه بر مطرب کوردوم مذکور
 میشده پیور و غی کیسی **بیت** کو بی رک جان میکلر زخمه سازش تا خوشتر
 از او از و مرک پر او از شن کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب و بر دکن و با
 و بییدن دیگر یعنی حاضر اولوب ایدر بشید سک و بر دکن رک را نک فسخ و کاف
 عجمیده مکر معناسنه در که عریبه عرق و بر لر خشک کسر و در آنک سکونید
 اضافتی لامیه و رو با بیانیه میکلر می بوزده خوف تاکید واقع در کسیر کاف
 عجمک آخشی و کسر یله و بشک فسخ و کسر یله کسیر معذور بند فعل مضارع مفرد

این بیت را در
 شرح و تفسیر
 این بیت را در
 شرح و تفسیر

او زو یکلر مثل آب و ایپک قیر من کیس فی طبعه تغییر الی ندر خطا الی بلر زخمه ساز
 چالدر قلمر آخ و یا کموک و یا پیور ز پارسی که زنده لک اکانا زبانه و بر لرش را و یا
 لامیه درش بن ضمیر مطرب را جعدر نا اوات توصیف نفی خوشن و او بر سید الی دیگر
 و ترا دات تفصیل ز نا خوشتر و دیگر او زه مرک پذیر لامیه لرد یعنی بر کسبه
 باباک اولدر و پیور موشش خبر و بر مرک صداسنه اول مطربک صداسنی جانگاه
 و بر تر ایدر بوقضیه اکثره بنا و در و الا نیچه نا خلف وار و رک با پاسنک اولب خشی
 مر و کانه و بر حصول بیت مذکور مطربک حضور مننده پیور را که مذکور مطربک زخمه
 سازینی اشیدر سک و بر دکن که جان طمرینی فیر و او ز را زینک زخمه سنی
 مرتبه مزج و موم ایدر و او از مر و او لیس او آرنبدن داخل نا خوشن و خوش
 ایدر حاصلی سازندگی کمال مرتبه منفور و قبول طبعه زبانه و در ایدر زخمه
 نغمه بر الی نغمه ایلودر کاه انگشت حریفانه از و در کوش و کاه بر لب
 خاموش حصول ترکیب مذکور مطربک زخمه سازینی و نا ز را و از این شنبه
 و پیو کاه ایل مجلسک بر مقلیدر قول اغنده ایه و کاه خاموش اول و پیو
 ایدر حاصلی سکوت البیه و بیو شارت ایدر لرد **عربی** یهاج الی صوت
 الاغانی لطیفه و انت مقن ان سکت تطیب بهاج فعل مضارع معنی
 للمفعول اجوف یاکی ضرب بایندن مصدر ز بهاج کلور بانک و بانک فسخ
 لریله میل و رغبت معناسنه الی خوف و مجرور بله قائم مقام فاعل بهاج
 در و جاندر در که کند و مصدرینه مستند اوله صوت صادر کن فسخ و سکول
 و اوله او از معناسنه و راغانیه اضافتی لامیه و راغانی منتهای جموعه
 اغشیه نک جمعی در همه نک ضعی و غنی سکونیده و شدید یا لکه افانی
 آغشیه نک جمعی اوله و غی کیسی آغشیه آرزویه و مراده ویر لرد و اغشیه غناء

در شرح و تفسیر

در شرح و تفسیر

معنا سنده در کسر غین و الف حمد و دله ایرامق معنا سنده که فارسیجه سود و
 ویر لر لطیفه لام حرف تعلیل به باج فعلیه متعلق و ضمیر مذکور صوته را حید
 لطیفه ها نیز از خطا باز و بجز و حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلا
 مرفوع مبتدا مفتی اسم فاعل مغر و مذکر فاعل طلب تقدیر مرفوع خبر مبتدا
 لام الفعلی احلا الله ساقط اولش در آن حرف شرط سکت فعل شرط
 تطیب فعل مضارع مغر و فاعل طلب مجز و شرط جمله شرطیه اعراب نه محلا
 مرفوع صفت مفید بعضی نسخه و تطیب و شمش نون مشکلمه و بعضی
 تطیب و شمش باء فخیله فاعلی مقدرا و لانه سکوت اول و محصول
 مفید صوته میل و رغبت اول و لر لطیف اول و غیچون یعنی لطیف
 اول و غی تقدیر چه روح اصواته مائل را غیب اول و حال یو که سنده
 اگر سکت اول که زیاده طیب سکت حاصلی سکوت انبیک سکونک موه
 برینه کچر یا خود سکوت ابلیک بر طیب اول و ب خوش حال اول و ز با خود
 سکونک طیب اول و رفت بریت نمیند کسی در سماعت خوشی
 مکر وقت رفتن که دم در کشی نمیند فعل نفی مستقبل مغر و غایب
 دیگر کسی با حق وحدت سماعت تا ضمیر خطاب سماع کنه نعمه
 معنا سنده در خوشی خانه روم ضمه ایل و و اور سمبله و یا و مصدر ابلیک
 دیگر مکرادات استثناء وقت رفتن لامیه کنیمک وقتی دیگر روم نفس
 در حق تا کنید کشی فعل مضارع مغر و فاعل طلب محصول میت کیمه سنگ
 سما عکده ابلیک کوز من یعنی سنگ ساز و آواز که هر ذوق بوقدر که
 انده کیمه صفا کسب ایلیمه مکر کنیمک وقتیه که نفسک جکه سکت یعنی
 سکوت ایلیمه ک حاصلی مجلسه که کید و ب سکوت ایلیمه ک بری

در کسر غین

مسور اول و لر بر اسنک نامهور ساز کدنه و ناس ساز او ار کدنه حلا
 اول و لر بونده سماع صوت و آواز معنا سنده اول و غی زیاد و بهر سبب
 سماعی صوفیلر فصحی معنا سنده و استماع انک معنا سنده اخذ ایلر و غایب
 بیلر ایلمش خوشی خاکک فخیله او قنور کشیمه فاقیه اولمق ایچون و بیلر در
 ضمه و نه آگاه دکلر ایلمش وقت رفتن معنا سینی موت معنا سنده اخذ ایلیم
 میتک معنایی فوت ایلمش بومینده دلالت و ار در که اول ناس ازید آواز
 نام ساز و ناهوار اول و غنند غیر صوته مغر و اولوب دکه بلایله و کیمه
 زیر آنا ساز رک حالی بولید در که چیز مقدنه او صاغر **مثنوی** چون و آواز
 آمدان بر بطل سیر امر که خدارا کفتم از بهر خداره چون حرف تعلیل در حرف
 فعله و در با معنا سنده بر بطل سیر امر وصف ترکیدر قبوز ایلر ایلمش یعنی قبوز
 حاله و یا آنچه ایلر بیه بر بطل ایکی بانک فخیله قبوزه و بر لر آما مشهور با نمانیک
 ضمیر سوار سبک فخی و کسریه لغت و تمیلر و ستا بیلر و بیلر که جده کاف
 عربک فخیله و اتسی صاحب خانه معنانه بهر ادات تخصیص محصول میت چو کیم
 اول قبوزی آواز و کله یعنی قبوز یا آنچه ایرلامغه باشلا در یعنی خواننده لک
 ایلمکه باشلا در و اتسینه و دم الله ایچون بومینم در کوشش کن تا شنوم
 با ورم بکشا نایرون روم زییق زانک کسور و بانک فخیله زیویه و بر
 نیم معناد کوشم مقیده در تا حرف تعلیل یا حرف عطف و رم در قبوز و نیم
 مشکلم یعنی نیم ضمیر منصوب متقبل معنا سنده در تا حرف تعلیل و رم فعل مضارع
 مشکلم وحده و محصول میت که خدایه و دم الله ایچون قولا غیمه زیویه ایلر یعنی
 تا کیم صاغر اولوب بونا سازک آوازی الشیمیم زیر آفلا غه زیویه کچر
 ایلر یا بکا قبوز ای تا کیم طشیر کیم یعنی یو ایکی ایلمش برینی ایلر و سیو و صاغینه

در کسر غین

در کسر غین

در کسر غین

در بیان احوال
در بیان احوال

در بیان احوال

البس بوجوه و ثوب و ثوب بوجوه اصناف اصوات صادر از او را بمشرب
حضرت شیخ مرغ ایوان زهره و سیور و دخی مبالغه طریقه تعبیر
اول ناس از مطرب یک مزج و هوناک صداسند مرغ ایوان جامد اکین
فاچدر اجدز قیلس ابله نه مرتبه مولم و خوش آواز اذلق کرک آواز بر
قورنی میرید بالکه مؤکده فعل ماضی مفرد غائب او چدر دیگر مغرب استقامت
بیان اولدر نه برده استعمال اولند و غی خلق حاکم فنی و لامک سکونیه
بوغر و خود را ضافتی لامیه در با حرف تا کید درید و الکت فنی و کسر یه فعل ماضی
مفرد غائب بر دک و در یک فاعلی بر بر یک تختدر مطرب به راجع ضمیر محصور
مرغ ایوان اول مطرب ناس رک آواز بر هوناک او رکوب او چدر یعنی
تخل اید مذکینند برنده بران اولدر کیندر بریم میسر و مرز ایندر و کیند و ثوب
برندی حاصل هم ایزه جفا ایدر و هم کند و بر سر احکام هیچ برسی مرغ ایوان
تعرض ایدر کنون معلومدر که جمیع یک مجهول ایش کفتم معلوم است
زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کرامت او ظاهر شد کفتم مرا بر کیفیت ان مطلع کردی
ناگهان تقرب غایبم و بر مطالبه که رفت استغفار کنیم کفتم بحکم ان که مرا
شیخ باران ک سماع فرموده بود و موعظت بار طبع گفته و در سمع قبول
مرا مدامتب مرا طالع میمون و بخت همایون بدین بقعه رهبر کرد
تا بدست این مطرب تو به کردم که در بار کرد سماع و مخالطت نکردم
زبان تعرض بیانیته که حرف تعلیل کرامت اولامیه کفتم معترض دیری
کیفیت بسیار امیده و تا ادات مصدر در نیجه لک مغربانه اضافه فعلی مصدر
مفعولیه اضافه فعلی قبیلند در که ان فعل امر مفرد مخاطب مطلع اید دیگر
الغو و ثوب ادات تا کید در مصدر بر کردانید کلور تا حرف تعلیل امکان

دیگر

دیگر تقرب تفعل بایند مصدر در نمایک مقدم مفعول مطلقه مخالف
بایند مصدر در لطیفه و حشر لقی معنائند و یا حرف وحدت و همزه حرف
توسل که حرف رابط صفت کفتم حضرت شیخ معترضه دیدم و بر با حرف
سبب حکم بونک کیس بر ارد علت معنائند در ان لفظیه اضافتی
مصدر رک فاعلیه در که حرف بیانه بار با ادات چدر کر الیه دیگر با حرف
تا کید ترک سماع مصدر رک مفعولیه اضافه فعلی فرموده بود و سیور
او بر موعظت میبک فنی و عینک کسر یه مصدر میبید و عطف معنائند
در با ادات جمع بیانه اضافتی بیانیته گفته بود و او حرف حال در حرف
سمع قبول بیانیته و منه اضافتی لامیه طالع میمون بیانیته مبارک
طالع دیگر و او حرف عطف بخت همایون عطف تفسیر با حرف صله
بقعه بانک ضعی و قافیه سکونیه باره ارض معنائند در یعنی برده
بر باره بونده مراد مذکور مطرب به جمع اولدر قلمر خانه در رهبر وصف
تبر کیدر قللا عوز معنائند و یا حرف مصدر قول لا یوزلق دیگر تا حرف
تعلیل با حرف ظرف دست این لامیه مطرب مشاییه که حرف تعلیل
در بار بر کرده دخی دیگر که در سماع لامیه کرد کاف عینک کسر یه و سکون
رایله و گرمی و اطراف مغربانه در مخالطت مغالطه بایند مصدر در اختلاط
مغربانه نگردم کاف عینک فعل نفی استقبال مشکلم و حده در کوریدند و دیگر
و چکر نمک معنائند محمول ترکیب متعوضه دیدم مصیبت اولدر که تعرض
و بلین کوتاه الیه سکون یعنی و طعن و بلین بندن چکر سکون بر ایا بکا بونک
کرامتی ظاهر اولدر برسی اول جهندی بود که بقدر تعلیم ایدم معترضه دیدم
چنی بونک کیفیت مطلع اید یعنی سیور و دخی احوالی بکا املت تا کیم

حرفه یعنی

جمیع بود که لغت کوستره لم ویز و صا و اولان مطالبه و لطیفه استغفار
 اید لم ویدم اول حکم که بکاشیج که آله سماعی ترک الی که میورس ایدر
 و مبالغه ایدر نصیحت میورس ایدر حال بود که بنم قبول قول غنیه کلمه لغت
 سوزین قول غنیه قوام و قبول ایدم بویکیه بکامبارک ملا لعم و قول
 بختم بوجانه به قول غنیه لوق ایدر تا کیم بویکبارک البینه بویه ایدم تا کیم
 بروخی سماع اطرافنده و اختلاط حوره سنده بکثر نیم لغت سماع و کیم
 و نه کیم ایدر اختلاط ایدم **قطعه** او از خوش از کام و دانه و لب سینه
 که نغمه کند و کند دل بفرید او از خوش بیانیته کوزل آواز دیگر کاف
 عربیله و ماغ و از ترک ایچی لب شرب بیانیته او چینه میله قید اولمده فالبر
 نغمه کند مقدم مفعولید و و اگر ده مخفف و دل مقدم مفعولید بفرید
 کوکلی الدار دیگر مفعول بیت کوزل آواز ملا توجیه و ملا توجیه و ملا توجیه
 و ملا توجیه و ملا توجیه و ملا توجیه و ملا توجیه و ملا توجیه و ملا توجیه
 یعنی آواز کوزل اولمده مکره نغمه کند کوکلی جذب ایدر و در عشاق
 و صفایه و حجاز است از حجه و مطرب مکره و نغمه معلوم اولمده عشاق
 و زنگوله راستک فرغیدر بعض اهل فن فرجه پرده اطلاق ایدم
 صفایه نه عدد نه پرده بلکه اصول اربعه تک اصل را بعدر حجاز و نغمه
 فرغیدر و نه اصل بلکه مایه و بوسه لکک او از بدرس حضرت شیخ او چینه میله
 میور و نغمه با تغلب طریقه و زو یا پرده مقام و نغمه مسئله اعتبار میور
 اولمده حجه و حجه و حجه حلقه مفعول یعنی بوجاز حجه و مطرب لایته
 و مکره به اضافت بیانیته نغمه مفعول نغمه مستقبل مغرب غایب بر استیلا
 محصولیت کام و دانه و لب شربیدن صا و اولان آواز بویله و اما

نغمه عشاق و صفایه و حجاز است و مکره و ناس از مطرب حلقه مفعول
 زیبا و کوله یعنی مقبول و کوله بلکه دل خواست **حکایت** لغت را گفتند
 از که اموختی گفت از به ادبانه هر چه از این است و نظر میورس ایدر امده از فعل آن
 پر بهر کوم لغت از مراد لغت عاقله و بیجا چه ذکر و اندر که بوزده سدریم
 معنای اموختی فعل لغت مغرب مخاطب او کردند و یکدیگر به ادبانه الف و نغمه
 ادوات جمیع را و سوز و یکدیگر را بعدر به ادبانه بیانیته ایدر هر چه از این است هر نه که
 المرویه و نظیر در حرف طرف نظر مکره و یکدیگر را حرف توصیف لغت پسند
 اسم در مقبول مسئله فعل فاکت فحیله مصدر و این است مسئله اما
 فاکت کسر لیه اسم این مسئله بر بهر باء عجم فحیله و این است مسئله
 و این است مسئله صافتمق و یکدیگر مفعول ترکیب لغت و بیدار دبی کیمده و کرد
 و بیدار و سوز و نغمه که المرویه نظر مکره نام مقبول کله لای مسئله
 بر بهر ایدم **قطعه** نگویند از سر باز چه حقی که نگران بندز کیم و صاحب
 نگویند فعل لغت مستقبل جمع غایب بونک کیسی فعل مرکب کاه اولور که فاعلی
 خلق و یا ناس و با قوم نقد بر اولشور نشه که عربیده ایدر لغت بقولون کیم
 بالفراف مریشنه بقولون فاعلی و او ضمیر در که مقدر مذکور لک برینه
 راجع در فاعلی سر بونک کیسی بر پرده جهت مسئله در باز چه تصغیر ایدر
 لیون مسئله پس باز چه او بوجوق دیگر اضافت لامیه در با بطنیه
 حقی یا حرف وحدت نگویند مفعول صریح و از سر غیر صریح نگران
 که حرف بیانیته و ان اسم اشارت در مفعول بر یا حرف وحدت و این است مسئله
 فعل لغت مستقبل مغرب غایب صاحب میورس باء بطنیه لامیه در و
 کیم در ک فاعلی ممکنه که نگویند و کیم در فعل مرکب تناسخ طریقه فاعلی

اولی کس است

در اول کس است

در اول کس است

اوله و این معنا جهته تا اوله و بعد از غیر یکی فکرت افراد و جمیع جهته
التفات الیهم اعمش محمول بیت لطیفه و مزاج جهته بر سوز و بر عوف و سوز که
صاحب عقل اند یعنی اول و اوله نه بر شد و شجرت لکبه حاصلی تعب و باز در غفلت
بر سوز و خلق سوز بر اهل ادراک اوله اند متشبه اوله و دیگر افعال با
اسم فاعله نصحت قبول الیک معناسه اما تفعل با سوز تا سحره شسته معناسه
پس بوند متشبه و پندار اصابت الیه بر سوز که مد باب حکمت پس نادان
بخوانند آید پس باز یک در کوشش و ادووق حال کوشش سر مد باب حکمت و
عدم اضافتی تجویز آید بر باب حکمت خبر دار و کل اعمش باب حکمت و
مقدم مفعول پس نادان طرف مکانی و اضافتی لامیه بخوانند فعل مستقبل جمع
غائب فعل شرط او قوسه و دیگر آید جواب شرط و بین خبر نادان را جعد را اما
معنا جهته کوشش مقید در تقدیر بر کوشش آید و در عوف فعله محمول بیت اما
حال و سوز بویله در که اگر یوزا بواب و فعلی حکمت نادان او کند و قوسه
قولا غیبه باز یک کلور یعنی اند غیرت آلب متشبه اوله و زیر عقلی اف و
پرونده اوله و قولا غیبت نه سبیل طو لکس **حکایت** غایب در حکایت کند که
شیء در من طعام خور و در و تا سحر حتمی در کار کرد صاحب و الی شنبه
اگر نیم نانی بخور و در و بختی بسیار فاضله از آن بود در عاده بر با حرف وحدت
و را ادات مفعول که خوف بیایه بسی با حرف وحدت تقدیر بر هر سید و تا
انتهای غایت ایچون ختمی با حرف وحدت بر ختم و دیگر کرد در با حرف حکایت
نیم نانی لامیه و با حرف وحدت بر اتمکک نصی و دیگر بخور و در با حرف حکایت
پسید و دیگر و بختی او یو یا در از آن یعنی اوله و این طعام بیوب بخار
بر ختم قرآن آید که فاضله ثواب لورک و دیگر محمول ترکیب بر عابد

اوله که

ایدر که کج و دوان بنمن مقدار طعام بر و در و سباحت دکن بر ختمه نماز قبول در
بر صاحب دل بو طالبی است و در و دیگر اگر بر اتمکک نصی پسید و اوله
با در جوق مرتبه اند و خیر لورق و لورک اوله و دوم زیر هر که و در
آید سوز در **فصل** اندرون از طعام خالی دارد تا در و نور معرفت
نرا و شکم در خالی پوش و دیگر تا خوف تعلیل در و اسلنده و را و در هر
وزن ایچون ساقط اوله در ضمیر اند و در را جعد نور معرفت بیایه و شیکه
مقدم مفعول و بین فعلی مضارع مفعول مخاطب پسید و کوره مکن و دیگر
محمول بیت ایچون طعام در پوش ملوت یعنی کند و گنج ملوت ناگیم در و کوره
معرفت نور بی کوره مکن حاصلی ناگیم معرفت است و بیشتر اوله نهی از حکمت
بعثت آن که بر از طعام تا بین نهی خالی و دیگر حکمتی با بسی خبر خطا در
با حرف مضاعف علت آن لامیه که خوف تعلیل بر تر تا ضمیر خطاب ملو یک
و دیگر تا انتها غایت ایچون بیایه اصله یله پور و دیگر که عرب الف و بر
محمول بیت اول علت و اول سبیل حکمت و معرفت و کماله نه خالی و در یک
که پور که طعام ملو یک یعنی در و مکن طعام ملو بطولی اوله سبیل نور
معرفت و حکمت اند و بر یوق زیر بر طرف که بر سوز و ملو اوله اند غیر
میخار **حکایت** بخشایش آلهی کم شد در در منا هی جواغ توفیق فراراه و
تا خلقة اهل تخفیف در آمد بین صحبت در و بیایه و صدق نفس ایشان
و ما لم اخلفش کما تدبیر کشت و دست از هوا و هوا کوه که در و
طاعت در حق او در از که میخانی بر قاعده او کشت و زهد و سلاحتی مفعول
بخشایش اسم مصدر در بخشایشند و بخشودند و بخشیدند و بخشیدند
و انش و انشدند مشتق اوله و غنی کسی و دیگر به فاشد و بر دانش

و آنچه در مشتق و استند و کل الیه انشائی یافته در باب حرف نشسته
 الیه صفت بخش است و بین ظاهر بود که اضافیه قابل و کلید که در
 شتبه بیند یعنی ضایع شده یا حرف و عدوت و حمزه حرف بوسل هر دو
 در وین زائد سو پیش را ادا ت تخصیص کم شده یک دیگر در مناهای طرف کم
 شده در مناهای منهنک جمیع که اسم مفعول در فرمی کین جواش توفیق بیایته
 فراخا نک فتحیه ادا ت صله در راه مقید و استنک جواش توفیق مفعول اولی و
 فراره مفعول ثانی فرایونده فوق متعلقه در تحت مقابل و بیله فوق و تحتی
 فرید و بالا به فرق ایدر و کلید پیش و فرایونده قریب متعلقه در وین نزدیک
 سو بیده مذکور در قریب پیش تا حرف تعلیل یا حرف صله حلقه مانک فتحی و لامک
 بگویند الشاء و الیه سنده مستعمله و لامک فتحیه غیر سنده بوده مراد
 مراد زمره در وین حلقه یک معناسینی بلیمر بخش الیه اضافتی و الیه تحقیق
 لایقه در باب حرف مصاحبت سیسی متضمن بین یا یک منی و مینک مسکویه
 برکت معناسنه در مبارک کلید دیگر سخته اضافتی و سخته در وین لایقه در
 صدق نفس اینان در و ما یم و میمه که جمیع در مضمومه معناسنه یعنی اخلاق
 با حرف صله همانند جمیع در محمود معناسنه یعنی اخلاق محمود مبدل اسم
 تفصیل باینده و ما یک اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضافیه حاکم
 و در بولیه تقدیر و لیور دست کردک مفعول اول صریح و کونا و نایب
 هوا غیر صریح زبان طاعتان لایقه در حرف حق اولایته در از تقدیری
 در از شد و یا دلزگشت در که حرف بیانه همچنان اچلین دیگر در حرف
 قاعده اول لایقه تا حرف توصیف نفی مفعول اسم مفعول تفصیل باینده
 اعتماد و دیگر به مفعول و بین خطا پیش زبانی استماع و جوده و استماع

در وین زائد سو پیش را ادا ت تخصیص کم شده یک دیگر در مناهای طرف کم شده در مناهای منهنک جمیع که اسم مفعول در فرمی کین جواش توفیق بیایته

فراخا نک فتحیه ادا ت صله در راه مقید و استنک جواش توفیق مفعول اولی و فراره مفعول ثانی فرایونده فوق متعلقه در تحت مقابل و بیله فوق و تحتی

فرید و بالا به فرق ایدر و کلید پیش و فرایونده قریب متعلقه در وین نزدیک سو بیده مذکور در قریب پیش تا حرف تعلیل یا حرف صله حلقه مانک فتحی و لامک بگویند الشاء و الیه سنده مستعمله و لامک فتحیه غیر سنده بوده مراد مراد زمره در وین حلقه یک معناسینی بلیمر بخش الیه اضافتی و الیه تحقیق

مصادره و خصوص در مشتقاته داخل اولما ز قدیر محمول ترکیب خوابه مشهور
 زخم و لطف و احسان طریقی مناسیده کم اولمش یعنی مثال اولمش ترکیب یک
 یولیه توفیق و هدایت چراغین طویر یعنی طریق مستقیمه دلالت ایدر و ب
 ویر در که جمیع مناسی و معاسیده توبه و استغفار ایدر تا کیم اهل تحقیق
 محاسبه داخل اولما در و بسلک صحیح بر کنیده و المکر مبارک نفسانیک
 صدقیده اخلاق و میمه سی اخلاق حمیده به مبدل اولما و الیه هواد و هو
 کونا ایدر یعنی جمیع نفسانی آرزو و کیم مراد اهل طعن حسود و لک زبانه
 انک حقیقه و باز اولمش ایدر که اچلین قاعده اولی او زمره در یعنی اولک کین
 هواد و هوس و از زور نفسانیه سوز و ب کجور مده در و زبده صلاص
 و تقور فلاحی به اعتبار به اعتماد در ایدر بیت بعد توبه توان رستن
 از عذاب خدا و لبیک میتوان از زبان مردم رست با حرف مصاحبت
 عذر توبه لایقه عذاب خدا ره لایقه در میتوان نقد بر نمی تواند ضرورت
 و زنه اچون تقدیم و ناخبر قبلند زبان مردم لایقه رست بونده رستین متعلقه
 زبانی تواند بود مضاعت و محمول میت توبه خذریله وسیله خدا یک
 خدا بندن خلاص بولق مکنند اما زبان خلقه خلاص بولق ممکن و کل یعنی
 البته هر کسی اغتیا ب ایدر که هواد و جسم و در یاد بود جسم حاصلی به
 کولر و بلند خلاص بولق ممکن و کل طاقت جور زبانها نیاید و شکایت
 پیش بر طریقت بردن کبریت و گفت شکر این نعمت چه گونه گزار که
 بهتر ازانی که ندارند طاقت جور زبانها لایقه در و پیش بر طریقت
 با حرف تا کید کبریت کاف عجک و را یک کسر بیه اخلاص و دیگر شکر این نعمت
 مصدر کن مفعولیه اضافیه گزار کاف عجک متبذله فعل مضارع مفرغ طالب

در وین زائد سو پیش را ادا ت تخصیص کم شده یک دیگر در مناهای طرف کم شده در مناهای منهنک جمیع که اسم مفعول در فرمی کین جواش توفیق بیایته

و اما در رسک و بکدر زیر آبرینه

اولا اید رسک و بکدر زیر آبرینه فال بازار اندر دو لغتک املا سندن آگاه و کلام
ایمیش که حرف تعلیل بهتر بگردد از حرف ابتدایان اسم اشارت و با این
خطاب اندر بگردد که حرف بیان پیدا در فعل مضارع جمع غایب
و تا ضمیر خطاب سنی ظن اید و بکدر محصول ترکیب مذکور مهند خلقت و بیک
جور و جفا سینه طاقت کتوره مدر و طریقت پیریک بائینه شکایت ایلد ریختی
پیرینه شکور ایلد ریختی اخلا و درود بر یونعمک شکر نی نیجه ادا اید رسک که سنی
ظن ایلد کلامند بگردد که حاصلی خلقت سنی ظن ایلد کلامند یک اولد و غن
در پس یونعمک شکر نی نیجه ادا اید رسک **فعله** چند کوی که بداندیش و حسود
عیب جو یان من مسکینه کوی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه سو یل رسک که
حرف بیان بداندیش و صف ترکیب در برابر از سانجی بدکان معنائیه حسود
عیب جو و صف ترکیب عیب اللغه عیب استیجی و بکدر اما مراد عیب استیجی
الف و نون ادات جمع در منه انما فت اسم فاعلک مفعولیه انما فتید
و مسکینه بیانیه در یا و بطنیه محصول بیت نیجه بر سو یل رسک که دشمن
مسود بن مسکینه عیب اید بیلد ریختی و تا نیم معائب و مثالیم سو یل رسک
حاصلی بنی غیبت و مسا و ایدرز کر بخون ریخت بر خیزند و ریزخواست
نشسته بخون با حرف صله ریختن مصدر در و ملک مفعولیه و تا ضمیر خطاب
تا بکدر خیزند فعل مضارع جمع غایب خبر بدند فالق اید و بکدر مراد اتفاق
معنائیه در و و اگر و بکدر پیدا با حرف صله خواستن و بیکه مک ریختی بر سینه
اید نمک و تا ضمیر خطاب نشسته فعل مضارع جمع غایب را و نور اید و بکدر
قصیده لر محصول بیت شیخ در ویش شکیه پیور اگر رسک فایک و کلام
فالقه لر یعنی اتفاق اید لر یعنی سکا ظلم ایاک مراد اید پنه لر و اگر رسک بر اماند

و اما در رسک و بکدر زیر آبرینه

لغتی

و اما در رسک و بکدر زیر آبرینه

لغتی مراد اید بیک ایچون جمع اولار حاصلی هر خصوصیه طرف خلا فکده اولو
لا زایه و بکدر ایاکی معارضه بیلد ادات شرط پیرینه که بازار امر و اکی مصدر
آخرینده تا خطاب پیرینه میهم مشکلم بازار امر صحیح نسخ لره مخالف بازار
غیر عقل سلیمی و طبع مستقیم اولان بیلور که معنای جهمتی زیاده یکیک
اولور یوندم غیر صحیح متن بازار نه اعتبار امر عرایض نیک بائینی و بد
کوی خلق که بد بائینی و نیکت بیت بائینی فعل مضارع مفرد مخاطب
اولا رسک و بکدر و بدت تا ضمیر خطاب سکا ایدر امارد و بکدر کوی یک مقدم
و خلق فاعلی نیکت تا ضمیر خطاب سنی اید و بکدر بیت یک مقدم مفعولیه
محصول بیت سن اید اولا رسک و یا اید اولا رسک و خلق سکا ایدر امارد و بیک
و یا ایدر امارد و بر لر رسک بکدر که ایدر امارد اولا رسک و یا ایدر امارد و سنی اید
کوره لر و اید کور رسک حاصلی سن اید اولو ب خلق ایدر امارد خلق ایلد کلام
ایر امارد اولو ب خلق سنی اید و ظن ایلد کلامند بکدر کوی بد فعلین جمع صورته
بازان احتیاج جز و زنه خلل و برش و لیکن مرا بین که حسن ظن همگنان
در حق من نکالت و من در عین نقصان محصول ترکیب شیخ مرید شکیه
و بر رسک حالک لطیفه را تا بنی کور که جمیعیک حسن ظنی نیم حقه کماله
و یا کماله و یا حال بود که بن عین نقصاندهیم و من در عین نقصان عیار شی
مضتف کامیور دین ناقص طبعش عفا الله عنه بیت کوانها که میبگفتی
گرومی نکوسیت و یا رسا مر دمی انها اقوالده عبادتد که حرف بیان
میگفتی معلوم اولد که گفت فعلیک اولشده می و آخر نه یا ادات حکایه لر
علی کل حال نکر تا کید افا دایر کرد می با حرف حکایه نکوسیت و صف ترکیب
خو یید و بکدر یا رسا مر و تقدیر بر یا رسا در ضرورت وزن و قافیه ایچون

و اما در رسک و بکدر زیر آبرینه

و اما در رسک و بکدر زیر آبرینه

تقدیم و تأخیر در کتاب فلند مردمی یا کسی خوف حکایه در محمول بیت اگر
اول نشسته در کیم سویدم یعنی خلقه پند پوز بند سویدم می ایلمیه ایتم یعنی
حکمه کنور بدم ابو حو یلو کیمسته و مرد عابد و زاهد و مردم حاصلی افعال افعال
مطلب بق اولسم صبا و زاهد و زاهد و مردم بومیت مذکور شکیک جابسته
مردمی بر بنه بودمی یا زالمه سنج نشسته لره مخالف باز فلند نه غیر قافیه خطا
ایلمیه پارسا مردمی پارسا مردمی دیگر پس معناسی پارسا مردمی
وین بیه وجه سویدم **عربی** آنی نشسته من عین چیزانی و ابیه
بقلم اسرار بر و اعلا فی **عربی** یا فخر متصل محلا مصلوب اسم آن نشسته لام
تا کید مستتر اسم فاعله افعال باشند لفظا مرفوع خزان من خوف جوستر
منطق عین مجرور در من ایله و متضاد چیزانه که چارک جمعید رفو کشید دیگر
اسلی حوران ایلمیه میزان کیمی و ابیه اعلال اولدیر سوار حمزه تک فخرید سوار
جمعید و کسر یله معنی در افعال باشند کیم لک معنای اعلال و بویه در عین
که اشکار دیگر محمول بیت بن تحقیق فو کشید کوز بندن کیم لوم یعنی احوال
و مطلع و کلر در آنا خدایه و اجمال نیم کیم لوم و اشکار مردم و یا کیم لوم
اشکاره ایلمیه یعنی احوال ظاهر و باطنیه مطلع در حاصلی علام الغیوب را
نست کیم لوم بوی بلک بیزه کوره در **فصحی** در بنه برو خود مردم
تا عیب نکند ما را بو قطعه عربی بیک ترجمه سی شکید در بنه نکند
مفعول هر یک بر برو خود مردم خبر هر یک بر برو خود و با حرف صله
لامیه در تقدیر در بنه ایم در قریه سبله تا حرف تعلیل عیب نکند
مقدم مفعول نکند فعل نفی استقبال جمع غالب ووشم میده لر یعنی مطلع
اولوب افت ایلمیه لرو دیگر ما را ادا ت تخصیص بر مردم دیگر محمول بیت

در این کتاب
نسخه
و
در

او ستموده و پوز و مزه خلق عالمه فیو یه بعلیه یعنی مرد و مدنه عیتمیه
کیم لوم تا کیم عیتمیه ووشم میده لر یعنی واقعا و لوب فاش ایلمیه لر
در بنه چه سود عالم الغیب و انای نهان و آشکارا در بنه تقدیر
در بنه شده در عالم الغیب اسم فاعله مفعولیه اضافیه و میده لر
مرهون و انای نهان اسم فاعله مفعولیه اضافیه و خبر مبتدا و خبر
و تا تقدیر بیه نشسته که خبر و قاعده در تقدیر و انای نهان است و آشکارا نهان
معلوف آشکارا و آشکاره و آشکاره به معنایه کیم لوم مقابلی یعنی و انای محمول
فیو یه و لوم نه فایده که غایب بیلیم افتد کیم لوم و آشکارا ایلمیه بیلیم
یعنی اکا هیچ بر بنه کیم لوم بوی آب آشکاره و دیگر کیم لوم و دیگر کیم لوم
در عالم الغیب کند و معر اعینه مصر و قدر وین معناسی کند و بیلور با حق حکا
کله کیم لوم پیش کی از مشایخ که فلاه در حق من گواهی داده است بضا و
گفت بصلاحتش چل کن کله کاف عجم کسر یله شکایت دیگر که حرف بیانه
گواه کاف عجم نه بیلور باشد دیگر طالق مقلنه و با حرف مصدر بفا و
با حرف صله بصلاحتش با حرف مصاحبت صلاح تقیض فاد و در چل صفت
مشبهه و را و ناقص معنایه محمول ترکیب مشایخدن بر یک فتنه شکایت
ایلمیه که فلاه کیمسه نیم حقیقه فاده شهادت و بر مشد و دیگر که صلا سله ای
شونده ایلمیه یعنی صلاح اوزره اول تا کیم حقه فانه سوز بوی کله فاده
اولیه **نظم** تو نیکو روشن تا بد سگال به مقص تو گفتن نیاید مجال
نیکو روشن وصف ترکیب را یو یو ویشلو معنایه روشن اسم مصدر
یو ویشن معنایه روشن فعل امر مفرد مخاطب دل دیگر را بشد برون
تا حرف تعلیل بد سگال وصف ترکیب را کالبد نه نیک فتنی و کسر یله صفت

در این کتاب
نسخه
و
در

معنا سنده بدسکال بر ایا از صانعی دشمن معکسه با حرف صله
 نقص مصدر در نقصان معکسه تو به انصافتی مصدر که معکونه در
 و گفتنک مقدم مقوله یا بر فعل نفی مستقبل فاعلی تحتیده بدسکال
 راجع ضمیر و مجال مفعول محمول است سن ایو یور و یسلو اول تا کیم
 بر ایا ز سنانچی دشمن سنک نقصانک سو یکله مجال بولیه یعنی سن
 سلاح و تقوی اوزره اول تا کیم بداندش سنک و تنک ایلکه ظفر
 بولیه چو اینک بر ربط بود مستقیم کی از دست مطرب خورد کمال
 چو اوات تعلیل اینک بر لایق و ساز آواز بر ربط قبولی کچن دیگر
 خورد فعل مضارع مفرد غائب بر دیگر را کل ایدر معکسه کوشمال
 ترکیب در قولی او و وحی معکسه اما استعماله قولی بوز مق معکسه
 حاصلی تا ویدنه کتابت ایدر بونده بوز غوبی بوز مق معکسه در محمول
 بومیت سابقه مقام تعلیل در چونکه قبولی ک آواز سرود و زده مستقیم
 یعنی پرده سی راست اوله مطرب النذن کچن کوشمال بر یعنی آوازی
 ساز اولجه مطرب بوز غوبین بوز مر بو ایکی بیت رباغی و یسلو احوال
 اوزاند نه به خبر امیش **حکایت** یکی را از مساج شام رسیدند که حقیقت
 نشووف جیست گفت پیش ازین طائفه بودند در جهان بر اکنده بصورت
 و بمعنی جمع و امر و ز قومی اند بطاهر جمع و بیاطن بر طائفه با حرف
 وحدت و همزه حرف نوسل همزه به حرف وحدت و بین غلط سو بامیش
 بر اکنده کاف عجب فحیله طایفین دیگر بصورت با حرف طرف بمعنی بایده
 بولیه در امر و ز بولیه دیگر قومی با حرف وحدت و اند اسنک جمعی
 بطاهر و بیاطن بالیده طرف ایچوندر بر طائفه کینی طایفین معکسه

و اینک
 و اینک
 و اینک

محمول

محمول ترکیب شام مشا بختند برینه سوال ایلدیر که حقیقت نشووف
 ندرد بر بوند اول جهانده بر طائفه وار امیش صورتده بر اکنده و معناد
 جمع یعنی ظاهر لر زتی عوامده و باطنلیر زید و تقوالیه را سنده ایدر حاصلی
 ظاهر برین دوزوب قوشمغله مقید و کللرا امیش اما در و طمر نور معرفت
 اولوب جمعیت خاطر مالک را امیش معلوم اوله که اک اول صوفیایچون
 خانقاه بیبا دایلمین شام شریف و لایقنده رمله شمر سیده امر را
 بر امیر در شنه که حضرت مولانا جامی ثنات ائنه تحقیق پیور مشه بر
 طائفه بودند در جهان بر اکنده بر اکنده در جهان لغظنه قید اکلیوب
 بیبا ایدوب و بیکس زبر از مان سابقه صومعه صوفیه بوق ایدر
 اک اول رمله و امر ادیه بر امیر بیبا دایلم و دین عجب کچ رفتن را امیش
 نفوذ با سده **قطعه** چو هر ساعت از تو جان رود دل پشنها به اندر صفای
 یعنی بجای با حرف صله و با حرف وحدت با حرف طرف تنها بالکنز و با حرف
 مصدر اندر معنای طرفینی تا کید ایدر یعنی با منقش اوله و غیظ فتنی نه که
 مکرر بیبا اولتمش در صفای با حرف تنکیز یعنی فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 کور مر سگ محمول بیت چونکه هر دم و هر ساعت که کلک سندن بر پرده
 یعنی کولک که عوایق و عوائق و نیو به ایلد مشوش و پریشان ایلد سگ
 تنها لفته یعنی خلوت و غزلنده جمعیت خاطر سر لقله صفا کور مر سگ
 سگ صفا ک جمعیت خاطر له در کر که خلونده اول کر که کشرنده
 کورت مال و جاه است و زرع و تجارت چو دل با خدا است خلوت نشینی
 جاه منصب زرع اکین خلوت نشین وصف ترکیبی و یا ضمیر خطا بومیت
 سابق تنویدر محمول بیت اگر سگ مال و منصبک و زراعت و تجارت

و اینک

واریس یعنی ظاهر بود که مقتدا اسک چون که کولک خدائک در خلوت نشین
 سکای یعنی هر نه که ایشله اسک و هر نه که مشغول اسک کولک خدائک و نه
 حاصلی ما سوا به تعلقت اولما نتیجه سکاخر را بجز بلکه کثر نه و صحت ایلر سک
حکایت یاد دارم که شبی در کاروانی همه شب رفته بودیم و سحر در کنار
 خفته شورید که در آن سفر همراه ما بود و نعره برد و راه بیان گرفت و گفت
 آرام نیافت چون روز شد گفتش این چه حالت گفت بیلما ترا دیدم
 سالک در آمده بود و دراز داشت و کیکان از کوه و غوگان از آب و بهار
 از پیشه ایدیشم کردم که مروت نباشد همه در هیچ رفته و من بغفلت خفته
 یاد دارم یاد مده در یعنی خاطر مده در دیگر که خوف بیانی شبی با خوف و صحت
 در کاروانی بر کاروانی ایچنه یعنی از رینده بینه عریده مشه مغفلنه در هیچ
 و بر و با خوف و صحت و همراه خوف توکل همراه خوف و صحت در بین خلط
 خفته یا تمش و ابوش و دیگر شوره عشق در بر اثر را و لای که همه به در بود
 و صحت و همراه خوف توکل بر شوره بده شخص و دیگر که خوف را بطل صفت نعره
 با خوف و صحت و همراه خوف توکل شوره بده نیک و نعره نیک همراه برین
 ایچون ملوانه یخبر امیش نالشی اسم مصدر در ابکلیش مغفلنه یعنی فریاد و
 کیکان کیکان جمیع کولک و دیگر غوگان غوگان جمیع رفته بود دیگر بهار
 به همه نیک جمیع جار با حیوانات مغفلنه عریده در هیچ رفته نقد بر در
 هیچ رفته باشند در یعنی هیچ طامش و کیتمش اوله در حصول ترکیب
 یاد مده در که بر کچه بنون کچه بر کاروانده کیتمش ایدوک و سحر و قند
 بر مشه کنارنده یا تمش و ابوش ایدوک بر شورید و کیمنه که اول
 سفره یز مکه بولداش اید بر نعره او در و بیایه بولین ملوانه یعنی

و جمع

بیابانه کیتدر و بر نفس و بر ساعت آرام و قرار ایلدر خوف که صباح
 اولدر اول شوریده دیدیم بونه حالدر که سندنه ظاهر اولدر شوریده
 بیللری کوردم که اغلردن فریاد و فغانه کیشلر اید یعنی سانه حالدر که
 شیخی مشغول اولشلر ایدر و کولک و غوغا و قور بغه رصود و حیوانات
 مشه دن فکر ایدم که مروت و کلدرد و کلی ایشیاخه انک شیخی مشغول
 اولار و بن خواب غفلتده اولام با خصوص که بن اگر م و اشرف مخلوق
 و خدایه نعبه و محبت ایچون خلق اولام **قطعه** دوشتر مرغی بصره مینالید
 عقل و صبرم سیر و طاقت و هوش و دوشش دون کچه مرغی با خوف و صحت
 بصبح با جائز در که خوف طرف اوله و جائز در که خوف انتها اوله یعنی بیرون
 محمول بیت دون کچه بر مرغ صباح و قنده و طبعاً حاکم ابکلدر در یعنی
 و فغان ایدر در عقل و صبر و طاقت و هوشی ایلندر یعنی ناله سنی بنی
 ایلدر یکی از دوستان مخلص راه مکر او از من رسید بگوشت و دشتا مخلص
 بیانیته و راه خوف تخصیص مکر کانه مغفلنه در او از من لامیه بگوشت با خوف
 صله محمول بیت مخلص و دستلرک برینک قولاً غیبه مکر نیم او از من ایلدر
 یعنی احباً و نه برینک کوشینه نیم فریاد و ناله و اصل اولدر مراد حضرت
 شجره گفت باور نداشتم که ترا بانک مرغی چنین کند مدهوش
 معلوم اوله که لفظ باور کرد و نه و دانش و بونلرک مشقانیله استعمال
 محتاجه که معنا افاده ایلید باور نداشتم اینا ندیم دیگر که خوف بیان
 تراشنی بانک مرغ لامیه و با خوف و صحت مدهوش متحیر مغفلنه در
 محمول بیت محبت مخلص و پدر اینا معلوم که سنی بر مرغک آواز بر و بچلین
 مدهوش و متحیر ایلید یعنی بر فوش او از رسی بویله یا اختیار ایلید که راه

بیابانه و شوب گداز سک نصیب اید و هم گفتم این شرط است
 نیست مرغ تسبیح خوان و من خاموش شرط است لامیه آمیخته
 یا و تا اوقات معبر در مرغ مبتدا و تسبیح خوان و صف ترکیبی خبر مبتدا
 و او خوف حال و من مبتدا و خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان
 باشد و من خاموش باشد شرط فارسیه لایق معنای مستعمله و بین اقتر
 ایلش محمول میت محبت خلک جوایزه پیور در دم بود ملک شرطی
 و کله که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت
 ایچون مخلوق اولوب تسبیح و نه میلید خالی اولام و مرغ بی عقل و اوله
 اولوب تسبیح اوله بون است شرطی و کله بوقطعه شجک حسب
 مذکور شوریده نک حسب حالی و کله در بین پس حضرت شیخ انک حاله
 بیایه ایلد بکنن خافل ایلش و یک اوله بوقطعه فاسد در حکایت وقتی
 سفر حاجی ز طائفه جوانان صاحب دل اهدم من بودند و هم قدم و قتها
 زمزه کردیم و بینی چند محققانه بگفتند رو عابد در سبیل منکر حال و
 بود و بجز از درواشاه تا برسدیم نجیل بن هلال کودکی سیاه از حیوان
 در آمد و او از برادر که مرغ از هوا در او در اثر غایب را دیدم که برقص
 بر آمد و عابد بیداخت و راه بیابانه گرفت گفتم ای شیخ در حیوانی اثر کرد
 و ترا اثر نمی کند وقتی با خوف و حدت سفر حاجی از لامیه مراد مکه در طائفه جوانان
 بیایه جوایزه بود که دیگر صاحب اضافه بویله در صاحبک و لامیه
 جائز عدم انباشته اهدم اهدم نفس یعنی مصاحب اهدم اهدم اهدم
 بولداش و قتها جمع وقت گاه گاه دیگر زمزمه کوک کو ملک او از بر
 مراد مطلق او از در و با خوف تکبیر و همزه خوف بوسل کردند با خوف حکایه

در

البردر در دیگر بینی با خوف و حدت چند نیز دیگر محققانه محقق اسم مغول
 تعیل یا بنده و الف و نون و ا و اسمی نسبت و لیاقت معنایی افا
 حاصلی توجیدانه دیگر بگفتند با خوف حکایه عابد با خوف و حدت سبیل
 بول منکر حال اسم فاعلک معنویانه اضافت در و بون لامیه
 و در درواشاه و بی بویله در با خوف انها با خوف صله تجیل لغته و
 او زد گشته و بر لرا تا بونده بریرک اسمید که کوفه و نه او و او چینی
 اندر مدینه منوره به دورت قولی قالو راصل تجیل یکی بن بنی هلاله خوف
 و ایصال امر بقیل تجیل بنی هلال واقع او ایلش تجیل بنی هلاله خوف
 مخالف یار مش کورک کاف غریبک ختمی و سکون و اوله و اولک فنجی
 و کاف عربیله او غلامه دیگر صبی معنایه و با خوف و حدت می غریب لایه
 عرب قیله سی دیگر بر آمد جیدر دیگر آواز بر با خوف و حدت بر آورد
 جبقار و در دیگر یعنی بر صد البردر که در آورد و ایند و در دیگر یعنی او چار
 قولی بره ایند و در محمول ترکیب بر وقت سفر حاجی زده صاحب دل
 جوایزه بود که یعنی بر فح صاحب دل جوان بنمکه اهدم و اهدم اهدم
 مصاحب بولداش اهدم اهدم اهدم اهدم اهدم اهدم اهدم اهدم اهدم
 نغنی و ترنمات ایدر در و بر نیز محققانه و توجیدانه بیلدا و قورلر
 در ویشلرک حاله لریه شکر بویله بر عابد و ایدر الملک در ویشلر
 یعنی اهل حال و کل ایدر بو حال او زره بویله کیدر و ک تجیل بنی هلاله
 ایدر شیخ بر قاره او غلامه عرب قیله سنده طشره جیدر و بر آواز
 قاله روی که قوشی هوا و نه ایند و روی یعنی بر مؤثر آواز که طیوری
 سیره و شور در حاصلی او جیدر البقر در عابد و و کسینی کورک

در

که رقصه کلدی و عابد را دستن پیر و دوشور و رویا باه بولین
 طبعه ندرت خجرا به کیند رویه دلچه ویدم ای شیخ بر جوانه خوب و از ناظر
 ایلمد یعنی بولده بولده کلنج بوقدر اصوات طبعه دکه و سکا هیچ
 تا نیر ایلمد نه عجب شد به القلب ایلمش سک **نظم** دانی چه گفت مرا آن
 بلبل سحری تو خود چه آدمی که عشق به خبری دانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب استغما می منعم بلبل سحری بیانیه وزن ایچون اصلی کبی
 او قنور مدله خود ادا ت تاکید آدمی یا اولی حرف نسبت و ثانی خطاب
 که که جوف بیانه یجری یا صمیر خطاب محمول میت بیلو میک اول سحر
 بیلی بکانه ویر یعنی بکاسو بید و کین بیلو میک ویر بکاسن اول میک
 که عشق به یجری بکاسو بید خطاب ایلمد حاصلی خشدن به بهر اول
 ان دکل دیگر بعض شجره مرا و و شمس را و مکره العشر دین
 کیم مسکین زیاد ناموزون ایلمش شتر بقر عرب در حالت
 و طرب کرده و فی نیست تیرا کج طبع جانور ز شتر عرب با جوف مناجت
 و اصاف لامیه حالتند مراد شوق و ذوق و طرب شندک کج کاف
 عربک فتح و جیم عربله اگر ردیکد کز دیر کاف عربک فتح و ذوق عربک
 کج سهوله و قدر زبر کج کیره چه دیر ز دینله یکی و جهله سهو ایلمش
 کج کز مراد اولد و غنیش بیله کلری بر سیده کج کیره و دیر کلری زبر
 کج کج در کاف عجمه عربله و کل حاصلی بولدر بوقدر ایضا غنیش
 کبی کتابک شتر حینه اقام ایلمک زیاد جشوندند عفا الله عنهما کج
 طبع و صفت ز کیدر اگر بر طبعلو و یکدر جانور جانلو و یکدر و یا صمیر خطاب
 محمول میت شتر عرب شعریه حالت و طرب و جوفی ذوق و شوق و صفا

روایت شده

در این شعر

در

در اگر سنگ اشعار و اصوات طبعه دنی ذوق و شوق بوقدر کلر طبعلو
 جانور سک یعنی دوه دنی ذوق و دنی بر حیوان سک معلوم اولد که
 بر بار عیده دوه چیلر سفر لرد دوه لربا تچه بر نوصوت ایلمد که اکا خدی
 ویر لرد و دوه لربا تچه الی شیکله زیاد سرعت و جلا ذله پورر لربا تچه
 در حالت و طرب بیور و غنی بوجال لربا تچه الی ساز بر معلوم اولد که فکر
 لظیفک بحرینه بحر بیله ویر لرد که غریبه مخصوصه و عجم بوجدره شعر سوز
 لیکن حضرت شیخ التزام ایلمش که کاشانه جمیع بحر را بر جالبیه
 و بوجدرک اصلی مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن در لیکن بونده فاعلن
 محمول مستفعلن یعنی لیکن کینی که الفدر محذوف و قدر پس قطع بولده
 دانی چه گفت مستفعلن فاعلن فاعلن ان بیلی مستفعلن سحر فاعلن و قس
 الباقیه علیه بوقدره رباعی وینله رباعی نه و جمل اولد و غنیش بیله لربا تچه
بیت شتر را چو سوز و طرب در سرست اگر آدمی را نباشد غریبت
 شتر را ادا ت تخصیص شترک محمول میت چونکه شترک شور و طرب
 وار بائنده یعنی بائنده شود او هوادار اگر او میک اولما زایسه و غنیش
 عشق و شوق الی و غنیش خورده زبر اخوا حس حیواناندر **بیت** و غنیش
 بیوب التا شرات علی ایلمی و غنیش غنیش البیان لا الحجز الصلله بیوب
 مصدر در دخول و زنی او زره مضارع فاعل ایلمک معانته تا شتر او اضافی
 لامیه در التا شرات رباح معانته در بیله و یکدر علی بیوب متعلقه جمعی
 کسر و نیمک فتحیه چایر که دوار دنی نور و لربا تچه بحر و در علی یله تمیل فعل
 مضارع مفرد مؤنث غایبه اجوف یا نه طرب یا بندن میل ادر صالینور
 غنیش غنیشک جمید و اللرب و بودا قدر و یکدر بانه اضافی لامیه در بیان

در این شعر

صورت قون اجاجی لاجوف نفی سلسله سادک فنجی و لامک سکونیه صفت
 مشبه در قتی معنایه صفت جود و حصول میت بیلر فوزر و چار و چهره اوز
 اسد و کی چنده بان اجاجینک تازه والدر و فده الکر صالیور قتی لایک
 صالماز حاصلی اصوات طبیعه و نه و احکان تقیسه دن عقل سلیم و طبع بزم
 صاحبی لذت نور یا بس طبعی و کل **مشترک** بزرگش هر چه بینی در خود است
 دلی داند و درین معنی که گوئست با حرف مصاحبت ذکر و الکر که بیلر دلی
 انگه و بر و شمله کوکل ابله مصدر ک مفعول به اضافیه بر کین خبر دلیله مذکور
 اولان خدایه را جعد و خوش خانک و رانک شمه لایله لغته جود را
 مقدر انا بوده صبت و صداده کنایه در دلی با حرف وحدت در حرف
 ظرف و این اسم است از در خود شده و با ذکره معنی داند که مفعول به
 که حرف رابط صفت حصول میت هر شنه که مالیده کور رسک اللهک
 ذکر بیلر خوش و جوشده در یعنی جمیع اشیا ذکرینه مفعول به بود و خود شده
 و ذکره معنایه بر کوکل سیور که سر تا سر فو قدر حاصلی بر شنی خدایک
 ذکرینه مفعول اولد و غینی کوزر و قولانی آحق اولالکر سیور اجاق خا
 بومعنا دینه اکاه و کللر نه بیلر بر کیش شیخ خوانیست که بر خا
 شیخش زبانیست کیش شین خدایه و یا بیلر را جعد شیخ
 خوان وصف ترکیب در لغت خوان و عشر خوان کیش شیخ او قوی و بیلر
 و با حرف تشکیر که بونده معنای ضرب افاده ایدر خا بر با حرف وحدت
 با حرف مصاحبت و با حرف ظرف زبانی با حرف وحدت حصول میت
 بالکر بیلر کل اوزره خدایک شیخ خوانی و کلر بلکه هر بر و بیکر اللهک
 شیخ بیلر بر دلیدر حضرت شیخ خا بر زبان بیلر شیهه لیش زبانی

طبع و جنبشک و بیلر سیور بدر بیلر و کل و خا رجعی مراعات نظر
 قیلند در بولمرک اجتماع منایع شعر به افامند در ویوسم
 معنی تعیین ایلدین ظاهرا و در که نه صنعت اولد و غیبی بیلر ایمنش
نکات یکی را از ملوک مدت عمر سپر سرند و قائم مقامی داشت
 وصیت کرد که با مداد این خشن کسی که از در شهر در اید تاج پادشاهی
 بر سر وی نهید و تقویض ملکیت بدو کند سپر سر سبک و با عجب قلم
 و سبک کسری و با عجب فنیجه لغت زد و کلمات معنی سبک
 دو کندی دیگر اما خام اولد و معنای سبکی و بر لوقایم مقام لایمه
 در و با حرف وحدت خشن با حرف نسبت و تون حرف تاکید
 کسی با حرف وحدت که حرف رابط صفت در اید اچر و کیره و دیگر
 بر حرف استعلا سر و لامیه نهید فعل امر جمع مخاطب فوک و دیگر
 وضع الیک معنایه بعضی شیخ نهید و شمش با برینه لوله عجب
 فعل امر جمع غایب صبغه سبک و لیکل و خنه قوسونلر دیگر تقویض
 ملکیت مصدر ک مفعول به اضافیه بدو و با و دیگر همه و الی الی
 اولمشد کند و یا کیش نهید کیش یکی وجه متحده حصول ترکیب ملوکدن
 بر سبک مدت عمر سر و کند یعنی عمر آخوا اولد و قائم مقامی بوق
 ایدر و بیت ایلد که اولد و ملک ابر شنی اول بر کیش که شهر قیوسند
 اچر و کیره پادشاه منسوب تاجی الیک با شینه فوک و با قوسونلر
 و ملکیتی کا تقویض الیک و یا ایلسونلر اتفاقا اول کسی که از در شهر
 در آمد که ایدر بود که در همه عمر قلمه لغته اند و ختی و خوقه بر خوقه و ختی
 ارکان دولت و اعیان حضرت وصیت ملک را بجای آوردند و ملک

این فعل فاعل معنای در مشتمل و یکد محمول بیت اگر تو اگر ملک
 و برکت یعنی اگر برکت استرکت قضا عتد غیر شنه طلب الجده زبرا
 منضم بر دولت و قدر حاصل قضا عتد کوار دولت و سعادت اولماز
 کر غنی زر بدامن **افشانه** فالظر در ثواب او نمک غنی فعل در فاعل
 غنی مبتدا و افشانه فعل مضارع مفعول غایب خبری و زر مفعول صریح و بدامن
 من غیر صریح و جمله اسمیه شرطیه تا خوف تنبیه در خوف صله در با معنای
 ثواب اولامیه و او ضمیری غنیبه وزره راجع اولمق جائز نمک نظر
 معقول صریح و در ثواب غیر صریح محمول بیت اگر غنی کیم احسان و با تصدیق
 طریقه التوفی انکمله بذل ایدوب نثار ایدوب صافن انک ثوابیه نظر التوفی
 ایلیمه یک یعنی غنی یک ثواب قصده و با اندن الدنیک زر ثواب یک
 قصدا بلکه حاصلی زرین قبول ایلیمه بر نه و جمله اسمیه که بزرگان شنیده نام بسیار
 صبر و رویش به که بذل غنی که خوف تعلیل بیت سابقه حلتد و زرا و جز
 از د و تحقیر بزرگان الف و نون ادوات جمع و اولور دیگر صبر و رویش
 مصدرک فاعلیه اضافیه به یک دیگر که من تفصیلیه معنایی افاقه
 بذل غنی و مصدرک فاعلیه اضافیه محمول بیت غنی یک انکله حال
 نثار ایلیمه التفات ایلیمه زبرا اکار دونه چوق ایستیم که در رو یک
 صبر غنی یک بذل و نثار ندن یکور زبرا و رویش مال چون حساب و
 بود **بیت** اگر بر یانه کند بهرام کور زنه چون پاریلج باشد زمره
 معلوم اوله که بهرام ثوار خنده ایلیمه برسی بهرام جوین در که بر بها
 در کیمس ایست بر سیده بهرام کور در که بر حیا ربا و شاه ایست
 کور کاف عجمیک نمیکه قول نه ویر لر یعنی بیانه استگینه مذکور پادشاه

نکارنی

نکارنی کا تخصیص ایلیمه یکی ایچون اوله ملا سله بهرام کور بدید یار
 اندن خبری شنه اولماز در حقی بر کون نکار دیر کورک آروینه و شوب
 کندی کور بر مغاره به کوردی بود آروینجه اندن سکرة معلوم اولماز بر نیجه اولدوغی
 حتی اناسی سلاح اوله خوفه داری استگینه و هلاک ایلیمه که او غلامی نیجه ایلیمه
 دیو بهرامک مذکور فقه سینه خیام اشارت ایدوب بیور **رباعی**
 این قصر که بهرام در و جام گرفت آهویچه کرد و بهرام گرفت بهرام
 کور می گرفت همه غم بنکر که چه کونه کور بهرام گرفت کور با خوف و حدت
 و کور کند مفعول اولی و بر یانه غایبی و بهرام فاعلی نه خوف نفی چون خوف
 تشبیه پای ملج لایمیه ملج میبک و لامک فخر لایمیه چکر که به دیر که حرب جراد
 و بر مور با خوف و حدت بر فرجه دیگر محمول بیت اگر بهرام کور بر کوری
 بر یانه ایدوب فقر ایدوب فقر ایدوب فقر خدا قنده بر مور دیر چکر که باغی مقداری
 و کل زبرا مور نیت چکر که باغی خوف در اکار بهرام نیت یک کور خوف و کل
 حاصلی خدا قنده اعتبار فقر و صبره در غنا به و تکبره و کل **بیت** یکی را دوستی
 بود که عمل دیوانه کرد در مدتی اتفاق دیدنش نیفتا کسی گفت که فلان زرا در
 شد که ندیدم گفت من او را نمی خواهم که بنیم قصار از ک بانه او یکی حاضر بود
 گفت چه خطا کرده است که از دونه اولموی گفت خطای نیست ولی دوست
 دیوانه را وقتی تواند دید که معقول باشد که خوف رابطه صفت عمل دیوان
 مصدرک مفعولیه اضافیه مدتی یا خوف و حدت اتفاق افتعال با بندن
 مصدر در و اضافتی مصدرک مصدره در و شبن تمیز دوست دیوانیه راجع
 نیفتا و واقع اولماز دیگر دیر لغته که معنای در اما بونک کیمی بر زنه
 زانه دیگر که خوف بیانه ندیدم کور مدک دیگر گفت فاعلی یکیدر دیر یعنی

سولیدی قضا را ناگهانی و اتفاق دیگر معین قضا الاهی بر نظر اهل
 و بین به نظر و بهر ایشک آن اولامه دوست و یو انیک کیمه زند و دیگر
 محصول ترکیب بر شک بر دوستی و ایدر که دیوانه خدمت ایدر و بر یغی اهل دیوان
 ایدر بر مدت و زمانه کور ملک اتفاق واقع اولما در یکیمه ویدر جوق زمانه اولدی
 فلک اهل دیوانه کور ملک ویدر که بن آن کور ملک استمه هم یعنی کور ملک لایق
 اهل دیوانه کیمه زند بر مجلسه حاضر ایدر ویدر که خطا ایشک که آن کور ملک
 ملول و یحضر سک ویدر که خطا یوقدر یعنی بر خطا ایشک را که دیوانه متعلق درستی
 بروقت کور ملک ممکنه که معزول اوله ایدر اما که عملده در مصالح دیوانه خدمت
 انامه مشغول اولور لور و دستله مصاحبه فرست بولیمز را حاصلی آن کور ملک
 بو حتمند غیر معنا ایچون دیگر **فقه** در بزرگی و دار و کبر حمل زارستانا با فراغی
 دارند بزرگی با حرف مصدر دار و کبر و دار طومعه فایحه معنیسنه در عینه اضافت
 لامیه در فراغی یا غیر تکبیر جوق مصدر طومانه یلیمز ایشک محصول بیت اکار لکده و عمل
 هنگامه و غوغا سنده یعنی شغل حالته استالور دن فراغتمز را اولور یعنی آشکاری
 با دایمزلر که دنیا و قیبه مشغول اولور لور روز و زمانه کی و معزول در دول پیش
 دوستانه آزند روز طرف زمانه با بعدینه اضافتی لامیه در مانده و فرومانه خارج
 معنیسنه در و کاف عجم با در سینه بدل و با حرف مصدر معزولیده بویله در دول لامیه
 پیش دوستانه بویله در آند فعل مضارع جمع غائب محصول بیت عملده اولور فلان
 بویله در لور اما خارج لوق و معزولتی کوشنده کولکلی در دین و دستله یا بنده ایدر یعنی
 اظهار عجز و شکایت ایدر را حاصلی در دسارینی و دستله عرض ایدر **حکایت**
 ابوهریره صحابه دن بر عزیز کنیت داسمه عبدالرحمن و ابوهریره دیک که یک
 بابا سی و دیگر ملکه مرحوم که در جنبه مایل ایشک بر کون حضرت محمد صلی الله علیه

دوسر

علیه وسلم بونی کور که اسبابنده بر سنه کونور سوال ایدر که یا عبد الرحمن نه
 دار اسبابکده سیور که کیدر یا رسول الله حضرت سیور که انت ابوهریره
 یعنی سن ابوهریره سک که بر بابا سی و دیگر ریس بوا سمله مشهور اولدی
 و سوزور بوا سمله چاغلد و غنی نر کاریرا اکا بوا سمه حضرت قودر ابوهریره
 حضرت حضرت پیغمبر دن پس یک اوچوز قرقر حدیث شریف
 روایت ایشک در هر روز خدمت مصطفی صلی الله علیه وسلم امر کرفت بابا
 هریره زنی غیاث و دخیب یعنی هر روز میبنا محبت زیاده که دور از انیک غنی
 و انیک سکونبله فعل امر مفرد مخاطبه رو لون حرف وقایه و یا ضمیر مشکلمه نی زیاده
 ایدر و دیگر غیاث غنی سک کسریه کون آشیری و دیگر غییر لک یا لیه منصوبه در زود
 فعل مضارع مفرد مخاطبه را فعال یا بنده جواب امرا اولمغله مجرور زیاده
 سک و دیگر حیا حاکم غنی محبت معنیسنه در غییر لک ایدر منصوبه محصول
 حدیث شریف بابا هریره بنی گاه گاه زیارت ایدر محبت جوشنده زیاده اوله سک
 یعنی محبت زیاده اوله حضرت شیخ معنیسنه سیور یعنی هر کون کلمه تا محبت
 زیاده اوله **السفیه** صاحب ولی را گفته بدین خوب که افتاست شنیده ایم
 که کسی اوراد دست گرفته باشد گفت از بران که هر روز پس میتوان ویدر
 مکرور مستانه که محبوب است و محبوب محصول ترکیب بر صاحب اوله دیدلر بویله
 لکاکه کوشش در هیچ ایشک که کیمه آن سوش اوله یعنی اکا عاشق ایشک
 اوله صاحب دل ویدر انچون که هر کون کور سک اولور مله قشین که محبوب
 و محبوب زبر اکثره المشاهده فله مکرر مشهور و یعنی مستانده گاه قار
 یا غوب و گاه بلوده گیر و ب ناپسید اولور و غنی ایچون مقبول و محبوب در سک
 ضیاء و غیره اسباب حسنه سنه سی یوقدر دین حسن صاحب نی

من الافاض
 لا یتخرج فی کل شیء من کل شیء
 و لا یتخرج فی کل شیء من کل شیء
 و لا یتخرج فی کل شیء من کل شیء

تشبیه الیه کلرند آگاه و کل همیشه مسکین **قوله** بدیدار مردم شد عیب
 نیست و لیکن نه چندان که گویند پس **ما** حرف مصله دیدار را ملته و نصف ترکیب
 آورده و در معنای ترکیب اضافیه مکرر گاه یوزده و گاه زیاده استعمال الیه یوزده
 زیارت معنای در مردم و در اضافت مصدر که مفعولیه در شدن بونده افعلی معنای
 محمول بیت مردم که زیارتینه و ارمق عیب و کلر زیارت مستحیدر اما اولی
 و ارم که بر کلر دیده را و اجابا و ارم و عیب تقدیر چه چوق او نورمه که او نور
 و در کلر نه ملول اوله اگر خوبین را ملامت کنی ملامت نباید شنیدن
 ز کسی خوبین کنز و معنای در و را ادا مفعول کنش مفعول اولیه
 و ثانی ملامت را بدینستیم جواب شرط و ملامت مفعول صریح و در
 غیر صریح جواب شرطی محذوف اعتبار ایدلر نه شرطی سیلور لرونه جوابی
 محمول بیت اگر کند کی لوم ایدر سک یعنی کند که بند ایدر سک کیم ده
 لوم و بند اینستیمکه محتاج اولا ز سک **حکایت** یکی را از بر گانه باد مخالف در
 سک پیچیده گرفت و طاقت ضبط ان نداشت به اختیار از و صادر شد
 گفت ای دوستانه مرا در آنچه کردم اختیار نبود و بزه بر من نشویند و ای
 بمن رسید شما نیز بگرم معذور دارید باد مخالف بیانیته پیچیدن بونده ملول
 و بگدر پیچیده گرفت ملول اندر و بورولور و بگدر و طاقت ضبط مصدر که مفعولیه
 کینه مصدر که مفعولیه در و طاقت نداشتن مقدم مفعولیه محمول ترکیب
 بر و نه برینک فارنده مخالف چیل ملولا غاغده و بورولما غه باشا دی حاصل
 فارنی و بورولور و در و ضبط طاقت ملولادی یعنی ضبط ایدر مدبر به اختیار
 اندر صادر اولور و بیدر ای دوستلر نیم ایلدیکده اختیارم بوق ایدر یعنی بدن
 به اختیار صادر اولدی و به خصوصه نیم او ز ریمه بر کنانه د یازمزلر و بکار اخذ

چیدار

اینستیم
 و بکار

ایدر

ایدر شد یعنی اول نام از کینه ملکه با حضور قلب حاصل اولور سیر در کلر نه
 معذور ملولک بعضی نسخه بزه آن دو شمش اضافیه **مشور** شکم زده
 با دست ای خود منده ندارد هیچ عاقل با و در بند شکم مبتدا زندان با و ای
 و خبر مبتدا اندر ک فاعلی هیچ عاقله و با و مفعول صریح و در بند خبری خبر
 مراد جس و زندان محمول بیت شکم با و ک زندانیدر امر عاقل پس بر عاقل
 با و در بند و زندان طوعا زبر اقلقت و ضرر ویر و چو با و اندر شکم پیچید و مل
 که با و اندر شکم با رست بر دل پیچید که با و مفعول صریح و اندر شکم خبر صریح
 فروادات تاکید در مل با نیک کسر به فعل امر مفرد مخاطبه زبایدن صالیور
 معنای که خوف تحلیل با و مبتدا رست خبر بر دل خبره متعلق و اندر شکم با و
 و با ضرورت وزن ایچون اضافیه مطلق صفتی محمول بیت چونکه با و شکم
 ملولانه و بورولور یعنی سکا اضطراب ویر صالیور زیرا با و شکم و نور ک و بزه
 بویکه یعنی قلت ویر حاصل اگر با و در و افانی همان الم و بویکه کیدر مک
 کرک مکر کیم حجاب ایدر جک کیم حاضر اوله آگاه بر چاره نه و بویکه که
 مقید و ملق کرک زیر احکما تا خبر بینه او نه ویر میز را اگر چه حضرت شیخ بو
 حکا به سی صورت هر لده در لیکن محض نصیحت **بیت** حویف ترس
 روی نام از کار چه خواهد شد ن دست پیش مدار حویف اصطلاح
 حلیه بنده با و مصاحبه ویر لرا اما بونده مطلقا مقارن و بگدر ترس و بیه
 اضافتی بیانیته در ترس و وصف ترکیب و کشی صور ملول معنای نا و
 نفی سازگار موافق معنای در نام از کار موافق و بگدر جوهر و تعلیل
 خواهد شد نه کینه استنبه و بگدر دست مدار ک مفعول اولی و پیش
 و مدار فعل نهی مفرد مخاطب صومعا و بگدر محمول بیت ناموافق کشی

صورتی که چون گشنگ است به الکی او گشته طوتمه یعنی مانع او شده و گشنگ
 الله اما صیغراتی حاصلی تا سازک سجتی عذاب روح و مهر روح را سجت
 تا جنس عذاب است البسم ت از صحبت باران و مشتم طالانی بدید
 بود در بیان قدس نهادم و با حیوانات انس گرفته و قتی اسیر قید فرنگ
 شد در خندق طرالمیس با جهود انجم بکار کل بداشتند تا یکی از روسا
 جلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد و مرا بشناخت گفت این چه حالتیست
 وجه گونه گذاری گفت سجت باران و مشق لامیه در در ملائقی با وحدت نوعیه
 بدیدیم با عجله و فور و در میان با عر بله در میان در عوف سله در با معاشنه قد
 انما انت لامیه قدس مبارک مراد در تا خوف اتها با خوف آنی که نستر که بیابان
 بر مدت اولی و قتی با خوف وحدت که خوف بیابان اسیر قید فرنگ لامیه در
 خندق خانک فتحی و تو نیک سکونیه معروف طرالمیس اضافتی لامیه طرالمیس
 آق و کز کنار نده شام نوا چینه بر شهرک اسید حصار دیده و از شهر
 و حصار مروری با دانه بر میل بر ابر اقدر لیکن لب در یاده جا بجا بر جلد و ار که در
 یا جانینی حفظ اید تا یکی بوتا داتها ایچون در و بوننده امند و فرهم اولنو
 روسا را نیک متی و همزه و نیک فتحی اریله نیک جمعید رحله انما انت
 لامیه در که حرف رابط صفت سابقه با خوف وحدت و همزه خوف توسل تقدیر
 معرفت سابقه در بعضی نسخ سابقه معرفتی واقع در میان ما لامیه گذار بوننده
 کچینور سک و بکدر محصول ترکیب و منفرد اولان بارانک سجتی بکار ملائق
 ظاهر اولان با شیمی قدس بیابانیه قدوم و حیوانات ایلان انس طوتمه شول
 و قته در که فرنگ قیدینه اسیر اولدم و طرالمیس خند قنده بنی جهود در
 بالحق استینه طوتمه شول و قته در که جلبا کار بوننده برسی که آنکه از امره

موفت سابقه و اید بر این است و کمره افرادی و بنی بیلد و و بدید
 بونده حالت در و نچه کچینور سک و بکدر فصل ای کچیم از مردمان بکوه و بد
 که از خدای بنودم بدید بر برداخت ه ای با خوف تا کید میگر کچیم حکایت حال
 ماضی مشکلم و حده فچار دم و بکدر مردمان در مراد اناندر بکوه با خوف
 که حرف تعلیل بنودم بیم معنای جسته در برداخت کلمه سینه مقید در برداخت بنود
 تقدیر بنده محصول بیت اناندر و مردمان کوه و صحرایه فچار دم زبانه
 غیر بیلد معاجت و مقارنتم بوق اید بر یعنی متقرب الی الله اوله و غم ایچون مرد
 نفوت ابدوب کوه و دشته فچار دم که سجت و مقارنتم اکا مخصوص اوله نفوت
 اغیار مانع تقرب و سجت اولما سون و دیوا فچار دم بعضی شراخ دیگر
 طافه و صحرایه فچار دم خدادان غیریه مقارن اولما م دیو لیکن معنای
 بویله و کدر فنامل معراج تا نیک معنایی ابرحق نقاله سفر تند غیر بر کینه
 ایلد با معاجت و مقارن اولما در دین حق ایلد با کمال اولما م قیاس
 کن که چه عالم بود درین ساعت که در طویل نامردم بیاید ساخت که حرف
 بیان درین ساعت بوساعته و بوحالده و بکدر که حرف تعلیل طویل نامردم
 لامیه بیم مشکلم معنای پیاده مقید در بکار کد و بکدر ساخت بوننده مقید
 راضی و فانی اولمق و بکدر محصول بیت قیاس ایلد که نه عالم اولور بود و بوننده
 که تا جنس و نامردم را سنده و دیر بند کچینور سک و اختلاط ایلد که کد
 یعنی بر بلوک جهود ایلد طبراق و با کچیک خد مشده فرنگ اسیر اولان مسلمانی
 حالی نه اوله و غی معلوم در قیاسله صور ما غه احتیاج حصر حاصلی بونک کیمی
 محنت و عذاب بدیهتا ندر تعریفه محتاج دکل بیت پای در نچه پیش
 دوستانه به که با یکا نکان در بوستانه یکا نکان کاف نانی رسیدن

این
 در
 این
 در
 این
 در

بدل کلمه در الف و نون ادوات جمع در حصول بیت و دستمه قشند ایا ق
 زنجیره اولوب مجویس اولق بیکانه لرله بوستانده اولوب آزاد اولقدن
 بکدر حاصلی و دستمه قشند و کشته اولق بیکانه لرله و ناجس لرله راحت اولقدن
 بکدر اگر چه که بیکانه لرله راحت مشکله بر حالت من رحم آورد و بد و بنا
 از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بکلب برد و خیزی داشت در عقد نکاح
 من آورد بکابین مرد دنیا چون مدتی برآمد و خبر بخوی بود و سنیزه روی
 و نافرمانی زبان دارم کردن گرفت و عیش مرا منقض داشت چنانکه
 گفته اند و خیزی با خوف و حدت عقد نکاح بیانیته کابین کاف عریله عقد
 نکاح و مهر و مویجل در بونده مراد خبر در بدو و دستمه قشند و روی بود
 اویله در معاند بکدر بقصر نسجه نافرمانی و دستمه قشند و معاند در
 منقض اسم مفعول و تفعل باینده مکرر بکدر و حصول ترکیب مذکور ریس
 بنم مذکور ابر حالته رحم کنوردی و اونه ویناره بنی قید فرنگم حلاله
 و کند و ایله حلیه باینده بر قیز و ابر بر آن بنم عقد نکاح و کنور در بقی نکاح
 ایلدر یوزالتون مهره چونکه بر مدت مرور ایلدر و خبر بخور و سنیزه روی
 ایش و غیر منتقا و مطبعتش زبان و رازلق ایلمکه باشلا و بنم عیش
 مکرر قبلماغه شویله که **دیشله مشهور** زن بد در سرای مرد نکو بنم درین
 عالمست و ورخ اوده زن بد بیانیته سرای مرد نکو لامیه و بیانیته در و ورخ اولاده
 و موخر مبتدا و رین عالم مقدم خبر حصول بیت ابو کشتیک اوینده بر اینه
 غورت بو جهانده انک جهنمید یعنی بر اینه غورت انک جهنمید و با اول
 او انک جهنمید زینهار از فرین بر زینهار و قنار بنا عذاب النار زینهار
 زانک کسر و با ایله و نونک سکونیه با سنده لغت در شکر کرد و زنجیر

و اما نه پیشده بونده تحذیر و اما نه معنای لر ملا بکدر قرین بد بیانیته و او
 خوف ایشدن افاق کس بیلد فعل امر منکلم مع غیره در و فایقی و یعنی
 لغت مغر و قدر ضرب باینده بیزر صقله و بکدر ربتا تقدیر یارب بنا و بنا
 مضافه اول جهنم منسوب در عذاب نر خافض لغت منسوب در تقدیر
 عن عذاب النار و حصول بیت زینهار بر اینه بولداشده زینهار یعنی
 صافن بر اینه بولداشدن و یا اما نه بر اینه بولداشده یارب بیزر صقله
 بر اینه بولداشدن که عذاب نار اینه کسایتدر بنه که حضرت امام علی سیو
 دنیا جهنم بر اینه عورت در حضرت شیخه بونده مراد کندی یک بخوی
 و سنیزه روی و نافرمانی خاتونیدر بار زبان لغت در از کرده ای گفت لوانه
 بنی که پدر من ترا از قید فرنگ بده وینار باز خرید کفتم بلی بده وینار باز
 خرید و بصد وینار بدست تو گرفتار کرد و بانی سیاح و حدت زبان لغت
 بیانیته کشتیک ذلت و خوار بینی و بیکه لغت و بر کرده بونک کیس برده
 مار رسمیه و ترتیب و بر در از کرده و از ادوب و بکدر در آرا بکشد اولدوشی
 حلاله و بین مذکور ترتیب اگاه و کل ایش یعنی گفت حکایت حال ما منیدر
 شویله و بکدر تو و او رسمیه انت معنایته در آن اسم اشارت در بر مقدار
 کس و یا شخصی و غیر بنیته تقدیر توان کس بنی و بکدر سن اول شخص
 و کلمیک کس نفهام انکار بر طر قیل که خوف رابط صفت پدر من لامیه
 با ز ادات نکید در خرید فعل ماضی مفرد غایب ساتون الیدر و بکدر بکی عبیده
 لامک فتحله او قینور و فار سیده کس دایله اوت و بکدر فار سیده آرم و بر لیده
 وینار با خوف مقابله اون النونه و بکدر بصد وینار بولدر بدست تو با خوف
 صله و اضافت لامیه در حصول ترکیب حضرت شیخ بیور مذکور خاتون بکره

و
 ح

جوان و ذلت زبانی در ازایدوب سوید در سن اول کبسه و کلمب ک که
 با بام سنی اون و بناره قید و جتن فرنگه صائون الذریکی ویدم کرچک
 اون و بناره صائون الذریکی و بناره کوفتا را بیدر **مستقیم**
 کوسفند بر بزرگی **در** بانیارد او دست که **ک** کوسفند کاف عجمی و داد
 و سیک سکونی و فائک فقی و فادیم بدل بانه فوبونه دیگر و با خوف و حدت
 و را ادا مفعول بزرگ بانه و زانک ضمه لری و زانک سکونیه اولو دیگر
 ر بانی فعل ماضی مفرد غائب و الف و تون ادا ت تعدیه در قوتار و در بقی
 خلاص را بیدر کر ک کاف عجمی و سیک سکون رانله قود دیگر و عید مشهور
 او در ذب در و چی نیجه او در و ارجصول بیت شدم که بر قوبونی بر اولو کبسه
 قور و ک اغرنه و البند خلاص را بیدر **در** سنانکه کار و بر حلقش بانه **در**
 کوسفند از و بر بانیله **در** سنانکه کبسه سی دیگر کار و کاف عجمی و اوج ساکنه
 بچق در و چی سگین و بر حلق جا مملکه تک فقی و سکون لامه بوغاز عجم کلو در
 کاف عجمی بانیله فعل ماضی مفرد غائب لغده او و مقدر بونده سورنگ مراد
 حاصلی بوغاز لا در دیگر و آن بونده جان معنایه **در** بر آن روح انسان
 مستعمل و جان حیوانه کوسفند اضافتی با بطنیل در محصول بیت فوبونه
 کر ک نیجه سندن خلاص را بیدر کبسه اول فوبونیک کلو سینه بچق سود در بقی و
 ایدر ناپاک اولسون و بیویرا قور و البند **در** جیمشدر بویلر ای نیجه جان کوسفند
 انک و بجنده ناله ایدر کر از جنکال کو کم در بود **در** جودیدم خافیت کر کم بویه
 جنکال فینی معنایه و بقی او و جی حیوانه کبسه سی اضافتی لامیه و در خوف
 تا کیدر بود **در** راه فتح و سیک فعل مفرد مخاطب قایدن دیگر و بود در سن ایدر ک
 سن ایدر سیک محصول بیت ره آن کوسفند ناله ایدر کر جنکال کر ک نیجه نانی تا کیدر

خلاص را بیدر چونکه نظر صالدم خافیت قور و م سن اول ک کبسه و کلمب ک
 ایدر و هلاک ایدر سن اول ک قصه دن حصه بود که حضرت سنجی رئیس
 قید فرنگه تحلیص ایدر اما بویه بد خور و خزینه گرفتار ایدر **حاجات**
 یکی از پادشاهان عابد را پرسید که اوقات عزیزت چه گونه میگذرد گفت
 همه شب در مناجات و سحر و دعا و حاجات و همه روز در بندا و حاجات
 ملک فرمود تا چه کفاف او معین دارند تا بار عیال از دلی او بر خیزد و بند
 قید معنایه در احوال جانده مراد ایدر و عیاله نفقه و کسوه ایچون خوج ندرک
 ایدر قید خواطر احوال مراد کمال تا عرف تعلیل وجه بونده جهت معنایه
 کفاف کافک فحید رزق و از بقی معنایه در وجه کفاف بیانیته و بالامیه مجازا
 او به منافق لامیه کفاف کسریه قید الیمین کاف و کل ایدر بار عیال لامیه مجاز
 بار بویکر اما بونده ثقلت مراد در عیال عینک کسریه عینک جمعی عینک
 فقی و یا و کسور ک شدید بویه جیاد جید ک جمع اول و غی کبیه محصول بربک
 بر پادشاه بر عاده صور در که عزیز و شریف و قتلک نیجه کبیه و حالک ندر و
 عابد و بر بستون کبیه مناجانه و سحر و فنی دعا و حاجات و بستون کونه احوال
 نفقات اهل و عیال ده یعنی بونیک لوازمی ندرک قیدنده یم پادشاه بود
 تا کیم جهت معاش و کفافینی معین ملو تا ر بقی نعین تا کیم کولکنده عیالی بوی
 و نقلنی قاله یعنی قید و عیال الله مقیده اولمبوب عبادته مشغول اوله **مستور**
 اگر گرفتار پای بند عیال و کرازاو کی بند عیال گرفتار اصلنده و صف کبیه
 ترا کبیه حقیقه و مکره مبتلا معنایه استعمال ایدر بیلر یا سینه و اصلنده
 تر کبیه مکره یا فی باغی معنایه استعمال ایدر بیلر یا فی و آوه قلب ایدر
 با بونده پیر لرنه که انظار را با غیبه او و قله رننه به پاینده در لرحاصلی باقی باغی

و اسید علی

را بیدر

دیگر معانی این باغی با غلو و بین و گرفتار و عطف تفسیر بر دین یکی و مانند
 بیل جبطه فاحش الجش اضافی لایه و بیایند و آزاد گرفتار مقابلید صنعت
 تضاد و با حرف مصدر بعضی نسخ و اسودگی و دشمنی مبتد فعل نهی مفرد مخاطب
 آزادگی مفعول اولی و خیال نایبی محمول بیت ای حال ایاق باغیسته مبتدا و
 یعنی اهل و خیال قیدیه مقیده اولان کیمسه وخی آزاده لک و اسود لک خیالینی تعلیه
 رسیدن کبر و سکا صفای عبادت و حضور قلب بستر و کل غم فرزند و جامه و قوت
 باز آرد و سیر در ملکوت لغتده ملک معناسنه در ملکوت عراق ویر
 ملک عراق معناسنه بونده مراد عالم ملکوت در معنی عالم قدس محمول بیت
 غمی و انجک و لباس و رزق غمی یعنی بونک کیمی غلریسی عالم ملکوت سیردن
 البقور یعنی اول عالمک سیریه مانع اولور و بر اجدایه وصوله اولی سینه مانع
 اولور بونکر خود و کلیات در معراج ناسیک معناسینی عالم ملکوت اولان سیر
 و بیسی کبر و کشور دین ادایه الیو کتوش و معراج اولی غم فرزند و بارگاه
 و قوت باز المرحه هیچ نسخ لره مخالف باز مشکر همه روز اتفاق مبسازم
 که بسبب با خدام بر دارم مبسازم بونده الیرم دیگر که خوف بیایه بسبب با
 ظرف با خوار تقدیر بر عبادت خدام در با خوف مصاحبت بر دارم فعل مضارع
 متکلم و حره مقیده اولام دیگر محمول بیت بتون گونه اتفاق ایدرم یعنی شکرده
 و فکر مده طوئارم که کچه عبادت خدایه مقیده اولایم و بیو یعنی جناب عزت و توجه
 کو کلوئی ماسود و خیالی و سالم ایدرم با خدام بر دارم معناسینی خدایه اختلاط
 ایدرم دین اختلاطه لایق و کل ایمنش شیب جو عقد کاری بندم چه خورد با عید
 فرزندم شیب و شیب تقدیر ایدر لایق ایستد محمول بیت بتون گونه دیگر
 اتفاق اوزر و اولورم اما چونکه کچه عقد کار بند ایدرم یعنی کسیره الافتاح ایدرم

در این کلام
 در این کلام

در این کلام
 در این کلام

در این کلام
 در این کلام

در این کلام
 در این کلام

نماز بشرق ایدرم خاطر میم بود کلو که ایدر نه او غلا بچشم نه بر دینو حاصل
 غم فرزند و مانع و جامه و قوت خاطر مده صفای عبادت و خلوص طاعت خیال
 و بر مز غلی کل حال سلوک حقه هیچ بر حتم مانع راه اولمق کرک مذکور
 خود هر برسی بر زمانه و خوار که جو خور و آینه بر اتفاق تقدیر اول و حده
 خالی و کل **کاف** یکی از متعبدان شام در پیشه سالها عبادت کرد و در
 درختان خور و پادشاه آن طرف حکم زیارت بنزدیک آورد و گفت اگر
 معصیت منی در شهر از برابر تو مقامی ساریم که فراغت عبادت ازین شهر
 شود و دیگران پیرانکات انقاس شام مستفید شوند و بر اعمال صالح شمایا افتد
 کنند متعبد بفعل یابنده اسم فاعله عبادت ایدرم یعنی خدایه قولن ایدرم
 معناسنه الف و نون ادات جعفر شامه اضافتی لامیه در پیشه معناسنه
 در با خوف و حدت و حره خوف بوسل بر مشه و دیگر سالها بیلر که در با خوف
 حکایت بیک درختان لامیه خور و در با خوف حکایت حکم یا خوف مصاحبت حکم
 بونک کیمی بزرگه حلت و همان معناسنه در زیارت اصافت لامیه در مقامی
 و حدت که خوف تعلیل و با خوف رابط صفت فراغت عبادت مصدر یک فاعلیه
 اضافتی و یا مفعولیه با خوف مصاحبت برکات برکنک جمید و مبارک ملک
 معناسنه انقاس نفک جمید بونده مراد و کلیات در اعمال صالح بیایه
 و شمایه اضافتی لامیه افتد مصدر در افتعال یابنده بر شنه او بمق مثلاً
 امامه و بمنی کیمی محمول ترکیب شام عابد لرنه برسی بر مشه و بیلر که
 عبادت ایلر و در انجلی با پرافلر بی طعام برینه بر در اول جانبک پادشاه
 زیارت سبیل عایدک یابنده و ایدرم و می دیدر اگر معصیت کور رسک یعنی
 لائق کور رسک شهر و سنک ایچون بر مقام پیدا یه بیم که فراغ عبادت

بودند یک مبستر اولور و خیر بدنی بزرگ مبارک نفس که مستفید اولور
 یعنی ارشاد و پند که نهیچه کیمه مستر شد و متصح اولور حاصلی نیچه محبت و بر
 پند ایدر سیر دخی بزرگ اعمال صالحه گزده افتد ایدر یعنی و را و او کار و سایر
 غیا و انده سیر تا بهج اولور از این سخن قبول نکرد و ارکان دولت گفتند
 پادشاه خاطر ملک را مصلحت آنست که چند روز بر شهر در آید و کیفیت مقام
 معلوم کنی پس اگر صفای وقت عزیزانه از صحبت اختیار کرد و بی بدیر اختیار
 باقیست و زده اند که عابد شهر در آمدستان سرار خاطر ملک را از برابر او برد
 مقامی دلکش از و را و اناس را پس باء جمله حفظ معنای اسرار خاطر
 انشائی مصدر که مفعولینه در و ملکه لامیه و را ادا ت تعلیل صفاء الف ممدود
 مصدر در بولا متعلق متعابلی و قبه انشائی لامیه در مجازا و عزیزانه لامیه مراد
 مذکور متعده و را ادا ت جمع تعلیل کلنت در صحبت اخبار مصدر که فاعلیه و با
 انشائی که در آن با حرف و صحت پذیر و فعل مضارع معر و غائب قبول الیه
 یا الیرسم و بگذر فاعلی تحتیه مقابله راجع ضمیر در معنا جهته فعل شرط واقع
 اختیار مبتدا و باقیست خبر و جمله اسمیه جواب شرط و واقع مبتدا سرای
 لامینه و سرای مبتدا ایدر مبتدا و اولان سرای و بگذر مکره ضافه قطع
 ایدوب تقدیم و تا خبر که ترکیب مزج ایدوب مبتدا سرای و بگذر سرای و بستان
 معنای خاصه اضافه انشائی بیالیه و ملکه لامیه و را ادا ت تخصیص بر داخل فعل
 ماضی جمع غائب خالی و مهیا قبلدیر و بگذر مقامی مبتدا سرای بیانه ایدر
 و صحت دلکش و وصف ترکیب که کل آچی معنای کشاید زده و را و اناس
 و وصف ترکیب در روح و احتیاج و لاحق بر و بگذر اسای زده و بستان
 زاید پادشاه سوزنی قبول ایدر ارکان دولت و بدیر ملک خاطر ملک را و

ایچونه مصلحت اولور که بر نیچه کونه شهر و ملکه سک اگر عزیز ملک صفای و صحبت
 اختیار دونه کوزت قبول ایدر سر یعنی کوزت الی اوقات اولور سر خاصه از
 غوامد خاطر شریف بچینود اولور سر اختیار کز با قید و ایت الی شلر که
 عابد شهر و ملکه پادشاه خاطر با نیچه سر اینی ملک ایچونه خالی قبلدیر یعنی
 ایچینه و اولان اسباب و افعالی قالد و رب عابد سلیم ایلدیر بر دلکش
 و روان اسار مقام ایدر مذکور بوستان سرای که او صافی پیشه دخی فهم
 اولور **منشوی** کل سر خلیس جو عارضه و با نه سببش همچو زلف مجبو با نه کل
 سرخ بیانیته سخن بستان سرایه راجع در ادنی مناسبتله اگر چه حقیقتده کل
 بستانده اولور چو ادا ت تشبیه عارضه اسم فاعلی و زنی او زده اسلنده متعلقه اسم
 ایدر مکره متعلق بیتن یزه اطلاق ایلدیر اما نجم عارضه و مائیک و کاف که عین
 الفعلین سعت کلامده مفتوح او قدر و خوبانه اضافه ت لامیه در کل سرخ مبتدا
 و ما بعدی خبر سببش مبتدا و ما بعد خبر بر حصول بیت مذکور بستان سرایه کل
 سرخ مجبوز عارضه کیسی ایدر نگده و طر لونه سببش خوبه زلفی کیسی ایدر بوبده و لونه
 همچنان از نهیت بر و عجزه شیر ناخورد و لعل و ایه هنوز ادا ت ناکیه چنان
 اچلین عریبه که لک در بر نهیت خوف و بیم معنای در نور قودیکدر بر عجزه
 اضافه ت لامیه در بر و عجزه زلفش آخونده بهاره فر شود بر کونک اسیدر که
 حضرت لوط قومنه میل قیامت اول بد کونده واقع اولش و اول کونک در
 عریجه بر برینک بر انسی و **ار فطحه** هست ایام عجزه از سر و و اناس روز
 را خرم ماه شباط و اول آذر چهار خشن و مبتدرست و و بر و عارضه و و
 مطنی ایچمرست و مطنی الفطن هفتم بر شماره شیر بونده سوت معنای در نا ادا
 لونه صیف نفی خورده بونده ایچمرست و بگذر ناخورد ایچمرست و بگذر مطنی ناخورد

او غلجی و یور یعنی حیوانات جنبینک او شای دایه افتاد لایه در مجاز
 دایه او غلجی فکر سلیم خاتون جنبینک دیر لر عریده نظر دیر لر دایه افتاد
 تربیه جهنم نذر سوز آلمان دیکه در حصول بیت کل و سبیل مذکور او ساف اوله
 بر دعوای کیمیند آلمان سوت ایچمیش طفل دایه در یعنی رنگ و بولری
 کماله اوله دخی کیمی طراوت و تازه کلکیده کمال مرتبه ایدر شیک نتیجه سنده یعنی
 کل و سبیل نذر عجز کیمیند و سنده تمام ایچمیش ایدر آنا ایچمیش
 و صف ایدر کیمی اولور در دین بینک معناسینی ابوجه اچامیش بیت
 و افانین علیهما جلتا حلفت بالشیخ الا خیر تا زحیر مل متهمین افانین
 جمع افاندر که جمع فنن در آغ دالدر و دالدر دیکه لفظا مرفوع مبتدا علیهما
 با محلا مجرور افانینه راجع در جلتا کلنا رک کاف عجز فعیله معتبر لیکن عرب
 لام مضمومک شد بدید استعمال ایدر بریه انار بینک چیچکینه دیر لر طرفک فاعله
 و جمله نظر فیه صفت افانین در حلفت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در تفعیل باشد
 مبتدا للمفعول ایدر دیکه ریا شمعدن کاتیر رعلق ایدر معناسینه بالشیخ علقه
 متعلق الاحضر صفت شیخ در بشل آغ دیکه دال لفظا مرفوع فاعلم مقام فاعله
 حلفت فعلیه که جمله احوال در محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه نک احوال
 محلی بوق جمله ابتدایه حصول بیت کلنا رعلق الین افانین حاصل کلنا دالدر
 و بدالدر چیچکیده کانه بشل اغاچه یا شمش آتش در یعنی مذکور مقامک شکوفه سینی
 یعنی کل و سبیل و صف ایدر بر شمعدر در خشتانک شکوفه سینی و صف ایدر حاصل
 اغاچینک چیچکی کوبا که اغاچه شمش یا شمش در آنا را اغاچینک چیچکینه آتش
 شمشیه ایچمیش جلتا دالدر رک دالدر یا کن او قونر ملک در حال کنیزکی خوب
 پیشش فرستاد **نظم** ازین مه یاره عابد فریبی ملائک صورنی طلا و سرب

معلوم اوله که فارسیده بعض مقامه ازین لفظینی تشبیه معناسنده احتمال
 ایدر لر نشه که و صید نیر بزر تجنیس خط بیته ابراد ایچمیش بیت بری
 نزار دالدر صم بر دوشنی جنبینک بشر دیر ازین سیر که به بود زحیر
 ازین سیر بونک کیمی سیر دیکه در مه پاره آی پاره سیر دیکه در یا حرف وحدت
 حرف تو سئل عابد قریب و صف ترکیب در عابد الدایچی معناسنده فریبیدن
 و یا حرف وحدت ملائک صورت و صف ترکیب در و یا حرف وحدت ملائک
 زیب در و صف ترکیب در و یا حرف وحدت حصول بیت بو بیت بیت ثانیه
 مرهوندر بونک کیمی بر عابد الدایچی بر ملائک صورنلو بر طلا و سرب را شملو
 ایدر یعنی بو صفت لایه متصف بر کوزل کنیزک ایدر که بعد از دیدنش صورت
 شیده وجود پارسانه را شکیبی که حرف بیان دیدنش مصدرک مفعولیه
 اضافت در دوشن کنیزک راجع در صورت نبیند و ک مقدم مفعولیه
 و شکیب فاعلی و یا حرف تنکیر شکیب شیک و کاف عربک کسره لر یه صبر
 دیر لر وجود پارسانه لایه پارسای عابده دیر لر الف و نونه ادات جمع
 و ادات تخصیص بواشنانک مضمونیه شرآج و اصل اولماش حصول
 بر مه پاره که انی کور مکدن صکره عابد لر وجود بینک صبر و شکیبی صورت
 بغلام زبانی کور مکدن صکره عابد وز ایدر ک و وجودنده صبر و شرآج
 حاصل یوزینی کور نیجه بے ناب و طاقت اولور لر دیکه بو نظم باعی
 و بیو یازانلرک احوال شعره هیچ شعور لر بوق ایچمیش همچنان در عیش
 غلامی بدیع بحال لطیف الا عندال یعنی جاریه کیمی جاریه در نیجه جالی غریبی
 حنده بے نظیر عندال لطیف یعنی لطیف و معتدل بر قول ارسال ایدر
 منعبده حاصل بے مثل و مانند بر جاریه و بر غلام احسان ایدر **قطعه**

ایچمیش بیت

ایچمیش بیت

هلك الناس حوله عطش و هو ساق بر رولا بسقي . هلك فعل ماض مفعول
 مذكر غائب الناس لفظا مرفوع فاعلى حول ظرفه منصوب و ضمير غلامه راجع
 عطش تميم لفظه منصوب بهلك تاسه اسنادند و هو محلا مرفوع مبتدأ ساق
 تقدير مرفوع خبر و جمله اسديه محلا منصوب جمله حالیه بر ر فعل مضارع مفعول
 غائب و افعال با بدن فاعلى تختند ساقیه راجع ضمير و جمله فعلیه محلا مرفوع
 صفت در ساقیه لاسق جمله فعلیه معطوفه و قبلند جمله فعلیه و ایکی فعلیه
 مفعول مرفوع و قدر تقدیر بر برهم الناس و لاسقهم الشرب محمول است
 تاس اول غلامک اطرافند و سوسزنی هستند هلاک اول در حال بود که اول بر ساقیه
 تاسه کاسی کوسر رو یا کند و کورینور اما بونله شراب ایچور بر یعنی مرحتت بود
 قدر بر بر افعال با بدن مبتدئ للفاعل اولوب مفعول مرفوع و اعتبار اولوب
 مبتدئ للمفعول اولمقدن قدر ویده از دیدش نکشی سیر و ایچمانه کز فرات
 مستقیقه ویده مبتدأ از دیدش مصدر مفعولیه مضافه و سنین غلامه راجع
 نکشی با حوق حکایه اولما زدم دیکدر و فاعلى ویده راجع تختند ضمیر مفعول
 صرحی و از دیدش خبر صرحی کز اصلند که از در فرات فانک ضمیمه بونده
 صومر او در سنقی اسم فاعل استفعال با بدن استقام نشسته مبتدأ و
 ایچمه محمول است کولول غلام نازیشنی کور مکند یعنی سیر و تماشا ایچمکند
 اولما زدم یعنی تقدیر با قس طویجا زدم انجلیسن که طالتو مود و مستقی تقدیر
 که ایچمه فاما ز با حضور که کند و بر ضرر و ارجاسلی کمال جستن کوز
 با قدیجه باقا جانی کلور عابد لقمه الذی خورد و گرفت و کسوه الطیف بونده
 و از فواکه و شوم حلاوت و تمتع یافتن و در جمال غلام و کنیز نظر کردن
 و خود مندان گفته اند زلف خوبان زنجیر پای عقلست و دام مرغ زیرک لقمه
 بیانیه

بر سر

بیانیه خورد و گرفت ایچمه باشلا و بر تو نک کیسی عبارت بر این شد و عد کتابت
 بو شرک انخوبنه و از بنجه بر فقره ده بر گرفت تقدیر اولنور و بوکر فنک ماقبلند
 بر عادت لفظی تقدیر این زاید الیش فواکه فاکه نک جمعی در تاز و میوه
 مشوم خوش قو قولونه حلاوت مصدر در لذت معکله حلاوت یافتن گرفت
 یعنی لذت ایچمه باشلا و تمتع تفعل با بدن مصدر در لغته متاعلک یعنی فاکه لقمه
 اما بونده و فواکه معکله در جائز در حلاوت و تمتع فواکه مشوم لقمه و شوم
 طریقیله مصرف اول و جائز در که ایکی سیلیه بر برینه در حرف صلیه جمال غلام لایقه
 خود مندان مبتدأ گفته اند خبر جمله اسديه حالیه و افعدر زلف خوبان لایقه
 از بنجه پای عقلست لایقه در و خبر مبتدأ دام مرغ زیرک لایقه و بیانیه در خبره
 دام دوزاغده و آنجه در بر محمول ترکیب عابد لذیذ و لطیف لقمه ایچمه باشلا
 و پاک و لطیف کسوه ایچمه فواکه و شوم مائد حلاوت و ذوق بولما غده
 جاریه نک جمال با کمالیه نظر ایچمه حال بود که عقلا و بشیر محبوب یک زلفی عقل
 ایچمک زنجیر بر یعنی عقلی زنجیره چکر دخی زیرک و چایک فوشک دوزاغی
 یعنی هر تقدیر که بر کیمنه زیرک و دانا اولم محبوب قصد ایچمه آلی صیده
بیت در سر کار نو کردم دل و دین با همه دانش مرغ زیرک بحقیقت
 منم امر و ز نو دای در حرف صلیه و با حوق طرف سر بونده سودا و هوا معکله
 کاره و کارک توبه اضافتی لایقه لور سنک ایچک سودا سینه و با سود
 دیکدر کردم بو نک کیسی فعلیک ماقبلند بر صرف عبارتی تقدیر اولنور صرف
 کردم دیکدر دل مفعولی و دین اکامعطوف با حوق مصاحبت کردم فعلیه
 متعلق دانش اسم مصدر در یلیش معکله بونده مراد علم در مرغ زیرک
 بیانیه ز مبتدأ بحقیقت زیر که متعلق و با حوق مصاحبت و با حوق طرف منجم

روایح

میند او امر و نظر زمانه و تو میند او د آتی با خطا بله خبر یانک و حدت ایچون
 اولما سینی تجویز ایدلر بیدوق ایستلمر حصول بیت ای جانانه سنگ ایستیک
 او شود اسنده و با سودا سینه صرف ایدم دل و دینی جمیع علم و معرفت یعنی
 مالکیم سنگ عشقک هوا سینه بذل ایدم پسر مرغ زیرک بوکونه بنم و سن دو
 که بشی ایکی با غده سید ایدک فی الحکمه دولت وقت مجموعش بر و ال آمد چنانکه گفته
 اند دولت وقت لامینه و مجموعته اضافت بیانیته بر و ال با حرف صلکام خابک
 وقت مجموعتک دولتی زواله کلمه یعنی جمعیت وقتی و صفای خاطر زائل اولوب
 کینه ز حاصل دنیا دوقی اولکی دوقنده آتی دور ایدلر سولیکه که علما و عقلا و عیلملر
فصله هر که هست از فقیه و پیر و مریده و وزبانه اوران پاک نفس که بونده اسده
 کیم معناسنه از حرف تبیین فقیه بونده عالم معناسنه در و پیر مرشد زبانه آور
 و منف ترکیب در فصیح و بلیغ معناسنه بونده مراد و اعطاف و ناصح در آوریدن
 مستقدر آورنده مستقدر دین خطا الیمش الف و نون ادات جمعد پاک نفس
 اضافتی بیانیته در پاک نفس و منف ترکیب بونده مؤثر سوز و آتش و ناصح و ایدلر
 حصول بیت بر کیمه که دارد در فقیه مدین و پیر و مریده و پاک و مؤثر نفس
 فصیح و بلیغ و اعطاف و ناصح و آوری سخنی و انالک شوح ایدن سینه الیمش
 چون بدنیار دون فرو آمده بصل در جانده با بر مکس چون ادات تعلیل دنیا
 با حرف صلکام دونه اضافت بیانیته در ایچق دنیا به دیگر فرو بونده و الله در آمد
 میل و تشریدن عبارت در بعض مقامه انشا الله لوق معنای سینه مستعمله بونده
 کلمه دی و سینه انشا الله سولیکه بصل با حرف طرف و در حرف تاکیدت که مکرر
 مزور ایدلر باند فعل ماضی و مضارع با بر مکس لامینه مصرع نانی تحمیل و تشبیه
 وار و اولمس محسوسیت مذکور ایدن هر برسی چونکه ایچق دوقی دنیا به میل ایدن

در این سینه

در این سینه

در این سینه

در این سینه

منزل

منزل ایدلر یعنی انما تعلق ایدوب تشبیه ایدلر انک لذتینه الدانوب قالیدی
 حمله مکس ایباغی قالیدی کیسی حاصلی دنیا ای حمله و ایل دنیا به مکس
 تشبیه الیمش سینه سینه که مکس حمله میل ایدوب گرفتار اولور ایل دنیا به
 خطا سینه میل ایدنجه ایلین گرفتار اولور با بر مکس سینه سینه سینه سینه
 بخالف ایدلر دوقلر دوقلر غیر بر معتین مالکده جیفه از مدکور قطعه دوقلر مکس کلانیه
 بر قطعه احقاق ایدوب شرح الیمش معنوی بونک کیسی نفس فلیمر داخل معرفت ظن ایدلر
 اولور بولده الیمش الیمش الیمش الیمش الیمش الیمش الیمش الیمش الیمش
 و دینا بهیات تحسین بکر دیده و سرخ و سفید کشته و فریده و بر بالمش و بیایکیمه
 و غلام بر بر بیکر با مرده بر طایفه بالاسر سینه ایستاده بر سلامت حالش ایدلر
 کرد و از هر در سر سخن گفتند تا ملک با انجام سخن گفت من این هر دو طایفه را در جهان
 دوست میدارم علما و زاهدان و از هر بر فیلسوف جهان دیده حاضر بود گفت اسر ملک سطر
 دوستی نیست که با هر دو طایفه نیکو بکنی علما را زبده و دیگر بخواهند و زبده را خیری مد
 تا زاهد باشد بدین ایدلر با حرف صلکام اضافت مصدرک مفعولینه در بیات بونده شکل جهان
 معناسنه در تحسین اضافت بیانیته در بکر دیده و دوقلر یعنی اولکی شکله بر شکله و دیگر
 بالاسر و بیایکیمه و بیایکیمه و دیگر طایفه زده طایفه بالمش و دیگر نقطه کیمه
 ترکیب مستعمله غلام بر بر بیکر بیایکیمه بیکر با و ایچق و سکون با و فح کافله صورت
 معناسنه در با حرف مصاحبت مرده میکان کسر و رانک سکونی و او و جانک
 فخر لایله اسم التدریس بیز به بر رجم با دیرین و بر برقت و بیکدر طایفه سینه اضافت
 بیانیته با حرف سبب طایفه منسوب و بیکدر بالاسر سینه لامینه باشی اوزره و دیگر
 ایستاده و در سینه یعنی ایباغ اوزره و از هر در با حرف وحدت هر بایدن و هر بر فصل
 و بیکدر تا ملک تا بونده حتی معناسنه در با حرف طرف انجام آخرد بیکدر سینه اضافتی

در این سینه

در این سینه

و در بری یا حرف وحدت فیلسوف بویژه عاقل و دانا معتدله در جهان دیده
 اصناف بیانیته در جهان دیده و وصف ترکیب در جهان کوشش دیگر مراد مجرب
 روزگار در نگوی یا حرف مصدر زانوی که تا حرف تحلیل دیگر دخی یعنی زیاده دیگر
 بخوانند او قو یا بر لغتی علمده ترقی دیگر برین دیگران یا زو ب معاشی تا کیم غیر
 اول رعایت کوردی دخی او قو یا بر دین جمیع نسخه مخالف یا زو ب مقصود
 و اصل او لما مش حصول ترکیب بر کوه ملک تا بدر کور که رغبت ایلدر عادی
 کور در او لکی شکل و سیما و دو منش و قیرلی قزل و آغی آغ او لمش و سمش
 و در بایضه و غه طایمانش و پر سر سیمالو جوان طایر کوی بریندن معقول
 ایلد باشی او زره طور و بیل صا و در باد شاه عابدک سلامت حالینه
 و صفا رخا هر بنه شاه و ماللق ایلدر یعنی ابو حالده بولد و غینه مسر و اولد و در باد
 و هر چند سوز سولدر حتی باد شاه آخو کلامد میور در که بن بوا یکی طایفه
 جهانده سور بن یعنی علما و زاهد لر بر عاقل و دانا وزیر اول مجلسه حاضر اید و در
 ابر باد شاه جنگ و دوستلو غلک شری او لدر که یکی طایفه به سیده احسان
 ایلد سگ علما به النون و آنچه ویر نا علمده ترقی ایلد یعنی احسان سبیل علمده
 کوشش ایلد و زاهد لر سینه و برمه تا کیم زاهد لر یعنی زهد و ملاحضه فایده
 شه که با نگذه کی عابد و مانع اولد و حاصلی زهد و تقوا لرینی و بیالذنی افسا و اجمید
 بیت نه زاهد لر ورم باید نه ویناره چو ستم زاهد لر دیگر بدست آریسته فعل حاشی
 مفود خایب ستم و ن فعل مضارع دین زیاده خلط سولمش چونکه لدر دیگر
 زاهد لر یا حرف وحدت بدست یا حرف صله آری فعل امر مفود و محاط عید را زهد لر
 و دیگر حصول بیت زاهد لر و لای کیم به نه افچو کور و نه النون زاهد لر و لای کیم
 بوز از چو که زاهد لر و دینار لدر بر غیر زاهد لر که کور زاهد لر ورم و دینار

ایستاد

و در زاهد

زاهد کده خارج اولد **قطع** انرا که سیرت خوش و سیرت با جدای
 بنامه وقف و لغت و در یوزه زاهد است انرا که تقدیر انکس را که در حد
 طریقه بیلد ترک اولد سیرت خوش بیانیته و ریاضه بطنیه سیرت یا حرف
 و یا تکبیر لغت و در یوزه لامیه در در یوزه جوده ویر لر خیر لایه و ب رومده در وازه
 ویر لر حصول بیت اول کیمه نک که کوزل خلقی و حسن سیرت و الکله سیرت
 ستری و ارو وقف انکس و لغت و جوسر زاهد لر یعنی زاهد حقیقی اولد و لغت
 لغت سیرت سیرت لازم دکل هر نه سیرت اکا ضر را بیلر انکشت خوب روک
 و بنا کوشش و لغت سیرت کوشوار و خاتم فیروزه شاه دست انکشت خورده
 لامیه در انکشت بر منق خوب روی و صف ترکیب کوزل یوزه و دیگر بنا کوشش
 قولق نور و لغت سیرت بیانیته در و لغت و صف ترکیب فرسید
 کوکل الدلیجی دیگر کوشوار کویه خاتم فیروزه بیانیته فیروزه بر جوهر ک
 اسیدر که عجم پیروزه دیر ظاهر امر بر پیروزه و بیانیته پیروزه و محبوب
 حصول بیت لغت و نشر غیر مرتب طریقه سیرت سیرت خوب و یک انکشتی و کوکل الدلیجی
 بنا کوشش کوشش و خاتم فیروزه سیرت انکشتی محبوب و مقبوله یعنی بر
 کوزلک خلقی مقبول اولد قدغه صکره اسباب زینت هیچ احیای او لما حاصل
 حسن و انیس اسباب زینت لازم دکل **قطع** در ویش نیک سیرت بیانیته
 نیک سیرت و صف ترکیب را یو خولید و دیگر فرخنده را به اضافه بیانیته
 بعض نسخه فرخنده و او عطفه ایر او ایلد لیکن اسلوب عجمی القدر
 فرخنده را و صف ترکیب در مبارک فکر لود دیگر و را اذات مقبوله را به اضافه
 نان را به اضافه لامیه پیروزه را با طه مراد خانقاه و کیمه کیس بر در بر تو مقامده را با ملک
 سیرت مقبوله سیرت زاهد لر و بطلوب کلام الین الطاب به فایده ایلد سیرت

و در زاهد
 و در زاهد
 و در زاهد

لامیه کو فعل امر مفرد مخاطب سوله دیگر میباشد فعل نهی مفرد مخاطب
 اولاً و دیگر کو میباشد معنای مطابقی اولاد و دی اوله دیگر و معنای
 التزمینسی و را و لمسون دیگر که فعلی بعضی پرده امر و نهی صیغه استعمال
 شایع در برینه کوره معنای و بریلور خطاب عام مراد در محمول بیت مبارک
 فکر لیا و خوبو در و بشه رباط انگلی و در یوز و لغت سی و را و لمسون یعنی بر
 کیمه نک که در و بشه کی پاک و صافی اوله اکا وقف انک یکم لازم و کل مراد
 بود که در و بشه ک خانقا پرده یا توب فقر الباسین کیمکه و دیگر کو میباشد
 مراد سید جهان اوله سوله دیگر پس کو تا کید افاده ایدر دین بی ملاحظه
 سولمش نو تک کی بر ارد کو معنی و در بین اثر نیجه کیمش خاتون خوب صورت
 و پاکیزه و در راه نقش و نگار و خاتم فیروزه کو میباشد خاتون خوب صورت
 بیانی خوب صورت و صف ترکیب و پاکیزه پاک معنای و پاکیزه و در وصف
 ترکیب و پاکیزه و صف ترکیبی عطف تفسیری و تریب و ادوات و لمسون را ادوات
 مفعول و حرف صله معنای و یا حرف تخیص نقش و نگار و عطف تفسیری
 خاتم تا تک تریب یوزک دیگر محمول بیت خوب صورت و پاکیزه روی خاتون
 و یا خاتون یک نقش و نگار روی خاتم فیروزه سی و را و لمسون و یا و لمسون یعنی
 خاتون که روی خوب و چه سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اوله سوله
 لازم و کل زیرا اسباب زینت خلقند ناقص اوله کوره در کا ملک اسباب
 حسن احتیاجی یوقدر بیت تا مر است و دیگر مر باید که خوانند ایدم
 شاید است را خطه در است معنای یعنی تا که مر چیز در که جز خدا را باید
 و بین عجب نصرته نالک ایمن تر تا خوف توفیق در مادام معنای مر است و دیگر
 است و در دیگر یعنی مادام که بنم بر شوم و در هر نه اوله سوله و دیگر

و دیگر

و دیگر

و دیگر

باید فعل مضارع مفرد مخاطب کرک و دیگر خوانند فعل نفی مستقبل جمع مخاطب و دیگر
 یعنی و بیه از ایدم میم معنای خواننده مقید در غیر منسوب متصل معنای باید
 فعل مضارع مفرد مخاطب لایق و دیگر محمول بیت مادام که بنم بر شوم و در هر نه
 و بر غیر سی کرک اوله یعنی بر و در بکن بر دنی سینه طالب اولام که کار اید و دیگر
 زیرا بر شوم نک نکرارینه طالب اوله لکن منافق را حاصلی را اوله که هیچ نشود
 نکرارینه طالب اوله یوب بر لکه انفا الیه معراج اولک معنای فتن که بنم ستر متغیر
 اوله و غیرینه طالب اولام دین معنای معراج سدا بلمش و مادام که بنم فوت
 مقدار شوم به قدر خم و در دانه غیر بکا کرک اوله و بین اثر نیجه یوزک کات
 مطابق این سخن با دشتای راقی پیش آمد گفت اگر انجام این حالت بر
 مراد من باشد چندین درم را بدارم ایدم چون حاجتش بر آمد و قای ندرش
 بموجب شرط لازم آمد یکی را از بند کانی خاص کس و درم داد که بزار ایدم تفرقه
 کند گویند غلام خاقل و شیار بود و همه روز بگردید و شبانکه باز آمد و در مهار
 ابوسه داد و پیش ملک نهاد و گفت را بدارم ایدم گفت این چه حکایت است اینچنین
 دایم درین شهر چهارصد را بدارم گفت ایدم و در جهان آن که را دست نمی ستاند
 و آن که می ستاند را بدارم ملک بخندید و بدارم گفت چندانی که مراد حق این
 طایفه خدا پرستانه ارادست و اقرار این شوخ دیده را خدا وشت و انکار حق
 بجانب اوست مطابق این سخن اسم قاعلک مفعولیه انشا قید این سخن
 است از ادبیات سابقه به یعنی این حکایت را لک مفعولیه موافق و مطابق
 موهی یا خوف و حدت انجام این حالت لامیه در چندین بونده الفاظ کنایه
 عدم تعیین و نه عیان در درم و الک فتنی و کسر لیه و آنک فتنه اقی به و بر
 و قای ندر مصدرک مفعولیه انشا قید را برف مصاحبت موجب اسم فاعل

و دیگر

اوزره اولیجی سبب منکسند و اسم مفعول وزخ اوزره اولیجی مقتضیا
 منکسند در شرط اضافتی بود که کوره در تفرقه مصدر در تعیل بایند یا مصدر
 اولیجی بدلینه تا در بحث در حذف و بدل سالد کما عید اما مقصد قیاسی
 بکرد بد جگزی بندر و طولاند و شبانکه کجسی بزبان مصاحبان منکسند در طائفه
 خدا پرستان بیانیته در خدا پرست و صف ترکیب زرا بد و عاید منکسند و الف و نون
 ادات جمع در شوق دیده اصطلاح طریقه کسناخ منکسند در و ادات تخصیص
 و حق و او خوف حال و حق مبتدا با خوف طرف جانب اولامیه در محصول ترکیب
 مذکور مبتدا مضمونیه مطابق در پادشاه یک او کینه بر هم ایست کلمه بر یعنی بر هم
 مصلحت واقع اولدردیدر که اگر بوجالتک و بوجالتک عاقبت و پایانه نیم مراد
 اوزره اولدردیدر بآدم بوقدر افی و غیره و نیم چونکه حاجتی حاصل اولدردیدر و کی
 شرط موجبیه نذر و فال لازم کلمه رخام بنده کینه بر کینه افی و بر دی
 تا کیم زاهد لره تقسیم اید و بر کیم بنده حافل و دانا ایدر بتون کونه کرد و در چکر
 و کجسی کیم و کلمه و افی و او پر و پادشاه اولینه فودر و در هیچ زاهد بولمادم
 پادشاه و در بوننه حکایت اول که بن بیلورم بوشهره و درت بوز زاهد و در
 بنده دیدر ای خداوند جهان اول که زاهد در الماز و اول که الورد زاهد و کلمه پادشاه
 کولدر و مصاحبه و در اول قدر که بنم بوجا پر سنله طائفه سی حقیقه اراد
 و اقرارم و از بوک تا خاک خداوت و انکارم و از حال بود که حق انک جانیده
 نیر اسوزر حقد و **میت** زاهد که درم گرفت و دیناره زاهد تر از و کسی بدست آرد
 که خوف رابط صفت درم و دینار گرفت و مفعول لدر زاهد تر از هر که و دیگر
 کسی با خوف و حدت بدست با خوف صله آراف محدود له فعل امر مفرد و مخاطبه
 آری زنده آوردند و بین بیانه آورد و چالش محصول میت زاهد که افی و التوبه و فیض

ایلدر یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهد که کیم الکتور یعنی و نیایه مائل اولان
 زاهد ترک ایلد و مائل اولمیان الکتور یعنی تحصیل الیه **حکایت** یکی از علما را
 شیخ را پرسیدند که چه کونه در تانم وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و در
 عبادت سنانشد حلاست و اگر مجموع ز بهر تان نشیند حرام علما را شیخ
 بیانیته را شیخ حکم دیگر در ادات مفعول که خوف بیانه در تانم وقف قدری
 در حق تانم وقف در سنانشد فعل مضارع جمع غایب فعل شرط و افعاله
 جزاء شرط محمول ترکیب علما را شیخ بر بستن صورت دیگر که تانم وقف
 حقیقه نه در برک و سیو و دیگر اگر جمعیت خاطر و در تانم عبادت ایچون ایلور
 حلالدر و اگر جمع اولوب وقف انک ایچون او نور لره حلالدر **میت**
 مان از برار کنج عبادت گرفته اند صاحب دلانم نه کنج عبادت برای
 تان کنج عبادت لامیه در مجازا تانم گرفته اند ک مفعول صریحیدر و در
 برار غیر صریحی و صاحب دلانم فاعلی محمول میت صاحب دلانم کنج
 عبادت ایچون تانم وقفی الوب بر صاحب دلانم کنج عبادتی و کوشم
 غلبنی انک المنق ایچون و وقفک حقیقی بکچون طوفا و بکر حاصلی و وقفک
 انک کنج عبادت اختیار ایلد کلمه را ایچون الورد کنج عبادتی انک المنق
 ایچون اختیار ایلد **میت حکایت** در ویشی بمقامی رسید که صاحب بقعه
 کریم النفس بود طائفه اهل فضل و بلاغت در صحبت او هر یکی
 بزله و لطیفه حیانه که رسم طریقیانه باشد هم گفتند در ویش راه
 بیابانه قطع کرد بود و مانده شده و چیز نخورد و یکی از این میان
 بطریق انبساط گفت ترا هم چیز بیاید گفت در ویش گفت که
 مرا چون دیگران فضل و بلاغت نیست و چیز نخورنده ام

268
 در اسناد علی

این کتاب در کتابخانه
 وزارت معارف و اوقاف
 و صنایع است

بیت از من قناعت کند چنانچه بر غایت گفتند که بر کفایت حصول ترکیب
 بر درویش بر مقامه ابریشم که حب مقام کریم النفس کیسه ابر بر اهل فصل
 و بلاغت طائفه سی انک مجلسند هر برسی نشد که طبر فایک رسم و آیینی در بر
 و لطیفه سوبله در درویش راه بیابان قطع ایستادند و فایک ابر بر در نشد
 و تمش ابر بر از الزبده بر برسی خشر بلیق طریقیه و بر سر سنده بر نشد سوبله که کسک
 درویش دید بر نیم سانسو کیسی فضل و بلا شتم بود قدر و بر نشد او قوام شند بر نشد
 قناعت ایستاد جمع اهل مجلس ارادت و در غنیه سوبله و بر درویش و بر **بیت**
 من کورسند در برابرم سفره نامه ایچون عزیم بر در تمام نامه من کورسند
 اولک تقدیر من کورسند ام در برابر سفره نامه در ضرورت وزن ایچون تمیم ناخیر
 اولند و جانزد که دیده و زخم ضرورت وزن ایچون کلمه در و معنای جسته
 اکا هیچ احتیاج بود قدر و من کورسند مبتدا اوله و مصراع ثانی خبر ترا مثل تدر کسند
 بونده کاف عجم منتهی در ایست سکون و سبک کسر یله در آج و دیگر وجوه معنای
 سفره نامه لامیه عزب عینک و زانک فتحه لریله ارکن معنای در در تمام نامه
 لامیه لرد و حصول بیت انک سفره کسی فر نشونده بن کورسند عوز لریله حای قیوننده
 ارکن کیسی بمعنی ارکن اولان کورسند عوز لریله حای قیوننده نیجه که تحت جکر
 بن کورسند انک سفره کسی فر نشونده انجلین تحت جکر و جانزد که من کورسند
 مبتدا اوله و سفره نامه مبتدا ثانی اوله و در برابرم خبر ثانی اوله و جمله اسمیه
 حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدا اول اوله قدر بر همه پسندیدند و سفره
 آوردند صاحب دعوت گفت ابر بار زبانی توقف کن که بر ستار انم کوفته
 بر بانه میبازند درویش کورسند آورد و گفت بر ستار قول لریله و دیگر اصلنده
 و صف ترکیب آرنده پرست معنای طایفه کتورچی یعنی ملا یوچی صکر خند

جنبه اسم فیلند الف و نون ادات جعفر اکثر حواری جنبه اطلاق
 ابر لریله کوفته در درمده بیچ قیسه سنده ایدر لریله اما الم اول اتی خود طوغر لریله
 با وانه قویب دو کر حقیقته کوفته بو جنبه اولانیه و بر لریله صوبه پیش
 ات جنبه و بر لریله از لریله بیچ قیسه سنده کوفته و سیکر عجم کوفته نید و کورسند
 بیلر ایستاد حصول ترکیب جمع اهل مجلس درویشک میشی کمنه لریله و کینه سفر
 کنور و لریله صاحب دعوت و بر لریله یار زبانی توقف ایله قول لریله کورسند بر بانه
 ایدر لریله ویش با شین فاله درم و دید **بیت** کوفته در سفره من کورسند
 کوفته رانانیه نهی کوفته است بیت اولنده اولانیه کوفته مذکور کوفته و در
 ثانی اولنده اسم مفعول در دو کولش معنای یعنی سفره اند و آلا منی حکم
 کورسند کسره رادات صله نامه نهی بیانیته نهی بوش و دیگر مراد فاقه انکدر
 قافیه ده کی کوفته مذکور کوفته در حصول بیت کوفته شیم سفره اولسون و بر
 بکا کوفته لازم دکل زیر ایول کوفته سینه فاقه انک کوفته در حاکم آج اولان
 کسره فور انک کورسند چیقار زک بولوشون **حکایت** بریدر گفت پیر را
 کنم که از خلا بق بر حمت اندرم از بسیار که بر بار نم همی آیند و اوقات عزیم
 مرا از نزد ایشان نشو پس حاصل می شود گفت هر چه درویش ترا وای
 بده و هر چه نوا بگرانند از ایشان چیز بخواه که دیگر کرد و تو لریله با حوق طرف
 صیقل و صیقل منق معنای در اندر با فاده الیله و کی طریقی نشو ایدر بسیار
 با حوق مصدر که حرف بیانه بر بار نم با حوق صله تر و فعل بایند نه مصدر در کلمه
 معنای اینانه اضافت مصدر که قاعلیه اضافت در هر چه تو کنا کورسند به مقامی
 بویه و انقدر جمیع نسخ و اگر چه غیر ذور العقولیه استعمالی انقدر لیکن ذور العقولیه
 و استعمال اولنور عربیده ماکسی و امی با حوق و عدت و یا تکبر که حرف تعلیل

در این
 کتاب

لا مبهمة نکردند فعل یعنی مستقبل جمع غایب محصور ترکیب بر مرکب بر سره دیدی
 پنجم آید بن که خلافت قدس زخمیده بن زیار نیمه چون کلمه کلزنده زحمت حکیم
 و اوقات عزیزمه الملک کلون کیمیه نزنه نشویش حاصل اولو یعنی کثرت
 ناسدن اوقات عزیزمه الملک کلون کیمیه نزنه نشویش حاصل اولو یعنی
 کثرت ناسدن اوقات مضبوطه و کل بر و بر اول که در و بشلر در المله و دین و
 یعنی مذیون ایل و اول که اغنیا در المله و بر نسنه ایسته که بر دانی سنگ
 المله افکنده چکر نیمه بر و یانکه او غرامیه نر بر امدیو نلر ادا و دین ایلکه لازم کلمسون
 و سیو یانیکه کلمه لرو اغنیا ایسته و دو کثرت و بر مک لازم کلمسون و سیو فور و
 یانیکه او غرامی حاصل ایکی فرود و بیلد بود و جهله خلاص بولور سک بیت
 کرد پیشرویشکر اسلام بود کافر از بیم توقع بر و دنا در چین بکداون
 بودند مراد و بلنچیلر پیشرو و وصف ترکیب را و کچه کیدری دیگر لکره و اسلامه
 انصافت لامیه لور در کافران غم مفتوح او قور بیم توقع لامیه توقعدن مراد اولو
 یعنی و یلنک بر و فعل مضارع مفرد غایب کیدری دیگر اما مراد و چقدر فرار معنانه
 در چین لامیه در مراد سحره چند و در حرف فکر قدر با معنانه و بین چین سوبیش
 یعنی خطا البش محمول بیت اگر که اسلام مک مقدمی اولور سب یعنی لیلی
 و قول غور را اولور سب کافر و یلنک قور قور سندن سحره چند و ک فحار یعنی بولکن
 سکر سب و بلنچیلر در سب و بلنچیلر و دیو خوندن و دور مار فخر بر سر و در و
 و بر و فعل مضارع و نه اخذ اید نلر خطا البش حکایت فقیهی پدر را گفت
 از بن سخنان و لا ویز مشکلمان و در من اثر نمی کند بعلت آن که نمی بینم ایشا را
 که دارم موافق گفتار فقیهی با حرف و صحت پدر را یعنی پدرش را از حرف و کیدری
 و این اسم اشارت در سخنان و لا ویزه انصافت بیانیته در و لا ویز و وصف

در این اسم اشارت در سخنان و لا ویزه انصافت بیانیته در و لا ویز و وصف

ترکیب

ترکیب را ویز بزنه کو کل تعلق ایدری دیگر مشکلمان انصافت لامیه در مشکلمان
 مراد و اعظم و نامحکوم در من در حرف صله در با معنانه با حرف مصاحبت
 سبب دیگر آنه انصافت لامیه در که حرف بیان ایشا را را حرف تخصیص
 الملک دیگر که در اصل و وصف ترکیب را که در فعل معنانه اسد را در
 که آورده و مراد و نقد بر آرنده که در کاف عریک فخیله ایش کتوری معنانه
 مجموع مرکبی فعل معنانه اسم ایلر ایلر ایلر که در از عریک فخیله عمل دیگر پس
 کاف کسریله او قوایملر بولنک حقیقینه و اصل اولو مثلر گفتار در کاف
 کیی و وصف ترکیب نقد بر آرنده گفت در گفت اسد قول معنانه پس
 مجموع کتی کلام معنانه اسم ایلر محمول ترکیب بر فقیه با ماسینه دیدری
 بود و اعظم و نامحکوم کوزل ادا المله و کو کل تعلق ایدری سوزلر بکنا نلر
 ایلر اول سبب که الملک اقوالینه موافق احوالینی کوزلریم حاصل ایشا را
 سوزلرینه او بکار یعنی خلقه که زل بند ایدر اما کند و لور یعنی بکنا نلر
منشوی ترک دنیا بمر دم آموزند و خوشن سیم و غله اند و زنده ترک دنیا
 مصدر ترک مفعولینه انصاف بر مردم با حرف صله آموزند ترک مفعول صریح
 و بمر دم غیر صریح خوشن و اور سبب بونده کند و لور دیگر مبتدا و اقد غله
 جنوب جسنده مستعمله مثل البغادر و آریه و غیر سینه اند و زنده سیم و غله مقدم
 مفعول لیدر و جمله فعلیه خبر مبتدا و در فرائد لور یعنی کسب ایدر لور دیگر محمول بیت
 مذکور و اعظم و نامحکوم دنیا تر کینی خلقه تعلیم ایدر اما کند و لور بکنا نلر کسب
 حاصلی خلقه سوبلر کینی کند و لور ایشا لور بکنا نلر ایشا لور بکنا نلر کسب
 باشد و پس چون بگوید بگیر و اندر کس خالمی با حرف و صحت و را حرف تخصیص
 گفت بونده اسد قول معنانه و اوله مستعمل اوله پس فقط معنانه در الخ

در این اسم اشارت در سخنان و لا ویزه انصافت بیانیته در و لا ویز و وصف

دیگر و تکرار تا اثر الیز دیگر فعل نفی مستقبله مغر و غالبه را اندر ادا ت صلوه در با
 معنای حرف صلوه در معنای دین سهوا بپوشد کیم یک قلند و تا اثر الیز
 دین ظاهر و مباد را اولد که اندر حرف نفی اندرون معنای اخذ الیز کیم به
 تا اثر الیز دین اندر حرف صلوه اولد و غنیه اکاه و کل الیز حصول بیت
 که همان قول اولد ایچق یعنی قولیند کوره فعلی اولما به بعضی قولیه حامل اولما به چونکه
 حلقه نصیحت ایدوب سولیر نصیحت کیم به تا اثر الیز و عالم الیز بود که بدکنند
 نه بگوید چنانچه خود کند حصول بیت عالم اول کیم در که بر امر ایش الیز
 عالم اول و کلدر که حلقه سولینه و کند و سولید و کینی طوعمیه یعنی کند و نصیحت
 اولیه حاصلی عالم عالمیه حامل اولاندرا و لیکر **الناس الیز**
و تنهون النیک بیت عالم که گامرائی و تن پرور کند و خوشین گشت
 کو ایدر کند که بیایه گامرائی و وصف ترکیب در اندرون دکل مراد
 سورچی دیگر و یا حرف مصدر در تن پرورده و وصف ترکیب پرور بر نون بر نونی
 بسلیج دیگر و یا حرف مصدر در عالمه ایدر خوشین مبتدا گشت خبر که اگر کسی
 کیم معنای و ادا ت مفعول رتبه و وصف ترکیب پرورده قول لغوز معنای
 دلیل و تا در دیر حصول بیت عالم که گامرائی و تن پرور لیکر ایلیه یعنی حضور
 نشانیده و بدین تریبه ایلیه سبله مقید اول اول کند و سی خیالدر یعنی تمیض
 و ضایع اولد و پس کیم به ایت ایدر حاصلی کند و با سبله چاره سی بوق باغیز
 نه چاره سی اولد پر گفت امر پس بجز این خیال باطل نشاید و ر از تربیت
 تا صحنه بر تافتن در راه بطالت گرفتن و علمای افضالیت منسوب کردن و طلب
 عالم معصوم از فوائده علم محروم ماندن مثل همچون نایمانی که شبی در وصل افتاد
 و گفت امر مسلمانان چراغی قراره من را بر زنی فاجره بر نشید و گفت نو که چراغ سی

تا اثر الیز
 کیم به

تا اثر الیز
 کیم به

چراغ چه بینی همچین مجلس و عظم کلمه بر از انست اینجا تا نقد بر نید
 بضاعتی نسبتانی و اینجا تا ارادتی نیار سر عادتی بر خيال باطل بیانیته
 تربیت تا صحنه مصدر که فاعلیه اضافتید بر تافتن و ندر یک بعضی
 شجره که در اندرون دو شمش مال بر در طلب عالم مصدر که مفعولیه
 و مقصومه اضافت بیانیته در فوائده علم لامیه هر بر نون به بر نون اولد
 تا تیکر دیگر و یا حرف وحدت و یا تکرار حرف رابط صفت و حل و اولد
 و خاکت فخر لریله صیوق بلخچه در بر چو اشی یا حرف وحدت و یا تکرار کینی
 باء صلوه معنای در قرانین دیگر دین زیاده بعد کتمش در راه میل لامیه
 و ایدر فعل امر جمع مخاطب فلو تو کوز دیگر زنی یا حرف وحدت فاجره فاسقه
 دیگر همچین مجلس و اعط بعضی شجره همچین مجلس و عظم مجلس و عظم
 دیگر کلمه کاف عجمک ضمی و لا مک سکونید نونده و کانه معنای در بر از ان لفظیه
 اضافتی لامیه در بر از مبالغیه اسم فاعله و الف و تون ادا ت جمعه بر نون
 نیجیلر دیگر اینجا یعنی کلمه بر از انده تا حرف توقيت لغز یا حرف وحدت و یا تکرار
 بضاعتی با سیده بولدر در نید و ستانی فعل نفی مستقبله در اینجا یعنی مجلس
 تا حرف توقيت ادا ت افعال با سیده مصدر در اینجا و طلب معنای و یا حرف
 تکرار عادت با سیده حرف تکرار نیار سر و بر نون فعل نفی مستقبله و حصول
 فقیر یک در راه و غنیه بوقوله سوزا سید نیجید بر اراد غل مجر و خیال باطل
 یعنی اولد غلبه و ثقلیه سوزان بوقطن فاسد الیز لاق و کلدر تا صحنه تربیت
 یوزد و ندر رب المکرک مجلسه اعراض الیک و کلبا اهلالت یولین ملوعمی
 مطلق اولد و نون و علمای تا صحنه غلانه نسبت الیک و عالم معصوم طلبند و
 عالم پاک و خالص طلبند و علم فائده نریده محروم قالمق یعنی علمای علمیه حامل

کیم به

و کلمه در ویو عالم مجسمه کلمات تقاعد الجک التقد و کل شول نایبنا کیسی که بر کبی
 بلجیفه دوشد بر حق سنک حالک اگا بگزودیدر از مسلمانر بولیمه بر جراح طوط
 بر فاسقه زن اعماک بوسوزنی اینست در ویدرسن که چراغ کور مر سکه چ
 نه کور سکه فقهه و نه حصه بود در سنک که علما به حسن ظن و اعتقاد خالصک
 بود در پس حلدن نه نور و نمیا کسب ایدر سنک حاصلی علما به حسن ظنک کرد
 کیم علومیه مهندرا و له سکه اچمدور بوجلس و غطه در آرد دکانی کیدر بار
 انده نقد اینهمه سکه بر بضاعت آکا ماز سکه و بونزه بامکه ارادت ضاد و
 کامل کنور میده سکه علم سعاده سعاده و اوماز سکه **فصل** گفت عالم بگویش
 جان بشنود و رکاند بگفتش کردار گفت بونده قول مغفله اسدور عالمه
 مصدورک فاعلیه اضافیه بر با حرف مصاحبت کوشن جان بیانیته و واکر و
 محققدر کاند فعل نفی مستقبل مائیدند بکره فرس و دیگر مائستن و نه دیکر
 سوبدر با حرف صله گفتن مصدر سکن نمیر عالمه را جودر کردار کاف و یک فخل
 عمل مغفله در حصول بیت عالمک قولینی جان قولانیله اینست اگر عملی قولینه
 بکره فرس ده یعنی عالمک فعلی قولینه او بکاز رسه قولینی جانله اجتماع الیه
 انکه موقی گوید خفته را خفته کی کند سیداره مدعی بونده شول جالدر که عالم کجی
 و غور عالم ایدر لیکن علمی بوق حصول بیت عالمک قولینی بر نیجایس و بکا اگا
 مدعیتک و جالک سوزر و سوبدر کی باطلدر زیر او و میسی او بوش فجن او بار
 یعنی جالک کند و به چاره سی بودر با خبره نه چاره سی او نور و جائز در که مدعیت
 حکیم سنائی مراد اوله و گوید یک مقول مصرع ثانی اوله زیر حکیم سنائی خبرت نامم
 فصیده کننده بر بیت ابراد اینست که حضرت شیخ ذکر ایلدر کی مصرع نایبدر
 عالمت خفته است و نو خفته خفته را خفته کی کند سیداره بعالم اندر شیخ و اور

رتبه سجا

بود اوله مرد باید که کیر داند کوشن و در نوشتن پند بر دیوار باید فعل مفرد
 غایب که حرف بیانه کیر و فعل مضارع موز غایب طونا و دیگر را در ادات طرف
 قولاننده طونا یعنی خاطرینه ال نوشتن اصلنده نوشته است در صورت
 وزن اچون حذف و ایضال اوله در حصول بیت مرد عاقل و دانا کیر کیم
 قولاننده طونا یعنی قولاننده ال و متصح اوله و اگر نصیحت دیواره دیار پیش
 ایدر دکل که عالم غیر عالمه حاصلی انسان اولدر که هر نه بردن اولدر سینه
 پدیر اوله پند در دیواره منقوش کور رس عالم غیر عالمه خود بطریق اولی
حکایت مشهوره صاحب دلی پندرسه آموز خانقاه شکست عهده
 اهل طریق را دلی یا حرف وحدت یا حرف صله مدرسه مبالغه اسم مکان
 معرب خانکا در صوفیه کیسی عهدک صحنه و صحنک ایلدر و ایلدر طریقه انشا
 لامته در و ادات تخصیص حصول بیت بر صاحب دل خالقا به نه مدرسه
 یعنی خدا و سترند بر بی صوفیه طریقه یعنی ترک ایدوب علما طریقه دخیل اولدر
 بویله ایدر نیجه اهل طریقه که عهد صحنی کس ایلدر یعنی المرله هم صحت و هم
 و هم پیشه اولمغی عهد اینست کن اول عهد مدرسه است ایلدر و کفتم مبالغه عالم و
 چه فرق بود و نا اختیار کرد در از ان این فریق را تا حرف تعلیل ان اهل طریقه
 مصر و قدر و این اهل مدرسه بر فریق اسم جودر بلوک مغفله حصول بیت
 حضرت شیخ بیورر مذکور صاحب دله دیدم عالمه عابدیننده فرق نه ایدی
 تا کیم اول طائفه و نه مدرسه قومینی اختیار ایلدر یعنی علما از مزه سینی اختیار
 ایلکه مرجع نه ایدر و گفت ان کلیم خوش بدر میرد ز موج وین سعی میکنند
 بکیر و غیر فریق را کلیمدن وجود در مراد خویش اضافت لامته بدر طایفه
 بعضی نسخه به بدر برینه برون دو شمش و میرد برینه میکنند و شمش و

برینه جهد واقع در غریق فعل مفعول معنانه در لغت کیمه و را ادا مفعول
 محمول بیت صاحب دل و دیدر اول اهل خانقاه کند و کلبه بینی موجد چنفا
 اینجا یعنی جهنم عذابند کند و به نور نار را بحق اما اهل مدرسه جهد ایلر که حبه
 غریبی بیلر تحلیص ایلر یعنی کند و به خلاص ایلر کند و غیری عذاب و در تحت حق
 اولانی بیلر تحلیص ایلر که سعی ایلر حاصلی عالم بند بیلر خلقی مناسبت منع ایلر زیر اطران
 طمانتی و دایمی تعیین ایلر پس بود جهل خلقه جنت یولینی کوسر **حکایت**
 یکی بر سر راهی مست خفته بود و ز نام اختیار از دست رفته عابد بر سر او گذر
 کرد و در حالت مستی او نظر کرد و جوان سر بر آورد و گفت و اذ امر و بالفقور
 که اما سر راه یول اوجی و صوفای باشی و یا خوف و جدت خفته بونده یا تمس
 ز نام زانک کسر اید و بانه دیر کینی اختباره اضافت بیانی در از دست رفته
 تقدیر بر از دست نشانی دیر و بر بود و مقدر در عابد یا خوف و جدت بر سر او لا مینه
 باشی او ز رندن گذر کرد و کچر حالت مستیج بیانی او به اضافت لا مینه و او
 عطف ادا ادا ت بشرط غیر جازم مرده فعل ماضی جمع مذکر غایب باللفظ تقدیری
 باهل اللغو در مر و اجواب شرط که اما حالتیله منصوب در جواب یک فاعله و مکرر بین
 معنانه محمول ترکیب بر بی بر یول او چنده مست یا تمس اید و ز نام اختیاری
 الله کیمش اید بر عابدانک باشی او ز رنده که را ایلر و مستک حالت مستیج
 نظر ایلر جوان مست باشین فالر دور و دیر فحان کیم الله قولر بر اهل اللغو
 و صاحب کنا بک یا نند کچه لرفلسرینه مکرر ایلر کلامه کچر یعنی ترک
 احواله اعراض ایلر کلامه و بالمرنه طور و فالر کلامه کچر حاصلی اهل
 لغوک چر کین حاللر یله مقید اولما و فالر کلامه کچر بود بالمرنه و اکتم **نظم**
 ادا رایت انجا کن سائر و خلیما ادا ادا ت بشرط رایت فعل ماضی مفرد

خطا ط کورسک و یکدر فعل بشرط انجا مفعول رایت در فعل ماضی فاعله
 انیم یا نتم و یعنی علم یا نند مهور الفا کناه کار و یکدر کن فعل امر مفرد مذکر
 مخاطب اول و یکدر کانه کیوت دن یعنی نصر یا نیک اجوف و او یسند و استی
 مستر انت سائر الفا منصوب خبر و خلیما معطوفه بر سائر و محمول بیت سخن
 کیم بر کن کار کورسک کنا سینی سائر و کنه و به علم اول یعنی انک حال تعجب
 و تعجب ایلر و یا من تقی کفور لم لا مکرر یا یا خوف و دامن اسم موصول ماضی
 تعجب فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در تعجب یا نند چو کین کورسک لغوم تقدیر
 منصوب مفعولید رقیق نک جمله فعلیه اعراض محلی بوق صله سید اسم موصول
 لم لا مکرر کسر و مکرر سکون یله او فون ضرورت وزن ایچون اصله و لم در مکرر
 فحله لا مکرر فعل تخی استقبال مفرد مذکر مخاطب نیچون کچر سک کور یا منصوب در مکرر
 محمول بیت اول کیم کچر بر امر و چو کین ایشوی تعجب و تعجب ایلر سک
 نیچون یا نند کرامتله و ایلر کچر سک یعنی نیچون یا نند معزز و مکرر کچر سک حال
 بود که خدا و اذ امر و باللفظ مر و اکر اما پیور شد **نظم** متاب امر بارش و در از
 کنه کار و بخت اینه کی در و نظر کن متاب فعل نهی مفرد مخاطب جو بر مه و یکدر
 نایب ندیم نایب ندیم و دینلر خطا ایلر متاب یک روز مفعول صریح و از کنه کار
 غیر صریح یا خوف مصاحبت بخت اینه اسم فاعله بخت اینه بدیم بخت و ندیم
 سهوا ایلر سکر کک یعنی نرتم ایلر کاف عجم باور سینه بدله و یا خوف
 مصدر در خوف صله در یا معنانه و و او ک فحله ضمیر غایب در کنه کار و راجع
 محمول بیت ای عابد و یکی کنه کار و نه جو بر مه نرتم و لطفه انکا نظر ایلر یعنی
 بر مکرر کورسک الله یوز و کی و ندر مه بلکه اکا لطف و رقت نظر ایلر اگر من
 نا جو اندرم بکر در انور من چون جو اندرم و انک کور کن نا جو اندرم و جو اندرم

در سر راه عابد

در سر راه

در این کتاب
در بیان

بوحالینش است که بعد از شهر بند رایت و پردنک خلافتی واقع اولد بر بعضی
بحث و جدل در واقع اولد بر رایت از کور راه و رنج رکاب گفت باپرد از کور
عنا ب حکم در راه لامیه بول یوز رنج رکاب و بول از کور زحمتی دیگر از
رایت که اخلاقی از کور کسبه طایفه سبطی مشکل اولد حاصلی اخلاقی که کور
رکاب طایفه که سبطی قابل اولد از کور زمانه قایم شده بر کسبه پیدا ایدر رکاب اگر
او ک قایم شده بر کور و سنجاق اخلاقی که کور کور و کور و کور و کور و کور
اولد عنا ب از ارفقده حصول بیت رایت بول تو ز زحمتی و از کور و کور
پرد بر عنا ب و خطاب جهتمند و دیر من و نو برد و خواجه ناسیم بنده
بارگاه سلطانیم خواجه ناسیم ترکیده نخری ایدوب خواجه و شر و دیگر نذر
ایکیز بر اقدیر قولدر بر سنگله و کون ادا شمع و یا ویم ادا ت نکلم مصرع نانی
او کی بیانه ایدر حصول بیت رایت پرد بر خطاب ایدوب و دیر من سنگله
و شر بر بعضی بر اقدیر قولدر بر خواجه اقدیر معاشنه در سلطانیه بارکابینک
بنده لری میز یعنی ایکیز بر پادشاه قولدر بر بر من ز خدمت و می بیاسودا
گاه و بیگاه در سفر بودم و هم نفس و ساعت و یا خوف و صحت بر نفس
و بر ساعت دیگر نیاسودم فعل نفی ماضی منکلم و حده گاه و بیگاه و قتل و
و قتل دیگر حصول بیت رایت و دیر من خدمت بر نفس و بر ساعت
اسایش ایدم یعنی دیگر ندیم و قتل و قتل سفر اولدم و نونه رنج
آزموده نه حصار نه بیانه و باد کرد و چهار رنج زحمت آزموده کاه
قسم مغر و مخالف یا ضمیر خطاب و همزه خوف تو تسل صبا مامش
دیگر حصار قلعه معاشنه در حصار صبا مقدمه فرا و اولد که حصار
ایکیز کور وقت سنجاقی ایدر و دیگر حصار و دیگر قصد بله پیش حصار و کسبه

در این کتاب

215

اولان خلق تو فک و اوق و طاش و غیر سینی سنجاقه آتیر و شور و ک
ایکیز شویله اولد که بچاره سنجاق و کور و کور اولد و حصار سنجاق
سک و دیگر غرض بود معاد بر بعضی من بو مختلر بر سب چکیم شوم با و کور و
کتابک بود مقامی بول و قند را با کور و دیر و و زنه خلل و دیر و کور و کور
ایکیز که معلوم اولد که بونک کسب ز کب فرجی نک اصلی اضافیه بر بعضی کور
با و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
نکیز و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
بیکیز ایش حصول بیت پرد بر کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
حصار صو سینی و نه بیانه کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
یوز با صدر حاصلی سب بر مشقت کور و کور قدم من سب پیشتر کسب
چرا حضرت بویشت کسب قدم ایاق سب با حرف معاجت پیشتر ایدر و کور و کور
معاشنی ایدر تقدیر باین خلط ادا ایدر کسب کور و کور و کور و کور و کور و کور
با و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
صلوات و حصار یوز و کسبه ایدر و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
بوز و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
بیانه و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
کسب حصار و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
بویه اضافتی بیانه در با سمن و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
و با ضمیر خطاب حصول بیت بویشت بیت سابقه مذکور اولان خرمی بیانه ایدر
پرد بر کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
در کور حاصلی ایدر و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور

در این کتاب

در این کتاب

شکر دان سفر پای بند و سرگردان فتاد تقدیر رفت نام در با حروف
 دست شکر دان لایق شکر دانند خدمتکار ملائکه سید بر با حروف طرف
 پای بند وصف ترکیب را یا غی با غلو و بگرد سرگردان استعجال لایق و متعجل
 اما بونده مراد بملل آتی تحریک اید و با انواع زحمت که بکشد و حصول میت
 ویر که بن قدر می و قیمتی بیلر خدمتکار لایق و ششم یعنی انواع حقارت
 و هوای حکرم لایق سفره ایام با غلو سرگردان و سر اسیمه کیدرم حاصل
 هر و چهار پنج و المده بم گفت من سر بر استان دارم نه چونو سر بر
 دارم محصل میت پرده را بید و بود کلمات ایشید بیک جواب و بود
 و بدین باشمی استانده طو تارم سنگ کبی باشم گو که طو تارم یعنی
 بنم بود حمت و غریبه سبب یوزم پرد اولوب نگیر اید کند در خاک
 کبی تو اضع اید کند در سنگ کبی کبر و غرور که باشم گو کلرد و کل زبر
 من تو اضع رفعة الله و من کبر و ضعة الله هر که بیرون کرد و افراز
خویشین را بکرد و اندازد بیرون زاید و باطل معطله و کرد و افراز و
 مقدم مفعول را افراز و رفع ایلیم یعنی یو جلده حاصلی کبر و تعظیم کن
 خویشین اندازد و مفعول صریح و بکر و غیر صریح افراز و اندازد و فعل
 مضارع مفعول خائبل و اندازد تار و بکر محصل میت حضرت شیخ سیور
 که باطل و زائد بکر و تعظیم اید کند بی او زره را غور یعنی اید و کی نگیر و
 غرور کند و بی هلاک اید ز بر انگیر خدا به لایق صفت را بحق حکایت
 یکی از صاحب دلائل زور را می را وید که بهم بر آمده و در ششم شده
 و کف بردان آورده گفت این را چه حالتست کسی گفت فلان و در ششم
 داده است گفت این فرومایه بر امن سنگ بر می دارد و طاعت سجده می

از زور و از و ما وصف ترکیب را از مایه ندم زور صنایع دیگر را اندر و باز
 زور از مایه دیر را ادا است مفعول بهم بر آمده فاقیمش و غصبه کلمش
 و از ششم شد چشمه و از ششم و بگرد ماقبله عطف تفسیر و افعدر کف
 گویند که فلان تقدیر فلا شش در دشتام داده است و ششم ویر شد یعنی
 سوگند فرود باید ایچن اصلا یعنی بد اصل و بگرد من تو نک شد بدیده بنم و بگرد
 بر می دارد و قالد و در دیگر ملافت سخن مصدر که مفعول به اضافیه را با حروف
 و حدت می آر و فعل تخی استقبال مفعول غائب استفهامی متضمن کنور می نگیر
 محمول ترکیب صاحب دل و در برسی بر زور باز مگردد که فاقیمش و غصبه
 و از ششم و آخرینه گویند کنور شش یعنی گویند صاحب دل و بدین گویند
 اولد بر کسم و بدین که فلان آنی سوگند صاحب دل و بدین بد اصل نیک
 بنم ملاشی قالد و در و بر سوز ملافت کنور می یعنی بر سوز کنور می
قاف سر بچکی و دعوی مرد بکزار عاجز نفس فرومایه چه مرد درجه ای
لاف سر بچک لایق در اصل طاهره سر بچک فویه و غالبه دیر لایق و مصدر لاحق
 اولق سبیل و آرسیم کاف عجمیه اهل اولمشدر فویک لافینی و بگرد دعوی
 مصدر که مفعول به اضافیه را با حروف مصدر مذکر و دعوی سینی بکزار بک فتمیل
 و کاف بچک سکوئیل ترک اید و بگرد عاجز نفس فرومایه و بیانیته در و عبار
 اعجام اختلاف اید بکر بعضیلر دیر لایق که عاجز مناد او تقدیر بر عاجز و بگرد بعضیلر
 و بگرد فرومایه و بر با خطاب مضمون در تقدیر فرومایه و بگرد و بگرد
 بالو ضم خطاب و بگرد بکر معنای ار لک و زلمکک بنم و فرق بود و بگرد
 یعنی بویکی صفتک بنم و فرق بود و محصل میت سر بچک لایق و مرد لک و دعوی
 ترک اید ایچن نفک عاجز سر لک اید لکک بنم و فرق بود و بگرد لکک

در این کتاب

غالب در فردی غایب و صفت اعتبار اولین فرد و باید که این صفت در کثرت از دست
 بر آید و این شیرین کنی و مردمان نیست که منشی بر روی و کثرت تا معنی
 جهنده و دست معنی و در دست دیگر و منشی یا خوف و وحدت مرد و با خوف
 منشی یا خوف تنگ بر آن فعل مضارع مفرد مخاطب در منشی یا خوف و در دست معنی
 اگر آنگاه که کلام بر آن غرض ظاهر نماید یعنی بر کمال که کثرت شیرین و در دست
 که بکار خبر و عا المیون مرد و عا المیون مرد و کلام اول و کلام که بر آن غرض مشت
 آورده است که یعنی بر کینه یک خاطر بریشان و در منشی نتیجه و این صفت حاصل
 مرد و کلام بر خاطر منشی یا بکار بریشان ایام و کلام **فصل** اگر خود در دست
 بیان نه مرد است آنکه در روی مرد می نیست خود اذات تا کلام بر روی در دست
 و آنکه منشی و کلام در آنکه فعل مضارع مفرد مخاطب بیان تا پیل لامیه
 بیان تا با اشک کلام و یا اصلیه ای که دیگر در عرب جمله و بران که اصلیه
 آنکه که این تر که مکرر بیان اول و در روی مذکور که را جدر مردی یا خوف
 محصولیت اگر فیلک التنبیه و چاک ایام که قادر است یعنی قیل ایام چنگه مالک است
 مرد و کلام اول که نیست که اندر مرد و کلام و است اینست بود یعنی شجاع عتده
 و کرم معتبر در منشی آدم سرشت از خاک دارد و اگر خاکی با است آدمی نیست
 سرشت سنگ و عینک کسری و سنگ کسریه اسم مصدر و در خلقت معنای فعل
 ماضی مجهول و بین مجهول سویش خاکی یا خوف نیست محصولیت منشی آدمی
 او خلق از یک سرشتی و خلقتی خاکند و بر آن حضرت آدم تر اید خلق اول و کلام
 منشی آدم خاکی اندر آدمی و کلام بلکه جانی و با شیطانی بر علی کل حال تحمل و
 تواضع محمود در حکایت بزرگی را بر سید از سیرت اخوان صفا گفت کینه
 آن که مراد خاطر نایران بر مصالح خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند

در دست

خوشت نیست نه برادر است و نه خوشت بزرگی یا خوف و در اذات معنول
 سیرت خوی و خلق معنای در اخوان اشک جمیع در فردا اشک دیگر سیرت
 اخوان صفا لامیه در کینه کلام اشک و با خوف نیست و با اذات تا کلام
 اشک و کلام یعنی اشاعه مرثیه سی اخوان صفا اشک بود مرثیه دیگر آن که
 یعنی آن کس که مراد در خاطر نایران لامیه در در مصالح خود بود و در دست معنول
 بر او بود و در اخوان صفا اخلاق و احوال از منشی صفا فردا اشک کلام
 دید بر و دیگر که اشک اشک سی اولد که با را که کلام مراد منشی کند و مصالحی
 مقدم طوئه و حکما و عقلا و پیش در برادر که کند و مراد و فائده سی قیدنده
 یعنی کند و نفسی هواسینه مقید در او حقیقه نه برادر و نه خصم در برادر
 ناسله سکا نسبت تا که تفاوتی هیچ بود **در بیت** همراه اگر شتاب کند همه
 نوبت دل در کس می بندد که و بسته نوبت همراه بود اشک
 شتاب اسم مصدر در ایویش معنای یعنی بجز همه نوبت در در کس
 صله و با خوف وحدت بعد فعل نهی مفرد مخاطب بظلامه دیگر که خوف را بطن
 بسته و صفت ترکیبی است مانند در نوبت صافی لامیه و در دست معنول
 اگر ایویش اشک بود اشک و کل در بر این کما مناسب و موافق و کلام دیگر
 کو کلامی بر کینه به بظلامه که سنگ است و کل یعنی کو کلامی بظلامه
 اکا کو کلامی بظلامه حاصلی سکا مقید و لامیه سن مقید اوله **بیت** چون بود
 خویش را دیانت و تقوی قطع رحم هم از مودت قریب خویش بود همه
 معنای در اذات تخصیص قطع رحم مصدر که مفعولیه ضایفه رحم را که
 فتحی و حاد مهله که کسریه بر این تر خصایف معنای مودت مصدر و معنی
 معنای قریب یا به این صفت مصدر که مفعولیه در قریب خصایف دیگر معنول

چونکه خصمك در بابت و تقوايی اولیا به یعنی و پیدا و متقی اولیا به
 خصمان مجتهد و خصمك صلاح سنی قطع ایلمك اولی در زیر اجازت و در وقت
 مجتهدی سبیل اگانایع اولوب خلاف شرع مسکنه ارتکاب ایلمه سک باید و دارم
 که مدعی درین بیت بر قول من اعتراض کرد و گفت حق جلد و خلا در کتاب مجتهد
 از قطع رحم نهی کرده است و مودت و در القری فرمود و آنچه تو گفتی
 منافی است گفت غلط کردم موافق قرآن است قال الله تعالى و ان جاءك
 علی ان تشرك بی الذین لك به علم فلا تطعه و امری با حوف و حدیث ان
 حرف بشر را جاهد افعول ماضی تشبه مذکور غایب در مفاصل با بنده تشبیه الغی
 و لایینه را جعد و کاتمبر منصوب متصل علی جاهد به متعلق مفعول غیر مجتهد
 ان تشرك تاویل مصدره محلا مجرور علی ایلمه جار مع المجرور ان تشرك به
 متعلق مفعول غیر مجتهد را محلا منصوب مفعول مرجعی لبس فعله افعال
 ناقصه و علم لفظا مرفوع اسمی و لك محلا منصوب خبری به علمه متعلق
 فلا تطعه جمله فعلیه جواب بشرط محمول ترکیب خاطر موده در که بر مدعی بود
 بنم قوله اعتراض ایلمه و دیدم خدا را کتاب مجتهد قطع رحم نهی
 ایلمه و مودت ذوی القربایه میور مشد و اول که آنی سن و دیگر خدا
 دید و کینه منافی تصور دیدم که غلط ایلمه که موافق قرآن را اگر سکا و لایینه
 زحمت و بر رزم بکاشتریک قوشما که اول نشد که سنگ اکا عالم بود
 یعنی شول نشد که بکاشتریک اولما غه استحقاق اولد و غیبی سلبیه سک و
 انظر سکا تکلیف ایلمه انی بکاشتریک ایلمه صا قن الموده اطاعت ایلمه بیت
 هزار خویش که یگان از خدا باشد و در ایلمه تن یگان کارنا باشد
 هزار خویش باشد که حرف رابط صفت فدایم یک تن یگان خبر مبتدا در که

حرف رابط صفت حصول بیت یک خصم که خدا دین یگان اوله یعنی خدا ایلمه
 استنا اولوب تقرب الی الله ایلمه ایلمه بر یو یکین سبک خصم بر یگان نشد
 بر یگان و جوده فدایم سون که خدا ایلمه استنا اوله یعنی تقرب الی الله ایلمه
 حکایت مشهوره پیر مردی لطیف در بغداد و خوشش را بگفتش دوزی
 داد پیر مردی با حوف و حدیث با حوف سله و گفتش دوز و وصف ترکیب
 دوز بدند بستمق و یکجی یعنی شمعق محمول بیت بر لطیف پیر مرد بغداد
 قیزی بر شمعق به ویر در یعنی اکا کجای ایلمه دوزم و دوزخ من معذربند
 اخذ ایلمه خطا ایلمه مردک سنگدل چنان بکزد لب و خنجر که خون
 از چکیده مردک تصغیر مرد در سنگدل اضافه بیانی در سنگدل
 ترکیب بر طاشش یور کلو و یکدر بکزد با حوف تاکید کزید فعل ماضی مفرد
 غایب ایلمه در دیگر رفا علی تختد مرد که راجع ضمیر و مفعولی لب خنجر
 اضافه لامیه ایلمه که حوف بیانه چکیده با حوف تاکید چکیده فعل ماضی مفرد
 غایب علامه در دیگر محمول بیت طاشش یور کلو و یکدر قیزک دوداشینی
 انجلین ایلمه در که اندین فانه طامد مر با مداد انیم پدر چنان ویرشش
 و اما در رفت و پیر سیدش پیش بونده قیت معالنه در داما و کوکب محمول
 ایرنه سی قبرک با پاسی قیزی اولیه کور در کو یکینک قینه و ابر و و اکا
 کام فرومایه این چه دند است چند خای لبش نه انباشت کای که
 حرف بیاند رسوایی ای حوف نه امنا داسی محذوف تقدیر بر امر مردک
 فرومایه در بد اصل و یکدر خالی فعل مضارع مفرد مخاطب چیز سک و یکدر
 لبش مفعولی انباشت همه رنگ فنی و سکونه نوله لغشه طفا چیت
 ویر لرا با بونده و باخت اولمش در مراد در مطلق محمول بیت نه

در کتب

صورتی که ایچن ایللو بونه دیندینچ چیز بک دو داغینی ایچن دیکلد
 یعنی قیرک دو داغینی سنجی ایچن ایچن بک بونیدینک **بهر اجت** بکتم
 گفتار هنرل بکزار و جدار و بردار **بهر اجت** مزاج میهن ضمیمه
 لطیفه متکلمه و میهن کسر یله مغالعه یا بیدن مصدر نائید هنرل لطیفه و
 جیمک کسر یله کر چکر محصول میت حضرت شیخ بیور که شمع فیلد و خیر قفسه
 سکا لطیفه ایله دیدم خطاب عام طریقله سن لطیفه ترک ایله واندن کر چکی
 اخذ ایله قالدر مقدر مراد اخذ ایلمکد یعنی سکا لایق اولان اولد که بولکلامدن
 هنرل ترک ایروب جزی اخذ ایلمکد اول جنید بیور ووغی بونیکد مضمونید
 خوی بدور طبیعتی که **نست** نرو و جود و هر ترک از دست خوی بدیانیته
 طبیعتی یا حرف و حدیث که حرف بیانیته محصول میت بر طبیعتده که بر ایا خوی
 او نوزدی اجل کوننده غیری کونده الدن کینم اول بر ایا خوی و طبیعت
 اول کلمه انجی خلاص بولوز اول بر ایا خوی اول طبیعت **حکایت** فقهی
 داشت بغایت زشت روز و بجای زبانه رسیده با وجود چهار و نعت کسی
 بنگا کت اور غبت نمی نمود فقهی یا حرف و حدیث و خیری با سیده بولوز
 زشت روی وصف ترکیبی چو کین بوز نو دیکد چهار جیمک فنی و کسر یله فز کلین
 و سواکیا بینه و بر با حرف متکلمه مغالعه یا بیدن مصدر و زو کلام مصدر
 نائیدی عورتی اره و بر یکد و بر ایا به اضافت مصدر که مقولینه و محصول ترکیب
 بر فقهی برفیزی دار بدم غایتله چو کین بوز نو و عورت بزمینه سینه بر شمش
 ایدر یعنی بالقه اولوب حبش کورمش ایدر و افر چهار و نعت وجود و نعت
 بر کیمه مناکه سینه ز خبت کورمزد **زشت** زشت یا سید و بیقی و دیبا
 که بود بر عروس ناز بیا و بیقی و الکت فنی و بانک کسر یله مصدر نواچسند بر

اسم

اسیدر و با حرف زشت پس و بیقی اول فصبه و ایشلن فماشه و بر لرغداد
 مشهده ایشلن فماشه بغداد بر دیکلر کیسی و بیبا نر کچه شیب و دیکلری
 فماشه که حرف رابط صفت عروس کردک اولماز و اول اره و عورت
 و بر لرغداد رجل عروس و امراه عروس و بر لرغداد حرف توصیف لغی زیبا بر ایش
 و ناز بیا بر ایشله محصول میت و بیقی و دیبا فماشله چو کین اولور که بر
 عورت اوزره اولار یعنی چو کین عورت اوزره کوزل فماشله بر ایشله
 بکلم ضرورت با ضریر عقد نکاح حسن استند آور و اند که دران تارنج حکیم
 از سر ندیب بر سید که دیده نایبنا یا نه روشن کورم فقبه را کتفه چاد امانت
 را علاج کنی گفت رسم که پیشا شود و دخترم را طلاق دهد با حرف سله
 اعجاب و بر لرغداد حکیمه مراد کمال رسد ندیب بند و بارنده بر سیرک اسیدر
 محصول ترکیب حاصل کلام امر ضرورت و نکتد دختر زشت رویه و اعجاب عقد نکاح
 روایت ایلمکد در که اول تارنجده سر ندیب طرفندن بر حکیم کمال کدر بر سیدی
 که نایبنا ترک کوز لرغداد روشن ایدر یعنی کور ترک کور لرغداد آچار و در فقبه و دیبا
 کوریکو که علاج ایلمکد و بر قورم که پیشا اولد و قیریمه طلاق ویره **منه**
 شوی زن زشت روز نایبنا به مشور عورت اوزره اضافتی لامه در زشت
 رویه بیانیته مشور مبتدا نایبنا به خبر محصول مصرع چو کین بوز نو وجود تکاری
 نایبنا اولق بکدر که کورب اندر **لوغبه حکایت** پادشاهی بحکم عفات و
 طائفه و در ویشا نظر کورم یکی از این بفر است دریافت و گفت امر ملک
 مادرین و بیبا بحش از نو کتریم و بیعش از نو خوشتر و بمر که بر ابر و بیات
 بهتر در طائفه و در حرف سله و با معنله در ویشا به اضافت بیانیته نظر
 کورم با حرف حکایه دریافت الکلا در دیکلر با حرف مصاحبت و با حرف طرف

نموده اند و این را در کتب
تاریخ و جغرافیه
ملاحظه فرمایند

و جیش عسکر در و بیست با شیده بویل در و بمرکز بقیا منده بویل در
محمول ترکیب بر پادشاه طائفه در ویشانه صفات کوزیل نظر ایدردی
در ویشلرک بریسی حصار که نظر بنی اکلا در و دید برای ملک بیز و جهانزده
عسکر و با عسکر ختم منده سنده اگر کوز و جیش و صفاده سنده خور
و مونه برابر و قیام منده بیکر **مثنوی** اگر کشورک ای و صف ترکیب در ملک
اچو دیکر و با خوف و حدت کشورکاف غریک کسری و سکون لیلین و فتح و اول
اقلیم معاشنه در کامرانده و صف ترکیب در رانیدن مراد سورچی دیکر حاجتمند
منه بیکر فخر ادا ت فاعله رچی معاشنه یعنی حاجتمند دیکر نانه انانیت
فاعله معنوی نانه اضافتی قیلند محصول بیت بوبیت بیت آنیه مرهون در اگر کشور
کش یعنی مرفاح ملک پادشاه کامرانه ایسم یعنی مراد بنی کچینورس و اگر در
بیچاره نانه حاجتمند ایسم یعنی محتاج نانه ایسم در ان سافت که خواهد این
و آن مرد نخواهند از جهان بیش از گفتن برد مرد بونده مصور معاشنه در
زیر آفتاب مفاخره بر در که مصور معاشنه در محصول میت اول ساعده که در
و پادشاه اولیس در جهانزده گفتن زیاد نسته ایلمت بر در یعنی بیکر
گفتن فقط چورفت از ملک برست خواهی که ای خوشترست از پادشاهی
ملکند مراد جهانزده بر حرف ناگیرست سنن معاشنه در قبلیس خواهی برست
ایدر ضرورت وزن ایچون بواسطه برار کتاب ایلمر محصول میت چونکه دنیا ملکند
اسباب آخری بخلیست بیکر یعنی آخره نقل ایلمر ایست بیکر که لایق بیکر پادشاهی
زیر پادشاهی بیکر نیچر در لوسوالی و جوابه و نیچر در لوسوالی و جوابه
بوخلین اولماز ظاهر در ویش عامه ازنده است و مور سترده و حقیقت ان دل
زنده است و نفس مرده زنده از عجز اسکی لباس و منکر موی سترده مولانا

حلیه

در شرح

در شرح

حلیه شودانی و مولانا مصطفی الدین لاری و مولانا صبوحی ابد خلی اضافت بیانیه
ایلمر زنده به عطف ایلمر تقدیر بر جامه مور سترده در بیکر ن طوق نانه جامه دیکر
عبا و کبه کیسی مثلا اما شراح و صف ترکیب طوب جامه به عطف ایلمر تقدیر
کتابت ایلمر محصول ترکیب در ویشلرک ظاهر اسکی بیا لوفت نانه بیکر ن
طوقتمش جامه در اما حقیقتی دل زنده و نفس مرده اولمده **مثنوی** نانه ان که
بر در دعوی نسته از خلق بیکر خلاف کشورک بیکر بر خیزد نانه ان که نرسا بقا
مستشار یعنی ظاهر در ویش مذکور اولمده بویتمده و کرا ایلمر و کرا ایلمر
کیسی بر در تقدیرت معاشنی افاده ایدر در دعوی بیانیه دعوی قبول منده دیکر
اسلوب بجم دعوی و اول کسری که او تو مقدار از خلق نسته متعلقه در با خوف
تشکر و کرا و اگر در تحفظ در بیکر برینه که کرا بازار المرحی نسخ لری الفیاد قلند
غیری معنا جهتی در زبوق اولور کشورکس فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر
اسم اشارتیک مشار الیه بنده را جعدر بیکر با خوف صله بر خیزد فعل مضارع
مفرد غائب فاعله یعنی قیام کوسرده محصول بیت ظاهر در ویش اول دیکر
خلقند دعوی قبول منده و توره یعنی خلقند تقاعد ایدوب دعوی در ویشلرک
ایلمر و اگر مزاج بنده مخالف وضع ایلمر رسم جنگ و جداله قیام کوسرده حاجت
در ویش اول دیکر که دعوی مراد ایدوب خلقک جفا سینه تحمل ایلمر خلقی
عبارتینی مضارع ثانیه قید ایدوب معاشنی خلقند بر نیچر کیسه اگر ایلمر خلق
ایلمر تحمل ایلمر بیکر خصومت ایلمر فاعله و بین بیت مراد بنده در
دیکر و اصل اولماشدر اگر زکوه فرو خلقه ایلمر اسکی نه عارفست که از
راه سنگ بر خیزد بونده که کرا بازار المرحی نسخ لری الفیاد قلند
فرو بونده اشتغال معاشنی افاده ایدر ادا ت اولمده جائز در ادا ت

در بیان

جائز غلطه فعل مضارع مفرد غائب یو والته ویکدر اصل لغت تا نیمه در
طائره بدل اوله رفته که عربیده بعض بر لره بدل اولور زیر الفکر نیده
طایفه رفته که سابقا بر قطعه ایله بیان اولمش ایدر اسباب سنگ ترکیب
اصلنده سنگ اسباب ایدر اضافتله و با حرف وحدت راه سنگ لایمه محصور
اگر طاعتن بر دگر من طاعتی یو والته و عارف دگر اول کیمه که طاعت
یولنده فالقه یعنی در ویلر تسلیم و رضا اولقد کر که هر نه که او کینه کلمه
خدا و محضر عقیقه نامک کر که حاصلی قضا به رضا و بروب توکل ایدر من
کر که طریق در ویشانه ذکر است و شکر و خدمت و طاعت و ایثار و شفاعت و توبه
و توکل و تسلیم و تحمل و کفر و مراد و بلکده و کولکده و اتمه ادینی و شور و کمر
و شکر و مراد و بروب و کینه شاکر اولور شاکر اولمقدور و خدمت مراد
مرادیک مهما امکن قوللو ضمن ایلمکد رفته که حضرت بهاء الدین نقشبند سیّد
طریق ماخذ متنت و طاعت طاعت خدمت عقیقه نقشبندی مقامنده در ایثار
ملک بذل و شفاعت قلبیله اکتفا ایدر و ب شسته رضا و بربکد توحید خدایی بر
لمکدر اولور اوج فساد توحید افعال و صفات و اندر من ایلمکد هر برنده فوای
وار تکین بو مقام استیغاسی دکل توکل الکلمه اجتماع و جذب خلقت الله کینه
بقا مقدر بونورده نیجه قول وار و تسلیم اظهار عبودیت تحمل دنیا ایستینی
بوزین و کوزین اکتتمکد هر که بدین صفتهها موصوفست بحقیقت در ویشیت
اگر چه در قباست اما هر نه کوی به نماز و هوا پرست هوس باز که روزها شب
آرد و بند شهوت و شهها پرور کند در خواب غفلت بخورد و هر چه در میان آید و
بگوید هر چه بوزاناید رفته است اگر چه در قباست هر که نقشبندی هر کس که بدین
وال هر نه و نه مهمل در صفتهها صفتک جمیع در قبا اوی آچین فتنانه هر نه کوی

وصف

وصف ترکیب هر نه زائد و باطل معتلنه در بعض نسخه هر نه کرد و شمس
به نماز و اضافتی میانیه و هوا پرست و وصف ترکیب هوا به طبعی ایل
هوا هوس باز و اضافتی میانیه در هوس ایل و بی یعنی ایل هوس که حرف
رابطه صفت روز آرد و زک جمیع را سلوب غم اوزره بهر ماده یوله در خواب
غفلت میانیه رند بونده مباح و فاسق معتلنه در محصور ترکیب هر کیمه که بو
صفتله موصوفه حقیقتده در ویشیت و لباس فاخره ایدر و اما هر نه کوی
به نماز و هوا پرست هوس باز که کولور کیمه به کنوز رتبت و لیاقتنده یعنی نام
و اوقاتیشی شهوات دنیویه و کجور و کیمه لرین صبا در خواب غفلتده حقیقتده
که او رنابه و او کینه کلمه بییه و هر نه که دلبینه کلمه سولیه رند و فاسق در عباد ایدر
حاصلی در ویشیت غمکه کورده در لباس کورده دکل **فصله** امر در ویشیت هر نه
از تقدر و زبرون جامه با دار و آرد حرف اندامند از صراحتک آخر نه تقدر
اولور در ویشیت مراد دلرو تا ضمیر خطاب بر نه بانک ختمی و تنجیل و فتح رانک و سکون
تا لکه چشلق دیکدر عریان معتلنه و آرمیلنده و آرد و آرد حرف حال بعض نسخه
که واقعه پس که حرف رابطه صفت اولور جامه رنابه لایمه در مجازا دار و برونار
دیکدر و ایلقدن کنایه در محمول بیت امر در ویشیت تقوا دین چشلق اولان کیمه به
زهد و تقوا دین خالی اولان کیمه حال بو که طاعت و جامه ریاک دار و بعضی طاهر
ریا لیا سلبه هر نه مشرک پرده هفت رنگ در مکه از نو که در خانه بود یا دار
پرده هفت رنگ میانیه در رنگلو پرده و اضافتی لایمه در مکه از فعل نهی مخد
مخاطب تومده دیکدر یعنی صاف رفته بو ریا بانک ختمی و رانک کسر یله پرور و جمیع
فرغ و تمیسه او در بلور دیار عربده و شرقی ملکته چو اولور اوجور اولور و غی
فقر استعمال ایدر اول بر جمیع ترکیبی و یوشور لر یعنی رومک و مکر جمیع

کسی بکله همان خسته کسی دوشنور محمول میت قبولیت بدو رنگلو برده سینه یعنی
 قبولیت بدو رنگلو برده آیم سن که او بکده بود با طواریک یعنی سنگ خانیک که
 انوار و انقال و فراشته خالی اولوب فکر کند بود باد و شکم محتاج ک
 قبولیت بدو رنگلو چو قه و دیاقاشند و بکلمش بدو بار قبولیت آیم یعنی
 تقوای خالی اولوب ظاهر ریا السایل مرتن اولوب کیمه ایچر و سی اسبابه
 و فراشته خالی اولوب قبولیت بدو رنگلو برده اصلش خانه به تشبیه ایچش
 بویشتند در فطنی را اید طواریک اید سوبلش **حکایت منطوقه** و بدو کل
 نازه چند دسنه هر کبدر از کبیه **دسنه** کل نازه کبدر کاف و جی کفتمی و تو ک
 سکونی و بانگ فحله قبه معکونه در عرب قریب ایدوب جنبه و بر و جیمه و بانگ
 منته کبدر و یا حرف و صحت از کبیه **دسنه** به منقلقد از بونده یا معکونه و در سوال
 بر قبه نک اوز زنده نازه اولوب بغلو بر نیجه **دسنه** نازه کل کوروم آیر عاوند
 کلستانده ایلک بولونم بر نوع اوزون اولوب اولور که کلکری رنگلو
 ایدر پس اکیاه عبارتی کبدر قید ایدوب معکونی بر قاج **دسنه** نازه کل
 اوند بر بیغن اوزره بغلش یعنی بر مقدار کل بر مقدار کبیه اوزره بغلش
 کوروم و بدین معنده بلغلوسور سوبلش کفتم چه بود کبیه نا چیز تا و صند
 کل شید او نیزه چه بود عا رنده استغفرها خفیری و اربعی نه شید کبیه نا چیز
 تا خوف تعلیل صف کل لایته نیز و شی دیگر اذات عطفه محمول میت حضرت شیخ
 بیوزر کل اولوب بغلو کور نیجه و بدو رنگلو کسی قصبه بر و قوی اولوب از کلک فرس و چین
 طریقه در یعنی دیدم کبیه یعنی لاسی کبیه نه **دسنه** در ناکه اولوب کل صفتد اولوب
 کلک بهشت بن و صاحب اولوب حامی بیانه اولوب کلک مقارن اولوب معکونه
 مجموع بیک معکونه نه فالوده بر اوزره اعتبار بر وار و در که لایشی و خفیر و

حکایت

حکایت

که اول کبیه دنی کل صفتد او نوره و بدین عجب استقامت طبعه مالک بمش
 بویله خوب معنای تصویر ایلک قادر و دیگر است کبیه و گفت خاموش و صحبت
 نکند کرم فراموش با خوف تا کبیه کبست فعل ماضی مفرد غایب کبیه فاعله
 گفت کبست معلوفد فراموش مقول گفت و فعل امر مفرد مخاطبه بسم
 اول دیگر صحبت بشد انکند کرم مقول اولی و فراموش مقول ثانی
 محمول میت شیخ بیوزر که کبیه بدین مذکور کلامی البشید نیجه انقاد و در بانه حاله
 و بدو راسم اول مصاحبت کرم و احسانی فراموش البشید یعنی مصاحبت و
 کرم و لطیفی او و نواز حاصل کرم و احسانه اقتضا ایدر ایدر بنده کلکله بر باغده
 اولوب غمزد که بود کرم و احسانه مظهر و و شمیم ایدر صحبت نکند
 مقدم مقولینی و کرمی فاطمینی اعتبار ایدر معنای مقصوده و اصل و ملکی
 متراج نانی که معکونی ایل کرم سابقه اولوب مصاحبت و دستاوی فراموش
 ایلد بدین تصویر معنای عجب متصرف در **کبست** جمال و رنگ و بویم آخر کبیه
 باغ اویم آخر فارسیده فقر بر و تا کبیه مقامه استعمال ایدر در معراج نایه استغفار
 فقر بر بی افاده ایدر کبیه باغ او اضافت کرم لایته بود محمول میت کبیه و دیگر اگر نیم
 کل کبیه جمال و رنگ و بویم بوی غیب کلک باغینک کبیه و کلمه مقرر اویم
 ایدر صحبت کرمی فراموش ایلد کبیه کلک میانینه صابر بسم غریب و کبیه
 من بنده حضرت کرم پروردگار نعمت قدیم بنده حضرت لایته در و کرم
 بیایته در پروردگار نعمت قدیم لایته بود محمول میت حضرت شیخ کل کبیه
 و کرم معنای مقصوده در تبیلد یعنی کند و کبیه حضرت کرمی کل مقامینه تر بید
 و بر که بن حضرت کرم بیک بنده سیم نعمت قدیم کرم پرورد سیم یعنی خداوند قدیم
 پرورد سیم کرمی اهرم و کرم بنده لطف است امیدم از خداوند محمول میت

حکایت

حکایت

حکایت

اگر کباب کسی بی اثر است و اگر کل کباب صاحب بر اسم خداوند امیرم لطف
 و احسانند یعنی هر حاله و مایوس و کلمه با آن که بضاعتی ندارم سر مایه طایفه
 ندارم بضاعت سر مایه و با حرف و حدیث و با حرف تکبیر سر مایه طاعت بیائید
 و با مذکور کسی حصول میت آنکه بر آنکه بضاعتی بود یعنی با خصوص که بضاعت
 مالک و کلمه سر مایه طاعت قادر و کلمه که آنکه بر ثواب استرا ایدم مصرع ثانی
 اولی بیان اید را و چاره کار بنده دانه چون هیچ و سببش مانند او مبتدا
 و دانه خبر سر چاره کار بنده لامیه رو و دانه مقدم مفعول حصول میت اول خداوند
 بنده سینک است که چار کسینی بیور یعنی استینه در مانده اول و غیر اول
 خداوند بیور چون که بنده یک هیچ و جمله و سبب سی فالیه یعنی هیچ شفعی و ملائقی
 تقدیر چه در مانی آنکه الله در رسمست که مالکانه تحریر آزاد کنند بنده
 رسم حادث دیگر که حرف بیان مالکانه تحریر اسم فاعلک مفعول الله بنده
 تحریر بنده آزاد و ایلمک مفعول مصدر و در تعقیل با بنده حر ایلمک مفعول بنده
 بر بیانیه و کنند مفعول اولی و آزاد مفعول ثانی حصول میت حادث که قول
 آزاد ایلمک قادر و اولی مفعول فاعله آزاد اید را بر بار خدا کسینی آرای ۵۵
 بر بنده پر خود بخشای از حرف ندا بار خدا افند و دیگر رسته که انور سر بیور
 بیت عالم مجد که بر بار خدا باغ ملکست مجد دین ان سزا بر ملکانه با خدا
 بار خدا افند و دیگر بود انور بنده بیت خواجه کل جهان آنکه خدا ایلمک کس
 جادوان بر همه عوار جهان بار خدا پس اصلنده بار را ایدر با ملک و باسی
 ضرورت وزن ایچون حذف اولی در دین ظاهر در که بونی لفظی عربی
 ظن ایلمک خالق معنایه لیکن ظن فاسد ایلمک که بولفظ عجز کسینی آرای
 انصاف بیائید و کسینی آرای و وصف ترکسید را ایدر دین جهانی بزبانی دیگر

و اگر کسی

بر حرف السطلا بنده بر خود بیائید و لامیه در بیخ تر فعل امر مفرد مخاطب
 بخت ایدر دین اسیر که یعنی ترجم ایدر دیگر حصول میت ایلمک کسینی بزبانی افند یعنی
 از عالمی مخلوقات و معنویات مزین ایدر بیخ افند و کسینی ترجم ایدر حاصل
 بر قولی آزاد و ایلمک حادث در بنده سنک بر قولی کسینی ترجم خدا بنده آزاد
 سعد در ره کعبه رضا کسینی امر و در خدا ره خدا کسینی سعد مضاف بر حرف ندا سی
 محذوف ره کعبه رضا لامیه و بیاید بر فعل امر مخاطب طوت و دیگر بر خدا
 لامیه ره خدا بنده و ایلمک مفعول بیله ره لفظی کسینی فاعلک مفعول حصول میت
 امر سعد رضا کعبه سینک بولین طوت یعنی طریق رضا یه سالک اول حاصل
 رضا اوزره اول امر و در خدا بولین طوت یعنی خدا ایدر لای بول که کسینی کسینی
 انبیا و اولیاد بر بخت کسی که سر بنده زمین در که در کسینی با بخت و سنک کسینی
 کسی با خوف و حدت سر بنده مقدم مفعول در بنده مبتدا مفعول در خوف
 تعقیل در و کسینی بیائید و باللامیه در ایلمک اعتبار که و با بول مقدم مفعول حصول میت
 بر بخت بر کسینی در که با بولین بوقودن جویره یعنی باب خدا و اعراض ایدر بر
 غیر بوقودن با غریب کسینی بولما از حاصلی باب خدا و اعراض ایدر بخت
 اولی بولین بر بنده و می مالک لفظ از تا ایدر مایید دین مستفرد یا ایدر بولین اولی
 کسینی یا فتن و نافع دین مستفرد و بینر خطا ایلمک کسینی حکمی را بر سید که
 از شیخ است و شیخ است که امیر من است گفت انرا که شیخ است و است
 شیخ است حاجت میت حصول تر کسینی بر حکم مورد بول که شیخ است و شیخ است
 فتغیسی بکسینی یعنی فتغیسی افضل جواب و بر در که اول کسینی نک که شیخ است
 و از شیخ است حاجت بوقودن بیت نوشت بر کور بهرام کور که دست گرم
 ز بار و زور و زور نوشت اصلنده نوشت استدر ضرورتی و زور ایچون حرف

در کسینی

اداسی سید

و ایصال اولد ریس آدر سیدله همزه کتابت ایدوب مستحبیه حکم اولد سیدله
 کور کاف عجمی سیدله فیردیگر بهرام کور سباقا مفصل بیان اولدور که خوف بیان
 دست کرم بیانیته با دو روز و لایمه در حصول بیت بهرام کور که فیرنده با سیدله
 که کرم الی با دو روز و زنی یکدیگر یعنی کرم واحسانه صادر اولان الی زور صادر
 اولان با زور و یکدیگر **قطعه** خانه خاتم طایه و لیک نابایده جانده نام بلند سیدله
 مشهور خانه قالا و بر یعنی اولدور دیگر حاتم حاتم سیدله اسم فاعل و زنی او زور
 بر مشهور سنی عربک السیدر لیکن عجم تا یکدیگر استعمل ایدر طایه غنی قبیل سیدله
 منسوبه خلاف فیاس او زور و لیک ادا تاضراب تا خوف انتها با خوف علیه
 ایدر عایت و نهایت معنایته در نام بلند بیانیته ملین صبر حاتم را جعد را خوف
 معجانت نیکو و او کتابت و لشور با تلفظ اولان ضرورت و زنی ایچونه با
 نانیته خوف مصدر در حصول بیت حاتم طایه قلم اولدور اما ایدر که یعنی انفراس
 خالده ک نام بلند را بلک مشهور قالدور حاصلی ادر عالمده ایبلکه داستان
 قلدور زکاه مال بدر کن که فصله در زو باغبانیه سیدر بیشتر در ایبلکه و زکاه
 معروف فرآنده الف و او شکله یا زبلور اما سیدر کتابت کند و شکله کتابت
 اولوسه جائیز در مال اضافه فی لایمه در با خوف علیه در بونده طایه مشهور
 مجاز که خوف تعلیل فعله زیاده یه دیر و زرا نیک فتی و زو باغبانیه سیدر
 و ادا تاضراب خوف تعلیل باغبانیه باغبانیه سیدر مراد باغبانیه سیدر
 کیمه در سیدر مراد بود و مقدار ایبلکه اوزم حصول بیت مالک زکاتین
 طایه زکات یعنی مالک زکات ایدر زرا ایبلکه فصله سیدر که باغبانیه سیدر
 بود ایدر اوزمی زیاده رک دیر رک سیدر بکنده شته که مجرب قسیده و سیدر زکاه
 و صور تا نقصان را اما حقیقتا زیاده در باغبانیه سیدر **باب سوم در فضیلت**

قناعت

قناعت مصدر در علم بائنده مالک اولدور غنیه راضی اولماغه و بر لاف فتح بائنده
 و بلنکه و بر لاف که دیر لاف غنیه و زرا نیک فتی و زو باغبانیه سیدر **حکایت**
 خواننده مغربی در وصف بزازان حلب میگفت ایدر خداوندان نعمت اگر شما از انجا
 بود و مارا قناعت رسم سوال از جهانیه بر خاستی خواننده مغربی بیانیته
 و با خوف نسبت همزه وحدت ایچونه طوبی معنایته بر مغرب و بلنجه سیدر و بین
 برب مغربیک ایبلکه صف فایک تشدید بلیه صیره معنایته در مراد و کان
 سیدر سیدر بزازان اضافه فی لایمه در حلیه یه بوبله در حلب جانک و لایکه
 فتح لایله و بار عریده بر معجور مشهور شهر در بزازانیه مبالغه ایبلکه اسم
 بزازانیه سیدر دیگر مراد بزازانیه و الف و تون ادا تاضراب جعد را خداوندان
 نعمت یعنی اغنیای اصحاب نعمت دیگر اسم فاعلک مفعولیه اضافیه سیدر
 را ادا تاضراب تخصیص انصاف عدالت دیگر افعال بائنده مصدر در رسم
 سوال لایمه در عادت سوال دیگر بود و بر خاستی با لر خوف حکایه در
 حصول ترکیب مغرب و بلنجه سیدر حلب بزازانیه سیدر و سیدر مراد
 اصحاب اغنیای اگر سیدر انصاف لایله اولدور یعنی زکوات و صدقات سیدر
 بغیر سوال ادا ایبلکه سیدر و بزازانیه و بزازانیه قناعت اولدور و بلنجه سیدر عادت
 و قناعتی جهانیه قناعت یعنی مرفوع اولدور **قطعه** ایدر قناعت تو لکرم
 کردانیه که و را بر تو هیچ نعمت نیست تو لکرم ادا تاضراب فاعلدر حلی معنایته
 تو لکرم غنی معنایته در میم معنایته بزازانیه کردانیه فعلیه مقید در سیدر منسوب
 متصل معنایته کردانیه کاف عجمی فتیله فعل مرفوع و مخاطب در بونده نصیر
 معنایته افا دایر سیدر مفعول اول و تو لکرم نایبی سیدر غنی ایبله و یکدیگر که خوف
 تعلیل و را کار سیدر زو باغبانیه اضافه فی لایمه در حصول بیت قناعت مجاز اخطا

حکایت

ایدوب پیور رای قناعت بنی غنی ایلد زیر اسندن اوتنه واکار هر هیچ
 نعمت بود یعنی جمیع نعمتک منتهی سسک کنج صبر اختیار لغایت
 هر که صبر نیست حکمت نیست **کنج** کاف عربک فتجله بوجهد که عرب زاده
 و بر و کاف بکاف فتجله خوانده معطلند مد بونده ایکسینه دمساغ وار صبر لغایت
 بیانیته و مبتدا اختیار لغایت لامیه و خبر محمول بیت کنج صبر یعنی صبر بوجای و یا
 صبر خزینه سی لغایت ناکه مختار بر یعنی حکیم مشرب کر که کنج صبر اختیار لامیه
 زیرا هر کس که صبر بود قدر حکمتی بود یعنی کنج صبر اختیار لغایت ریس
 هر کس که انک مختار بر یعنی اختیار ایلد حکیم مشرب **حکایت** دو امیر زاده در
 مصر بودند یکی علم آموخت و دیگری مال اندوخت آن علامه عصرند و این
 عزیز مصر گشت پس این توانگر چشم حفات در فقیه نظر کرد و گفتی من
 سلطنت رسبدم و تو همچنان در مسکنت بماند گفت اگر برادرش گفتم
 بار بر تو بمانست که میراث پیغمبر این یافتیم یعنی علم و تو میراث فرعون و امان
 یعنی ملک مصر آموخت و اندوخت بوا یکی فکله قیاس با حکایه اولی ایدر
 بعضی نسخه داند وخت دیکره عاقبت الامر و اقدار ان اسم ایدر
 کاسب علمه و این کاسب مال علامه عصر لامیه در مبالغه صیغه سپرد مذکره
 و مؤنثه صفت اولور عصر زمانه دیر لر عزیز مصر لامیه در با حوف مصاحبت چشم
 حفات بیانیته در حوف صله فقیه یعنی کاسب علم فقیه برینه فقیر یازان متین
 صحیح مخالف باز مشر کوردم و گفتی بالور حوف حکایه در با حوف صله سلطنت
 پادشا هلقدر همچنان اولگی کسی و بکدر یعنی کسب علمدن اول نیجه که مسکین ایدر
 کنه انجلیس مسکین سک و بکدر مسکنت مصدر در شکر نعمت مصدر کنه مفعولیه
 و باز بنه انصاف لامیه در بار بر عید و خالق معطلند در یعنی علم بوقیست

زاده مسکنه

226

میراث فرعون لامیه با مانع و زیر فرعون در بزر که فرعونک ربوبیت اول
 اقرار و اعتراف الیمن و دعوی الوهیتی تصدیق الیمن با مانع
 ملک مصر بوده سنجیدر محمول ترکیب مصره یکی بکدره وارید برسی
 کسب علم ایدر و برسی کسب مال عاقبت اول علامه عصر اولی
 و بوعزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بو غنی فر و اش عالم فردا لایحه
 کنوز یله نیاز در و دیر در برین سلطنته ایدر شدیم و سن اولگی کسی سکنده
 خالده ک عالم دید برای فر و اش خد انک شکر نعمتی نیم او ز رجه در که انبیا
 میراثی بولدیم که العلماء و رنه الانبیا در و سن میراث فرعون و مانع که امر
 بر زمانه بوسلطنت سبیله دعوی الوهیت ایدر در **مثنوی** من ان مور
 که در باجم بمانده نه زینورم که از بنشیم بمانده که حوف رابط صفت در
 حوف طرف باجم میم معناد بمانده فعلیه مقید در ضمیر منصوب متصل معطلند
 بمانده فعل مضارع جمع غائب او وار لرد بکدر یعنی چکیز لر زینور راری جنبه
 دیر که حوف رابط صفت فیس اول ایلکدر که آری و غیر بسی انکله سو فار
 نبش برینه دست یازان اولی و انسی سینه ایش با حوف ناکه بمانده
 فعل مضارع جمع غائب ایلکدر بکدر محمول بیت بن و اول فر نیجه کم بنی
 ابقده چکیز لر یعنی اول حفرم که حفات نمده بنی پای مال ایدر لر اول اری
 و حکم که نبش حفر ایلکدر لر یعنی اول موز در دکلیم که مطلقه طر بنده فر باد
 ایدر که کجا خود شکر این نعمت کورم که زور مردم آزار مردم **ه**
 خود اداوت ناکه شکر این نعمت مصدر کنه مفعولیه اضافت در کورم
 فعل مضارع متکلم وحده ادا ایدر رم دیکدر بومعنا یا و لانه کورم انک
 بار بوس و الله یازان لر بوا و ایه سینه لر ایش که حوف بیانه یعنی بیانه

حوف

زور مردم آزاد مصدر که مفعولیه اضافیه مردم آزاد وصف زکبیر
 مردم انجید یکی دیگر و با حرف مصدر زورم طوقام یعنی نیم بود و حصول بیت
 بود غنک شکر بنی فنده ادا اید مردم یعنی ادا اید مردم که مردم انجید یکیک
 مردم بود و در بعضی کیمه نه جفا و ادا اید که قادر و ادا و نیم بر غنیمت غنیمت
 بود غنک شکر بنی فنده ادا اید بیلورم یعنی اید مردم **حکایت** در روشی
 شنیدم که در آنش فاقه مسوخت و خرقه بر خرقه میدوخت و تسلی خاطر خود
 بدین بیت میکرد آنش فاقه میانه فقر آنش دیگر خرقه بونده پاره معانه
 اولگی خرقه بر بند رفته یازان یا شدن باز شد **میسوخت** و **میدوخت** و **میکرد**
حکایت حال ما سیر در شکی تفعل یا شدن مصدر در خاطره اضافتی مصدر که
 مفعولیه اضافیه و خود لایحه محمول ترکیب بر در روشی ایستادم که فقر آنش
 بانار و و پارد پاره اوزره دیگر در بعضی بخار در و کند خاطر بنی بوشید تسلی
 اید در **میتبانه** خشک قناعت کنیم و جامه دلنی که بار محنت خود بیک
 بار منت خلق **نهان** خشک بیانیته جامه دلنی که بویله که حرف تعلیل بار
 محنت خود بیانیته و لایحه در بار منت خلق و بویله در حصول بیت قناعت
 قناعت اید روز و یا اید لم فعل مضارع و با فعل امر اول و غنی فقر اخذ سبل
 یعنی لباس فاخر استمر ز بر اکنده و مختصر بوی که بیک خلقک منتهی بویکنده یعنی
 خلقک نفایس و لباسی ایچون منت دار و املقده محنت دار فقر و قناعت
 اولق بیکر کسی گفتش چه نشینی که فلانی در بین شهر طبع کریم دارد و کرم
 عجم میان خدمت آزادگان بسته و دله ها نشسته اگر بر صورت حال نو
 مطلع کرد و با سر خاطر عزیزان منت دارد گفت خاموشی که در نشینی مردی
 که حاجت پیش کسی بردی که گفته اند کسی با حرف و صحت گفتش شین شین

ای

در پیش را جعد که حرف تعلیل فلانی بونده شخصی ذوی العقول که گنایند
 کرم عجم بیانیته در کرم عام معنایند و با حرف صله خدمت آزادگان مصدر که
 مفعولیه اضافیه زور دله ها لایحه در مجاز صورت حال تو لایحه زور دله ها
 باء عجم حفظ معنایند و در خاطره اضافتی مصدر که مفعولیه زور و عزیزان
 لایحه خاموش فعل امر مفرد مخاطب اسم اول و یکدیگر که حرف تعلیل نشینی
 مصدر در بویلق و یکدیگر که حرف تفخیر من معنایند حاصلی من تفصیلیه در
 حاجت بز و نیک مقدم مفعولیه و پیش ظرف مکان و کسیه اضافتی لایحه در
 و با حرف و صحت محمول ترکیب بر کیمه در و بشه ویدر نه او نور رسک که
 فلانی کیمه بوشهره طبع کریم و کرم عجم صاحبند آزاد لایحه یعنی بویله خدمت
 بل بگشت اگر رسک صورت حال که مطلع او نور سه عزیز لایحه طبعی رعایت
 یعنی بویله عزیزک خاطر بنی رعایت ایلمی جانیته منت در و بشه ویدر اسم اول
 زیرا بویلق و اولمک بیکر کیمه او کینه احتیاج المذوب غرض ایلمی که بیکر
فصل هم رفته دو ختن به و الزام کنج صبر که هر جامه رفته بر خوجکان
 رفته بونده بامه معنایند در دو ختن مصدر در بیکر معنایند رفته مقدم
 مفعولیه البدر الزام کنج صبر مصدر که مفعولیه و بیانیته اضافتی البدر الزام
 افعال یا بونده بر نشسته بر نشسته به یا بشد رفق بونده مراد کنج صبر بر نشسته
 لازم ایلمی که بیکر صبر ملازم اولمقده صبر کنج اضافتی استعاره طریقیه در
 زیرا صبر کنج بوجاشی و ملازم نهایی و نور ب صبر ایلمی که بوجاشی مجاز کنج صبر
 ویر لایحه بونده بوی که قبلیس ایلمی الزام بونده اعتناق معنایند در وین مقام
 مستحب بویلس زیرا اعتناق و جعفر که عجم در اغوشه تغییر اید اولی به
 الزام که معنایند الزام که دکل کرم من تفصیلیه معنایند در بعضی نسخه که بینه

ای

از واقعه را صحیح بود و لغیر اگر چه که اکثر نسخ در ذکر واقعه در هر جامه لامبته
 رفته بودند که با رسیدن که اندر حسب حال و یا عرض حال یا زوایا کار
 صورت را بر خواجگان لامبته در اگاه بر فتنه دیگر نوشت بودند نوشتن
 معنائی در محمول بیت یا به نام او زره دیگر و نفس صبر و یگانگی
 ایلمک بگرد جامه چون اگاه بر فتنه رفته و عرض حال یا زوایا یعنی کمال
 لباس کیوب بر بوجده صبر ایدوب او نور منی خواجه لوله لباسی ایچو غرض
 حال یا زوایا افضل و احوال و حقا که با عقوبت دوزخ بر ابراست رفتن
 بیای مردی است یا در بهشت **ه** بو حقا لفظی عربی قسم و استعمال
 ایدر حقیقت حال و حقیقت امر و بیکی بده قسم معناسیده مراد اول
 تخمیلی و ایدر که خوف یا خوف مصاحبت عقوبت شکوه معنای در درخته
 انصاف لامبته در با خوف مصاحبت یا مرد و اصل طایفه شفیق و معاین
 معنای در فتنه که یونسانده یورسلر **بیت** یکی گفتن ای مجلس آرا مرده
 که بود اندرین مجلس است یا مرده یا و مصدری لاحق اولفله شفاعت معنای
 افاده ایدر فتنه که لسانی دیوانه واقعه **بیت** خود کرده ایلم لسانی درست
 در است **ه** در خبر پای مردی و بهمت تدبیر ایلم پس بونده پای مرد و پای مردم
 یا زوایا مذکور اصل و اصل اولیا مکر بهمت یا به انصاف لامبته در در خوف
 صلیه در با معنای محمول بیت حقیقت حال که جهنم عذابیل بر ابر و زوایا
 شفاعت و معاف و نیل جنته کینمک یعنی غیر بلوغ و عنایت و نیل حضور
 و ذوقه و اصل اولی جهنم عذابیه مغایر اولفله **بیت** یکی از ملوک عجمی
 حازق بخدمت معظنی علیه السلام فرستاد سالی چند در دیار عرب بود کسی
 بجزئی پیش او نیامد و معالجی از او در خواست روزی پیش سید الانبیا

بسیار از این نسخه است

در این نسخه

علیه السلام آمد و نگه کرد که مرا برای معالجت اصحاب فرستاده اند و درین
 مدت هیچکس بمن التفات نکرد و با خدمتی برین بنده معیشت بجای آرم
 رسول علیه السلام فرمود که این طائفه را طریقت که تا انشها غالب
 نشود چیزی نخورند و هنوز که انشها باقی باشد دست از طعام باز
 دارند حکیم گفت اینست موجب نذر سنی پس زمین خدمت بسوزد
 و برقت حازق ما هر دیگر کسی با حرف و حدیث یا حرف مصاحبت بجز
 با حرف و حدیث و یا تنگی معالجتی با سیده بود در در خواست در حرف
 تا گید روزی با حرف و حدیث که کاف عجمک کسر لکاب معنای در
 مرا بیتی دیگر برای معالجت اصحاب برای با داصلیه ایدر ادا و تعلیل معالجت
 انصاف لامبته در و اصحاب به مصدر ک معنای انصاف در درین مدت
 بود روزمانده که بودند او نور دم هیچکس هیچکس دیگر زنا حرف تعلیل معنای
 با حرف و حدیث بجای آرم برینه کنورم یعنی ادا ایدم دیگر طریقت یعنی
 قاعده با حرف و حدیث که تا حرف و حدیث ما دام معنای و هنوز که بود حرفی
 هنوز و صکره یا زوایا صکره یا زوایا صکره یا زوایا صکره یا زوایا صکره یا زوایا
 لغت و کیر و کیر دیگر اما مراد ترک اکل ایدر دیگر معنای قدیمه در دارند
 و شمشیر یا زوایا بدلی پس بداند دینه اعتراض ایلین کند و معنای
 بر ایلمی ادا و مقصود بر در موجب حیمک کسر لکاب سب دیگر نذر سنی
 انصاف لامبته در و با حرف و حدیث معنای در دارند ک معنای کیر و طوئر و دین
 معنای کیر و طوئر معنای حصول ترکیب عجم یا دس یا بریند بریسی بر حازق طلب
 حضرت پیغمبر ک خدمتیه ارسال ایلد بر کیر کیر میل و یا عوده و کیر کیر
 طریقتیه او کینه کینه بر یعنی اصحاب کینه بونی بجزیه ایلد کیر کیر بوند

224

در این نسخه

در این نسخه

بر خدایتی دارم و در پیوسته و نودین بر معالجه و طلب ایلدیر بر کون
 حضرت سرور کائنات فتنه کلمه شکایت ایلدیر که بنی معالجه اصحاب
 ایچون ارسال ایلدیر و بوقدر مدت که دبار عیده اولدم هیچکس بجا
 التفات ایلدیر تا بر حدیث که بونده نک اوز زینه تعین اولمش و ادا ایلدیر
 حضرت بنور در که بولانقه اصحابک بر قانولر وار در مادام که استنها
 غالب اولمیه بر سنه بیه و الا آن استنها لور باقی ایلن اللربنی طعاعید
 چکر حکیم دیدی سخت و تندرستلو که سبب بومعنا و راندر سلسله زمین
 او پیر و کینه **مشوی** سخن انکه کند حکیم آغاز با سرائشست سورته و از
 سخن کند مقدم مفعولیز را آغاز ابتدا و دیگر و مفعول ثانی سید یا حرف
 عطف را و و ام معانسه انگشت بر مقدار کامر اوالد و حجاز مرسل طریقه
 سرائشست بر مق اوج دیگر بونک کسیرا منافقه و اوقوز و زن تحمل
 ایلد و کی برده سرائشست کند مفعول اولی و سوی لقمه لامیه و مفعول ثانی
 و در از ثانی در از اولک فسخی و کسر لمر اوز و نه دیگر محمول بیت بوییت
 و نشر طریقه مابعدینه مرهوندر پیور که حکیم سوزده اول وقت ابتدا
 ایدر یعنی سوز سوبلکه اول وقت باشلر و یا لقمه چائیه بر مغین اول وقت
 اوز اول یعنی اکل ایلکه اول حبیده ایترا ایدر که زنا گفتنش خلل زاید
 باز ناخور و نشین جای آید که خوف بیان ناگفتن سوبلکم و نشین ضمیر
 حکیم را جعدر خلل بونده ضرر معانسه در زاید فعل مضارع مفرد غائب بونده
 طوغه دیگر را بیدرند یعنی صادر اول با خوف عطف ناخور و نه هیچکس
 بنه حکیم را جعدر با خوف صلیه چانه کلمه مراد مخممه به قریب اول و دیگر
 محمول بیت حکیم سوزده شول و مرده ایترا ایدر که سوبلکم ضرر منبت

اوله و بیکه البین اول وقت اوز در که بیکمده مضطرب اوله یعنی محض
 قریب اوله لا جوم حکمتش بود گفتار خور و نشین تندرستی اوز بار
 لا جوم لاشک و لا شبهه دیگر حکمتش بن معانیه گفتار و مقید در
 گفتار شش حکمت بود دیگر اولوز میندا و خبر طریقه خور و نشین مبتدا
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تخته خور و نه راجع ضمیر در و تندرستی
 مفعول اولی و بار ثانیسی و جمله فعلیه خبر میندا در بار حاصل و نتیجه معانیه
 محمول بیت حکیم مذکور یعنی ایدر بیکه بوق که گفتاری حکمت اولوز و سی
 تندرستلو حاصل و نشین کتور یعنی کلامی محض حکمت و طعاعی اکل ایلدیر
 صحت اولوز **حکایت** بیکه توبه بسیار کرد و باز لاشکشی تا یکی از مشایخ
 بدو گفت چنین میدانم که بسیار خور و نه عادت دارم و قید نفس از موی
 بار کتور است یعنی توبه و نفس را چنین که توبی پرور و رنجیر یک لاند و ایدر
 که ترا پدر یکی میندا توبه کردینک مفعول اولی و بسیار ثانیسی و جمله فعلیه
 خبر میندا در و جمله اسبیه مستانقه در و توبه بسیار را صاف ایدر
 وجه الجمل و باز لاشکشی تقدیری توبه را باز لاشکشی در یا حرف حکایت
 تا جائیز و در که حرف انتها اوله الیه معانیه و جائز در که حرف تعلیل اوله قید
 نفس لامیه در نفسک باعی دیگر بار یک با عریه و آنک کسر با انچه
 در و ترا دات تفصیل انچه رک دیگر یعنی توبه حضرت شیخ مذکور شیخ
 قید نفس قولینی تفسیر بر و نفس را چنین که توبی پرورم و اوز حرف حال
 نفس می پرورینک مقدم مفعولیز را اوات مفعول پرورم فعل مضارع
 مفرد مخاطب پروریدند رنجیر موسر مناسبتیه مذکور و در یک لاند با حرف
 تا کید کساند کاف عجب قتی و سبک فحیل فعل مضارع مفرد غائب کسبیه

در سوره
 الاحقاف

قرار دیگر و آید فعل مضارع مفرد غائب در آید نند و فاعلی روز بر کون
 کلور یعنی بر کون اولور که حرف بیانه و با حرف صفت تراستی دیگر را حرف
 تاکید در و الکت فخی و کسر بیه و رانک فخیله فعل مضارع مفرد غائب در و
 محمول ترکیب بر کیمه خوبی تو به ایدر و کسه صیروی حتی مشایخک بر
 اکا ویدر شوبله اکلارم که حرف محاکم عادتکد حال بود که نفس فیدی که تو به در
 قبله ایچره که و نفس شو بخلین که سلسرک ریخه قرار و بر کون و افع اولور که
 سنی بر تار بیت یکی بجه اکو کن می پرورید چو پرورده شد خواجه را پرورده
 بجه با عوی و جیم عجمکد و بر لور و پرورده شد به ضرورت وزن ایچو کلشد
 که که اضافتی لامیه در می پرورید حکایت حال ماضیه سلسر و دیگر چو حرف
 تعلیل پرورده شد سلسر و دیگر زیرا اسم مفعول انکره افعال عامه نیک بر بیه
 مقید اولاهندر گاه اولور که قبله حذف اولور فریه قائم اولور و غی پرورده پس
 سلسر اولور و دینلر به تحقیقده اکاه دکل ایچش خواجه و نه مراد صاحب
 و را اوات مفعول بر حرف تاکید در و فعل ماضی مفرد غائب بر تدر دیگر محمول
 بر کیمه قور و انیکینی سلسر و یعنی تریه ایدر و چون که تمام سلسر یعنی
 پیور صاحبی بر تدر یعنی هلاک الیدی حکایت در سیرت اردشیر بابکان
 آمده است معلوم اولور که شاهنامه در مسطور اولان اردشیر یکیدر بر
 اردشیر بن اسفندیار که کتابشاه که اسفندیار و بنین تن و بیکله
 بریسی در اردشیر بن ساساندر که بابکانک قیزی او غلبه زریا بابکان قیزی
 ساسانه و بردی و اردشیر اندن منوکر اولور اردشیر بابکان قیده احترام
 اردشیر بن اسفندیار دیکه اردشیر بن بابکانک بدیجی جدا علا سیدر و معلوم
 اولور که حضرت سید الانبیا و اول بر پادشاهک فوئنده صکره و ارب سلسر

اردشیر
 و سلسر

قالکله ساسانلر و نه بر سنی الوب پادشاه ایدر و در اقامه خلافت
 و ک حال بوبله ایدر اندن صکره بوقانون مرفوع اولور فاحفظکله حکیم عرب
 بر سید که روزی چه مایه طعام باید خورد گفت صد درم سنگ کفایت این قدر چه
 قوت و در گفت هذا المقدار بجمک و ما زاد علی ذلک فانت حامله یعنی این
 قدر را بر بار می دارد و هر برین زیادت کنی تو حامل آئی بابکانده بابکانده
 نام پادشاهک بکلمه یزدن بر سیک اسیدر پس بابکانه جمع ظن البین اصل فقه
 بیلر انجش حکیم فقهی یاز و صد تله ایراد البین جمع نسخ لره مخالفه یاز و لغیدن
 غیر معنسی بوقدر روزی یعنی هر روز مایه بونزه مقدار معنسه در درم درم
 معنسه در صد درم سنگ یوز درم طالس و زنی دیگر قدر فاک و والک
 فتحه لوبه و سکون و الله بر معنایه در یعنی مقدار معنسه هذا اسم اشارت
 محلا مرفوع مبتدا المقدار لفظ مرفوع نفعه و با عطف بیلر بجمک فعل مضارع
 مفرد مذکر غائب فاعلی هذابه راجع تخته ضمیر و کاف ضمیر منصوب متصل مفعول
 و جمله فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله استیه نیک اعرابن محلی بوق
 جمله مستانقه و و حرف عطف ما لذر معنسه اسم موصول محلا مرفوع
 مبتدا و فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تخته مایه راجع ضمیر علی ذلک
 جار مع المجرور زاده متعلقه جمله فعلیه اعرابن محلی بوق جمله سیدر مانک
 فانت قائم به اسم موصول اولور و غی ایچون خبره داخل اولور است ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا حامل لفظ مرفوع خبر ضمیر محلا مجرور و مضاف
 الیه جمله استیه محلا مرفوع خبر مبتدای اولور که اسم موصول در و جمله
 اعرابن محلی بوق معطوفه در جمله اولیه حضرت شیخ بو عریج ترکیبی شیخ طریق
 پیور یعنی این قدر بود مقدار دیگر همی با حرف تاکید زیادت معلوم اولور که

اردشیر
 و سلسر

مصادر او غنیده واقع اولای تا لری خوب گرد باز از واگانا مربوطه در
اما عجم گاه با درسمی شکسته بازار او قور و گاه او زون بازوب تا او
دولت و سعادت بازار کسی و پونا به نام مطول و بر لقا حفظ جمال اسم
فایده مکمل معقولیه اضافیه و با ضمیر خطاب محمول ترکیب ارد شیرین با یکا
احلاق و اطوار نوده و از اولش در بعضی الکتطریضه مذکور در که عرب کجاست
که کونده نه مقدار طعام بیک کر که حکیم دیر بود در هم طاس شیر کفایت
ارد شیر دیر بود قدر نه قوت و بر بعضی بدنه بود مقدار برتری حکیم دیر بود مقدار
کو تورو بود مقدار زدن زیاده سن کو تورو رسد یعنی بود مقدار طعام سنی باقی
او زره ملو نادر حاصلی قیام بدنه کافیه و هر نه که بود مقدار او زره زیاده رسد
سن الکت محاسبه دیگر **ریت** خوردن برای زمین و ذکر که در دست و معتقد
زمین از بهر خوردن است خوردن مانند اما بعد از خبر بر اسم او است تعلیل و رسته
اضافتی لامیه در فقه که دنگ مقدم مفعولیدر تو مبتدا معتقد خبر از افعال
اسم فاعله که حرف بیان زمین مصدر در دیر بیک معقلنه هر از او است تعلیل
خوردن و اضافتی لامیه در محمول میت بیک بیک حیاته اولوب ذکر حقه مفعول
اولی ایچوندر سن اسم معتقد رسد که حیاته اولی بیک بیک ایچوندر یعنی
صانع اولی طعام اکل الیک ایچوندر **نکات** در ویش خراسانی ملازم صحبت
بلکه در سباحت گردندی یکی ضعیف بود که هر دو شب افطار کرد و در آن و کرد
قوی که روزی سه بار خورد و قضا را بر در شهر نه مت جاسوسی گرفتار آمدند
هر دو را خانه کردند و درش بکل بر آوردند بعد از دو هفته معلوم شد که
به گناهند در یکش او قوم را دیدند مرده و ضعیف جائی سلامت برده درین
مکانند حکیم گفت خلاف این عجب بود که آن یکی بسیار خوار بود طاقت به

به نواب

به نواب نه داشت بلکه شد و آن دیگر خوشن دار بود بر عادت خود مبرک
و سلامت نماید خراسانی یا حرف نسبت ملازم صحبت اسم فاعله مصدر
اضافیه ملازم اولش که حرفی زیاده الین زاید الیمش و یکد کرد مصدر که
مفعولیه در سباحت سبک کسر به مصدر در سباحت سبج و بعضی ضرب
باینکه اجوف باشند کینک و یکد و با معقلنه گردندی یا حرف
حکایه بهر یا حرف طرف و هر از آن تخمین افطار لغتده صومی ایچوندر اما بود
مطلق اکل مراد و افطار بر یاد و حدیث ایراد الین زاید الیمش کرد و با حرف
حکایه در قوی و صکره بر بود مقدار در که حرف تعلیل روز بوزنه خوردنیک
طریقید و با حرف وحدت سه بار اچ کرده دیگر خورد و با حرف حکایه قضا را ناکهانی
و یکد بعضی شخه و اتفاقا دو شمس در شهر لامیه و با حرف وحدت با حرف مصاحبت
سین متقن نه مت جاسوسی لامیه و با حرف مصدر بخانه بعضی شخه در خانه
دو شمس در حرف مله در با معقلنه و با حرف وحدت و هر حرف توکل بخانه به
الیدر یعنی حبس الیور درش خبر خانه به را جدر با حرف مصاحبت بکل بر
آورد و با بچله با پر لری و لوار آورد و لری بو معنا بر حرفیه مستعمل رس در حرف
باز الیور استعمالده اکاه و کل ایمل عجب بود که حرف تعلیل بسیار خوار
ترکیدر حرفی بیج معقلنه طاقت به نواب مصدر که مفعولیه اضافیه در نواب
بوزنه التراما آریق معقلنه در فونک لغتده مذکور و اولای معالربنی بوزنه جمع
ایدوب حله مناسب و ملازمینی تعیین الیمش بوزن نواب زاید الیمش الیمیه نه
اعتراف الیمش معترض اولش با سسی حرف مصدر در خوشن دار و وصف
ترکیب پر کنند و بی حفظ ایدی یعنی برهنه کار که طعام اکل الیک زیاده تعلیل در
بلکه احتمال او زره اولور در سلامت با حرف و با حرف مصاحبت محمول ترکیب

رایجی

رایجی

رایجی
و کردار

رایجی

خواسته در پیش بر بزرگ منجمله ملازم اولوب سیاحت ایدر ایدر
 متجدد اولوب عالم سیرین ایدر ایدر برسی شریف ایدر که یکی کچه در افطار
 ایدر و اول برسی قوی ایدر که کونده اوج کریمیک ایدر که ناگهانی بر شهر
 قیوسنده جاحولین نهیند که رفت را اولدیر ایلک سیرین ییلر بر خانه بر حبس ایدر
 فانی دیوار ایلدیر یعنی طاسله و یا کریمیک ایدر ایلک سیرین ییلر بر خانه بر حبس ایدر
 جیکنا ایدر قیوسنده جاحولین قوی کوزدیر که اولمش و شریف جانی سلامت
 یعنی اولمش و جاحولین خلق بوجوه منده عجب قالدیر یعنی تعجب ایلدیر حکیم
 حاضر بولنوب و در بونک خلاقی عجب ایدر یعنی شریف اولوب قور سالم قاله
 زیر اول برسی ایلدیر که کونده اوج کریمیک ایدر که ناگهانی بر شهر
 هلاک اولدیر اول برسی کند و بی اکل و شرب نه حفظ ایدر بر نیز ایدر و بی
 اوزره آچلیقه ضعیف ایدر و شریف قالدیر **قطع** چو کم خوردن طبیعت
 کسی را چو سختی پیشش آید سهل گیرد طبیعت بونده عادت و خوی متکثر
 سختی یا مصدر بده شدت متکثر در سهل اسان متکثر در محمول میت
 چو کم بر کیمسه به از بیک عادت و خور اولدیر یعنی چو بیک بیک معناد
 اولدیر او کیمسه شدت کیمسه اسان طویر یعنی بر بجه کون طعام بولماشته
 مدبر حبس اولدیر مذکور اکی چو زحمت چکر و کون بر درست اند و زحمت
 چو تنگی بیند از سختی بمرده تن بر و در وصف ترکیب زینن سلیج یعنی
 چو قیچی فراخ گیک متکثر در یعنی واسع و یا چو مصدر وسعت و بکر تنگی
 نقیض قراخید محمول میت و اگر بر کیمسه وسعت و بولنوبه تن بر و اولدیر
 اکل و بیکه صبر و با اختیار اولدیر چو کم طارلق و مضایقه کوره آفاق
 بشه تندن یعنی محضه و اولور حکایت یکی از حکما بسویم را نهی که و از بسیار

خوردن که سیری مردار بخورد و کفت ای بدر که تنگی بیک نشیند که
 کفر یغانه کفته اند سیر مردن به که کرسنگی خوردن کفت اندازه که دار که قال
 انده قالدیر اولدیر و اولدیر فوا سیری یا چو مصدر بخورد برین و بکر که
 کاف بیک نتمی و رانک کسری و تنگ سکونیده آج و بکر که عید و خوغا بر
 و کاف عجمی آدر سیرین بدله و یا چو مصدر یا چو فصاحت سیر سیر کسری
 و یا چو مولد طوق و بکر که عرب شبعان و بر و یا چو مصدر به یک که چو تعضیل
 اندازه مقدار یک و در حفظ ایلدیر کلا کافک و لامک صمه لویه فعل امر جمع مذکر
 مخاطب در نصرت با سیرک مهور الفاسدن اکل ایلک یعنی بیک و ایشرد او او
 حرف عطف ایشرد او فعل امر جمع مذکر مخاطب علم باشند ایچکزد بکر و کاف
 فعل نهی جمع مذکر مخاطب در افعال باشند اسراف ایلک یعنی سیمه و ایچکده حود
 نجا و زایلک و بکر محمول ترکیب حکما نه برسی او غلوی چو بیکه نه نهی ایلدیر
 غلوی شخصی مریض طویر یعنی مریض ایدر او غل و بر رای بابا آچلق اولدور
 حاصل طویر فدن آدم مریض اولور اما آچلقدن اولور الیمیمه سیرک که نظر فیل
 و بیکر طویر فدن اولک بکر آچلق چکر نه بابا ویدی او غل اندازه کی رعایت ایلدیر
 نه قی طوق اولدیر که اقل اولوب برین اولدیر اسکر بر اخلاق اولدیر سیر سیر
 و ایچک اما اسراف ایلک یعنی حد اعتدالی رعایت ایدر و بر خوردن نجا و زایلک بکر
یت نه چندان بخوردن زحمت بر آید نه چندان که از ضعف جانیت بر آید
 حرف نفی معناد بخور امر نه مقیده نهی معناد چندان بخوردن بریند که
 حرف سیاق و یا چو فعلیل معناد نه چندان نه عکس بر فعل تقدیر اولدیر
 چندان کر سینه نباش و بکر که حرف تعلیل محمول میت اولدیر چو بیکه که او کون
 حقیقی استغراغه محتاج اولدیر سک اولدیر و نهی آچلق چکر ضعف نه با حکمت

رو سراج صفا

رو سراج صفا

برینه بقال و در شمس و سراج آبی اختیار الیست لکن خطا الیست زیرا
 بودند مکرر مذکور قطعه نیک قافیه سی فاسد اولور زیرا بواله بقال
 قافیه اولما ز حال بود که قطعه مذکور اولان کوشیت و قضا بقال و کل
 شهر واسطه بغداد له بصره پیشه بر شهر در که بعد او جانبدن کلن سباه
 قلم اول و باره حاصل اولور انک ایچون قلم واسطی و بر لکن سراج
 شهر واسطی و کرا الیست ظاهر بود که بوکتا به چوق کورمیش یعنی چوق
 شمسینی کورمیش کور آمده جمع اولمش و بکدر مطالبت ناسی اسلوب
 عجم اوزره مطلق کتابت اولور سنجهای باخشونت بیانیته ناممقول
 کلمات و بکدر کور و کفتی بالور حکایت ایچون در اصحاب یعنی سوفیلر نعت
 تغزل باینده مصدر در زکات و بکدر یعنی بر کیمه نیک سور خوب بیقلر و غین
 ایستکدر بودند مراد جفا و او در صاحب دلدی بودند مراد حضرت شیخ کبیر
 و بوکتا به هر برده که صاحب دل بیورر کند و لور مراد و در بملر و العلم عتد
 از ان مبان یعنی اصحاب ارا لور بندن نفس را وعده و او بیطعام نفس
 وعده و بر ملک معناسی اولور که و بیه سکا ای نفس ان شاء الله صدقات
 و زکوات کلر که سکا اعلی نقایس بیند و برین دیو محمول ترکب بر قضا
 شهر واسطه و سوفیلر اوزره بر نیچه افجه سی دین طریقیه جمع اولمش ایدر
 و هر کون افجه سینی مطالبت ایدر و بر و بولمره حشونلو یعنی ایر بر بار سوز
 سولر و در اصحاب انک نعت جفا سندن خسته خاطر اولور لور لکن بکدر
 غیر بنه چاره لور بوق ایدر زیرا فقیر لور ایدر و اداسنه مالک و کلر ایدر اول
 جهنده لور نه بلا ایسه بکدر لور ارا لور بندن صاحب دل و بر نفس طعانه
 وعده و بر ملک اسامی کدر قضا به افجه ایله و بر مکدره نکه که ادا و بنه مالک

اولیان

رو سراج صفا

اولیان مد بولمره وعده و بر لور باخشونت بر بنه ناخوش باز انک سنج
 مخالف و ناخوش باز انک **قطعه ترک احسان** خواجه اولینر کا احتمال حال
 بواله ترک احسان مصدر ک معولینه اضافیدر خواجه به اضافت مصدر
 فاعلیته در ترک میند اولینر خبر که من تفصیلیه معکسند در احتمال اجای
 بواله ایکی اضافت بیل مصدر ک فاعلیته اضافیدر بواله بواله بواله
 و زنی اوزره فتوحی و بکدر و الف و تون ادا ت جمعه حصول میت خواجه
 یعنی و زبرک و سا نرا کار ک احسانتی ترک ایلمک اولر که در فتوحی ترک جفا
 و ادا سبن چکدر بتمنا ک کوشت مرونه به که تقاضای زشت قضا بان
 با حرف معاصبت تمام کوشت مصدر ک معولینه اضافیدر نمنافعل
 باینده مصدر در تونی مفتوح قبلوب یا یله الله قلب ایلمک نصرت فانت عجز
 که بنه حرف تفصیلی یعنی من تفصیلیه معکسند و در بکدر تقاضا نفع علی باینده
 مصدر در و تادی مفتوح قبلوب یا یله الله قلب ایلمک نیکسیر زشت نفع
 بیانیته و در قضا بانه لامیه قضا ب میالغه ایله اسم فاعل ارات باره لیچ بکدر
 مصدر در نصب کلور قافک فتحی و سادکن سکونیلر حصول میتات آرزو کل
 اولمک بکدر قضا بکدر چو کین تقاضا لور بندن یعنی انک هر کین تقاضای
 چکدر انک چکدر بکدر **حکایت** جو انم و مراد در جنک تانار حاضی
 رسیدگی گفتن فلان بازر گانه نوش دار و دار و اگر بخوای شایر کدر
 بر در کونیدان بازر گانه بچل معروق بود جو انم و سنج معکسند سنج
 لغت بر پس جو انم و همان جوان و بکدر و بین نامرد کلک الیست و با حرف و حدیث
 حرف صله و با معکسند تانار و نه ملاکونانار بکدر که کافر لور ایدر حاضی یا حرف و
 هول انک فحیدر فوج که عرب مخوف و بر حاضی صفدر و بولمره

ایست

فائده لو منع شده در بعضی ایوه هم قدر فائده و اولی فتحه لریله و با و حد تله
 بر مقدار دیگر و گویند و اوجوف حال محصول ترکیب بر سخی اوده با گو تاناری
 جنگنده بز فور قنج یاره ایر بشد ز یعنی جنگده یاره لشر بر کیمه کا و دیر فلان
 باز کا نیک نوش دار و بسی و از یعنی نافع مرهی و ارا که دیر سکه جائز در
 که بر مقدار و بره و دیر که اول باز کا نیک تخلله معروف ایدر **ریت** که جای تاش
 اندر سفره بودر آفتاب تا قیامت روز روشن کس ندیدم در جهان **ه**
 بعضی ریت مطلع اولم فچون در جهان برینه جز خواب باز مثل لیکن صحیح
 شخیره مخالف باز مثل محصول ریت اگر مذکور باز کا نیک سفره شده اندک
 برینه آفتاب اولاد بر قیامت و ک کیمه جهانده آید بنای کوه کور و ز در زبرا
 کیمه ی سفره سین اچما ز در حاصلی هیچ بر کیمه انگلیک یوزین کور و ز در
 جوامر و گفت اگر نوش دار و خواهم دید باند و اگر در منفعت کند باند
 بهر حال از و چیز خواستن زهر فائست محصول ترکیب جوامر و دیر اگر
 نوش دار و البشیم و بره و پا و بر میه و اگر و بره فالده و بره و پا و بر میه
 حال اندر بر شسته ایستک زهر فائده **ریت** هر چه از دونه بخت خواستی
 درین افرو و در و از جای کاستی دونه و دونه هم فیدر اچقلر دیگر خواستی
 فعل با فی مفرد مخاطب و دیگر کم دیگر افرو و در لازمه منقدر پیشه مشترک در
 بونده لازم در آن ترک دیگر کاستی نه بویله در لیکن بونده لازم در سکه
 دیگر رتبه که عبیده نقص لازمه منقدر پیشه مشترک در محصول ریت بر شسته
 که اچقلر دونه متبک است که اگر چه تنده آرند که اما جانده ایست که بعضی تنکه
 اندر منفعت حاصل اولدی اما چانیکه نقصان مختص در زیر اول شسته و دیگر
 عرض که کس و بر و ک و حکیمان گفته اند اگر آب خجالت فی المثل آب روی و گویند

روایست که
 و سرور

و اما بخور فی المثل متبک و نایک فتحه لریله و نایک و نقد برات و مستعمله فرضا
 دیگر با جوف مقابل آب روی یوز صوبی و عرض معشانه در فرو شنه فعل مضارع
 جمع غایب معانه لریله و با صاف لریله و اما عالم دیگر لیکن مراد عاقله الزامات پیش
 عاقله ایله قعیه ایله نه دخل البین کند و مدخولدر غر و خانک فتحی و کس و فعل
 فعلی مستقبل صائونه الماز دیگر محصول ترکیب و حکیمه و پیشدر اگر آب حیانه
 مثلاً یوز صوبینه صائونه عاقل و اما صائون الماز دیگر که مرد و بغرت به
 از زندگانی بخت که حرف تعلیل بعزت مرد و نه متعلقه زندگانی کاف حجم در
 بر شسته و در لریله و الف و نون تحسین کلام ایچون کلمه روی جوف مصدر
 مضاجت مذکرت مصدر مسمیه و حفات متعلقه محصول ترکیب و اما آب حیاتی
 یوز صوبینه الماز زبرا غر لریله اولمک ذلت و معار لریله زندگانی دیگر **ریت**
 اگر حنظل خور از دست خوشخو **ریت** به از شیرین از دست ترش روی **ه**
 حنظل حاد و مملایله و طایفه ایله ابو جمل فر یوزینه دیر که بریه و شیرین یوزینه
 اما ابر و اما ز بلکه جانم بیلا غم مقدار بنده اولور زیاد آجیدر فرقه بوکن کیلیکن
 ایضا بعضی علاجله آجیب من آلب آنکله بعضی امرایه علاج اندر خوشخوی
 و بر شدر و در آنک سکه بنده و منف ترکیب در یوزین و کشتی صورت بود دیگر محصول
 اگر مثلاً حنظل بر سکه خوشخو رتبه ترش روی النون لذیذ و طالع و شسته
 دیگر رتبه که شاد و میسر **ریت** اگر زهریم خوش در یار النون که کمر سگر اغیار
 البشیم **حکایت** یکی از علما خورنده بسیار داشت و کفاف اندک با یکی از بزرگان
 که حسن ظن بلوغ در حق او داشت بگفت روی از توفع وی در هم کشید و در
 سوال از ایل او ب در نظیر شرا پسند آمد خورنده اسم فاعله و بیج معشانه
 مراد اهل و عیالند خورنده بسیار و مضاف ایدر معنا جانیه ناظر و کل

و اما

در سرور

اینست که کفاف بونده رزق معاشنه در بابی با حرف صله از بزرگان یکیش
ایدر که حرف رابط صفت حسن ظن مصدر که فاعلیه اضافیه و بلیغه بیانیه
حق اولامته رود در هم کشید که مفعول صریحی و از توقع غیر صریحی و به اضافت
مصدر که فاعلیه در توقع امیند معاشنه در بونده مراد عرض حال و طلبد روی
عالمه را جعد و دانست و در هم کشید فاعلی یکی از بزرگان در نغمه سوال مصدر که
مفعولیه اضافیه و بلیغه نغمه نغمه دیگر نظر شش منضمیر یکیش را جعد و دانست
علما و بر بسببک الهی و غیای چوق ایدر و کفافی آزا کا بردن برینه که ایک حقنه
حسن ظن بلیغی و ادب بر حالینی سولید یوزینی انکه توقعنه بود و شد و بر یعنی
عبوس الوجوه و لدی و املی ادب و بلیغی عرض ایلمک نظر بنده ناسند کله حاصلی
ناممبول و ناممبول کله **فصل** زجخت و در ترش کوه پیش با غر زرد مرو که
عیش بر و تر تلخ کردانی روی کرده نک مفعول اول صریحی و ترش تانیسی
و زجخت غیر صریحی کرده با در رسمی حرف ترشیدر با و ترشی بلیغی کرده و مردون
حال طوب خط ایلمش پیش با غر زرد لامته و بیانیه در پیش مرو که مقدم
مفعول در و فعل نهی مفرد و مخا طلب رویدند کتبه دیگر که حرف قطیل عیش
عیشک تخم بونده و بر لک مراد در هر حرف استغلا و او ضمیر غایب با غر زرد
را جعد را نک او ز رینه دیگر غر بعلیه و بر بونده معشا کا دیگر تلخ ناک فخی
و امک سکونیه آج دیگر تر حرف عطف و او کیس و بدم کل تازه چند و سبه
حکایه سنده کلمش ایدر و بعضی شارح اند و ذکر بی افعال ایدوب بونده و ذکر
و او عطف معاشنه در و عیش و بعضی شارح اند افعال ایدوب بونده و ذکر بی
خطا سینه حمل ایدوب زیاد تر شلر ایلمش لیکن حقیقت حاله نظر ایدر و محل
نغمه و کل فاعلی کردانی فعل مضارع مخا طلبد کرد و ایندین ایلمش دیگر

در سرور

در سرور

عیش

ک ۲۳۴

عیش مفعول اول صریحی و تلخ تانیسی و بر و غیر صریحی محصولیت طالعیدن
یوز که کشید و بر غر زرد ایدوب و ایدوبه وارمه زیر اکاده و بر یکی و صفای
تلخ ایدر سک یعنی سنگ بچسور و کله اولده بچسور اولور و بچا جتی که روی
تازه رو و خندان رو و فرو بند و کار کتاده پشانی بچا جتی با حرف صله
حرف بیانیه و با رابط صفت روی فعل مضارع مفرد و مخا طلبد رویدند کتبه
دیگر تازه رو و وصف ترکیب تازه یوز و دیگر کوچ یوز و دیگر و خندان
تازه رو و بعلیه قدر خندان رو و قدر بنده یعنی کوچ یوز و دیگر و در انک فخی
فعل امر مفرد و مخا طلبد رویدند کتبه دیگر تنازع طریقه ایکی و وصف ترکیبی میروند
مضارع ثانی مقام تطبیله و اقدور و بونده ادات ناکید و در بند و فعل نهی مستقبل
بنا و مجهول معاشنه با غلما ز دیگر کار کتاده پشانیه مضاعفه با و بطنیه پس
با و بطنیه حرف و صرت و بین ظاهر که یایی کتابت و اثبات ایلمش بولید ایدر
خطا ایلمش کتاده پشانی و وصف ترکیب را جعد ایلمش و دیگر آتی آتی معاشنه
محصولیت بر حاجنه که کیدر سک تانه رو و خندان رو کتبه زیر ایلمش کتبه
ایلمش بعلما ز یعنی ایلمش فتح اولور منعقد و لما ز خندان حال طو ناظر بی حال
در و رفتن و نه مستقد و بین ابود و ارمش مضارع ثانی که معاشنه ایلمش
اولان کتبه ایلمش ایلمش بعلما ز و بین قنی آشفه و سولیت آوردند که
اندکی در و طیفه او زیادت کرد و بسیار از ارادت کم پس از چند روز و زجخت
معه و در قرار بند گفت آورد اند و ایت ایلمش در که حرف میان اندکی با حرف تنکیر
زیادت تا اسلوب عجمه مطلق باز ایلمش در بسیاری با سیده حرف تنکیر در اراد
افعال بایندن مصدر در و تا مطلق باز ایلمش در زیادت کتبه محببت محمود و با
محصول ترکیب و ایت ایلمش در که صاحب دولت و طیفه سنده آزا جتی زیاد کیدر

در سرور
در سرور
در سرور

و ارادت و محبت و جوق نقص المذی یعنی ارادتی با نقص المذی عالم نیکو بودن
 صکره چونکه معهود و محبتی قرار از زره کور مدید **بیت** بیس المطاعم حین
 الذل نکبها بالقدر مشتب و القدر محفوظه بیس فعله را فعال و معده
 المطاعم معرف باللام فاعلی مقدر و مطلع کور میماند فتحی و طایک سکونی و شک
 فنجلیه بینین شنه نک السید مخصوص بالذم مجزوف قدر تقدیر بیس المطاعم مطاعم
 حین منصوب بکسبک نظر قبلیه مضاعف در آنکه نکبها فاعلی تحتد مخاطبه کن
 کتابت ضمیر و با ضمیر منصوب منقل مفعولی راجع در مطاعم القدر فافک کسر به
 جومک لفظا مرفوع مبتدا متعصب افعال باندن اسم فاعل در خبر مبتدا
 انشعاب لغته و بکلوب طور مقدر بونده مراد جومک فبشعده و اوجوف
 عطف قد فافک فتحی و الال سکونیه مرتبه و رفعت دیگر لفظا مرفوع مبتدا
 مخفوض اسم مفعول نقیض مرفوعه در خبر مبتدا امرای نامی بصراع اوله است
 مقام تعلیل و در حصول میت نه بر امر بیجمله در شول بیجمله که المرفول و هو ان
 و فقه کسب اید رسک زیرا اگر چه جومک آنش کناره ملود و بکیلوب قیاری
 اگر چه ذل و هو الاله مکسوبک از و با و فتمه سید را ما مرتبه و جومک انتفاجه
 با عید حاصل و بیجمله بوزر قاره نور باسی ملود و دیگر **بیت** نام اقرود
 و آب رویم کاست بی نوبه به از مذلت خواست نام مبتدا انکم و دیگر
 اقرود فعل ماضی مفر و غایب لازمه متعده پیشه مشترک بونده لازم در از روی
 یعنی زیاده اولد و دیگر خبر مبتدا و اب رویم لامیه و مبتدا کاست کاف عریضه
 ماضی مفر و غایب لازمه متعده پیشه مشترک بونده لازم در از روی
 خبر مبتدا و بی نوبه از بفسرت و فقیر لک معکله در مذلت خواست لامیه
 مذلت مصدر مبدی در حقایق معکله و خواست فعل ماضی راجع استین معکله

یعنی و بلینک حصول میت انکم زیاده اولد و با بوزم صوبی السید مرتب
 نواسر لقی دیگر و بلینک مذلت و هو انشعری یعنی حلقه عرض حاجت ابدیت
 عرض و ناموسی تلف ایلمکه نواسر لغله و فقره کجیک اولد و در حکایت در روی
 را ضرورتی بیس آمد کسی گفتش فلان نعمت به قیاس و از و اگر حاجت
 نود افک کرد و دها نادر قضا ان توقف و انوار دگفت منت رهبر کتم
 دستش بگرفت تا بمنزل ان کس در آورد و در پیش کی را دبدلب فرداشنه
 و قد شسته سخن نگفت و باز گشت گفتش چه کردم گفت عطار را و بفقار او
 بخشیدم در روی و ضرورتی بازم خوف و خرت لغت به قیاس بیانیه و عالا
 و ما مولد و دیگر قضا ان مصدر ک مفعولیه اضافیه منت بن سکاد دیگر
 رهبر وصف تر کید بر بونده قول لا غوز معکله و با جوف مصدر تا جوف غایت
 با جوف صله مثل ان کس لامیه در جوف تا کید او در کنور و فقره بونده جوف
 انشعری معکله ای فاده ایدر شسته ما شیده فسر لغته صافی و بر شسته
 اما قدر القلیله صر قیتمی معکله ای فاده ایدر لب مقدم مفعولیه رطودا غین
 صر قیتمش و دیگر متذاتک فتمی و نونک سکونیه لغته ای بی دیگر یعنی کسین
 ایا بونده عبوس الوجه و مقدم کتابتد رماز گشت کرد و در عطار و مصدر
 مفعولیه اضافیه با جوف صله نام اولامیه لغته بونده و کور که دیر بونده بونده
 مراد در حصول ترکب بر در و شک او کسه بر ضرورت کله یعنی بر ضرورتی
 واقع اولد بر کیمه اکا ویدر فلان کیمه نک به قیاس یعنی و او اگر شک
 حاجت که واقف اولد رسم امید و که انی قضا و اد الیه و توقعی روانجا و روش
 ویدر بن الی بیلم اول کیمه ویدر بن سکاد قول لا غوز لقی ایدر بن در و شک الین
 طوند اول ویدر کیمه نک اوینه ایدر حال ایدر نجه آن بود در روش بر شخص

اولا در نشانیه کوره انی وصف الیکه در پسر بویکی سینه اختصارا به
 لم که از حق جو شک و لیلی اولور و بر او و ج سینه بر شک بویکه و در شک
قطعه که بر شک در ان محنت را بر تر برادر که نباید گشت تر تا نارد و محنت
 وزن ایچون بکشد بک ضعی و سکون کاف عریله ضرورت وزن ایچون تری
 با حرف تنگیز در ادا ت مفعول و کر لفظ مشر که در مخی مقلنه خبری معناسی
 میشود و در کس و بکدر نباید گشت گشتن مقلنه در سراج و در برینه بدان برای
 لیکن هیچ شیخ لره مخالف باز مثل حصول بیت اگر اول محنتی تا نارا اول در سه
 قلبیه تا نارا تعیین الی که ایچون در که اول زمانه عرب و عجمک پادشاهی
 هلاک و ایدم و اول جمیع حکم که کاف تا نارا لور ایدم و تا نارا زیاد بر رحم و خون
 زیر اولور علی الخصوص که کاف اوله ترم و خشی ایچون قتل الی که کرک و باغیر
 تر زانی قتل الی که ایچون اولدر مک کرک حاکمی بویکه محنتی قتل ایدم تا نارا فصلا
 الی که کرک چند باشد جو بر بذا و س آب در زیر وادی بر پشت جسر
 جیمک کسر و شک سکونیل کبلا و زده قور و لانه کبری که بغداد که کبری بویکه
 و شین نمبر مذکور محنت را جدر آب با شک اسمی و در زیر خبر آدمی به
 معطوف بر پشت در زیر کبیر حصول بیت نتیجه بدک بغداد کبری کبیری
 او سنده آدم آتسند صوبه یعنی و زرنده آدم آتسند صواد آب
 در زیر فر جیمک مو لهما سنده کتایند چنین شخصی که طرفی از نعت و شندی
 در ان سال نعمت به کران داشت شک و ستانرا اسم و زرد آدم و سار
 انرا سفره نهادم کز و بی در و بیاه از جور فاقه بجای آمده بود و اینک
 دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند پس از موافقت باز زردم و گفتیم
 شخصی با حرف و حضرت که حرفی رابطه صفت نعت بونزه و وصف و یا صفت

سراج صفا

مقلنه در بر افعیت مقلنه مستعمل را وید اضافت لامیه در نعت
 به کران بیانیه تنگ دست و صف بکینید بحسب اللغة الی طاریقی الی
 یوفقه فقیر و کسانید و الف و تون ادا ت جمع و را حرف صله وادی
 حکما به نهادم با سیده بویکه در که و بویکه و بویکه و یا حرف و خد در کس
 برادر که و بدن جور فاقه لامیه در جیم با حرف صله جانیه کله بل استعمال جانیه
 او صاندیلر و بکدر اینک دعوت او مصدرك مفعولینه و لامیه اضافت مفعولینه
 مقلنه در که حضرت شیک در و بیلرینی دعوت الی مشورت مینک و او
 در اینک فتح لریه و شک سکونیل و مشورت مینک فتحی و شک ضعی و او
 سکونیل و مشورت مینک فتحی در اینک فتحی لریه معنایه قسطا شقاق و بکدر
 باز زردم با شمی لره موافقت الی که کبر و او زردم اعراض الی که کتایند
 بویکلین بر شخصی که نعتن بر مقدار شمی الی که اول سینه نه نعت به نهادم
 و ایدم حاکمی اهل مکت و قدرت ایدم الی یوفقه اول لره افچه و التون و بر
 و مسافران و غریبیه سفره قور و بقی صیافت ایدم بر بویکه در و بیلر قور
 جوریندن جانیه او صاندیلر ایدم دعوت و صیافتة قصد الی که بویکه
 مشورت کتور و بیلر یعنی نموده ایدم لره موافقتن اعراض الی که
 و دیدم **قطعه** بخورد و بیلر نیم خورده شک و در سخن میر و اندر غار بخورد
 فعل نفی استقبال شرفا علی نیم خورده بیلر نیم خورده و بکیمه شک و یا شک
 از نعتن در بر فضل مقلنه که عری و بر سر که اضافت لامیه در اینک از نعتی
 و بکدر و را و حرف حال و را و مفرد حرف شرط اگر دیم محنت در سراج و او سز
 اگر باز مشر لیکن هیچ شیخ لره مخالف باز مشر سختی با حرف مصاحبت و یا
 حرف و یا مصدرك فارغانه مقلنه در حصول بیت ارسلان ابیت از نعتی

حال بود که متغاده شدت جو علم اولور اسم و متن پیچا زکی و کسکی
 بنده دست پیش سفله مدارین منصرع ثانی اولنده بنده فعلیک مقدم
 با حرف صله بیجا کی کافی با و رسیده بدل و با حرف مصدر بیجا ره که دیگر
 کسکی کافی بچک نمیمی و رانک سکونی و سبک کسر بد و با مصدر اوله خلق
 و بگذر بویکی لفظ بنده فعلیک مفعول غیر صریح بگذر بنده با حرف تاکید و نه
 کسر بد و با اسکیله فعل امر مفرد مخاطب بود دیگر و با حرف عطف و بعد از
 معناده بنده فعلیکه معطوفه و دست مفعولی و پیش طرف مکانی و سبک
 لامیه محمول بیت نشکی بیجا ره که و اچلیغه فو یعنی تسلیم الیه و البکی الی بیجا
 طوئه یعنی احتیاج عرفه الیه دیگر نه کنایه بر کفر بد و نه کنایه بر نعمت و مال
 به سزا به هیچ کس شماره به هیچ کس با حرف تاکید شمار فعل نهی مفرد مخاطب
 صایحه یعنی حساب الیه محمول بیت اگر نعمت و مال فرید و دوا و لور اسم به سزا
 هیچ کیم صایحه یعنی به سزا اولانی هیچ صایحه حاصلی نشان بر بنده فو دیگر
 بر بنده و هیچ بر نا امل لا جور و و طلال است بر دیوار پر بنده منتقل فاش
 جنبه بر و هیچ اغر بهالو فاش بر بر یعنی معتبر فاش بر و بر و و و و و
 نا امل نه مراد و اولد لا جور و معروف و طلال طایک کسر بد الیه و التونیه بر
 محمول بیت نادانک او زنده بر بنده هیچ دیوار که او زنده لا جور و له
 طلال کعبه را ذات شصیه مضمون یعنی نا املک او زنده اغر بهالو فاش
 لا جور و التون صوبله منتقل دیوار در طلالی عجم الیه علی و بر موسی
 موسی و عیسای غیبی الیه مکرر کینی حکایت خاتم طی را گفته از خود بزرگتر
 است در جهنم و بد با شنیده گفت روزی چهل شتر قربان کرد بودم و با
 امر عرب بگوشت و صحرای بیرون رفتم خار کنی را دیدم که پشته و خار فراهم

آورده

آورده گفتیم بهمانی احاطم چو انور که خلق بر سماط او گرامده اند گفت
 بیت هر که تا به از عمل خویش خورد منت حاتم طایر نبرد من او را بهمت
 و جو انور در بر ترا خود دیدم حاتم عرب تا نک کسر بد او قور اسم فاعل و زنی
 او زره اما عجم تا نک فحمله استعمال ایدر با حرکت بر عجم تا بی مفتوح و فو
 واقفا و لما و غنیه فتح تا به منکر در طایه اضافت بیانیه در طالی اسم
 منسوب در کتی قبیله سینه سینه و زنی او زره پس طایر قبیله سینه منسوب در بین
 اصل لقب طایر اولوب نسبت شایسته اولد و غنیه آگاه و کل ایمنی بر
 اسم تفصیل و بهمت تا نک فتح و کسر بد فاعلی مصابسی قصد و اراده
 دیده او شنیده و اولان یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل همزه خطاب
 ایچوندر دین قابل و کل ایمنی روز بر با حرف وحدت چهل فرق امر عرب
 لامیه امر امیرک جمید در افعیل و زنی او زره اولان اسم اکثر نو وزن
 او زره جمع اولد و فقیرک فقر ایکی خار کنی و صف ترکیب کتبه و دن دکن
 قازیحی و با حرف وحدت دکن یو کچی و بنده نه جائز اما قو پارچی و بجز بعض
 شارح دیده کی کینی که حرف بیانیه و با حرف رابط صفت پشته دیده و بنده
 دیر لوبنده مراد یعنی در پس ارقه یو کی دین خلط سوبلش خار را اضافتی
 بیانیه در پشته و اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی و چهار خط ایمنی
 فته بر فرا هم آورده جمع ایمنی دیگر با حرف صله مهمانیه میمک کسر بد و تا نک
 سکونیه فو نوعه دیر که عریقه صیف دیر بر صا در فحمله و با حرف مصدر که حرف
 تعلیل خلقی با حرف وحدت بر حرف استعلا سماط پونده مغره متکلمه در
 آمده اند جمع اولد شتر که نقد بر هر کس که در حرف و ایضال امر تفسیر
 او کند بر پس هر که بشد انان خورد که مقدم مفعول صریحی و از عمل غیر

بسم

و سزا

بسم

بسم

بسم

دست قدرت بیانیہ در و باید که مقدم مفعول باید بودند اوله متعلقه و
بایدند بر خیزد فعل مضارع مفرد غایب بر خیزدند قالقار و او حرف عطف
دست عاجزان لامیه و بر تابد که مقدم مفعولی بر حرف تاکید تابد فعل مضارع
مفرد غایب زیایدند تا فتن و نیز خطا ایلدیر حصول بیت عاجز
وز بون کمنه اولور که قدرت الینی بولور یعنی قادر و آنچه قالقار و عاجز که
الینی بوزر حاصلی عاجز اولور که اکا قدرت ال و بر نیجه ضعیف و بون
اولانله جور و جفا ایدرتنه که عالمه تکرار مشاهد در باشد بودند اولور و اوله
معنانه منتهی یعنی چون واقع اولور که عاجز اولانله کمنه قوت و قدرت
ساجی و آنچه یعنی اکا قدرت ال و بر نیجه عاجز اولانله کمنه رک الین بوزر
جفا و ایلدیر موسی علیه السلام حکمت جهان آفرین اقرار کرد و از نیجه
خویش استغفار و آیت و توسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض خوانند
با خوف صله حکمت جهان آفرین لامیه جهان آفرین وصف ترکیب و تقدیری
خدای جهان آفرین در تجاسر تقلیل بایندن مصدر در حرات معنانه
جسارند پس تجاسر کسنا خلق دین کسنا خلق الیشدر خویش انصاف
لامیه در استغفار و نه مکره بر کرد لفظی مقدر در لغو و شرط بسط فعل
ماضی مفرد مذکر غایب فعل شرط است لفظا مرفوع فاعلی الرزق را نیک
کسر بله مفعول صریحی لعباده غیر صریحی لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غایب
جواب شرط فی الارض ظرف مکانیدر لبغوا فعلینک محمول ترکیب
حضرت موسی خدا نیک حکمت اقرار ایلدیر و کندینک اول حریف ایکنه
ایلدیری و عایه جراتدن استغفار ایلدیر و مذکور آیتک مضموننی او فدی
واکر خدا قوللرینه رزقی واسع الیم بر یوزینده آیته بر سر اوزاره علق

بایدند

و

ایدر لردی یعنی جمیع غنی ایلدیر بر برینه ظلم ایدر لردی و اگر قوم سنی فقیر
ایلدیر ملاک اولور لردی دیدیکر که بوییت کریمه صیاب صفت نک بر طائفه
حقسنه نازل اولدیر که دست رزق و غنا طلب ایلدیر
ما و الا خاضک یا مغرور فی الخطی حسی هکلت فلیت النمل لم یطیر ما و الا کسونه
عزیزت اوزره ایکی و چهلکه استواب اولور بر برینی با اسم استعظام علم
مرفوع مبتدا و اسم موصول الذر معنانه و حاضر فعل ماضی مفرد مذکر
غایبدر افعال بایندن ادخال معنانه اما استغفار صوبه مستغفر یعنی صوبه
ایلدیر مثلا کما خاضک و آیته فی الماء و اوله ایدر بر برینی صوبه ادخال
ایلدیر ملائسی لازمدر افعال نقل بایکله متقدی اولور حاضر بخوض خوفا
و خیاضا نصر بایک اجوف و او بایندن کاف ضمیر منصوب محلا منصوب مفعولی
و جمله فعلیه اعرابن محلی بوق صله سیدر و انک و اوله سیدر اعرابن محلا مرفوع
خبر ما در و جمله السیه نک اعرابن محلی بوق جمله آیته پس معنانه شنبه و اول
که سنی ادخال ایلدیر دیگر ایکنی وجه اولدیر که ما و انجوتی اسم واحد اعتبار اولونه
ای شنی معنانه علم مرفوع مبتدا نه سینه دیگر اخیاضک جمله فعلیه اعرابن محلا
مرفوع خبر مبتدا مفلس ای شنی جعلک خاضک دیگر یعنی سنی نه شنی و ادخال
و مقسم قبله دیگر با خوف نرا مغرور و فنا و ارمغور معرفه مبیند رضم اوزره
مع الجور و اعرابن محلا منصوب مفعول فیه در اخاض فعلینک یعنی غیر صریحی طرفیدر
خطر خا و معنی نک و ملا و مملکه نک فتح لریله اشراق علی الهملا کله نفس ایدر یعنی
هلا که قریب اولن حسی بونده ما فعلیه معنانه در هکلت فعل ماضی مفرد مذکر
مخاطبدر ضرب بایندن هلاکا و هلوکا و مملکا و مملکا و مملکا و مملکا و مملکا و مملکا
مضمر بر اسمی هکلت کلور بایک نمیده مصدر بر مملکا و کلور سد و اقا حفظ

فلیت فاشترط محذوفه جوا بدلت لایک فخله فقدر حروف مشبهه بالنطق
 علی ثوبک فخله فخرجه دیگر لفظ منصوب سم لیت در لم بطر طانک کسر فخل
 جدر مفرد مذکر غایب جمله فعلیه اعرا بدن محلا مرفوع خبر لیت در ایکی را ضرورت
 ورنچون کسر ک اشبا عید او فخر که تقدیر بر یا متولد او نور بعض شارج
 لم بطر ک طاسی منتوج او فخر ک خطر ک طاسیه قافیه موافق اول ویش
 و بعضی فخله جوا زینه حکم ایلمش لیکن ایکی میکره هو ایلمش را
 طاء و حرکتی حروف و حرکات قافیه داخل دکلر فخره بر لم بطر و طافخل
 ورا کسر له او فخر قافیه ضرورت ورنچون دین خطا ایلمش زیر طانک حال فخر
 کسیر اما را ناک کسری و ثوبک یاسی ضرورت ورنچون ضرورت
 قافیه به تعلقی بوفه فنامل محمول بیت از مخرورشی نه شروع اندر و فخر
 ناک محله تا کیم مالک اولدک یعنی محوف محله کسری نه سنده اذخا ایلمد که مالک
 سبب اولدی نه اولاد فخرجه او جابا بدر جمع دلدر فخرجه ناک فنامل یاسی ضرورت
 مشدر مذکور ضرب مثلیدر و عجل کسری بونن مکره کلن قطع و کندی
 حضرت شیخ ابودایدر و ترکیده فخرجه ناک فناد بدر زوالی **نظم** سفلر چو جاده
 آمد و سیم و درش سبلی خوا بد ضرورت کسرش بوا یکی بینی رباعی و بیویر انحر احوال
 نظم در عجب بی بهر ایلمش و بو نظم بیت اصلاق الین و سنده بیت یزان شود
 بیت نه بدیر لریلمش سفلر اصل لغته سبک فخری و فانک کسر بلا اسم
 ایچق قزم معطلنه مکره بعض غرب فانک کسر بر سینه نقل ایلمش بعد سبک حرکت
 سین و سفلر و بدیر لریلمش جمع معطلنه لیکن عجم پوشلی مفرد و استعمال ایلمد نو زده که
 کیکی ایچق معطلنه بر تقدیر بر آمدک و مقدم معطل لیدر زرش ضمیر سفلر بر راجعدر
 سبلی سبک و لامک کسر لریلمه و یا اصلیه ایلمد ترکیده سله معطلنه در تهر و

در کسر
 در کسر
 در کسر

در کسر
 در کسر
 در کسر

دیر لریلمش با سینه کسر حرکت و بدیر ضرورت ورنچون و سبک
 صورتینه سبلی اور من کرک احوال ورنه مطلع وکل ایکن بویه کتابره شرح
 باز و فخر ایچون بایه کسر حرکت و بدیر کسرن موز و ندر تهر که حضرت مولانا
 جامی عرو مشدر بسمله لفظ طبع ایلمد و معقولن معقولن فاعلات بیویر
 یونده و اول معقولن کلمه ناموزون اولما ز نهایی سائر مصارغیه تقطیع
 موافق اولما ز لیکن ضرورت مرز تهر که اوزانی تنج ایدنه معلومدر نظام سبک فخرن
 الاسرار اولی و ثوبک خبرت الابرار اولی بسمله ایلمد واقع اولمش و سائر ایلمد
 تقطیعاً تهر موافق وکل لیکن موز و ندر حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلمد
 کیکی سبلی بعض شارج او خلا فخلر ک اسات جسته یوزینه اور بلا فخرجه
 ایلمد بیایه ایلمش و بعضی کسریه اور بیان سبک به تخصیص ایلمش لیکن
 ایلمش تهر تخصیص خطا ایلمش زیرا استعمال در اندر تهر که ترکیبی ایو
 سینه معلومدر سبکی معطلنه در اکا متصل اولان تهر و حدت ایچون درین
 ایکی جهتن خطا ایلمش زیرا بونده تهر ناک وجود یو غیکن تهر انبات
 ایلمش و حدت ایچون معطلن اولان یا ایکن و سنده داللتی تهر به حکم ایلمش
 بحقیقت با حرف ظریف و یا حرف مصاحبت بعض شیخه در حقیقت برینه در
 دوش کسرش ضمیر کنه سفلر راجعدر محمول بیت ایچق کیمه به که منصب التواء
 واقع کلمه یعنی بو مذکور لره که مالک اولد و ناما تندن نام معقول و ثانی بسته
 ایلمش ایلمد و کسر و خود ز با غلر پس انک یاشی بالضرورت و بالحققت
 طبایحه ایلمش حاصلی اکا نادیب لازم این مثل اخونه حکمی زده است
 مور همان به که نباشد پرسش این اسم اشارت در مصراع ثانییه و مشدر
 ضرب مشدر که مصراع ثانییه عبادت را خدادات ناکید و تقریر به بونده اذات

در کسر
 در کسر
 در کسر

در کسر

در کسر
 در کسر
 در کسر

استفهام انگاریدر حکمی یا خوف وحدت ز دست ابلند زده است
 ضرورت و زنجیر حذف و اتصال ابدی محصول بیت بوضوح منتهی
 حکیم اوراد بی تفسیر البته اوردی قریحه نیک اول بیکر که قنادی اولیا
 حکیمت سوز حاصل بود که قریحه نیک قنادی زوال قصه بود که حضرت
 موسی دعا ایلد کی کیم نیک غنا سبب فصاحت اولی **حکمت** بدر اصل
 بسیار است ولیکن پس گوی و آریست که نمی دارد وصف ترکیب و حرارت و در
 معنای زبر اگر نمی یابد مصدر بله حرارت و در لک کس ذاتی اولی کس عارض
 حار المزاج و بین ذاتیه تخصیص بلا مختص ایش حصول ترکیب بوحکمت سابق
 حکایت تمثیل طریقه واقع ایش بیور که بدر که اعلی چو قدر ایا او غل و ایش
 دار در یعنی باباسی او غلبه فعل و بر نمودی بخند و خفاستند و کله
 بلکه ضرر بند خوف ایدر که حار زینی ار نراد بیو فور فرایم در اندک هر سی
 غنی ایلد یکی اول جهند ندر که هر کس غنا به تحمل ایلد حضرت موسی حقه
 دعا ایلد کی فخر کیمی بیت تمام مقصود توضیح و تنویر ایدر بیت انگس که تو اکثر
 نمی گرداند او مصلحت نواز نو بهر داند تو اکثر قوت و قدرت صاحبی و کله
 و تا ضمیر خطا بزرگ داند فعل مضارع مفود غایت گردانند و تفسیر معنای
 سابقا مذکور اولان کیمی حصول بیت اول کیمه که سنی غنی ایلد یعنی
 که سنی اعتبار داند و صاحب ثروت و دن ایلد اول سنی مصلحتی و کمال این
 و موافق اولانی سندن بیکر که سنی غنا به تحمل ایلد فقیر یک سنی
 کیمی که سابقا مذکور ایلد **حکایت** اعلی را دیدم در حلقه جوهریانه بصره
 حکایت همی کرد که وقتی در بیابان راه می گزیدم بودم و از زاده معنی بامین چری
 نمانده بود و دل بر هلاک نهادم بودم که ناگه کیمه باقیم بر از مردار بر

در حکمت

دو کی در فراموشی نماند که خدا شنیدم که گندم بریانت و بازان کلخی
 و اما بعد که معلوم کردم که مراد پرست اعرابی بریه در ساکن اولان
 قومک استبداد اسم چند جمع اعراب کلور پس شجاعت اعرابی بیوردی
 یا و خند در ادوات مفعول حلقه در چار سوارید مراد جوهریانه با خوف
 نسبت و الف و نون ادوات جمع جواهر صابجیلر در عبارت در حلقه نیک اضافتی
 بیانیه در و بصره به لامیه در زاده معنی بیانیه در یکجمله عبارت در هر نه اسم پس
 زاده سقرا چون انسان طعام و معنی ذخیره ایدلین طعام و بین باشند
 سوبیش دل بر هلاک نهادم بودم که کلو می هلاک فوشتر ایدم یعنی هلاک ایلد
 مقرر ایدم ایدم که خوف بیابان ناگه کیمه ایا خوف وحدت و فقره خوف تو تسلیم اید
 میباید فتمی در آنکس سکون ایدی و یکدر زاده با حرف مصدر درین استم با شجاعت
 کسریه فعل ماضی متکلم و حده نمن ایدم و یکدر گندم بریانه بیانیه گندم کافی یکجمله
 فتحید لغز ایدم و یکدر بیابان بونده فاور لیس معنای در شجاعت برسی فاور لیس
 یغدار و یکدر عسکره بعضی دیدید که او نمه یغدار در دیش و بعضی شارج
 فاور لیس یغدار ایدم بیکس کند و به اسناد ایدوب او نمه مذکور شارج اسناد
 ایدوب نقص ایدوب و خل ایش لیکن یوقول مود خلد زانجی و اما بعد بر بالی
 مصدر زاده در محصول ترکیب بصره جوهر فر و شکر مچلند بر اعراب کوردم
 یعنی بر برینه شین کوردم که حکایت ایلد در که بروقت بیابانده بول بریش
 ایدم و زاده سندن جمله هیچ بر نماند قالمایش ایدم کلو می هلاک فوشتر یعنی
 مویشی مقرر ایدم ناگاه ایشچو دن طو لو بر کیمه بولدم هرگز اول ذوق و شادانی
 فراموش ایدم که بولد و غده نمن ایدم که فاور لیس یغدار در و کله اول
 ایدم لکی و ایشی که تحقیق بیلدم که ایشچو ایش فاور لیس یغدار و کله ایش

در حکمت

معنی نونده مراد و لازم اولای شسته معنی نونده در دین به معنی سوشش
 و کنگه ما قبلنده بر او و ایراد اندازند از این شکر و باز لغتشدن صکره و امول
 کنگه عیار نبینی ذکر اندازد یعنی کنگه کتور لری فایده ذکر این شکر **قطع**
 در بیان خشک و ریک روان شسته را در دین چه در چه صدق
 در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی
 شسته را را ادا و اختصاص صدق معروف محمول بیت فور بر بیانده و اقامه
 فومده یعنی بر تیره فومده شسته نک و دانسته اینجا نه صدق نه در بعضی یکس
 برابر در برابر اکثر عطفش ایدوب موسر لغوی فاند راز شکر یکس
 مصرع اول کنگه معنی نونده یعنی در بر تیره دیش و بر تیره شکر طن این شکر که یک
 روانی بیان در واعتراف این شکر لیکن مقصود عدم وصولیه کنو و معنی
 اول شکر **بیت** کنگه من غائب قولاً صحیحاً و آفته من الفهم السقیم
 مردی نوشته کا و فتاد از باره در کنگه از چه حرف مردی نوشته
 بیانیه نوشته از بقدر کا و فتاد اصلی که او فتاد ایدر ضرورت وزن ایچون
 خوف و ایصال اولد که حرف رابط صفت و او فتاد و اولد و او سر لغت
 و شد در دیگر سقوط معنی پس شرح کا و اسلنده که او ایدر او ضمیر غایب
 نوشته به راجع و فتاد فائده کس به بعضی بیک قولی او زره و تمیله بعضی
 و بر بر بیک قولیه دخل و تفرع ایدر کس به فاسد و فارسیده بو مقدار
 بضاعت کس به بولیه مطلق کنگه به شرح باز من عرابند راز بار او فتاد فعلیه
 در حرف طرف کنگه قوشا غه در لری معروف **حرف** جا و از او جمع ایدر صفت
 دیگر **حرف** صفت پاره سی وینه اعتراض الین زانرا این شکر محمول بیت
 از بقدر که ایا قدن دوش یعنی یورو مک که طاقت و قدرتی فایده انک قوشا

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

التون اولق نه صفت اولق نه یعنی التون طلاق اگا کوره برابر در برابر
 بولق قارین طویور مر قوشا قد التون اولق انک معنی بود که عرب
 و عجم فقر السی التون و آنچه قوشا غیه با غلر پس در بر تیره بر باره التون معنی
 اگاه و کنگه این شکر **حکایت** یکی از عرب از غایت شکی می گفت **نظم**
 بالیت قبل منینی یوما افوز بمنینی یا حرف نه امانا و محذوف تقدیر بر بالیت
 لیت حرف در حروف سته دن السی و خبر محذوف و تقدیر لیت کمال التی
 قبل حرف افوز در منینه فعلیه و زنی او زره اسعد موت معنی و با خبر
 مشکلم محلا مجرور مضاف الیه یوما به لدر طرفه یومده نونده مراد مطلق طرفه
 یعنی مطلق وقت پس یومی تعریف مشهوره تعریف ایدر که صکره امانا نونده
 مناسب اولای یومده مراد مطلق وقت اولقدر وینه اعتراض الین به
 تقرب تعصب الین را افوز فعل مضارع مشکلم و صکره ظفر یولم دیگر نظر
 باینده اجوف و اویدر با خوف حوشیه میمک ضمی و لوتک سکونیه آرزو و مراد
 معنی نونده در یا خبر مشکلم محلا مجرور مضاف الیه و جار مجرور افوز به معلقه
 محمول بیت یا ایدر نولاید موت و فومده اول بر کوه آرزو مراد و نه ظفر یولیم
 نه تلامک زکشی فاعل املا قیریم نه هر مجرور و در منینه و نه بدل اولفله مرفوع او
 مقدمه جائز مبتدا محذوفه خبر اولفله تقدیر بیک المینیه نه تلامک فعل ماضی
 مفر و مذکر غایب لغته بناچار و مقدار امانا نونده مراد و منوج جار بمقدار برابر
 تلامز بر بر تیره طویور و نه مستعمله رگبه زانک ضمی و کاف ک سکونیه ویز دیگر
 یا خبر مشکلم و صکره محلا مجرور مضاف الیه و رگبه تقدیر منصوب مفعول به خبر
 تلامک و جمله فعلیه صفت نه هر و فاعل آن مقدار منصوب جواب مبتدا
 تقدیر بر قان اطل در فعله افعال ناقصه و نه اصیر معنی فاعلی تحتیه

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

در بیان کنگه و کاف عجله قوم دیگر در روان صفت مشته در اقاخان معنی

یوق دور زمانه لامیه در مجاز از این لغات زمانه عبارتند از زمانه البشیر
 اولماز بلکه احوال ناس متغیر اولور فتیر نالیدر بودم نون حرف نفی
 ایلمکشن ایدم دیگر یحضور اولور فتیر نالیدر بودم نون حرف نفی
 دوشش متغیله اسمانه اضافتی لامیه دور فلک دیگر بکراوات استناده
 الامعنه وقتی با حرف وحدت که حرف رابط صفت استقامت قدرت معنای
 پارسو شرف و صفت ترکیب با حرف مضاعفه و با حرف وحدت با حرف صله جامع
 حضرت امام علی امانت ایلدی کی جامعدر که کوفه شهر بنگ اندر خبری
 جامع یوق حضرت لشکر میوردوغی زمانه معمور ایلمش با بوزمانه جودان
 اربعه سی فالمدربا قیسی شهر کوفه کیسی خواب و بیاید رشو لمکه اثر نهاده
 نام و نشانه فالمدربا در آمدن داخل اولدم و نشک و صفت ترکیب کوکلی
 طار دیگر رفوت قلبد کنایه در شکر نعمت مصدر که مفعول اضافتیه
 اضافت لامیه در بر باد صله معنانه دبی ادات سلب کفش کاف عربک
 فتجده و سکون فالمدربا شوق دیگر و با حرف مصدر حصول ترکیب هرگز دور
 زمانه ایلمکشن ایدم و کوشش آسمانن یوزم پورتا را ماش ایدم
 یعنی یحضور و مضطرب اولماش ایدم الابر و فتیر که ایاغم حبسلاق قاشش
 ایدر یعنی بالک ایاق فالدم ایدر و بر ایچ الماغه قدرتم یوق ایدر جامع کوفیه
 قاسی القلب یعنی کوکل طار لغیله و یحضور لغله کیردم بر سیتی با باقر
 کوردیم با بر باقر یا یکی باقر پس خفک نوعه شکر ایدم و شمشیر
 صبر ایدم که شمشیر نوعه الحمد لله الم و یاغم صاغدر و میو اول کیمه
 عبرت الدم **قطعه** مرغ بر یانه چشم مردم کیمه از برک نره بر خوات
 مرغ ظاهر بود که بونده مراد مرغ خاکبده یعنی تا و ق مطلق مرغ و کله نره

استعالات خلقه معلومدر پس مطلق قوش ایلد یانه ایدر اضایب
 ایلمش بر یانه اضافت بیانیه با حرف صله چشم مردم سیر لامیه و بیانیه
 طوق آدمک کوزینه دیگر برک نره تشدید ضرورت وزن ایچوندر اضافت
 لامیه در نره نره کیمه ده بواسطه در خوان بونده سفره معنانه در حصول
 بشمش تا و ق طوق کشیک کوزینه نره با پر اخندن سفره سنده
 اکسکه در یعنی اندکی قدر و قیله حاصلی بی اعتبار و در بر ا طوق لغنه کوزینه
 کور نره و ان که را دینگاه و قدرت نسبت شلغم خخته مرغ بر یانه
 و ان که را اصلنده و ان کس را که در حذف و ایصال طر یقیده ترک اولندی
 دینگاه و قدرت عطف تقبیر شکلیدر شلغم خخته بیانیه مرغ بر یانه
 بولیدر در حصول بیت اما اول کیمه نک که قدرت امکانی یوقدر یعنی فقیر
 اولان کیمه به شمش شلغم هان شمش تا و و قدر یعنی تا و ق کیسی خوب
 کیمه حاصلی اشتباهیه دائره **حکایت** یکی از ملوک بانی چند از خاصان در
 سکار گاهی بر منستانه از عمارت دور افتاد شب در آمد خانه و دهقانی
 دیدند ملک گفت شب انجار و نیم ناز حمت سرمانا شد یکی از وزیرا گفت
 لائق قور بادش باه نیا شد التجا جانده دهقانی ریکیک بر دیم ایچا خیمه
 ز نیم وانشن افر وزیر از خاصان شی چندر نیاند با حرف طریف منستانه را ملک
 و میملک کسره لرله قش دیگر در خانه و دهقانی لامیه در و با حرف وحدت رویم
 فعل امر منکم مع الغیر کیده لم دیگر تا حرف تعلیل رحمت سر ما لامیه صوفی
 ز حمتی التجا افعال بایندن مصدر در صغینمق دیگر ریکیک ضعیف دیگر
 ز نیم و افر وزیر فعل امر منکم مع الغیر در زبیدند و افر وزیر بایندن حصول
 بادش ایدر بر یسی حاصلد و بر نیجه شخصه شکار کا کیمه بر بنده قشش

۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

عمارت در ابراق و دوشی یعنی اوله و دوشی شهر بند دور و دوشی کچه
 کله بر کو بواوینی کور دیلر بادشاه دیر کچه انده کیده لم تا کم صوق و جینی
 اولما به یعنی صوق و جینی چکیم و زرا دیر برسی دیر بادشاه کله قدره
 لائق و کل بر شریف کو بونک خانه سینه پناه ایکنک یعنی اوبنه صیفیق
 بونده جاد و نورالم و آتش با لکلا اندرالم و هقار اخر شد ما حضر از طعام
 ترتیب کرد و پیش سلطان بر دوزمین خدمت پیوسید و گفت قدر بلند
 بدین قدر نازل شد و لیکن بخواستند که قدر دهقان بلند شود و هقار
 را آدات مفعول با حصر یا حرف وحدت بر ما حضر دیگر زرا اما اوصول
 حضر فعل ماضی مفرد مذکر غائب صله سیدالذخر حضر دیگر از طعام حاضر
 بیا ندر ما حضر ترتیب کرد که مقدم مفعول بر زمین خدمت لایمه در قدر
 قافک فتحی و دالک سکونیه مقدار معنیه در بلند اضافت بیائیه و سلطان
 لایمه بدین دال هجره دیر بدله زرا ندر بادشاه کله کده خانه سینه
 اولما قدر قافک و دالک فتحی لریله کنه مقدار معنیه در نازل شد و ایچ او
 یعنی مرتبه سندی و دوشم در محمول ترتیب و هقار خبر اوله بادشاه ایکنک
 خانه سینه میل ایدوب وزیر مانع اوله و فی طعامه بر ما حضر ترتیب ایدوب
 بادشاه او کینه ایکنک و زمین خدمتی بوس ایکنک و دیر بادشاه کله
 بلند مقدار بر بنم خانه مهانه اولما ندر یعنی قدر سینه نقصان
 کله و لیکن ایکنک دیر که دهقان قدر بلند اوله ملک را بسجین گفت
 او مطبوع آمد شباهت بمنزل او تعل کرد و بد با مادات خلعت و عیش
 بخشید سیدم که در رکاب ملک قدمی چند میرفت و میگفت محمول ترتیب
 بادشاه ایکنک سوز سوز یعنی مقبول و مطبوع کله بر کچه سی یعنی همان اول

کچه ایکنک بمنزله نقل ایکنک ایرنه سی بادشاه اکا خلعت و نعت بختلادی
 ایکنک که بادشاه ایکنک از نیکبنده بر نیچه قدم یعنی بر قاج ایکنک کید روی
 و سولر در فصله ز قدر و شوکت سلطان نکشت چیر بر کم ز التفات بهمان
 سر از دهقان شوکت شینک و کافک فتحی لریله و سکونیه و اول شدت
 حوب یعنی قتی صواش و آلت حربه کامل گیر مکن حاصلی الت حربی تمام
 اوستونه الماعه دیر لرا اما عجم بیت و عظمت معنیه استعمال ایدوب
 اضافت لایمه و نکشت کافک فتحی فعل نفی ماضی مفرد غایب اولما دی
 دیگر زرا کشتن و کردیدن مترادف در اصلنده و دوشم معنیه در سابقا
 ذکر ایکنک کچی بر نه و جوله اولور سه و دوشم بوند که انتقال معنیه منقلبه
 مثلا شراب سه که یه دوشم کچی پس میرد رت معنیه استعمال بوند ندر
 فاحفظ فانه من المهمات فی هذه اللغة چیر یا حرف وحدت کم کافک
 فتحی ایکنک رتا قصر معنیه نکشت چیر بر سهی و کم خبر بر التفات
 نکشته متعلق را و مفرد اردن محفقه تخفیف سوزم سوزم و قدر
 حاصلی بوجرد ایکنک سیده جائز در بلا تفاع و التفات استعمال بایند مصدر
 لغته کیدر کن باشینی آردینه و دوزب بقماغه دیر لرا اما استعمال مطلق
 بقماغه دیر لرا بوجرد صله مهان سر از ترتیب مزجید اصلنده سوار مهاندر
 قوماق معنیه روم ایکنک عرخانه دیر لرا و هقار اضافت لایمه و یا حرف
 وحدت و باتنکیر محمول بیت پاکشایک عظیم قدر ندر و عظمت ایکنک
 ایچ بر سینه ایکنک اولما در یعنی ایچ نقصان و بر مدم بر رکبک و ضعیف
 کولینک مهان سر اینه التفات ایکنک یعنی بر ضعیف کولینک اوبنه نزل
 ایدوب قونوق اولمقدن شان سلطنته نقصان و بر مدم کلاه کوشم

و دهقان بافتاب رسیده که سایه بر سرش افکند چون توسطانی
 کلاه پوشه بانگ سکونید ترکیب مزجید را صلند کوشه کلاه ایدر اضافله
 کلاه اوچی دیگر دهقانان منافات لامیه در باحرف صله آفتاب فانگ اسکونید
 کوشش رسید فعل ماضی مفرد غایب فاعلی بخشه کلاه کوشه بر راجع ضمیر و بافتاب
 مفعول غیر صریحی که حرف تعلیل سایه کولکه بر حرف استعلا سرش شین خبر
 دهقان را جعد را فکند فعل ماضی مفرد غایب فاعلی استعلا و مفعول صریحی سایه
 و بر سرش خبر صریحی سلطان بانی حرف وحدت و یا حرف تکیه محمول بیت
 کولینک بودگی اوچی قدر و شرفدن آفتاب ایدر شد یعنی دهقان مکرر معزز
 اولدیر زیر ابایش سایه صالد سرش کیسی بر عظیم الشان پادشاه حاصلین
 امانت ایدر هر یک که با شیشه سایه از افت و غایت صالیه از قدر و شرف صای
 اولور **حکایت** که ایدر هول را حکایت کند که نعمت و آخر داشت بکار ملوک
 گفت می نماید که مال بیکران دار و دارا مهمی هست اگر برخی از ان دستگیر
 کنی بکیم عاریت چون از نفع ولایت رسد وفا کرده شود گفت لا تقدر
 قدر بلند خداوند جهان نباشد دست همت ببال چون من که ایدر آلودم
 جو جو فرام آورده اتم گفت غم نیست که بتا را میدهم که انجیشتان بخیشین
 یا حرف وحدت هول مخوف یعنی فور قیج یعنی هر کس بویله دینچی اولمقدن
 خوف ایدر در شهر آمد مولانا مصلح الدین لاریون سوال المدهم که
 که ام هول کیدر ویدر که شول که ادر که سوال ایلده و کی گیمه دین المانی
 اولمایه که عرب اکا ذوالو جالوقاح ویدر که ایدر صفند بعضی نسخیه
 اضافله واقعه ربانیه طریقیه را ادا مفعول کشد که مفعول اولی
 و حکایت ناسی که حرف بیان و یا حرف رابطه صفت نعمت و افریانه

و داشت که مقدم مفعول می نماید فعل مضارع مفرد غایب مبنی للمفعول
 مضاعفه کور بنور دیگر که حرف بیان مال بیکران بیانیه مال بیکدیگر
 دارم فعل مضارع مفرد مخاطب ملو تارک یعنی سنگ دار دیگر مهمی
 یا حرف وحدت یا حرف مصاحبت برخ بانگ فنجیل بعضی مضاعفه در باحرف
 وحدت بر مقدار بیدر دیگر دستگیر و صف ترکیب کیریدند ال طوطوچی دیگر
 با و مصدر یله معاونت مضاعفه در کتی فعل مضارع مفرد مخاطب عاریت بانگ
 شدید یله فرض مراد در چون ادا ت تعلیل ارتفاع ولایت مصدر که فاعلیه
 اضافتیه کرده شود که در انضمام یله شود فعل مضارع مبنی للمفعول معناسین
 اناد ایدر گفت که ایدر لائق قدره منافاتی اسم فاعلک مفعولیه در و
 بلند بیانیه و بلند که خداوند و خداوند که جهان لایمیدر دست همت بیانیه
 یا حرف مصاحبت مال چون من لامیه که ایدر یا حرف وحدت الوده کرده الوده
 بولاشق دیگر که حرف تعلیل جو جو یعنی جنبه حاصلی از آذر دیگر فرام
 آورده ام جمع الیهم دیگر گفت پادشاه دیدر نشان را باحرف صله تا ایدر
 کفار مضاعفه در زیر اول زمانده بعضی سلاطین بلا گوید جزیر طریقیه مال
 نقیبن الیهم ایدر بعضی نسخیه به کافران و دشمنان خبیثات خبیثت
 جمع در دار دیگر محمول ترکیب بر فور قیج دینچی حکایت ایدر که و افر مال
 و نعمتی داریدر پادشاه و برسی اکا دیر کور بنور که یخه و بی قیاس مالک
 و ایزم ایسم بر مهم ایشم و ارا که بر مقدار بیدر عاریت و دین طریقیه
 معاونت و دستگیر که ایدر رسد محمول ملک ایدر نسخیه و فالولنه یعنی فرض
 طریقیه ایسم غصب طریقیه دکل که ایدر جهان پادشاهینک بلند قدر
 لائق و دل اتمنی الینی بنم کیسی بر که انک مالیه الوده الیهم یعنی بولاشد منو که

از در جمع ایلم بادشاه و بدین غم و کل که سندن الی جاغم مالی کاغذ نامه
 و بره بکیم زیرا خشنک خشنک را چونند یعنی سندن الی جاغم مال مرکب از این
 غم و کل زیرا الی کافره و بره حکم که مردار دارد و لا تقدیر بیت قالوا عجب
 الکلبس لبس بظاهر قلنا نشد به شقوق المبرز عجبین فعل بمفعول
 یعنی خبر کس کاف کسر و سکون لامه الی که جامه و بخره بر اندن و در را
 عجبین الکلبس جزو قلیفه گیر الی الی الی عجبین راجع غیر بظاهر
 با و زانده محلا منصوب خبر قلنا جواب قالوا نشد فعل مضارع نفس
 متکلم در نظر باینکه مضارع نشد سدایده رز مثلا بر که یکی و بابر و یکی غلبه
 و اصلاح الی الی استعمال ایدر به شد به متعذر و ضمیر عجبین کلمه راجع
 شقوق المبرز لامیه شقوق شقوق جمیع را صلته مصدر و را ما بونده باریق
 و که یک مرد در مبرز را نک را و زینه تقدیم اسم مکان در محل بروز معنانه
 یعنی چی حاجتی بر مرد حلا در محمول بیت دید که کبرج و الی خیمه ظاهر کلمه
 یعنی نایکه ریز بویله و سینه کز جوا شده و بدک باس بوقدر یعنی قایم
 زیرا آنکه آنجا نه یار بیکر نبی و دلیکله نبی سدایده رز بیت کراب چاه
 نصرانی نه پاکست جهود مرد میشود چه پاکست آب چاه نصرانی
 لامیه در نصران شامه بر کوبه و بر که بوطائف اند و ظهور اینست در
 با حوف نسبت رز نه پاکست ناپاکست معنانه در جهود مرد بیانیه و
 با و بطنیه میشود فعل مضارع متکلم وحده در شونیدن محمول بیت
 اگر نت برست کاف کز قریب سی صوبی پاک و کل ایس یعنی نایک از آب قایم
 زیرا آنکه اولش جهود و بر مرد حاصلی مردار و از ایل یورم شنیدم
 سراز فرغانه ملک باز زد و حجت آورد و گرفت و شوخ چشمی که در ملک

فرمود نامشعرون خطاب از و بر جزو توبیج مستخلص کرد و در فرمان
 ملک مصدر ک فاعلیه اضافت در باز زد و گیر و آورد یعنی ملک توبیج
 الطاعت ایلد و سر کشد ملک ایلد سرخ چشم بونده یوز سوز و حشره
 معنانه در و یا حوف مصدر تا حوف تعلیل رجز و توبیج بونده و عطفیه
 شکلید سر زش معنانه مستخلص لامه فعیله اسم مفعول و عطفیه
 باینده محمول ترکیب اینست که ملک فرما بنده با شینی و ندر روی
 یعنی سوزینی قبول ایلد و دلیل و حجت کثور مکه با بلاء و مراد بزرگ
 و کسنا خلق ایلمه یاد شاه بیوردی تا کیم معنونه خطاب نبی یعنی بیوردی
 مقدار مالی اندن رجز و توبیج که یعنی سر زش و عطفیه استخلاء ایلد ملر
 مشغولی لطافت چو بر نیاید کاره سوز به حرمی کشد ناچاره بر نیاید
 حاصل اولما زدیکدر سر تقدیر سر سر سر و سر بونده اوج دیکدر یعنی حرمی
 و غایتی دیکدر شین کاره راجع در با حوف صله به ادا ت سلب حرمی
 مصدر کشد فعل مضارع مؤنذ غایب مبتدی للمفعول معنانه چکیلور دیکدر
 فاعلی کاره راجع ضمیر در تا مل تدر یعنی منقلب اولو و نشد که در بر شواست
 چکله مر ناچار بالضرور در دیکدر محمول بیت لطافت و رونق و ملا بطنیه
 چونکه اینش حاصل اولما به یعنی ایلمه که بر مصلحت ستمیه جد و غایتی حرمی
 منجز و متحول و منقلب اولو و حاصلی حرمی بلکه مؤنذ را و لور بالضرور
 هر که بر خوبش تن بخت بد که بخت بد و کسی شاید هر که یعنی هر کس که
 بر حوف صله حرمی کنده و معنانه در بخت شاند فعل نفی مستقبل منفرد
 غایب بخت بیدند تر حرم ایلد دیکدر که حرف شرط بخت فعل نفی
 مستقبل مؤنذ غایب بخت بدند که مشترک را سر کلمه بخت شاند

صکره تجاری ترک اید و در دکانده او نور درم اولقدر بونیک کیمین بیا
 لغو در که ارتق سولیکه طاقنی قلما دم اندن صکره ویدر از اسعد سنده بر
 سوز سولیکه المردن که کور منس سکه و ابشیمش سکه یعنی کور دکلر کن و
 ابشیمد کله که بنده دیدم **نظم** ان شنید سی که در محراب غوره بار سالار
 بیفتا دار سوره ان اسم اشارت در بیت ثانیه شنید سنی سن و نا
 ادات خبر با ضمیر خطاب ابشیمش میسکدر و بکدر محراب غوره بکدر
 برسی تهامه ایلر من مابینده اولاند و برسی دخی بند لیلج الیسنده در
 انور شرعند فهم اولور بار سالار بار باء عربیل و سکون رالیه بو کدر سالار
 اولوید و بر لمر ادخار ارا سنده کاروان باشی دید کله بر باز گانه برسی باری
 باء عربیل بار باء عجله اعتبار اید و ب سیدر معاشنه اخذ اید نکر و معاشنی بچین
 بیل بر سالار و بیلر نکر کیمین فارسیده غریب متصرفلر در بونصر فقه صکره
 تصرف خام اید و ب بار باء عربیل سالاره اضافت اید و ب سالار ک باری
 اغرب تصرف ابشیمش غریب بو مقدار بضاعت و مطالعه ایلر صحیح معنایه اصل
 اولانه اعتراض الیکده در بیت **نظم** من غایب قولای صحیحی و آفته من الفهم
 ستور طوار معاشنه و رات و قاتر و غیر سنی کیسی حاصلی نیست مراد در محراب
 از ابشیمش میسکدر که محراب غوره بر کاروان باشی طوار دغ و دوشدر یعنی
 دوشدر کین ابشیمد کی گفت چشم شک دنیا دار راه با قناعت مکنه یا خاک کوره
 گفت فاعلی بار سالار در چشم شک بیانیه در طار کوز دیگر یعنی آج کور دنیا
 دانه اضافتیه در دنیا دار وصف ترکیب مالدار و خزینه دار کین اهل دنیا
 و محبت دنیا و بکدر با عریبده ایا کبیر رگاه ابشیمد کلامده و کاه مقام خطفه
 و اقدرد خاک کور لامینه در مقبره طویر انش و دیگر حصول بیت بار سالار طویر دنیا

بر سر و سر
 بر سر و سر

دو شجک ویدر دنیا دار که آج کوزینی یعنی مالله دو یاز کوزینی
 پر ایدر با مقبره طویر انش یعنی با قناعت کوزینی دو یوز رو یا اوله که مقبره
 تر ایدر بویکی یعنی رباعی بر المراقصام شعر غریب ابو بیلور لر ایشیمش **حکایت**
 مالدار را شنیدم که بچل چنان مشهور بود که حاتم طائی بسنی ظاهر
 حالش بیعت ارا سنده دخت نفس چیلی ده نهادش همچا ممکن
 که ثانی بجای از دست نداد و در کور به ایل هر بر را بلفقه متواختی و سکه احباب
 کسوف را استخوانی فی اجمله خانه اورا سنی ندیدم در کتاد و سفره او
 را سکتاد بچل با حروف مصاحبت حاتم طائی بیانیه بسنی با حروف مصاحبت
 ظاهر حالش لامینه ارا سنده بر شمس یعنی معمود دخت نفس چیلی مصداق
 فاعلیه و بیانیه اضافتیه در چیلی خلق دیگر خاتمه کسریله و با حروف نسبت
 برادیشلی دیگر نهاد و طبع معاشنه در ممکن تقبل بایند اسم فاعله
 ثابت معاشنه که حروف بیانیه نامی با حروف وحدت بجان با حروف مقابله و با حروف
 وحدت نداد بر با حروف حکایه و کرب که رکاف عجب انشی در آنک سکونیه اید
 هر بریه اضافت تعظیما در و با حروف تخصیص با حروف مصاحبت لغز با حروف وحدت
 و اهره حروف توسل متواختی فعل نفی ماضی مفرد غایب و با حروف حکایت
 فواختن دغ اخشمدی یعنی رعایت ایلر در کف رالوات مفعول اصحاب
 کربک سکنه و بکدر رینداختی فعل نفی ماضی مفرد غایب و با حروف حکایت
 دغ انا ز در دیگر در اجمله حاصل کلام خانه اولامینه و با حروف تخصیص ندیدم
 حکایه کور مزوم و دیگر در کتاد قیوسی آتی و دیگر سفره اولامینه و رالوات
 تخصیص سکتاد سربونده اوست معاشنه در اوستی آتی و دیگر حصول بیت
 بر مالدار را شنیدم که بچلله شومله مشهور ایدر که حاتم طائی بسنی اکر مملکت

در شنید اختی
 در سر و سر

حاتم طائی سخاوت کرد که مشهور و نامدار در مذکور عالم در بخلاف مشهور
 اید ظاهر حال غمناک مزین و پیراسته یعنی نعمتی جو فایده و منفعت خسته و بخل
 جالبی طبعند و شویله ممکن اید که برانگیخته و گشته و در بعضی باشد و انکه طبع
 عزیز اید و ابهر بر حضرتش که بسین بر لقمه ایلاد و خاشاک در بعضی بر لقمه و برود
 رعایت ایزد و اصحاب که هفتک استینه ملک انما زدم ایکسینک بیلد رعایت
 استحقاقی و اریکن حاصل کلام انکه او بیک کیمه فوسینی آچق کوزدی
 سفره سبکده اوستونی و آخرینی کیمه آچق کوزدی در حاصل کیمه اوست
 سفره یکم در بعضی هیچ بر کیمه به انکه بیدر مذور بیت در وین خبر دی
 طعاشن شنید مرغ از پس ناخوردن او ویزه بچیدم در وینش یعنی
 غیر بجز با خوف زانده بود طعام لایمه و شین مذکور بخیر اجدد شنید
 فعل نفی حال ماضی مفرد غایب بونده و باز در دیگر مجازا استینه و معنی
 دکلدر شتر آج فلن ابلدی کیسی شده که ترکیده یورغم قونی و باز در مرغ
 نا هر مراد مرغ خاکبید یعنی تا ووق مطلق مرغ دکلدر پس با بجهله آرد
 و سوکه معنای در ناخوردن انصافنی لایق در ناخوردن و دکلدر مقدم
 مفعول بر او به اضافه لایمه در ریزه و کوکودر معنی بونده و انکه خودی
 مراد در بخیر فعل نفی ماضی مفرد غایب و با خوف حکایت دیر مذور یعنی
 دیو شور مذور دیگر یعنی خاسته و انکه کوکودر و سینی بیلد بو
 شور و بیری محمول بیت غیر یعنی فقر اجتنابی طعامینک قوقو سینه
 غیزی سینی و باز در یعنی بولدان پس طعامینک قوقو سینی آچق شتر
 ایدر ووزن کوزمک و با اکل ایلک هرگز میسر دکل ایدر تا ووق وخی انکه
 بیگانه و انکه بکوکنده سکره انکه او فاشین دیو شور مذور یعنی کنده و بو

ریشه شتر آج
 جمع

میر در تا و غمناک عالم از و رزیا به خاسته شنیدم که برزیای
 مغرب راه مصر بر گرفته بود و خیال فرعون در سر قول تعالی حتی
 او اورد که الخوق راه مصر لایمه و بر گرفته که مقدم مفعولی خیال
 فرعون بیانیته و راه مصره معطوف تقدیر خیال فرعون در سر گرفته
 بود در اادات شرط اورد که فعل ماضی مفرد مذکور غایب در افعال
 باشد و ضمیر فرعون را جع محلا منصوب مفعولی غرق لفظ امر فاعلی
 مذکور کلام فرعون که حقیقه نازل اولایه آیت کریمه که بعضی محمول
 ایشیدم که مغرب در یا سینه مصر یولی موشش ایدر یعنی مصره کبیردی
 و فرعون منسوب خیالی یعنی بکبر و غرور بر یا سینه موشش ایدر حتی ایلان
 اولی ایشیدم که ناگاه با مخالف کردستی بر آمد جنازه که گفته اند محمول
 جوف فرعون کیسی غرور مصره کبیرکن ناگاه مخالف بیل کی اطرافینه و انکه
 کرد بر آمد ملولاندر دیگر رشوبله که و بیلدر در بیت با طبع ملولت چه کند
 که سازد شرط همه وقتی نبود لایق کنشی با خوف مصاحبت و با خوف مله
 طبع ملول بیانیته و نای رضیه انصاف لایمه چه کند بونده نه به مالک و فای
 در دیگر کنش دل فاعلی که خوف بیانه سازد فعل نفی استقبال مفرد غایب
 او بایه دیگر یعنی موافقت ابلیه فاعلی و کدر جمیع شتر آج با و ماسوره ایلد بیلدر
 لیکن خطا البشیر که بونده با ایلد و لجه معنای و لما ز فاعلی شرطه شنید
 فتحیلد بویر از دید کلر بیک اسیدر موافق بیک اسیدر و بیلدر فکر سر و بیلدر
 زیر موافق بیل کشید لایق او اما مفک معنای یوقدر اونی فکره مالک اولایه بیلد
 وقتی با خوف تنگبر لایق کنشی اسم فاعلی مفعولیه اضافه در محمول بیت
 کوکل نیده کلد که سنک ملول طبعکه او بیه یعنی موافق اولیه حاصلی و لایه

ریشه شتر آج
 جمع

زیرا صاحبی آن اقتضا اید یعنی موافقت اید رسد بالطبع ایلمر بلکه
 بالقدر ایلمر نه که رجحان شرطه بالطبع کشیده لائق اولماز مثلا مصره کین
 کشیده بود بر از لائق اما کینه لائق دخل بلکه تو دور لائق مصرع ثانی
 مصرع اول که نسبت مقام تعلیلده واقع در دست بر آورد و فریاد و فغان
 کردن گرفت قال الله تعالی فاذا ركب في الفلك دست دعا لایته در
 مجاز بر آورد و فالده در دیگر بر یوفار و کنور در دیگر و کله فریاد و
 فغانه بیانیه کرد که گرفت ایلمر با شلا در یعنی شروع ایلمر را و ادا و
 شرطه ر کبوا فعل فاضی جمع مذکر غائب در علم مانند فحی ایلمر
 دیگر فی الفلك حرف جر کبوا فعلیه متعلقه فلک فاکت فتمی و لایم
 سکونیک کشنی متعلقه در یو کلام شریف بر محذوف کلامه متعلقه که بوند
 اول حال مشربین اکا دالت اید و یو مقامده مفصل بیانی طویل
 مؤید بر حصول ترکیب شنی که یو کلامی ناگاه با و مخالف گانیه مربوط و
 البنی فالده در یعنی دعا ایچون ال فالده در دیگر و فغانه سر فریاد و فغان
 شول طائفه کیسی که خدایه شربک التبات اید را تا کیسه بند مکرریده الله
 دعا و تفرع ایدر لوالله ایچون وینی خالص ایلمر کله حاله و مؤمنلر کیسی یعنی کند و
 مؤمنلر صورته و مخلص انهارا ایلمر کله حاله دعا به مشغول اولور ایچون
 انلر کی اضطرر بندن قوز نار و بجات ویرد که کنه اولکی شرک اوزره اولور
 بیت دست تفرع چه سو دنده محتاج را وقت دعا بر خدا وقت گرم
 بغل دست تفرع بیانیه تفرع تفعل بایند مصدر در زار بلیق ایدوب شر
 نیاز ایلمر ویرلر دنده محتاج بیانیه و را ادا و ات سله وقت و حاله حرف
 سله ویر معنایه وقت گرمه لایته در حرف ظرف بغل بایمک و غیبت که

ایلمر

فتحه بر یو فو لائق معنایه در که عریضه ویرلر همزه بک و بایمک کسره در
 محمول بیت محتاج بنده به تفرع و نیاز لایه ال فالده رقی نه فائده مصرع
 ثانی او که نسبت مقام تعلیلده در تفرع و نیاز فائده ویرمد کی ایچوندر کسره در
 وقت دعا و عالی خدایه در یعنی حین مضایقه و خدایه دعا ایچون ال فالده در
 حاصلی خدایه دعا یلمر اوک ویرلر ک اما گرم و احسان و فغانه ال ک فو شول
 در یعنی محتاجلر بر سله اعطا ایچون ال ک اوز انار ک بلکه ایلمر ایلمر فو شول
 فیصد بر ک حاصلی فغانه نسبت تفرع ایلمر ک پس دعا ک نیجه مقبول
 اولسون وقت دعا بر خدایک معنایه دعا و فغانی ال خدایه اوزره اولور
 خطا بشولیت **قطع** اوزر و سیم راجتی برسان خوشن اتم متع
 بر کیر راجتی با حرف وحدت و یا حرف تکبیر با حرف تاکید برسان فعل امر
 مخاطبه در ساندن ایدر دیگر و الف و لوله ادا و ات تعدیه در اصل
 رسیدن ایدر شیمک معنایه خوشن و ادر سیدلر کند و دیگر رمتع
 تفعل بایند مصدر در فائده لیمک دیگر و یا حرف وحدت و یا حرف
 تکبیر بر حرف تاکید و کیر فعل امر مفرد مخاطب اختیایلمر دیگر محمول بیت اوزره
 محتاجلر راجت ایدر یعنی فغانه مال بدل ایلمر ک سوده حال ایلمر که
 وخی بدل احسان سیدلر فائده اخذ ایلمر یعنی الصدقه نرد البلاء ایدر حاصل
 اول که بوندن ابو فائده و نیاز و ان که این خانه از تو خواهد ماند خشتی سیم
 و خشتی اوزر کیر و ان که برینیه چونکه یازانلر و ان که یازان صحیح نسخدر محتاج
 یازمشر این خانه یعنی کند و خانک ماند بوندن ماند نه معنایه در زیر امضا
 مقارند خشتی بالمر حروف وحدت کیر طوط یعنی فرض ایلمر تکبیر و طوط فرض
 ایلمر معنایه شستلر محمول بیت سن سیدلر که بوندن کی اوک سندن کیر و

ایلمر

و این سید علی
 و سرور
 و سیدی

و قال بس در بر چینی کوه مندی و بر کجینی التوندی فرض ایله یعنی خانه کنی
 بر تقدیر ترین ایله رسک غیر ایچو ایله رسک پس مالوکی خانه زینته صرف
 ایلمه بلکه صدقات و زکوٰه و آخرت بولینه صرف ایله که منتفع اوله رسک تا که در نه
 به عالمه بر اثر امر عدول کرده که سنگ موت و فو نیک تمتی ایله رلر آورده اند که
 مصر افارب در ویش داشت بیعت مال او تو انکر شد و جامها که بر سر
 او بریند و خرد میا طی بریند هم در آن هفته یکی را دیدم از بسا بر باد
 پای روان و غلامی بر سر یک در لای اودوان با خود کفتم آورد اندر دایت ایلمش
 و بگرد افارب اقربانک جمیع را خیر فاصد بیک جمع اوله و غنی کسی در ویش
 بیایته در خرقه آماججه نیک فنج و زاء معی و مشدوله و کز قوبوی و انکه بولینه بر
 سمور و سنجاب و قوشق هم حیوانینه و هم کور کینه و بیکر کینی و میا طهر
 مخلوق و ناه الا چه خنبد بر برید فعل ماضی جمع خایند ز کسید بر یعنی چنبد بزرگ
 با بر انک صفتلر نه و صفت ترکیب ریل با با فلو و بگرد روان صفت با و باور
 یور و کن معنانه صفت مشبهه در غلامی با خوف و حدت بر سر یک و صفت ترکیب
 بر یوزلو معنانه و دال صفت مشبهه در علامه و ویردن بلید و بگرد
 محمول ترکیب روایت ایلمش در مفرده فقر افراسی و از بر انک مالیک
 بقیه سبیل یعنی در یاد کند و ایله غرق اولان مالده غیر بلید غنی اوله بلید و ایله
 لباسلرینی انک اوله سبیل بر برید بلید بونده ایهام و از رفتن بر و خرد میا
 بر چنبد بلید هم اول غرق اوله و غنی هفتده الکر و غنی بر سینی کوردم بر یوزده
 انک او زنده و آرد و بجه بر بر سر یک قول بیلور کیدر کند و منه دیدم **قطعه**
 ده که کرمه باز کردیم بر میان قبیله و پیونده ده و او که فنج و با و اسکله
 ادات حسرت و غناین در واده ده و بر لمرده ولی باز کیر و کز دیدم فعل حاکم

مفرد غایب و دین بر یعنی کنه دنیا به کلید بر با خوف صله میان قبیله
 قبیله او زنا سینه و از اسینه و بیکر پیونده خصم و قوم معنانه در محمولیت
 حیف که اگر مبت کیر و دیندی یعنی حق اولوب کنه دنیا به کلید بر قبیله
 و افراسی از اسینه عاملی تکرار حیات بولوب قبیله سنی و پیونده بر ایله
 با بقده کی کینی اختلاط ایلمه رقه میراث سخته بودی دور نان را
 زمرک خویشاوند و میراث مصدر که مقبولینه اضافیه سخته سم
 تفصیل قنیرق و مشکوک و از ناه فاعل ر و در ادات صله زاء مفرده
 تفصیل معنانه مرکب خویشاوند مصدر که فاعلیه اضافتی فیلسند در
 خویشاوند اسم جمع راه با معنانه مفرد مقامنده و مستعمل در
 محمولیت اگر مرده مذکور کینی کنه کلید بر و از نکره میراثی رد ایلمش
 خصم که موتنه قنیرق و مشکوک اولور در یعنی مال جانده بر پس مال
 و بر یک جان جان و بر یکدر سابقه معرفتی که میان ما بود استینش
 بکنیدم و کفتم با خوف مصاحبت سیتی متضمن سابقه معرفت لامیه
 بونده الشان معنانه در یعنی کجش الشان سبیل که خوف را بیل صفت
 مالامیه محمول ترکیب یوزده آت او زره سوار اولان خصم کیش
 انک الشان سبیل که از مرده و از بر کینی بکدم و دیدم **بیت** بخوار بر نیک
 سیرت سیر و کانه نکون بخت کور و خور و نیک سیرت و صفت
 ترکیب خوش خور معنانه سره مرده اضافتی بیایته ورنیک مرد و بگرد
 بر اصلنده بکنن ابوالخیر بر بر سره مرده کاعطف ایلمش اسلوب
 غم مخالف ایلمش کانه اصلنده که اندر که خوف تعلیل نکون بخت
 ترکیب در نو نیک کسر و کاف عجبیک ضمیله باشی انشا الله و بگرد

در سراج جمعا

غریبه متکس و بر افتعال یافته اسم فاعله در عجم و سنایی یلی
 و تو کنگ ضعیف او قدر پس نفهم النون و بین و سنایی یلی و کنگ
 معکله در کرد و کاف اول عجم و مکتور در و نانی عربی و مفتوح در جمع
 ایلدی دیگر و خور و خانک فتح و او در سبیل فتحه فاقیه ضروری ایچوندر وزن
 ضروری ایچون و بین خطا سولیش محمول بیت به ام ابو خلیلو ابو مرد و بر
 اول بدخت جمع ایلدی و بعد بر یعنی چون که اول بدخت به ک مکت مکت اولادی
 ام نیکه مرد سن به نو شربانه اولسون **حکایت** سیاه و ضعیف راهی
 قوی در دام افتاد و طاقت ضبط ان نداشت ماهی بر و غالب آمد و
 دام از دستش در بود و رفت سیاه و ضعیف بیایته و راه اداست
 ماهی و قور بیایته در عرف صله دام بونه آغ معکله در که عریده کنگ
 و بر طاقت ضبط مصدرک مفعولیه اضافیه در ضبطک آنه معسر
 مفعولیه ماهی مبتدا غالب آمد خبر در عرف تا کیدر بود فعل ماضی مفرد
 خائب قاید دیگر محمول ترکیب سیاه و ضعیفک قور بالقی یعنی ایدر
 و قوتلوا بالقی آغینه و شد رانی ضبط ایلکه طاقتی اولادی بر یعنی ضبط ایدر
 مدر ماهی اگا غالب کلد رانی آغینه قاید و کیدر **قطعه** شد غلامی که آب
 جوی آرد آب جوی آمد و غلام بر و شد بونه رفت معکله در غلام
 بونه او غلام دیگر و یا خوف و حدت که خوف بیان آب جوی لایقه جوی
 ایرمق غلام بر و کیدر مقدم مفعولیه محمول بیت او غلام کیدر که ایرمق
 صوبیه کتوره یعنی ایرمق کتوره صوبیه کلد م و او غلامی ایلته
 یعنی کونوز و ماهی دامی یعنی آغی کونوز و کی کیسی دام هر بار ماهی آوردی
 ماهی این بار رفت و دام بر و بار بونه کتوره معکله در محمول بیت آغ

در کتور
 در کتور

هر زمانه بالقی کتور ردی یعنی بالقی اولادی ماهی بونه کتور و آغی
 ایلته یعنی آغی قاید و کونوز و دیگر سیاه و ان در بیخ خور و ندر و ملامش
 کرد که چنین صیدی در دامت افتاد و نتوانستی نگاه داشتن گفت
 ای برادران چه توان کرد که مرار و زمر شود و ماهی را اینجا روزمر مانده بود
 در بیخ و الکت کس یله مشهور در آقا میر حسین معی سنده غمه ایلده کلمت
 حیف دیگر در بیخ مید یله یعنی حیفله یله که خوف تحلیل چنین صید را خوف
 و حدت بوخلین بر سید دیگر و او خوف حال نتوانستی فعل نفی ماضی مفرد
 مخاطب نگاه داشتن حفظ ایلکه یعنی ضبط ایدر مرار و زمر با اسله
 ایلده رزق و نصیب معکله در ایچون روزمره رزق و نصیب معکله اولمق جائز
 و یا تنکیر له یوم معکله اولمق جائز محمول ترکیب غیر سیاه و حیفله یله
 و آنی ملامت ایلدی که بوخلین صید دامک و شد و ضبطینه مالک اولمق
 و سیو دیدر افره و ایلدر نیجه ایلکه کرک که بنم نصیم دکل ایدر و ماهی کنگ
 بنم نصیم اولمق و غی کیسی نصیبی قالمشی ایدر و یا در یاده و بر کرک کوی قالمش
 ایدر یعنی ایلدی و کلمت ایدر **حکایت** صیاد بی روزمر در جلده ماهی طوطی
 و جلده ماهی چو قلیغیک مقامی ایکن و ایلدر ماهی قرا و اولمق زیر اکاه اولور
 صیاد و شیکه سنده بالقلر قرا و دو کر و بعضی سی طالابرق کتور صوبیه و شیکه
 خلاص اولور **حکایت** دست و پا بریده هزار پایه را بکشت صاحب
 برو بکشت و گفت سحان ایدر هزار پایه که داشت چون ایلدر
 از بی دست و پا به نتوانست کر بکشت بریده اسم مفعوله رو یا خوف
 و حدت و همزه خوف تو سل هر از با فرق یا قلو و دیگر بو جک و یا خوف
 و حدت و راه اداست مفعول سحان مصدر نقله منصوب بر فعل مقدر

در کتور
 در کتور

تقدیری استج در آنتره مختلفه یعنی آنتره الله تریمها اکثر مقام نخبه
 مستعمله بونده که کسی را خوف ناکید که بخت بونده که بختن مختلفه در حصول
 ترکیب برای وایا غی کسبش کینه بر هزار پایه قتل ایلد بر صاحب دل
 او زربینه او غزادی و دبدی سبحان الله یکه ایا غلکه طو تار در یعنی یکه
 ایا غلکه که انکه واید چونکه اجل ابر شد بر اس وایا فسر وایا فضا فضا
 اولمادی یعنی خلاص بولماد **مثنوی** چو اید ز دوشمن جان سنان بند
 واخل بای مرد دوانا بونده که در مختلفه در دوشمن جان سنان بیایه
 جان سنان وصف ترکیب در جان الیج مختلفه بند و فعل مضارع مفود
 غائب اجل فاعلی و پای مر و لامیه و مفعول و وانه اضافت بیانیته
 محمول بیت چونکه آرد و جان الیج و دشمن ابرینه یعنی کله اجل بلیج در
 ایا غین بقلر شویله که بر آدم آدمه فضا در اولما حاصلی و لیج
 وقتی کله که دشمن خلاص بولما زه و ران دم که دشمن بیایه رسید
 کمان کیانی نشاید که در دم بونده وقت و ساعت مختلفه که در و
 صفت بیایه بری بری آرد و بجه کمان کیانی بیانیته سلاطین با ضیه ناک بر
 کیانیان دیر و اولگری کیخسه و و آخو را اسکندرین دارا و در شاید فعل
 نفی مستقبل مفود غائب لائق دکل و بکل بونده غده امکانه عبارت در کشید
 مصدر مختلفه در زیر مضارع مقدار در حصول بیت اول و مده که دشمن
 بری بری آرد و بجه کله ابرینه کمان کیانی چکاک ممکن و کل یعنی هر تقدیر که کمان
 کش و زور بازایه الی وایا غی و نیز شویله که کمانین چکاکه فاد و اولما
 کمانی کیانی نه تخصیص ایلد بر بر الله که کمانی هم بود هم فایه اول و زرش
 و اکثر جمیع کمان کش اول و زرش نه که بعضی تواریخده ذکر اولمش **حکایت**

این کتاب در دست خط است
 و در کتب خطی است
 و در کتب خطی است

الهی را دیدم سمین و خلعتی در بر زمین و مرکب تازر و دیر و قصب
 مصری بر سر کسی گفت ای سعدی چون می بینی این دیبای مقام برین
 حیوان لا یعلم کفتم حقی رشتست که باب زر و نشت الیج باجوف
 و صرت در ادا کات مفعول سمین فعل و زنی او زره سمیر و یکدر و زمین
 بهمالود یکدر زیر ائمن قیمت مختلفه در اسب تازر عربی آت و یکدر بعضی
 شیه و مرکب عربی و دوشمن قصب مصر ابریشی ایا غلکه و ارغاضی کتانه
 طوقشور بر در اولو آلا چه پرد که مصر که تازه جواتر و نونانی با شینه سر
 ارالینده مستعمله دیبای معلوم بیانیته معلوم اسم مفعول در افعال با بند
 مراد طراز در که اول زمانده لیا که انی نشان ایدر در و او موز لریزه
 و کوه کله رینه اما بوز مانده و متر و کدر الال عثمانیک سر ایلر سده
 او غلانی استعمال ایدر حاصلی ایا غلکه بهار شکنده یعنی کل و سبل و قمر نقل و
 غیر بلیری کیسی ایدر لر پس نوبده بر پاره و در که اکی او موزه و یکدر و دین
 طرازی بیانیته محمول ترکیب بر سمیر الیج کورم او زرنده آغزها
 لو خلعت و التند عربی ات و با شینه قصب مصر بر کیم بهار دبدی الی
 سعدی نیچه کورر سکه بود دیبای معلوم و مطرزی بو حیوان لا یعلم و لا یفهم
 او زرنده و دیرم بر چکین خطره که التون صوبیلد باز بلیت در **بیت**
 قدر شانه مالوری چاره عیال جسد که خوار که قد خوف تحقیق سانه فعل
 ماضی مفود و کله غائب در مقابل با بند با خوف صله و در و او ک در که
 فخر لریله خلق و یکدر خوف جو فعله متعلقه تقدیر تقدیر مفعول بر غیر مکیه
 و حمار لفظا مرفوع فاعلیه در عیال اقباس مرفوع اولو ایدر حمار و بد لکله
 لیکن فراندن اقباس دلالت الیج ایچون نصب ایلد بر زیر انده

در کتب خطی

منصوب در مفعول بنده آنچه فعلند اما بونده جانزد که در بنیلین کبی کای
اوله و جانزد که اغنی تقدیر بنده اوله و جدا بر لور عجلادین له خوار ام مقدم
خبر و خوار ملاحر مبتدا و جمله اسمیه صفت جسد و خوار خا و حجه یک
ضمیمه بقا و ازین ویر محمول بیت مذکور ابله گاه حمار شیشه ابله
و گاه بقره تحقیق حمار بنی آدمه مشابه اولدی اغنی پوزاغی حسدی که صخر
اوزی صاحبدر حاصلی سیغ اوز لور پوزاغی جسد و حمار بنی آدمه مشابه اولده
قطعه بادی نتوان گفت مانند این حیوان مگر دراعه و دستار و نقش
بروش باخوی صله آدمی انان گفت مصدر معنای در مان فعل مضارع
مفرد غایب را نشیند بگز و دیگر را نشین دین خطا الجش مصراع تقدیم
و تا خبر دار تقدیری نتوان گفتن که بادی مانند این حیوان دراعه و الکت
کریله طلیان و دیگر لری لباس که بوز مانده مهجور و ممتز و کدر استار
بونده و بلند در محمول بیت و یکله اولماز که آدمیه بگز و حیوان بکر طلیان
و بلند و نقش و شکل پرونی یعنی حقیقتده انان و کله روانان
بگز مگر صورت ظاهر بی بعضی نسخ و مگر برینه بجز و شمشیر ده
بکر در همه اسباب و ملک هستی او که هیچ چیز نیایه حلال و خوش
باخوف ناگید کرد کاف عجم که فتیل فعل امر مفود مخاطب در کردیدند و چکن
و دولان و دیگر ملک هستی بیانیته محمول بیت جمیع اسباب و وار یعنی
ملکنده یعنی ما ملکنده چکن دولان یعنی بخش و تقصص ابله که هیچ برسته
حلال اولماز سک فائنده غیر یعنی قانی حلال و سایر اسباب و ملک
جمیعاً و امر **قطعه** شریف اگر منصف شود خیال مبر که بابگاه
بلندش ضعیف خواهد شد منصف فعل با بنده اسم فاعله ضعیفند

بسی

که ضرر و نقص قوتزد که حرف بیان یا بگاه با و جمله بونده مرتبه مراد و
بلنده اضافتی بیانیته در شد مصدر معنای در محمول بیت شریف اگر
ضعیف و اولور سه خیال المیته یعنی ابله حاصلی خیال المیته که انان بلند
مرتبه سی و عالی منصبی ضعیف اولور یعنی شریف و جودی و با
امر و شیو سی ضعیف اولمغه شریف لک مرتبه سینه ضعف و نقصان
کلمه کینه شریف شریف و است سیمین بجز زرد و در کمان مبر که بود
شریف خواهد شد **آستانه** سیمین بیانیته باخوف مصاحبت مسج
زرد بیانیته در دوز و فعل مضارع مفود غائب و وزیدند میخایه و دیگر
زیرا دوختن و وزیدند مشترک و دیگر کلمه میخایه مبتدا بعضی نسخ ده
برند و مشترک نه معنای شریف بونده عزیز و مقبول معنای در محمول
و اگر کوشش اشکی التوی اگر بکر میخایه یعنی بوقدر اموال و اسباب
مالک اولور سه تلن ابله که بهودی شریف و عزیز اولور یعنی مال
و ملک چو فلو غلیله بهودی مؤزر و مکرر اولماز **حکایت** وزدی که ای را
گفت شرم نزار که از برای جوی سیم و دست پیش هر لیم در از چینی
گفت محمول ترکیب بر او غرور و دلچسپی و ندی او تا نماز میک که از به
مقدار نیچه کوشش ایچون الیک هر ایچک او کینه اوزا در سک دلچسپی و ندی
بیت دست در از از زی یک جبه سیم به که میرند بد لکی و نیم دست
در از تقدیری دست در از کرد و در پس دست کرد و یک مفعول اولی
و در از نایسی پس دست در از وصف ترکیب و بین معنای رسته و اصل
و کل ایچش بعضی نسخ و دست و ازی و و شمش با لکه بوقدر رجه و نصف
ترکیبی اولور بی با عجم که فتیل اوست طلیله رجه شنی قلیله عبارتند برید

بسی و در

مضارع جمع غائب شده بر ضرورت وزن اکنون که سر دیگر در آنست
 کاف جمله در جمله التي حصه و نه بر حصه به در محمول بیت بر حبه کوش
 اکنون ال او زون ایلمک یعنی ال او را تمیق یکدیگر که که تو بر داند کوش
 اکنون یایم و آنست حاصلی او غریق ایدوب ال کس مکمل به اب
 و اینکه ایدوب ال صاغ قالمق اولی در نوده بی بعد معناسنه در بین
 خطا سولیش حکایت مشت زنی را حکایت کنند که از در مخالف بجان
 آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفقان و شکایت پیش
 بر و اجازت خواست که غم سفر دارم تا مگر بقوت باز و دامن
 کامی بکف آرم مشت زنی و صف ترکیب بر مروق او روحی دیگر و نوک
 اصلی بود که مشت زنی که بر فند که صاغ الکت بشش بار ماغین سبانه
 و وسطی بینة الور و صول النده بر سنه اسپر اید و مطرق او یونی کیچی
 حاصلی صاغ الینی مطرق بر بینة استعمال اید و بو طائفه بوفنده اولقدر
 او مانع اید و که صاغ الینک هر بر بر ماغی خیاره و نمشد تخصیلم زمانه
 شام شریفه بر قاج سمرقندی طالب علم کلمه و بعضیک بوفنده بر
 مهارتی و اید بر مسافر لور و دیو بونلری منجیک حجامینه ایلمک که اکنون
 بر مقدار و در که که صکره حاکم دیوارینه اولقدر مشت او و دیگر قابل
 تعبیر و کل مکرانواع او مانعند بو بر نوع او مانعش و بر که بونلری بوفه
 جانبیه سبزه چبقاروق حین مصاحبتده بر دیزمانی بر ضعیف سینه قانی
 بر مقدار او و تا یلوم دیدی قالدیلر او و بنا برق اول ضعیف توانا که
 قولای نوزینه بر مشت او و در هانه دیه سی او زره کلمه و کوم کوک
 اولد بر نیز بر قاج زومی طالب علم خوف ایلمک که اولد بر دیو و انلر

در اس سده

بسیج الندی و قالدیلر اول مضروب او و دیر عقلی با سینه کلیمه مشت
 زنی زور باز له تعبیر اید نظر نقش الیشلر با حرف و حدوت و را اذات
 مفعول و هر مخالف زمانه غیر مساعد و عبارتند را صافست بیانیة در خلق
 فراخ که بویلدر در خلق نقطه سبز عریده بو غازه دیر لور و قار سید کلمه و
 کاف بچک فحی و تمیلد فراخ فاکت فحی و کسر بکیشش دیگر در اس معطله
 کثرت اکل و عدم قناعته کنایت در دست تنگ و صف ترکیب در با حرف
 مصدر ال طار لینی دیگر صور الیه معطله حاصلی افلا سده کنایت در دست
 تنگ و دیو تا آنکه کسریه قبیله ایدوب اما قلمه او قباله تنگ طبع الیشلر بفقان
 با حرف سله تقدیری بفقان آمده بود و در شکایت پیش بر بر بعضی شیخه
 مشورت و دشمنش شکایت برینه که بپشان غم سفر مصدر که مفعولیه انشاید
 با حرف تعلیل مکر حرف تمنی نا اوله که دیگر با حرف مصاحبت قوت باز و مصدر
 فاعلیه انشا فبدر دامن کام لامیه در مجاز او با حرف و حدوت و با حرف تنگی
 مراد انگینی دیگر با حرف سله کف ال اباسی در مراد الدر مجاز مرسل طریقیله
 آرم فعل مضارع متکلم و صده در الکتورم دیگر بعضی شیخه و بچک و دشمن
 محمول ترکیب بر مشت زنی حکایت اید و که در مخالفه جانیه کلمش اید بر
 جانندن او صامش و نیز از او لشش اید و کیک بو فازه و ال طار لغدن
 فغانه و اضطراره شکایتی با یاسی قیسنه ایلمدی یعنی با یاسینه حالندن شکایت
 اید و اجازت دیدی که سوره نمیت اید و رم اوله که قوت باز و اید مراد انگینی
 الکتورم دیو بیت فضل و هنر ضائعست تا نمایند و در آتش نمند و
 مسک بسایند با حرف توقیت در بادام معطله محمول بیت فضل و
 ضائع در بادام که کور نمیه لرو یا کور ستر بلیمه لروم و نقدی طریقیله مضارع

در اس سده

در اس سده

ثانی نمیشد بطریق دیگر و افعدر پس عودی آتش فوراً قوقوسی ظاهر اولی چون
 و مسکی از لرزه بر از مکه قوقوسی زیاد اولور حتی زلفه کلک و کسویه
 مشک ساد بر بود معنا اعتباریله قدر بر گرفت از پس خیال محال از سر
 بر کن و پای قناعت در دامن سلامت کش که بزنگاه گفته اند دولت
 بگویند نیست چاره کم چو شید است خیال محال بیانیه بای قناعت لایته در
 محازاد امن سلامت نه بود در کش فعل امر مغر و مخاطب در کشیدند که خوف
 تعلیل کوشیدن دور شکم دیگر یعنی سعی ایلمک کم بود یک کبی بر رده
 ترک کلبه عبارتند چو شید لغته قیقه را با بونک کبی بر رده اضطراب
 و مشتقند عبارتند حصول ترکیب با پاسی دیدار و غل خیال محال با سنگ
 جفا یعنی اخراج ایله پای قناعتی دامن سلامت چک یعنی ممکن اولور و
 دکلو قناعت ایدوب اضطراب و مشتقند سالم و از اول زیر اکابر
 دیگر در دولت و سعادت سعی و کوشش و کل یعنی چالش مملکت دولت
 و بر مزاد امکه جانب حقد غنایت اولیه پس چاره اضطراب و مشتق ترک
 ایلمک یعنی صبر ایدوب بحضور اولمقدربیت کس نتواند گرفت دامن
 دولت بزور کوشش به فائده است و سهم برابر و کوه گرفت
 مشتقند در دامن دولت لایته در محاز کوشش به فائده بیانیه در سهم
 و اوک فخر و سیک سکونیل بونده راستق مراد در که دبشی ایلمی
 جگر ابروی کور بیانیه در زیر بونده کور عدم ابر و دین عبارتند از غمی
 و کل یعنی ابر و نک قبلی اولمانیچه ابر و دیر راستق حکم فائده و بر مز
 شواج کورک بو مشتقند نقره ایلمد کلرند معلومور که کور سر غمی
 اخذ ایدر حصول بیت کیم دولت لکینی زور له طوعا غه قادر و کل

رو شرح صحیفه

قوت باز و ایلمد دولت ال و بر مز زیر ابر و کوره و سهم حکم کبی بر فایله
 در دولت و سعادت سعی جانب حقد غنایت اولمانیچه بیت اگر
 بر سر موت بر و دمد باشد هنر نگار نیاید چو بخت بد باشد بهر
 با خوف طرف سر مولایته قبیل او بی دیگر بر و دمد ضرورت وزن
 ایچون تقدیم و تاخیر اولمش اصلنده و دمد بر در حصول بیت اگر هر
 قبیلک او جنده ایکی یوز هنرک اولور سه هنر ایش کلیم یعنی فائده ایلمد چو
 بخت و طالع بر امار اوله یعنی طالعده مساعد اولمانیچه هنر فائده ایلمد
 چه کند زور مند وارون بخت بازوی بخت به که بازو و سخت زور مند
 زور لو دیگر زیر امند اوات نسبت بر پس زور مند و صف ترکیب
 و بین خطا ایلمش وارون بخت و صف ترکیب رخس طالع و دیگر
 زور مندک اضافتی بیانیه در بازو و بخت و بازو و سخت لایته در
 محاز حصول بیت زور لو رخس طالع لایته ایلمون یعنی نه قادر در و نه
 مالکد طالع السیمیه معراج ثانی مقام تعلیلده در بر طالع بازو و سی کور
 بازو و نه یعنی طالع قوی اولمانیچه بازو و قوت فائده ایلمد و ایکی بینی بر بحر ظن
 ایدوب مشنوی بازو اندر غریب به شخص ایلمش پس گفت ای بدر
 فوائد سفر بسیار است از تربت خاطر و جزب فوائد و بدین عجایب و شید
 غراب و قرح بلدان و محاورت خلان و تحصیل جاه و ادب و مزید مال و
 و معرفت یاران و تجربت روزگار ان چنانکه سالکان طریقت گفته اند
 فوائد مولایته از خوف تبیین تربت خاطر مصدرک فاعلیله اضافتی سرور
 خاطر دیگر جذب فوائد مصدرک مفعولیه اضافتی فائده لوجکک یعنی
 فوائد تحصیل ایلمک و بدن عجایب و شیدن غرائب ایکی سبیل مصدرک

ایلمد کبی

ایلمد کبی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مفعولیه اضافیه رفیع بله ان مصدرک مفعولیه در بلدان با یک نمیکه
بلدک جمعیدر شهر از دیگر محاورت مفاعل باشد مفعولیه در خانه اضافتی
مفعولیه در سبیل کسب خلاصه خلیفک جمعیدر شهر بدلا مفعولیه در سبیل
اضافتی فاعلیه در معرفت باران مفعولیه در خبریت روزگار ان بحسب
تفصیل باشد مصدر در سماعی زیر امثال اللام اولما بجه یا مصدری حذف
ایک سماعی در قائل روزگار ان اضافتی مفعولیه در روزگار ان الف و نون
جمع اولما سی خلاصه قیاس در حصول ترکیب پس ویدر الکا بدو فاعله و ر
چو قدر خاطر سرور بدن و جواب فواید و عجب احوال کور مکن و عراب
فصله لایست ممکن و شهر را سر بند و دوستدار مکالمه و نه و منصب و ادب
تخصیصه و مال و ملک زیاد کنند و بارای میلند و روزگار از خبر پسند
شود که طرفت سالکری و پیشرو قطعه تا بدکانه و خانه در کور هر گزای
خام آدمی شوی تا حرف نوقت مادام معتلنه بر کانه با حرف طرف در حرف
تا کید کرد کاف عکس کسری و رایت فحله این معتلنه در و با ضمیر خطاب شوی
فعل نفی مستقبل مفرد مخالعه در حصول بیت مادام که دکانه و خانه در بند
بقی انکه لو مقید سک هر گزای خام کیم آدمی و لما ز سک بقی مادام که
دکانه و خانه نه چیهوب غربه کیم ز سک هر گز خام ملک کیم روان
اولما ز سک بر و اندر جهان رفیع کن پیش از آن روز که جهان بروی
بر و فعل امر مفرد مخالعه کبت و کیدر اندر همه نیک فحله اذات طرف قدر
اصلنده که از ایدر حصول بیت و در جهانده رفیع ایدر اول کونده اول کجا
کیم ز سک بقی دکانه و او و چیهوب و در عالمی سپر ایدر اول کونده اول
عالم فایده عالم با قیبه کیم ز سک بقی اولم و اول بدر کف ای سراج

سفر برین نمط که گفتی بسیار است ولیکن پنج طائفه را مست اول از کانی
که با وجود نعمت و ملک خلاصه و کنیزان و لاد و زواران چایک دارد
هر روز بشهری و در شب بمقامی و هر دم بنوع گاهی از نعیم و ثبات متع نشود و منافع
سفر لامیه نمط نونک و نیمک فحله بریده اسلوب و کیدر بقدر نسخ و بسیار برینه
پیشمار و دشمن پنج طائفه را اذات عمل و با اذات تخصیص فحله برینه نسخ
مسلم برینه سین و تا که اذات خبر در واقع اولش پنج طائفه راست و پیش بعض
شراح بوبله باز پیش بعینه و بقسب الفتر الیمش که پنچک ایدر بر با اصل ایدر
ایمیش حیو لیکن باغز داولان نسخ مذکور شامک نسخ سدن باز پیش فایده
صیح نسخ در و اندر افتر الیمد کی باده نام و شانه بون پس معلوم اولدیر که
مانده واقع اولان نسخ باز یاد سقیم الیمش و با تعقبا افتر ایدر الیمش بوبله
اعتراضی چون واقع اولیور را خود بانه من شود و انفسا و من سیات
اعمالنا بعض نسخ داول برینه تخمین و افعدر باز کانی با حرف و حدیث
حرف رابط صفت با حرف مصاحبت سینتی منتظمین و وجود نعمت لامیه
قدرت و کیدر خلاصه و دار که مقدم مفعولیه و کنیزان اکا معطوف الف
و نون جمع اوله فلهی ذوی العولده اوله فلهی ایچوندر بعض شراح غیره
نقل ایدر کنیزان کنیزک جمعیدر پیش صکره بحر الفز الیمش نقل ایدر پیش
کنیزان کنیزک جمع و کنیزکانه کنیزک جمعیدر و در کونیزان کنیزک
جمع اوله و پیش و بقصیر تعصب ایدر بوبله بونقریرده ایضا و جمله ایدر
جلی بر شانه کلمات الیمش خلاصه و ایدر که حرفینی ایدر الیمش حق معنای
و اصل و کل پیش و لاد و صفت ترکیب ایدر و نیز بدین لغت و صغیر اما استقامت
تعلق مضامنه در کول نقل الیمد کی شنه لرد استعال ایدر بونده خلاصه

رید و سر

رید و سر

رید و سر

وکنیزانه صفت واقع اولش اثر آن طرفیست که در آن جایک بیانیه
و غلامان و کنیزانه معطوف است که در دین خدمه مراد در بعضی خود متکافرتی است
فعل مضارع غایب مذکور از مقدم مفعول لری و باز رگانه راجع تحسین و ضمیر فاعلی
بشهری با حرف ظرف و با حرف وحدت بمقامیده بودید در بعضی نسخ در هر دم
برینیه هر خط و شمشیر چکا سیده بودید در نیم دنیا لامیه نعمت دنیا دیگر
منتهی فعل یا بند اسم فاعله فاعله و نتیجی معنایه حصول ترکیب بر روی
بسر بواسطه اوزره که سن بیان ایله کسوف فاعله لری چو قدر انا پس ظاهر
مسئله را اولیکسی بر باز رگانه که نعمت و قدرت و جود یله دلایر و جواهر
و جاربیه لری اوله و چاک خد متکافرتی دخی اوله هر کون بر شهر و هر کج
بر مقامه و هر خط بر سیر انگاه و دنیا نمک نازنده فاعله لری **قطعه** منعم بکوه
و دشت و بیابان غریب نیست هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت
منعم اسم فاعله افعال یا بندن صاحب نعمه الطلاق ایدر حاصل اهل دولت
دیگر معنی معنایه اسم مفعول ملوب عینی فحله قید الین تصرف خاص بمش
بکوه با حرف ظرف و دشت و الکر فحی و شکر سکونیه او و او صحرای معنایه منعم
مستزاد غریب ثانیست و بیت خبر ثانی و نانی خبریه جمله اسمیه خبر اول و اول
خبریه جمله ابتدائیه حیمه چادر در درک مقدم مفعول خوابگاه و بناحق بر بعضی
بناحق و راحت بری دیگر ساخت مقدم مفعول حصول بیت منعم و غنی
اوله کیمیه طاعنه داده و داده و بیابان غریب دیگر هر چه که و از دی چادر
و بناحق و حضور بری پیدا ایله حاصلی هر نزه به که دارسم حضور و صفایه
دیگر بعضی اهل دنیا هر قنده اسم ذوق و صفاده دیگر و انرا که مراد جهان
نیست دست رس در زاد و بوم خویش غریبست و نا شناخت و او بود

کیمی برده است در آن معنایی منتقد که حرف بیان مراد جهان بیانیه
دست رس و صف ترکیب در رسیدن قدرت و وسعت معنایه را و
و بوم جمیع کستان شکر زنده و او عطف کله را سیده علی زاده و نعمت است
و او سزاوارد الی شکر و هیچ برسی تعرض ایست که ترکیب اضافی نمیدر جیمی
و سائر لشکر و بوم زمین و فرارگاه و دیشلر اما زاده مستقلا معنایه بر مشاکی
الای را انجام و بدید که را و بوم عطف نقیر بر اما زاده که بوندن غیری برده
به معنایه دلالتی بوقدر و العلم عند الله نا شناخت نامعلوم دیگر حصول بیت
شکر حال مذکور کیمیه اما اول کیمیه که جهان مراد دینه الی ابریشم یعنی قدرت
و وسعتی بوقدر حاصلی فقیر و غلبه کند یک طوغه و غی و قوبه و غی بر روی کند
شهر نده و ملکته غریب و مجهول و منکوره در حاصلی الی کیمیه سید و نام
و نا شناسی انکار و دوم عالمی که بمنطق شیرین و قوت فصاحت و مایه بلاغت
هر جا که رود و بجهت مناس اقدام غایبه و اگر کم کند دومش طائفه نک ایکنجی عالمی
یا حرف وحدت که حرف بیان با حرف فصاحت سیسی منضمین منطق شیرین
بیانیه مصدر بمبید منطق معنایه یعنی تکلم قوت فصاحت و او که شدید
لامیه مایه بلاغت که بویله در بجهت مناس با حرف صله اقدام غایبه اقدام
غایبه که مقدم مفعول حصول ترکیب ایکنجی بیانیه بر عالمی که شیرین
تکلم و فصاحت قوتیله و بلاغت سر مایه سید هر چه که کید رخ متبینه
اقدام کو سیر زاده که اگر ادم ایدر **قطعه** وجود مردم و انامثال
ز رطلانست که هر کجا که رود و قدرت و قیامت و انند وجود مردم و انامثال
در مثال ز رطلانست لامیه لوزاده شدید ضرورت و زینچون ز رطلانست که سید
یا لوز التونید که حرف رابطه صفت مابعد جابر در که مردم و انامیه صفت اول

و جائز که در طلبه محصل بیت مردم دانایک وجودی بالوز التونی کیدر
 بر نه بر کیدر سه قدر و قیمتی بیلور لر یعنی خالص و صافی التون نیجه که هر مرد
 معزز و مکرم البه اهل علم و انجلیس معتبر و بزرگ زاده نادان شهر و آباد
 که در دیار غریبش هیچ نمانند بزرگ زاده و وصف ترکیب را که بر زاده منگانه
 نادان و اصافت بیانیته در بار حرف منکره شهر و ابر لفظ را اما اصلند مرکب سه
 لفظیه و الفظنه معلوم اول که از منته و خاصیتیه در بر یادش که کلمه
 کونیه است که ایسی ضرایب و بالتونی التون برینه و آنچه را چه برینه بود
 کند و حکم سلطنته خلق انکله معاملیه و ب بیع و شرا بیدر لر انجلیس حتی نوز
 بر کیمنه یک طلمندن تغییر ایلوا و له در ملکند کون بود و در زیر کیمنه
 شاهین مخفدر و در قاجانز منگانه در اول پادشاه مذکور قصیده جائز کوز
 اول کونیدن آنچه و التون شهر و ایدر بر کیمنه شرا حکم بونده انواع پیشان
 اقوالینه التفات و نمسون که تعبیدی نصیب او فاند رماند فعل مضارع مفرد غایب
 در مانیدند بکرمک و بکدر مانستن و دیندر خطا ایلدیر که خوف را بطل صفت
 خوف ظرف دیار غریب بیانیه شین ضمیر شهر و ایدر راجع در نمانند فعل کلمه
 جمع غایب ضائون المزل و بکدر حاصلی اعتبار ایلدیر محصل بیت جاهل اکا
 بر زاده شهر و ایدر بکرمک انی اول پادشاه یک قلم و بینه غیر و یازده بیجه الماز
 سوم خوب ویدر که در و نه صاحب دلان محالطت او میل کنند و صحبتش را
 غنیمت نمانند و خدمتش منت دانند که گفته اند که در حال به از سیدی
 مال روی زیبا مرهم دلها خسته است و کلید در بانی بسته سیوم شین
 طائفه نک ایچنی سنی خوب و وصف ترکیب کوزل بوزلو منگانه و با حرف
 وحدت که حرف را بطل صفت در و ن صاحب دلان لایمه صاحب دل

در شرح صفا
 در شرح صفا

بالکله اولونجه و وصف ترکیب را که بر بانی لایمه در حاصلی بونک کیدر که چهل
 او قبیل و الف و تون ادات جمعه راجع و فعل محالطت مفاعل بانه مصدر
 و اما اسلوب عجم اوزره مقول باز بلور و لفظ اول نور اختلاط و محالطه شمه
 را ویدر اصافت لایمه در میل کند که مفعول صریح و محالطت غیر صریح و جمله فعلیه
 خبر مبتدا در که در و ندر محصل ترکیب و چینی سی بر خوب ویدر که صاحب دل
 در و ن انکله اختلاطینه و با انکله اختلاطه میل ایدر و صحبتش یعنی مصاحبتش
 غنیمت انکله در خدمتش منت بیلور که اولور و بکدر در اندکی حال با
 مصدر که و اضافت از احق جمال سبازی مالکده کنه بویلدر بعینه جمال از بیغی
 مالک جو قلو غنیمت بکدر بر آروی زیبا خسته کو کلر مرعیدر و با غلو قلو
 متعاش کلیدی کاف عربک که سینه تخصیص ایدر خطا ایلدیر زیر افخط
 افصحی **قطعه** شاهانجا که رود دعوت و حرمت بیند دور برانند بفرش
 پروماد در جویس شاه بونک کیمی بر لره محبوب مناسنه در و راکر و مخفدر
 بفرش شین ضمیر معناده براننده مفید در محصل بیت محبوب اول بره که
 کیدر یعنی هر بره که کیدر عزت و حرمت کور و اگر آنی کند یک اتاسی با تاسی
 بالکرندن قهر لره سور لره حاصلی کیم اولور سه اکا اتالق و اتالق ایدر
 پر طادس در اوراق مصاحف دیدم کفتم این منزلت از قدر نومی بنیم
 پز یا عجله و تخفیف را لکه لفظ مشترک در قناد ایلدیر یک بیند و اما بونده بلکه
 مراد در قنات دین خطا سولیدی بر امضا حفر ملک قونور قنات قونماز
 و بونک کیم بیلور بر کراسینی شد بدله قید ایلدیر ضرورت و زن ایچون دیو
 طبعه مالک و کلر ایچش در برینه بر یاز انکر معنای جانینه ناظر و الماز لر ایچش
 اوراق مصاحف لایمه مصاحف مصحح ملک جمعی در منزلت نامرنت تاسی

در شرح صفا

در شرح صفا
 در شرح صفا

کسی اسلوب عجم اوزره مقول یا زبور و مقول تار کی تعلق اول نور پس
 ضمیر خطاب اعتبار اید غفلت الجش پیش با و عریه زیاد مفلسه در محال
 ملاوس بکنی محفلک اوراقی از اسنده کوردم غته که عادت او غلا بخل
 ملاوس بکنی محفلک اوراقی از اسنده قویا غفلت در پیش محفلک و فکری
 اوزره ملاوش فسادنی کوردم دین او کوره ممش کورچیک دیدم بوزنه
 و منزلی و بومقامی سنک قدر کنه و حد کنه زیاد کوردم یعنی بومکرم
 و معرزمقام سنک لائق و کله گفت خاموش که هر کس که جمالی دارد
 هر کجا پای نهود دست نداردش پیش خاموش فعل امر مفرد مخاطب
 ایدم اول دیگر که حرف تعلیل جمالی یا حرف تکبیر نداردش سنن ضمیر
 معناد پیشه مقید در پیشش تقدیر زده ندارد برینه نوله بداند باز نظر بانه
 هیچ نسخه نه مخالف یا زمش اگر چه تاویل ابله معنا ویرمک قابل حصول است
 حضرت شیخ بیور بر ملاوس بن بوبله و نیجه دیدر ایدم زیر هر کجیک که جمالی
 دار هر نه که ایاق قور یعنی کید را کینه ال طو نماز یعنی کیمه رد و منع
 ایلمر بلکه هر کس کل بر و جانم دیر لوزیر صاحب حسنه هر کس باید نظم
 چون در سر موافقت و دلیری بوده اندیشه نیست که در ازوی بری بود
 جمیع شراح بواکییتی رباعی دیو یا زمش حال بو که رباعیست بکری معین
 بحر در نهما بیتی بود بحر هج افسانند یعنی بحر مضارع آخر بدور رباعی
 بحرینه فریدر قند بر دلیری یا حرف مصدر بر بری بونده بزار معنانه در محفل
 چونکه سر در موافقت و دلیر لک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لائق و قابل
 اوله غم بود قدر اگر باباسی اندخ بزار اولور سه زیر هر کس که بابالا نور جاصلی
 هر کیمه انک کیبی فرزند جانم او غول دیر او کورست کورده و شش در

در کتب

در کتب

در کتب

در کتب

مباحث در بنیم را هر کس مشتری بوده او ضمیری بیت ساندیم سر
 راجع در و میند اوزر کور خبری کو فعل امر مفرد مخاطب کوریدند کفان دنا
 و نینر خطا سوبله صد قدخ مراد با با سیدر تشبیه طریقیه مباحث فعلی
 مفرد مخاطب اوله دیگر در بنیم شول انجوبه دیر که بر صد فده بالیکر اوله
 اما ان سنده بنیم باباسی اولما یانه دیر بر و حیوانده اناسی اولما یانه و مجاد
 نظیری اولما یانه محمول بیت اول پسر کور هر در سوبله صد فی اراده اولما یانه
 یعنی صد فی مطلوب و کله که کمزیر برادر بنیم هر کس مشتری اولور و یا مشترک
 هیچ کیمه دلیری باباسیل استر یا لیکر استر نه که صبحی بود ربیت
 در راتاکی همراه ان شیر بن پسر بنیم الهی باشند روزم که اورایه بدینیم
 چهارم خوش اوازی که آب از جریانه و مرغ از طبران باز دارد پس بولت
 این فصلت دل مردمان صید کند و ارباب معنی بمنا دمت اوزر بیت
 نمایند چهارم دور دخیسی بش طائفه نک خوش آواز و صف ترکیبی و با
 وحدت که حرف رابط صفت جریانه مصدر در جزم بگردن یعنی ضربانیکه
 ناقص یائیندن افق مفلسه طر اید مصدر در طار طیر دخی یعنی ضرب
 باینک اجوف یائینده او چوق دیگر باز دار دالی قور یعنی مانع اولور
 با حرف مصاحبت و سبب شول سنده در که انکله غیره اوله انشیله یعنی غیره
 یعنی اوله تالی نظویل اسلوب عجم اوزره در فضیلت معرفتده ارتقاغه
 دیر بر و تائیه مذکور کیدر دل مردمان لایته و کنک مفعول او کی و سید
 تائیه ارباب ربیک جمعیه اصحاب معنانه معنایه اضافت لایته
 با حرف سلبه منادمت مفاعل یائینده مصدر در دیکه که یعنی مصاحبت
 اوله اضافت لایته در عبت نمایدک مفعول صریحی و بکنا دمت غیر کی

در کتب

محصول ترکیب دور و نجیبی بر خوشی و آواز در که صوبه افتقد و خوشی او
 چندان منع اینده حضرت داد و ده غمیرک او از ترکیبی پس بوضیعتک و سبک
 و سبیل خلقک کوکونی شکار اید و از باب معنی انک مصاحبه رخت
 کور سز **ریت** **ستمع** الی **جس** **الاغانی** **من** **واللهی** **جس** **المثانی** **سمیع**
 سبک فقی و سبک سکونیک قولی منکله دریا و منکله اضافت لامه در تقدیر
 مرفوع مبتدا و جاز در که **سمعی** **سماعی** و اصغای منکله اوله ایشیتک و کلک
 دیگر پس حرف جر مقدره منعلق اولما حسن صفت مشبهه در اغانیه اضافت
 صفتک موسوفیه اضافت راغانی جمع اغنیه در که غنا معانیه در پس اغنیه
 غنا در دین کند و زعمیل سویش من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا و
 اسم اشارت محلا مرفوع خبر الی اسم موصول حسن جمله فعل ماضی
 مفرد مذکر غایب یا پیش روی دیگر مرسس کسب جمله فعلیه اغرایه محلی بوق
 سبدر الذینک **واللهی** صله سبیل محلا مرفوع صفت و در المثانی جمع مشا در
 ایکی قبیلوسازه دیر لرنه که منالک جمع منکله که اوج قبیلوسازه دیر لرنه
 مثانی **جس** **نک** مفعولید و سکون یا ضرورت و زن ایچوندر محصول میتیم
 قول غم کوزل غنا لره در و یا خود بنم سماع و استقام کوزل و ازده مفید و
 میلم کوزل و ازده کیدرسول کیم که ایکی قبیلوساز جالریقی اکانه اعتبار
 مقصود بود که کوزل آوازی سازه ترجیح اید حاصل بنم میلم حسن صوته در
 و کل علی الخصوص قبیلوساز و نکلمک و ایدر مراع ثابک تحقیق و مراد حسن
 صوته در دین پیدن مرادی **سلیمش** **فطرح** چه خوش باشد آواز نرم و خن
 بلوش حرفان مست صبح آواز نرم بیاتیه خن ایچو و نازک منکله
 با حرف صله گوش قولی حریف با مصاحبی الف و نون ادات جمع در

رسم

رسم

حرفان لامیه مسته اضافت بیاتیه و صبحه لامیه صبح مقدر و صباح
 وقتند شراب ایچکده دیر لرنه که غنوق عکسند دیر حاضری فعل و زنی و زنی
 مصدر در در صبح صباح وقتند ایچیلن شرابک السبدر و بین مخالف
 سویش محصول میت نه خوش اولور ووش ایچو آواز صبح مستی
 حریف قول اغنیه یعنی قولان لرنه لطیف کلور به از روی خوش آواز خوش
 که آن خط نفس است و این فوت روح این روی خوبه اشارت در و این آواز
 خوبه محصول میت روی خوبه خوب آواز بکدر بر روی خوب خط نفس
 و آواز خوب فوت روح در حاصل حضرت شیخ آواز خوبی روی خوبه ترجیح
 ایدر لیکن قبه فیه پنجم پیشه در که سعی باز و کفای حاصل کند آب روی
 از بهرمان ریخته شود چنان که خود مندان گفته اند پنجم یعنی مذکور طائفه نک
 شنجی پیشه با غمک کسر یله صفت دیگر در و او که فحله ادات
 لی منکله او و بقالی تو دیر و اوله علی کل حال منکله دیگر یعنی اهل صفت
 و با حرف وحدت که حرف رابط صفت با حرف مصاحبت سعی باز و مصدر که
 فاعلیه اضافت کفای با حرف وحدت تا حرف تعلیل آب روی لامیه بهر لرنه
 بویله در ریخته شود و دکمش اولیا یعنی دو کلمه محصول ترکیب شنجی ایل
 مستند که سعی باز و یله بر کفای حاصل لامیه تا کیم انک ایچون یوز صوبه
 دو کلمه حاصلی حیره محتاج اولیه شود که عقلا دیشدر **فطرح** که بفریبی در
 از شهر خوش سختی و محنت نبردینه دوز با حرف صله خبری با حرف وحدت
 سختی با حرف مصدر پینه بایه دیر پینه دوز و صف ترکیب در و زیدند و در
 و نبردک تنازع طریق فیله فاعلیه رفت حسب پیجا و یکدیگر اما استغنی لره
 اسکچی به دیر محصول میت اگر بفریب کیدرسنه یعنی باز غریبه کند شهر زنده

رسم

شدت و محنت ایلمتزی یعنی حکمرانی و درستی اسکی یک بر جزوی صنعت
 ایکن انک الی هر نریه دار سه اول صنعتک کچنوره و در بحر ای قدر
 مملکت کرسنه خسر ملک نیم روزه و روا که در نه محقق رفته که مکرر بانه
 اولند و با حرف صله خزان با حرف مصدر خزان معنی مقابله معمر و لغوی
 شلک فتد فاد کسر و ضم جائز اصلی افتد در هر روز یک فتح و ضمیل مصری
 افتاد و افتد کور هر روز حذف و لیحق فاکر و ضمیل مصری فاحق
 از مملکت فتد متعلقه کرسنه بولفظ ایکی و جهل متعلقه ربی
 بونده کاکیمی یعنی کافک ضعی و رانک سکونی و سنک کسر و ربی
 کافک ضعی و رانک کسری و سنک سکونیه فاحق خسر کاکیمی
 و سنک سکونی و بانک تحیل فعل مضارع مفرد غائب یا نور و یو
 دیگر خسر ندیم ملک خسر و فتد کاف علیه رتازع طریقی
 روزه اضافتی لامیه در نیم روز و کسانده بر شهر ک اسبدر ملک نیم
 تخصیص سینه و روزه فافیه و لوق ضرورتی نور و الا فتد کور معناد هر
 ملک بر در حصول بیت سینه و روزه حالی معلوم اما اگر کنی مملکت و
 بر خواب آباد و دشر نیم روز یا دشا ای ایسه و البینه بر کماله و صنعتی
 اولاد و غنی نقد بر آج یا نور یعنی آج فالور بونده مراد خوا بقدن کنی
 ملکند نیم خبر یور و الا حقیقه خواب آباد و مکه بوللری کبی ذخیره اولاد
 نقد بر کس آج یا نور حاصلی مراد بر تمیلر و الا حقیقه بوللری و لوق لازم
 و کل چنین صفتها که بیان کردیم در سفر موجب جمعیت خاطر است
 و داعیه طیب عیش اما ان ازین بهیهر جاست بخیا باطل در جهان
 برود و دیگر کس نام و شانش نشود چنین صفتها بوجایل مفسر که حرف

رابطه صفت و با حرف بیان موجب جمعیت خاطر لامیه در سب
 جمعیت خاطر دیگر داعیه باعث دیگر طیبه اضافتی اسم فاعلک
 مفعولینه اضافتی و غیثه اضافت مفتک موصوفیه در بهیهر
 دیگر با حرف مصاحبت خیال باطل بانه در حرف صله در با معنی
 جهان دنیا دیگر دیگر مفعولین و دیگر و بین سوزی کبر و دن اکل ایش
 محمول ترکیب بر در بوجایلین مفسر که بیان الیدم سفره جمعیت خاطر
 سبدر و کوچک و دیگر باعث اما اول کیم که بوجله و غنی مذکور
 طائفه و اولما یوب جمع سنده به نصیب اوله ساخت جهان باطل خیال
 و و هم فاسد اید کبر و غنی کیم نام و شانشین شستر یعنی نیجه اوله غنی
 کیم و دیگر زبر امشهور و نامدار کیم و کله که اندن خبر الملق ممکن اوله
 قطع بر ان که کردش کیتی بکین او بر جاست بغیر مصلحتش بهیهر کیم
 کردش اسم مصدر در کردیدندن و دشش دیگر کتیه اضافت لامیه و کیتی
 کاف شجک کسر یور و یا اصلیه اید جهان دیگر با حرف صله و کین کاف غریک
 کسر بر عداوت دیگر و یا اضافت لامیه در بر جاست فالقدی یعنی قصه
 با حرف صله و غیر بونده خلاف و عکس معنانه در مصلحته اضافتی لامیه
 رهبر قولانوز و صف ترکیب بر بیدند بوللری ایکنک دیگر لازمی قولانوز لغوی
 رهبر کنند مفعول صریح و بغیر صریح و ابام فاعلی محمول بیت بر اول کیم
 عالمک تبدل و تغیری یعنی احوال عالمک غذا و سینه قیام ایدوب قصه
 ابام و روزگار کیم مصلحت و خلافتیه و عکسینه اکا قولانوز لوق اید یعنی
 اکام و دنک خلافتیه و لالت ایدر کیم نری کیم انشایه بخوابد و بید
 قضا و شش تا بسوی دانه و دام کیم نری کیم نری و با حرف وحدت

که حرف رابط صفت و یا حرف بیان در دخی دیگر آشیانه بود و آنچه در
دیدید معقلنه کور میسر در بعضی کور مک میسر اولیس در قضا
همی با حرف تاکید حرف استمرار بین کبوتره را جعد زبانه ای معقلنه
با حرف صلح سوی جانب دیگر دانه به اضافت لامیه در دام بونده طوزان
معقلنه در حصول میت بر کبوتر که دخی آشیانه بین کور میسر در بعضی کور مک
میسر و مقدار اولیس در قضای آسمانی آتی دانه و دام جانینه ایله
شکار اولور حاصلی آتی یا اوجی اولور و یا مرغ شکار اولور پس گفت ای
پدر قول حکما را چه گونه مخالفت کنیم که گفته اند رزق اگر چه مقسوست یا سب
حصول آن تعلق شرطست و بلا اگر چه مقدرست از ابواب و خول آن اختار
واجب با حرف صلح اسباب حصول آن لامیه لدر اسباب سبک جمیع
تعلقه مراد میسر از ابواب و خول آن لامیه لدر حصول ترکیت میسر
یا اسبک جوابنده دیدر حکمانکه قولینه نه و جمله مخالفت ایده بین که
و میسر در رزق اگر چه مقسود میسر یعنی از لده هر کس رزق تعیین میسر
لیکن آنکه حصول سبیل به مباشرت شرط یعنی عقل مباشرت
اقتضای ایدر بلاه اگر چه مقدر در اما اکا داخل اولی ابواب و استبان
احترار و اجبر قال الله تعالی ولا تلغو باء یکیم الی التهلکة حاصلی بونکه
کسیلر مقتضیات عقلند **نظم** رزق اگر چند بی گمان برسد
شرط عقلست حسن از در اگر چند اگر چه معقلنه مستعمل نقطه
پس اگر ای ادات بشرط و چند کم خبر به معقلنه اعتبار ایدر چندان
کسی بوفته چندان و قوفلر بوق ایتمس حصول میت رزق اگر چه بی
گمان دیر شکر ابر شور یعنی مقدر اولان رزق الهیه هر حیوانه کلور و اصل

روای سید علی
و سرور

اولور لیکن عقلک شرطید و قبول دخی استمک یعنی عقل رزق اهل دنیا
رجا ایلمک اقتضای ایدر و رجه کس به اجل خواهر مرد و نومر و در دها نمر
بونده مرد معقلنه در مرد و میمک در آنک نخه لریله کینه دیگر فعل نهی مغر
نخا طبر در حرف صلح در معقلنه دانه از در با لامیه عرک از در با نعبا
دیر لدر حصول میت دخی اگر چه کس به اجل اولیس در بعضی کس به اجل
اولر اما سن از در با اغزینیه کینه یعنی ملک اولحق سیره و از در برین صورت
که منم با پیل دمان بر نم و با سیر زیان نیجه ذرافکنم معصیت آنست که سفر
کنیم از این پیش طاقت به نواله ندارم با حرف صلح و یا حرف مصاحبت
پیل دمانه بیانیته قوتلور و سیتلوفیل بر نم اور درم و اور و شورم جنگ
ایلمکه قادرم دیگر با حرف صلح شیر زیان بیانیته زیان سیر نیجه حیوانایمک
صفتلر نه در کور کمش و غفبه کلمش دیگر که حرف تعلیل از این پیش
بونده زیاده دیگر یعنی شیدن کبر و طاقت بی نوالی لامیه در بی نوالی
قدرت و بی زاد معقلنه در و یا حرف مصدر حصول ترکیت بوسه زده که
منم یعنی بوفت و زور و بومست زنگ که بنده وار قوتلور و سیتلوفیل
کنده می اور درم یعنی اکای پروامت اور درم و با آنکه صوابت قادرم
و شیر زیان نیجه برا غورم یعنی آنکه نیجه طوتوشما فیه قادرم اگر چه اول نیجه
اور مقده نام در برین صحت اولدر که سوادیم که بونده از رتی نواله سیر نیجه
کنور **نظم** چون مرد در دنیا در چهار مقام خوشی دیگر چه غم خوردن
اتفاق جای اوست در حرف تاکید قنادانک کسر لدر و تمیل و شکر دیگر
بونده آبر لدری معقلنه در چهار مقام عطف نفسی خوشی انصاف
لامیه دیگر بالک دخی دیگر اتفاق بونده اطراف معقلنه در چهار اولامیه حصول

از در

چونکه از بعضی کیشی کنده مقام و دولتند و دوشه رفتی مفارقت اید و
 ابریدی و نمی نه غم نیز بر اجمیع اطراف عالم آنکه مقام و مکانید **و**
 نسبت هر توانگری بسرای ای رود و در پیش هر کجا که شست آمد سرای
 است بسرای با حرف صل و یا حرف وحدت محصول بیت کجی هر بر خنی
 بر سوایه و بر او کید یعنی هر کس کنده او بند کید اما در پیش بی کسی هر
 که کجی کلد یعنی قراکولق بعد از آنکه سرانید حاصلی کجی کند و بی نود
 نده یا تو را نور یعنی جمیع عالم اکانت برادر این بگفت و تحت خود
 و پدر او داع کرد و در آن شد و در هنگام رفتن شستندش که میگفت
 محصول کجی یعنی کور قطعه سوبدی و امنت و بیدر و با بانبیه و داع علی
 و کیدر کینک و فتنه شستند بیدر که سوبدی یعنی بویستی او قورزی **و**
 هر روز که بختش نیات بکام بجای رود کیشی ندانند نام **و** هر روز
 کمال دیگر رهنر و معکله نیست و کیشی که سابقا کیدر که حرف رابط صفت
 بکام مراد نیم دیگر بجای با حرف صل و یا حرف وحدت رود فصل مضارع
 مفرد غائب و یا فعل امر مفرد غائب کس کافک فتنه در برابر افتخار که
 بود بیدر مفتوح اول و ضرورت و نه اولینجه والا بکنده اولور کس کافک
 او قویان خلاف قاعده او زره او قورمش که حرف رابط صفت و یا حرف
 تعلیل و شبن ضمیر نه و ده را جعدر مفاده نامه مقید در نامش تقدیر
 محصول بیت اول هر که ظالع مراد نیم اولیه یعنی اکا که بخت و دولت است
 اولیه بریره کیدر و یا بریره کیشون که آدینی بیلر و یا بیلیمیه (حاصلی)
 و نشانی اکلاز و ایشید بیلر بریره کیدر و یا خود بر خلاف سمت کیدر که
 نام و نشانی حقیقیه و یا کیشون که نام و نشانی حقیقیه یا بر سید

و سببی

بکنار ای که سنک از صلابت او بر سنک ای آمد و او از سر فر سنک
 ای رفت تا حرف انتهائی معکله بر سید فعل ماضی مفرد غائب یعنی
 دشت الی ال وصل یا خود حتی وصل یا حرف صل کنار آب لامیه و یا
 و عدت که حرف رابط صفت صلابت سدت یعنی بکلک و قشلق او به
 انصافت لامیه در و ضمیر آیه را جعدر ای حرف تاکیدی می آمد حکایت حال
 ماضیدر و او از شش ضمیر آیه را جعدر یا حرف صل فر سنک عریکه در سنخ
 دید بکلریدر که او نه ایکی بیگ آدیم بر مقدارینه ویر لور ای رفت حکایت
 حال ماضیدر کیدر در دیگر محصول ترکیب مشت زن کیدر تا بر شوی
 که یعنی بر صوبیک کنارینه که صلابت و شدتند و وحدت حوایتند و طالش
 طالش او زره کلور در یعنی او کینه کلن طالش در بود و الا در نشه که یک آثار
 صولار کشتاشند و او از بر میل بره کیدر در یعنی خوشی و حقیقه شش
 مقدار بریره کیدر **و** سبب ممکن ای که مرغ آبی در و ایمن نبود **و**
 کمترین موج السبا سنک از کنارش در بود و سبب فار سیده خوف
 معکله در معلوم اوله که آخر مهم اولان کلمه به ادا ت نسبت داخل اولور
 مراد اوله اکثر یا بر کاف عجله نوشته ایدر لور ممکن و ممکن و شرمکین کیشی
 اما طر در کل ریرا عین در بر کاف شرس ممکن امیند و غم کیدر وین
 سبب ایلمش بر الف ممد و نه نک لغتند و خد فی جائز و کلد علی الخصوص
 سبب ممکن و اول ملاحظه غایتله فاسد و زامتل در سبب ممکن قور فتنج دیگر
 ای یا حرف وحدت که حرف بیان غایبی او در کیدر ایمن امین معکله در
 کمترین ترا دات تفصیل و یا و یون ادا ت نسبت السبا سنک در مین طالش
 حرف کیدر بود در راه فتنه و شمه لغتد یا حرف حکایه محصول بیت بر نورج

و در ایمن امکان

صوابی اور دکل ایچینده امین دکل ابد یعنی اور دکل که صوفوسند اول صوبه
 صلابتند و شدت جریانند ایچینده بوزمکه خوف ابد و مباد که صوفو
 بارلا به دیو اول که چک موجی دگر من طالعینی کناریندن قابوت کو نور دکل
 حاصلی قرا صوبه و یا طو نه گیتی طالع فلزنده شدت و صلابتند آفریدی کردی
 مردمان را دید که هر یک بقواته او معبر نشسته و رخت بخت بخت جوانان دست خطا
 بسته بود زبانها بر کشود چندان که زار کردی و زار کردی و گفتند که واهی
 کاف و شک و تمیل و یار و حذر بر بول که مردمان را کلات منقول که حرف بیایا بود
 معاجت بیستی منتقمی فراضه فاکت و تمیل و تخفیف راکه التو و او فاضله در که
 فارسی زیره از دیکله تعبیر ابدی را فخر مراد و ال التون او فاضلی میامانند
 جاز دکل را خورنده با خوف و وحشت و هجره خوف تو تسلیم هجره خوف و حذر و دین
 سوبیش معبر سامی نختنده معبر کشنی که زگاه و میش یعنی کجست کسی که غلطی
 سود و کجور اسکندر قایقاری کسی اسم الت و زنی او زره در و اول کج کلری بیرو
 معبر و بر اسم مکان و زنی او زره دست عطا اضافت بیانیه در و بر مکالی
 یعنی هیچ بر شنه به مالک دکل ابدی که معبر جرتینه و بره زبان شایسته یعنی کجی
 و غاوتنا ایلد بر کشود و آخر یعنی ملاحتی مدحه باشلا در زار و بار اصلکله
 نفع معقلنه در با مصدر دین بودیم سیمز اینش بار با خوف مصدر حصول ترکیب
 مشنت زن سوبک کنارینه ایرشد که بر بول که مردی کوردی که هر برسی
 بر فراضه سبیل یعنی بر فراضه احوال معبره او نور مشلا ایدر و سوا سبیل مشلا
 مشنت زن ک عطا الی بغلا ایدر یعنی جوت کشتینه و بر مک شنه به مالک دکل
 ایدر ملاحتی مدح و ثناء ایلمکه باشلا دم اولقدر که فریاد و فغان ایلد بر بارلق و
 بولد اسبق ایلد بر حاصلی رحمت و شفقت ایلد بر و دیر یز **بیت** بی زرتو

روستی

دستور

که کنی

که کنی بر کس زوره و زردار بر زور محتاج نه ای بی زرتو زرتو توانی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سکت دیکله رنه با فخر خطاب و هجره
 خوف تو تسلیم حصول میت در سر کیمه به زور ایلمکه قادر دکل سکت اما زرتو دار
 زور و محتاج دکل سکت حاصلی قوت و زور له مراد حاصل او لماز لیکن زرتو که
 ظلم و زوره محتاج دکل سکت زرتو از له جمیع مصالح حاصل اولور ملاح به مروت
 از دیکله بر کردید و گفت حصول ترکیب ملاح به مروت اندخ حشره ایلد یعنی
 دوند و دیر یعنی مزه لکم طریقیل یو کاتو حله ایلد و دیر **بیت** زرتو
 بتوان رفت بزور از دریا زورنه مژده چه باشد در یک مرد بسیار
 زور و مرد لایته و یا رسم مقدار معناسنی افاده ایدر یک سال و یک ماه
 بر جلیق و بر ایلد دیکله بونده به بر آد ملک دیکله یعنی بر آد هم جونی مقداری
 و او نه آدم قوتی مقدار حصول میت افچک یوقد یعنی چونکه افچک و بولک یوقد
 در یاد و زور که کنیک او لماز اون کنشی زور مقدار بر نه اولور و بونده نه
 فائده و بر بر آد ملک افچک کتور یعنی بر آد ملک احوال مقدار را فچک بر آد و فچک
 کچم معبر له کچیلور و بر سیر و دغی مبالغه طریقیله در زیر ادر با جاز او لماز
 مکر کیم اسکندر یوغاز بر کسی بر سیر اول قدر جوانان ازین طعنه دل بهم بر
 خواست که از دانتقام کشتنی رفته بود آواز داد که اگر بدین جامه
 پوشیده ام قانع شوی در بیغ نیست ملاح طمع کرد و کشتی را باز گردانید
 جوانان را ادات تخمیس طعنه لغتد نیزه ایلد در مقدار افا بونده خاطر طریقیله
 بهم بر آد چشور و منقبیل اولد و دیکله گردانید و دوند و دیکله زرتو الف
 و بون ادات تعدیه در اصلی گردید و دوند و دیکله حصول ترکیب چنانکه
 ملاحتی مدح و ثناء کولی منکر و منقبض اولد و دیکله ملاحه کنشیر

کشتی گشتن ایدی آواز ویدی که اگر بوقفتانکه که گیشتم قانع او
 در بیغ دکدر ملاح طمع ایدر کشتی کبر و دوز در **بیت** بر دوز کشتی
 دیده دهوشمند در اراد طمع مرغ و ماهی سید با حرف تا کید ووز فعل
 مضارع مفرد غائب در ووز بزندخ دیگک دیگدر ووختن ذی ویندر
 زائد سو بلسر **بیت** وزانک فخره لایله غلبه عرصه ویر بر منفی
 کلور فرق ورنی اوزره علم بایند با اصلیه ایلانا فارسیده باز شکسته
 او قومقد جاکر ودر دوزک فاعله در دیده دهوشمند لامیه در حوق تا کید
 از و فعل مضارع مفرد غائب طمع فاعلی مرغ مفعول صریح و ماهی اکامعطف
 ویندر غیر صریح مفعول بیت غلبه حوصل عاقل کیمه نیک کوزینی دیگر یعنی باطل
 حاصلی کوراید طمع مرغ و ماهی بنده کنور یعنی علوزاغه حاصلی طمع کیمیله باغه
 که فنار اولور چندان که دست جوان بریس و کریان ملاح رسیده و انجور
 در کشید و بی محایا فز و کوفت یار شر از کشتی بر آمد که پستی کند انجان
 در کشتی دید پشت کمر و اندید مصلحت آن دیدند که با او مصالحت کنند و اجرت
 کشتی مساحت غایب چندان که اولقدر که یعنی همانکه دیگر در دست جوان
 لامیه جوانک الی دیگر با حرف صلر شس رانک کسر لایله بونده مفعول دیگر
 کریان معطوف در ریش و ملاحه اضافی لامیه در دست مبتدا ریش
 خبری او را ملاح دیگر کجور با حرف صلر کند و به کشید جکدر دیگر بی ادات
 سلب محایا مفاعیل بایند در مصدر در اصل محایا تدر نا اسلوب عجز
 حذف اولش در زیر مفاعیل یک ناقصه نای حذف ایگک قاعده لایند
 یعنی به پاک و به پروا دیگر به میل و توقع دین لولغته و قوی بوش
 قزو بونده ادات تا کید در کوفت کاف غریک متمیل و کوری یعنی ضرب لایله

راز سید علی
 و سرور

و سرور

ضرب ایدی که حرف تعلیل پستی پشت با و غیک متمیل آرقه دیگر و با
 حرف مصدر مظهرت به معادنت مفکله در اینجا ملاح کیمی دیگر در کشتی
 در کشت آوری دیگر در خچر شش در بر خاکک فخری و شیک کسر لایله و با حرف مفعول
 مراد با و زلقد حاصلی کونک با او جوانکه دیگر با حرف مصاحبت اجرت کشتی
 فاعلیه اضافیه مساحت مفاعیل بایند مصدر در لغته مسالطه در یعنی
 اساتلق اما بونده سجاد جومر دلک مفکله در پس مختار صحاح حدی المسامحه
 المسالطه و مسامحات اهل وادین اجمال الیمش حصول رکتب همانکه
 جوانک الی ملاحک مفکله و بقا سینه ایشدی انی کند و به جکدی و به پروا
 وافر و کور بولد انشی کیمید کور دی بونی دو کد کیمی و کیمید طشر و کد کور
 مظهرت و معادنت ایله مذکور کیم کیم خشم و حدت کور در پس آرقه سن
 چو پردی یعنی فرار ایدر ایدر مصلحت آن کور دیگر که الکل مصالحت ایدر و کیمی
 ناولونیک جومر دلک ایدر و سجا کوسره **بیت** چو بر خاش بیخی تحمل بسیار
 که سهلی بیند در کار از پر خاش با و غیک فخری و متمیل و رانک سکونیک
 صواشر حرب مفکله که حرف تعلیل سهلی سیک فخریه و سکون انالاسا
 دیگر قولام مفکله و با حرف مصدر پس معناسهولت دیگر در کار از رانک
 در کار از کاف عربله خوب و جنگ مفکله در حصول بیت چونکه صواس جنگ
 کوره سک تحمل کنور یعنی تحمل و صبر کنور در بر سهولت و رفق جنگ و صبر
 فتو سینی فخر حاصلی ملا بخت و بواسطه جنگ وصاله بالعدر لطف کن
 انجا که بینی سینه نبر و قمر نرم رانیغ نبر و فعل نفی مستقبل غیر و غایب
 رانک شد بد ضرورت وزن ایچوندر فز خاکک فخری و شد بد رانک غریک
 در مبالغه الیه اسم فاعلی فرار کور اما بونده ضرورت وزن ایچوندر فخریه

و سرور

انصاف بیانیته در فلاداد مفعول در نرم نوک فتحی در آنک سکونیه
 یوشق دیگر شیخ تبر بیانیته نیز تا آنک کسر یله اینی دیگر کسین معنانه
 محمول میت لطافت و ملائمت ایله شول برده که سینه و عناد کوریک
 زیر یوشق ابریشیمی کسن قلیج کسر حاصلی رفق و ملائمت یوشق ایکن
 کسید و عناد و سینه کسن قلیج کسید که اکا لارا یخیزه شیرین زبانه
 و لطف و خوشی توانی که پیلیمو بی کشی شیرین زبانه و صفت کسید
 طالع و غللی دیگر و یا خوف مصدر دیل طالع غللی دیگر خوشی یا خوف مصدر تلاک
 فعل مضارع مفرد مخاطب که خوف بیایه یلی یا خوف و عدت یا خوف و معاجبت
 یا خوف و عدت کشی یا تمیز خطاب یعنی کشی فعل مضارع مفرد مخاطب محمول
 شیرین زبانه غللی و ملائمت و خوش غللی یعنی ایکنه فادرسک که بر فیلی قبل ایله
 چکوب به سک یعنی رفق و ملائمت سکامنفاد اولور بولم فو کور و زور لو
 حیوانکن حاصلی ملاح مدارانکه مشت زنگه نیمه سنده خلاص بولم بعد مایه
 در قدمش افتادند و بوسه چند بنفاق بر سر و پیشه اذند و بکشتی
 در آوردند و روان شدند تا برسیدند بستون که از عمارت یونان در آب
 ایستاده بود و ملاح گفت کشتی را خللی هست یکی از شما که دلاور هست
 و مردانه نرود و رمنده تر باید که برین ستون برود و در میان کشتی گیرد
 عمارت کنیم یا خوف و معاجبت سستی منتظم عذر ماضی بیانیته در خوف
 مندر قدش کشین جوانه را جعد بوسه یا خوف و عدت و یخیزه جعد و جعد
 یا خوف و معاجبت نفاق نوک کسر یا مفاعیل یا بینک مصدر زبانه
 بکشتی یا خوف مله آوردند داخل ایله بر روان شدند کینه دیگر
 تا خوف التها یا خوف مله ستون سینک و تا آنک ضمه لریله دیگر دیگر

غریب نمود و بر لریه خوف و عدت که خوف را بط صفت عمارت یونان
 لامیه یونان فزه مانه و لایتنه دیر لریکن اول و لایتنه مذکور سوکیمی
 مکر افلاطون بیکار بر دیر کلری صواب لیکن اول بیانه افکار بیکار بر بیکار
 مغاره یه دو کولور حاصلی نوک تا یک بولر اسس سینه و غللی و غللی ایستاده
 طور مشن دیگر در ادیکلوب و در مقدر خللی یا خوف تنکیر که خوف را بط
 صفت دلاور و صفت تر کسید را و دیدند بهما و ده دیر لری و ترا دات
 تفصیل باید که کت دیگر که خوف بیایه برین ستون بوستون اوزره دیگر
 ریمان کشی لامیه کینک ایسی دیگر یا خوف تعلیل محمول ترکیب کچین عذر
 سینه یعنی یونی کشیه المایوس طعن ایله کلری سینه یا غللیه او
 و بر نیمه بوسه نفاق ایله یا شینه و کور سینه و بر دیر یعنی یا شینی و لوزینی او
 پدیر و کسید کتور دیر یعنی کسید فوید بر روان اولوب کسید بر دیر که بر نیمه
 یونان بنا سنده صواب کینه و دیگرلوب و در مشن ایدر ملاح و بر کشتیه خللی
 و ضرر و اربعی کینک بوستون بر و دار که اصلاحه محتاج بر بکتر سینه و نه که بهاد
 و مردانه رک و زور لری کور مرادی ملاک بوستون لریله جوانی مغرور دیگر
 اذله که کینه و حسن طبع سوزینی ملونا پس که کور که بوستون اوزره و اوزه
 و کینک ایسین طونه تا کیم کینک عمارت و اصلاح ایدر مله یعنی خللی و ضرر یعنی
 ایدر مله جوان نرود دلاور که در سر داشت از خصم دل آزرده نیندیشید و قول
 حکما را کار نقرمود که گفته اند هر که ارجی بدل رسانید اگر در عقب آن مرد است
 بر سینه از یاد او شل آن یک رخ ایمن میباش که بیکانه از جراحت بر آید
 و از آرزو دل بماند یا خوف و معاجبت سستی منتظم غرور دلاور لامیه و یا خوف
 مصدر که خوف را بط صفت خصم دل آزرده بیانیته کولای نیمه مشن خصم کولای

۲۲۱
 این کتاب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران ثبت شده است
 شماره ثبت ۱۳۵۴۷۸
 تاریخ ثبت ۱۳۵۴/۱۰/۱۵

آنچه که در خصم بنشیند قادی یعنی پاک و پیر و چنگیز کار نفوذ و ایش بودی
 یعنی ایش اید بنشیند و علامه کنور میر که حرف بیاض هر که از ادات تخصیص هر یک که
 حرف رابط مقدر در بعضی که حرفی با حرف وحدت برالم دیگر بدل با حرف
 رسائیدر فعل ماضی مفرد مخاطب و الف و نون ادات تعدیل بر سر است
 دیگر در حرف مطلق عقب آن و مینه عقب بونده آرد و وضوح معنی در بسیاری
 فعل مضارع مفرد مخاطب و الف و نون مینه ادات تعدیل در فعل شرط و افعول
 ابریشد بر سر دیگر با و ایش باء عجمه جز او عوض معنی در آن افعال لامیه
 این مینا ش حرفی شرط که حرف تعلیل بیکانه با و کاف عجمه در و نون و بر اوست
 چنانکه کس بر یار یار و بر یار یار مشهور و کاور یعنی چنانکه از ارم دیگر بر سر
 مقدر در ایش دیگر ضمیر بیکانه را جود حصول ترکیب جوان بهاد و لوق و بر
 که با مینه ایدی خصم دل آزرده و نه با چنگیز یعنی پاک و چوب قابیر مادم و قول
 حکامی کار سیور مادم یعنی سوز بونی عمل کنور مادم که سیور مشهور در هر یک که
 برالم ابریشد بر سر اگر اول المکر آرد و نجر بوز راحت کو کلمه ابریشد و در سر
 اول بر بیک جز او و مینه امین اوله بر ارم و نون جفا را مارج
 و الم کو کلمه قالدر پس اندن جزو ایا که کرک بیت چه خوش گفت بکنائش
 با خیلناش خود دشمن خواستیدی امین میانش بکنائش با و کاف
 عربیله با ادات سله بکنائش و خیلناش شایمانه مذکور اوله با یکی
 بهلوانه و لا و رک اسمیدر چو ادات تعلیل حرفی ایدی فعل ماضی مفرد
 مخاطب طرالا و ک دیگر اینچنین کنائش در حصول بیت مضارع نانی مقول
 بکنائش یعنی بکنائش خیلناش نه خوش دیدی یعنی ایو دیدار خوش که دشمنی
 طرالا و ک آنکه مکر بندخ امین اوله و طبعه مشو امین که تنگ دل کردی

چوز داشت دل تنگ آید مشو فعل مفرد مخاطب اوله دیگر که
 حرف تعلیل تنگ دل و صف ترکیب رقیس تنگ دل یا زمق ایدر یکین
 مینه بیه بواسطه مکر کردی کاف عجمه فحیل فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوله و رسک دیگر کردید خ صیرورت معنی دلی یا حرف وحدت
 با حرف سله تنگ طار دیگر را ضطر ایدر کنائش در حصول بیت خطاب
 طر فیله سیور امین اوله که تنگ دل اوله رسک یعنی کو کلمه طار اوله
 و بیخو را و لور رسک چونکه الگدن بر کو کل مراله یعنی چونکه بر کشته یک کو کلینی
 اینچنین که البته سنده اینچنین رسک شرا حک بعضی مضارع نانی جمله
 شرطیه و اولی جزو اینه طومش و بعضی تفرع طر فیله جوامق در
 و بخش بر ارجو شرط او زده مقدم اوله با یکین یکی سیک بیلجو
 لفظینی ادات شرط طومتقد سوزنده نظر وار بر ارجو و چون بوند
 کیسی بر لور ادات تعلیل ادات شرط و کل و جوا شرط او زده مقدم
 اوله از دین خطه عشو الیمش بر اعدم تقدم علماء نحو قسته و
 اهل منطق و اهل فرس قسته اول اعتبار بوقدر قامل و سله بر ا
 حصار مزن که بود که حصار رسک آید سله مزن فعلیک مقدم فعل
 صریح و بر باره غیر صریح باره باء ستمیل حصار دیوار بر باره و بر لور
 و بعضی شخه باره و دشمنش حصار اضافت لامیه در مزن فعل
 مفرد مخاطب او رمه دیگر که حرف تعلیل بود فعل مضارع مفرد غایب
 اوله و معنی که اصلی که آید که حرف بیاض سله بود که فاعلیه
 حصول بیت حصار دیوار مینه طاشش او بر مری یعنی آتمه بر ا اوله که
 حصار دنده طاشش کاور حاصل سن اند و خاک بره جائز در که اند و کما

22

اینچنین که البته سنده اینچنین رسک شرا حک بعضی مضارع نانی جمله

حصار مزن که بود که حصار رسک آید سله مزن فعلیک مقدم فعل

طاش آمار بویک مفلسی بود پس مهر آغ تاشک معنایی جانور در که
حصار دیوارند طاش منقطع اوله یعنی فویه و سنگ ادریکه دوستان
ترکیه مخالف معنا و برشش چندان که مفود کشتی بر ساحل پیچید و بر بالای
ستون رفت ملاح زمام از کفش در کسلا نید کشتی بر انداخته
منحصر ماند روی دو بلا و سخت دید و سختی کشید بیوم روز خوابش گشاید
گرفت و باب انداخت چنانکه اوله قدر که فلت مژگان و قیصر مکنان
کنایت در همانکه دیگر مفود لغته یولار و اما بوند و کیسی بد کلری ایستاد
رسمان کشتی دیگر ساحل دیگر مفلسه در عربیده پیچید بونده و ولادی دیگر
بالا بونده اوست معنای در زمام یعنی مفود زمام فارسی و مفود عربی
یولار مفلسه در بونده بدک ایسی مراد در کف عرب فانک تشد برادر و قورا
عجم تحفه لاله یاسینه و برورد عرف تا کید کسلا نید کاف عجم ضعی و سنگ
فجمله اقروی مفلسه در یعنی اوز در دیگر بعضی نسخ در بود و شمشیر
کسلا نید برینه کشتی بر اندکیس سوردم یعنی فرار ایلمد کند بر بچاره شست
ستون اوزره منحصر قلدر خوابش شین معناد کمریاله مقید در مجاز اتفاق
طودی یعنی غلبه ایلمد باب با حرف صله انداخت آدم دیگر یعنی دوشورون
محصول ترکیب همانکه مشت زن کمی ایسی قولینه طولا دم و درک اوزرینه
واردی ملاح کشتی ایسی اندر چکر مژدی و با قاهر اندر صکر الکلندی
کیمی سوردی کبتدی بچاره و درک اوزره حیران و سرگردان قالد ایسی
کونیه انده بلا و سخت کوردی و زحمت و شدت چکر او چنجی کون او تقو
بناسین طودم و سوبه اتم یعنی او تقو غلبه ایدوب صوبه و دوشوردی
بعد از کسان و زرنکار افتاد از جباتش رمعی مانده بود درک درختان

خوردن گرفت و بیج کباب بر آوردن تا اندکی قوت یافت سر در پاهای
نهاد و بر فتن تاشند و کرسنه وی طاقت بر سر چاهی رسید فومی را دید
بر او گرد آمده بودند و شوی آب پیشی می اسامیدند جوانان پیش بود
آب طلب کرد ایا کردند و دست نقد دراز کرد و دست شستنی چند را فرو
گرفت مردانه غلبه کردند و بی محابا نزد و مجروح کردند کسان و زنی
بر کچه مفلسه در حضرت شیخ بوسوزده عربیدر که بوز کوچ آدم بر کو
و بر کچه دین صکره سو یک کنار بنه و شکمه در با کرک در باد ایسم جریانه
اول از حضرت شیخ ابتدا کلامه آید شدت جویانه وصف ایلمش ایسی
پس ایکی کلامک بشنی تطبیق ایلمد و صعوبت وار او اگر بر کیمه در
که در یاده ده جویانه بولینور اسکدر بوغازی کیسی جواب اولدر که
شناور بونک کیسی بر لری بر ساعتی کچه بر کون و بر کچه الکلندی
و اگر در برسم که ستونده و در یاده بر کون و بر کچه بولسون جواب اولدر که
بیورش ایدر بیوم روز خوابش کریمه گرفت و بیو علی کل حال
محل اضطرابه نه خاله دکل رمق را نک و میجک فخر لریله جانک ما
باقینه و صو کینه و بر لری و با حرف وحدت و با حرف شکیر برک و خیا
لامیه خوردن گرفت یکله با شلادی دیگر بیج کباب آن لامیه نباتات کیمی
بر آوردن بر دین حیفار ماغه حاکم ایچلر با بر اغینی و نباتات کوکلرینی حیفار
یکله با شلادی تا ادا ت تعلیله حتی مفلسه اندکی با حرف وحدت بر بار دیگر
سر در بیابان نهاد با شینی بیابانه قودی یعنی با شین الدی بیابانه و شلکا
بو قهره نک او کینه بر و اوزر یاده ایدوب و سر در بیابان نهاد و بین بیابانه شوش
تا ادا ت غایتدالی مفلسه شسته صوسر کرسنه آج بی طاقت زبون دیگر حرف

صله سرچا دلامیه قوی باشی دیگر مراد صوفی سید قوی باطن
و حدت و را اداات مفعول بر او ضمیر چایه را جدر کرد آمده کاف
بجک کسری و سکون را الکر جمع اولش دیگر شربی با حرف وحدت
برایم دیگر با حرف مقابله پسز بولد یعنی منفرد با حرف وحدت
آنست امیدند حکایت حال ماضی ایگر نودی دیگر ایا امتناع معنایند
یعنی ایچکیم مانع اولدیلر حاصلی بولسز ایچیر مدیلر دست نقد لایمیه در
مجاز اوزار کرد اوزار آندی یعنی صوبی نهرله و زورله ایچک ایستدی بشر
شد یعنی غصبله ایچیر مدی تنی با حرف وحدت چند را اداات مفعول
بر نیچه شخصی فرد کوفت محکم دو کدی دیگر محصول ترکیب ستونند
صوبیه دوشد کدن سکور بر کویا و بر نیچه یوزده یوزده صوبیک کنارینه
دوشد سر جیانتند بر رمتی قالمش ایدی یعنی زیاده ضعیف و زیون
اولمش ایدی ایچکیر یا پر اغشی و نباتات کو کینی چقاروب بیچک ایشلا
تا کیم بر باره قوت بولدی باطنین الوب بیابانه دوشوب کیندر حتی
آج و کوسر وی طافت بر قویله باطنینه ایریلدر بر طائفه کوردی قوت
اوزارنده جمع اولمش و بر ایچم صوبیه بر منفرد ایگر نودی جوانک منفردی
یوغیندی که و بر وب صواچیدی صودیلدی ایچکیر ایا ایلدیلر یعنی ایاکان
صواچیر مدیلر نقدی الین اوزاروب کوجله ایچک ایستدی بشر
اولمادی یعنی زورله ایچیر مدی بر نیچه کیمسه و محکم دو کدی ملاجی دوشد
کیسی ازلر چوق ایدی یعنی قوی صاحب لری چوق ایدی اوشدیلر و جوانک
غلبه ایلدیلر و پاک و بی پروا صریفی دو کدیله و مجروح ایلدیلر **فصل**
پشم چورشد بر نذیل را با هم تندی و صلابت که او بنده پشم

[illegible]

و در روزه بر اندام افتاده و دل بر هلاک نهاد گفت اندیشه مدارید که
 یکی منم درین میان که بچاه مرد در جواب دهم و دیگر خوانان هم یاری دهند
 مردان را بلا فاد دل قوی شود و بصیحت آید و دمان کشند و بر آید
 دستگیری کرد و در جوان را آتش معده بالا گرفته بود و لقمه چند از استنها
 تناول کرد و دمی چند آب شامیداد بود و در شش بسیار امید و خوابش بود
 و بخت در پی کاروان لایمه کاروان اردیچر دیگر شبانگاه اول کچه دیگر
 بمقامی با حرف صلح و با حرف وحدت که خوف بیایه و با حرف راز و صفت
 روزه اسم معصوم در بزمه معنانه که خوف تعلیل یکی بونده بود دیگر از استنها
 لایمه بالا گرفته بود و قالمش ایوم یعنی زیاد آچلغند معده سی آتش و شش
 ایدر بعضی شش نه و غنان صبر و طاقت آرد و سبب رفته بود و در شش
 از استنها استنها چشیدن تناول کرد و اکمل الیدم دیگر و در شش باب
 بر نیچه بودم سو دیگر استنها میاید تر با خوف تعلیل دیو درون بیایه
 بسیار امید فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدی دیگر و خوابش بود
 و جوانی او بخوفا پدر و او بودی محمول ترکیب بالضرورت جوان
 خسته و مجروح کاروان اردیچر کبندی کیچه سی بر مقام میاید که
 اول مقام حاکم خوف اوزره ایدر یعنی خوفی بیاید جوان کوردکا
 کاروان خلقشک اندامینه روزه و شمش و کوهلرین هلاک قومش یعنی
 هلاک اولما لورین مقرر نیلش جوان کاروانیله دیدر اندیشه طومک
 قایم مک و پروا چکاک که بوار اید یعنی از گزند بر بنم که الهی اید جواب
 و پرورم و غیره جوانمردی متفاوت ایست و در بوند فعل امر و
 کاروان خلقشک کوکلی آنکه لایله قوم اولدی و آنکه معاصی خبیله شاد

و خرم اولدی و آریق و صوابله و سنگبر لک یعنی مقاومت ایله پدر
 خوانک آتش معده سی قالمش ایدر و غنان صبر و طاقت ایست
 کبندی ایستنها چشیدن بر نیچه لقمه تناول ایلدی و بر نیچه بودم
 سو ایچدی تا کیم ایچر سی شیطانی ساکن اولدی یعنی زیاد آچلغنی
 کبندی و شیطانی نفسی راحت اولدی و کندوبی او بخوفا پدر و او بودی
 بر مردی بخت و جهان دیده و کاروان بود گفت ای باران من این
 در فتنه استنها استنها که از دروان چنانکه حکایت کنند که در
 رادرمی چند کرده آمده بود شش از شش لوریا و در خانه تنها خواب
 نزدیکی را از دروغستان نزد خود برد و تا وحشت تنهایه بدیدار او منصرف
 کرد و اندیشی چند و صحبت آید و چندان که بر در مهاش و قوف یافت
 بر دو سفر کرد و امدادان غربت را دیدند غریبان گفتند حال چیست مگر
 آن درمهای ترا از در برد گفت لا والله بدرقه بر دیر مردی با خوف وحدت
 بخت صفی جهان دیده و صفت ترکیبی جهان کوشش یعنی سیاح عالم او
 بدرقه اشمال لایمه بدرقه لغت اچر که قولاً و فعلاً ایلمین و ساعته و امین
 ظاهر نوک کیمی بر رده امین و حافظ معین در بدرقه فارسی در دوزار
 معین در دین ایکی و جمله خطا ایلمش بر سی فارسی در بدو کی زیرا
 نوبی عری لغت نه باز مشر بر خطا سیده و دوزار دید و کیدر که لغت بونی
 هیچ باز مشر و لغت و دوزار نه خطا ایلمش که دوزار میاید و دوزار
 دگر نونک عکس کرد آردینه دیر که عریده ساقه دیر لوریا بی رویک
 جمله سی بخیر ایدوب و دوزار دیر لوریا استنها که برینه اندیشا کیم باز
 ادات تفصیل خطا سین الکمارش چنان که بر بخت چشیدن که بر سیده

و در روزه
 و در روزه

روسی
روسی

جمع نسخی از دخیال قدر عرب برینه اعراب باز میسرند نسخی از دخیال قدر
نشویش لور باغ لامیه در تشویش بونده خوفی معطلند در لوری
ولوی عجب فرا جسته در لور الف و لو نه جمع ایدوب لور باغ
ولولیا نه در لور بعضی نسخی در لور باغ برینه در زدان دویش
و بعضی شرح پوشی، احکا ذالیش و بعضی متونی عدم
اکا اعراض الیش لیکن اعراضی زاید در زبر الوری حسی
دزد اولور و ملک جنگانی کبی خواشیشین غریبه را جعفر نردی
حکایه نزد خود لامیه کند یک قسته دیگر با حرف تعلیل و حست
تنهایی لامیه دریا لک لوق و خشی دیگر صحبت او صبر غریبه را جعفر
که اول قدر که معنی نهانکه دیگر خدم تراخیدن عیار زبر و با اول
کسری و نایبک ضمیمه الیشدی دیگر رنجی و روستا سیلدی ایکی با یک
ضمیمه و قور لور و الهه تابع اولان رجب روستا سیلر الیش با عداد
ایرته یعنی علی الصباح غریبان لفظین ذکر الیشدی که با نکه تضمین مزوج
صنعتی رعایت ایلیک ایچوندر و الا بر کیمه نیک افجه سی کیمه
غریبان اولوق لازم و کل کر باغ صفت مشتمه در کیمه بیستم اغلا غن و یک
ایا مراد اغلا یجید که باک معطلند در مکر بونک کبی بر لورده کانه معطلند
و الله بدرقه بر بدرقه بونده امین و قول از اولما غه قایلید یعنی
از ال ایلمکه دلیل و با دی معطلند در حصول ترکیب کخته و جهان دیده
بر کیمه کار و انده سینه اید زیدی ای یاران بوسه ک بدرقه کردن
قور قارم پیر و امیلردن قور قد و عم کبی و کل بلکه الیشدی زیاده تحلیل
حکایت ایدر که بر عجب بر فح افجه سی جمع اولیش ایدر و کچه لور یاندن

روسی
روسی

خانه

خانه سنده یا لک زوی او یخو المازدی یعنی او غری قور قور سنده او یخو او
یو مازدی دوستلردن برینی کند و ایلد خانه سینه الیشدی تا کیم یا لک زوی
و خشی الیشدی دیداری سینه از ال ایلیه بر نیچ کچه عجب صیغه اولدی
افجه سینه و قوف بولدی یعنی افجه سی نه برده اولد و غینی بولدی الیشدی
و سفر الیشدی ایرته سی عربی غریبان و کربان کور و بوردیدر حال اندر جوسه
افجه کی او غریبی الیشدی عرب دیدی لا والله بدرقه الیشدی **فصل** هر کس
زمارت سینه و تا بدانشم آنچه حاصلت اوست تا آندای غایت خود
زمانده مندی کبی غریبه حاصلت خوی معطلند در حصول بیت هر کس بیاند
امین اولور با دم یعنی اندن امین و غافل اولما دم اول وقت نه برو که
بیلیم الیشدی خوبینی و عادتینی حاصل الیشدی خباثتی بیلدن بروانده امین و غافل
اوزره اولما دم دیگر نشستم کتورن فعل مضارع خطای فاحش الیش
زبر بدانشم فعل ماضی در هر کس کونم قله معطلند و اندر وقت خود مانسته
مخصوصه مضارع استعالی الحمد و جمع نسخی در ماضی فعلیه مستعمل
کل حال بوبله یا زالم مضایه و قوفلری بوق الیشدی رحم داندان دشمنی
که ناید چشم مردم دوست رحم داندان دشمن لامیه لور و با حرف
تبرید تر معطلند لفظی که حرف رابط صحت نماید فعل مضارع مبتدی للمفعول
معطلند کورینور دیگر با حرف صله چشم مردم لامیه نماید چشم مردم
مفعول غیر مکرر و دوست صریحی و فاعلی دشمنه راجع خنده و خبر حصول
بر دشمنی که رحم داندانی مار که رحم داندان بر در که مردم کوزیده
کورینور زبر مار دانه ان الله حذر ایدر اما دشمن کاشیده یعنی دشمنی
اختفا الیشدی و کله و جمله حذر از الیشدی زبر اقلینده اضممار الیشدی و عداوتی

روسی
روسی

روسی
روسی

و اصل و کل معلوم اوله که پیشه مفضل مار و مفضل علیه عدوی لاشع
 لیکن شرح مفضل عدوی صریح و مفضل علیه دشمن غیر صریح و غیره بط
 عشوی یا علیه یو یکی میت عریکانه بر فرقه سینه مناسب ذکر اولندی پس گنجه
 جهان دیده نیک سوزینه کلد که اهل قائله بر دیدی چه داندی باران من که
 این جوان ام از جمله دزدان باشد و بعباری در میان مانعیه شده تا بوقت
 فرست باران را بر کند پس مصلحت ان می بینم که مرد را خفته بگذاریم و درگاه
 جوانان را بر سر استوار احمد و مهابتی ارمشت زن در دل گرفته رخت
 برداشته و جوان را خفته بگذارند نگاه خبر یافت که آفتاب بر کنش
 یافت سر بر آورد و کار و انرا رفته دید بسی بگردید و به جای نبرد نشسته
 و بی نوا روی بر خاک و دل بر هلاک نهاد می گفت با خوف مصاحب غبار
 لغته جوق کز بجای ذی وزیر که بجهت وارسلا نه عیار دیدر صید آرا میده جوق
 کز و یکی همچون آما بونک کسی بر نرد جوق بیلور معتکله در دیا خوف مصدر و عیار
 عرقه معروف در دیو ابهام ایلین عیار لقا ایشش تعبیه تقبیل باشد مصدر
 بر نشسته بر نشسته به سبکک مثلا بر نشسته به بر نشسته ناک قوقوسی سبکک گویی
 مراد سبکک را تا خوف تقبیل بوقت فرصت با خوف و تصرف و انانیت را بینه
 مرد را امر بونک کسی بر نرد رانک معتکلی تا کباید رخنه او پیش بگذاریم
 فعل امر متکلم مع الغیر که از دیدن ترک ایده لم و با ایده وز و بر انیم سوره
 و با سوره وز و بگذر مهابتی مهابت خوف و یا خوف و حدت نوعیه جوق
 است حلا کشف کاف عریک فتنی و ناک کسر یله یا غریب و بگذر یعنی امروز
 آتش غی کوره که در بر یافت فعل ماضی مفرد غایب قیود و بگذر لیکن
 آفتاب قیود بگذر و در پس معنای لازم بسی آفرینی قیود و بگذر

در سوره

سر بر آورد و با شین قائله روی بسی بگردید خوف چکرنیدی یعنی او بود و
 بر گردی و دولاندی ره بجایی یا خوف و حدت یولی بر سیره ایلندی یعنی
 بر یولی بولما در نهاد با رسم یوزده خوف نر بیدر قیوب و بگذر حصول
 بری دیدی نه بیلر سزای نیم بولد اسلیم که جوان جمله دزدانده اوله
 و عیار لغت میزم از میزه سبکک اوله تا کیم فرست و فتنه بولد اسلیم
 خبر ایلیم مصلحت آنی کور درم که او پیش ترک ایدوب کیده و جوانه
 پیرک تدبیری محکم کدی و مشت زند بر نوع خوف کو کلمه بنده الی یعنی
 اندن قور قد بیلر سبکک بیلرین قائله در بیلر یعنی بولکند بیلر و بیا و او پیش
 اول وقت خبر دار اولدی که کوشش آفرقه سبن قیور روی با شین قائله
 و کار وانی کنش کوردی او بود و شی صحراده جوق چکرنیدی کوردی و بر
 بول ابلده مدی یعنی هیچ بر سیره کیدجک بول بولما روی صومسرو آفرینه
 یوزینی خاکه و کو کلینی هلاک قیوب سوبلردی یعنی یوزین سیره قیوب
 هلاکینی مقرر ییلوب سوبلردی یعنی یوزینی سیره قیوب **یت** من ذالجتی
 و ذم العیس مال لغیب سوی الغریب پیش من اسم استغمام
 محلا مرفوع مبتدا اسم موصول الذی معتکله یجتنی تعیل بایندن فعل
 مضارع مفرد مذکر غایب فاعلی متحده ذایه راجع ضمیر و نون خوف و قایه
 و یا ضمیر منصوب متقل مفعول و جمله فعلیه ناک اغرابه محلی بوق صلیه
 اسم موصول و اسم موصول صلیه سبله اغرابه محلا مرفوع خبر مبتدا
 و جمله اسمیه ناک اغرابه محلی بوق جمله متشابه و او خوف حال و خوف
 قد مضمر و ذم فعل ماضی مفرد مذکر غایب مبتی للمفعول یکی معنای واری
 زما منلندی یعنی با شینه بولار و اولدی بولک کینک ایچون و بر سیره بولده

ایله و کتیدی قایم مقام فاعلی عجب در غنیک کسریله که جمع اغنیش در
صاریمه مایل ااق دوه لرد بر لربس معنانه حرف نفید لغزب جار مع
المجرور مقدم خبری و انیس و تو خراسمی و سوی بونده سنیک کسری و واک
فنجیکه خبر معنانه در و تقدیر نظر فیکه منصوب و ما بعدی مستثنا لفظا مجرور
مضاف الیه محمول بیت کیم اول کیم در یعنی کیم اول کیم که بنده معنا
و مکالمه ایدر یعنی بنده بالکذا لوق و حشینی از الیه ایدر ب بنی الکلین کیم در حال
بو که دوه لرت یو که کینیک ایچون بالسنیه یولار ملا فکدی یعنی ایله و یو که کتیدی
و بن بیچاره تن تنها قالدیم پس غریبک غریب غیری موشس یو انیس نوق
یعنی غریبک انکله سی بنه غریبک بیت در شتی کند باغریبان کسی
که تا بود باسد بغربت سی درشت واک و واک فیکه لربس و سنیک
سکونید ابری دیگر یوشق مقابلی تو خجی خشن دیر لر خانک فنجی و سنیک
کسریله یا حرف سله کسی یا حرف و حدت که حرف رابط صفت نابوده
باشد اولما مش اوله دیگر بغربت یا حرف ظرف سی یا با صلیه ایدر حق
دیگر بسیار معنانه محمول بیت غریبک بر کیمینه خشت و باسنه
ایدر یعنی غلطت و یو غنلق ایدر که غریبک حرف اولما مش اوله یعنی
چکیمین غریبک جور و جفا ایدر یوسه جهاننده الیمز او درین سخن
بود که پادشاه زاده در پی صیدی از لشکر یانه دور افتاده بود و بالای
سرس ایستاده این سخن بشنید و در هیاتش نظر کرد و صورت ظاهر
یا کیزه دید و حالش برپایه پرسیدش که از کجایی و ندین جای که چونه
افتادی برخی از آن چه پرسش گذشته بود احوال کرد ملک زاده را
برورحم آمد خلعت و نعمت داد و مقدم همراه او کرد با بشهر خوش

باز آمد او درین سخن بشنید زنده را جعفر که حرف بیان پادشاه زاده
یا حرف و حدت و همزه حرف توشل پی صید لایمته آرد نیجه دیگر لشکری چ
شست و الف و تون ادات جمع بالای سولایمته باشی او ستنده دیگر
بالا بونیک کیمی بر زده اوست معنانه در ایستاده و در شش یعنی قایم اوش
بیات بونده شکل معنانه در پاکیزه پاک معنانه در جای که جایگاه
مخفقد ریحل و مکان معنانه در برخی بعض دیگر که زنده بود کچمش
یعنی باشند آشنای احوال با بنده مقدر در و اما اسلوب عجم اوزر
مطلقول یازیلور معتقد اسم مفعول در افتعال با بنده اعتقاد اولیستان
کیم بر دیر تا حرف تعلیل و یا حرف انتها یا حرف سله شش خوش لایمته
محمول بر کیم شست زن یوسوزده ایدی یعنی مذکوریتی او قوما دایدی
که بر پادشاه زاده بر صیدک آرد نیجه لشکر یلنده یعنی سپاه یلند اوراق
و دشمن ایدی و باشی اوزر و طور مش ایدی یوا و قودوشی سوزی یعنی سوزی
السنیدی و شکل و صورتینه نظر ایدی صورت ظاهر بنی پاکیزه کوردی
حالین پریشان کوردی صورتی که نه میرد سگ و یو مقامه نه و حمله و
مشت زن وخی بر مقدار اول سنه دیکه باشند کچمش ایدر یعنی کچمش
اکا احوال ایدی یعنی تقریر ایدی ملک زاده نک یو که رسمی کلمه یعنی بیچاره
اسیر کدی خلعت و نعمت و بر در و بر معتقد کیمه اکا یولداش ایدی
تا کیم کنده شهر بنیه کبر و کلدی پدرش بدین اوشادمانه شد و بر پاش
حالش شکر گفت شبانکه از آنچه پرسرا و رفته بود از حالت کشی چور
ملاح و روستایان و عذر کار و انیان با پدری گفت و بدن او مقدر
مفعولیه ضایفیدر و سلامت حال فاعلیه شبانکه کچمش یعنی کدی

گویند که کسی که در کسب پیری آتی کور نمک شاد و با ناولدی سلامت
 حالینه سگر سوبدی کجی سی اول شده و نه که باشند کجی سی ای کی
 حالتند و ملاح جفا سندن و در دستا بیلد و کاروانه عذرین بعضی
 ترک و فاسندن با بایینه سوبدی پیر گفت ای پسر نکفمت در وقت
 رفتن که نهی دستار دست دیری بسته است و بچه شیر شکر
 نکفمت است نه نام انکار بدر دیکدی دیگر وقت رفتن طرفه مصدره
 که حرف رابطه مقول و قول نهی دست و دست ترکیب رانی نوش دیکدی
 صغر الید مقلنه بچه شیریده بوبله در محمول ترکیب با بایینه خواتک تقریر
 ایستد بچه دیری بن سکا دیکدی کینک و فتنده ای او غول که ای بولک
 یعنی مفاسد که بهادر لقلری الی بغلید و ارسلانلق بچه سی صنفند
 نهی دستار و وجهه و هر پیرده عاجز و زبون **بیت** چه خویش گفت آن تهی دست
 سنجشور جوی زر بهتر از پنجاه من زور نهی دست سنجشور یکی
 ترکیب نه مرکب انصاف بیانیته در سنج سلاح من مخفف ضرورت و نه
 ایچون شور بونده قریه مق مقلنه در یعنی آلات حرکت کاه برنی آله التونه
 اوینا در و گاه برینی جوی با خوف و حدت تقریری مقدار جوی در زور بونده
 التونه و آنچه به بارار بر آنچه به زور در پنجاه من انصاف من اسلحه
 شد بونکر در ضرورت وزن ایچون تخفیف قیلندی بمن دیکدی زور بونده
 قوت مقلنه در محمول بیت نه کول سوبدی اول الی بوش یعنی مفاسد
 سنجشور دیکدی مصلح نماند که برار به چه در دیکدی رالی بمن قوت و حاصل
 الی بمن چه غیر سینه قالد و مقد و بایینه چکدن بیکدی حاصلی زرا بایله
 مصلحت زورله اولما ز پسر گفت ای پیر بهر آینه تارنج بیری کجی بوندری

و ناهان در خطر نهی بردشمن ظفر نیایه و ناهان پیرشای مکنی غرض بوندر
 نیینی که باندک مایه ریخی که بر دم چه مایه کینج آورد و نیینی که خورد
 چه مایه نوش حاصل کرد و مایه باندک با خوف سب مایه سر مایه و مقدار
 ریخی با خوف و حدت بیش آری بیک و حیوانک و غیر بیک صوف و غی ایکنه
 و بر لبش بونده آری صوف و دوسی مقلنه در دین غیر مسیح بوندر
 ادا بیور شد در محمول ترکیب پیر دیدی ای پیر ما و ام که ریخ و الم حلیه
 سک قالد رما ز سک یعنی حاصل ایده در سک و ما و ام که جانیک خوف
 و خطر و قومیه سک و سک شمن اوزره ظفر بولما ز سک و ما و ام که دانه
 یعنی تخم پیرشایه اربوب صا حلیه سک خرمین قالد رما ز سک یعنی حاصل ایده
 در سک که در میبک از احق مایه ریخ سبیل که ایکنه م یعنی چکد نه
 مایه کینج کتور دم و بر لبش ایله که بیدم نه مقدار نوش حاصل ایکنه مایه
 مابعدینه انصاف ایکنه بیلر ایکنه **بیت** که چه بیرون ز رزق نتوان
 خورده در طلب کاپلی شاید کرده نتوان خورد و بیک اولما ز خورد بونده
 مقلنه در و ضمه به ماکل فتح ایله او قنور بونک کیبی میر لره عدم امکان
 مقلنی و بر نه دخل ایکنه عدم و قوندند کاهل کاف عربله و فتح لاله
 سست و او باد دیکدی و با خوف مصدرش بد فعل نفی استقبال مفرد غایب
 لائق و کل دیکدی کرده بونده در مقلنه در محمول بیت که چه رزق قدر طاهر
 بیک اولما ز یعنی بر رزق که مقدار اولما قش اوله آتی بیک ممکن و کل ممکن
 طلبنده اجمال و نکاسل ایکنه لائق و کل البته تحصیلنده دست و ما و ام
 که کینک دور ماق کرک **بیت** غوامس اگر اندیشه کند کام نهانک
 هر که کند در کاه مایه چنک غوامس مبالغه ایکنه اسم فاعله و بوندر

ایچ

و ناهان

و ناهان

دیگر راند بستم بونده فکر معنائنه در کام کاف عربیله بونده چکه معنائنه در
 نهنگ کاف بجمه متسا حد که نیل دیگر نده جوق اولور معلوم اولور که نونه
 ساکندن صکره طرفه واقع اولان کاف بجمه در فاحفظ و در کراغاه به
 بیانیته در کراغاه به کاف بجمه کسریده آغیر بهالود دیگر جنگ بونده آوج
 معنائنه در حصول بیت غواصر اگر نهنگ چکه سینی فکر ایدرس یعنی
 اینچو ایکن طالع بقده بنی قیاریودار دیو فکر ایدرس هر کیز آغیر بهال
 اینچو ای آوجینه کتور مز یعنی متسا ح نور فوسندن در یایه طالع اذک البینه
 اینچو کتوره ضرب مثلدر رومده سرجه دنه قور قان طازی اگر حکمت
 اسباب سنگ زیرین حرکت نیست لاجرم تحمل بار کران میکند آسپاسنگ
 و کرمن طابشی زیرین ایضا فیت بیانیته در یا و نون ادوات نسبت لاجرم
 لاجاله و لاشبهه دیگر لاجرم بونده سبب معنائنه در بین غیب نور بجمه
 و بینک سینی ندر بار کران بیانیته آغیر بوک دیگر تحملک بوکا اذک مقصد
 معقولینه در حصول ترکیب دیگر منک اکت طابشی متحرک دیگر پس شهم
 بوق که آغیر بوک که تحمل ایدر که اوست طابشی **قطعه** چه خورد شیر سر
 بن غار باز افتاده راجه قوت بود چه خورد استقامت انکار ایدر شیر
 بیانیته غفسدن و بش صبر بدان حیوانک مقید ریر تجیلر صفتلر بنده بن
 غار لامبه و مقاره دپی دیگر باز افتاده بیانیته در ادوات تخصیص
 چه قوت بود استقامت انکار ایدر حصول بیت مقاره دینه شیر سر
 نه بیری غار دن چیقوب صید ایلمیجه غار د آچلقدن اولور علی کل
 حال معاش ایکن حرکت لایمدر دوشمش طو شانکده آریغی نه اولور
 یعنی هر صندن یا پیر لکدن دوشگون طو شانک رزقی و آزیغی نه اولور یعنی

در کراغاه

پرواز ایدوب شکار طیور ایلمیجه طور دوشی برده اکافوت بولونماز
 بهر حال قارشن طویور ماغه حرکت ضرورید که نودر خانه صید خواهی کرد
 دست و پایت چو تنگبورت بود کرد بونده کردن معنائنه در تنگبورت
 غریبه ایدر و تنگبورت معنائنه حصول بیت خطاب عام طریقیله بود
 اگر سن حرکت ایلمیوب خانه نه صید و شکار ایلمک ایسترسک الک
 و ایلمک تنگبورت کیمی بر سیره مقید اولوب بر مکن مقداری سینه ایلم
 قناعت ایلمک که کسک یعنی قوت لایموت اختیار ایدوب توکل و قناعت
 ایلمک کرک پد رکفت ای پسر درین نوبت فلک ترا باوری کرد و اقبال
 رهبری تا کلت از خار و خارت از پای بدر آمد و صاحب دولتی بگونه
 و بر نوبت و در حرم کرد کسر حال نرا بنفقده چیر کرد و چنان اتفاق
 تا در افتد و بر نادر حکم شوان کرد یا در و اوک فحشیده بولدر و معاونا
 و یا خوف مصدر معاونه دیگر اقبال بونده دولتمدر رهبر و صفیر
 قول اغوز دیگر و یا خوف مصدر قول اغوزلق دیگر خارت از پای تقدیر غار
 لند پایت در یواد الراء اضطراب مستندن خلاص اولمق معنائنه و پیرور
 حاصلی فقر و فلاکت و ذلت و غریندن قور نولد ک کسر حال مصدر ک
 معقولینه افنا قنبد و نرا به لامبه در و ادوات تخصیص با خوف معاش
 تنقذ تفعل بایندن مصدر در بینک لرامق معنائنه بونده یوقلامق معنائنه
 و یا خوف تنگیر حیر لغتده بر فائق سینه و سیکه حیره دیر ایدر
 فقر و غنا و بر مکن معنائنه در افتد بونده واقع اولور معنائنه در
 حصول ترکیب جوان با یاسینه مذکور احوال و اقوالی بیانه ایلد کده
 سکره با یاسی دیدی ای او غول بونوبندن فلک لکامعا و نوبت و نوبت

ایلمدی و دولت و اقبال و لاغوزلق تا کیم کلک و یکنگدن و و یکنگ
ایمانگدن چیقندی و سکا بر صاحب دولت ایریشدی و سکا نخر ایلمدی
و تنک حالک صنیعینی تفقدله حیر ایلمدی یعنی مکسور و پریش حالک
یو قلیوب اصلاح ایلمدی و یونک کیسی اتفاق ناو و واقع اولور و ناو
حکم ایلمک اولماز زیر النادر کالمعدوم در بیت صیاد نه هزار شغال
پیر و افند که یکی روز پلنگش بدزد و صیاد و مبالغه ایله اسم فاعله
اوجی نه خوف نفی معناده بر و فعلینه مقیدر بار بونده کوه معنانه شغال
شنگل فحمله فارسید چقاله ویرلو پس شغال غریبه و یلگو و فارسیده
چقاله ویرلو دین و یلگو لک انیمشدر یا خوف و عدت و یا تشکیه بر و فعل
مضارع مفرد غایب باء اولی ضمیه ایله قیده الیمین روستا ییلک ایلمش
پیر بونده اگور و اولور معنانه در یعنی ملکوتار پس صیاد و هر وقت
صید برنده خانه سینه بر شغال ایلمش و دین قیاسیله سو بلمش
ویرینه کیر و یازان قافیه آرادنه کونورمش افند بونده واقع اولور
معنانه و یکی بونده یک معنانه در بد و فعل مضارع مفرد غایب
پیر تار معنانه بد ویرینه بخور و یازانلر تکلفه و شمشیر حصول بیت
صیاد و هر کوه شغال الیماز یعنی اولماز حاکمی هر کوه که آوده و ایر بر کالماز
بلکه واقع اولور که بر کونه آنی قیلان میر ناری یعنی سیرنجی حیوانک برسی
بر کون آنی یاره لو تمشیل چنان که یکی از ملوک نارسنگین کراف
در انکشتی داشت باری حکم تفرج باتنی چند از خاصه مسکاک
شیر از بیرون رفت و فرمود تا انکشتی را بر کشند و عقده نصیب
کردند تا هر که نیر از حلقه انکشتی بگذراند خاتم او را باشد اتفاق

روایتی
روایتی
روایتی
روایتی

عنه

چهار صد حکم انداز که در خدمت او بودند پسنداشتند جمله خطا کردند
مگر کودکی که بر بام رباط بسیار یکی از هر طرف نیر انداختی باد صبا نیر او را
از حلقه انکشتی بگذراند انکشتی را بوی از آنی داشتند و نفیست به قیاس
و اندیش پس بر بعد ازین نیر و کمان را بسوخت گفتند چه چنین کردی گفت
تا رونق اولین جای باند حضرت شیخ بو حکایه و تمثیل طریقید ایراد بلمش
نکین یونک و کاف غمک کسر یله یوزک فاشنه ویرلو انکشتی انکره نک فنجی
و کاف غمک ضمیمه یوزک و باری بر کوه حکم تفرج تفرج طریقید با خوف صله
مصلای شیر از لامیه در مصلای شیر از ک مشهور شیر انکا سید رسته که خواجه
حافظ پیور بیت ساقی می باقی که در جنت بخور ای یافت کنار آب کن
تا و کلکشت مصلای تا حرف تعلیل کنبد عقده لامیه مراد عقده دولت
در که خلفای عباسیه و نه برینک و زیری ایلمش که شیر از ده مشور و ایلمش
پس کنبد نه میراد تیر به سید نصیب کرد و بد کیدر یکدر تا خوف تعلیل
حلقه خانک و لامک فخر ایلمش انک غیر بیده و آنسانده سکون لامیه
انکشتی به اضافت لامیه در حکم انداز وصف ز کیدر رسول کیمنه ویرلو که
و عنوی ایلمدی میرا و فی اوره البسته که حرف رباط صفت خدمت اولامیه
و ضمیر ملک پارسم راجع در مکر و اثار استناد و الا معنانه کودک
او غلیج و یا خوف و عدت که حرف رباط صفت بام طام اوستی
و رباط را نیک کسر یله کاروان سرای و اضافت لامیه در معلوم
اوله که خربستانک و عجمستانک اولوینک اوستی مستطیع اولو یعنی
اوستی دوز در اکا بنا و بر بام رباط پیور شد و بسیار یکی با حرف
مصاحبت و باز بر یا اصلیه ایله اولونه ویرلو وجه فتح حیمه اوار

تضعیف در او بوجمله یعنی خست لعله بسیار چه اولینه که هر شئی یا زو
 و بام رباط اولینه یا ز میان معنای مستقیم و غیره بهر اینست که
 و ایکی برده بیلد یا زانده کذلک انداختنی یا حرف حکایه بعضی نسخی می
 انداخت و افتد ز مال بر در باد صبا بیانیته صبا فدی اتفاق و افت
 اولمش بکند و نیز فعل ماضی مفرد غایب و الف و ثون اداث تعدیه
 کجوری دیگر فاعلی با و در بوی با حرف صله و وی ضمیر غایب کودک
 را بعد از رونق بودند و اعتبار مغالنه حصول ترکیب شست زنه
 با بای تمثیل طریقیله و برای پس بوسنک قصه ک نادر و اتفاق
 بر قصه در شویله که یارس پادشا هر نیند برینک یوز بکنده اخیر
 قیمنه فاش و اریدی بر کره تفریح طریقیله حاصل و نه بر هیچ کس
 ایله شیر از ک معتلا سینه طشوره کیندم و سیوری که یوز و کی غصه
 الد و لنگ تربیسی او زربنه و کدیلر تا هر کیم که او قونی یوز و ک حلقه
 کجور رسم خانم یعنی یوز و ک انک اوله اتفاق و درت یوز حکم انداز
 پهلوان که انک حد منته ایدیلر تدر جمله خطا ایدیلر هیچ برسی است
 ایلدی الابر او غلاجنی که کا و باج سرای طامی او زره او یو بختلر جانید
 اوق آتار و کشته که او غلا بختلر ک عادتیدر باد صبا انک او قونی یوز و ک
 حلقه سنده کجور و یوز و کی کا و بر مکمل لائق کور دیلر و بی قیاس
 نعمت و یر دیلر کور و ک بودند بصره او قونی و یا سینی آتش یا فدی
 و یر دیلر که چون بویل ایلر و یدی که تا اولکی اعتبار زور و تقیر سینه
 معلومد که سر عاقل ایمنش که بوتد بیری ایمنش در با بایسی جوانه
 و یر که ای او غول سنک حاکمه بویلر بر اتفاق قصه در شین کجور

بهره ای
 و
 راست

بهره ای
 و
 راست

دخی بیانیته کینمه که هر زمانه و هر پیرده بر پادشا هزاره موجود اولماز
 که سکا رعایت ایدوب بویلر او یکر ارسال ایلدیه **قطعه** که بود کز حکیم
 روشن رای بویا بد درست تدبیری حکیم روشن رای بیانیته در
 روشن رای وصف ترکیب در روشن فکر لی دیگر حاصلی پاک فکده
 دیگر بر نیاید کلمه یعنی حاصل اولماز دیگر درست بونده صانع و سالم
 دیگر یعنی نقصانده خطا و نه مصنون تدبیری با حرف وحدت حصول
 گاه واقع اولور که حکیم پاک تدبیر پاک را یدنه بر درست تدبیر
 یعنی تدبیر شده سهو و خطا واقع اولور گاه باشد که کودکی نادان
 بخلط بر هدف زند تیری کودکی با حرف وحدت با حرف معاجرت
 خلط بونده سهو و معناسنه در هدف با و والک فخر بویلر از
 یر لری با حرف وحدت و با حرف تنکیر حصول بیت گاه واقع اولور
 بر نادان او غلطی یعنی اسناده مقارن اولمضر و تعلم ایلمک سواد
 و خطا نلر شان اوق او رر دیک ایست که یونک کسیر اتفاق و نادر
 در حیرت اعتبارده دکلر **حکایت** در ویشی را دیدم در غاری شسته
 و در بروی خود از جهانه بسته و ملک و سلاطین را در چشم تحت
 او شوکت مانده غار مغاره و با حرف وحدت و در بروی خود تقدیر
 و در اختلاط با خلق بروی خود سینه حصول ترکیب بر در ویشی کوردم
 بر مغانه او نورش دخی حلقه اختلاط قیوسینی تمام جهانده کیند
 یوز بینه بلمش یعنی هیچ بر کیمه ایله دنیا و نه الفت ایلدی و با و
 و بکلر انک اتمتی کوزنده شوکت و عظمتی قالمش حاصلی ایلی
 دنیا انک نظر بنده هیچ اعتباری یوق ایدی **قطعه** هر که بر خود سوال

نشود تا پیر دنیا زمند بود در سوال بیانیته تا حرف آنها بانه
 منتهی محتاج دیگر حصول بیت هر کیم که کند و او زربنده و پنجلیک قنوسنی
 آید یعنی که الیگی عادت و خوی اید بندی او لوحه اول کیم محتاج و نیاز
 مند او نور حاصلی احتیاج بدین خلاص بولماز از یکبار و یادش بی
 کن که درین بی طمع بلند بود از الف نمده و در هر صفت معنی در یکبار
 فعل امر مفرد محاط بر ترک ایله دیگر کردن بی طمع بیانیته بلند به
 فتح و ضم جائز در حصول بیت خطاب عام طریقیله میور و رسمی
 ترک ایله و پادشاه بقایه یعنی دنیا بلا سنده از راه و سالم اول زیرا
 طمع بیون بلند او نور یعنی احتیاج ایچون کیم به تواضع بود
 سفر و ایلمز زیرا بی نیاز و ایلمز سفر از در یکی از ملوک آن طرف
 اشارت کرد که توقع بکار اخلاق عزیزان آنست که با نایب و ملک
 با ناموافقته کشد شیخ رضا داد که اجابت دعوت سنت دیگر و ملک
 بعد از خدمت رفت عاید بر خاکست و ملک را در کنار گرفت و مطلق
 کرد چون ملک غایب شد یکی از اصحاب شیخ را پرسید که چندین ملاطفت
 پادشاه خلاف عادت بود درین چه حکمت گفت شنیده که گفته اند
 محصول ترکیب اول طرف پادشاه بر بند بر بسی اشارت ایلمز که عزیزتر
 اخلاقی که منده مرچوا و لدر که نایب و ملکه بیژلم موافقت ایلمز که شیخ
 رضا و بردی که اجابت دعوت سنت در دیو بر کون و دخی شیخ خدی
 غدر زربسیله پادشاه بانیته و اردی عاید فالقیدی و پادشاهی فوجی
 و ملطف و رفیق ایلمز چونکه پادشاه شیخ بانیته بکشد از عباد
 بری شیخ سوال ایلمز که پادشاه به بود ملاطفت خلاف عادت و لکری

صیقلی مثل یسد و غده و دوشکم یوک صیقلی کبی که کند صیقلی شش
 و یکدیگر بر باء عجله بونده مراد فوشش تو بیدرتوان کرد و ایلمک اولور
 و یکدیگر یعنی ممکن و قابل در پس امکانه نصیر الیمینه و خل الیمین بر تقریب تعصب
 الیمش چه میندازد بر سر خبری و جمله اسمیه حال واقع اولمش محمول
 اگر فوشش تو بیدل طبعی فوشش و طولش یسد یوق اولما زسه که اکابرک
 و دوشکری و یسد بقری بویله اولور که رومده اکا پوله ویرا و یخو او یوق
 اولور باش التده طلاس اولور و غنی حاله یعنی طلاس یسد اولور و یخو
 او یوق اولور حاصل یسد یقیز و دوشکرا و یخو او یوق ممکنه
 اولک معنی یعنی اگر فوشش قنایله طولش یسد یوق اولمیه و بین برک
 معنای یعنی احاطه ایلمد کند به خبری بویله ایله اولور یسد الیمش و رنود
 و لیر احوال به پیش دست توان کرد در اغوش خوش و در طراوت
 و لیر احوال به بیانیته احوال به بیانیته احوال به و دوشکرا و لیر یعنی بر دوشکرا
 بیله بیانیته هر کیم است اگر گدن و دوشکرا به پیش بونده فیت معنایه در
 بونده اولک معنایه الوب معنایه اگر بر دوشکرا و کینه بیله یا تور و لیر
 اولمیه و بین و لیری چرکین یا تورش دست میندالتوان کرد خبری فاد
 ایلمک و اغوش کرد و فعلینه مقبیه در آیرا و اغوش کرد و فوجمقد
 بونده کرد و مصدر مضاعفه و در خویش افتاد مصدر که مفعولیه اضافیه
 محمول بیت و اگر همیشه و لیر فکیده اولما زسه یعنی شکله بر دوشکرا
 یا تور یا نکره و لیر اولما زسه ال کند و کی فوجا غده قادر و یعنی الکت سنی
 در اغوش ایلمکه قادر در حاصل سنی فوجمقی ممکنه بونده توان ممکن
 معنایه در مصراع ثانیست ترکیب معنایه الی ایلمک اولور کند و

رسمی

رسمی

رسمی

فوجا شکله و بین تر از یق معنای فوجمقد عجب هنری وار و الیمی کنی
 فوجا غنده ایلمک ممکنه یعنی الیمی فوجوب یا یق و بین اثر بجه کینمش
 عفا الله عنهما و بین شکم بی هنر هیچ صبر ندارد که سازد به هیچ
 معلوم اولور که هیچ عبارت از افرادند که هم مقام مدحده و هم مقام
 زنده مستحکم بونده مذموم معنایه در مدح معنایه منتقمین هیچ
 بوستانک بویتید بیت بد و گفت کای و لیر هیچ زلفا چه آورد گفت
 هیچ و دمی منتقمین بویتید بیت نایم چنین هیچ هیچ کس ممکن
 هیچ رحمت برین هیچ کس شکم به هنر هیچ بیانیته لور و ساز فطرت
 مضارع مفود غایب در ساز بیدند فاعلت و موافقت معنایه مستحکم
 محمول بیت و اما بو هنر سر مذموم شکم صبری بوقدر که به چله فافع اولور
 البتة ایچینه برنده کبریا کرک زبر ایونک قیامی اکل و شر بیدار
 اولما ز البتة مضارع اولک معنایه ترکیب دو لاسبق یغیر سغله و المراد
 الامعاً و بین غریب بیانه کینمش و نام معقول بیر لره دو لاشمش
 مسکن سازد کاس خنده اشتقاق ایدلر غریب ناسازلق
 ایلمک مصراع ثانیست تحقیقنده فال معنی بالترکی دوز بیله به چله و بین
 هیچ شنه به مالک و کل ایلمش فقیر باب چهارم در فوال و خاموشی
 حکایت یکی را از دوستانه گفتم امتناع سخن گفتم بقلت آن
 اختیار افتاد است که در غالب اوقات در سخن نیک و بد اتفاق
 افتد و دیدم دشمنان چه بر بد نمی آید گفت ای برادر دشمن آن به
 نیکی نیند امتناع سخن گفتم مصدر که مفعولیه انباشتد رکفتن مصدر
 در مهم منکلمه مضاف و سخن مقدم مفعول و مجموعی مضاف الیه افتد

رسمی
 ۲۸۹

رسمی
 رسم علی
 رسم و رسم
 رسم و رسم

با حرف مصاحبت و علت سبب مفصله در آنه اضافت لامیه
 با اختیاره متعلقه امتناع مبتدا و افتاد است خبری و جمله اسمیه
 مفعول کفتم در که حرف بیان علت غالب اکثر دیگر و اوقانه اضافت
 لامیه در افتاد و افع و اول و دیگر و او حرف حال دیده دشمنان لامیه
 حرف استعلا بر امر نمی آید فعل نفی استقبال لغته کلمه دیگر و اما مراد
 دو ششم دیگر گفت مذکور دوست و دیگر آن به که اول بکدر نیکی با حرف
 مصدر رتبه فعل نفی استقبال مفرد غائب و غایب علیه ای یک
 کور میه دیگر محصول ترکیب حضرت شیخ سیور و دو سطر در برینه دیگر
 سوز سو بلکه ایا بلکه یعنی اکثر اوقات سوز سو بلیم بوی خاموش
 اول و ختم اول سبب اختیار و افع اول شد که اکثر اوقات و اتفاق
 سوز و ایو و بر امر و افع اول و حال بود که دشمنان کوز بر امر و
 غیر میه دو ششم ویدی اول دوست ای برادر دشمن اول بکدر که ای که
 کور میه **ب** هر چشم عداوت بزرگتر عیبت **ه** کاست سعدی
 و در چشم دشمنان خازنه **ه** هر مود و قدر که عریجه منقبت و بر دیگر
 و فاک و یا فاک فتحه لویه حاصلی عیبت مقابله با حرف مذکور چشم عداوت
 و مجازا هر مبتدا بزرگتر مبتدای ثانی ترادات تفصیل و اول و دیگر
 عیبت خبر مبتدای ثانی و ثانی خبر جمله خبر اول و جمله اسمیه مستانقه در
 کاست مقدم جز و سعدی مؤخر مبتدا چشم دشمنان لامیه و خار
 نظر فاک خلیه محصول بیت عداوت کوزینه هر اول و ورق غیب در نفی عداوت
 بقانه هر اول و عیب کور میه سعدی حضرت تلمی کدر اما دشمنان کور میه
 و کندر یعنی عداوت کوزینه بقانک کوزینه و کندر **بیت** و احوال عداوت

لا یمر بصلح الا و یمر به کذب است و او حرف ابتداء و آخر فردا شد
 عداوت و اضافتی لامیه در مجازا مراد صاحب عداوت در و ملازمی لا یمر فعل
 نفی مستقبل مفرد مذکور غائب و در نظر با اینکه مضاعفند به کج و دیگر بصلح
 لا یمر به متعلقه تقدیری بر جمل صالح در موصوف ضرورت وزن
 ایچون ترک اولندی اخ مبتدا و جمله فعلیه خبری و جمله اسمیه
 الا حرف استناد و او حرف حال بلیمه فاعلی خشنده اخراج ضمیر مفعول
 صالحه راجع ضمیر منصوب متصل لزمه کذبی و میمک سکونیده اصلنده
 کوزله اشارت دیر و صکره دلیل ایل طعن و دخل مفصله استعمال ایل
 بکذاب بلیمه متعلق است هر هزه نک نفی و شینک کسر به صفت مستند
 علم باینکه است هر هزه نک و شینک فتحه لویه مصدر بیدر محصول **بیت**
 عداوت فردا شنی یعنی صاحبی بر صالح کیمینه دغ و در ایلر الا کالمن
 و شینج اید کذاب و استر ایل یعنی کذاب و منکر و مغرور و دینو صالحه
 کور دیکمی میرد طعن ایدر حاصلی بر کیمینه نک که بر صالح کیمینه عداوت
 و بعضی اوله باینکه کجی که کاسوز اما که مرا بیدر و خود بیند و بوند
 خبری **بیت** نور کینی فرور چشمه هور **ه** زشت باشد چشم
 موشک کوز نور کینی فرور بیاتیه در کینی فرور و وصف ترکیب در عالم
 بالکلند ریج یعنی روشن و منور اید ریج دیگر چشمه هوره اضافت لامیه
 و چشمه هور بیاتیه هور با هور ایلر افتاب مفصله در باب ترادات
 زمانیه و است مفصله با حرف صله چشم موشک لامیه کور اضافت
 بیاتیه در محصول بیت کوشش چشمه سینک عالم بالکلند نور یعنی
 آفتابک ضیاسی چرکند موشک کور که یعنی براسه یک کوزینه یعنی

جنبی گویند که کوزینه اول جهنم است کوزینه چو کین کوزینه و دیو و شیطان
 بعضی نسخه در شست باشد برینه در میانید و افعدر یعنی کوزینه کبریا حاصل
 عینیه الماز و دیگر نسخه بود مقامه اولگیدن انسد زبر اخفائش گویند
 کوزینه کوزینه چو کین کوزینه لازم کلمه کینی فرور زم وصف ترکیبی اعتبار
 بلمک شیره چشم اولمقدن کلور و فروری افروختن ده اخرا بلمک
 شزلگدن کلور و هور برینه خور باز مق قوافید نه عدم اعلایه اند
 باز گانی راه از دینا رخسارت افتاد پس شش را گفت نباید که این سخن
 با کسی در میان نمی گفت از هر طرف فایده تراست نگویم ولیکن مرا بر فایده
 این مطلع گردان که مصلحت در نهان داشتن چیست گفت تا معیت
 و نشود یکی نفسا مایه و دیگر شمایه است با به باز گانی با خوف و حیرت و
 ادات تخصیص خسارت زبان افتاد واقع اولدی دیگر در بنا به فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب که کوزینه دیگر که خوف میانه این سخن را را ادات
 مفعول با کسی با خوف و معاجبت و با خوف و حیرت در خوف صله میانه آورده
 و ترا نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قو با سبک یعنی او را میانه کنور سوبله
 سبک تراست را ادات تخصیص و سبک و تا ادات خبر سنگد و دیگر فایده
 این لامیه گردان فعل امر مفرد مخاطب و دیگر دانید ندیم صیرورت معنایه الم
 دیگر یعنی نمی مطلع ایله دیگر که خوف میانه تا خوف تعلیل با به سر مایه معنایه
 شمایه حد و تک بلا سینه سوبله و بر لور مایه به اتماف لامیه در
 محصول ترکیب بر باز گانک بیک التون خسارتی واقع اولدی و غلبه
 ویدی کیم بوسوزی یعنی زبان معاجبتی بر کیم ایله او را به قو با سبک
 یعنی او را به کنور سوبله سبک پس و بر ام در فر فایده سنگد را گانی فایده

در این سخن
 در این سخن
 در این سخن

واقف و مطلع ایله کبری طوفا و مصلحت ندر پوزیدی تا کیم صیبت ایله اولما
 بر سر مایه نقصان در برسی حد و تک سوبله کولسی یعنی ابشینه
 و شملر خط ایله سوبله بیت مگوی انده خوش باد شمنایه که لاجول
 کوزینه ای کنایه مگوی فعل نهی مفرد مخاطب گویند سوبله
 گفتن ده اخرا المین بلمک بیش انده فتح همزه ایله انده دهد محققه
 معنه معنایه خوشه اتماف لامیه باد شمنایه با حرف صله که خوف تعلیل
 لاجول گویند مقدم مقولید ز شادی سوبله کنایه صفت مشبهه
 بت و بر کن وصف ترکیب ز شادی و لوق ایله و الف و تون ادات جمعیه
 و بود وصف ترکیبی حاله گویند که فاعلند که دشمنایه اجماع ضمیر و محصول
 دشمنایه کنایه صفت کی سوبله زبر لاجول و لاقوت و به رک سوبله
 و با خود لاجول لاقوت و بر سر سوبله یعنی ظاهر ابوبله و بر آجیمق شکلیه
 کولکر رسد را دلور کنایه بونک کیمی بر سر اسم تفضیل ظن المین
 و هم ایلمش کنایه جوانی خود مند که از فنون فضائل حظی و لاف و
 و طبعی نادر چندان که در محافل دانشمندان نشستی هیچ سخن گفته
 بار بر سرش گفت ابرو تو بزانچه وانی چرا گویند گفت ترسم که پسند
 از آنکه ندانم و سرساری برم جوانی با خوف و حیرت خود منصفی که خوف
 رابطه صفت فنون فضائل لامیه انواع فضائل دیگر فضائل جمع
 فضیلت در غلومده آرتقیلیقه و بر لرحظه حصه و نصیب معنایه در
 و با خوف شکبر طبعی یا سیده بوبله در تا در می مثل و مانند دیگر محافل
 محال معنایه در و اضافتی لامیه در نشستی با خوف حکایه گفته
 بوبله در بر سر فعل مضارع جمع غایب و میم ضمیر منصوب متعلل کنایه

در این سخن

در این سخن

متکلمین شمسار بر یا حرف مصدر بر م فعل مضارع متکلم و حده در
محصل ترکیب بر خافل جوان که انواع قضائیه و افرشته به مالک
ایدی و خوب و به نظیر طبعی و ایدر او لغز که داشتند رجا سنده
او نور روی ایچ سوز سولیم دی بر که با پاسی دیدم از او غول سنده
بیلد گد نه چون سولیم سنگ جوان ویدر با پاسینه فور فارم که بکایین
سورال و سولیم و شمسار لوق ایدم یعنی حجاب حکم **فصل** آن شنیدی
صوفی میگویند که بر نعلین خویش منجی چند که حرف بیان صوفی با حرف
و حدت میگویند حکایت حال مانس و کردی یعنی میخورد در نعلین
خویش لامیه در نعلین لامک فخر نعلک نشیه سیر مراد ترکیب نعلین
دید که بر پشمق و کدر بر اسوفیل اگر کید کی بود میخورد مراد اکسید
نعلینک آئینه ققار لر صیر یانسون و سپوس نعلد مراد پشمق و میخورد
مراد کبکبر و بین معنای ایا نه بر اشد میجی با حرف محمول بیت آنی
ایشید کی که بر صوفی نعلینی آئینه بر میخ ققاروی یعنی نعلینی محکم اولوق
ایچون آئینه بر میخ اکسری ققاروم **السنس** گرفت سرنگی که بیان نعل
برستورم **بدر** آئین یک آئین نیم صوفیه را جعدر سرنگ جری
باشی و جانش و بونلر کسیرله اطلاق ایدر او با حرف و حدت که حرف
نعلیل بیافعل امر مفرد مخاطب نعل بونده آت نعلید بر حرف صله و با
مغلطه حرف استعلا طو تو پ معکبیتی نیم ستورم او زره نعل نعل و بین
معنایی بر امر نعلامش بند فعل امر مفرد مخاطب نعلید بند نعلد و کدر
سمن و اخذ ایدلر نعلامو ایش **السنس** محمول بیت بر صوفی نعلینی
آئینه میخ ققار کن یکینی بر سرنگ طودر که کل ملوار نیمه نعل نعلینی

و در
و در

نعلد و بیافعل نشینی طودر عرض بو کیم صوفی نعلینه اکسری ققار
سرنگ اکا آت و با قاطر نعلکی تکلیف ایدر وی بعضی نسخ در دستا
بریشی بونده باز **مشربیت** تکلفه ندر کسی با تو کار و لیکن چو گفتی
و لیکن سیار تکلفه تا کفته مغلطه در یعنی سولیم یک حاصلی سولیم
ایکن و کدر محمول بیت سولیمش ایکن سنگله کیمه نک ایشی بوق یعنی
که دعوی مرادید و ب بن فلانم و با فلان نشیه سولیم و کیمه یک کیمه
سنگله کاری و دعوی سولیم اولماز اما چون که ویدر بن فلانم و با فلان نشیه
ماهرم ویدر کت سولیم و لیل کنوز تا کیم دعوی بی معنا اولسون **حکایت**
یکی را از علمای معتبره مناظره افتاد با یکی از ملاحد و با او بحث بر نیامد
سر میزد اخت و بر گشت کسی گفتش تو با چندین علم و ادب و فضل
و حکمت بای و دینی بر نیامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و گفتار مشایخ
و او بدینها معتقد نیست و نمی شنود و مرا شنیدن کفر او چه کار اید علمای
معتبره بیانیه مناظره بحث و کدر ملاحد جمع ملحد و کدر حشر و ششره فاعل
و کل با او ملحد بر نیامد حقیقت ما وی یعنی مقابل و معارضة ایدر مدعی
قلعا بنید اخت اندر قلغان آتمق عجز و کناشدر زیر اعرب عد و سندن قاجار
جمع انوائینی بر بر ریانه آنا رحان فور نامق ایچون و اول سپرنی آنا رگل
ارالرینده یو عبادت مقام عجز و مستغفر بر گشت و دندی یعنی اعتراض ایدر
بر نیامدی حقیقت مدک یعنی مقابله ایدر مدک بدینها و آل حمزه و بنید کدر
باینها و کدر نمی سنود و کلمه و قبول ایدر و کدر رفته که ترکیب سوزم و کلمه
یعنی آسیدی و قبول ایدر و کدر شنیدن کفر او مصدر که مفعولیه ایدر
ولامیه محمول ترکیب معتبره علمای و بر سنگ ملحد و دن بر لیه بحث و جدلی

28
x

واقع اولی و اولی در حجت و برهان حقیقت آمدی یعنی مقابله ایده مدی
 حاقبت قلفان آنی یعنی عاجز قالدی و اعراض ابلدی بر کسب عالم دیدی
 سن بود علم و فضیله و حکمت و اولی بر دیسوله مقابله ایده مدی عالم
 دیدی بنیم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و گفتار مشایخ را اولی
 مستفاد کلام و قبول الیه و بنیم نه ایستیم کلام کفر بنی ایستیم کلام نبی نه
 فائده و بر **ریت** آنکس که بقرآن و خبر زواری **آنست** جوابش که جواب
 نه **آنست** مقدم خبر جوابش موخر میند اگر حرف بیان جوابش مبتدای
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب و بر میسد دیگر خبر مبتدای و محصول
 اول کسبه که قرآن و حدیث اند و نور تلوین خلاص او لما ز سک یعنی
 بویله قوی جتنکه اکا ظفر بولما ز سک آنک جوابی اولی که اکا هیچ جواب
 و بر میسد حاصلی آنکه هرگز مکالمه ایلمیه **حکایت** جالینوس الاهی
 دیگر دست در گریبان داشتندی زده و بی حمتی کرده بعضی نسخه
 بعضی نسخه زده بی حمتی میگرد در بونقد بر چه **آرسمی** حرف ترتیب
 اولی و او ر و ب حمتی میگرد ایله دی دیگر گفت که این دانا بودی
 کار او با نادان بدین جایکه تر سیدی جالینوس بر شهنور حکیمک است
 گریبان داشتندی لامیه و با خوف و حدت کرده بایش دیگر بعضی نسخه
 دیگر دو شمش جایکه جایگاه مخفقد مقام و مرتبه دیگر زرسیده
 با خوف حکایه ایریشمزدی دیگر محصول ترکیب جالینوس و الاهی کوردی
 که بر داشتند که یقاسینه ال اورش و حمتی میگرد ایله دیدی
 جالینوس اگر بود استمند دانا و عاقل اولیدی آنک ایستیم بر نادانله
 بمرتبه یا ایریشمزدی **مشتوی** دو عاقل ر نیا شد کین و پیکار

نه دانا بی سنیز و با سبک ره دو عاقل را را اداست تخصیص کین
 بعض دیگر بر یکار صواش دانا بی با خوف و حدت سبک خفیف
 مسئله و محصول بیت یکی عاقلک بعضی و صواشی اولما ز یعنی یکی
 عاقل نه حکیشور و نه صواشور نه بر عاقل و دانا یعنی و خفیف کینه
 ایله عنا و ایدر یعنی بر دانا ایله بر سبک را نادان بر خصوصه جمع
 اولی دانا اول خفیفله عنا و جدال الیمز یکار کاف فارسیله
 دیدین عجبیک آنک بایش مضرع اولک معنایینی یکی عاقلک بیند و شاکر
 و خرب و لما ز دینید اغراض الیمز کندی معترضه سبک را که
 کثرت معنایینی افاده ایدر دیدین سارر مسئله اولی یعنی بیلیمش
 اگر نادان بو حشت سخت گوید خود مندنش بر می دل بگوید با خوف
 مصاحبت و حشت بونده نفرت مسئله در یعنی خنونت و درشتک
 با خوف نرم نوک فتحی و آنک سکونیه بوشق دیگر و با خوف مصدر
 بگوید فعل مضارع مفرد غایب و یله دیگر کوکل الی المقدره عبارت در
 محصول بیت اگر نادان و حشت و سر کشیکه یک سو بلس یعنی ابری
 باز بر سو بلس خود مندر آنک ملائمت و لطافت که کوکلینی الی الی الی
 شکی خاطر ایدر و صاحب دل که دارند موی امیدون سر کشی و نرم
 جو بی نگ دارند حفظ ایدر موی با خوف و حدت امیدون اداست
 چنان دیگر خریده که نک کپی الخلیف مسئله سر کشی با خوف و حدت
 و او حرف عطف از رم الف مصدر و له و را مفتوحه و سکون را که حمت
 مسئله و را با بونده و او مفتوح و الف ساکن و قینور ضرورت و را
 بگوید از رم جو وصف ترکیب حمت استیجی یعنی کبریم و غلط صامی

288
 ۲۶
 این بیت
 در سبک
 در سبک

در شرح

و یکدیگر یعنی اهل غرض و وقار و یا خوف و حدت تو ایکی بایستی خوف مصدر
 طو تا مریویتیست مغلطه و اصل اولی است حصول بیت ایکی صاحب دل
 بر قبلی رعایت ایدر یعنی بر قبلی آرا برینده شقاق و خلاف اولی از بسوز
 کمال اتفاق عدم اختلاف در عبادت که بود کجاست بر سر کشن و صاحب
 حومت بر مولی رعایت ایدر یعنی آرا برینده بر قبلی خلاف و شقاق اولی از
 زیر او انا داده مخالفت ایدر که آرا برینده اختلاف اولی بویست که تصویر
 مغلطه شد است که غریب تصرفی دارد و یکم غفلت که لا یقدر و اگر از
 دو جانب جاها نشود اگر زنجیر باشد بکشد که بکشد فعل مضارع جمع
 کسلا نیدند الف و ثون که ادوات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کسلا
 والا کسختن و کسیدن لازم ایدر متعدی بشده مشترک بر کسختن لازم
 و بین استراک احوال شدن آگاه و کل همیشه حصول بیت ایکی صاحب دل
 و بر سر کشن بر عاقلک احوالی ذکر اولی ایکی در آقا ایکی جانبی بیل
 جاها را بر اگر زنجیر و لورس قرار دکل که بر مو حاصل ایکی جانبی بیل
 جاها و نادان اسم شقاق در خاله اولی از **مثنوی** یکی را از است خوبی داد
 و شنام تحمل کرد و گفت ای نیک فرجام و حصول بیت برینده بر جکین
 خوب و شنام و بردی یعنی سوکدی اولی از تحمل ایدر و دیدار صوکی خبر
 یعنی عاقبتی خبر نیک فرجام و نصف ترکیب در عاقبتی خبر بود و یکدیگر
 بر زانم که خواهی گفتن آنی که در اتم غیب من چون من ندانم بر زانم
 مغلطه زانم اصلنده از اتم در که خوف بیان خواهی فعل مضارع مؤنث
 مخاطب و یکدیگر آنی ان اسم شازیت و یا ضم خطاب است
 و یکدیگر که خوف تعلیل غیب من لامیه حصول بیت اندر بر تریم که نسبی

بر سر

بکا و لفظ و یکدیگر که کفنی بکا و یکدیگر که بر تریم زیر ایلورم که بنم
 عیبی بن کیسی بیلزک حاصل بن کند و عیبی سندن ایلو یلورم **کتاب**
 سبحان و اطل را در فصاحت به نظیر نهاد اند سالی بر سر جمع سخن
 کفنی و لفظی را مکرر نکردی و اگر همان معنی اتفاق افتادی عبارت
 دیگر کفنی و از جمله آداب نه دای ملوک یکی نیست سبحان سبک فتحی
 مرحله نیک سکونید حضرت نیک مداخلند صحابه و نه بر فصیح و بیع
 شاعری ایدی و اطل اسبیه اضافتی لامیه در و اطل بر قبلیه نیک
 اسبیدر که بن فاسط بن و ب بن اقصی بن و غمی در ادوات
 مفعول نهاد اند فو موشلر در یعنی تعیین ایلشدر در سالی به
 وحدت بر حرف طرف سر جمع لامیه جمعند مراد مجله در یعنی صدر
 مجله در یکدیگر و یا حرف وحدت کفنی یا حرف حکایه لفظی یا حرف
 وحدت و را ادوات مفعول نکردی یا حرف حکایه و اگر حکایه معنی
 بعضنده معنی برینده لفظ واقع اولی حاصل متون و خصوصیه
 تعارض ایدی پس لفظ عبارت یعنی اختیار ایده نه تعرض به تقریب ایدر
 یا حرف حکایه جمله آداب نه دای ملوک لامیه بود در حصول ترکیب سبحان
 و اطل فصاحت و بلا غتده به نظیر تعیین ایلشدر یعنی و بیلشدر بر بیلشدر
 و بیلشدر صدنده سوز سوبلشدر لفظی مکرر ایلشدری و اگر انا اول لفظ
 و یا اول معنی بعینه اتفاق واقع اولیدی آنی بر خبری عبارت سوبلشدر و ادا
 ایدر دی و سلاطینک مصاحبه نیک جمله آداب نه بر بیلشدر بود که بر
 مجله در بر سوزی تکرار سوبلشدر **مثنوی** سخن که چه دلیند و شیرین بود
 سزاوار صدیق و محب من بود و ایند و نصف ترکیب در کوکل بیلشدر

کوکلی کند و به متعلق فیلیجی سزاوار لائق محمول بیت سوز اگر چه
 کوکل البیج و لذیذ و اولورسم تصدیق و تحسین مرتبه سینه لائق نه
 اولورسم کرچک اولوب کوزل اولدوغی چو یکبار رفتی مگو با ریس
 که ملوا چو یکبار حور دند پس **بار پس** اشتیاق فیلیزند محمول بیت
 بو بیت بیت اوله مقید در یعنی سوز هر نقد رمدوح اولورسم نه
 چونکه برکه سولیک بر دخی سولیمه یعنی نگار ایلمه زیر اصطلاحی چونکه برکه
 بیدیر ستر یعنی حلوا لذیذ و شیرین ایکن برکه که بندی کفایت بیدیر نگار
 بیچک لازم و کل **حکایت** یکی را از حکما شنیدم که میگفت هر کس
 بجهل خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز
 تمام ناکرده او سخن آغاز کند محمول بیت حکما ده بر نبی ایشانم که
 سولیدی هرگز بر کیمه کند چهلینده اقرار از ایلمه مگر اول کیمه که چون
 غیر کیمه سوزده اوله هنوز سوزین تمام ایتمش ایکن اول سوزده
 باشد به مذکور میشد به صکره بر جهل خود اقرار کرده باشد باز از جهل
 اقرار ایتمش اولور **مثنوی** سخن در است ای خردمند وین
 مباد و سخن در میان سخن بن دب بیکدر محمول بیت سوزک
 باشی وار و دبی یعنی باغی حاصلی آغوی وایر و اولی ایدی سوز او
 اور تا سینه سوز کنورده یعنی بر کیمه سوزده ایکن سن سوزده باشد
 اول سوزینی تمام ایتمیچ **خداوند** فرهنگ و تدبیر و خوش مگو
 سخن تانیند خوش **خداوند** فرهنگ و تدبیر و خوش مگو
 سوز و تدبیر و عقل و ادراک صاحبی سوز سولیمه ما دام که خوش مگو
 یعنی ایسم کور مبه حاصلی حضور مجلسه اولانی ساکت کور مبه غافل

سوز

و ذکی سوز سولیمه **حکایت** منی چند از بنده گانه سلطان محمود حسن
 میمندی را گفتند که سلطان امر و ز ترا چه گفت در فلان مصلحت گفت
 بر شما هم پوشیده نماند گفتند تو دستور مملکتی آنچه بانو گوید با مثال
 با گفتن رواندار گفت با اعتماد آن که دانند که یکس بگویم پس چو می
 رسید سلطان محمود دین مراد مشهور پادشاه در که حسن میمندی
 ایکی بیچک فتح لرله انک خبری ایدی آیارده وزیر و هم محمولی ایدی
 دستور دالک و تانک فتح لرله اصطلاحده وزیر و بر محمول ترکب
 سلطان محمود عنونی قول کردند بر قاج شخص حسن میمندی به دیو
 سکا پادشاه فلان مصلحت خصوصه نه دیدی حسن میمندی دیدی سوز
 کنز قلماز یعنی سیره در سولید و بدیدر که سن مملکت وزیر سکا
 دید یکینی سوزم کیمه سولیمه و اگور من حسن دیدی اول اعتمادی که
 سولور کیمه به و سوزم یعنی کیمه به و کیمه سولور پس چون صور
بیت نه هر سخن که بدیگو بد اهل شناخت **بیت** شاه سوزین
 شاید باخت نه حرف نفی معنادار گوید فعلیه مقید در که حرف رابط
 صفت هر سخن برانک و بگوید مقدم مفعول لایزال شراک او زده
 شناخت بونده اسم مصدر در علم معتلنه پس اهل شناخت اهل دانش
 دیگر با حرف مصاحبت سوزده لایمه در سوز خوشین ده بولور بای
 بطینله باخت بونده باختن معنانه در یعنی او بناتمق مقیدی مختار
 زیر لغت مشترکه در لازم معنای پیشده محمول بیت ایله دکل سوز
 که سولورانی سولور اهل دانش یعنی هر سولید کینی سولیمه زیر است باک سولیمه
 یعنی سوزینی افشا سبیل کشی کنی با شین او بناتمق لائق دکل حاصلی

پادشاه که امور سلطنته و تدبیر مملکت متعلق اسرار و بی اظهار
 و افشاها که اسرار که سبب **حکایت** در عقد بیع سوابی مترود بودم
 جهودی گفت من از که خدا با من قدیم این خلص و صف این خانه چنان
 که هست از من پرسید که هیچ عیب ندارد و گفتیم بجز آن که تو هستی
 او بی عقد بیع سوابی عقد بیع و بیع سوابی اما فتلری مصدر رک
 مفعولینه اضافتی فیلند در عقد بیع که فتلر مصدر در بعلت مملکت
 و بیع گاه اولور اثر امعنا سنده مستعمله حاصلی افند او در و با حرف
 وحدت جهود در به و بیع و بیع و با حرف وحدت که خدا او ایسی رکوی
 ایسی و سائر سنده لوک صا جملینه و بیع قدیمه انما فتلر بیانیته در
 و محله به لایقه و صف این خانه مصدر که مفعولینه در بجا حرف تا کید و محله
 معجک فتلر و کسریه فعل امر مغر و مخاطب مستون آل و دیگر به سوابی
 لامیه و با غیر خطاب محمول از کتب بر او که عقد سراسر مترود و ایدم یعنی
 بر او اکتفا است و در جهود و بیع این و محله نک قدیمی که خدا از بندم بر او که
 و صفنی شوی که دار و در بندم صور مستون آل که هیچ عیبی بود و بیع
 غیر که سن آنک فتلر سبب که یعنی سنک است به بیع که مذکور خانه به
 عظیم عیب در بر الجار قبل الی دارد **قطعه** خانه را که چون تو هستی
 نه درم کسبم عیار از زود خانه یا حرف وحدت و همزه حرف توبیل و
 حرف تخصیص که حرف وحدت و بین و حدی بیلمه امیش که حرف بیانیته چون
 ادوات تشبیه است به نه با و رسمی و همزه و محله لفظه و کتابته ترک اولی
 کر که تنه که چشمه انظا مینک لیلی و مجنوننده واقعیت در بند که آن
 خزیم ترسم ز کلید بگیریم اصلنده و بنده ام و آگینه ام در ضرورت

ریحی

در شرح جیعا

وزن ایچون حذف و ابصال اولی لیکن شراح جیعا بو حذف و ابصال
 اسارت ایلمش در رسم اون انچه سیم کم عیار بیانیته عیار عینک
 کسریه مفاصل با بیع مصدر تا سبب بر سنده نک و زینتی بیلمه و بیع
 یعنی ثقلت و حقنی شخصی ایلمکه که ترکیب دارا و بیع از زود فعل مضارع
 مغر و غایب و کر یعنی بهایه و کر و دیگر از زود نه محمول بیت حضرت شیخ
 جهود خطاب ایدوب سیور بر او که سنک کبی بیع سوابی اول
 عیاری اکسبک اون در هم کوشه و کر یعنی قلب کوشک اون
 انچه سینه و کر مفعولیه که کوشش قلب و انچه انچه سینه قلب اولور پس
 او اون دغل انچه به و کر ایلمش لیکن امیدوار باید بود که پس از مرگ تو
 بر از از زود امید میده شد به ضرورت وزن ایچون در و آه بونده او
 سبندری معنای امید لی دیگر بود بونده بود و معنای در تو نک فتمی
 الشیخ اولوب ضرورت وزن ایچون بر او و منو که اولور یعنی و اور سیمی
 او اصل کبی او ثنور محمول بیت جهود خطاب ایدوب سیور را اما امید لی اولی
 کر که سنک مرگدن سکره بیگ و کر ظاهر سیور و غنی بیگ درم کامل عیار
 مراد و زیر آمیده مقدار مسکوت عنه در یعنی سوابی لیکن سنک کبی بیع
 و خیش اکسبک او انچه بیگ درم سیم نام عیار و کر **حکایت** کبی الشیخ
 پیش امیر و زدن رفت و نما گفت فرمود تا جامه اش بپوشند و از در که
 سکان در قفام او افتادند خواست تا سنکی بر دار و زمین نخ بسته بود
 حاجز شد گفت این چه امر ادمردمانند که سنک را کشد اند و سنک را بسته
 میاز غرقه بشنید و بخندید گفت ام حکیم از من چیزی بخواد گفت جامه
 خودی خواهم اگر انعام فرمای پیش امیر و زدن لامیه بود و امیر کبی

قتیبه دیگر تا خوف تعلیل بندند با خوف ناکید مستند فعل ماضی جمع غایب
 آید و دیگر رقیه کسر و الله و یا اصلیه ایله کویدر قرینه معکله سگان الف و ت و ث
 جمع اولدی ذی حیات اولدوغی ایچون در خوف مستند فاعلک فنجیده الک
 دیگر فارسیجه حیره دیر لر حا و حقی ایله تا خوف تعلیل رخ بانک فنجیده یوز دیگر
 بسته مانیدن فسر بنفامش دیگر طوکش معکله مخ مبتدا و بسته بود
 خبری و زمین مقدم مفعولیدر خبر که عرقه غیبک فقی و دانک سکونیه چار
 طاق معکله در محمول ترکیب شعرا و دیویری و امیلر کینک یانینه وادی
 و دعا و ثناده بی بانک سیوردی ناکیم لباسینی آید یوز کویدر طشره آید یوز
 ایتلار دینه و دشدیلر و یلدی تا بر طالش قالدیره ایتلره آتمق ایچون
 طبراق طوکش ابدی عاجز اولدی ایتلر ایچون مندن و بدی بونه و امرا
 مرد و ملر در که ایتلری آچمشلر یعنی چوز مشلر و طاشلری بغلامشلر
 چای طاقدن ایتلندی و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم مندن بسته یوز
 یعنی مندن بخشیش بسته شاعر دیدی کندی لباسم ایشتم اگر انعام
 سیور رسک یعنی بکا کند لباسم و بر رسک اهان عین احساند بیت
 امیدوار بود اومی خیر کسان مرا بخیر تو امید نیست شمرسان امید
 تخفیف جمله با خوف ملکه خیر کسان لامیه مرا با خوف تخصیص با خوف مله
 خبر تو لامیه امید شد بدیهه شمرسان ملک مقدم مفعولیدر اسانیدن
 فعل نهی مغر و مخاطب ابریدر منه دیگر الف و ت و ث ادوات تعدیه در
 محمول بیت اومی یعنی ان کیم خبرینه امیدوار در جا صلی انسا
 خلقک خبرات و میراتینه راجیدر اما نیم سنک خبر که امیدم یوقدر جهان
 شمر ابریدر منه حاصلی فائده و جائزه و نه کجدم همان بکا ضرر و زیانک

طوق ناسون **مصرع** رفینا من نوالک بالرحیل رفینا فعل ماضی
 منکلم مع الغیر در علم با بندن من اکا متعلق نوال نونک فنجیده احسان
 و عطیه معکله در کاف محلا مجرور و منافی البهیدر نوالک با حرف جر
 متعلق رحیل فعل و زنی اوزره اسعدر کوچ یعنی سفره کینک معکله
 مصدری رحلت کلدو شدت و زنی اوزره حرف من یونده بدل
 محمول مصرع رفینا بالرحیل من نوالک یعنی سنک احسانکد کینک
 راضی اولدق حاصلی سلامتله بودن کینک سنک بیزه عظیم عطیه در
 سالار قوآن را بر و رحمت آمد حایه الس یومود و قبا پوسینی بر و زور
 کرد و دری چند بداد سالار هر سنه نیک اولوسینه دیر لر مثلاً سیه سالار
 عسکر بالینه و خوان سالار جاشیکر بالینه و قش دزدانه اصفحه
 لامیه و ادوات تخصیص حرامیکر اولوسینک دیگر بر و قشیر شاعره راجیدر
 قبا پوسین ترکیب مزجی کور کلی اوکی آجیق قفتان دیگر و با حرف جر
 بوزر کینی حرف عطفله ابراد ایتلر استماللر مندن آگاه و کلدو لر ایشم
 مصدر مجیدر زیاده معکله محمول ترکیب و زدن اولوسینک اول شاعره
 مرحتی کلدی پس لباسینی و بردی و بر کور کلی قراج اوزرینه زیاده المیری
 و بر نیچه و بردی **حکایت** منی خانه خود در آمد و دیگانه را دید باز
 او بهم شسته و شام داد و سقط گفت فتنه و آشوب برخاست
 صاحب دلی برین واقف شد و گفت مخم اسم فاعله تفصیل یانیدن
 زمانی نیچه خسته ایدر نه و بر رفته که احمد داعی حقود جواهره تقلم ایشم
مصرع منی ان که زمانی چند پاره کند و یا خوف وحدت با خوف مله
 خود لامیه در آمد کیری دیگر در دیگانه بیانیه با خوف مصاحبت

این سخن
 در سر

اولامیه بهم بری بریل شبسته او تورش بسقط نامفعول کلامه در
فتنه و شتابه و سقظه مترتبه آشوب فتنه عطف تقسیر بر محمول کتب
بر میخ کند و اوینه کیزی بیکانه ارگوزدی غور بیل بیل او تورش و بینه
سو که کی و سقظه بسوزیدی پس فتنه و آشوب قالدی حاملی غوغا
پیدا اولدی بر صاحب دل که حضرت شیخ اولمق احتمالی وار در بوقعه
واقف اولدی و دیدی **ت** تو بر اوج فلک چه دانی چیست چون
ندانی که در سرائی تو کینست **ا** اوج تو نده اوست معنای در همزه نکه
فتحه فلک اضافتی لامیه در سرائی بونک کینی بر لوله او معنای در
خانه محمول بیت منجه خطاب ایدوب در بر سن فلک او زره نه
بیلور سک نه وار چونکه بیلور سک که سر ایگده کیم وار یعنی اوک
که سطح زمینه و شهر کد و مملکه اوله و ایچده کیم اوله و کلین بیلور سک
پس فوق سما و واقع اولن کو اکبک احوال و اطوارینی و دور و سیرینی
نه بیلور سک و نیجه اکلار سک دیکله **ح** خطیبی کربه الصوت خود
خوش آواز بنداشنی و فریادی فائده برداشتی گفتی نعب غزالین
در برده اکان اوست بآیت ان انکر الا صوات لصوت الخیر در
او خطیبی با حرف و حدوت کربه الصوت یعنی قبیح الصوت و کین آوازی
دیکله خوش آواز و وصف ترکیب در کوز آوازی معنای بنداشنی
با حرف حکایه ظن ایدردم فریادی فائده بیانی برداشتی با حرف
حکایه قالدردی یعنی فریاد ایدردم گفتی و سیدک یعنی مونی سیدیک
و سیدک نعب تو نکه فتحی و عینک کسری و سکون بالک فیل
وزنی آوزره قرغه آوزر نعب نعب نعبا و نعبا و نعبا

فتح باندن ضرب دنده مستحله رقتله حاملی قرغه آواز بند و بر
غراب البین آلاجه قرغه که عرب انکله نظیر ایدردم و شوم ایدردم از غراب
عادینه راجح کیم اوینه سفره و بابر مهم مصلحت جیفه اگر بو قرغه
بولده بولینور صاخ جانیه او چارسه مبارکد و بیهو چکلوب کیدر و اگر
مبول جانیه او چارسه نامبارکد و سید و سید و سید کیدر بین بانک
فتحه اخلاصه و در وصال و فراقده مستحله بونده فراق معنای عیار
ظاهر و مفهومی و لایه شامت آواز بنده اوله اکان بونک کینی بر لوله
آواز بر دسی معنای در با حرف عطف ان عود و عود مشبهه
بالفعل ان انکر اسم تفضیل و کین رک دیکله اصواته اضافتی لامیه
لاهم ادات تا کیده صوت الخیر ترکیب اضافی لفظا مرفوع خبر ان و سید
بونده حال معنای محمول ترکیب بر کربه الصوت خطیب کندی
آواز ظن ایدردی و بی فائده فریاد و فغان قالدردی و سیدیک
که غراب البین آوازی انک اکانی برده سنده در یعنی آوازی همان غراب
البین آواز ایدرد و سیدیک که مذکور آیت انک شانه نازله **ب**
او انهمق الخطیب ابو الفوارس له صوت یهدی اصطلح فارسی
ادادات شمره انهمق فعل ماضی مفرد مذکر غائب حمارا غیری و دیکله
خطیب لفظا مرفوع فاعلی ابو الفوارس لفظا مرفوع بدل خطیب
و یا خطیف بیانه اصلنده ابو الفوارس ارسلانه کنیند راقا بونده
حمارا و در انهمق قرینه سیدله صوت جمله اسمیه جواب اذ
یه فعل مضارع مفرد مذکر غائب یبقار دیکله جمله فعلیه
سوتدر اصطلح فارسی مملکتده بر محکم حصارک اسمیدر یهدی

مفعول به مرجع در فارسی اضافی لامیه در سبک رسا کن اوقوتی که
 کیم ناموزون اولیه حصول بیت فحان کیم خطیب ابوالفوارس نهاف
 ابلیه یعنی عار کیمی اگره انک بر سوتی دارد کیم فارسک اسطر نام
 قلعه سینی هدم ابر یعنی بنیقا روبرو السوات که دیده نک هدم بنیانه
 نایر خاصی وارسته که شرح موافقه بحث السواته مذکور در مردمان
 بعثت جایی که داشت بلشش میکشیدند و از پیش مصاحبت نمی
 دیدند تا یکی از خطبای آن اقلیم که با وی عداوت نهانی داشت باری
 پیر رسیدن او آمده بود گفت ترا خواهی دید ام خبر ما دگفت چه دیده
 گفت چنان دیدم که ترا از خوش بود و مردمان از نفست
 در راحت بودند خطیب ابرین گفتی میسر رسید و گفت چه مبارک خواب
 که دیدی که مرا بر عجب خوشی مصطفی کرد اندیدی معلوم شد که آواز ناخوش
 دارم خلق از نفسم در رنجند تو به کرم از بن پس که نخواهم مگر با
 مردمان و لامیه با حرف مصاحبت علت جاه لامیه یعنی خطابت منصبی
 عتسبه و یا حرف وحدت بلیت بلا معنای در و آیت اول و زنده
 اذامعنا کنه در تا حرف انترها خطبایا خطیب که جمعیدران اقلیم اضافی
 لامیه در که حرف رابط صفت ما و بر یعنی خطیب مذکور له عداوت نهانی
 بیانیته خواب بونده دوست را و از خوش بیانیته نفست حاکم
 مرا و کلام در تختی یا حرف وحدت بر پاره دیگر آواز ناخوش بیانیته
 حرف طرف و یا حرف ناگید رنج اسد الم معنای کنون و دال اوات
 جمع رنجده و در دیگر و یا رنجند فعل جمع مضارع غایت حرف ناگید له
 رنجند انجور و دیگر اوله لیکن بوقول و من دن خالی و کلام مکرر است

مفعول ترکیب کو بیک خلقی بر منصب عتسبه که انک و ابر بر بی خطابت
 منصبی سبیله بلا سینی جگر روی و اذ سینی مصاحبت کورم زود و زوال
 اقلیم که خطا با سندن بری که انکه نهانی عداوتی و ابر بر بر کوره انک
 ز بار سینه کلوب انی دور ما خه کلدی جالی حالین پرسش ایلم که کلش
 کلش خطیب دیدن سکا بردوش کورشم خبر اوله دیدی نه کورشم
 دیدی سوبله کوردم که سنگ خوب آوازک و از پیش و خلق نفست
 راجحه ایلم خطیب بونده بر پاره فکر ایلم اند نکره و دیدی
 مبارک و دوشد که کوزدک که بنی کنی عیبه مطلع ایلم که معلوم
 اولدی که اواز هم ناخوش در و خلق نفست در رجمه در رتوبه ایلم
 که بوندن مکره خطبه اوقوامیم الا یا چه یا چه تسعه از صحبت
 دوستان بر رنج کا خلق بدم حسن نمایند صحبت دوستان
 مصدر که مفعول کنه و یا فاعلیه اضافی بر رنج بوسیله است
 متحمل اسم اولینجه با حرف طرف معنای الم و زحمته ایم و یک
 اولور فعل و لینی با حرف استمر از اولور معنای انجورم و یک
 و لکل وجهه پس اسمیتی قبول ایده نه دخل ایلم کنی مدخوله
 مضارع ثانی مقام تعلیلده در که حرف تعلیل اخلاق بد بیانیه
 و میم ضمیر معناد نمایند مقید در حسن سبک فحش کوزل و دیگر
 نمایند فعل مضارع جمع غایب کورم و دیگر و مقید نمایند
 محمول بیت دوست که مضارع جستن رنج و المده میم و یا انجور
 زبر الیه اخلاق قبی یعنی خویله کنی و عداوتی بجا کوزل کورم و زبر
 عیبه من و کمال بیستد خادم کلن و با سمن نمایند محمول بیت

ایستاد

عیسی بنزد کمال کور در یک سو سر زدی بیکامل و با سمن کور سر را
 یعنی بیکامختگرند نه چرکین بر روی کوزل کور سر را کور دین شوح
 حالاک تا عیب مرا بمن نمایند کوفت حرکت نمیداد استغفار
 دشمن شوح چشم بیایه در حالاک افتاده بود در شوح چشم
 ترکیب رکناسخ معشقه و حالاک بونده بی پروا در دشمنه چشم
 و با سمن جمع معنای مایه اولی که در بده واقع اولایه فعلی
 و موافق اول تا حرف تعلیل عیب مرالامیه در و نمایند مفعول
 با حرف ممل و بمن مفعول غیر مفعول بیت فنی پروا کسناخ دشمن
 تا کیم بنم عیسی بیک کور سر را یعنی حجاب بالمحبوب دلبسته کنی بی پروا سولیه
 حکایت بی در مسجد سجاریه بطوع بانک نماز گشتی با واری که مستمعان
 را از و نرفت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل و نیکو سر و خوش
 دل آزرده کرد و گفت ای جوانمرد این مسجد را مودمانی قدیمه که هر یکی
 پنج دینار را در است و ترا ده دینار میدهم تا بجای دیگر روی برش
 اتفاق افتاد و برفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و گفت ای خداوند
 بر من جیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان کردی اینجا که رفتم
 بیست دینارم میدهند که جای دیگر روم قبول نمی کنم امیر گفت برو گفت
 زبهار استانی که به پنجاه دینار هم راضی شوم مسجد سجاریه تقدیری
 قصه سجاریه در و سجاریه کسر لفظ و جانیده موصوفه قریب
 بر کوزل قصه در لیکن نوزمان خرابه مشرف اولش در طوع تفعل باشند
 مصدر در ابر شمر معشقه بانک نماز یعنی اذان گفتی یعنی او توری و اذکار
 با حرف مصاحبت و یا حرف وحدت نحو استش فعل ثانی فاعلی خنده

مستتر امیره راجع و شین ضمیر منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع گفت
 امیر دیدی او را در وظیفه معشقه و در فعل مضارع مفرد مخاطبه کیده
 سک دیگر بقعه باره ارض معشقه در انا بونده مراد مسجد مذکور در شانه
 فعل ثانی استقبال مفرد مخاطب الکبیر سک دیگر حصول ترکیب برسی
 سجاریه در اینجا بلا جرئت اذات او توری در آواز که مستمع اولی
 آواز بندن ثوری او توری یعنی آواز بندن نفرت امیر توری حال بود
 مسجد صاحبی بر عادل و نیکو خلق بر یک ایدم دینار دی که دل آورد
 اوله بک دیدی ای جوانمرد مسجد قدیم مؤذنه و اذکار که هر یک
 پس التون آذرارم وظیفه سی دار و سکا اذن التون ویره نیم نیم
 غیری بره کیده سک بو حال آزرده اتفاق واقع اولدی یعنی اذن و بنابر
 قبول ایلدی و گندی بر مودتن صکره کنه بک او گینه کلدر و دیدی ای
 خداوند بیکامختگر که بوبقه دیناری غیری بره کوندردک اول بره که
 بونون گنیدم بکرمی التون و بر روی غیری بره کیدم اما قبول ایلیم بک
 کولدر و دیدی زبهار الکبیر سک که الکی دیناره راضی اولور لر **بیت**
 به نبش کسی خراسند ز روی حاراکل چنانکه بانک درست تو خرا
 شد دل نبش که و کونک و چایه بونده چایه مراد و خراش فعل ثانی
 مستقبل مؤذنه غائب طر ملازم و قریب بونده الکبیر سینه در مساع دار
 حار بونده قاره ملاس معشقه در بانک در شت بیایه در شت
 دالک در آنک ضمیر لایله ابری معشقه در ملازم مقابلی توبه اضافت لایله
 بخراش فعل مضارع مفرد مخاطب طر ملازم دیگر حصول بیت قاره ملاس
 بوز بندن چایه ایلد کیم بالچی قازیمز و فاسیمز و طر ملازم انجلیس که

سنگ ناساز ابری آوازک کوکلی طرمار حاصلی قاره ملائک
 اوزینه چاه حرکتند واقع اولان فنجیری کوکلی انجلین طرمار
 که سنگ یوغون و ناهموار آوازک میخراشد که فاعلی مختصه
 بانکه راجع ضمیر در مفعول و که **حکایت** ناخوش آوازی میاید
 بلند قرآن می خواند صاحب دلی پرو بگذشت و گفت ترا من
 چندست گفت هیچ گفت پس این رحمت بخود چه امید می گفت
 از بهر خدا میخوانم گفت از بهر خدا میخوانی من هر ماه ماه متعین
 اولان وظیفه بر دیر زیر اعظم ماه شهر در حصول ترکیب بر ناخوش
 و ناساز آوازی که هم بلند آواز قرآن او قوروی بر صاحب دل
 اکثر احتمال حضرت شیخ کند بلی مراد در فاری ناسازک یا نند بگری
 و دیدی سنگ آید و وظیفه نقد در دیدی هیچ و دیدی پس بوز جمعی
 کند که نیچون و بر رسک دیدی الله ایچون او قورم و دیدی الله ایچون
 او قومه یعنی الله ایچون او قومه یعنی او قوما مک الله ایچون
 او قومه کلامه ایهام وارفتد بر بیت که نو قرآن بدین خط
 خوانی بری رونق مسلمانان خط نونک و میمک فخر لوله اسلوب
 دیگر خوانی فعل مضارع مغر و مخا طبر بونک کیسی فعل مرکب آخونده
 باله خطاب ایچون دیگر زائد در زیر بونک افعالی خطاب ایچون
 اوله قلمی با ضمیر اعتبار یله در پس با خبر اذ باله که ایچون امر اوله
 بری فعل مضارع مغر و مخا طبر بای استثنای طر فای عجم کسور او قور
 اما روستایلی مضموم پس ضمه ایل او قویاندر و گشایلی ایچون
 رونق حسن و لطافت مضاعف و مسلمانان به اضافت لامیه در وای

در
 در
 در

مصدر در محمول بیت اگر سن قرآنی بواسطه و طریقه او قور رسک
 مسلمانان لطافت و صفا سینی از الاید رسک حاصلی مسلمانان
 عرض و نام و ناموس قوم محبوب است بهایه و بر رسک **باب پنجم**
در عشق و جوانی عشق بهیچ چیز نیست و جوانی بهیچ چیز نیست
 حسن میمند بر گفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد
 که هر یک بدیع جهانند چه گونه است که با هیچ یک از ایشان میل و محبتی
 نداشتند چنانکه با ابا که او را از یاد حسی نیست گفت هر چه در دل فرود
 آید در دیده نگویید میمند را را ادا و ادا مفعول بنده صاحب جمال بیاید
 که حرف رابط صفت بدیع غریب و عجیب مضاعف در جهان به اضافت لامیه
 با هیچ با حرف صله میلی و محبتی بالی حرف تنکیر حسی یا حرف تنکیر در در دل
 در حرف صله فرود آید کیره دیگر یعنی هر شنه که کوکله کیره و مفعول
 اوله دیگر در دیده در حرف صله دیده به دیگر رنگو ایو غایب فعل مضارع
 مغر و غایب مبتنی للمفعول مضاعف کورینور دیگر حصول ترکیب سلطان
 محمود که وزیر حسن میمند به سوال ایلدیلر که سلطان محمود که بود بنده
 صاحب جمالی و از که هر بر جهانک بدیعلم بدیع یعنی هر برسی بکنام عالمدر
 نیچوندر که هیچ بریند اندون ابا زه اولان کیسی میل و محبتی بود که انک
 ارتق حسی بود قدر یعنی صاحب جمال دکل ایچون بود که بود را جذاب و نون
 و نند بر میمند دیدی هر شنه که کوکله کیره و کوکل آنی قبول ایلدیلر کوزه ایو
 کورینور ایلدیلر و ایلده بادشایک کوکله کیره شد که کوزینه سیرین کورینور
 میلی و محبتی حسی بالینی وحدت ایچون اعتبار ایلده نه اعتبار اولار
 منقوی هر که سلطان مرید او باشد که همه بدکنزگو باشد حصول بیت

هر کس که سلطان انک مرید را اوله یعنی طالبی اوله اگر جمیع یسند و ک
 ایشی بر ایزد ایزد اکا ایو والور یعنی کوزینه کوزل کورینور و کوزینه
 اولنده مشنوی برینه بیت یاز انک را هیچ شخص صوری بوق ایشی
 وان که را پادشاه بنده از **کسین** از خیل و خانه نواز
 خیل فار سیده بولک و قبیل مغلسه در بعضی سخن و خیل خانه اناقله
 واقع یعنی او جماعتش در دیگر نواز و فعل نفی مضارع مفرد غالبه
 نوازیدن و نواختن و در سینه احوال استقامت استقامت و کلام ایشی
 محمول بیت اما اول کیم که با و شاه آنا یعنی را در آنی او جماعتش
 و تو ایشی کیم او خا مری یعنی رعایت ایلد حاصلی با و شاه کیم
 اولان تمام آدمی بیک بر و ویدر بر الیاس علی دین ملوک کیم
 پس ناسک قبول سلطانک قبولینه موقوفه **قطع** کسی بدیده
 انکار اگر نگاه کند نشان صورت یوسف و همدینا خوبی کسی با حرف
 وحدت با حرف مصاحبت دیده و انکار بیانیه نشان صورت یوسف
 لامیه بود در با حرف مصاحبت با حرف توصیف نفی و با حرف مصدر محمول
 بر کیم اگر انکار کوزینه نظر ایلر یعنی مجتله بقاسه و کوزینه کوزینه
 ایلر یوسفک صورتی نشاننی بود در حمله مشهور ایلر ناخوب غلبه
 یعنی حضرت یوسفک حسن بر کمالینی چو کنگله وصف ایدر دیگر نشان
 و هر ک مقدم مفعول صریحیدر و بنا خوبی غیر صریح و کوزینه اراوت
 لکه کند و دیو فرشته ایشی نماید چشم کوزینه و او حرف خطف و اوت
 شرط سابقه معطوف با حرف مصاحبت چشم اراوت بیانیه و
 حرف صله و یوشیلان ویر فرشته مادر سیمیل فارسیه ملکه ویر

در جمع
 در این سینه
 و در در

در این سینه
 و در در

سوزش و دیر و همزه حرف مجتله و یا خوف وحدت و شین
 ضمیر لکه کند ک فاعلی که کسی در اکا را جعد نماید فعل مضارع مفرد غالبه
 مبتنی للمفعول مغلسه کوزینه و دیگر فاعلی دیوه راجع ضمیر و چشم
 با حرف صله شین سابق معناه جسته چشمه مقید در بحث مشق تقدیر
 که ویر کافک فعی و را امته دک ضمید ملائکه مقربین در شرح موقوفه
 تخفیف را ایلد یازر پس بونده شدید ضرورت و زنی اچوندر و عوام
 و یلمزده تحریفاتند در فرشته به صفتد محصول بیت و اگر مذکور کس
 چشم اراوت و مجتله دیوه نظر ایدر است انک چشمه دیو فرشته
 و کوزینه کوزینه حاصلی بر بد شکل شخصی عین مودت و مجتله نظر
 ایلر کوزینه که یوسف یانی کوزینه را مادر خوب جمال انکار نظر ایلر
 نظر ایلر کوزینه که اقیح ناس کوزینه چشمی کوزینه اضافه
 ایدر اعمالق ایلر **حکایت** کوزینه خواجه را بنده نامور ایشی بود
 و با او بر سبیل مودت و دیانت نظری داشت با یکی از دوستان گفت
 در بیچ اگر این بنده با چنین حسن و شمائلی که دار و زبان و رادوی
 ادب نبود گرفت ای برادر چون اقرار دوستی کردی توقع خدمت
 میداد که چون عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی برخاست
 خواجه لفظ مستر که روز را به و بازار کاند و تعظیم واجب اولاندره
 خواجه و بنده به باله حرف وحدت و همزه له حرف توسط همزه لری حرف
 وحدت طوئله فار سیده خبر دار و کلام ایشی مادر کس بونده به
 مغلسه در نظر مر یا حرف تنکیر حرف وحدت و بین اصابت ایلد مر با یکی
 با حرف صله شمائل شمائلک جمیع رینگ کس به خلق و خوی مشاغل

در این سینه
 و در در

در این سینه
 و در در

اما بونده مطلق چنانچه عبارتند که حرف رابط صفت زبان دراز
 وصف ترکیب را در ذیل مقلد اقرار دوستی مصدر که مفعول
 اضافی در توقع خدمت بودید در عاشق و معشوقه و مالکی و مملوکی باری
 حرف مصدر در حصول ترکیب حکایت ایدر که بر خواجه نیک فانی اجمال بر
 برنده سی و ایدر و اول بنده به محبت و دیانت طریقی اوزره نظری دارید
 یعنی اکا نظری حقیقی ایدر نفسانی دکل ایدر خواجه بروجه شکایت و دستزد
 بر بنده دید خیف اگر بود و خلان بود چنان حسن و جمال که مالکد زبان ایدر
 و بی ادب و لمبیدی اول دوست و بدی ای برادر چونکه دوستی محبت
 اقرار بینی ایلدک اندن خدمت و حرمت امید بینی طومنه زیر آچونکه عاشقان
 و معشوقان از این کلام افسند بیک و قولی مرنده لری قالندی بلکه قضیه
 عکس اولدی بنده که قطعه نیک بیلرندیم مفهوم **قطعه** خواجه با بنده
 پری رخسار چون در آید بازی و خنده خواجه مبتدا و بیت ثانی خبری و
 بوبیت اکامر هوند با حرف معاجبت بنده پیر رخسار بیانیته پری رخسار
 وصف ترکیب پری بوزنی دیگر بازی با حرف مله و بازی با و اصلیه ایله
 مقلد در خنده اسم مصدر در گویش و گویم دیگر حصول بیت خواجه
 رخسار بنده سبله چون که او بنامغه و کولمکه کله یعنی معاجبت جانی منزلیته نزل
 اینیه چه عجب که خواجه ناز کند وین کشد بار ناز چون بنده ناز کند
 فاعلی بنده به راجع ضمیر و بن اشارتد خواجه به کشد فاعلی و کار ارجع
 بار ناز بیانیته حصول بیت خواجه بنده سبله لا تکلف و لیسجه استفهام التکلیف
 طریقیله بیورنه عجب یعنی عجب دکلر اگر بنده خواجه کیسی مخزن ناز ایدر
 ناز بیکینی چکر سه بنده کیسی یعنی بویله و لیسجه قول افسند بیک ایدر سه عجب دکل

بعضی نسخه به بوبیت واقع اولمش بیت غلام آبکش باید و خشت
 زن بود بنده ناز بین مبتدا زن آبکش سقا دیکدر وصف ترکیب
 سوچکی مقلد خشت زن در وصف ترکیب و کرمی و دیگر حاصل
 خدمتکار و دیگر خشتک خاسته کس و ضم جانر در لیکن بونده تمثیل
 مبتدا زن در وصف ترکیب ساقا بیانه اولینان کیسی حصول بیت قول
 جنبی سقا و کرمی و کرمید کرمی کرمی یعنی دلبر جنبی کرمی زیر نازنی
 افسند سینه بومرغ او روحی او لور یعنی افسند سینه حرمت ایدر کن اولماز
 بوبیتی نثر شکسته یازان اوزاندر خبر دارد دکل آبکش **حکایت** ساقا
 دیدیم محبت شخصی گرفتار و رازش از پرده بر ملا افتاده چندان که ملا
 دید و غرامت کشیدی ترک تصایع نکردی و گفتی با ساقا ریا ادوات و حشر
 در ادوات مفعول شخصی با حرف و صورت شیخ شخص تعبیر بنده ایهام
 فخر بر ملا میمک فحله ضد خلا در یعنی آشکاره اولمش غرامت بونده خدایا
 و الم مقلد در ترک تصایع مصدر که مفعولیه اضافی تصایع اشتیاق
 و محبت مقلد در نکردی و گفتی یعنی عشق و محبتی ترک ایلمز در و دیردی
 بالجمیع حکایت افتاده ایدر حصول ترکیب بر خاند کوروم بر کیمه نیک
 محبت گرفتار و مبتلا اولمش و راز محبت و عشق کنانه مالک اولما و فیه
 ملا به دو شمش یعنی عالمه فاش اولمش اولقدر که سود یکند و قیاد
 ملامت و جفا کوردم و عذاب و محنت جکر دم تصایع و عشق جانانی
 ترک ایلمز در **قطعه** کوتاه کنم ز دامت دست و در خود برنی بشع نیر
 کوتاه کوتا بودن مقصور در قیسه دیگر قصه مقلد حصول بیت دوست
 سنک دامنه کن ایچی کوتا نا ایلم یعنی ایلم حکیم و اگر خود بینی ایچی یعنی

ایضا

کسکین قلمه او در سکره یعنی الهمی انگیدن و کوهی محبتکدن المام
 بعد از تو ملاذ و ملایم نیست هم در تو کرمیزم از کرمیزم بعد از تو سنده
 سکره و غیره دیگر ملاذ و ملایم هم مکان در صفتنا حق پیر دیگر در نور
 حرف سکره در با منکله کرمیزم فعل مضارع منکلم و عده چهارم دیگر حصول
 ای جانان سنده سکره و سنده غیری شاه گاهم بود کرمیزم فخر و شکم
 فخر هم سکا فخر هم حاصل و نیاید هم سنده غیری کیم هم بود دیگر
 باری ملک منشی کرم و کفتم عقل نقیبت را چه شد که نفس خست
 بر و غالب آمد زمانی بفکرت فرو رفت و گفت باری با حرف و حدیث
 عقل نقیبتن بیانیه نفس خست و بود در نفس ابو خست الحق
 دیگر بفکرت با حرف سکره فرو رفت ظاهر دیگر حصول ترکیب بر کرمیزم
 ملامت و نوم الیدم و دیدم دیر شج سنگ عقل نقیبت که نه اول نفس
 خست که اکا غالب کلمه بر زمانه فکره طالعی و دیدم **قطعه**
 هر کجا سلطان عشق آمد فائده قوت بازوی تقوی را محل سلطان
 عشق بیانیه عشق سلطان دیر بر عقله غالب اولد و غی ایچون قوت
 بازوی تقوی لامیه و بیانیه در و را اذات تخصیص محل مکان معنای
 حصول بیت هر پیره که عشق با دستان کلمه رانده تقوی بازو سینگ قوت
 محل و مکان قلمه در یعنی عشق و تقوی بر محله جمع اولما رفس عشق کلمه
 تقوی قلمه رانده ک فاعلی محله رفت بر پاک و امن چون زید بیچاره
 او فناء تا کرمیزم در و حل پاک و امن وصف ترکیب ظاهر الهم بل دیگر
 یعنی معصیتن بر چون و او اصلیه اذات استفهام در کف
 معنای زید زانک کسر و بانک فحمله فعل مضارع مفرد غایب در زیدین

این
 کلمه

رستن و دینار خطایان شد و بزرگ اید یعنی معاش اید
 بیچاره و با حرف وحدت و همزه حرف توستل حرف وحدت همزه و
 وین زانده سویش بیچاره زید ک فاعلی او فناء و اوله اصل
 او زده صفت بیچاره در نقد بر بیچاره که او فناء باشد حذف
 و ایصال طریق زک اولند ترا حرف انتها کرمیزم کاف عجب و انک
 کسر لریه بقیه دیگر در حرف الصافی و جل و اوک و حاء خطینک
 فتح لریه میوق بیوق دیگر چامور و بنای معنای حصول میت
 عاشق دیر که بر بیچاره بچه پاک و امن دیر یله یلور که بنای سینه
 بنای چاموره و دوشمن اول یعنی آرزوی طبع و هوای عشق دوش
 بچه بر سزا بدوب راه تقوایه واره یلور **حکایت** یکی را اول از دست
 رفته بود و ترک جان گفته و مطمح نظر او جای خطرناک و در خطر هلاک
 نه لقمه منصور شد که بکام آید و یا مرعی که در دام افتد یکی را حرف
 تخصیص دل از دست رفته بود و کوه کل الدن کیمش ایدی یعنی عاشق
 اولش اید ترک جان معذرت معفو لیه اضافیه و گفته نک مقدم
 معفو لیه رجانک ترکیبی سویش اید دیگر ریا کوه کلدن و یا لیدن
 و با خود گفته فحازا که معنای اوله فتنه بر مطمح نظر لامیه در مطمح
 میحک فتح لریه اسم مکان در فتح باشند مرتفع پیر دیگر پس
 نظر کشنگ کوز مرتفع پیره و شکم کرمیزم کنایه یعنی فتنه
 و شجک بوک کرمیزم جای خطرناک بیانیه مطمح مبتدا و جای خبری
 خطرناک بونده خوفناک معنای دجانه در که و رطه کرد ایدن کنایه
 اوله که کرمیزم بزرگ و غریبه در و در پیر لقمه با حرف وحدت و همزه و

توسل امره به حرف وحدت دین و حدی یلمز ایلمش که حرف رابط
صفت متصور شده یا حرف حکایه که حرف بیان یا حرف مله کام کافی
علاوه دماغ و جمله معنیه در مقصود و مانند کاف بجمیل ضبط اندک
خطا ایلمز مرعی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت و ام طوزاق
در محمول ترکیب برینک که کلی البند کنتمش ایلمش یعنی گو کلینی آید بر
عاشق اولمش ایلمش و جان ترکیبی سویش ایلمش یعنی راه جانانده هلاک
اولور رسم اولاین و بکش ایلمش بر براس و یکی شاهزاده ایلمش و مطلع نظری
خطرناک و در طه هلاک بیوز و دخی بوجهند نه بر لغه ایلمش که متصور
اولور ولی که اغزه کلور یعنی بونک اغزینده و شرفه و کل ایلمش بر رخ و کل
ایلمش که طوزاغده و شمشک ممکن و متصور اولیدم حاصلی الخلیف خلایجا
شاهزاده سوک بونک و طبعی سی و کل ایلمش جو در چشم شاه
نیاید ز زو خاک یکسان فاید برت و چشم در خوف مله شاه
بونده محبوب معنیه در نیاید کلمه یعنی کوزینه کوزینه نماید فعل مضارع
مفوز غایب معنی للمفعول معنیه کوزینوز و یکدیگر بونده خفت معنیه
عوبیده عند کیمی محمول بیت خطاب عام طریقیل بیوز چونکه بونک و
افجک شاه کوزینه گیر مر یعنی ولی که مالیک اعتبار و التفات ایلمز زله
خاک سنک فانگده بر ایلمش کوزینوز بر او سید حصول مرام اولماز
باران بنصیحتش گفتند که ازین خیال محال بخت کن که خلق هم بدین
هوس که نو داز را سر نه و یام در زخم نیاید و گفت بنصیحتش یعنی
بطریق نصیحت خیال محال بنیایه بخت تفعل یا بنده مصدر در بقدر و
اختراز معنیه که حرف تعلیل خلق یا حرف وحدت ام حرف خطیف بدین

ایلمش

بدین با حرف منکر و ال امره و نه مبتدیه بعضی نسخه هوس برینده کنه
واقعدر کانه که حال جناب سوک کنایه که حرف رابط صفت محمول ترکیب
عاشق بیچاره به بارانی و دوستکری نصیحت طریقیل وید بلکه بو خیال
محال در بقدر و اختراز ایلمش یعنی بوزانده افکار و او با مدخ معین که سنک
غیر نیجه خلق بوسودا به که سنک و ارغنی سنک گرفتار اولد و شک و
گرفتار و اسیر لور و ابای قلمی بخیع عشقه ثابت و برقرار حاصلی سنک
غیر نیجه کیمه بوشاه زاده و بزرگوارک عشقینه گرفتار اولوب
باشلرینه بلایر کلمش و مقصود درینده و حصول بولما مشلر پس بوسو
ترک اولی و احراز بو نصیحتی اشید نیجه ایلمش **قطع** دوستان
کو نصیحت مکنند که مرادیده بر ارادت اوست و دوستانه منادی
حرف نه المحذوف کو فعل امر مغر و مخاطب در خطاب عام طریقیل مکنند
نه جمع مخاطب ایلمش و یکدیگر که حرف تعلیل بر ارادت بر حرف مله حصول
ای فلان دوستلره دی ای دوستلر کا نصیحت ایلمش زیر انهم کو کلم
و کوزم اول جانانک ارادتینه در یکا هر نه و بلسه ایلمش کر که لطف
و بر کورسن کرک قهرله اولدرسون ارادت و اختیار آنکدر جنگ جویا
بروز نیجه و کتف دشمناراکشند و خوابانه دوست جنگ جویا و کتف
جوبیدند لغته جنگ و بلیج معنیه در اما استعمالده بهادر سواش
ارینه و بر لور و الف و نون ادات جمع در مبتدا و مضارع نایه خبری با حرف
معا جت زور نیجه لامیه کتف بونده کاف عربینک کسری و سکون
تالیه یغیرین معنیه که فارسجه شانه و بر لور دشمنان کشند که مقدم
مفعولی و ارادات مفعول خوابانه مفعول و در جنگ جویا نه و مبتدا و

خبری حصول بیت بهادر از لرنجه قوتیله و شانه و بازو قوتیله و شملری
 قتل ایدر لر و خوبلد و سنلرینی یعنی عاشقنرینی شرط مودت ناست
 باندیشم جان دل از مهر جانان بر گرفتن شرط مودت لایمته باخوف
 اندیشم جان لایمته خون جان دیگر دل بر گرفتن مقدم مفعول صغیر
 و از مهر جانان لایمته خبری بر گرفتن قالد رفق مفعول در یعنی مجتبی ترک
 ایلمک معنائینی کوکل یوقار طوقاق دین قانی اسفاده طوئش محمول
 محبت شرطی دیگر جان خوشیله کوکلی جانان عشقندن قلد بر و ب مجتبی
 فراغت ایلمک **مثنوی** تو که در بند خویشین باشی عشق بازی دروغ
 باشی بند خویشین لایمته عشق باز و صف ترکیب در محبوب دوست مفعول
 اگر همچون عشقی مفعول استعجال ایدر و یا ضمیر خطاب در دروغ زن
 و صف ترکیب در بند زن یلان او رنجی دیگر یعنی بلائی معلوم اول که
 الفاظ زدن ایله و بونک مشت قاتیل مستعمله مثلا خنده زدن و لاف
 و دروغ زدن و بونلردن خبری باشی فعل مضارع مفعول مخاطب در سینه
 تو مبتدا و مابعدی صفتی و ایکی وصف ترکیب نکر خبر قبیلندند محمول بیت
 که کندی قید کرده و هواد و هو سکده اوله سک یعنی مهر و محبت جانا نلما
 نقید ایلمه سک عشقبار سک یلانجیک یعنی محبوب دوست مهر عیب
 عاشق و کل سک عشق بازی با سینی حوف مصدر اعتبار ایدوب در
 نقدیر ایدن مقدر بر ایش و حوف مصدر ظن ایدوب ترکیب معنائینی عشقبار
 بلا او رنجی اوله سک و بیوب عشق بازی دروغ زنه مفعول در دین معنائ
 چو کین ایدن مش و بایی حرف وحدت طوئب معنائینی بلائی بر عاشق اوله
 یعنی بلائی بر عاشق و دین به نظیر بر بلائی سویش کوشاید بود

و اینست که
 در این
 جمع

برده شرط یا ربست در طلب مردن شاید فعل ثقی مستقبل مفعول غایب
 عدم امکان خبری حیات در دوست باخوف سنلره بر دخی لیل ایلمک یعنی
 و اصل اولمق ره بر دیک مقدم مفعولید شرط یا ربست لایمته باخوف مصدر
 و سبب و تا ادا خبر محمول بیت اگر دوسته بول ایلمک یعنی و اصل
 ممکن و مبتد و کل ایسه با رلق و دوستلق شرطید طلبنده اولمک یعنی
 وصال مبتد و کل ایسه عشقیده فراغنده اولمک کر که حاصلی عاشقه
 لایق اولان آتش مجتبیله یا نوب کل اولمق و مجتبی ترک ایلمک **رباعی** خبرم
 چونانندیش ازین ندیرم و خصم ار همه شمشیر زنده با کیرم خبرم فعل
 مضارع مشکلم و حده فالقارم و یا قالقارم جمادات تعلیل غایب فعل
 ماضی مفعول غایب قالد و دیگریش با غریبک کسر لیه زیاد مفعول در بوده
 غیر معنائینی متضمن ازین بیت ثانیته است در ندیرم غایب فاعلی خصم
 جنس خصم و با اسم جمع مراد در همه اکا قید در شمشیره و بر مد کل بصل
 ظن ایلمه کی کین باخوف عطف و تیر شمشیره مفعول در بضم شخه با و
 افعدر بر تفصیل ایله معده مفعول تیر و دیک اولور میم معنائی زنده مفعول
 در زنده تقدیرنده محمول بیت فالقارم و یا قالقارم چونکه بوند و خبری ندیرم
 قالد ایلمه که کسم جمیع رفقا و خصما بکا فلیج او را و و کرسه اوق و یا بکا فلیج
 اوق او را و یعنی بنی قتل ایچون بکا براق او شوره لور و دست رسد که استی
 کیرم و در نه بر و م بر استیاش میرم و کور دست رسد اگر ال ابریشور
 یعنی ممکن اولور سه که حوف بیایه استن بک کیرم مقدم مفعول و سبب
 ضمیر دله و مرکوز اولان جانانه راجعدر کیرم فعل مضارع مشکلم و حده
 طوئام دیگر بر بشرطه نک جوابی محذوف در قهرها و نعمت و بیجک کیرم

جمع

والا مغلطه در بر و هم فعل مضارع متکلم و عده در زویدند بر حرف است
 استان معروف و شبن کنه جاثانه را جعد میرم فعل مضارع متکلم
 میریدند اولورم دیگر محمول بیت قالقارم پس انوم ایریشورس که
 یکینی طوتوب یا پشتم یعنی جاثانه و اصل اولام فیهما و نعمت والا دارم
 اسکنده جان و برو با ولورم حاکمی یا وصاله جیات بولورم و باقریل
 محات انکسیده فارقه نسبت سعادت ابدیدر متعلقانش را که نظر
 در کار او بود و شفقت بر روزگار او بندش دادند و بندش نهادند و
 داشت متعلقانش را را اادات تخصیص متعلقه بنک دیگر که حرف
 صفت در حرف صله کار اولامیه انک ایستنه یعنی که سینه ایدی شفقت
 و قافیه فتحه لریله مریمت دیگر با حرف صله روزگار اولامیه و احوال
 او دیگر بند با غمکه نصیحت و بند با غریبه قید و بند و دیگر سودا
 تنگید داشت فعل نفی استقبال مفرد غایب طومند بر یعنی ایلد محمول
 متعلقه بنک که نظری انک ایستنه ایدی یعنی ایکنینه و له سینه ایدی
 هر و جمله او گد و غین استرودی و احوال و اطوارینه شفقت و
 و ایدو کیم بند و بر دیر و او سینه بخیر و بوقاخی قودیلر یعنی آور و
 طوقادی یعنی ویرمدی نظر در کار او بود که متعلقه انک ایستنه
 نظری و ایدی یعنی آنی کور و ب کوز و دردی و بیکر مقصود چه بیان
 اید و مثل بیت در دا که طیب صبر میفرماید و بن نفس عریض را
 شکر میباید صبر ایهام طریقیله مذکور و بری آرام و قرا مغلطه
 بر سیده براجی اوت که بعضی آمده شاد و دان او زده سوزگون
 صریح که فور و مایوب بشازوب و در یکن بونک اصلی بانک

در سوز
و سوز

کسریه در نفس عریض یا نیه و را حرف صله میباید فعل مضارع مفرد
 غایب که ک دیگر محمول بیت در دا که طیب صبر میفرماید
 اما بون نفس جریعه شکر که یعنی اجبا و دوستی محبت جاثان ترکیبی بجا
 القا ایدر بر و ایدر ستم قائل و زهر ایدر نفس بونکه تحمل الجمر بلکه حالیه
 ملائیم و مناسب ستم استر یعنی و صلال جاثان **منشوی** آن شنیدی که
 شادی بهرمت با دل از دست رفته میگوید **آن شنیدی** استقامت
 محالبدن که حرف بیانه شادی با حرف وحدت با حرف ظرف و نهفت
 نونک و بانک نیمه لریله کیزی دیگر محقق مغلطه با حرف صله دل از دست
 رفته کوکلی الدن کیشمش یعنی عاشق رفته با حرف وحدت و با حرف
 نوسل ایکی بابیله میگوید متعلقه محمول بیت آنی شنیدی که بر محبوب
 مخفیچه یعنی تنها که کند بنک کوکلی الدن کیشمش یعنی عاشق سوزی
 مقول قول کلن بیند تا ترا قدر خوششان باشد پیش چشم
 قدر من باشد با حرف توقيت ترا سنک دیگر تخصیص متعلقه افاد
 ایدر پیش چشم لامیه محمول بیت جاثان به پاره سینه ویرمادام که
 سنک کندی قدر که اولور یعنی مادام که سن کندی قدر کله و شاکله
 مقید اولاسک چشمک فتنه نیمه قدرم و نه شاکله اولور حاکمی
 کند کله مقید اولوب بلکه کوزک و کوکملک و ظاهر و باطنک نیم محبت
 و عشق مقید اولم که ک که سنک فتنه نیم مقدارم اوله بادش
 زاده را که مطلق نظر او بود و خبر دادند که جوانی بر سر این میدان مراد
 مینماید خوش طبع و شیرین زبان سخنهای لطیف و نکتهها غریب
 از دیش تویم چنین معلوم میشود که سوزی در سوز سوزی در دل

دارد که سید صفت میباشد پس دانست که دل آویخته است و این
 که در بلا نیکوچته او مرکب بجانب او را اند جوان چون دید که شاه زاده بزرگ
 او عزم آمدن دارد و مرکب بگفت با دوشه زاده را از ادات مفعول که حرف
 رابط صفت مطلق نظر اولامیه دارد عاشق جوانک بلند نظر کا بهی مفسد
 که حرف بیان جوانی یا حرف وحدت مدوامت ملازمت مفسد و خوش
 طبع و شیرین زبان و صفت ترکیب در سخنهای لطیف و نکتههای غریب
 بیاتیه در شور و سوزی بالری حرف وحدت و یا تنگی که خوف تعلیل سید
 صفت و صفت ترکیبی که حرف بیان دل آویخته و صفت ترکیب در و آینه
 اضافت لامیه در معنای شاه زاده آنک دل آویخته سید یعنی گوئی اگا
 متعلقه کرد بلا بیاتیه که در بلا و مراد عشق جوان را نیکوچته اولامیه
 یعنی شاه زاده آنک قویار همیشه در مرکب را اند که مقدم مفعول مرکب
 خبر صریح و او به اضافت لامیه او در مراد جوان عاشق در اند فعل فاعلی
 مفعول غایب سوزی مفسد عزم آمدن مصدر که مثلثه اضافت کلک
 نبی و یکنه محمول ترکیب پا دوشه زاده به که جوانک بلند نظر کا بهی ایدی
 منظور نظری ایدی خبر ایدیلر و دیدیلر بر جوان بومیدان او چنده مدوت
 و ملازمت کوشتر خوش طبع و شیرین زبان لطیف سوز و غریب نکته
 اندر ایشید بر شو به معلوم در که با سنده بر سوزی و سودا سی و کلک
 بر سوز و کدازی دارد که سید صفت و عاشق کیسی کور بشور شه زاده سید
 که آنک دل آویخته سید یعنی مبتلا و گرفتار بیدر یعنی جوانک گوئی اگا مقید
 و بوبلا نوزی آنک قویار همیشه یعنی بوبلا یی اول سید ایلر آتینی
 شاه زاده جوانک چنانچه سوز در جوان چون کور در که شاه زاده آنک

چنانچه یعنی پانینه کلک قصد بن ملو تا یعنی ابلرا غلادی و دیر ریت
 آن کس که مرا بگشت باز آمد پیش ما تا که دلش سوخت بر گشته
 خوش باز ادات تا گیرد و با گیر و مفسد پیش قیت مفسد در مانا
 عریده گانه مفسد در بگز و دیگر بر حرف صله در با مفسد محمول است
 که بهی قتل ایدی یا نیمه کلدی و یا گیر و یا نیمه کلدی بولکشدن
 بگز که گوئی کنده مقتولینه باند و یا قیلدی یعنی عاشق بیچاره سینه خیم
 ایدی چندان که ملا طفت کرد و بر سیدش که از کجایی و چه نام داری و چه
 صنعت دانی جوان در فرجه مودت چنان غریق بود که محال دم زد
 نه است غریق بونده فعل مفعول مفسد یعنی غرق اولمش حاصلی
 بوشولش دیگر محمول ترکیب شاه زاده اولقدر ملا طفت و ملا میت
 ایدی و صور در که نیرد سک و نامک نه در و نه صنعت بیلور
 جوان محبت در با سینگ و سینه شویله غرق اولمش ایدی که نفس اور مانه
 محالی بوق ایدر حاصلی هیچ نگله قدرتی بوق ایدر ریت اگر خود بهفت
 سبع از بر جوانی چو استغنی الف به فی ندانی سبع سینگ ضمیر و بانگ
 سکوئله بدیده بره در بر شمن تا آنک شمی و سیمک سکوئله سکوئله بره
 در بر دهفت سبع تمام متعده کنایه در بر اقر آج حاج ظالم زمانه قله
 بیدر اجوابه تقسیم ایدیلر اند صکره بیدرخی او تو را اجوابه پس ناسک
 بوی مصحف و دیگر اول بوی اجزانک مجموع شدن عبارتند بر سوز اولامیه
 یا ز مشدر که بر گیمه قرانی بویدی اجزان شمی او زره او قوسه اندر صکره
 و خا ایلر سه اندر ایدر و عاشق مقبول اولور جمیع کونی اولند سوره
 انعام دکن و سبت کونی انعام سوره بوسه دکن واحد کونی سوره

سوره و طه بر دك و انشدين كونه تا اودن سوره و غنكبوت و دك و نمل تا كوني
غنكبوت و سوره و زمره دك و اربعه كوني زمره و سوره و واقعه بر دك
و جمیع كوني واقعه و آخره دك انشفتی فعل ماضی موزن مخاطب پر
حال اولدك و بگذری تی یا ناله اسلوب عجز و انفعالی یا تا اسلوب عجز بر پس
بر تی یا ناله غلط مشهور در ویدین غلط سوبلش حصول میت اگر خود رفت
سبعی یعنی تمام مصحف شریفی از بر او نورسك یعنی حافظ قرآن اولدك
چونكه عشق آفتنه سی و آفتنه سی اولدك انفی و بابی و تابی بیلمز سك یعنی
عشق دیوانه سی اولنجه پیلدگی او نو و رسك و بگذر خطاب عموم اوز
در سه زاده گفت که با من سخن چرانگونی که من هم از حلقه در و با من
بلکه حلقه بکوشش ایشام آنکه بقوت استنباس محبوب از میان تلاطم امواج
محبت سر بر آورد و گفت ای که اندر سکره و بگذر با خوف سبب قوت استنباس
محبوب لامبته بود استنباس استفعال با بنده مصدر در انش طلب ای که
و بگذر بونده مرا و یقینقدر میان تلاطم امواج محبت لامبته بود در تلاطم امواج
با بنده مصدر در بری برینه طوفشقی امواج بری برینه طوفش و غی کبسی
سر بر آورد و با بنده قالدردی حصول ترکیب شده زاده جوانه ویدین بملکه چون
سوز سوبلر سك که بنده در ویشلر حلقه سندنم یعنی انلر و نم بلکه انلر ك
حلقه بکوشش بنده سیم اندلر فکده جوان محبوبك قوت استنباس سی سبیل
محبت امواجی تلاطمی اور تا سندنم یعنی محبت در باسی امواجی طوفش سی
ار اسندن کلام مجاز بر تا مثل تدرباسین قالدردی و دیدر بیت
نجیست با وجودت که وجود من بماند تو بگفتن اندر ای و مرا سخن
بماند بگفتن با خوف صله و گفتن مصدر در کلام معنایه اندر بانك معنایی

روایتی

الشرع

تا بگذر ای فعل مضارع موزن مخاطب آیدید بماند فعل مضارع موز
غائب قالد و بگذر مایندند بماندند وینلر خطا ایلدیلر حصول بیت عجز
سك و جودك که بنم وجودم قالد یعنی سك فکده بنمحو اولورم که بنده
انلر وجود قالد از سن شکله کله سك و بکاسوز قالد و بگذر حاصلی سك
کله کده سکره بنده سوز سوبلر کمال قالمق عجز این بگفت و نوره اوز
و جان بحق تسلیم کرد با خوف وحدت و همزه خوف تو تسل حصول کله
جوان بویستی سوبلیدی و بر نوره اوز و جان خدایه تسلیم ایلیدی
رحمة الله **بیت** عجب از گشته نباشد بذر جمعه دوست عجب از درنده
چون جان بدرا آورد و تسلیم حصول میت و دسك خیمه سی قنوسنده بنده
اولندن عجب دکل یعنی قنیل اولاندن عجب ای که اولما ز زیر اقلی برید
بلکه عجب زنده و ندر که نیچه جانی اندر سلیم حیقاردی حاصلی اول قتل
برنده جانی سلامتله خلاصه بودب قور نارنده در تحجب انده قتل اولاند
و بگذر **حکایت** یکی از متعلمان کمال بهجتی داشت و معلم از انجا که
حسن بشو نیست با حسن بشره او میل داشت بکشتن بنی که غالب و قاتل
درین سخن بودی که معلم او که نیجیه دیر و معلم او که دجیه بهجت بانکه
و چونک فتحه لر بیلر حسن و جمال معنایه در حسن بشره لامبته در حسن بونده
اوراک معنایه در بشرک حسن یعنی انانک اوراک با خوف صله حسن
لامبته بشره بانک و سبک فتحه لر بیلر انانک در سبک بوزینه دیر حسن
بشره به میل حسن بشره به تحفیس ز بر اسائر حیوانانده حسن بشره به
میل اولما ز ویشلر با خوف طرف منابه مرتبه معنایه در و با خوف وحدت
که حرف بیانه حصول ترکیب معنایه و بربک زیاد حسن و جمالی و ایدیکه

و معلم اول مفادند که حسن بشوید یعنی مرتبه بشوید و انک حسن
 بشوید سینه میلی و ایدر بر مرتبه که اکثر اوقات بوسوزد ایدی که **قطعه**
 نه انجان بنو مشغول ای بهشی روی که یاد خویشتم و ضمیری اید بهشی
 روی وصف ترکیب اهل جنت بوزل معنایه یا حرف نشند که حرف بیان
 یاد خویشتم لامیه کنی یا دم یعنی کنی امق میم معنا جهنده ضمیر مقید
 و ضمیر بونده خاطر معنایه در محمول بیت ای اهل جنت بوزلی سکا انجان
 مشغول و کلام که کنی امق خاطر مد کله یعنی سکا شویله مقید و مشغول
 که کنی می فراموشش ایلمشتم زویدرت ننوا تم که دیده بر دوزم
 و کر مقابل بیستم که تیری اید بر حرف تاکید دوزم فعل مضارع منکاتم
 و حده دیکم دیکم کوزینی یوما مقدر کنایت در مقابل تقدیر از مقابل
 ضرورت و زن ایچون حذف و اتصال ایدی محمول بیت سنی کوزم
 کوزم دیکم و یوما غنه قادر و کلام یعنی سکا بقعه قادر و کلام و اگر کوزم
 که فارشدن اوقی کلو راحه سندی کوزومی بروم آبر راحه قادر و کلام
 دوزی دوزیدند اشتقاق ایلمک کرک و وختن دین اشتقاق ایدر
 خطا ایلمش باری سرگفت انجان که در اداب در رسم اجتهاد
 میکنی در اداب نفسم هم نظری فرمای که اگر در اخلاقم ناپسندی
 می بینی که مرا آن پسندیده نماید بر آنم مطلع گردان تا بتدبیر اید مشغول
 شوم گفت ای پسر این از دیگری پرس که آن نظر که مرا با بیت
 جز بهتری بینیم باری یا خوف و حدت برگزیده دیکم را اجتهاد سعی و کوشش
 دیکم نظری یا خوف و حدت ناپسندی یا خوف و حدت گردان فعل
 امر مفر و مخاطب گردانیدند نصیر معنایه ایلد دیکم الف و لول

روایست علی
 و سرور

ادات نغریه در محمول ترکیب برگزیده او غلام معلم دیدی انجلین
 که اداب در سنده سعی و کوشش ایدر سکا اداب نفسم بر نظر
 بیور که اگر اخلاقمه بر نام معقول کورر سکا که بکا اول معقول
 کورر بیور اول ناپسندک اوزرینه یعنی اکا بنی مطلع ایلد تا کیم
 انک تبدیلینه مشغول اولایم معلم ویدر اراد غول بولی غیریدن
 مسور که اول نظر که بنیم سکا در سنده اسز دین خبری سنده کوزم **قطعه**
 چشم بداندیش که برگزیده با ده عیب نماید نرسش در نظر
 که برگزیده با ده حمله معترضه دعاء غلبه در کند قاز من و قویار من
 و بولمن معنایه در بونده قویار مقدر مراد چقار مقدر حیث اول
 دیکم برهنشک نشینی معنایه نظره مقید محمول بیت عدونک کوزی
 که چقارش اول سوز انک نظر نده بر عیب کوزرینوز زیر چشم
 عدو تله ناظر در درهنه داری و هفتاد عیب دوست نمیند
 آن یک هنر و روا و بونک کیسی بر لده اسند زاک معنایه ایدر انا
 اگر تقدیر نده در هنری یا خوف و حدت محمول بیت بداندیشک حال ایدر کوزید
 اما اگر برهنشک و اربس دینش عیبک دوست کوزرینوز اول برهنشک
 زیر چشم مودتله ناظر در بونده قطعه برینه بیت باز انک قطعه ایدر
 فرق ایلمش از ایلمش بیت نائینک اولنده ویرینه و اول کوزرینوز کافله
 میچ شخه لوه مخالف باز دقلند خبری معنایه جهنده وین دار
حکایت سنی یا و دارم که یار عزیزم از در آید چنان به اختیار از جای
 برآمدم که چراغم با ستن کشته شد خاطر مده در که بر کچه یار عزیزم فایمید
 ایچری کیری جبرمدن شویله بی اختیار یرمده فالقدم که بکله چراغ

روایست علی
 و سرور

مشتاق بکدر ملول لفظی معنی کورب او مشتاق بکدر ملول و ملول
 سیرک کورب مشتاق اولوق بکدر **مثنوی** ویرامدی ای نگار سیرت
 زوشت ندریم و امن ازوست **دیر کج** و بکدر نگار سیرت بیان سیرت
 لغتده بارش سیرت اما استعمالده پروا هوا بکدر معنایه در زو و تیر بکدر
 مقابل و برور و ناظم خطاب ندریم فعل نفی مستقبل متکلم مع غیره و برور
 محمول بیت ای بکدر پروا هوا بکدر کج کج کج پس بویله اولیجه الدن اشکلی
 تیر قوی و برور بکدر تیر کج کج مانع اولور ز معشوقه که ویر ویر میشد
 آخر کم از ان که سیر میشد معشوقه با علامت نقلد خفته ده و غیره اولیجه
 کجی یعنی خمیدن خمیه نقلد علامت سیر پس معشوقه اختیار ایلد کج معشوقه
 او زره ضرورت وزن اچوندر و بین بو معنایه و اصل و کل ایتمیش که حرف
 رابط صفت میشد فعل مضارع جمع غائب میشد ندر کور و در و بکدر آخر
 ادات تاکید و تقریر و در و فارسی در عربی و کل کم از ان بوقیارت مقام سیرت
 مستعمله اندر اسکمی یعنی اندن فالوری و بیجک برور که حرف بیان سیرت
 و بکدر محمول بیت جانانی که کج کج کج کور و بکدر سیرک سیرک سیرک
 اسکمید و اندن فالوری که طوق کور و بکدر سیرک کورب مشتاق اولوق
 صبق کورب و صا نمقدن اسکمی و اندن فالوری و بکدر پس بو عبارتک
 معنایه اندن کم میدرخ و بین و آخر اندن کم میدر که طوق کور و در و بین
 ز باد ایهام ایلمش **شکایت** ساهر که بار فیضان آید بچرخا کردن
 آمده است حکم آن که از غیرت و مضاده باران خالی نباشد مضاده
 بایندن مصدر در کج کج کج کج باران لفظی موجود اولد غیچون باز لوی بعضی
 شخه مضاده نک ناسی مطول بولوندی علی کل حال مضاده موجود اولدی

رو سوز

رو سوز
رو سوز

یرده آن که عبارتینی ایراد الیمسوب و حکم مبینی ساکن او
 فیسوب معنایه سینی البینه و بینر بو کتا به ایچ و قوفلری یوق
 ایتمیش محمول ترکیب و لیر که رفیق لیر کله جفا ایلد کله کلمت اول
 غلط که یار انک یعنی عشاق غیبت و ضدتیدن خالی اولماز
 بو کلامی حضرت شیخک جانانی کججه تهرما کله کینه کوره در فتنه سیر
بیت ادا چینی رفیق لیر زورنی و ان جینی رفیق فانت
 نجارت ادا اسمد نظر مستقبل شرطی متکلم جیت فعل
 ماضی مفرد مذکر مخاطب و نون حرف وقایه و یا ضمیر منصوب
 متصل کنایه در منکلمدن حرف جر یا قبلینه منقلب رفیق انک
 ضعیف و کسری ایلد رفیقک جمید ریو لدا اسلد و بکدر لیر زورنی لام
 حرف جر جیت به منقلب تیر و فعل مضارع آن مقدره منصوب و نون
 حرف وقایه و یا ضمیر متکلم و ان جیت بونک کجی برور و او حرف عطف
 جنری فتنه ان لم یجی و ان جیتی تقدیرده اما جمده وقتده حرف
 حالدر بونک کجی برور و ان حرفه معنایه شرطیتدن منقلب و نون
 و برور حرف منقلب متعلقه فانت فاجواب و بویله داخل اولان
 انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا محارک اسم فاعله مفاعل
 بایندن لفظ مرفوع خبر مبتدا و در و ایدن محلی یوق جواب اوان
 محمول بیت جانانیه خطاب سیور رفحان بکار رفیقک ارا سنده یعنی
 انکر لیر کله کله بن زیارت ایلد کج اچون صلیحه ده کله و سیرک یعنی
 لیر رفیقده ده کله و سیرک سن صوا شجی ک زبرا انکر لیر کله کله مشتاق
 و خلاف عشاقه با عشق **ملعه** بیگ نفس که برامیخت یار باغبان

رو سوز
رو سوز

کسی مانند که غیرت وجود من بکشد با خوف طرف و با خوف از اندک
 نفس مردم و بر ساعت دیگر که خوف بیان بر خوف ناگهانی است
 فعل ماضی مفرد غائب قریش دیگر یا رفا علی در با خوف و محبت
 اغیار غیر که جمع در قیاس را در پس یا استیلا ایلد خوف دیگر
 مانند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالمادی دیگر لیکن مقصود زمان
 استقبالی که خوف بیان غیرت مبتدا و خود من لامیه و مبتدای ثانی
 بکشد بانکه کس را فعل مضارع مفرد غائب خبر ثانی و ثانی خبریه خبر اول
 محمول بیت مردم و بر ساعت که باز اغیار له محذوف اولی خوف
 زمانه قالمادی که غیرت بنم وجودی قتل اید یعنی هلاک ایدر بخشنده گفت
 که من شمع جمع از سعد مر مرا از آن چه که پروانه خوشتر بکشد
 شمع جمع لامیه یعنی بن جمیع عتاق فکرت بخندیم گیسو به مخصوص و کلم
 محمول بیت آجانانه مذکور بیتک مشمول بنی بنیان استبداد بکشد
 دید برین مجلس عتاق شمع عظیم سعد مر یعنی سکا و غیر مخصوص و کلم
 اندک نه ضرر روز یا به مترتب او الور که پروانه کند بنی شمع او روبر
 بال و بر بنی با قوت وجود بنی هلاک ایدر یعنی بکاست بن شمع بن
 پروانه گیسو سکه بنم بوزیک طالیم وار در عالمه بریده سعد مر بکشد
 با سستی بنم که قید ایدر و ستاینیق البشیر **حکایت** یاد دارم که
 ایدم پیشین من و دوستی خود و مو با دام در پوستی صحت و استیم
 ناگاه اتفاق سوا افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین
 موت قاصدی نخواستادی گفتیم در بیخ آمدیم که دیده قاصد بحال آوردن
 کرد و من محروم با شمع پیشین با خوف نسبت و لون خوف ناگهانی

دانشمندی
 و سواد

و پوستی بالری حرف و حدیث اتفاق سفر لامیه در قاف سکونتم
 او قنور دین سهوا بپیش قاصد بونده بیک مغلطه در و با خوف
 وحدت نفرینادی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب گوید مدک دیگر
 محمول ترکب خاطر مدد در که او لکی ایامده یعنی جوانمیس زماننده
 بن بر دوستی یعنی محبوبه ایکی با دام ایچی گیسو بر پوستک ایچنده یعنی
 ایکی با دام ایچی بر قایقده نیجه که متحد و صیق اولور سهویر آنکله بویل
 ایدک کمال ایچا و اتفاقده کنایت در صحبت طو تار و یق دیگر در غیر
 مصاحب ایدک دیگر ناگاه اتفاق سفر واقع اولدی بر نیجه مددن سک
 که کبر و سفردن کله بر بکا عتاب و خطاب ایلمکه باشلر که بوقدر میده
 بکار بیک ارسال ایلمک دیدم که بکا خیف کله بر که قاصدک کدر سیک
 جمالکله روشن اولدی و بن محروم اولام **مثنوی** یار و دیرینه مرا کو بر بان تو
 مده که مرا تو به شمشیر خواهر بودن یار و دیرینه بیانیته و بر لغته جوقده
 و کج مغلطه در و با خوف نسبت و لون و با خوف ناگهانی فعل امر مفرد
 مخاطب در دیگر بار دیرینه مقدم مفعولیدر و بعضیلر دیدلیر بار دیرینه
 مناد او رو کو امر بیکه مخاطب اولدر و مفعول محذوف جاناندر تقدیر
 از یار و دیرینه سویله جانانه و بعضیلر دیدلیر که بونده ناگهانی ایدر
 ایچاق پس معنای اسان اولور تا ممل ندر که حرف تعلیل جاعلی مدراع
 قافی مقام تعلیلده در محمول بیت بر مخاطب تجوید ایدوب سیورای
 فلانم یار و دیرینه سویله بکار بایلمه تو به ویرمه بویلر و یا خودای یار و دیرینه
 سویله جانانه بکار بایلمه تو به ویرمه جانان یعنی مجسمی ترک ایلد و بیکانه
 که قاصد ارسال ایلمد کیچون جانان بوکه طعن ایدر که بنی سوز سیک

رسد

یو خشم بر قاصد ارسال ایلر که وینو یا خود معنائی یار و برینر
 زبانه تو به و بر مد و یکدل اوله یعنی قاصد ارسال ایلر کی چون بنی سوزیک
 دیکه کانه که بویله ویریکی جانانک ترک عشقه تو به ویر مسند ویر ایلر
 تو به اولیسه در یعنی او ستوده شمشیر طوسک بن سناک عشقه تو به
 ایلمر دیکه ظاهر ایلر سباق و سیاقه جو قلنی مناسبتی کور غرق
 رشکم ایدر که کسی سر نظر در تو کند باز گویم نه که کس سر خطا بود
 رشک بونده غیرت معطله در غبطه معطله اعتدالین مراد بیت و اول
 دکل ایلمش سر لغته طوق دیکه اما بونک کبی برده طو نیجه دیکه در تود
 حرف صله نه ادا انضرا بر سر نظر در تو کند و که حرف فعلیل نخواهد
 بود ایکی برده میل اولیسه در معطله در محمول بیت کا غیرت کدر که برین
 سکا طو نیجه نظر ایلر یعنی سنی طو نیجه کوره کنه دیرم که بویله دکل یعنی کا
 خند کلمه زیر ایلر سنی طو نیجه کورمز یعنی سکا نقد رفسه برین کورمز
 طو یاز یو ایکی بیت اولنده قطع برینه بیت یاز ایلر سنی طو یاز
 و ایندند مشتقد و اولنده وینیلر خطا ایلر زرا و اولنده با نیلر
 منقولده نیری شنه مشتق اولماز سر نظر وصف تر کبیر وین سناک
 معطله طو نیجه نظر صالما مش نه که کس برینه نه که کس سر بازان جمیع
 منو نیجه مخالف باز مش **حکایت** و انشمنی را ویدم محبت شخصی
 و راضی از و بقتار جور فراوان بر دی و تحمل کران کردی یار بطریق
 نصیحتش گفتم دایم که ترا در محبت این منظور علتی نیست و بنای
 مودت بر زنتی نه با وجود این معنی لائق قدر عالمانه است خود منتم
 کورمز و خوربی او با نه برده گفت ای یار دست عتاب از دامن

دست در

و این سده علی
 و این سده علی
 و این سده علی
 و این سده علی
 و این سده علی

روزگارم بد از که یار با درین مصیحت که تو نور اندیشه کورمز سر جفا
 و سهله عاید که میر از و حکیمانه گفته اند که دل بر مجاهده نهادم
 که چشم از مشا بره بر کفن علتی و زنتی بالایی و وف و صحت و با خوف
 دست عتاب و دامن روزگار از غافله بر بیانیه کورمز از ایدر طوط
 یعنی حک که خوف تعلیل یار با کورمز دیکه که میر از و که من تقصیر
 که چشم کینه من تقصیر معطله در محمول ترکیب بر و انشمنی کورمز
 بر شمسک محبت کورمز یعنی مبتلا و اندن بر کفزاره راضی یعنی عتاب
 مصاحبت راضی و قائل غیر شنه استمزدی جوق جور و جفا کورمز
 یعنی جگر دی و نه ماستن تحمل ایدر دی بر کوره اگا نصیحت طریقیله دیدم
 بیلورم که سناک بو منظور که مجتهد بر علتک و غرضک بو قدر سناک
 مودتک بر زنتی نفسانی و زره دکلر بو معنی وجودیلر یعنی بونک
 بر که علما قدینه لائق دکلر کشی کنه منی متهم ایلر و ادب سر لورینی
 حکمک و انشمنه بو پند می ایشید نیجه ویدی ارم یار عتاب الینی و زکارم
 انگندن چک یعنی عتاب ترک ایلر نی آزار ایلر زیر اگر آنکه بو معطله که
 سن و بر سناک فکر ایدم لیکن انک جفا سینه صبر اسانق کورمز
 اندن اسر یعنی آتی ترک ایلر بلا سینه صبر ایلر کن انک جفا سینه صبر
 ایلر اسانر که روحکما دیکه در کورمز مجاهده و زحمت عشقه قومق
 فو لای قدر چشمی شاهده جمال جانانه قالد معتمد **مشق** ای که با و
 شاید برده که جفا بی کنه بیاید برده بر با عرف صله شاید لائق و کل
 ممکن دکل بر دمه معطله در بیاید کورمز دیکه بر و یعنی بر دکل
 اول کبسه که عمری آنسینه یا نه ایلرک اولماز یعنی و بر بیکه و چنگ ایلر

چنانچه از آنجا که ممکن دکل اگر بر جفا اندر سه کو نور ملک که بفرستد
 بخل ایستد که هر که دل پیش و پس دارد بر پیش و پس دوست و دشمن
 و از آنکه محمول بیت هر کس که کو کلینی بر دهر او گذرد و بافته و بفرستد
 کو کلینی بر دهر و بر مشد و صفالین غیر ملک الله طوئار حاکم هر کس
 کو کلینی بر دهر و بر مشد و صفالین غیر ملک الله طوئار حاکم هر کس
 شجره بویت و اقدار اگر چه که قافیه سی عیسی در فتنه بر آهوی پالانک
 در کردن نشواید بخویشتن رفتن آهوی با خوف و حزن پالانک اصلند
 پالانک اید چنانچه و یولار مقلند محمول بیت که دهنده پالانک اولان
 آهوی کند اختیار یکه ایستد یکی بره کینه که قادر دکل در فتنه و حقه بود
 که دهنده یولار اولان آهوی که کند کندی کو کلینی ایستد یکی بره کینه که
 دکل ایستد صفالی غیر الله اولان کند اختیار یکه حرکت آید و مزه روزی
 از دست گفتن زنده چندان روز که در دست استغفار روزی با خوف
 و حزن دست گفتن بیانی سویم ملک الله در یکدیگر یعنی بچون سویدم دیو
 شبنم میرد لکه مرگوز اولان جانانه راجع در زنده راجع قولدر خندک
 تقدیری چند بار در محمول بیت بر کون جانانه سنگ الله زنده یعنی امان
 دیگر یکبار مگر بر کون جانانه امان الله دیکس ایستد اول کون بر و بچه
 بوسوزون استغفار ایستد یعنی بچون جانانه امان الله دیکس و بدم دیو
 پشیمان اولدم بعضی شجره از دست گفتن زنده از دست
 گفتن و اقدار و بعضی شجره اول شجره اختیار ایستد لیکن
 طبعه دهنده مقدار را استقامتی اولان کینه یولار که اول شجره
 و بعضی شجره از دست گفتن و اقدار بود اول کسیدر یعنی اختیار

و کسیدر
 و کسیدر
 و کسیدر

نکند دوست زنده را از دوست دل نهادم بر آنچه خاطر اوست
 محمول بیت مال استغفار بوسیدر دوست و دشمن امان ایستد
 حاصلی عاشق معشوقه امان دیکس حاکم عاشق معشوقه
 امان دیکس پس ایستد کو کلینی قودم اول شجره که دوست
 خاطری آگاه در یعنی دوستک خاطر بر نه که مراد ایدینور کو کلینی
 آگاه ایدم که بلطغم بنز خود خوانده و بر بفرم براند اوانده
 جانز در که ایکی شریک به بیله بیگ آفریده اوانده جمله سی جواب
 و جانز در که مصلح اولک جوابی محذوف اول فیه و نعمت تقریرنده
 محمول بیت اگر جانان لطف و احسان کند بنی کند رفته دعوت بر
 اول یولار و اگر بنی یاننده فیه بر سور سر کینه اول یولار اختیار
 آنکه در حکایت در غنفوان جوانی چنان که افتد و دای با خوشی
 سری و ستری داشتیم حکیم آن که خلق داشت طیب الادا و خلق
 کالبد را و آید اغنفوان عین مهر ملک و فائک ضمه زید اول مسئله
 جوانی با خوف مصدر چنان که افتد و دای ایستد که واقع اولور و
 بیلرک یعنی جوانی ایستد انک نچه دور و احوال اولور و کلان
 جمله معتضه در با خوف مصاحبت خوش بر کوزل او غلام سر سودا
 و محبت و با خوف و حزن سر کینه با خوف و حزن داشت لفته و تار
 دیکد اما استعالمه بر سنده نک و ار لغدن تعبیر در مثلاً داشتیم نیم
 وار بر مردارم نیم وار و قس خلق حاکم حاکم فتنی و سکون ایستد
 لفته بوغاز در کلوم مسئله اما بونده مراد او از و با خوف و حزن
 و با خوف تنگبر طیب الادا خوش ادالو یعنی کوزل او از و اداسی

واریدی دیگر چنانچه مقتدر مراد مصدر مبتدی للمفعول در محققیت
 دیگر یعنی وجه حسنه مالک ایدر دیگر و با کینه عرف و عدوت و کینه بر داشت
 معتد در اولی قریبه سببه کالبد را از ابدان فحش ظاهر اوله یعنی افعالی
 و یا میفند پید اوله حاصلی یوز مراون دور و کینه لک اگر کسی ایدی
 کوز لکده محصول ترکیب جوانمق اولنده سوبله که واقع اولور و پیدور سک
 یعنی آدم تازه لکده جوان سوبله مقروض معین در بر کوزل محبوبه محبت
 و سر عشقم و ایدر یعنی بر کوزل و بر سور دم اول بهانه ایلم که کوزل
 نه لو آداری و ایدر حاصل خوش آواز بر و یوز کوزل ایدر بدیگی افتد
 و یا میفند طلوع ایلمه کانه که محبت لو ایلمه سبب اولمش ایلمش
 بیت آن که نبات عارضه نبات حیات مجزوده در شکرش نگردد
 هر که نبات مجزوده آن که تقدیری انکس که در ضرورت و زرع ایچون
 و قریبه قالم اولدوغی ایچون حذف و ایصال اولدی و که حرف ایکن اسم
 مقامینه قالم اولدی نبات عارضه لامیه در نبات مراد خطبه رسته اولدی
 اجتناب از نبات از انازه صقله خطبه سبز دیر کنازه چمنه تشبیه طریقیله پس مخرج
 اولده نبات مراد برده بیتن نبات در دین مذکور نشد و سنغاره ایلمش
 عارضه انکس کسریله صقله استعمال ایدر اما تخم رانک فنجیله صقله بیتن
 میره اطلاق ایدر و شمن که پیراجد خوش پس در جاع الیمین هر کس معنی
 جانیله انسان ایلمش معلوم اولد که فاعل و زنی اوزره اولان بعضی الفاظ
 عجم تصرف ایدر و عین الفعلینی مفتوح او قور مثلا عارض و جامع و کافر
 لفظیک عینینی مفتوح او قور فاحفظ آب حیاتن مراد عارضه زبر
 عارضی آب تشبیه ایلمش افاضت لامیه مجزوده و ایدر دیگر در حرف سببه و کانه

رسته در
 رسته در

مراد آب جانا در تشبیه طریقیله و شمن غیر کانه سابق کیمی که پیراجد
 نکه کانه در محقق نظر معطله و کند لفظ مشترک در فعل منشار عارضه فعل امر
 مینه نظر ایدر و نظر ایلمش معنای لایحه پس بومقامی بزرگینه تخصیص ایلمش
 تخصیص بلا مختص ایلمش نبات یعنی شکر مجزوده اکل ایدر دیگر زبر
 خوردن اکل و شرب مینه مشترک لفظه محصول بیت اول کیمه که
 ایلمش نبات عارضی آب حیات ایچون انکس شکر لایحه نظر ایدر و نظر
 ایلمش هر کیمه که قدر یعنی شکر بین ایلمش شکر لایحه نظر ایدر و نظر
 ایلمش زبر ایلمش شکر ک بیتنه مناسبت کانه و افاضت افاضت طبع
 از و حکتی دیدم که پسندیدم دامن از و در کشیدم و مهره مهرش
 در چیدم و کفتم مهره بوجوق جنبه و بر مهره افاضتی بیانه در اولدی
 تشبیه و تائیدی کسریله در محبت بوجوغی دیگر بر حرف تاکید چیدم فعل فاعلی
 مشکم و حده در چیدم دیوشور دم محبت بوجوغی دیوشور مکدر مراد
 قطع اتفاق و اختلاف محصول ترکیب اتفاق طبعه مخالف اندر بر حاکم و دم
 که بکندم ایلمش اندن چیدم یعنی منقلب و مخالف اندن کسدم و محبتی
 بوجوغی دیدم و دیوشور دم و دیدم بیت بر و هر چه میاید پس
 سرماندار سر خوش کیمه میایدت فعل حال مفود غائب و تائید خطا
 سر مالامیه در باب تطبیله بیزم سودا مر و هوا مر دیگر زبر اخبار
 دانش به تخلی و اوطو قاز سک و بیجک اخبار اوطو قاز سک و بیجک
 انشا اولور زبر افعاض شوقینی متضمن اولور سر خوش لامیه در کسری
 سودا و هوا کی دیگر کیمه مقدم مفعولیدر سودا و انشا مقدم مفعولی
 اولدوغی کیمی محصول بیت و اهر نه که سکا کیمه او گو که طوت یعنی ایدر کیمه

31
 و اس سید علی
 و سرور

سینه به مشغول اول بیزم سودا و هوا را طوطا ز سگ و طوطا ز سگ
 یعنی چون که بیزم را موافقت و مراقت بود در بیزه متابعت اید و ب
 او کار سگ کند سودا و هوا کی طوت یعنی کند سودا که مشغول اول
 و هوا که متابعت اید یعنی و طوطا سگ اید حاصلی شمشیر سگه بیلد بیکدن
 قالمه سودا و سگ متابعتی چون با ما سودا و سگ و بین ادا و مسامحه
 ایشم بیزم با شمشیری طوطا ز سگ کند با شکی طوت و بین معنای
 اید طوطا شمشیر خوشی گیر که متابعتی و از تنها کیت و بین و معنای تمام
 سودا شمشیر شمشیر که میرفت و میگفت یعنی بن دار بیلد بیکدن قالمه
 سگه ایشم که بید روی و سودا و سگ یعنی بویینی و قویب کید و ز بیت
 شمشیر که وصل آفتاب خواهد رونق بازار آفتاب نگاهد شمشیر بر
 که عریجه جفا ش و بیز از خاک فمیل و وصل آفتاب معذرت معفو ازین
 رونق بازار آفتاب لایته لود و رونق لفته قلبی و غیرینک سویند و بر
 اما بونک کیمی بر لوه لطافت و صفام او در آفتاب بازار انا فتنی مجازا
 نگاه فعل نفی مستقیل کا بهیرون کاستن و بینلرک فارسیده رونق
 بون ایشم معنای ایشم و بیکر محصول بیت بر اسم اگر آفتاب اصل
 اولق ایشم یعنی آفتاب نه حظ ایشم ایشم بر اسم کوشده کوش
 اول جهتن کوشی سوز پس انک سودا کند آفتاب بازار بیک رونق
 و صفاسی ایشم یعنی لطافتین نقصان کلز این بگفت و سوز کرد
 پریشانی او در من اثر کرد یعنی مذکور جوان بویینی سودا یعنی او قوی
 و سوز ایشم یعنی مسافر اولد و انک پریشانی یعنی بنده اثر ایشم یعنی فراقی
 تا بیلد و بیت فقت زمان التوصل والمر جا اهل بقدر لذت الغیش

در این سینه
 در این سینه
 در این سینه

در این سینه
 در این سینه

قبل المقایب فعدت فعل ما فی متکلم و مرده در بیزم و بیکر زلف
 لفظا منصوب مفعول به و جمله انا فتنی لایته و در او عرف حال المر
 لفظا مفعول مبتدا جاهل لفظا مفعول خبر و بقدر جابج المجرور جاهل
 بالقبول چون کلمه را لایته اضافه معنی که مفعولیه در لایته
 عت اضافه فتنی فتنک موسومینه و جود و طبعیه قبیلدن قبل طرف
 جاهل و معنای انا فتنی لایته و معنای معنی که جمیع محصول بیت
 و فعل ز فتنی بیزم حال بود که کیشی بیکر یعنی بیلد لذت غیش
 قدرینی معنی لایته اول یعنی جانانه و صالده ایکن قدر و صلی بیلد
 شمشیر که فراقه دو شدم و صالک لذت و بیکر قدرینی بیلد بوییت
 حضرت شمشیر با قافیه سنده بر خیزند بریند تمام غولی باز منی جائز اید
 لیکن شرح او مانجه صفا و بیزم کچون ترک اولندی و بازار و
 بیکر که پیش مرده خوشتر که پس از تو زنده کلام بر و نه ای الف ممدله
 فعل امر مفرد مخاطبه را بیدند آمدند و بینلر فارسیده آشنا القادر غلیل
 ایشم که جود تعلیل خوشتر تر از ایشم تفصیل و که من تفصیل معنای
 زنده کلام و بیکر حیات معنای برون ایشم یعنی ایشم برون بیزم
 کوشه بازار مرقن قافیه و بیزم بهر ایشم محصول بیت کیر و کل و بی فتنی اید
 ز بر اسمک او کده او ملک خوشتر که سندن سگه یعنی شک فراقه
 و بیکر ایشم یعنی صاخ اولقندن حاصلی شک فتنک مفعول اولقندن
 حیات و اولقندن خوشتر که راقا بشک و منت بار بر پس از من بیزم بازار
 آن حلق و او دی متغیر شده و جمال بویینی بیزم آمده و بر سبب
 چوبه کوی شسته و رونق بازار حشش شکسته متوقع که در کنار شک

در این سینه
 در این سینه
 در این سینه

خطاب و کلمات چو اداست ششیه اهو معروف و امسال بوییل معلوم
اول سال و روز و شبده ام کسر هزه ایل اسم است از این مسئله
فاجعه یوز پارس و بدکاری جو اندر و با حوق تکبر حرف خطاب و حرف
و حدت اعتبار ایدنه معنا چائینه ناظر و کل بملس زبر خطاب
ایچون اولان با حرف اولماز ضمیر اولوراق نام اسدند زما مل ندر
محول بیت سن کچن بیل یعنی بیلر بوندن اهو کیسی مقبول و مطیع
کنیمش سنک یعنی شکی کورن کیمسه بی اختیار سکا مال و راغب اولور
اما بوییل پارس کیسی قیللنوب کله ک که یوز وک اهیچ کیمسه بقا حیوانات
لاسنده یوز اختیار ایلدی کی انک ایچوندر که جوالدوزه قافیه اول معلوم اولور
رفته عبارت اوزره بعضیلر بی فائده و بی نتیجه اولقدراطاب کلام و
اکتاز مقال ایملر که نقیدی صداع ایرات ایدر **سعد** خط سیر دوست
دارد نه الف جوالدوز **سعد** مبتدا و خط سیر بیانیته و دارد که
مفعول اولی و دوست ثانیسی و دارد فعل مضارع مفر و غایب خبر مبتدا
نه اداست **سعد** نه کیسی الف جوالدوز اضافته بیانیته در همان جوالدوز
دیگر محمول بیت **سعد** خط سیر سور یعنی تازه خط سور هر قبلی جوالدوز
کیسی اولان صقلی سور جوالدوز باسی حرف تکبیر در حرف وحدت دین
بیلر **ایمیر** **فلاحه** که صبر کنی و ربکنی مور بنا کوشش این دولت ایام
نگویه **سعد** **ایمیر** و **ایمیر** که محقق ربکنی فعل مضارع مفر و غایب خبر مبتدا
کننده دین خط ایملر مور بنا کوشش لامیه بنا کوشش قولی تو زمینه
دیگر بونده مور بنا کوشش عرض صقلی این فایده این اشارت دولت
ایام نگوی لامیه در نگوییده یا حرف مقصد در مراد نگوییدن کوا لکدر

سعد
و جمع

و جمع

رواس سعدی
و سرور

و جمع

رواس سعدی
و سرور

سعد ایامنه و نهاییته کلور یعنی نهایت بولوب تمام اولور محمول بیت
اگر خطک کله کینه صبر ایدوب و بنماز سنک و اگر کله کینه صبر انیموب
مور بنا کوشش بولار سنک حاصل کرک بول کرک بولمه بولور لک
ایامنه دولتی نهایت بولور یعنی تمام اولوب و کلور اکثر سنک
بوییت بویلر واقعدر و بعضینه مصرع اول بویلر واقعدر کرک
و ربکنی مور بنا کوشش راسر و او عطف ایلد محمول مصرع اگر صبر ایدوب
و مور بنا کوشش بولار سنک یعنی مور بنا کوشش بولوب ایچینه
صبر ایدوب و دیگر بعضینه متنبه بکنی برینه باله کندی واقعدر نور
بولماز سنک و دیگر پس بونک قرینه سبیل تقدیر مصرع بویلر اولور
اگر مور بنا کوشش کنی و صبر کنی و اگر کنی یعنی اگر مور بنا کوشش بولوب
صبر ایدوب و اگر بولماز سنک آه پس بویکی مصرع بوموال اوزره
شرح ایدوب نه اعتراض ایلوب و کندر سنک معنای سنک شریک اهیچ
بر وجه مقصد اولمیان ظاهر بود که بیت مقصد و اصل اولماش
که دست بجان داشتی اهیچ تو بریش نکه داشتی تا قیامت که بر ایدوب
بجان با حرف صله داشتی با حرف حکایه طوایدیم دیگر دریش مقصد
نکه داشتی فعل نفی مستقبل منکظم و حده و با حرف حکایه تا قیامت
محمول بیت اگر نیم جانم ابر بشیدی سنک ریشک ایشدی کیم
سن ریشک قادر اولدو غنک کیسی بن جانم قادر و مالک اولدیم
قیامت دکن قوماز دم که حیفه مصرع ثانیته معنای قومازیم
که قیامت دکن که جانم یوقار کله اما سن قادر سنک پس نه سبیدن
نراش انخر سنک دین مقصود بیت و اصل اولماش **فلاحه**

و سرور

ایمیر

سوال کردم گفتیم جمال رو در ترا چه سواد که مورچه بر کرد ماه چو سینه
جمال روی ترا لایمه کرد و راحه و شخص مورچه دهنه بونده مراد فریجه در
تصغیری و کله کرد ماه لایمه ای چوره سنده و بکده چو سینه ماه سینه
ما اسمی ضرورت و زن ایچون حرف اول نمیشد محمول بیت جانا نه سوال
ایلم و دیدم سواد رو بیک کوز لکینه نه اولدی که ماهک چوره سینه فریجه
قیامتش یعنی اطرافیه فریجه او ستمش مراد بوزینه فریجه ابانغی خط کله کیده
بکنده گفت ندانم چه بود و بیم را حکم با تم حسنه سباه پوشیده است
بود بونده فعل ماضیه معنایه رویم را راحه و در مکر کانه معنایه
ما تم با حرف نسبت حسنه اضافتی لایمه در محمول بیت بن جانا نه مذکور
سوال ابیچه خنده ایله دیدیم سواد اولور و همه کانه حسنه مانی سینه
گیمش در نه که ما تم زده لک عادینه که سباه لره کیر لر معیت کونزیده
حضرت شیخ مذکور جوانه زیاده بچغور یعنی واقع اولمش در که انک
بود در نریضات پیور در حکایت یکی را از مستعربان بغداد پرسیدند که
ما نقول فی المرء گفت لاخیر فهم ما دام احدنم لطیفاً یحتاجن فاذا
خشن بئلا لطف یعنی تا خوب و لطیفند درشتی کنند و چون درشت
شوند تلطف کنند و دوستی نمایند مستعرب را انک کسریه استغفار
بایند اسم فاعله و متعرب دخی را انک کسری و تشدید به تنقل
بایند اسم فاعله خالص عرب و لایمه لره و بر لر کچه کانه بر لر
بغاده اضافیه لایمه در که حرف بیان ما استغفار ما نقول فعل مضارع
مفرد مذکر مخاطب نه و بر لر کچه در فحرف جو نقولیه متعلق مرد و یک
نمی در انک سکونیه امر دیک جمعید حمر اخر که جمع اولد و کسریه

قبل اولیانه و بر نه که جز و احد ک جمعید ریدنده قبل اولیانه
و بر لر اما بونده مراد ساد و بالک بوز لیدر لاف نفی حکم حسنه
خبر فتح اوزره مبنی اسم مفرد بر فیم جار و مجر و محلا مرفوع خبری
ما حرف دوام مصدریه و ظرفیه و بر لر و ام فعله افعال ناقصه و
احد لفظ مرفوع اسمی هم نمیری مژده راجعه لطف لفظ منصوب
ما دام بتجاشن تفاعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب نشو
ایدر یعنی غلظت ایدر بر اخشن خائک فتح و شک کسریه ابری معنایه
بوشق مقابل فاذا و ادوات شرط خشن حسن بایند فعل ماضی مفرد
مذکر مخاطب بئلا لطف تفاعل بایند فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب فعلیه
جواب شرط ما دام ما بعد یه مقام تعلیلده واقع در محمول بر کعبه
مستعربلندن بزینه صور و یلکه امر در حقیقه نه و بر لر کسریه و یویدی
المرء خبر یوق زیر اما دام که بریسی المرءه جواب و لطیفه خشنو
و غلظت ایدر قافا ابر یلنوب صفتلنده قده ملا بخت ایدوب و مستلق
کو سزر لر و چون درشت شوند قولندن مکره چنانکه بکار بر نیابند
قوسنی زیاده ایدوب معنایه انجلین که برایشه بر اما یلر یعنی بوس و کناره
بر اما یلر دین زیاده بر اما یلش ایشلش نظم امر دیک که خوب روی
بوده تلخ گفتار و شد خوی بود خوب رو و وصف زکبید تلخ گفتار
بویله در آجی سور بود بکده رتد خورد بویله در یا و زخویله و بکده محمول بیت
امر و اول وقت که خوب روی در یعنی لطیف و خوب حاصلی ما دام که
و بر لر آجی سوزنی و یا و زخویله اولور یعنی سرد و سرکش اولور بعض
شده خوب و شیرینست و اقدروش را حکم بریسی آنی باز شش

و

و همیشه که بعضی شعر خوب روی بود و شمس بود و تقدیر چه قطع
اولا زرباعی اول و دوم شمس که غرضی فارسی تحصیلند اقا شمس
دخی رباعی بحرینی او که شمس بود و نظم که اولتده رباعی یا زانر شعر دن
عجب بیکانه ایستاده چون بر شمس آمد و بلغت شد مردم آمیز و
مهرجوی بود و بر شمس با حرف صله صله که یعنی صقلینه و بلغت باید
صله در شد رفت مقلنه در لغت کتبک مقبول و مطبوع اولمقدنه بعد
اولمقدنه زرباعی بعد مقلنه در ابراه او لمق و دیگر مردم آمیز و صف
تر کبیر آمیزیدند و قریبی اولور یعنی ناسله مختلفه اولور مهرجوی و وصف
تر کبیر مهر میبک کسریه محبت مقلنه در و جوم جویدند و در مهر طلب ایچی
اولور دیگر یعنی هر کس مهر باه و مشفق اولور دیگر محصول بیت امر کسانه
روی ایکن مذکور کبیر اما چونکه صقله کله و دلبر لکن بعد اوله یعنی
کیده مردم آمیز یعنی خلق مختلفه اولور و مشفق و مهر باه اولور یعنی هر
اظهار محبت ایدر حکایت یکی را از علما پرسیدند که کسی با ماه روی در خلوت
نشسته و در آینه و در میان خفته و نفس طالب و شهوت غالب است
که غریب گوید انتم مانع و الناطور غیر مانع هیچ وانی که بلغت برهنه کاری
از و سلامت بماند گفت اگر از ماه روی بماند از بد گو باه خانه غریب
و مبتدا مانع خبر رینع شمس گو بود که یعنی پیشکه در ناطور و ناطور باغبان
مقلنه در و مبتدا غیر مانع خبر محصول ترکیب خلایق برینه صورت دیگر
برای یوزلی کوزله بر خلونده او نور شمس اوله و قبول بقلوا اوله قبول
او بوش اوله و نفس طالب و شهوت غالب اوله نشسته که غریب و بر
مانع شمس یعنی کامل اولمش باغبان ایسه مانع و کل ایچ بیلور میبک

در این شعر
اولمقدنه

که برهنه کار لغی علت و قوت اول ماه روی در سلامت قالدور می جواب
و بر در و دیر اگر ماه روی در سلامت قالدور سه بر کو بر دینه قالدور است
و این سلم الا ان من سوء نفسه فمن سوء ظن المدعی لبس سلم
ان حرف شرط سلم فعل ماضی مفرد مذکر غائب علم باینده است ان لفظا
مرفوع فاعلی من سلم به منعقد رسو و مجرور در من ایله بر امر و یکند نفسه
انصافتی لامیه در و ضمیر ان نه راجع در من سوء لبس سلم به منعقد
و فاضل و رت و رنه ایچون لبس سلم دینه نقل اولمش رسو و ظن المدعی
لامیه در لبس سلم جواب شرطه محصول بیت اگر ان نه بر امر تقدیر
سلم اولوب قور تو لور سه لیکن مدح جنک سوء ظنیدن سلم و کله یعنی
انک دیندن قور تو لما زیت شاید پس کار خویشین بنشین
لیکن نتوان زبانه مردم بستن شاید بونده مکن در یک اولور پس کار
خویشین لامیه در زبانه مردم لامیه در محصول بیت مکن در یکمینه جمیع
و نامشروع ایشر دینه فارغ اولوب کنده ایچی اردینده او نور من
یعنی سلامت کنده حالینه مشغول اولمق لیکن خلقک دلالتی بفایق
مکن دکل زیر خلق هر کس خشنی ایله البته حتی انبیا و اولیا انک دخی خبر
نه نیچه افترا ایدر حکایت طوطی را با زانغی در قفس کردند طوطی از قفس
او مجاهده می برد و میگفت این چه طلعت مکره هست و بیات موقوف
و منظر ملعون و شمال ناموزون با غراب البین بیت بینی و بینک بعد
المشرقین طوطی با زانغی حرف وحدت و اادات مفعول همزه حرف و حد
دین خلق شوبلش زبانه بونده همزه بوقدر اولدو غی تقدیر چه همزه برهنه
وحدت افاده ایچر با حرف معاجت زانغی یا حرف وحدت در حرف مقلنه

در این شعر

چنانچه اید و چنانکه در حدیث آمده و بسم الله الرحمن الرحیم استعمال اید و فتح من الله
 مصدر که مصدره افتاد و حاصله لامیه و فتح فافک ضمیمه تفضیل حسنه
 چه کنند که معنی من الله مفاعله باشد و مصدر در کور ملک دیگر مجاز
 مصدر مفاعله در رحمت معنای طاعت مکرده بیانیته بیات معقوت
 بیات صورت در معقوت مغضوب و منتظر ملعون و بیانیته در منتظر ملعون
 روی معنی در ملعون قبوله بعید یعنی نام قبول شمائل ناموزونده
 بیانیته در شمائل جمع شمائل را خلاق دیگر یا غراب البین یا عوف ندا
 غراب البین خطیب حکایه سنده تفضیلی کجری بالیت یا عوف ندا میاد که
 محذوف در یعنی غراب البین تقدیر اول نور لیت محذوف و سنده در مقدار
 خبری بعد مؤخر اسمی یا ضمیر منکلم محلا مجرور و مضایف الیه بینک ظرف قبله
 و کاف ضمیر مخاطب محلا مجرور و مضایف الیه بعد بانک ضمی و عینک سکونیه
 ابرقش معنی مشرقین لفظا مجرور و مضایف الیه بعد و مراد بعد المشرقین
 در تغلیب ظرف تغلب مشرقین و همش یا خود مراد مشرق و مشرق
 شما اول پس تغلیب اولما زیالیت یعنی و بینک بعد المشرقین قرآنی
 مقبضه محمول ترکیب بر طوطی بر فرقه ایل قفصه حبس ایل بر طوطی
 فتح مشاهده سنده یعنی کور نشاندن رحمت ایل بر دی یعنی رحمت
 و مشقت جگر دی و بر دی بونه مکرده بوز در و صورت مغضوب در یعنی
 شکنج کورن غصبه کلور دج نه ملعون نظرگاه و سیر انگاه در و نه ناموز
 اخلاق و احوال صاحبزاد یا فراق فرقه سی نه اولاد بر بنجله سنگ ارامه
 مشرق مغرب مابین مقدار را بر اقل اولاد بر یعنی نه اولاد بر سنگ بر
 بولوشمیدق **قطعه** علی الصباح بر در نور که بر خیزد صباح روز سلامت

بروم با شد بر در نور لامیه در صباح روز سلامت لامیه در
 میبک فحمله اخشام معنی در حصول بیت صباح و فتنه هر کس که
 سنگ بوز که فالقه یعنی دو شکدن فالقه قدسه سنگ بوز که ناظر اولو
 بقه سلامت کونیک صباحی اول کیمسه به اخشام اولو حاصل کونیک نام
 کونیک کیمی سیاه اولو به در اختر چون در سحبت نو بایستی در جبهه که نو
 در جبهه که بایستی به در اختر بر بخت دیگر و با حرف و صحت سحبت تو لایه
 بایستی بایستی بانک کسر به فعل ماضی مغر و غلب و یا حرف حکایه
 و لیکن و نه مقصود در که حرف بیانیته تو یی یا و بانیته ضمیر خطاب در حصول بیت
 سنگ سنجیده بر سنگ کیمی بخت قره صورت کورک ایدر اما شوبه که
 سنگ یعنی سنجین جهانده فتنه اولو یعنی سکا کیم بر شکل جهانده
 بولماز بولوشمیدق اولونده فتنه برینه بیت یا زالمز ناو الملق کورن سحر
 تخمین آن که غراب از محاورت طوطی بجان آمده و لاجول گناه از
 کورن کیمی همی نالید و دستهای نقابین بر یکدیگر همی مالید و میگفت
 این چه بخت نکوست و طالع دون و ایام بولموند لائق قدر من استی
 که باز ای بر دیوار باغی خوامان همی رفتمی عجز ادا ت تفضیل مجاورت
 مفاعله بایستن مصدر در فو کسبیل معنی بعضی نسخه و نقطه سبز
 واقع در محاورت صاحب معنی کینه مفاعله مصدر بر لاجول گناه
 لاجول ایدر زکب یعنی لاجول و لا قوه الا بالله العلی العظیم و سیرک
 کورن کیمی لامیه کورن اسم مصدر در و نوش دیگر کیمی جهان
 جهانیک دو نوشدن یعنی روزگار ک تغییر و تبدل کنند و دستهای نقابین
 بیانیته نقابین مفاعله بایستن مصدر در زبان کور ملک بخت نکون

رابن سعد علی
 و سدر

بیایه یعنی باشی اشاعی طالع و الحقیقت و روزگار بوقلمون یعنی
 دور و دراز نگردد کبریا بام زیر بوقلمون بر فاشند که انواع الوان
 کورینور حاصل متغیر و متبدل ایام دیگر یعنی عالم هر کون بر صورت
 کوسر لائق قدر من لایمیه لود آنشی با حرف حکایه که حرف بیان
 مساحت را یعنی با حرف وحدت و یوار با حرف لامیه و با حرف وحدت
 خوانانه صفت مشبهه با النبارق دیگر همی رفتی سخن لری جمیعاً بویله
 لیکن قبایس همی رفتیم ایدر زبراهمی و با یکبسته حکایت حال باشی
 افاده ایدر مگر که با محض ناگید چون کلمش اول با حرف تمیز و بین
 عندی سوبلش قنامل حصول ترکیب عجز که اولد که غایب طوطینک
 مجاور شدن جانان بزار اولش ایدر و لا حول و یسیر رک که درش
 کشیدن ایگلدی و زبان اللری بر بریده او دارد و سوبلدر که بوجبت
 نگویند یعنی باشی اشاعی بخند و نه طالع و دندر یعنی الحقی طالع و نه
 ایام بوقلمون یعنی نه متغیر و متبدل احوال و روزگار و رنیم قدر مک
 لائق اول ایدر که بر زاغله بر باغک و یوار از او زره مسا بنبارق کیدیم
 یعنی شک که گزینیم **بیت** یار سار سار بس این قدر زندان که بود
 در طویل زندان یار سار را اداات صله بس بیز دیگر طویل زندان
 لامیه طویل دغ مراد ویریز و سیر معکسید بعضی شیخه در طویل ویریز
 طویل واقع در حصول بیت عابده بو مقدار زندان کافیدر که رند لری
 همیخت و همیخت اول و با صحت لری و مجلس لری اوله رند اگر که
 طائفه مباحیل و استعمال ایدر اما اشعار و باقه نوشلردن گنایه
 ایدر لری تا چه گناه کرده ام که روزگارم بعقوبت آن در سلك محبت

روسی

ایامی خود در فاجتس با فقه و در این چنین بند بلا مبتلا که دانست تا بود
 کیسی بر رود عجب معکس و بعقوبت آن با حرف سب و انفاست لامیه
 سلك دیزی و دیز را بلی طیفه انفاست لامیه و جنبه دویله در و طیفه
 است از این با حرف وحدت خود را و نصف ترکیبید کنیدی فکر که یعنی
 کند فکر در عامل اول و بکیم فکر بلیه عامل اولیانه و بر لری حرف
 نفی خست معروف با فقه کلام لغوی یعنی زائد سوز دیگر در برای نه بو معنی
 کلمه را یکی ترکیب اوله در کلمه کلام لغوی معکس کلمه زنه که کمال
 اسمعیل بیور **بیت** زبس که می بکند از دهم ز غصه و ریح بجا
 رسیدم ازین شاخرازه در ایدر بو عبارت خورشید عیاری کیسی
 خورشید هر برسی مستقلا کوشه طلاق اولنور کن ایکبسی ترکیب
 ایدر بکوشه طلاق ایدر لوقه بر بس ناخست با فقه و در ایدر
 چنین با حرف صله بند بلا بیایه حصول ترکیب عجایب گناه ایلمش که
 روزگار رنی انک عقوبتی سبیل بو جلایم بر خود رانی و ناخست
 در ایدر بک مشخنی سلكند یعنی مجلسی دیز سینه و مستحی میر اسده
 بو چنین بلا سینه که قنار ایلمش ز در ایدر بونزه جوس معکس و رینی
 دوه و فطر حاکم دین زائد او تمش **قطعه** کس نیاید بیای دیواری
 که بر آن صورت نکار کشد با حرف صله بام دیوار لامیه و یوار دبی دیگر
 و با حرف وحدت که حرف تعلیل آن اسم است از این دیوار و یوار صورت
 تا و ثانیه غیر خطا بر نکار بونزه نقش معکس در کشته فعل مضارع
 جمع غائبه حصول بیت کیم بر دیوار دینه کلمه که اول دیواره
 سلك شکل و صورتی نقش ایده بو یعنی نیاید بد شکل اولد و شکل

و سحر

یاری حرف و چند دوستی با سی حرف مصدر پسری سینه فتنه و
 جائز و با و عجزه فتنه و فتنه و کنگه معکله پسری شده و کنگه و کنگه و کنگه
 یا حرف مصدر و کاف عجم اار سمیدن بدل کلمه در لسنه کوهی بگو
 ترکیبی است مانند رخساره الف و نون در جمع شاذ و در جمع با حرف و حدت
 این گفته سوزید و در بعضی او قور در حصول ترکیب بر یوله استم و اید
 بویا به رفیق ابراد ایلد کندن ظاهر در که محسوب نمیش که حرف رابط
 صفت بیلر لیله سفایمیش ایدک و نوز انمک بیمیش ایدک و نوز
 حقوق صحبت ثابت و لمیش ایدر احوال امر بر از اجن فائده سبیل هم خاطر می
 اینچونکه جابلر طوتدی یعنی رو اکور در و از مر داد لانه و مستقل تمام اولدی
 و بونکه برله یعنی و مستقل تمام اولمغه کنه ایکی جانبیدن ارتباط قلب حاصل
 ایدر یعنی بنده اندنده علاقه قلب و ایدر اول سبیل که استم که
 بر کونیم سوز لرمده بر محسوسه و ایکی مینی او قور لرم **قطعه** نگار من
 چو در آید بخنده و نمکین نمک زیاد کند بر جرات ریشان نگار من لایم
 محبوب من دیگر بخنده با حرف مصاحبت و با حرف صلح نمکینه اضافت
 در با حرف نسبت و نون حرف تاکید و کاف عیدر عجمی و بیلر زیاد عجمیک
 ایلر حرف صلح و جرات جیمک کسرله یاره معکله در ریش و یاره معکله
 پس شنی نفسیه مضاف اولماز ایدر بر مضاف محذوف و جرات دلرهای
 ریشاندر با خود و جرات عاشقان و لریشاندر علی کل حال حمل کلامه
 بر مساعید ایلک کرک ریشک الف و نون در جمع اولمغی شاذ و در حصول میت
 نیم نگار من چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایلر و با خنده به کله
 یاره لی بور کلرک یاره سینه نوز زیاد ایدر یعنی نوز محبوب یاره لرینی تازه ل

او این سده علم
 و سوز

حاصل در پیش عشق فاکت یاره لرینی یکیلر یعنی محبت لرینی و شور و شغلی
 زیاد ایدر دیگر نوز سیمکدن مراد زیاد اضطراب و بر کدر معلوم اولد
 نمکله ریش ذکر کا عجزه جوق واقع اولور بعضی سراج جرات در ریش
 تقدیر ایلیمش محبت معنا اچونم و بعضی تقدیر احتیاج یوفد زبر
 ریش با سی یارندر و بیمیش پس کنه محذوف باقی و در ذک هیچ فائده سی
 اولدر چه بود و ارسر نفس بدستم افتاد و چون استن کریمان لایم
 بدست در ویشا بودی با حرف حکایه ارا کونم محفد سوز لایم
 و ضمیر نگاره راجع در افتادی با سیده حرف حکایه در استن کریمان لایم
 با حرف صلح دست در ویشا محمول میت نه اولاد بر نگارک زلفی اوجی نیم
 الومه و نشیدی کر بیلرک یکی و بیلر لیله و شد و کی کیمی حاصل نه اولاد
 و صالینه دست رس بولایم دیگر طائفه و دستانه نه بر لطف این سخن
 بلکه بر حسن سیرت خویش گواهی داده اند او هم در آن میان مبالغه کرده و
 محبت قدیم تا سف خورد و بخاطر خویش اعتراف نموده معلوم کردم
 از طرف او هم رغبت هست این بینها فرستادم و صلح کردم طائفه
 و دستانه بیایینه طائفه نکله هرزه سینی و حدت اچون طوتانه ایکی و جهل خطا
 ایلیمش پس اولدر که هرزه انده اضافت اچوندر بر سیده اولدر که حدت
 اچون منصوص اولان با در هرزه و کله نه بر لطف این سخن میورد و غی نوز
 و استغما نفس طریقیدر و الا کلامنده لطافت و صفا مقرب و حسن سیرت
 بیایینه و خویش اضافت لایم در کوا کاف عجمک نمکینه شاذ معکله در
 و با حرف مصدر فوت فانک فتنی و و او ک سکونیله مصدر در نصربا سیکان
 و او پسندن بر نشه و کیمک معکله محبت اضافت لایم و قدیمه بیایینه تا سف

ریش

رو سیم

تفعل با بنده مصدر در غفقه مضاعفه از طرف او هم رغبت است از طرف
 او هم عبارتند مفهوم اولانه اوله که حضرت شیخند و رغبت و ارجش
 فرستادم فعل ماضی منکلم و صده کونردم دیگر محمول از کسب و کسب
 طائفه سی بوسوزک لطافت و صفائیه و کل بلکه کنه بیک حسن خلقیه
 شهادت و بر مشراول رفیق الملک ارالنده و می مدجده مبالغه ایش
 و محبت قد یک فوئیه تاسف و غصه بیش و کند یک خطا سینه اعتراف
 کوسترش معلوم ایدم که انک جانشینده رغبت و ارور بولکی استی
 کونردم و صلح ایدم **قطعه** نه مارا در میان عهد وفا بود جفا کردی
 و بر مری نمودی عهد وفا مصدر که مفعول به اضافت و فادار لغه
 یعنی قول و قرار و فایده عهد عطف ایدر معنایه و اصل و کلام ایش بر
 وصف ترکیب الی محقق دیگر و یا خوف مصدر نمودر فعل ماضی مفرد
 مخاطب کوسترش دیگر محمول بیت استفهام انکار بر طریق سوزش
 سنگله ارانده وفا دار لغه عهد مزبوق مبدی یعنی و ایدم حاصلی بر
 بر بیزه وفا دار اوله و ز عهد ایش ایدر جفا ایدر و محبت سوزش
 کوسترش یعنی ترک محبت ایدر بعضی نسخه نه مارا بیزه باز و اقدردنا
 طریق بیلده بیکبار از جهان دل در تو بستم و نه استم که بر گردم بزدوم
 بیکبار کلبا و برا و غورده دیگر در تو در خوف صله بر گردم بر خوف و کید
 که در کاف عجز فحیل فعل مضارع مفرد مخاطب که دیدند و نمک مضاعفه
 یعنی رجوع ابلکه بزدوم با حرف مصاحبت و یا حرف مصدر نیز لکه دیگر
 محمول بیت برا و غورده کو کلمی تمام جهانند سکا بقدم بیلدم که
 نیز لکه بنم مهر و مجتهد و دو نوب رجوع ایدر جفا علی سنگ بویار لغه

رو شراح صفا

بنده اعراض ایلچیک بیلسم برا و غورده سکا کو کلمی بنده ایلدم
 هنوزت که سر صحبت باز کرانم محبوبتر باشی که بودی هنوزت
 تا تیر خطاب سر سودا و هوس مضاعفه در صله اصناف لامیه در باز بود
 که و مضاعفه در و آفر فعل امر مفرد مخاطب کل مضاعفه باز ای کبر و کل مضاعفه
 ایلچی کره کل دیگر دیگر بعضی قطن ایلدی یکی کز آن که خوف تعلیل از آن
 استارندرا و لکی حاله محبوبتر ادا ت تفضیل محبوبت دیگر باشی فعل
 مضارع مفرد مخاطب اوله سکا دیگر که خوف بیان بود جائز در که فعل
 مفرد مخاطب اوله و جائز در که ادا ت زمانیه اوله محمول بیت ای جانان
 الا ان اگر سنگ صلح سودا و هوسی و اریسم یعنی صلح مبلکه و اریسم کبر کل
 یعنی بیزدوم نفرت ایدوب فاجعه تا کیم محبوبت اوله سکا که اوله اوله
 ایدر و با که اوله ایدر سر صله مضاعفه اگر سنگ صلح باشی و اریسم و بین
 باشد خطا ایش کرانده زیاده اولماز **حکایت** یکی را زنی صاحب جمال
 بود در که سنت و ما در زنی پیر فرقت بعلت صدق در خانه متمکن ماند
 مرد از محاورت ایدانم رنجیدی و حکم صدق از محاورت او چاره ندید
 یکی ازین طائفه گفت چه گونه در فراق یاد عزیز گفت نادیده زنی بر من چنان
 دشواری ایدر که دیدم ما در زنی بعضی نسخه دزدن صاحب جمال و اقدردنا
 قیاسه بویله و اقدردنا شدت کجی یعنی فوت اوله دیگر ما در زنی
 تا پیر فرقت بیانیه و صفت ما در زنی فرقت بونامش دیگر با حرف مصاحبت
 علت صدق لامیه صدق صادق فنی و سربله کابین دیگر بعضی نسخه بعلت
 کابین و اقدردنا محاورت مصاحبت مضاعفه در و محاورت جمله فو کسبلی دیگر
 چاره در مان دیگر چاره لغت در شایع در بین مقام بیانده ایهام ایش

در کمال

در کمال

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

یکی ازین طایفه یعنی اولیلردن برود دستزدن بر رویین سیمز ایمن هر کس
با تغییر خطاب و همزه حروف توسل همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
دکل ایمنش دشوار مشکل حصول ترکیب برینک بر صاحب جمال خاتونه
دارد بر فوت اولدم و سپردن نامش فینا ناگابین غلبه یعنی سبیل کشیک
خانه سینه ممکن و ثابت قلدر کشی آنک مصاحبتند جانله ریخته اید یعنی
زیاده ایچوندر و گابین سبیل اولدم چاره کور مرد یعنی مهرنی ادا اید
مکنده بالفروه بیل اولغه اختیار اید و اولیلردن بریسی بر کون دیدی
یار عزیزک فراقده نیجه سکه اول کشی ویدر خاتونگی کور ملک بکا اولقدر
کوچ کلنگر که اتا سینی کور ملک انی کور مکنده مشکل کور یعنی فراق خاتانه بکا
اولقدر دشوار کلنگر که وصال اغیار **منشوی** کل بتاراج رفت و خار بماند
کنج برداشته و مار بماند با حروف صل و تاراج یعنی محصول بیت کل بنمایه
کیندر یعنی کلی و بشور ویدر و دیکن برنده قلدر کنج یعنی دینه اقاله ویدر
مار برنده اقاله مشهور و در که دینه فرق بیلده سکره بیلده تصرف ایدر
بوکلام اکاکوره ویدر بماند سنان ویدر **خوشتر** از روم دشمنانه
دینه ویدر دینک مقدم مفعول صرچیدر و برنارک غیر همی تارک هر کس
دینه سینه ویدر سنانه اضافت لامیه در محصول بیت کور مرد و دینه او جنده
یعنی دینه کور ملک دشمنیلر یوزینی کور مکنده خوشتر کور یعنی بیکور **و**
واجبست از هر اردوست برید **تایکی** دشمنست نباید دید برید مصدر
مفکله در نا حرف تعلیل دشمنست تا ضم خطاب ویدر مصدر در دین مفکله
محصول بیت ییک دوسته کسکک و اجیدر بردشمنکی کور مکنده ایچون
حاصلی ییک دوسته کجک کورک تا کیم بردشمنکی کور مکنده بیکور **کجک**

یا و دارم که در ایام جوانی گذردا شتم بکوی و نظر با ماه ویدر مکنده
صردر شش آب و انرا بخوشانیدی و شمشیر تراشید و بخوشانیدی
از ضعف بشریت تاب آفتاب ایچر نیار و روم التجا سابه دیواری
کروم منقب که کسی رحمت خرموز از من سپردابی فردشاند
ناگاه از تار یکی ویدر خانه ووشنای دیدم یعنی جمالی که زیاده فصاحت
از بیان صاحب او عاجز بماند چنانکه در شب تاریک صبح بر آید آب
حیات از ظلمات بدر آید قدحی برف آب و در دست و سکر درانه ریخته
و بعدی بر آمیخته ندانم که بکلامش مطیب کورده یا فطره چند از کل
رویش در آن چکیده می ایچله شراب از دست نکارنش بر گفتم
و بخور و مکنده شنه از سر کور فتم یا و دارم خاطر مرده که خوف بیان
ایام جوانی با خوف مصدر گذردا شتم گذر طوطا روم یعنی کچر دم بکوی
باز مفکله در و با خوف و حدت و کور کاف عربک شنه سبیل محلی دیکر
با حرف صله ماه روم و وصف ترکیبی مقصود بود که جوان ایکن ویدر
محله سینه ملازمت اید و بید ویدر حاناتی سیر ایدر شش خرموز نشور
وزنی او زره بازک اودنه آیدر که اول آیینک ادر بر باند واورنه
آیینک خرموز و او ججیک آب در که آغوشش در پس خرموز شش
ایله بیان ایلمین ییکک اونه ایکی آیینی سیمز ایمنش بعضی شنه یا ام خرموز
واقعدر اضافت که حرف رابط صفت ویدر کج ایل اسن اسبجی بیل
ششین شمر خرموز را جعدر آب و مانده مراد کورک و اغیار ایدر
بخور شاند بر با حرف حکایه قور و در دیکدر و الف و نونه آداب
نقد به ویدر بخوشانیدی لازمدر که قور و مکنده بخوشانیدی باز ویدر

323

بسم الله الرحمن الرحيم

روان سحر

و جملہ نوے تالیف تک فہمید ایلین و محاکم مفصلی صحیح و برہنہ فہمید
 خدا یلور ایچن ستموم کونڈر اسن اسچق بیل و تلمین مینہ نموزہ اجہ
 مغز اسخو انہ لامبہ در مغز ایک و بینی و اسخو انہ ہمزہ تک و تانک ہمزہ اولہ
 و واد اسیمیلہ مکدر یکو شاندیر یا بنہ حرف تاکید و با حرف حکایہ قیادری
 و یکد الف و لول بنہ ادا ت لغزہ در ضعف بشریت لامبہ تاب آفتاب ہجر
 لامبہ در تاب بوندہ طاقت و یکد و ہجر غایتلہ اسچق زمانک کونہ اور تانک
 یعنی نصف نہار بنہ در لربا و روم کتور دم یعنی زیادہ اسچقہ عمل کتور
 الفجا افتعال یا بنہ مصدر در صیفیق مفصلیہ با حرف صلہ سایہ اولہ
 لامبہ و با حرف وحدت بر دیوار کولکہ سنبہ و یکد مترقب تفعل یا بنہ اسم
 فاعلہ منتظر مفصلیہ کہ حرف بیانہ کسی با حرف وحدت زحمت ہمزہ
 لامبہ در نموزہ اسچقیک زحمتی بیز دابی با حرف مصاحبت بر داب
 صوغوق صوغ و با حرف وحدت فز و ادا ت تاکید شاند فعل مضارع مغز
 غائب سویند و دیکد زبر ان شاندہ مشرکہ رائج و یکد سویند مک
 بیستہ ناگاہ فجائہ دیکد نارگی و ہمزہ خانہ لامبہ در نارگی فرا کولنی با حرف
 مصدر و ہمزہ انما فت ایچونہ کلہ در بین افرا ایلندہ کہ بوندہ ہمزہ
 یوقدر دہیز موقوف قبوسیلہ او قبوسیلہ ارا لغزہ در خانہ ایا حرف وحدت
 و ہمزہ حرف کوسل و شنای بر آید بیلنی یعنی جمالی با حرف وحدت بعضی
 یعنی عبارتی یوقدر پس جمالی بدلہ در و شنایید کہ حرف رائبہ صفت باب
 فصاحت بیانیہ و بیانہ فصاحت دہ یوقدر مصاحبت جمالی و حسن مفصلیہ
 بر آید طلوع ایلیدہ دیکد بر آید چقا دیکد قدحی با حرف وحدت بر داب
 فانک سکوئلہ قاری صودیکد ترکیب مزجی قبیلندہ در وصف ترکیبی و دیگر

روان سحر
روان سحر

دیکد مطلب اسم مفعولہ در تفعلیل یا بنہ کوزل فو فوئی سنبہ با حرف
 عطف فطرہ چند بیانیہ و با خود اضافتہ حکم اولیہ و با حرف وحدت
 ہمزہ حرف کوسل اولہ یواولی در اضافتہ حکیدہ بوندہ طائر مش مفصلیہ
 دست نگارین بیانیہ نگارین لغزہ منقش دیکد پس حقیقتہ
 محمول اولورہ شربنی کتورہ شودہ جنسی اولمق کوک و اگر کوزل
 و مقبول اللہ عبارت ایسہ محبوب جنسی اولمق مکدر بر کر فہم واد
 یعنی الیم بعضی شخہ در ستم و واقعہ فعل ماضی منکلم و عدہ الیم و یکد
 بخور و م بوندہ ایچدم دیکد راز سر کر فہم یا شدہ طوئدم دیکد یعنی
 استیفاء ایلدم محمول ترکیب یا دمہ در کہیم حوالمق زمانندہ ہمزہ
 ملازمت ایدرم یعنی بر محکمہ جوانہ سوردم دخی محکمہ سنبہ واروب
 ای سیر ایدرم یعنی جمال پر کمالینہ نظر ایدرم ہمزہ زائیدہ کہ انک
 حور در آب و بالی کمال حوار تندن فور و در در و سموی کمیک
 ایلکینی زیادہ اسچا غندہ قیادہ در ضعف بشریت ہمزہ ہمزہ
 طاقت کتورہ دم پس بر دیوارک سایہ سنبہ صیفقم یعنی پناہ ایلدم
 مترقب و منتظر اولہ دشمن خالدہ کہ بر کہیم نموزہ حوا زینی و شدت زحمتی
 بندہ بر صوغوق صوغیلہ سویند و رہ یعنی از الہ ایلیدہ ناگاہ براو کہ دہیز فر کولنی
 بر آید بیلنی کوزدم یعنی جمالی کہ زبانہ فصاحت انک کوزل لکی و حسن بیانیہ
 خا و قلو ر شوبیلہ کہ فرا کولنی کچہ صبح طلوع ایلیدہ و با آب حیات خلکانہ حقیقتہ
 ظاہر اولہ بر قدح قاری صوالندہ و اکاشک و مکش حاصلی قاری شکر شربندہ
 عبارندہ و غزلہ قاری شدہ رش یعنی کل صوبی قائم شربلیم کہ شربنی نفس
 امر و کلامین مطلب ایلش یوحسہ زمانہ اسچا غندہ ہمزہ ہمزہ فطرہ یوزی

کلند غمی اکا طائر مشرب ایدر حاصل کلام شریانی انک دست نکار
 بنیدن اکدم و اچدم و بخش عمری بنه باشد طوتم یعنی تانه عمر
 کسب ایدم **بیت** ظمما بقلبی لا یکا دسبغه **در شرف الالال** و لو
 شرب بخور **ظما الف مقصود** ایدر در عطفش و زنی و معنای او زره
 با حوف ظرف مقدار حاصل کلمه سینه منعلق قلبی یا ضمیر متکلم منعلق و منعلق
 از ایدر محلا مرفوع خبر مبتدا و که ظما و در ظما و مکرر موصوفه در تقدیر **ظما**
 شدید در لایکا و افعال متعارفه و در قرین و اما زدیگر ربیع فعل مضارع
 مفرد مذکر غائب در افعال یا بنده و ضمیر مذکر **ظما** را جحد و زدیگر
 یعنی تسکین ایدوب کیدر مزدیگر **در شرف الالال** لامیه یعنی مقدر که
 مفعولیه اضافیه **در شرف** را انک فخی و شیک سکونید برشته صورت
 مثلا انجیر و امرو و صورتی کبی **در شرف** لفظ مرفوع بسبغیه فافیدر
 رشتی سر بندید بیانه ایلین رسته رشتی فرق ایلین ایتمش و لواوات
 و اصل لا یکا دسبغه منقل شرب فعل ماضی نفس متکلم و حده در علم یا بنده
 بخور جمع مکرر در کد و دیگر در حصول بیت قلمیده بر عظیم و شدید عطفش
 یعنی شسته لک حاصل را آتی سویند و در ب از ال ایلمکه یعنی کسرا ایلمکه قریب
 اولما را حاصل اول عطفش بنده کیدر مکن دکل صافی صوی سوره
 سوره ایلمکه صافی دینه و کیدر ایلمکه عطفش کسرا ایلمکه رشتی تبیین ایلمکه
 زیر استوی سوره سوره ایلمکه صوی سوره ایلمکه فیدر اغذرنه که شرب
 مشکده و ارد که **در شرف** انفع دیو یعنی سوره سوره ایلمکه عطفش کی رشتی
 کسرا ایدر دیگر **فقطه** خرم آن فرخنده طالع را که چشم بر چنین روی
 او فند بر با مباد **خرم** حایمجه نک و تمیل و را بهمل یک فخر و شدید

رو سحی

کسرا و بقی شش و یکدیگر گاه فرح فانک فخی و رانک کسرا صفت مشبهه
 معاشقه مستعمله و گاه نزه بنه اول منوال او زره یعنی آراسته
 و باک معشانه فرخنده فانک و خانک فخره لریله مبارک و یکدیگر طالع
 و منف تر کیدر خرم سا و معشانه اولد و فی تقدیر چه را حرف زالی اولد
 اما مضارع مضرب متکلم اوس را حرف تخصیص اولد که حرف رابط
 صفت چشم مخرج ثانیه میروند در تقدیری چشمش در ضرورت و زنی
 ایچون حذف و ایصال اولد **چشمک** میمی ضرورت و زنی ایچون تلفظ
 اولتار و پیش از لک سولیمش را و فند و اولد و دوشه و یکدیگر با مباد و بنده
 صباح معشانه در حصول بیت سعادت و سرور اول مبارک و قولنو
 طالع کیمه کیدر که انک چشمی و بخلین رویه و سر هر صباح یعنی
 دولت و سرور هر صباح بوزنی کونکد و یوزینه بقا کیدر **مستی**
 بیدار کرد و نیم شب **مستی** ساقی روز محشر با مباد **مستی** می لامیه
 در بیدار با غریب کسریله او یاتق و یکدیگر نیم شب اضافت و معشانه
 نصف اللیلده و یکدیگر **مستی** ساقیده لامیه در روز محشر و بیدار
 ایرنه و یکدیگر حصول بیت شرب ایلمکه مستی یعنی خمر و سر خوش اولد
 اللیلده بیدار اولور یعنی شرب را اولور و سر خوش لفظه آیلور اما ساقیده
 مستی محشر کوننده طالع که یعنی محشر کونیک صباحی آیلور **حکایت**
 سالی سلطان محمود خوارزمشاه با خطای برادر مصلحتی صلح اختیار کرد
 بجامع کاشغر و آمدیم ببری دیدیم در خوبی بغایت اعتدال و بهمان
 جمال چنانکه در مثال او گفته اند سالی با حوف وحدت محمود خوارزمشاه
 بیانیه در بهاول سلطان محمود در که طالع کونیکه بخار به ایدوب انده شنه ایدر

روان سعد علی
رو سحر و سر

با حرف مع خطا و نه مضاف محذوف در ملک خطا دیگر در اول زمانه
 خطا و خستن کافرستانه ایدر خطا فتح حاله در کس خاله خطا در
 برای مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچونه دیگر بوقلام جواب سوال
 مقدر در کانه سوال کلد که اسلام بادشاهی نه ضرورت کافر
 صلح اختیار ایلمک جوابی برار مصلحتی در فتنه بر صلح کردن مفعول
 ادکی و اختیار ثانیستی اول زمانه حضرت سلج سلطان محمود
 استاد بر و مصالحی ایلمش و بوشیجک سیاحتی زمانی ایلمش
 حضرت سلجی خطا بادشاهی ایچیلک طریقیل ارسال ایدر کاسفر
 ترکستانه شهر بیدنه برینک اسبیدر که ملائکه نقش بندیه
 حضرت سعد الدینک شهر بیدر که حضرت مولانا جامینک پیر ارشاد
 و غیر لریک برینی حضرت ملائکه و برینش و برینی رشیای صیاحی
 صنی به قدس انداز و احتم پیری یا حرف و حدیث با حرف ظرف
 غایت عندال و نه نهایت جمال لامیه در در حصول ترکیب برین سلطان
 محمود خوارزمشاه خطا مملکتینک پادشاهی بر مصلحت ایچونه
 صلح اختیار ایدر برینی خطا به ارسال ایدر که ارالینی اصلاح
 ایلمش کاسفر شهر بیک بر اولو جامعی دارد که مشهور عالمدر
 اول شهره واروب فوند فند اول جامعت سیوبنه واروب کبردم
 بر پسر کوروم اول جامعه کوزلکده غایت عندال و نه نهایت
 جماله شویله که ملک مائلنده و پیشدر **نظم** مصلحت همه سوخی
 و دلبری آموخت جفا و ناز و عتاب و سنگرم آموخت مقامیندا
 و ناز و غیر معناد آموخته مفید در غیر منصوب متصل معنانه شوق

بونک کیبی بر لوله ایچینی قتل دیگر مطبوع معنانه و با حرف مصدر
 دلبری یا سیده بویل در آموخت فعل یا نشی مغر و غایب منقرد او کرده
 و دیگر خبر میشد در عتاب مفاعله یا بینک مصدر ثانیستی فایتمو
 آزار ملق معنانه در ستم ستمک کسر یا ظلم معنانه در و کرات
 فاعله در جی معنانه کار دهنه تحق و با حرف مصدر آموخت عین اول
 محصول بیت معنانه سکا جمیعاً شو خلق و دلبر لک او کردند یعنی سکا
 همان بونکر او فوندی جفا دخی ناز دخی ظالمق او کردند حاصلی در
 همان بونکر ایدر و جانزد که بویکی فعل معنانه استغفامی متقین
 اول یعنی همان بونکر می او کردند هیچ بیچاره عتاب فرمت او کردند می
 و بیک اول من آدمی بچنین شکل و خور و قدور و دشمن ندیده ام ملکی
 شیوم از بر آموخت بونده آموخت فعل لازمدر و ابکی سابق
 متعده ایدر یعنی مشکر در لازم مله متعده بینه و دشمن اسم مصدر
 بور ویش معنانه مکر کانه معنانه در حصول بیت سلج حضرت غلام خطا
 غیبه التفات ایدر بپور برین نوع آدمی بوجلین شکل و خوی
 و قدور و دشمن و اسلوب کور مشتمل کانه بونا زوشیوه و پیر
 او کردند برینی آدمیده او لینیجه بریدنه او کردند ریتل و آنده نظم
 برینه رباعی باز املر نظم عجزه عجب متعده فلدر مقدمه و خور مجشری
 در دست همی خواند ضرب زید عمر او کانه المتعده عمر اکفتم ای بر
 حوازم و خطا صلح کردند و زید و عمر و را ایچانه خصومت باقیست
 بخندید و مولدم بر سید کفتم خاک شبر از کف از سخنان سعدی
 چه داری کفتم مقدمه یا نحو لامیه در و زخم شمشیر به انصاف و بویل در

بیشتر جمعا

در تقدیر

تقدیر بر محمود و زکریا در مقدمه و نه مراد متن انموز جدر زکریا خوار
 زام نواچسند بر کو یک اسبدر که کثاف صاحبی اول گوید در ک
 محمود و زکریا زکریا و یک فخر لایه صفت نسبت در می خواند
 او قوروی دیگر در ضربید و عمر ازید عمر در ضربید و کانه المنقذی که
 و متغذی یعنی او در و لش عمر و اولد عمر و زار اادات تخصیص بجهان
 انجلین و یکدر یعنی اولگی کیی خصومت با قیست بو کلام استغفهامی متغذی
 خصومتی با قیسمیر و یکدر مولد اسم مکان در مجلس کیی چه داری نک
 و اردیکدر محمول بر کتب مذکور بر سر که زکریا بر منسوب بخو مقدمه سی
 الله ایدی او قوروی زید عمر و ضربید در حال بود که متغذی و مغزوب
 عمر و اولدی اندم بو ترکیبی استید بجه دیدم ای پسر خو از زام و خطا صلح
 ایلد یوزید و عمر و یکدر خصومتی عین اول با قیسمیر بر سر بسوز و نه کولدی
 مولد سور و در دیدم خاک سیر از دیدر سعد سور لوند نک و اردیدم
قطعه بلیت بخوی یسول مغاضبا علی که بد فی مقابله العز و بلیت
 فعل ماضی مشکم و جده مبتی للمفعول نصر باینک ناقص و او یسند مبتلی
 اولدم و یکدر با حوف منله بلیت به متعلق بخوی نو نک فتحی و حانک سکونیه
 با استبتله اسم منسوب بر تقدیری بحجوب بخوی و یکدر یسول فعل مضارع
 مغر و مذکر غایب نصر باینک اجوف و او یسند جمله و اجوم ایدر و یکدر
 بخوبیه راجع تخنده نمیر جمله فعلیه اعرا بدنه محلا مجرور و صفت بخوبی جار مجرور
 یسول ید و با مغاضبا کلمه سینه متعلق قدر کزید کاف اسد و مثل معکانه محلا
 منصوب مصدر محذوفه صفت در تقدیر یسول صولته مثل صولته صولته
 مقابله العز محمول بلیت بر خوا و قوروی محبوسه مبتلا اولدم که یکا جمله و اجوم

327

ایدر غنفسانک اولدوغی حالده یا خود یکا غنفسا اولدوغی حالده جمله
 و اجوم ایدر زید ک عمر و مقابله سنده جمله و اجومی کیی علی خود ایل بس
رفع را الیه و ایل بنسقیم الرفع من عامل الجبر علی حرف جر مجرور
 علی الیه و ایل اما فتل علی مجرور بله محلا منصوب حاله راسن برفع فاعله
 که بخوبی ضرورت و زنی اچونه مقدم اولد در راسن لفظا منصوب
 مفعول برفع در و نمیرینه بخوبیه راجع در و اجوف ابتدا ایل حوف استغها
 بنسقیم فعل مضارع مغر و مذکر غایب در استغفال یا بندم الرفع لفظا
 مرفوع فاعله بر اذاف اسم اعرا بدنه اولان رفعد را بهام طرفیله من
 حوف و بنسقیم به متعلق عامل جر اسم فاعلک مفعولیه اضافیه
 بو مصلح استغفهام الکا ر طرفیله واقعده ایها م لطیفی مشتمل
 محمول بلیت یعنی مذکور بخور یوز و کرده باشینی فالدر من انکین جلیج
 حال یعنی کیم به اعتبار و التفات ایلر بلکه اکا برانه نکیر و ناز و شیوه
 ایلر انکین چکرک یعنی سور سیرک و سور و کلیرک کیدر ننه که منکیر اولان
 محمول برک خادید معلوم اولد که اکا برنا سکا انکیر یعنی کیماسلر اوز
 اولور زیرا اوز و نه لباس ای یکه قدر تلمر و اردر اما فقر انک اوزون
 اولما ز قیصه اولور زیرا اوز و نه لباس یچینک و سغلی و اولما ز پس
 ذیل و سغدن و اکا بر لکده کنایه در ننه حضرت شیخ بو سنده بیور بلیت
بنا تخ عیث تم تلج چانه که در حله را باشند دامن کشان
 و عامل جر و نه هر کدر رفع بنسقیم اولور می یعنی رفع عملنی الیمن عوامل
 غیر یدر و جر عملنی الیمن خبری پس جار و نه رفع عملی راست در کل
 بو کلام مصنف جانبدنه بخوی جوان اچونه اعتداز در یعنی انکین

متکبران ناز و شهبه اید بوردیده با سبب قلوب کینه با اختیار
والنفقات ایلمد کینه حاصل جابر رافع اولماز یعنی با نیت فرو
و گفت غالب اشعار او درین زمین بزبان فارسیست اگر بگوی
بفهم نزد دیگر باشد کلم الناس علی قدر عقولهم گفتیم بخت بونده بار
مفلسه درو یا خوف و صحت بر باره دیگر با خوف صلا اندیشه بونده فکر
فرو رفت باتدی و طالای مفلسه در زیر رفت فرو ایلمد مستعمل اولده
بو معنای متضمن اولور غالب اشعار او لامیه در غالب بونده اکثر مفلسه
درین زمین بوردیده یعنی دیار کاشغره اگر بگوی یعنی بجای بفهم با خوف صلا
فعل امر مود مذکر مخاطب تعجب بایندن سوبله دیگر الناس لفظ منصوب
مفعولید علی خوف و کلمه متعلق قدر مفعول مصدر که فاعلیه اضافتید و مبره
انصاف لامیه در محمول ترکیب بن بوا یکی عربی بیتی او قویچه بر باره فکر
طالور و دیدر سدیدن اکثر و غالب اشعار بر بود باره زبان فارسیله در اگر
فارسی شعرینی او فوسک فهم بفین رف اولور در نته که حضرت محمد صلی الله
علیه وسلم پیوستن ناسم یعنی خلفه عقلی مقدار نیجه سوبله یعنی اکثر
سوز سوبله دیگر بونده دیدم **منقول** طبع ترا تا هوس خوشه صورت
عقل از دل ما خوشه طبع تو لامیه و را ادا ت تخصیص تا خوف ابتدا در زبان
منذ کبیر عربیده هوس کوه مصدر که مفعول اضافتید صورت محمول
دل ما لامیه خوشه بر آب علم مفعول لا تنه و کلمه و سنی عی مسال فی سینه
ز یاد در و کثر تندن ضبط و احاطه سی حیر امتناعده در و بول عمده اقوال
کلامی نامعده و اختلافات مشایخ نامحدود و پیور و دخی کلام کلام مجازی
اولمغه جانر یعنی حقیقی اولموب ادعای اوله فتامل پس درسی غبار

او قود و غی ایچون صورت عقلیه نخواهد بود و پیشتر مقامه منسوب علت سوز
ایلمد محمول بیت ای جانانه اول زمانه بر و ک سنک طبعک کوه هوس
یعنی طبعک علم کوه هوس اید و ب میل ایده لی بیزم کو کلمه و نه عقل صورت
خواه لدر یعنی کو کلمه و نه عقل را ایل اولدر زیر اسالی خوف و سن اس
نازک مزاج حفظنده و ضبطنده زحمت جگر سنی زیاده آید بفر
لا بعقل اولمشترای دل عشاق برام نو صید ما بیهوشقول و نو باغ
زید ای خوف ندامت در خوف ای جانانه دیگر دل عشاق لامیه و مفعول والندا
پس مناد امر مخدوفه صفت طوالت بر استعمالده ذره و کلمه اگاه و کلمه
با حرف صلا دام تو لامیه صید بونده مصید مفلسه در یعنی مصدر مفعول مفلسه
شکار دیگر بنو با خوف صلا و با حرف مصاحبت باغ و با سیده بوبله در محمول
ای جانانه عشاق که کو کلمه سنک طوالت شکار در یعنی عشاق که کو کلمه
هپ ضبط که آتش سیکیر اسکا مفعول و سن عمر و وزیده یعنی سیر سنکله
مقبذ و سن اختیار له مفعول ثانیه ایهام لطیف وار در تا قبل ندر با امد ادا
که غم سفر معتم شکر کسی از کار و انبیا گفته بود پس که فلان سعید
دیدم که دوان آمد و تطف کرد و برد و اع تاسف خورد که چندین روز چرا گفتی
که منم تا شکر قدم بزرگان را بخدمت میان سنی با امد ادا یعنی مصاحبت
واقع اولان کونک ابر نه سی دیگر و با مطلق ایرت که حرف رابط صفت
سفر مصدر که مفعول اضافتید معتم تعجب بایندن اسم مفعول مقرر
دیگر دیگر کانه دیگر از خوف تبیین گفته بود پس سیر و پیش ایلمد
که بیایه فلان یعنی سنکله و نه مصاحبت ایلمد سید بر دینود دیدم کورم که
بیایه دوان صفت مشبهه در و دیدن بلرک دیگر و تطف ملا بخت

در شرح
۳۲۸

در شرح

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

۱۱۱

مریونیک کینی بر لوله اداست مفعول اولانی را بی تا کید ایدرتا جو و تعلیل نفقه
 عیال لامیه در عیال عینک کسر بله جمع غنیل در عینک فتحی و یا مشدک
 کسر بله فقر دیگر در دانه خفاجه لامیه خفاجه حرامبلدی دیگر خانک فتحی
 جیم معیله بی عامر دیم بر قبیله نک اسبید را یک سیر دیم جمیع مالکی
 اگر بله ایچ شسته قوما و یلد دیگر محصول ترکیب بر خرقه پوشش فقر کاروان
 حکاره بیره یوله اسل اوله رغب بکلر دیم برسی بوفیره نور التونه باغش
 ایدی تا کیم اهل و عیال لینه نفقه ایلمه ناگاه خفاجه حرامبلر کاروانی اور دیم
 قافله بصدیر و جمیع مالکی ایدیلر ایچ شسته قوما و یلدیر باز کاروانی و زادن
 ناله و قغانه ایلمه با شلدیر و یقه قافله فریاد او قوماغه با شلدیر یعنی ایلدیلر
بیت که تضرع کنی و کفر یار و زوزر باز پس نخواهد داد و تضرع تفعل
 باشد نه مصدر و زار یلق ایلمک مفعلنه و زومتدا و نخواهد داد خبر و زجر که
 مفعولی و باز پس اسلنده باز و پس ایدر عطف تفسیر طریقیله مکره کتب
 ایدوب باز پس ویدیلر کیر و مفعلنه پس معتلنه کیر و مکره و بین استعماله
 آگاه و کل ایلمش محصول بیت خطاب عام طریقیله سیور اگر تضرع ایدر سکا
 و اگر فریاد حرامی التونه کیر و بر میسر در مکران درویش که برقرار خودمان
 بود و تغیر در و نیامده گفتیم مکران معلوم تر ایدر دند گفت یلی بر دند و لیکن
 مرا با ان چندان الفتی نبود که بمفارقت ان خسته دل با شتم محصول کتب
 جمیع اهل قافله فریاد و قغانه ایلدیلر الا اول درویش که گفته قرار بر و نیامده
 اوزره قالمش ایدر و آکایم و جهله تغیر کلمش ایدر و بدم مکر اول سکا
 الما و یلد و یلدیر بله ایدر اما بتم آگاه و لقد الفت و مجتم بوق ایدر که انک
 مفارقتی سبیل خسته دل اولام بیت نباید سنن اندر چیز و کس دل

در سوره
الحج

که دل برداشتن کار است مشکل شاید فعل تنی مستقبل کمر و دیگر
 اندر اداست صله چیز است با و عیال زنده و کس است اندر که حرف تعلیل
 کار را با حرف وحدت مشکل کاره میگفتند محصول بیت شسته به و کیمه کول
 بخلق که کمر یعنی ایچ بر شسته تعلق قلبه با سز و کل زرا اندن کو کل فالان
 مشکل است و چیز که است منافات البین سهوا ایلمش گفتیم موافق حال
 ملت است آنچه تو گفتی که مراد از عهد جوانی با جوانی اتفاق محالطت بود و
 مودت بمنابنی که قبله چشم جمال او بودی و سود سه نایده غم وصال
 او محصول ترکیب درویش خالکی بیانه ایدر بیچ بن و دیمش ویدم اول شسته که
 پس سوبلد که بتم عالمه موافقه که بتم جوانلق زماننده بر حواله اتفاق و
 اختلاف و ایدر و صدق مودتم بر مرتبه که کوزمک قبله سی انک جمالی ایدی
 و خن عمرمک سود و سر مایه سی انک و صالی قطعه مکر ملائکه بر آسمان
 و کمر نه بشود بحسن صورت او در زمی نخواهد بود و مکر بونک کینی بر رود زجی
 مفعلنی متضمن اولور و کمره و الا مفعلنه در بشر مصرع ثانییه مرهوند بحسن
 با حرف مصاحبت حسن صورت او افتاد فتلر و لامیه در زمی دیم تونه تا کید صورت
 قافیه ایچو حذف اولمش در برابر م صوغوق مفعلنه درو یا حرف نسبت و تونه
 حرف تا کید نسبت و ارض بارد با طبع اوله عیچون اکا زمین اسم ایلدیلر
 فاحفظ محصول بیت مکر آسمانده ملائکه انک حسن صورتیلر اوله والا بیر نوزنده
 بشر انک حسن صورتیلر اولس و کلد یعنی آگاه مشابه و نظیر مکر فلکده ملک اوله
 بوحشه بیر نوزنده آگاه مشابه بشر او لما زید وستی که حرامست بعد از وصیت
 که ایچ تلفه جو او آدمی نخواهد بود و بدوستی با حرف قسم و یا حرف وصیت یا
 حرف مصدر که حرف رابط صفت و یا حرف بیان حرامست مقدم خبر و محبت مؤخر

در سوره
الحج

که دل

کل روی بیانیته خارجین دیکن او جانی نشه که کل بن دیر لکل ادب اعتراف
 حاصلی سنگدنه و کور لکونه کنایه در الف و نون اداست جمع در صد و
 بندی و بی مزاد اوله فقه بنی مضایف ایدر روین خار و بر لکس بونده
 دیکن و بی لری و بی لری اسطلاحه اکاه و کلل ایملس با حرف تا کنید رست
 را نکل نمیکند بینه دیکلر محصول بیت فرا شینه کل و سر بن صیحا نیجه او
 او یومیا نکل شد که در دیش کینی و تغیر و تبدل احوال جهان کل کینی روینی
 و کور مقبره سی طو پراخی او زده فوجی فوجی دیکلر بینه و مقبره سی
 دیکلر قایلوی بعد از مفارقت او غم کردم و ثبت جرم که بقیه زندگانی
 فرس هوس در نور دم و کور و محال است نکر دم مفارقت او و معذرت
 مغلوبه و با فاعلیه اضافیه ترسم قصه معطله در ثبت ده قصه معطله
 جرم بونده اسم مفعول معطله در یعنی ثبت مجزوم و مقرر دیکلر که حرف
 بیانیته بقیه زندگانی لامیه و یا حرف مصدر فرس هوس بیانیته در و تا کنید
 نور دم فعل مضارع منکاتم و صده دورم و دیو شورم یعنی هوا و نسوی ترک
 ایدم دیکلر که و محال است لامیه در محاراجی است چوره سنده دیکلر نکر دم
 فعل نفی مستقبل جکر نمیم دیکلر محصول ترکیب مذکور جانانیک مفارقت
 و وفاتند یا مکره غم ایدم و ثبت جرم که عمر مکه و جانانیک بقیه سنده
 ما دام که زنده ایم فرس هوا و هوسی دورم یعنی ترک هوا و هوس ایدم
 و محال است و مصاحبت اطرافنده و چوره سنده جکر نمیم یعنی بیدار بیدار
 و لیر سویم دیکلر حاصل عزلت و خلوت اختیار ایدم **قطعه** سودور
 یا نیک بودی که نبود در بیم موج بخت کل خوش بدر گزینی شوش خا
 سودور یا لامیه بود یا حرف حکایه بیم موج لامیه بخت کل مصدر مغلوبه

انسانیت در بر آمده بود و ایدر با حکایه اید و ضرورت و در بخت
 حذف اولد زبستی با حرف حکایه بوق ایملس و دکل ایملس و دیکلر
 شوش خار مصدر ک فاعلیه اضافیه ترسم محصول بیت در یا نیک فاعلیه سی
 اولور در اگر موج فوقی اولما بیدر ملک صحنه خوش ایدر و با نکل
 اولور در اگر دیکن ز جملی اولماسی اولماس یعنی کور لکله مصاحبت و
 محال است لطیف ایدر اگر بجز انی و فراق بلاسی اولماس و دوش جرم
 طلاس مینا زیدم اندر باغ و صل و دیکلر امرو ز از فراق باری بیجم چوار
 مینا زیدم می ماننی او کنده حکایت حال ماننی اقام ایدر ناز لا نور دم
 دیکلر باغ و صل بیانیته محصول بیت و دوش کچه طلاس کینی وصل با غنچه کور
 نور دم و توانور دم یعنی وصل جانا نکل تفاخر و ناز ایدم لیکن بوی کون
 بارک فراقنده نار کینی بوز بیدر بوی کینورم یعنی اضطراب و بیخود لفظ
 بیلا کینی بوز بیدر و دور بیدر **حکایت** یکی را از ملوک عرب حدیث
 لبلی و مجنون بگفتند و شورش حال او که با کمال فضل و بلاغت سر در بیان
 نهاده است و ز نام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر او و در ملوک
 کردن گرفت که در شوق انسان چه خلل ویدی که خوی حیوانی گرفت و ترک شیر
 آدمی گفتی مجنون بتا لید و گفت بر سبه عرب بگورند لبلی مجنون قصه
 سولید بر شورش اسم مصدر در فارش شورش معطله یعنی اختلا
 حاله اضافت مصدر ک فاعلیه اضافیه ترسم محصول بیت در یا نیک فاعلیه سی
 بیانیته با حرف مصاحبت کمال فضل مصدر ک فاعلیه اضافیه ترسم بلاغت
 فصله مخطوف سر نهاده نکل مفعول صریح و در بیان غیر صریح اختیار
 بیانیته بفرموده فاعلی ملک عرب و شین ضمیر مجنون را جعد و معناد

در حرف صله در نام صحیح

آورده و در ملاقاتش شمیری چنانچه را جعد که حرف تعلیل
 شرف انسانیت که حرف تعلیل خوی حیوان بیانیته ترک عیش
 معصوم که مفعول است انما فیه آدمی به انصاف لامینه گفتنی ترک
 لغتیه مستعمل و لایق که در مفسله در مجنون بوسوزنی بسجده
 ابله زد و در حصول ترکیب غریب پادشاهان در برینه لیلی و مجنون
 قصه سنی سولید بل و مجنون حالیکه قریب غلبه که کمال فضل و بلا
 با سنی بیایانه قومش و زمان اختیار بنی الدن و برش پادشاه
 بیوردی تا کیم مجنون احضار ابله بل و مجنون ملاقات ابله با شلادی
 که شرف انسانیت نه غلب و نقصان کور و ک که حیوان خلق خویش طوطی
 و انسان و بر لکینی ترک ابله که یعنی نوع انسان را با خوب طوطی
 و در ک مجنون ابله و در بیت و زب سدیق لامینه و داد
 الم بر تا یوما فتوحی لی عذر **بیت** حضرت شیخ که بر غزلند در
 پس مؤنث شمیر لور کنده جیب سینه را جعد لیلی به ارجاع مجازید سولید
 معلوم اول که رب بونده نکیر افاده ایدر عذر صدیق دوست دیگر
 نیچ و دست دیگر لام فعلی معروض مذکور غایب لوم ایدر یعنی
 فقید را از آزار لور نوع حرف و قای به و با شمیر منصوب متعلق مفعول حرف
 چرا لامه به متعلق و داد و او که فتیله و دستلق دیگر و شمیر مؤنث مفعول
 بر جیب به را جعد الم بر تا اتمه حرف استفهام لم بر فعل محذوف مطلق مفعول
 مذکور غایب فاعلی خشنده معنی بفر راجع شمیر در و شمیر منصوب متعلق مفعول
 جیب به راجع و زیوما ظرف زمانه ایامند بر کونه دیگر فتوحی جواب استفهام
 آن مقدره منصوب فاعلی نوع نقد برنده فاعلی خشنده جیب به راجع شمیر در

افعال بایند که اوضح بوضوح در لی جار و مجرور نوع به متعلق بنم ایچونه
 یعنی بنم مفعول غیر مرجع در نوع نیک و عذر ریشک شمیر نقد بر منصوب
 مفعول مرجع حصول بیت نیچ دوست بنی لوم و آزار ایدر اول جانا نه نیک
 مجتهد آلی بر کونه کور مدعی تا کیم بنم عذر بنی ابضاح و اظهار ایلیم یعنی
 جانا نه بر کونه کور مشربش بنی آزار ایلیم عذر بنی قبول ایدر دی
 بر غزلک مطلق **بیت** المطلق شمیس باب دار که ام بدرد اقد کلام
 شمس من البانی لا آدری **قطعه** کاش کانا که عیب من جسته و در
 ای دستانه بدیدندی و کانا که حرف بیانه لکینی که حرف رابطه صفت و عیب
 من لامینه و جسته ک مقدم مفعولی رویت بدیدندی مقدم مفعول و در
 کاشکی انکر که کینک مجتهد بنم جیم اسد بل یعنی عسکره سنک بنی تعیب
 ابله برای دستانه یعنی ای کوکل آلی جانا سنک یوزو کی کوره لودی
 نایای نریج در نظرت **بیت** و سنهها بریدند تا حرف تعلیل با حرف مله جای
 نریج لامینه بدل نریج دیگر در نظرت یعنی در صورت مصرع نانی مقام لا
 واقعه بریدند و بریدند رباری حرف حکایه و حصول بیت ای انسان
 کاشکی کاشکی ایدر یوزو کی کور و در تا کیم سنک نظر کرده و حضور کرده
 حیران اولد فلرند کند بلرند و یخبر ایلین نریج برینه اللزین که در حضرت
 یوسفی کورن مصر که خاتون لر کیمی نه که آیت کریمه نیک بیامده کلید ان شانه
 تعالی تا حقیقت معنی صورت دعوی کواهی داد تا حرف تعلیل صفت
 لامینه مراد حسن لیلیا در بر حرف استعلاء صورت دعوی لامینه
 مراد و کواهی عشق و محبت صادق کواهی کاف عجز و تمیل و با
 اصلیه ایلد شاد دیگر طائف مفسله حصول ترکیب کاشکی ای دستانه

334

یوز یکی کوره لودی تا کیم سگ حسن و جمالک بنم و دعوی صدق و حق
 و محتشمه شهداوت و یزدی حضرت یوسف کمال جمال زلیخا نک افرات
 مجتنبه شهداوت و یزدی یکی کبی قال الله تعالی قد لکن الذی یستنی فی
 معلوم ادله و قضا که زلیخا حضرت یوسفی افرات محبت و مودت و شوق
 و انواع جلد لوله و صالینه طالب اولدیم مصرک خانو نکر روحالی
 ایستدیلر و تعیب ایلدیلر که عزیزک خانونی خید کنغانی سینه عاشق
 اولمش و یوسف و قضا کیم زلیخا بونلرک غیبت و مکر لرینی استماع
 ایلدیم بونلرک ریاضینه دعوت ایلدیلر حضرت یوسفی بر جره به بهانه
 ایلدی و بونلرک بونلرک بر خالی مجلس پیدا ایلدی و کلد کده هر رینه بر کسن
 بیجا قله بر نرغ و بر دمر که سوپک سبز کله نرغ بر تابی ند ارنک ایدلم
 و یوسف بونلرک نرغ صوبار کن یوسف جیفی بونلرک جلد ایلدیلر حضرت
 یوسف بونلرک کورنکده کمال و هیئت و حیرت لرند نرغ برینه اللرن
 طوحر ایلر و یوسفک حسننی اکبار و استقام ایلدیلر و دیدیلر حال
 الله یوسف و کلد رالاک ملک کر بعد یعنی مکر و معترف فرشته در دیدیلر اند
 سکره زلیخا و یدر قد لکن الذی یستنی فی ذلک ایلد حضرت یوسفی استاید
 و کن ایلر خانو نکر خا طبر الذی اسم موسولر زلمتن فعل انی جمع موت
 خا طبر در طمن کبی و نون مکسور حرف وقایه و یا ضمیر منصوب متصل
 کنایه رفعلک مفعول مرید رفیه ضمیر یوسف راجع و مضی و مجز و فدر
 افستانه دیکدر مفعول ترکیب ایستنه بودرای خانو نکر اول خید کنغانی که بنی
 لوم ایلد کز انک مجتنبه و اکامفتونه اولد غیبه و اگر بوند ن اول بونک جمال
 با کمالین کور بر برینی معذور طوب لوم ایلر اکنز ملک و اول ایدر کمال

لیلی را مطالعه کند تا بداند که چه صورتیست که موجب چندین فتیله است
 بفرمود طلب کرد و در اجای خوب بگریدند و بدست آوردند و پیش ملک و
 صحن سراج به استند ملک و بیات او نظر کرد شخصی و بدسبه نام ضعیف
 اندام در نظرش خیره آمد کیم ان که کمترین خدام حرم او جمال از پیش بود و
 برینت پیشش مجنون بفرست دریافت و گفت ای ملک از درجه چشم مجنون
 بحال لیلی نظریات کرد و استر شاده او بر تو خلی کند ملک را را ادرات شخص
 و دل در حرف صله تا عرف تعلیل احیا حیکل جمیع در قیله معطله بگریدند فعل نامه
 جمع غائب چکر ندر یعنی اراد بر سراج نصیر سواد قلم کونه دیکدر یعنی رنگ
 کمترین خدام حرم او لامیه در جمال با حرف ظرف و با حرف مصاحبت پیش با کمال
 ایلر و دیکدر بعضی نسخ در پیش واقع مال بر در بریت یا نینه سابق کیدر پیش
 زیاد دیکدر در بجه نصیر در در قیون معطله چشم مجنون اضافت بیانیه در
 و بولامیه با حرف صله جمال لیلی لامیه بابت کرک دیکدر کرد مصدر معطله در
 تعلیل سوما ایدر اولامیه در در تجلی تفعل یا نینه مصدر در ظهور معطله
 ملک کو کلمه کلد بر کمال لیلی مطالعه ایلد تا ایلد که نه صورتی که یوقدر فتیه
 با حذر طلب ایلر سیور در خوب قیالینه و ولاندر یعنی آریوب الکنور و لیلر
 و بادشاک او کنده و قمر سوسنده سراجیک میدانده طوحر و دیلر
 انک بیاننه یعنی شکلیه نظر ایلر فاره بغیر و ضعیف اندام بر شخص کور و لیلی
 لیلی بولیدر نظر بر خیره کلد یعنی خیره کورنوی اول سبب ایلد که حریفیک خوانمیک
 انک کور لکده اندن ایلر و ایدر و زینت و زیور داندن ارتق مجنون ملک لیلی
 خیره کور دکنی فر استند کلام در دیدرای ملک مجنون که کوز بر بجه کندن جمال
 لیلی به یعنی کرک تا کیم انک مشاده سیک حقیقه سکا خلی ایدوب ظاهر لایم

۹۳۳

ترا بر در من رحمت نیاید رفیق من یکی بگذرد باید محمول بیت سکا
 بنم در دمه رحمت کلمه یعنی سن بنی اسیر کلمه سکا بنم رفیق و بارم
 بر نهاده ذکر که در یعنی کنده حاله موافق و مناسب بر اهل درد ذکر که در بالا
 قصه میگویم شب در دزد و دزدیم را بهم خوشتر بود سوز که حرف تعلیل
 با حرف صلح هم از او و دزدیم بر برید محمول بیت بکامیم کسی بر اهل درد ذکر
 تا کیم الکافه در عشق و مودتی کج و کوند ز سولیم زیرا یکی او و دزدی
 بری برید خوشتر که تنها بر یک باشد یعنی کسی در دزدی اهل درد سولیم
 بگر که بری در دزد سولیم **نظم** ما من ذکر الحی میسمع لو سمعت و رقی الحی
 صاحت معنی ما اسم موصوله را که معمله مرفعل ماضی مفرد مذکر غایب
 نظریا بینک مضاعفند مرور ایلدی یعنی کج دیگر جمله فعلیه اعرابه محلی بوق
 صلح سیدر مانک و ما صلح لیل اعرابه محله مرفوع مبتدا من حرف جر اسم
 موصوله اولان ایهامی بیان اید مرتبه متعلق ذکر لفظا مجرور من ایهامی
 اولشدر حمایه و حمی تقدیرا مجرور و مضاف الیه در و حمی حاکم کسری و میکان فیل
 چایر قورسینه دیور و گاه اولور که جانا نه نک منزلیه حمی دیور آهوا اولان حمایه
 طریقیه میسمعی با حرف جر مرتبه متعلق در میسمع میم اولک کسری و سولیم
 و میم نانیست فیل اسم اکت سمع که مراد قول قدر و یا متکلم ضمیر مجرور متعلق
 محلا مجرور مضاف الیه در و حرف شرط سمعت فعل ماضی مفرد مؤنث غایب
 باشد اعرابه محلی بوق فعل شرط و رقی و او که ضمی و آنک سکونید جمع و رقی
 در حمایه و حمایه اولور و غی کیمی طایع گوگر جینی که جمعی کوک زکنده اولور و ایل
 اولور تر کجی کجی دیور و دیشال دیور لفظا مرفوع فاعل سمعت در مضارع
 اولشدر حمایه صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غایب در ضرب باشد فاعل کجی

و رقیه راجع ضمیر جمله فعلیه اعرابه محلی بوق جواب بود و جمله شرط
 و جواب اعرابه محله مرفوع خبر مبتدا در صیغه صوتی قالد مقدر یعنی آواز زله
 چایر مقدر مع ظرفیتی لازم اسم در مضاعف در ضمیر متکلمه چایر و رقیه اعرابه
 محله منصوب حاله صاحت فاعله محمول بیت شول نشنه که بنم قولان غم
 کجی منزل جانا نه ذکر اید یعنی منزل جانا نه بنم سمعید مرور ایلدین خبر اکر
 اول نشنه یعنی اول مذکور و رقی حمایه بیت سیدی بنم سید و فریاد
 اید روی و رقی و سفا و لفظ حمی که منزل جانا نه عبارت از آنی تکرار ظاهر
 ذکر ایلدی استلذا و طریقیه در و الا اضمار مقامی اید رقیه معرفه لک ایل
 اعا و اوله اکثر بود که ثانی عین اول اوله **بیت** تا بعد یا طیبات القاع
 قلن لنا لیلای مشکن ام لیلای من البشر یا مفسر الحلاله قولوا للفقاع
 لست ندر را بقلب الموجع یا حرف نه امعشر میم و لیلای فتنه لیلای و جنگ
 سکونید اسم جمعه رقوم و در هر ط کیمی لفظند مفرد و یوقد و یولک و یلک
 خلا نه انصاف بیانه در خلا نه خانک نمید خلیک جمعه در و سندر و یلک قولوا
 فعل امر جمع مذکر مخاطب سولیم و یلک و یلک للمعافی لام اول حرف جر قولوا
 متعلق و تان حرف تعریف معافی مفاعله باشد اسم مفعول مفرد مذکر
 غایب زما قص یا شیدن تقدیری رجل معافی در یعنی عشق در و یلک
 غایت و سلامت بولش کیم مراد در معلوم اوله که مصراع اول
 معافی نک الفی او زره تمام اولور و فی مصراع ثانیست اولی و ابدا سی
 اولور و یو اسلوب اشعار غریبه جوق و اقدرو یو اسلوب مرهون
 در یو و یونک کیمی اشعار مصرع یا ز یلای بلکه متصل یا ز یلور فاحفظ
 و لا تفعل لست افعال ناقصه و مفرد مذکر مخاطب و کلمه کجی

تدری فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب شرب بایست که نافذند است
 تدری را کلام و بیلور و کلک و دیگر ما اسم مفعول را کذا مضاعف با حرف
 تکرار و با حرف العاق قلب معروف موجه اسم مفعول را افعال بایند
 یعنی مفرد مذکر غائب مثال داوید و جیح و ادک و جیمک فتح لریله اغریه در
 موجه جیمک شنبی شد به ایل قید الین وجود شریف عجب و زنه طبعه مالک امیس
 خواه الله حصول بیت ای دوست زمره سی عشق در دند سلامت و بافته
 اولان کیمه بر سوبلک سن بیلور و کلک که یعنی بکمر سک شول شده که در نو
 کو کلمه در یعنی عشق در دند خبر دار و کل سک دیگر تقدیری حاصل قلب
 الموجه و با ما التصق قلب الموجه دیگر موجه و عینده مکره با اثبات الین
 الشعاع و با املا سنده آگاه و کل ایملش **نظم** تن درستان را نباشد در دین
 بر بهم در دی بگویم در خویش **تن** درست صانع معطله در زیر آتش بوتون
 دیگر الف و نون ادا جمود را حرف تخصیص در دریش لامیه باره آخری و دیگر
 بهم با حرف صدم در در و دوش دیگر در در خویش لامیه در حصول بیت صانع
 اولان کیمه که باره آخری او ما ز یعنی در داو لور پس کنی در دی هم در
 اولان کیمه و نه غیر به دینم گفتن از نبوری حاصل بود با یکی در غم خود
 ناخورد و نبش زنبور ار دیگر غریبه فارسیه منج و بر ایملک غنیمت
 سل نبش بونده آر ایملک سبب حصول بیت آریه و ایملک سنده سوز و کلک
 به فائده در بر کیمه به که عام غم زده آر ایملک سینی نبش اوله یعنی اهل در داو لور
 اهل در در حالینی بیلیم تا ترا حال نباشد همچو ماه حال با ما شد ترا اف
 پیش تا حرف توفیق در ما دام معطله ترا حرف تخصیص حاله
 تنگتر حرف وحدت دین خطا ایملش حال ما لامیه در حصول بیت ما دام

روید در

روید

روید

که شک

که شک حالک بیزم عالم کیسی اولیه بیزم عالم شک فتکده و فضا اوله
 یعنی به فائده حکایه واد و در مسا و در داو لور سوز من با دیگر سبب
 او شک بر دست و من بر حضورش حصول بیت بنم سوز و که از بی غیره
 سبب ایملک یعنی بوسوز که سنده وار غیر به ده واد و در دیکه زبرا نورانک با
 او جنده در دینم باره لی معصومه در حضرت شیخ مذکور ایملک بخون
 جانشین بیور خطاب عام طریق معصوم و فقه و نه حقه در فقه **کات**
 قاضی همدان را حکایت کند که با تعلیم سوزی خوش بود و فعل دلش
 در آنش روزگار بر در طلبش متکلف و پویان و متردد و جو با و در سب
 واقع کو با نه قاضی همدان را لامیه در ادا ات مفعول امام با فنی با رخنده
 باز من همدان آنک و میملک و ذال میملک فتح لریله و بار عجمه بر شهر
 اما آنک فتح و میملک سکون و ذال مهمله ایملک بینه بر فیلک نک اسبید بوبله
 بیور من لیکن مذکور همدان و ذال مهمله ایملک مشهور در فائشک اما فتنده
 همه اثبات الین املا و نه آگاه و کل ایملش با حرف صدم اعتبار و لور سکون
 مست معطله اولور اما حرف مصاحبت اعتبار و لور سبب با فنی خوش اید و کلک
 اولور تعلیم سوز در ایملک وجهه متکلف تعلیم او غلظه و تعلیم او غلی و کلک اولور
 فعل دلش بیاتیه و لامیه در در آنش بونده بر بود تقدیر و نور و کلک
 اصلی بود که بر کیمه بر کیمه به مطیع و منفاد ایملک مراد و ظالیک
 و مظلومک السینی و سربانیجی بر فنی اسمی استعمال کلیمت بر آن تعلیم
 باز و آنش بر اغور لور علی الفور تا ثیر اید بونده استعاره طریق تعلیم
 فائشک کو کلیمه فعل الطلاق ایملش آنش عشقه و شوب بایند یعنی چگونه
 روزگار را با حرف وحدت یعنی بر زمانه متکلف تعلیم بایند اسم فاعله

متحرک متحرک یعنی سر تا ایدر بویان مثلاً هفت مطلق مفعول متحرک
 بویید نه بلکه دیگر بویان حال ملونا لفرقنی به حال ایستاده تر متحرک
 بایند اسم فاعله مترقب متحرک در بعضی او غلامی کوزه دبی ایدر که
 نه حاله و نه کار در دیو نشسته که عاشقک عادیه معلوفیل مقید
 اولی بویان و صفت مشبهه در بویید نه حسن و نه دینار خطا ایستاده
 حاکم و سنگ فخر لایله مقدار متحرک در واقعیه یافت لایله
 بویان و صفت مشبهه در بویید نه گفتن و نه دینار بلیزک ایستاده
 محمول ترکیب قاضی ایدان حکایت ایدر لفرقنی شیخ کوزه
 ایهام ظاهر در بعضی متحرک که ایدان فانیلر نه بر قاضی اوله و یا شیخ
 زماشته اوله قاضی اوله که بر تعلیم سره عاشق و مست ایدر یعنی بویان
 طالب ایدر و آنکه مجتهد فعل اولی آتیده ایدر بر زمانه آنکه طلبنده
 حیرتلی و بوییده ایدر و مترقب و جوینده و مقدار واقعیه سینه و شب
 حالیه نسبت کوینده یعنی جوانی سر کوشته کوره بویان او قورور
 بویان در چشم من آمدان سهی سر و بلند بر بود دلم دوست و دریای
 افکنده در حرف صبر جسم من لایله آمد بونده کیر در کوزه کلکدن
 مراد آئی کور مکر سهی سروه و قد صفت اوله کلمه در پس گاه مقدم
 کلور موصوفه در گاه مؤخر طوغر اسر و دیگر بلند بانک فتح و تمیل
 بوجه دیگر بر بود با حرف تا کیدر در بود آنک فتح و تمیل فعل ماضی
 مؤخر غایب قاید دیگر بونده را ضرورت و زنجیره ساکن او قورور
 دلم ز دست تقدیر دل ز دستم در دریای در حرف صبر افکنده فعل
 ماضی مفرد غایب سیرا قدر دیگر محمول بیت نیم کوز و دوسم اوله اول

او ایستاده
 و سوزد

ریشخند

روبرو
 و سوزد

طوغر

طوغر بلند سر و یعنی اول سر و کیسی سهی قد و بلند قامت بایان
 حاصل منظورم اوله بر بویان و آنچه که کلومی المذنه قاید و یا با غله بر قدر
 یعنی و لیک قدر یعنی بلیزک بایان و حفارت ایدر این دجه شوخ
 بیکدل دل بکند خواهی که بیکدل بکندی و بده بینه و بده شوخ بیانه کینک
 و بده دیگر کند و بده سینه اشارت ایدر پس و بده شوخی مطبوع
 عبارتیله تفسیر ایدر بویان مجبوره صفت ظن ایدر خط ایستاده دل
 بیکدل مفعول صریح و بیکدل غیر صریح خواهی فعل مضارع مفرد محاسب
 معیار شرطی متضمن استرک دیگر که حرف بیان بکس نه بیکدل مفعول
 غیر صریح و دل صریح و بده بیکدل مقدم مفعول و جمله فعلیه جواب شرط
 محمول بیت بونیم گسناخ کوزیم کولک کند عشق و حبه بیکر یعنی کوز کور و کول
 بر اختیار سور پس و بیکر که کیمه بیکر و بر مکر کوز و کی با غله یعنی
 کوز لره با قدر مکر کول سوب بایان و دوشمیه دیگر بیکدل با استقبالینی
 مفهوم او بایانر و سبایل ایدر بیت از یاد تو خافل نتوان کرده بهیم
 سر کوفته مارم نتوانم که بهیم یاد تو مصدر که مفعولیه اخافیدر زرباد
 ذکر متحرک در خافل نتوانم کرد تقدیر نتوانم خافل کرد در کرد مصدر متحرک
 و زربا نتوانم مضارع متضمن بهیم با حرف مصاحبت زربا دیگر
 سر کوفته مارا صلیحه مار سر کوفته ام در اخافت بیانه تقدیر زربا
 سر کوفته و صفت ترکیب ضرورت و زنجیره موصوف تا خبر قبلند نتوانم
 قادر دلم دیگر که حرف بیان بهیم فعل استقبال متکلم صده بود بلام دلم
 دیگر یعنی کمال در دمدن و زبونی بکند حرکت مالک دلم دیگر بعضی شیخه
 بهیم نون تافیه ایدر واقعیه پس سر کوفته نه از بلیزک مراد اوله از بلیزک و دوسم

او ایستاده
 و سوزد

او ایستاده
 و سوزد

خوشتر که دهانها که از وفات او بوی سحاحت می آید پادشاه سخن
 بسلامت گویند و باشد که در نهان صلح جویند اندر مکره قاضی دیدارها
 کاره دیگر که حرف بیانه وفات قلت جیامعنه در سحاحت عطا و احسان
 معنانه در با حرف مصاحبت سلاست شدت معنانه در پادشاه میندا
 و تا بعد خبری محصول ترکیب بزرگ پسر که قلت جیاسند احسان قوفوسی
 کلمه بی بی بود چنانکه معنی ملاجسته دلالت ایدر ایدر پادشاه سوزن ظاهر اخلاص
 یکس سویدر آنا اولور که کیز لین صلح ایستد پس جائز که پسر دخی ظاهر
 خلق باشند سرکشک کویستره آنا تنها سی ملاجست اوزره اول بیت
 انگور نو آورده ترش طعم بود و زرد و دهم مبرکن که سیرین کورده
 انگور نو آورده بیاضیه نو آورده ثرا و انده معنانه در یعنی قورق که غم غدا
 و بر ترش طعم و بخت ترکیب را کشی لذت معنانه در زیرا طعم ملاجست فخر
 لذت دیگر روز با حرف وحدت محصول ترکیب ثرا و انده کنوز کس اوزم
 اکشی لذت اولور بر ایکی اوج کوی صبر ایله که لذت اوله یعنی داد و بیدار بخت
 و پسند قضا با زاهدی چند از عدول که ملازم او بود و نیز زمین خدمت
 بیوسیدن که با جازت سخنی و اریم در خدمت کوییم اگر چه ترک اوست
 و بزرگان گفته اند با حرف صلح پسند قضا لامیه در محل حکم دیگر با زادات
 با کیده تنی یا حرف وحدت چند بیجه دیگر یعنی بر نیجه شخص عدول عینک
 و دالک نمیلد جمع عدل در عادل معنانه بعضی شیخه عدول مزکی و انقدر
 تفصیل باینده اسم معقول یعنی پاک عادل دیگر اسم فاعل طوفان
 بیلر ایملش که حرف رابط صفت ملازم او اسم فاعل معنانه
 زمین خدمت بیاضیه که حرف بیانه با جازت با حرف مصاحبت سخنی

ای

وحدت محصول ترکیب قاضی کین نظم و ترسوز لرینی سویدر کین مکره
 مسند حکم و قضا به کلام بر نیجه کیمه عاد و اللورن که انک ملازم لر ایدی
 تقطیم و تجیل طریقیه زمین خدمتی او بدید یعنی قاضیه تقطیم ایله دیگر پسر
 دارد آجاز نیکو له خدمت مکره سویدر کیم اگر چه ترک اوست و اولور را میشلر
 بیت نه در سخن بخت کورده روست خطا بر برنگان که فتن خطا
 نه حرف تقی روابه مفید و محصول بیت هر سوزد بخت ایملک روا و کلام اولور
 اوزره خطا طوفن خطا در یعنی هر سوزد کلمات ایملک جائز دیگر و اکا اوزره
 قصور طوفن قصور دندراما بکیم آن که سوابق انعام خداوند ملازم هر روز
 سیدگانت معنانه که بیت و احلام نکشد فوجی از حیانت باشد طریقی
 است که پیرامن این طمع نکرد و فرس و لغ در نور در که منصب قضا
 یا بکاهی منصب تا بکنا ای شنج ملوت نکرد ای حریف نیست که در بی
 این که شنید سوابق جمع سابقه در مبتدا انعامه اضافت مفتک سویدر
 اضافت تقدیر انعامات سابقه در و خداوند بیاضیه ملازم خبر مبتدا
 روزگار اضافت اسم فاعلک مفعولیه اضافت تقدیر و بزرگان ملازمه معنانه
 با حرف وحدت که حرف رابط لغت بیت فعل مضارع جمع غائب کور لر
 نوعی یا حرف وحدت طریق صواب بیاضیه پیرامن اطراف این طمع
 انماقی لامیه در کور در فعل تقی استقبال مفرد مخاطب کردید و کاف و جمک
 فخریه دو نمک معنانه کور در و لامیه سکت دیگر فرس و لغ بیاضیه و لغ
 وادک و لامک فخریه لر بر عوس معنانه در حرف تا کید نور در و لامک فخریه
 فعل مضارع مفرد مخاطب دوره سک و دیوشوره سک دیگر که حرف
 تعلیل منصب قضا بیاضیه یا بکاه بونده مرتبه دیگر و با حرف وحدت

محکم دیگر تا حرف تنبیه بکنایه با حرف مصاحبت و با حرف وحدت
 شنیع ملوث اسم مفعول در بولاشق مفعله نکره وانی فعل استیصال
 مفرد مخاطب الجمله که دیگر نکره وانی فعلی نونه برینه مهم باز و ب فعل
 نفی ملوث اید و ب اولا محله ملوثا بالذنب الشنیع و بین فارسی غریب
 ملوث بیلورس حصول ترکیب فاضیه عدول دیگر اما اول سبیل که افتد
 انعامات سابقه سی بنده لک زمانه ملازم مدبر یعنی بر سبک نغمه حاصل
 اولشوز تمام عمر مرده نغمه سی بنده ملازم ادلوب نیز و نغمه
 اولشدر آمدن بوبنده بر مصلحتی که کوره و اعلام ایلیمه رخیا نندن
 بر نوع اولور پس طریق صواب اولور که بوطمحات اطرافنده جگر نمه
 و شدت حرص فرشی و دروب و یوشور سک ز بر آمنت صفت فضا بلند
 اجتر از بر کنه شنیع اول منصب ملوث الجمله سک عربی بود که کوردک
 یعنی غلبه او غلاتی کوردک نه مایند و سوز بود که ایستند که کسکا
 بود در تاسر الکلمات ایلد **مثنوی** یکی که بر آب رویی بسی چه غم دار
 از آب رویی یکی برسی ادا ت ربط ضرورت و زنی ایچونه حذف
 اولش تقدیری برسی که ایستش به ادا ت سلب جو امواب روایه
 یوز صوبه یعنی عرض دیگر و با حرف مصدر برسی یا را سلبه ایلد چون دیگر آب
 روی کسی لامیه لور در حصول بیت برسی که چون یوز سوز که ایلش اول
 نه غم طوتار کیمه نک آب رویند یعنی نه غم و نه پروا سی و اربک
 عرض الکلکند ب نام نیکوی پنجاه سال که یک نام رشتش کند
 پایمال ب سبسی کسی چون مقلند در نیکو پنجاه سال لامیه در که حرف
 بیان نام زشت بیانی و شین نمبر نام نیکو را جعد کند فعل مضارع مفرد

یاد

غائب فاعلی مخنده نام زشته راجع ضمیر و مفعول اولی نام نیکو
 و تانبی پایمال در لغته چیلند را با یونک کیسی بر و ضایع مقلند
 محصول بیت چون واقع اولور الی سلبه کسب اولور تمام نیکو که بر جکین
 اولور پایمال و ضایع اید بر آند و بر سلبه فاضیه بالصبحت باران بکند
 پسند آمد و بر حسن بار و حفظ و فارایش از آفرین کورد و گفت نظر
 عزیزان در مصلحت حال من عین صوابست و سلبه جواب ولیکن
 محصول ترکیب فاضیه صادق یا را نک نفی معنی مقبول کلد و انکر حسن
 را و ندیرینه و حفظ و فاضیه آفرین دید و اندی عزیز لک نظر
 خالده عین صواب و سلبه بی جواب ولیکن **بیت** و لوان حیا بالملام
 بزول **لسمعت** افکا یقتریه عدول و او حرف اید الو حرف شرط
 ان حرف ناصب و واقع حیا خاک که نمیلد لفظ منصوب اسم ان بالملام
 با حرف جر ملام لوم معنای مجرور در بانه جاز مجرور زیل بزول به متعلق
 بزول فعل مضارع مفرد مذکر غائب کید و یکدر جمله فعلیه اعرابیه علامه فروع
 خبر ان در وان اسمیه و خبر بیلد اعرابیه محلی بوق جمله سلبه مقامنده
 و انقدر **لسمعت** فعل و فاعل اعرابیه محلی بوق جواب لور اقدر افکا لفظا
 منصوب مفعول یقتریه فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعل در افتعال باینک خاصر
 بالبدنه و ضمیر مذکر علامه منصوب مفعولی افکر راجع عدول عینک نفی و ال
 میجه نک نمیلد مبالغه جاذبه علامت اید یکی مقلند لفظا مرفوع فاعل یقتریه
 و جمله فعلیه اعرابیه محلی منصوب صفت افکا در یقتریه و عدول و اقدر
 عینک و ال لامیه نک نمیلد دخول و زنی او زره عادل مقلند عدلک
 جمیع در سابقاتی چند از عدوله و مقلند حصول بیت اگر محبت ملامت

و از آنکه از آنکه اولوب کید بر البسته بر کون ایدید ز دم بر بلاغ که آنی غنفل
 و با عدول افزاید یعنی فلانک مجبئی ملامت و از آنکه از آنکه اولوب کید
 و بیو ایدید ز دم بیت ملامت کن مرا چند آن که خواهی که نتوانی شنیدن
 از زنگی سیاهی که حرف تعلیل نتوان شنیدن بومق اولما ز بقی ممکن و کل
 زنگی یا سید قاره جلد مستعمل زنگ دیارینه منسوب دیگر سیاهی
 یا حرف مصدر محمول بیت عدول خطاب ایدوب دیرینی ملامت ایدید بر نقد
 ایستریک فائده سی یوق که بکاتنا اثر ایله زبانه بکی دیم سیاهی یعنی یوق
 کیدر منک اولما ز یعنی بکامحت جانانه ترک ایدید دیگر سیاه غریبه قاره یی
 کیدر مکه سعی ایلمک کیدر این یکفت و ک لار استقص حال او را یکجفت
 و نعمت بر کوان برکت که گفته اند هر که را ز در ترا دوست زور در
 بازو دست کسان را را اداست مفعول متعلقا متذکر کیم بر دیگر
 با حرف صلح شخص تفعل یا بند مصدر در بخش دیگر حاله اضافی مصدر
 مفعولنه در و او به لامیه یعنی حالنی یوقلمه بر یکجفت فعل ماضی مفرد غایب
 حواله و مستلف ایدید دیگر محمول ترکیب فاضی مذکور پیشتر در دیگر متعلقا
 بعضی کیم بر او غلظت که احواله بخشیده حواله ایدید که آنی تخلیص قلبی
 ملازم ایدوب فاضی به مائل ایدید او غلظت یولینه به نهایت و پایانه
 نعمت دو که ز بر ایدید در هر کس که التون ترا ز و سنده در زور
 بازو سنده در بوضرب مثله یعنی هر کس که کمالی جوق اوله شویله که صاحب
 ایدید اولما یوب ترا ز و یله طار متوجه محتاج اوله زور بازو سنده در یعنی هر کس
 ایستریک ال و بر دیگر حاصل مالک و فرزند کنایه در آن بر و نایست
 رکن نوار و در همه عالم کس نوار و دست رکن و نصف ترکیبی در سینه

و سفت و قدرند عیارند محصول ترکیب ماله دار اولانک عیار مذکور
 کیدر اما اول که انک دنیا به ال ایستریک یعنی ماله مالک و کل تمام دنیا به
 کیمه سی یوق قدر یعنی مراد آنکه ظفر یولمه کیمه اکامعین اولمز و سنگیر
 اولمز بیت هر که زردید سرفرو و آورد و ز ترا زوی اینین دوست
 هر که یعنی هر کس که حذف و ابصال طریقیه که اسم اولدیر فرد و فرد
 و آنکه بر معنایه در اینجا دیگر را آورد فعل ماضی مفرد مذکر غایب کتوردی
 دیگر یعنی با شین اگر حاصل میل ایدید دیگر ترا ز و اینین این و مر و با
 حرف نسبت و تون خوف تا کید و دوش قول مفصله یعنی ترا ز و قول او زور
 مفصله دین خطایلمش محمول بیت هر کیم کیم التون کور و کاکا با شین
 اگر یعنی به اختیار میل ایدید که در قولی ترا ز و ابه یعنی التون
 ترا ز و یله وزن ایدید کامل اولنج و زنده بر مقدار غیره کلور پس مرانک
 اول حالت سرفرو و آورد و یور شد حاصل التونده بر مرتبه مجاذبه
 وار در که انسانند غیره جماد بیلد اکامیل ایدید انوشروان مجلسنده
 بر کون حکما ایدید صابون غم دنیا در کیمی دیدی که منبیدر و کیمی دیدی که
 کوزل یوزینه با فمقدر بر زهره دیدر باد در جمیع یوقه فاکل اولدی
 دوشبران دیر حقیقته صابون غم التوندر که جمیعاً بولر انگله حاصله جمیع
 حکما بوسوزه سرفرو ایدید یور فاجله شیمی خلوتی میسر شد و هم در ان شب
 شحنة را خبر شد که فاضی همه شب شراب و سرفرو و شراب و سرفرو
 تخفیف و ترغم گفتی فاجله حاصل کلام شیمی و خلوتی بالبر حرف و حد در عیار
 که خلوتی یا سی تنگ اوله فتامل شحنة کسک فتنی و جانک سکونید لغتد تب
 دیگر اما بونده صوابشی مراد در و اداست بلکه حرف بیانه فاضی میثداو

ایستریک

شراب در سر و شاخه در بر حالیه بود بر بونده ایهام طریق بقدر ذکر و شد
 فخر و از تنم خفتنه متعلق و با خوف حکایه و جمله خبر میشد و در همه سبب
 خفتنه و گفتنک نظر فیدر و نرم گفتی به متعلق و از تنم خفتنه
 مفلو و محمول بر کسب حاصل کلام بر کجی جوایزه خلوت میسر اولدی و هم اول
 کجی مو با شیه خبر اولدی که قاضی بنون کجی سراب با شیده یعنی سر خوش
 و دلبر سینه سنده و یا سنده تنم و دوق و مفاد و اولوز در و یا او بودادی
 و تر تم و ثنات ایلد سولرد و با سولیدر یعنی ابر لارد و **نظم** امشب
 مکر بوقت نمی خواند این خروس عشاق پس نکرده هنوز از کنار
 و بوس امشب بو کجی مکر کانه بوقت با خوف طرف نمی خواند فعل نمی استقبال
 مفرد غایب او قوما ز یعنی او نمزد دیگر حکایت حال قاضی معشکی احادیث
 نه لفظه خبر دار امشب و نه مفاد و خروس لفظی مفرد و ایدامک
 ضرورت وزن ایچوندر و الا خروسه مقامی ایدر و یا خود جنس خروس
 مراد در عشاق میشد انکر خبر پس با و خریله میزد دیگر اکتفا و عبادت
 پس پس نکرده نیک معنائی چوق امشب و بین چوق خطا امشب نکرده
 ما شیده قسم در امشب دیگر پس اسم مفعول در بین قاضی و بولیت
 معنای این تشخیص و تمیز ایلر امشب هنوز الای دیگر کنار و نه بونده
 مراد در حاصل ایلد و بوس پس اسم مصدر در او نیمه معنائی محمول است
 بو کجی کانه و فتنه او نمزد بو خروس زیر عشاق هنوز اکتفا ایلر امشب
 و بوسد یعنی دلبر را و بوم و فوجیه و بوم با مشی بعضی سخته و بوزند
 و بوقافیه در بیت و افق اولمش بویه رخسار بار و نرم کسوی تابدار
 چون کوم عجاج در خم چو کانه آبوس رخسار بار لایمه در خوف طرف خم

در سراج حسنا

در سراج

در سراج

در سراج

ناید در لایمه و بیانیه در تابدار و وصف ترکیب ز تاب بونده اسدور
 بولکم معنائی و دار و در بوند و طو توجی دیگر ز تاب بونده تا فتن و دن
 مستفاد و بین بونده تاب و توانی بون امشب چون ادا شیه کوم عجاج
 بیانیه کوم عجاج علی قیل کومی خم چو کانه آبوس لایمه و بیانیه و چو کانه
 جیم دکاف عجمیده اوجی اگر کجی عصاره که اکثر با لمر یعنی کشتن استمال ایدر
 و آت اوزنده آنکه طوب چلر حجم سنا سیدری جیرید او بولیت بره آت اوینار
 تعزیر ایدر و بولجان دیرر سادک و لامک فخر بولیت آبوس بانک
 سکوئیل آب ایلد نوسد مکرید آب سو و نوس سین مملک ایلد بولیت
 مستفاد ر شین مجرایله و تحریف ایلین قوم هند در بر آبوس لایمه
 انکر سین او قور و بولوا قاج هندک بولیت که هند در با سنده و زمانه یا مملک
 قرار و نامی آبوس او نور فاحفظ محمول بیت بارک رخسار یعنی بولیت
 کسوی ناید ارک بولکمده قیل کومکن طوب کسیدر آبوسدن چو کانه بولیت
 شیه جاصدر مذکور بیت قاضی قصه سینه مناکبتی بوقدر لیکن شرح
 ایلد کومچون سراج ایلدک یکدم که چشم فتنه خفتنه زینهار
 بیدار باش تا نزد و عمر در فوس چشم فتنه لایمه در مجازا
 خفتنه اصلی خفتنه است در ضرورت وزن ایچون خفتنه ایتصال
 اولد بونده او بوش دیگر زینهار یا لایله ادا شیه بیدار
 اسدور او یانق معنائی باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول
 دیگر تا خوف تعلیل زود فعل نفی مستقبل مفرد غایب عمر قاضی در خوف
 سله فوس اسدور خفتنه بونده حیف معنائی محمول است بر دم
 فتنه کونی او بوشد یعنی بر دم که عالم اخبار و نه خالید زینهار صافن

بیدار اول و بقوی ترک ایلد تا کیم عمر تا زمین جیفه کیمیمه یعنی ضایع بر مرد
 اولیمه تاشنوی مسجد آذینه بانک صبح بار زور سرار اتانک غریب
 کوسر تا حرف نوقت در مادام مغفله و شنور فعل نفی مستقبل مغرور
 مخاطب مادام که ایستیمه سکندر مسجد آذینه جمعه مسجد دیگر در آذینه
 دالله و دالله جمعه کونینه در لرد الله مشهور در اما دالله میر حسین معاینه
 آذینه معاینه معلوم در بانک صبح اذان ایضا فست لایمه در با حوت
 در سوای اتانک لایمه در غریب کوسر لایمه در غریب او ازل اغلغله بونده فریاد
 و فغان مراد در کوسر سابقا مفضل بیان اولدله حصول بیت مادام که مسجد
 جمعه دینه صباح اوانشی ایستیمه سکندر و یا اتانک سر اینک فبوسدن کوسر
 ناله و فغانی لب از لب حوشم غور ایلدی بوده برداشتن بگفتن بیهوده
 خردس لب برداشتنک مفعول ضربی و از لب غیر ضربی چو چشمه افشانه
 و خردس لایمه ایلد فعل وزنی اوزره صفت مشبهه در احمق مغفله و یا حرف
 مصدر و مبتدا بود بانک نمی و و او که فحیده فعل مضارع مغرور غایب خبر مبتدا
 ایلد ایلد اولور دیگر در خا زور که ادات زمانیه اولدله برداشتن بود فاعله
 بگفتن یا حرف مضاجت برداشته متعلق بعضی شخه بگفتن برینه بگفته
 واقدر سوز مناسنه بیهوده به افشانه بیانیه و خردس لایمه از لب برینه
 بر لب یاز ایلد مضایه و اصل و کلله ایش محمول بیت بوبیت بیت اولدله مشطبه
 لبی یعنی عاشق لبی چشم خردس کینی فیزل و صافی اولدله معشوق لبی
 قاله رمن خردس و فتنه او تمسید ایلد اولور و یا ایلدله عاقلی
 زلیده خردس او تمسید صباح دیو جانانه تفاسیده فراغت ایلد
 ایلدله قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان در آمد و گفت که خبر و نایابی

و سدر
 و سدر

داری که بزرگ سودان بر نو دق گرفته ایلد که حقی گفته اند تا مکر این
 آتش فتنه که هنوز اندکست باب تدبیر فروش انیم مبادا که فر و چون
 بالا کبر و عالمی را فرا گیر و قاضی تبسم در ونگه کرد و گفت که رابعه مقبول
 و قول خیر فعل امر مغرور مخاطب قانع دیگر خبر بیدنه خاصین دینه دیگر
 ایلد تا حرف نوقت بار دار ایلد و ایلدی فوت و قدرنگ اولدله قی کر
 فعل امر مغرور مخاطب قاج دیگر خبر بیدنه کرختن دن و بیدر بگفتن قاجم
 که حرف تعلیل دق عمر و نیمه دیگر و یا حرف و صحت و یا تنکیر بل حرف انراب
 حقی یا حرف و صحت تا حرف تعلیل مگر حرف نفی آتش فتنه بیانیه در که حرف بیانیه
 هنوز آتانه دیگر یا حرف مضاجت آب تدبیر بیانیه و یا حرف و صحت و یا حرف
 تنکیر و حرف تاکید تا نیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در سونیدرم دیگر که نقطه
 مشترک در آتش سونیدرم مکتبه برشته و نصب ایلد یعنی بر صلیحت اوزره بر
 و بیکم بیننده مبادا فعل نهی مغرور مخاطب و لمیه دیگر و عامر او در که حرف بیانیه
 فلان یارین چون حرف تعلیل بالا ادر قناع گیر و علو یا یعنی قانع دیگر قاعلی آتش
 فتنه در عالمی یا حرف تنکیر در ادرات مفعول قاضی مبتدا تبسم یا حرف مضاجت
 نگه کرد متعلق تبسم تفعل باینک مصدر بزرگوس و ایلد دیگر در حرف
 سدر و او نمیری قبوله ایچره و کینه راجع در نگه کرد و تنکیر ایلدی دیگر در حصول
 قاضی بو حالته اید یعنی سرکدوس و کنار داید که متعلق بیدنه بر بسی
 ایچیری گیردی و دیدر قانع و یا ایچره اولدله قاج یعنی یا ایچره تحمل ایدوب قادر
 اولدله قاج زبر احسود در سنگ اوزر بیکه دق و عیش یعنی عمر ایلدله
 حق سونیدرم ناله اولد که بوا آتش فتنه هنوز که از اچقدیر بیدیر سونیدرم
 و زرا و لمیا یارین چونکه مرتفع اولوب تالقه عام عالمی احاطه ایلد قاضی سدر

و سدر
 و سدر

و سدر
 و سدر

بفتح بر و نه بشاب و است بحال و بین معنای و سوار از این و
 هر یکه بینی ایلتک علی و بین معنای هر یکه و بر و فعل مضارع
 در بر و نه و پس از موقوف سو یا سوار شدیم که سحر گاهی ملک بانی
 چند از خاصه بر بالین قاضی رسید شمع را دید اسناد و شاه شد
 وی رکنه و فتح شکسته و قاضی در خواب استی به جوار ملک استی
 با طعنه سیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب بر آمد قاضی دریافت که
 حال چیست گفت از که ام جانب بر آمد گفت از جانب مشرق گفت که
 که هنوز در توبه باز است حکم این حدیث که لا یعلق باب التوبه علی
 العباد حتی تطلع الشمس من مغربها و گفت استغفر الله و انوب الیه
 سحر گاهی ایرنه سحر و قاضی ملک پادشاه با جوف مصاحبت تنی با حرف
 بر تنی شکر و بگرد بر حرف صلی بالین قاضی لامیه یا صمد و غی و جینه یعنی بانی
 او جینه اسناد و اسناد تخفیف باله لیل و شمس و یکدیگر قاضی شد
 اسم مفعول و بین فاعلی مفعول و فرق ایله ایست و قاضی مبتدا و جواب
 مستی ستم و او بخو سنده خبر مبتدا و ربه خبر از ملک استی خبر مبتدا
 یافت اکلدر در توبه لامیه و مجاز اجرت سخی که یخ از ملک استی بد کرد
 سکره دریافت بیور و غی نزد و خالی دکلدر فنامل باز بونده آچقد
 مفتوح مقلنه حکم این حدیث با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در حکم بوند
 سند و جت مقلنه در که حرف بیانه لا یعلق فعل مضارع نفی استقبال معز
 مذکر غائب مبتی للمفعول لا یجعل معلقا و یکدیگر باب التوبه فاعلی لا یعلق و لا
 مجاز اعلی العباد لا یعلق به متعلق حتی تطلع ان مقدره ایله منصوبه الی ان
 تطلع و یکدیگر الشمس لفظا مرفوع فاعلی من مغربها تطلع به متعلقه استغفر

در این حدیث
 در سوار
 در این حدیث

در سوار

فعل

فعل مضارع متکلم و مرده الله لفظا منصوب مفعول و انوب استغفر به
 فعل مضارع متکلم و مرده در نصر یا شک اجوف و او یسند الله انوب به
 متعلق حصول کرب ایستادم که اول صباح و فتند و پادشاه خواستند بر چه
 شخصه فاشینک باشی او جینه ایریلدر یعنی کلد ر سمعی کورد در برینه
 طور ب بنار و دیر مجلس کنار بنده او نورش و باد و کلمش و قدح شمس
 یعنی بوندری بویله کورد و قاضی مستلک او بخو سنده و ارنق عللند خبر
 ملک الله لفظا سیدار ایله یعنی او بار و در و در فانی که آفتاب طلوع ایله
 قاضی اکلدر که حال ندر و در آفتاب نه جانیده طلوع ایله پادشاه مشرق
 جانیده و در قاضی دیدی اکلدر که توبه قبوسی هنوز آچقد ر بود حدیث شریف
 اسند لایله که توبه قبوسی با غلها رجا و او زره شمس مغرب طلوع ایریلدر
 سکره قاضی دیدی اکلدر خطا و الله مقلنه و مقلنه و مقلنه ایلم و دخی بویله
 نامشروع و نام مفعول ایستایسایم خدایه توبه و رجوع ایلم یعنی جمیع نامشروع
 ایستاد و شبیه گیر و فرات ایلم **فصل** این دو چیزم بر کنه انکیخته
 بخت تا فرجام و عقل تا تمام چیزم بیم معناد کنه مقید و انکیخته فعل فاعلی
 جمع غائب اعز الیلدر یعنی فیندر و یلدر یکدیگر بخت تا فرجام بیانیه تا حرف و جیف
 تنی فرجام تا یک فنجیل ایستایسایم عاقبت کار مقلنه حصول بیت قاضی توبه
 و استغفار ایلم که سکره بویله بیکل اعتدال ایلم که بویله کنه بنی کنه
 بر سیه عاقبت یعنی ابر و ناقص طالع و بر سیده تا تمام و ناقص عقلم مصرع لانی
 مصرع اولی بیان ایله حاصل طالع و عقل که مقصور بر بر بنی معصیه اخرا و اخلا
 که گرفتارم کنی مستوحیم و بختی عفو هنر انتقام مستوجب استغفار
 بایند اسم فاعل مسخ مقلنه با حرف تا یکد بختی فعل مضارع مفعول فاعلی

شرط واقعه را با غلظت سک و دیگر عفو باشد بهتر خبر از انتقام بهتر و متقاضی طلب
 استسمیه جواب شرط حصول بیت اگر بنی بوم چون مواخذ ایدوب گرفتار عفو
 و عذاب ایدوب سک لائق و مستحقم اگر چه حق مستقبله متصف او بکتابی
 و جرمی با غلظت سک بهر حال عفو و غفران انتقام ایدوب عفویت با مکتون
 بکر که ملک گفت توبه درین حالت که بر هلاک خود اندک با فنی سودمند و قال
 الله قلتم بک یثقیهم ایما هم لما را و با نسنا با فنی فعل ماضی معز و طالب
 سودر یا حرف تنکیر یا و حدث و یبذل فکر سوسو بلسلر یا جواب شرط داخل
 اولان فارلم بکلا علی بکونه ایدوب لم جائزه داخل الفاعله التفاضل استنیز اولان
 و آوون و لئونه و آو حذف اولندی جواز طریقید لزوما و کل ینفع فعل مضارع
 مؤو مذکر غائب هم ضمیر منصوب متکمل مفعول ایما لفظا مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور
 متکمل مضارع الی الله و قنادیکه را و فعل ماضی جمع مذکر غائب مرفوع الغائب مفعول
 اللام و او ضمیر سابقه مذکر کفار را جعد را بلس لفظا منصوب مفعول تا حلال
 مجرور مضاف الیه بید حصول ترکیب پادشاه و پدر بوجالنده توبه که کند هلاک
 مطلق اولد که فائده و پر مزشته که خدا پیور مشرکله ایما کنور ملک انتفع و پر مز
 و قنادیکه شدت خدا بجزی کور و پلسر یعنی ایما یا بس و خوف مقبول و کله سنده
 ای قاضی هلاک او لا جفک بیلد که توبه و استغفار ایدوب سک **فصله** هم سود
 از روی آنکه توبه کرده که بتوان کند انداخت بر کاخ و زور یا حرف مضارع
 حرف بیان شوائف فعل نفی استقبال معز و طالب لفظا مشهور در فارسیه
 و ترکیب او قرع و پر لکاخ کاف غریبه قصور کوشک معکونه حصول بیت او غریقه
 نه فائده اول وقت توبه ایما که کوشک او زره کند آغوشه فار و ایدوب سک یعنی
 قصه جیغانه عدم قد نکند خبر سوز لفته توبه نه فائده ایما که ایما سنده ارفاقی

ریسر در
 وسیع

عفو

عفو توبه خلاص او لمبا جفک بیلور سک که توبه ایدوب سک بلند از میوه
 کو کونا کن دست که کونه خود ندارد دست بر شاخ بلند کونا که مقدم مفعول
 از میوه کونا که متعلقه بر مخاطب خبر ایدوب سک خطاب ایدوب کور کونا
 بلند سوبله کوبوند اوات تا کید و بین زالد سوبلش دست کونا مفعول
 اول صریح و کونا تانیسی و از میوه غیر صریح که حرف تعلیل کونا مبتدا خود
 اوات تا کید ندارد و فعل نفی مستقبل معز و طالب فاعلی خشنه کونا به راجع ضمیر
 دست مفعول صریح و بر شاخ غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدا و حصول بیت بلند
 اولان کیم بر سوبله ایما طلب مجرور که الکی میوه و کونا ایل یعنی قبضه ایل
 حاصلی که کونا از انمه میوه به یعنی به تفسیه بلند فائده لازم کونا قد اولان
 و کل زبر کونا فائت خود داله و بودا فاعلی ال طو نماز یعنی ال بر بند بر کونا
 قبضه لازم اول ترا با وجود چنین منکر که ظاهر خلاص صورت بلند و این گفت
 و مولا عفویت و در و را و جتند گفت مرا در خدمت سلطان یک سخن نیست
 ملک بر سید آن چیست گفت منکر را با حرف و حدث که حرف رابط صف خلاص
 ترا قریبه سبله خلاص توفیق برنده در دست در صورت مبتدا خبری محو
 و مشهور و کل دیگر موقوفان عفویت لامیه مولا فی جمله و نه اعم طو نماز کونا
 در حرف صله و ضمیر قاضیه راجعه را و جتند یا پشد یزدیکه را و جتند و بر کونا
 یازان و فاعلی پادشاهی طو نماز غریب مطالعه سی و ارا میس گفت قاضی
 مرا نیم دیگر حصول ترکیب کونا بوجلیس بر نامس و ایدوب سک وجود یزدیکه
 ظاهر اولد خلاص صورت بفاضا یعنی خلاص ایدوب سک معقول و کله پادشاه
 بوسوز بر سوبله و ایدوب سک مولا کونا یعنی خلاص و ایدوب سک یا پشد یزدیکه
 و بر نیم بر سوزم پادشاه خدمتده با قید یعنی بر سوزم و ایدی و ایدوب سک

۴
 ۳۹۲

ریسر در

ریسر در

ریسر در

پادشاه موردی که اول در قاضی و بدین **فصله** باستانین ملای که بر من
 افشانی طمع مدار که از دامت بدارم دست **فصله** و با خود مصاحبت
 سستی منتظم طمع مدار متعلق استین ملال بیانی و با خود و مدت
 و با خود تنگ حرف مصدر و بین بکشتن سوبلش که حرف رابطه صفت است
 فعل مضارع مفرد مخاطب سبک سبک او امانده کنایه در قطع مدار که مفعول
 صریح و باستانین غیر صریح مدار فعل نهی مفرد مخاطب دار بدین طوتمه دیگر
 که حرف بیانی از دامت بدارم مفعول غیر صریح و دست صریح مفعول بیت
 بر ملال استینی بسبیل و یا ملال استینی بسبیل که نیم از ریمه سبک سبک
 یعنی که بند اغراض ایدر سبک طمع سوخته یعنی امید ایچمه که دانسته الم لوم
 یعنی انگدن الم حکم اگر خلاص محال است ازین کنه که مر است بدان کرم که بود
 امید واری است بدان با حرف سبک که حرف رابطه صفت امید واری با حرف
 مصدر محمول بیت اگر خلاص محال است یعنی قور تلمی ممکن و کل است بونگاه
 که بنمدر یعنی بنده اولان کنایه خلاص جائز و کل است اول کرم که سبک
 و در امید لیلک و ارد یعنی کرم و لطف که امید و ارم اند از جای قطع نیم
 ملک گفت این لطیفه بدیع آورد و این نکته غریب گفتی ولیکن محال تعلقت
 و خلاف شمع که تو امروز فصل و بلاغت از چنگ عقوبت من بر اند
 می بینم که ترا از قلعه شیب اندازم نادگران غیرت کبر ند گفت از خدو ندر
 جهان پرورد و نعمت این خاندانم و نه تنها من این کنه کرم ام دیگر انداز
 تا من عبرت کبرم ملک را ازین سخن خنده آمد و بعد از سر خطای او
 در گذشت و منعته را که اشارت بکشتن او کرده بودند گفت
 ملک و بدین لطیفه آورد و بیک مفعول اولی و بدین نایب باجم غریب دیگر

رسمه

رسمه

و نکته گفتی نک مفعول اولی و غریب نایب غریب معشانه در لطیفه باجم
 و نکته غریبه مصاف ایدم عجب نه ملا حظله ایدم از اول چنگ عقوبت بیانی
 و منه انصافت لایمه در با حرف سبک و شیب شیب خفیف لفظه سبک
 شیبندن خفیف اولی و غریب کنایه اشغال و انت و انتش منارنده مستعمل لفظه
 گاه اولی که اتباع و مراد وجه لفظه غیب لفظی بود که عطف ایدوب شیب و
 ویر از غریبه حسن پس و ترکیب و قرن قرن دید کلمه کینی پرورده این خاندانم
 لایمه بود پرورده اسم مفعول در سودا و جهت معشانه در خطایه انصافت
 لایمه در معشت تفعل با بنده اسم فاعله بر کیمه نک زلتی است که در پرور
 و الف و نونه اوات جمعه محمول ترکیب پادشاه و بدین بولطیفه عجب کنه دیگر
 و بونکه غریب سوبلک ولیکن محال خفیه و خلاف تفعل که سنی بود کوفیل
 و بلاغت نیم عقوبتیم بنمدر قور تار یعنی خلاص ایلیه صفت آنی کور و روم که
 قلعه و نه اشغال خنده تمام ناکیم غیر بر غیرت طو تار یعنی آلا لوقاضی بوسوز
 ایشید غریبه و بدی از جهانک پادشاهی بوخاندانک یعنی پرورده سیم و بونکاهی
 یا لک ازین المیمش بنده غیر بی انت ناکیم بن غیرت الام پادشاه بوسوز
 خنده کلمه یعنی کولی و عفو له انک خطاسی سودا سنده کجی و انک مستغفر
 که بونک هلا کنه اشارت ایشید ایدر دیدر بیت هم محال عیب خوشبخت
 طعنه بر عیب دیگران مزید جمالک عیبه منافق اسم فاعله مفعول انصاف
 و خوشبخت لایمه در طعنه با رسم علامت نقله غرضه و معشوقه کینی عیب
 مصدر که مفعول انصاف مزید فعل نهی جمع مخاطب را و رملک و دیگر موصلا
 جمیع کز کند عیب که محال است یعنی هر یک از چه دور و غیب و ارد و اردی
 غیر لک عیب و نه طعنه ایملک حکایت منالو بد جوانی پاکباز و پاکر و بود

در بعد از ناری که حرف بیاند مصراع نانی سعدی باشد از رسم بودن
 عادت و قانونی معتدله در عشق از بونده عاشق معتدله در و با حرف
 مصدر عاشق و دیگر مصراع نالی خبر باشد از که حرف بیاید تا از روبرو
 دیگر روبرو دلیل مراد در بعد از آنکه شخص ابله شک و خوی بود که کند
 زمانه بعد از آن عربی و بلی فصح سواد را در آن زمانه که بینه
 به هر دو لکه جمله در محمول است سعدی عاشق را و در سینه
 بیلور که بعد از آن خبری دلی یعنی اهل بعد از آنکه بلی بیلور
 کیمی سعدی عشق از لوق طریق انجلین ابوبیلور مصراع نانی که معانی
 انجلین بیلور که بعد از آن خبری بیلور یعنی بیلور بعد از آن خبر و در
 اید و کنی بیلور و کیمی عشق از لوق رسم و راهنی و انجلین بیلور
 و این کیمه هیچ شنده بیلور ایستش دلارامی که داری دل در و بند
 و که چشم از همه عالم فرو بند بویست حقیقیه و مجازیه متکلمه دلارام
 وصف ترکیب از امید نده و یکنه که یعنی راحت اولی و با حرف و در
 که حرف رابط صفت دلارام و اریک مقدم مفعولید رطوتار سک
 دیگر و اول نقد تغییر در دل بند که مفعول صریح و در و غیر صریح و ضمیر
 دلارامه را جعد بند فعل امر معروض و محال بعد بندیده نده با غله دیگر و که
 و خن دیگر چشم فرو بند که مفعول صریح و از همه عالم غیر صریح فرو بند
 بوم دیگر محمول است بر دلارام که وار که کلمگی اکا بغله یعنی اکا
 تعلیق ایل و خن کوزگی جمیع عالم نده بوم یعنی اندن خیریه التفات ایل
 اگر ظاهر دلارامه را که باطن مصراع نانی که معانی کیم و در و کلمگی
 چشمی است غله با غله و این معنای کفی بد با غلش اگر لیلی و مجنون

در

350
 350
 350

زنده گشتی حدیث عشق ازین دفتر نوشتنی دفتر دین مراد کتاب
 کلمات در کشتی و نوشتنی باری حرف حکایه در محمول است اگر لیلی ایل
 مجنون زنده او لیدر یعنی صاغ او لیدر عشق فصح کیمی بونابند
 باز از روی یعنی هر بریسی حضرت شیخ بود سوزی شیخی با به شبنم
 که عشق باید **باب ششم در ضعف و بری با طائفه دانشمندان**
 در جامع و عشق کیمی کردم تا که جوانی از در در کت و در میان
 عشق کیمی است که زبان فارسی و انداخت رت بمن کرد و کفتم خبر
 گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت نزع است و بزبان فارسی چیزی
 میگوید و مفهوم ناخوش کرد و اگر بگویم قدم رنج شود مزد یا به باشد که
 و صیتی کند چون بیالینش فرار بیدم این میگفت با حرف مصاحبت
 طائفه دانشمندان بیاتنه طائفه هزاره سی حرف و عدت در دین خطا
 ایستش کیمی با حرف تنگ پیری با حرف و عدت صد و پنجاه ساله بود الی
 باشد و دیگر حالت ترجع لامیه با حرف مصاحبت زبان فارسی بیاتنه چیزی
 با حرف و عدت و او حرف حال مفهوم کالامیه می کرد و اولماز دیگر نمی شود
 معتدله بگویم با حرف مصاحبت قدم رنج شوی رنجی ایل و نعت معتدله و قدم جمعه
 کبر رسک بیاق بود و مکنه کنایه مزد و مکنه فتمید و از آن سکونیل اجوت
 و که او دیگر اما بونک کیمی بر لبه ثواب معتدله در یا به فعل مضارع معروض طبر
 باید نده بولم معتدله یا فتمید و بین خطا ایل بیلر باشد که اول که یعنی موجود
 دیگر و صیتی با حرف و عدت و یا حرف تنگ بیالینش با حرف سید و خند دیگر
 فر احو ف تا کید رسیدم فعل ماضی متکلم و صد و ایشدم دیگر این میگفت کیمی
 بیاتی او قوی محمول ترکیب دانشمندان طائفه سید بخش ایل و در جامع و معتدله

در

در

بنی امیه در ناکاه بر جوان قیود و ایچری کبر و در دوی سیرک اراگون در کیمه وارید
 عجم و بیتی سیلور شیخ ویر که بکالت اشرت ایلدیر قیسی ایشته بوسیلور ویدیلرین دیر
 خیر و جوان دیر بوزاللی یا ایشته و بر پیر حالت نرعه و در فارسی ایلدیر ایشته
 سولر حال بو که بر اکلر و اراکیر کرمه قدم ریخته اولور سیک بیتی زحمت کبر سیک اشراف
 بولور سین مرچور که بر دمیست ایلدیر مباد افوت اوله چونکه بعد و غیبه قیسی یا سبی
 اوچینه بولور دم بولایم بیتی او قوروی **قطع** می چند کفتم بر ارم بکام و برینا
 بکرفت راه نفس و دم نفس یا عرف و جدت چند نیجه دیگر ضرورت و ریخته تقدیم
 و تاخیر قلتمش تقدیری کفتم می چند بر ارم چیقارم دیگر بکام یا عرف صله و اچ
 مصاحبت کامه و یا کامه دیگر کام کاف غریبه بونده ایهام طریقه مذکور و در اول
 و مانع بیننده فنا مل در ریخا و الده کسره و نیمه نقد الف حرف ندایینی عرف ندیم
 بکرفت فعل ناشی مغر و غایب بیتی للمفصل منقلبه طوئله دیگر راه نفس لامیه
 محمول بیت دیدم که بر قیاس نفس را و می کتورم یعنی چیقارم یا خود آفریده کتور
 حاصلی بر قیاس زمانه یا کتور بوب عمر سورم در یخ و جیف که نفس بولی طوئله چیقار
 محال فالما دی حاصلی اجل کله را بر بشد مصرع اولک منقلبه ایتمدم که بر قیاس
 مرا و مله بوقار کتورم و بین ایو کتور منش در ریخا که بر جوان الوان عمر می چند
 خوریم و کفتمش بس بعضی سخته می خورم بودیم و اقدار جوان الوان عمر یا ایلد
 محمول بیت چیقار که ترک و دلو و در لوتعتی سغه سنده یعنی انواع نعیم عمر در نیجه
 نفس سیدک و ایچرک و سیریدک و دیر بر حاصلی نفقه مر قطع ایلدیر خواه بونده طره
 منقلبه و در بین کیچ سید کین سیکر ایتمش معنای این سخن با س میان بعضی
 کفتم تعجب کردند از عمر در از و تا سق خورده او بر حیات دنیا کفتمش چه کونه
 درین حالت کفتم چه گویم محمول ترکیب بوسوزک بولایم بینک منقلبه شام

یوسف

نومنه

نومنه عجمه سولدم تعجب ایلدیر انک او زونیم عمر سندن و حیات دنیا
 تا سق و غصه سید کینه پیر دیدم نیجه سیک بو حالته دیدم و نیم **قطع**
 ندیده که چه سختی می رسد کسی که از دایانش بذر میکشد و در آن ندیده کفتم
 انکار کور منش سیک دیگر که حرف بیانه کسی یا حرف صله و یا عرف و جدت
 که حرف رابط صفت و دایانش نونه ضرورت و ریخته سکن او قونق کونک
 بر طایفه دیگر میکشد کاف معلوم او قونجی کینوت منقلبه و نور ایلدیر و کله
 بیتی طایفه ایلدیر چیقار مقدر حیات اولور اما کاف مفتوح و او قونجی میکشد
 قور بار بر دیگر علی کل حال چیقار مقدر کتابش در دانی یا عرف و جدت محمول
 کور منش سیک که نه شدت و الم ابر سولور بر کیمه یه که دایانش بر دیشنی چیقار
 یعنی بر دیشنی چیقار نیجه نقد الم چکر ندیده اینه سی خطاب ایچوندر و بین یا خطایه
 و حظه نوسلند که اگاه و کل ایتمش قیاس کن که چه حالش بود در آن سخت
 که از وجود عزیزش بر در و دجانی حالش منیری کسیر رجعه و وجود عزیز یا نه
 و شین بنه سابق کیی جان یا فکری محمول بیت قیاس ایلدیر حال نه اولور اول
 ساعته که وجود عزیز ندیم جان چیقار کید یعنی روحی بد ندیم چیقار کیده مصرع
 تا بینک منقلبه که انک عزیز وجود ندیم بر جان طایفه کیده و بین فتنه انسانده
 بر قیاس جان و ارمش کیی کفتمی تصور مرک از خیال بدر کن و دهم را بر طبعیت
 مستور مکر دان که قیلو فانه کفته اند که مزاج اگر چه مستقیم و اعتقاد و بقار
 نشا بد و مرض اگر چه بالای و دلات کلی بر ملاک نکند اگر فرما بر طبعی یا بخواهیم
 معالی کند که به شوی گفت بهر هایت تصور مرک مصدر که منقلبه انفا قید
 مستور غالب دیگر انفعال یا شدن اسم فاعله مکرر فعل نهی مغر
 مخاطب ایلدیر دیگر الف و نونه ادات تعدیه در که عرف تعلیل فیلسوف فاکه

ایچ

ایچ

۳۵۱

و لا شك في ان هذا حكم معتد به في قول اعتماد بقا مندرک
 مفعولیه اضافیه در اادات مله بال قول قبح طبعی با حرف و عدت و اادات
 مفعول تا حرف تعلیل به هات یعنی حال در حصول رکیب پیره دیدم که اولم
 تصور می نماید که از اجایله و وهم و خوفی طبیعتکه غالب الیه در احکما
 و بمشاور و مزاج اگر چه مستقیم و قوی اولور بقایه اعتماد و ایامکه لائق و کل
 و مرض اگر چه بالکل و خوف اولور اما هلاکه کلیت و دالت الیه اگر بیوزر که
 سکار طیب و غوث ایده لم ناکیم سکا معالجه الیه که ایوا اولاسک یعنی
 صیغه لاسکه به هات ویدر یعنی لوم حاله **مثنوی** خواجه در بند نفس
 ایوانست خانه از پای است و برانست خواجه و ز راه و تعظیمی واجب
 اولان از باب دولته مستعمله بوده مطلقا و لکن مراد در بند بوده قید
 و هوس و آزر و معتد به در نفس ایوانست معتد به مفعولیه اضافیه ایوانست
 که همه ایل چار طایفه در عید را که عجمی همه ایل و قوریای است با
 عربک فتحد عمل معتد به در که عجمی است و بر لربا و عجمه اولسینی و
 تجویر ایلین اکثر الیمش و بران غراب دیگر حصول بیت خواجه فقر
 نفسی قید نده در لیکن خانه مکن در خرابد یعنی سن پنچون طیب
 تدارک الیه سکه بنا و وجود فنا به مشرفه و دست بر هم اند طیب طریق
 چون حرف پیدا و فنا و حرف دست زندک مفعول صریح و بر هم غیر
 صریح و طیب فاعلی و ظرفیه اضافیه بیایته در خوف خاچه تدارک و راه
 موهله نک کسر به صفت مشبهه در بنوامش معتد به خوف پیشدک مفعول
 ثانی و او فنا و اوله اکا قید و در حریف یعنی شخص مفعول اولی محمول
 ظرفیه اولان طیب الینی بر برینه اور زنا سف و تغابن ظرفیه اما علامه

جمع
 در

میباشوا و لما از چونکه مرید مرضی بنوامش و دشمنش کوره یعنی حالت
 نرفته قریب و مشرف علی الموت کوره زیرا بیلور که علاج پیرا و لمیوب سعی
 شایع اولور پیر مردی زرنج مینالید پیره زرنج مندلش همی مالیده
 پیر مردی پیر تقدیرنده در بر فوج ارکشی زرنج بر مصاف مقدر و زنجی
 نزع و یکدر می ناکید حکایت حال مانی معتد به در ایگر در و یکدر زرنج
 جان آجیبی سائر آجیلده بکر مز پیره زرنج در ضرورت و زنجون و قریه قائم
 اولد غیبه یا و عدت ترک اولند و بونده فوجه فر و یکدر زرنج و قریه
 فر دانی و متعلقا تنه بر فر اولمق جائز و حنذل اند و یارینده کلو
 بر خوش قوقلی انجدرانی در منده و یاد و ور پیل او نه ایدر لرو آنی کلا بله
 خلط ایدوب دفع صداع ایچونه باشه سور زرنج و دفع حرارت ایچونه اللره
 ایاقله شین ضمیر پیره راجع راجع مانی حکایت حال مانی معتد به او و منق
 و یکدر اما بونده سورنگه معتد به در حصول بیت بر پیر مردی آجیبندن
 ایگر دی و بر پیره زرنج اکا مندل سور نردی چون محیط شد اعتدال مزاج
 نه غریبت اثر کند نه علاج چون حرف تعلیل محیط تفعلیل باشد اسم
 مفعول معتد به و دشمنش و یکدر اما بونده مختل معتد به در اعتدال مزاج
 معتد به فاعلیه اضافیه در حرف نفیدر معناه کنده مقید غریبت برده
 برشته او قویب او فو و یکدر بر لور رفیده و بر لور رانک فنی و قافک سکوئیل
 و فارسیجه افسونه و بر لور علاج مفاعله بابیک ایکنی مصدر یدر زرنجیه معلوف
 غریبت مبتدای اول و انتر نانی و کند خبر نانی خبر بل خبر اول نفیدر غریبت
 اثر نکند و در حصول بیت چونکه اعتدال مزاج مختل اولد یعنی مزاج اعتدال
 در شد اکا نه افسونه تاثیر ایدر نه علاج **حکایت** پیری حکایت کند که در خانه

خواسته بودم و جره بکل آراسته و خلوت با او نشسته و
 دیده و دل در دوستانه شبهای دراز خفتی و بذلهها و لطیفهها
 تابانند که دشت نگردد و موافقت پذیرد از این جمله بسی میگفتم
 که بخت بلندت یار بود و چشم دولت بیدار که بصیحت بری افتاد
 بخت و جهان دیده که در دور کار چشیده و نیک و بد آزموده
 حق صحت بداند و شرط مودت بجای آر و مشتاق و مهربان خوش
 طبع و شیرین زبان و خسته دالک ضعی و خا و معجزه نک سکونید و نایک
 فتنه فیزه و برادر و باخوف و حدت شبها در از بیانی خفتی گفتم
 فعل نفی ماضی متکلم و عده و یا حرف حکایه بذله لطیفه دیگر و یا ادات
 جمعدر لطیفها عطف تفسیری گفتمی از ابد خفتی کبیر زبان و خفتی گفتمی
 بلند بیانی و نامعاده یار و مقید در بود جاتر در که فعل اول و جاتر در که اول
 زمانیه او که یارک اولد و یا یارک ایدر و یک اول چشم دولت بیدار
 مذکور فخره به معطوف که حرف بیانی و یا حرف تعلیل یا حرف سبب
 مصدر که مفعولینه و یا فاعلیه اضافیه و یا حرف و حرف جهان دیده وصف
 ترکیب جهان کور منی دیگر مشتق افعال باینده اسم فاعله و مهربان
 عطف تفسیر بر در یعنی اسیر کی و مجتله متکلمه محمول بر کتب بر حکایت
 ایدر که بر بر او بیدم یعنی بر فتر نگاه ایدم و در گمانه می کلا آراسته و بر
 ایدم و خلوت و آنکه او نور و کوزومی و کوزومی اکا بیدم یعنی اکا کوکل
 و بر دم بونده کلنج بر بود و تقدیر او نور او زونه کچه او بود و از دم بذله
 و لطیفه بر سویدم که دشت ملو تابه یعنی تو خوش ایلیم و بنجله ازس که موافقت
 قبول ایلیم حاصلی بنجله ایشیه ذکر ایدم که احوالک جمعند بریسی بود که بریجی

سویدم که بخت بلند یارک ایدر و یا یارک اولد و چشم دولت بیدار
 ایدر و یا یارک اولد و یا یارک بر پرک مجتله دشت که پیش من و جهان کور من
 روز کارک ایسی سینی و مو و غنیمت طاعتش و ایدر و یا یارک ایشلر منامش
 حق مجتله ییلور و شرط محبت و موافقت برینه کتور و بر مجتله و مجتله خوش
 طبع و شیرین زبان **مثنوی** تا تو اتم دلت دوست ارم و بر نیاز ارم
 نیاز ارم تا حرف تو قیوت تو اتم قادرم دیگر ریدست با حرف سله ارم
 فعل مضارع متکلم و عده کتور و ارم و در و اگر دت فحق نیاز ارم فعل
 مضارع معروضی طلب و معجزه منسوب متصل معنوی یا ضمیر نفی غیر
 خطاب مفتوح او فتمن کرک که وزنه خلل کلمه و اگر بنی ایچدر کند بگذر
 بونده متعذر نیاز ارم فعل نفی مستقبل متکلم و عده لازم متعذر میشد
 مشترک یعنی اینچیم و یا بنی اینچیم دیگر نیاز ارم و ییلور نونک کسریله
 نیاز کتور و ارم یعنی حاجت کتور و ارم معطله یعنی حرف ایدوب
 مقفا ایلمش محمول است با دام که قادرم کتور که کتور و ارم یعنی
 ال الورم حاصلی ایلمش کتور که کتور کتور که کتور و یا ایدم
 و اگر فتر ضایع ایچدر بکده اینچیم و یا بنی اینچیم و رجو طوطی شکو
 خورشید جهان شیرین خدای بر دشت و بوش طوطی مذکور شوطیه
 معطوفه پس بونده در برینه کر که ایدر متونه مخالف ذکر ایلمش
 خورشید لغته اسم مصدر و پیش معطله اما بونده طعام مراد
 باجه شیرین بیانی فدام بر در شیت مصدر که مفعولینه اضافیه
 بر در شیت اسم مصدر در سلیش معطله در مراد طعام در محمول است
 و اگر فتر ضایع طوطی کبیر شکر اولد و ربه طعامک جهان شیرین سنگ

از این سخن
 و
 سخن

سخن جمعا

در سیم
در اس سده
در سده

قابله رومعه آورده دید که رخاوند که طوفا و غلجنگ کوکین که
 یکنه در دین یکشن سویمش قابله یزید قیلد بازان فیجی متکره مخالف
 یازمش نیری و میری یا کوی حرف و حدیث در پهلویان مغنکه در که عجم
 جنب در بر محمول ترکیب پرید بر اسلوب و زره اولقدر سوز سوزیدم
 و نلن ایلدم که کوکلی بنم قیدمه کله یعنی یکا مقید اولدر و بنم سیدم اولدر یعنی
 یکا سکار اولوب رانم اولدر ناکاه دل پر در و ندر بر سوز و قفس خود
 یعنی بر آه چکر و دیر بر بو قدر سوز که سوزید که بنم غلجنگ تر از و سنده اول
 بر سوزک و زن طوفا ز یعنی اکا موازنه و کل که کندی انکدرن ایستیم
 که دیر تازنه زنک اگر پهلوسنده اوق او توره یعنی بانه اوق بانوب
 و در سه بکر بانه بر پیر او توب طور مقدره حاصلی پیر له تفت بین و پیر
 اولقدر اوق باره سینی چکک بکر **نظم** لما رأت بین بکری بعلها شیار
 کارخی سینه الصایم لما بولایه وجودیه و بر مشایخ عریک بقیصه
 حقیقه السینه و اهب اولالمرجله به اتفاق لازمه در بدله حاصلی وقت
 معنایی منتهمد وقتا که دیگر رأت فعل ماضی معر و مؤنث غایبه مهور العین
 معقل اللام اصلنده رایت ایدر اعلا الله رأت اولدر رقت و زنی او زره کیم
 کور دیم فاعلی پیرک زوجه سیر بین طرف مکانیه و ندر منافع اولدر ریدی
 لغظینه اصلنده بدین در حالت رفیع بدان در نصب و جری بدین و نوبه
 بعد اصافا قضا اولدر رفته که کج کتا بلرنده مسطور در نوبه مقید کنده
 دیگر بعل لفظا مجرور منافع الیه در زوجه فعل در بر بانک فتح و عینک سکونیه
 و زوجه به بعل و بر و نهمیر تانبث بانک فاعلی اولان زوجه به راجعده رتبا
 لفظا منسوب مفعول راندر رتبا و نه مراد است پیر در کارخی کاف مثل مغنکه

وارخی اسم قفسله زخوه دن انک میجی و کسر یله
 وارخی اسم قفسله زخوه دن انک فتح و کسر یله یومش افلق و کونکله
 مغنکه در سست رن دیگر سینه لفظا مجرور منافع الیه راجعده و نوبه
 و بر صامته اصافا لامیه در صامه او روح طوفا کیم در وانک و دواغی
 غایب کورسک اولغانده راجعده پیرک و کزنی صامک کوشکر و دواغی
 شایسته ایلند محمول بیت و قنا کیم پیرک زوجه سینی پیرک او کنده یعنی جنک
 او کنده بریشی کور دیم یعنی و کزنی کور دیم صامک کوشکر و دواغی
 کیم یعنی غایب سست و زبونه کور دیم نقول **بها معیه بیت** و اما الرقبه
 لثام نقول جواب لما در قیاس قالت و یک ایدی لیکن مراد حکایت
 حال مانعید رسوید و دیگر بعض کیم دیدی کما مفارغی بانه رادید
 معصده ماضی معنای استقباله رد ایلدی کیمی پس نقول قالت مغنکه اولدر
 بر بکر و بین زیاد خطا ایلش و هیچ بر وجه کندی ویه دوش سوز و کله زبیر ایدی
 لما جازمه در بوخود لما وجودیه در که اسم اولدر و نوبه جمله به منافع
 اولقدر شرعی قائل نقول فاعلی رانک فاعلیه یعنی پیرک زوجه سینی پیرک
 ایشارته رانک کور شایسته مجلا مرفوع مبتدا و بیت خبری و معیه مینه متعلق و نوبه
 بعل راجعده و او حرف ابتدای حرف در حروف مشبوهه بالقطع و ما حرف کاف
 که آن حرفی جمله کف و منع ایدر الرقبه رانک نمی و قافک سکونیه بر نفس
 او قویب و نور مکر زاکیم افاق بول لفظا مرفوع مبتدا و نوبه دیگر که ساقا
 بو معنای غریب ایلد تغییر ایلش ایدر لیکن بونده مراد شیوه و ناز و رانک
 نام حرف بر مقدمه متعلق نام اسم فاعله نومده او یو یان کیم پیر
 بونده مراد جوانک و کزنی راجعده و نوبه راجعده خبر مبتدا و نوبه

در اس سده

احوال و محلی بود و جمله مسائل معلوم است
 احوال و محلی بود و جمله مسائل معلوم است
 بر آلت پیر کند بله بیلکه بیشتر یعنی نه کند به حیات و ارواحه کنند و رفیه و رفیه
 خود تا بیکه تا فقه یعنی غنی و دلال جو آنکه جو کوه تخریک اید پیر کلامه ذکرین
 تخریک اید و مرا حاصل جو آنکه جو کوهی شخص تا بیکه شبیه مجلس و پیر که شخص
 مرد به رباعی زن که بر مرد به ریشا بر خیز و بس فتنه و جنگ از آنکه سر او خیزد
 و پیوند او بر خیز و خیزی و با بیلری خبره متعلق که از اید و ضرورت و زنجیر
 حذف و اتصال اید و بر مولا بیکه در بر بونده و بیکه و ریشا و ریشا و بیکه
 یعنی مجامعت بر خیز و فالتی حاصلی و شکسته که موطونه فالقیه سر او و یا ضرورت
 فاقیه و و زنجیر و ترک اولد و حصول بیت زن که از بیک یا تنده یعنی و شکسته
 و فالتی حاصلی موطونه فالقیه خوق فتنه و جنگ اول او و فالتی حاصلی
 آجلیه و چیل فلقیه صبر اید و اما بیکه و شکسته خدمتی اولد و بیکه صبر اید و صبر
 اولد و معنای عورت که و و جنگ فتنه و ریشا و اجازت و فالتی حاصلی
 اجازت عبارتند از معلوم که معنای خلافتی صرف اید و پیری که زجای
 خویش نتواند خواست الا بعضا کیش عصاره خبره پیری با حوق و صورت که حوق
 رابطه ضعف جای خویش لایمته خواست مافی مصدر متعلقه در زبانه و مقارنه
 الا اوقات استناد در نتواند خواست نو کیشدن بعضا با حوق استعانت کی
 فحان و بیکه ریشا و خبره راجعه و عصاره خبره و نقد پیری عصاره کیش کی خبره
 یعنی خبره معنای عصاره و معنای حصول بیت پیری که کند بر بیکه فالتی حاصلی قادر
 اولد و بعضا لایمته و عصاره یعنی و فحان فالتی حاصلی بر بیکه و شکسته
 فالتی قادر و لایمته و بیکه فالتی حاصلی و بیکه امکان موافقت نبود و مقارنه

و

۶۵۶
 انجامید چون مدت عدت بر آمد و عقد نکاحش با جوانی بستند و ترش
 روی نهی دست بد خوی جور و جفا میدید و رنج و غنا میکشید و شکرت
 حق بچنان می گفت که ای که است که از آن عذاب الیم و بهیدم و بدین نعمت
 مقیم بر سیدم و ای که حاصل کلام امکان موافقت مصدر که فالتی حاصلی
 نبود و اولد و او حرف عطف با حوق مصاحبت مفارقت مصدر و مقارنه
 یا بیکه و بر بیکه و بیکه انجامید و اولد و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 لایمته بر آمد و چندی عقد نکاحش مصدر که مفعولیه اضافیه و شکسته اضافیه
 لایمته در با حوق صلح جوانی با حوق و عدت شد با و ز ترش روی و اضافیه بیایه
 اکتی صورتی و بیکه نهی دست و وصف ترکیب مفعولیه و شکسته یعنی مفلس
 و فقیر بدخوبه اضافیه بیایه در با حوق و صاف صفت بعد الصفت و افعولیه
 حال ماضیه کور و دی و بیکه میکشید و بیکه و شکرت حق مصدر که مفعولیه
 اضافیه و لایمته در بچنان بچنان بچنان بچنان بچنان بچنان بچنان بچنان بچنان
 عذاب الیم بیایه در مومل متعلقه بر بیکه فعل ماضی منکلم و صده فوز علم و بیکه
 و بدین با حوق و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 اولد و حصول ترکیب حاصل کلام موافقت ای که امکان اولد و بیکه و بیکه و بیکه
 ای که در کار و مقارنه تمام اولد و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 و بدین لغت مخالف بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 بر جوانی بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 یعنی در دو الم بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 ای که در خلاص بولدم و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 نازت بیکه که خبر و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه

و

تا غیر خطا بر بعضی نسخه در بارت دو شمس یعنی بود که خوبه وصف ترکیبی و
 یا شمس خطا به حصول بیت بودیم جوریل و با و خوبه نازل حکرم زیرا که نزل سک
 یعنی کوز لنگ ایچون هر نه بلاک و اربسم حکرم **قلعه** با قوم اسوخن اند جند
 به که شده باد که رده بهشت شدن میردت ایچوندا اولق مغلنه در کی
 با حرف وحدت حصول بیت قیر جوانه دیر که با که سنگله جهده با لقم یکدر که خیر
 یعنی هر له جسته اولق یعنی هر له جسته اولقده سنگله و وزخده اولق یکدر دیر
 پیاز از دین خور و در نظر نر آید که کل از دست زشت نظر کو کی یعنی ابو
 و ترادانت تفصیل حصول بیت صوغا قوقوسی کوز لنگ آغزده ایورک
 کادر که کل چرکین الله یعنی چرکین الله کل قوقوسند کوزل آغزده صوغا
 قوقوسی یکدر که رده بعضی شراح ایکی بیت ایراد ایلمش که متونده موجود کل
 لیکن الله تقلید ایراد ایلد که نیز **قلعه** روی زینا و جامه دیبا عرق و عود
 و رنگ دیر و دوس روی زیبا و جامه و بیایا نیر و در دیبا نیر و در دیبا
 قماش عرق کلاب عود معروف خوش قوقولی آغز که هند و کله نکر
 مراد خاتون استعمال ایلد کله آلق و قمر القدر روی کوزل قوقو هوش نری
 آرزو ایلمک حصول بیت کوزل یا قیستای یوز و دیبا و ساس قماش قفقاز
 کلاب عود و رنگ دیر و دیر کوزل آرزو سی بویت بیت فانیه بود
 این همه زینت زان باشد مراد که در کیر و خایه زینت بس زینت زان
 لایمه باشد ادات زانیه اولق جائز و فعل مضارع مفرد غائب اولق
 جائز کیر خوک یعنی ذکر و خایه های سی بس نیز یکدر حصول بیت بیت
 س بقده مذکور اولانله جمیعاً عود نر زینت را آره کیر و خایه زینت
 نیز معلوم که بوا یکی بیت بکن بدنه دکلر لیکن بعضی جهله دخل ایلمش و

حکایت مهمانی پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزندان و برادران داشتم
 شبی حکایت کرد که مراد دختر خویش بجز این فرزندان نبود و درختی درین
 دایه زیارتگاه است که مردمان حاجت خواستن آنجا رفتند و شهادت پایی
 آن درخت بخت نالیده ام نام این فرزندان خشنود است شنیدم که با فغان
 آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را بدانسم که گاهی است ناودانگر که
 که پدرم بپیر مهمانی پیر لایه و یا حرف و صفت بودم حکایت حال مانس دیار بکر
 و دیار بیعه بر برین متصل نمیکند در دیار بکر که تختی آمد و که شنج حرم
 حضرت عوی مدکور آمد شهر زن در بیعه نک تختی موصوفه که این خیار و نک
 فرآن شریفه مغرب و اسباب نزول باز شد آن در که حرف رابط صفت مال
 فراوان بیایه فرزندان خوب و بویله بی یا حرف و صفت حکایت کرد که حکایت
 ایله دی بوسه را اول مغایر که ستر که حضرت شنج بر زمانه بوسه که مهمانی اولمش
 که حرف رابط مقول و قول مرار اداست تحبب عمر خویش لایه کند عمر مده و دیگر
 بجز یا حرف زائد درخت مبتدا و یا حرف و صفت و از دانه زیارتگاه است خبر
 مبتدا و یعنی مستجاب الدعوت بر مقام که حرف رابط صفت مرومان مبتدا و در
 خبری و حاجت خواستن خبر متعلق شبهه با کیم بر مبتدا و نالیده ام خبری و در پای
 آن درخت و بحق باه صلا ایله خبر متعلق تا حرف تعلیل آهسته یا بجز یا کیم می گفت حکایت
 حال مانس چه بود مرادات نمقی نه اولادیم دیگر بدانسم حکایت حال مانس سلیم
 دیگر که دمی و بویله در ایلیه هم دیگر حصول ترکیب حضرت شنج بیور که سیاحتهم
 زمانه و دیار بکر بر پیره فوئوق اولدم که وافر مالی واریدم و کوزل اوغلی بر کیم
 حکایت ایله که بنیم تمام عمر مده بود و غولده خبری او لما مشد بود و بر زیارتگاه
 آنج وار در که خلق حاجت دیگر اند و در بر لایه کیم او آنجاک ویشده خفا غلبه

اینکندم که خدا از تقایب با بود و علی بن ابی طالب حضرت شیخ در کربا باسی بودند
 سولیچک ایستادم که او غلام بود الشریفه آهسته سولیچدی که نه اولیده اول
 آنجی من سلیدم قنده در دو عاید بدم تا با بام اویدم **حکمت** خواجیه شادی
 کتانه که فرزندم غافلست و پسر طعنه زنانه که پدرم فرزند خواجیه مبتدا شده
 کن وصف ترکیبی با حرف مصدر الف و ثونه مبالغه افاده ایدر یعنی شاد و یقین ایدر
 کند و حاصلی سوبکنند خبر مبتدا و افند که حرف تعلیل فرزند مبتدا حاصل خبری
 و پسر مبتدا و طعنه زنانه خبر شادی کتانه کینی که حرف تعلیل پدرم مبتدا و ثونه
 خبری حاصل ترکیب خواجیه شاد و یقین ایکنند که فرزندم غافلست و پسر طعنه او را شنید
 که با بام فرزند و در یعنی توانا شد حاصلی پدر که حال بود و پسر که حال بود **قطعه**
 سالها بر تو بگذرد که گذرد و نگینی سویی تربت پدرت سالها مبتدا بر تو بگذرد
 او سنگد مرور ایدر یعنی او زرد کند که خبر مبتدا و در که حرف بیان گذرد اول معجمه ایدر
 و کاف بچک ضمیم اسم مصدر در بچکه و او غلامه معتکله معراج ثانیه مرهون زنگینی
 فعل ثقی مستقبل مغر و مخاطب سویی تربت انصاف لامیه و پدر که گذرد که حصول بیت
 خطاب عام طریقیه میوزر بیلکه خبر مبتدا و او زرد کند که با بام مقبره سی جائینه کند
 و مرور ایدر که یعنی جائینه رود و با ایکنان بچکه و یا بر شنید اول شد و بچکه خبرینه
 او غلامز سگ بویجا در چه که در خبر تا هجانه چشم دارد از پست و با حرف
 صل جای بر لامیه حق پدر بگذرد تا جتی معتکله و چشم امید و رجاء معتکله و در
 و ازینک مفعول مخرجی و از پست غیر مخرجی حصول بیت که خطاب عام طریقیه
 میوزر سن با بام حقیقه نه خبر ایدر که یعنی نه لطف و احسان ایدر که تا بکم هجانه دل
 احسان او خلو کند و رجاء ایدر که یعنی سن با بام که نیجه عمل ایدر که ایسم غلک
 سنگله هجانه اول غلامی ایدر که گذرد از خبر و خبر و ان شرافت و شرافت و ان شرافت و روزی

۸۵
 بود و جوانی سخت را آمد بودم و شبانکه بفر و جوانی سخت را آمد بودم
 پای کر بویه سخت با غدا پر مردی ضعیف از پس کاروانی همی آمد و گفت
 چه خبر خبر نه جای حققت گفتیم چون روم که نه پای رقت گفت
 شنبه که گفته اند رفتن و شنبه من بیکه دو و بدیدم و کسب من سخت
 را آمد بودم محکم سوردم ایدر یعنی بولده فنی بیک گشتم ایدر شنبانکه کجی
 با حرف ظرف پای کر بود لامیه پای بونده و بیک معتکله در کر بویه کاف بچک و بیک
 کسب به غایب بیکه و بر و با حرف و عبرت و هجره حرف توسل سخت بونده
 عاجز و بیحال معتکله در مانده قالمش که بر بودم مقدر و جسی فعل مضارع
 مخاطب بونده با تور سگ و بیکه و ویدم مصدر در بیک معتکله کسب من کاف
 بچک ضعیف و کسب به و سنگ فنی و کسب به بونده و ازینک معتکله مصدر و حصول بیت
 بر کوفه جوانی غرور بیک محکم کیمش ایدم و کجی سب بیک و مبتدا عاجز و بیحال
 قالمش ایدم بر ضعیف بیکش کاروانی آرد بیدم کلور و یکا ویدم نه با کوفه
 قالمش بیا جی بر دکل و بیدم که نیجه کیدیم که کیده بیک ایاق یوق بچک با قون
 جیدم ویدم از شنبه کینی که عقلا ویشد و کیمش و او تور مق یعنی دیکشتی
 و دیکشتی کیمش بیکه زیلوب او زرد کند شنبه فیه اولان هجره خطاب بچک بونده
 بعین قایل خطاب و کل ایمن **قطعه** انرا که مشتاق منتری مشتاق
 بند من کار بند و میر آموزد امر حرف ندا مناد و محذوف تقدیر برای کس
 و محذوف و ایصال طریقیه که حرف فند اسمیه نقل اول و بدیدم که مکرر بیان
 اول و بدیدم مشتاق اسم فاعل را فاعل یابنده منتر را انصاف معنویه
 انصاف و با ضمیر خطاب مشتاق فعل نهی مغر و مخاطب شنبانکه بونده ایدم
 و بیکه رفتن و با حذف ایمن خطاب ایمنش بند من لامیه و بندم مفعول

بچک

بچک

اول کار را بسی وقتی آموزد که مقدم مفهومی حاصل است از اصول
که نه که منزله ششایسک ایوم یعنی منزله نیز از ششایسک دیگر است
مجلس ایلمه بنم شدی ایلمه یعنی کار ایدین و صبره که حاصل است
یولده فلان لیسک بعد از آن وقت که حاضر در دین اخذ است فاعله غلام
زیر بند بند پد نونه اخذ اولیور است باز در دینک رود و ششایسک است
میر و ششایسک و روز است باز بیانیه و نیک ایکی سکرم دیگر زبیر ایسم
مصدر در نیکه ندر بلیمه معنی است پس اصطلاحی است ایکی سکرم دیگر زبیر سکرم
نیک ویر زبیر کیده محله دید کلر کیکی نیک فتح و کاف عیدل نیک مجرا و غی دین
ایوچر انامش و عربی است ایکی بلیمه کیده رس عتله یعنی برایکی قوشم غلام یولور
و دین خیلی یولور و ششایسک منته شده باز عرب و تازم است عرب است دیگر نیکه
نیک یولور نیکه معنی در نیکه دین ایکی یولور خیمه ششایسک
با حرف مصاحبت ششایسک مصدر در ایوی معنی است باز مبتدا و
و نیک مبتدای نانه ویر و خبر نانه و نانه خبر خبر اول بعضی نسخه در ویر
واقعه و الله یلر دیگر و ویر نیکه مراد اولیور است مبتدا است
مبتدای نانه ویر و خبر نانه و نانه خبر خبر اول محمول است عربی است
ایکی سکرم کیده یولور اما الشریکی و کوندن است کیده غلام صاحب است
برایکی منزل سکرم غلام یولور فالور اما و شب و روز است کیده
فصله و حقه بود یکیم یولور محله ایلمه کیده که **بیت** جوانی چیست
و لطیف و ششایسک و شیرین زبان در حلقه عشرت فاعله در و ششایسک
از هیچ نوعی غم نیامد و ششایسک از خنده فراهم یولور دم روز کار را آمد که
اتفاق ملاقات ششایسک بعد از آن و دینک که نیکه و غلام خاسته

رسد
رسد
رسد
رسد

و پنج ششایسک بریده و کل هوشتن بریده بر سیدش که چه حالت
گفت تا کو دکانه بیاوردم و کو کو دکی نکر دم جوانی یا حرف و صحت چیست
چایک و ظریف معنی در حلقه عشرت مایانیه و لامه در یعنی مجلس و داخل
اولوب مصاحبت ایدر که حرف رابط است نوعی یا حرف و صحت بعضی نسخه از هیچ
نوعی واقعه در یا ستر نیامد یا حرف حکایه فراهم بری برینه دیگر جمعه عبارتند
نیامد دم یا حرف حکایت بر بریده کوندن دیگر که حرف بیانیه اتفاق ملاقات
مصدر ک مصدر اتفاق بعد از آن مذکور روز کاره است از ندر زبیر خاسته
اولنمش فرزندانه خاسته پیدا حاصل اولنمش پنج ششایسک بیانیه ششایسک
کل هوشتن بیانیه بریده یا بچک فنجله و زبیر بچک سکرم و بچک فنجله ششایسک
دیگر تا حرف ابتدا در نیکه کیمی زمانه کو دکی اولنمش الف و نونه ادات جمعه
کو دکی یا حرف مصدر محمول و کیم چیست و لطیف و خنده و شیرین زبان یعنی
عاطفی و دلی بر جوانی بزم مجلس عشرت ندر ایدر یعنی بر نیکه اصحابت ایدر ششایسک
کو کلند هیچ بر نونه غم یوق ایدر یعنی کو کلند غم کلندی و دودا غنی کولدن
جمع ایلمه در یعنی یولور دی روز کار کیده که اتفاق نیکه ملاقات واقع اولدی
اندر بکوندن کوروم اولنمش و اول غل قیر پیدا و ظاهر اولنمش ششایسک کو کلند
و کل هوشتن حاصل اولدی اولنمش ذوق و شوق و مصاحبت کیمش صورت
که نه حالت در دیدم و دیر اول غلام بکوندن بر یعنی اولاد صاحبی اولدی ارتق
او غلام بکوندن **بیت** ما ذالعیبا و الشیب غیر لیمتی و کفی تغییر الزمان
نذر ما ذالعیبا شیب معنی در غلام رفیع مبتدا العیبا سادک کسیر جمله و دودا
هوشتن میلدر بر الف مقصود یولور اما ساد مفتوح اولو حبه الف مقصود و دودا
حال الشیب بر بیکه ویر لفظا رفیع مبتدا غیر فعل ماضی مفرد مذکر غایب

نام او که تمام وصف مالید بر غنی غنی پیر و زنی موی سیه کرده بود
 گفتش ای مامک ویرینه روز **مامک** مامم مادر معشانه و کاف
 ادات تصغیر ویرینه روز و اضافتی بیانیته در ویرینه روز وصف ترکیبی
 اسکی و چون قدنگی کوئی دیگر را بر او ویرینه اسکی و چون قدنگی دیگر محمول
 بر پیر فرساختن بسیار یا پیش از این یعنی بویامش ایدی بن اکا ویدم ای
 خوق کوئی یا سلی انا جهم مور بتلیس سیه کرد کیر راست بخواب
 شد این نیست کو **روز** و بویست معول قولک تتمه سیدر است کو زیانیته
 کو ز کاف غجک متنی و رای غریب بگویند دیگر زای غجک و سیدر بویامش کافیه
 لرینه ناظر اولیا محمول بیت پیر و زنه ویدم مویکی تلیس و حبله ایدی
 ایشم یعنی بویامش فرض و قبایس ایدی اما بویامش آرقه و منجی قائم
 راست اولیستر دکلر حاصلی مای فرار مغله بولکشت ارقه و لغو نماز **حکایت**
 روزی که جل خواند بانک بر مادر زدم دل آرزو بکنی نشست کر بانه همی گفت
 مگر خود را فراموش کرد که درستی میکنی بانک بر مادر زدم یعنی انا و زره یک
 چای و دم حاصلی و سینه غصیل سوز آندم دل آرزو بکنی نشست گوشتی
 بر بوجده او تو زدم آرزو نه دارسمی حرف بر بندر کر بانه صفت مشبهه در
 اغلیارق دیگر همی گفت سوبلر محمول ترکیب بر کوته جوانلق جهلیل انا ماک
 او سینه یک چای و دم کوکلی انجوب بر بوجده او تو در اغلیارق سوبلر کافیه
 کانه او سلفتی او نیک که خشونت و غفلت ایدر سلیک **کافیه** خوش گفت
 زالی بفرزند خویش چو ویریش بلیک افکن و پیل تن زالی قری در بوجده معشانه
 با حرف سید فرزند خویش لامیه کند بیک او غلبه و بیکد بلیک افکن وصف
 ترکیبید را غلبه نه بلیک بر اغوی یعنی پیچی حاصلی بهادر لغز حیار بلیک

روایتی شده

قبل کوه ای یعنی زوری و بیکد محمول بیت بر فرزند کندی او غلبه نه کو زلی ویدم
 چونکه انی ارسلانده و قبلانده غالب و قبل زوری کو و در کر از عهد غریب
 با و آمد که بچاره بود در اغوش من عهد خردی لامیه و یا سکنه
 حرف مصدر و تا فخر خطاب که حرف رابط صفت در حرف و حرف اغوش
 قویق دیگر محمول بیت فر فرزند نه ویرا که او سلفتی زمانه و وقتند
 با و که کلید یعنی کو چکلک حاصلی خود لکک اکا بیک بنم فوجده بچاره
 تاب و توان ایدر **نکر** در درین روز بر من جفا که تو بفرمودم و من بر در
 نکر در جواب شرط و افعدر و شرط و جواب معول قول زالی که حرف تعلیل
 شیر مرد بهادر معشانه ترکیبید تحریف ایدوب شمرده در محمول بیت اگر سن
 فوجده ایکن غریکی و بچاره لکی بلیک بکو کونده بنم او زریکه جفا ایدر
 یعنی کاف او جفا ایدر زلی اسن بهادر ایدر سن و بن فوجده فر حاصلی اول
 حال اکا بیک کمارم ایدر **حکایت** تو انکر بچیل را پسر رنجور بود نیک
 خوا بانش گفتند معشانه است که از بهر او ختم قر آن کنی و یا بذل فرمان
 باشد که خاتم شفا و بر غنی بانه بشه فرورفت و گفت ختم مصحف بکنو
 او بیکر که کله و درست صاحب دل بشید و گفت ختمش بعلت ان اختیار
 افتاد که قران بر سر او بایست و در در میان جان رنجور مریض نیک خواه و صد
 ترکیبید خوا بید زنی المک و لیجی و الف و نون ادات جمع و دستد دیگر ختم
 مصحف بکنو و او بیکر که کله و درست ختم مصحف مصدر که مفعولیه انما فیدر
 با حرف طرف حضور یعنی حاضر کله کاف غجک فحیل سور یعنی قویق سور
 و غریب بعضی بر دلام ضرورت و زنجیره مشد قبلند محمول ترکیبید
 غنی نیک او غلی مریض ایدر و یا مریض و لدر و دستد اکا و بیکر معشانه اولد که

آنچه ختم قرآن ایلیمه رسد و یا بذل قرآن اوله که خداوند تعالی متفاد
 بر زمانه اندیشه به با تیر یعنی فکره طالع و دیر و دیر حضوره واقع اولان مصحف
 ختم ایلک اولاد و زرا سوزم ابر قدرت و قوت و کور بر صاحب دل و صاحب
 ایلستندی و دیر ختم قرآن ایلک اول علته اخبار واقع اولدم که قرآن
 و بل و جنده در واقع و التونه جان او را سنده در کله نشد به لافیه ایللر
 زاید ایلشد **مثنوی** در یغا کردن طاعت نهادن کرش همراه بود دست
 و او در یغا الف حرف نه به مصرع و ندر کردن طاعت بیانیته و مجازا
 کردن کاف عجم فجله یون و دیگر که غرب جید و کرش همبر کردن طاعت راجعه
 همراه بولد اشد قرین مقلنه بود و اولیدر با حرف حکایه دست و او به بیانیته
 محمول بیت جیغا و در یغا اگر کردن طاعت کرم و سخا الی همراه اولیدر یغی و
 طاعتی قومغه نه اولیدر اعلا و احسان الی قرین اولیدر حاصلی شوی که عباد
 و طاعت سر فر و ایدوب باش اینه در راحه اگر صدقات و زکوات و سخا و
 و کرم منظم اولیدر که کوزل اولور دی یعنی عبادت و طاعتی زیاده بر در قبول
 اولور در حاصلی عبادت و طاعت سخا و کرم قرین اولد غلبه در ریغ و جیف
 چکر مصرع اولک مقلش از در ریغ ایلک طاعت بونینی فرمینه یعنی طاعت وین
 معنا به جیف ایلش و مصرع نایبک نتیجه سنده جیف ایلک طاعتی که سخا
 بر عمل بر ایدر که اولکیده وخی بر ایدر به بناری جو فرد کل بانه و ریکدی بخوای
 صد بخواند با حرف صاحب سیمین متفهم و بنار التونه و با حرف و صحت ایلک
 و صحت محمول بیت بر دینار سید یعنی صدقه به یا نه کانه ویر علیه بر التون
 ویر مک تکلیف اولسه و یا بچقده فالد یعنی کسین فالور یعنی ویرمه و چکر غریب
 فالش عجم حق استعمال ایدر زرا اسکین با شنی جیغا و زیاده عجم اولور و

راز
 راز
 راز

رسد

رسد

بر آنچه یعنی بر سوزم فایحه طلب ایلک بوز او قور بلکه وخی زیاده زرا جیب
 جیغا و بل و جنده جیغا **حکایت** پیر مردی را گفتند جواز نمکنی گفت
 با پیره زمانم الفتی نباشد گفتند زرا جوانی خواه چون بکنت و ابر گفت
 مرا که پیرم با پیره زمانم الفت نباشد او را که جوانی باشد با من که پیرم
 دوستی صورت سید در زرا که دین اولک مقلنه در تبه که و بیاجه و کدی
 مریت پیازهای دانکه زرا کن پیورش ایدر الفتی با حرف تکبیر حرف و صحت
 دین سید ایلش بعضی شخم و عیشی و اقدردیر لک مقلنه و با حرف تکبیر
 مکنیت قدرت مقلنه در راز حرفی تخصیص بنم و دیگر ادا ت مقول
 جائز او را بوز او مذکور اولان را کین و چون و او اصلیه ایلد نیجه دیگر
 مقلنه دوستی با حرف مصدر محمول ترکیب پیره و دیدر نیچون اولنم رسد
 پیر و دیدر قرین لافتم بوقدر التله عیش و زندگانه ایدم و دیدر تازم
 چونکه جماعه مکنیت و قدر لک و ایدر و دیدر بنم که پیرم قرین لافتم اولم
 بکا که پیرم قرین لافتم و الفت و لمیه ایلک که جوانی اوله بنم که پیرم نیجه
 و سلفی صورت نظر یا خود اکا که جوانی نیجه و سلفی صورت نظر حاصلی بر ایل
 انصاف ایلش که بیدر جو ایدر و پیر **بیت** زور باید نه زرا که بانور اگر زرا
 دوست که در من گوشت با تو خانونه و دیگر زرا کاف عجم فجله و زرا عجم
 با حرف مقلنه در و با حرف و صحت من بتمن دیگر تونه ضرورت و نیچون
 قلندر گوشت کاف عجم فجله و دیگر لقم مقلنه محمول بیت زور
 که زرا زرا که زرا قاف و نیجه بر کز رسو کل رگدرا و بتمن اندر حاصلی
 چیلنق اولور اما که زرا سوزم و اما زرا یا نکرده مقبول و دیگر کرم کیر سخته زرا
 غیری بر سنده دکل **حکایت** مقلنه شنبه اسم که درین روزها که من

راز
 راز

در اسرار
و سرور

چیزی خیال نیست به پیرانه سو که گیر و جفت کهن کافی عریضی و نامک
فنجی و تمیله اسکی و یکله بایر شمه به شخص اید و به ایلمش پیرانه سو بر لک
و فتنه و یکله استماع لکنده جفت جیم و یکله فتنی و فاک سکونیل بونده و در
زیر اطر فینه جفت و در حصول بیت ایستشیم که بوزمانده براسکی پیرانی
فوجه خیال بیکدی بر لک و فتنه که زوجه آله یعنی نائل ایلویه حاصلی و لکن خیالینی
نقلد رو فتنه حضرت شیخ زمانده کند یک معلومی اولای فتنه در ندر فتنه که
بوتیک اقرمه تصحیح ایلویه بخوابست دختر کی خوب زوم کوهر نام چودرج
کوهرش از چشم مردمان بهفت دختر کی کاف خوف نصیبه و با خوف و درت
خوب روی و صف ترکیبی صفت دختر کوهر نامه اضافتی بیانیته و اولده
ترکیبی افساننده چو ادات شیه و رج و الیک ضمیمی و رانک سکونیل چو اهر
سینه در کوهره اضافتی لامیه تریب ایلویه کلر نده چوهر و پیرانین ضمیر دختره
راجدر چشم مردمان لامیه بهفت با خوف طرف و با خوف تا کید و بهفت نوک
و مانک شمه و یکله بکیر و یکله بونده مراد مستوره لکنر حصول بیت کوهر اول خوب
بر قیر جعفر و یکله حاصلی بر کوزال قیر و یکله چوهر حسی کیبی اول قیر مردم کوزینده
مخفی و مستور ایدر با خود کند یکله کوهری حسی کیبی خلعت کوزینده مستور ایدر
مخفی و مانیک مغفله فرجی کیبی مردم کوزینده مخفی ایدر و بین فتنی ایلویه
چنان که رسم عروسی بود غاسا بود ولی جمله اول عسار شیخ جفت غروسی
یا شسته و کونه و بر بود فعل مضارع مغر و غایب ایلویه و یکله و بود فعل ماضی
مغر و غایب اولدی و یکله ولی ادات استدر اک با خوف طرف جمله اول بیانیته عسار
شیخ لامیه جفت با خوف تا کید جفت خانک ضمیمه فعل ماضی مغر و غایب نده مانک
و یکله حصول بیت انگلیس که دو کونک عادت و فانوی اولور غاسا اولور غاسا

در اسرار

در اسرار
و سرور

یعنی اول سکر دهنده شیخ عسارسی باند زحافلی اکتی از الیه بکارت ایدر
یعنی درج خفیی و لکنه دولت مساعد اولدی غاسا برینه بهیا باز لکنر جمیع
خالف با شکر کمانه کشید و نر و برده که شوان و دخت و یکله سوز و پولا
جامه بهفت و یکله و الیک فتنه لکنه اوق شایسته و پیر و دخت معینه
مغفله و یکله لا مغفله و با خوف سکونیل سوز و یکله تمیله ایلویه و پیر و اولاد
اضافتی بیانیته و پیر و اولاد پای عجمک تمیله چلیک و میره و پیر و جامه بهفت
بهفت و یکله فتنی و کاف عجمک تمیله صیف و دقتش شنه حصول بیت پیر کمانی
چکدی اما شانه او را مدبر یعنی از الیه بکارت مالک اولد زبر و یکله اولاد
مگر پولا و یکله ایلویه صیف و دقتش ایلویه حاصلی اکت مساعد ایدر صیحه از الیه
بکارت مبسر اولاد و سنا کله آغاز کرد و جفت ساخت که خانان من
این شوخ ویده پاک برفت و کله کاف عجمک کسریه شکایت مغفله و خانان
او و برقی مغفله اما نغمه الله مال و لکن و طوار و یکله بس مال و زرق و
دخل ایدر زاندا ایلوش حاصلی ترکیب و لوب ایلوا و لکن کرک شوخ ویده
کشاخ مغفله پاک برفت پاک سوز و بر یعنی هر غم داریم اطلاق ایلویه زبر
پاک پیر و زبر و حسی و ایلویه لوب کتور مکه یعنی برینده شنه قومعه حصول
پیر حجاب ایلویه و سترینه شکایت ایلویه سلیوب جت و دلیل سید ایلویه
بیم مال و مالکی و کشاخ پاک سوز و شنه قومعه کیمینی مهر مغفله و کیمینی
مرف ایلویه و یکله اولدیم بو خود و یکله ایلوش من مغفله اولدیم و یکله ایلویه
شکوی ایلویه و یکله بر قشک مغفله شنه و ایلویه ایلوش و ایلویه ایلویه
معنای مرادی فتنی بیانیته ایلوش میان شوهر و زن جنک و فتنه خاست
چنان که سوز و شنه و فاضی کشید و سکر کشت سوز و شنه فتنی و یکله

در اسرار

عورت از بر بختنه با حرف سله خاستند فاعلی جنک و فتنه بر راجع بخنده
 ضمیر در علی سبیل البدل سر بونده غایت و نهایت معنی و تقدیری است
 در چنین جنک و فتنه بد را چند طریق مذکور که کشید فعل ماضی مفرغ
 ماضی للمفعول معنی کنه فاعلی مذکور کشید چنگل یعنی منتهی اولدی دیگر در
 گفت ما بعدینه مرهون در حصول بیت از عورت از اسنده جنک و فتنه شود
 قالدی که اوجی یعنی او نه سی شخته و قاضیه منتهی اولدی یعنی دعوی که اوجی
 قاضیه و صوابیه چنگلی فاعلی دعوی الیه قاضیه و صوابیه دارد و غیره
 پس از خلافت و شغف کنه دختر نیست ترا که دست بلرز و کمر چرخد و است
 تا بونده اسلوب عجم او زره و احلد زبر ابونک اصلی خلا فدر که مفاعله با یک
 مصدر تا نبید ر شغف و شغاف چون کشید معنی در ترار احواف تخصیص
 دیگر بلرز و پای استر از له فعل مضارع مفرغ غایب فاعلی خنده و بده راجع
 ضمیر در که سفت مقدم مفعولید و شغف معنی در دانی که مفعولید و دانی
 فعل مضارع مفرغ غایب بیور سین یعنی نیمه قادر سک دیگر اولو محمول بیت
 سغدر دیدی بوقدر مخالفت و شغافند در سکره دختر کنه ای بوقدر سکره
 در آسنگ که پیر لکنه الکت و تر که هر دو لکنه بیور سک یعنی قادر و لکنه
 دختر که نامی که اولدی و بی جوده پیته ابهام لطیف دارد و در باب سفت
 در تانیر بیت یکی از وزر پسری کو و دانت پیش یکی از اسنده
 و زیاده که مر این را تر بیت کن مکر عاقل شود و مدح تعلیم کرد و مؤثر شود
 پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل می شود و مراد بوانه که دود و کاف
 عزیز و دالک فتح زبده غریبه لغت سمر آینه و بر لبر سکره غنی و احمق
 شایع اولدی و تر بیت یا حرف تکبیر مکر دانت نمی مونی یا حرف و صحت محمول

وزیر در بر بختنه بر احمق او غلی و از پدر دانشمند در بر بختنه
 کوند و مر که بونی تربیه ایله اوله که عاقل و دانا اوله بر مدت بود که تعلیم مؤثر
 اولدی و با پاسی فتنه بر کینه کوند و مر که عاقل اولماز و بی دینا
 ایله بی اختیار بود عاقل اولد غند غیری بی نه دینا ایله **قطع**
 چون بود اصل جوهری قابل تربیت را در اول تر باشد اصل جوهر لامیه
 و یا حرف و صحت تربیت بتعیل بایند مصدر در تا با مصدر در بدلد و را
 حرف تخصیص در حرف طرف او ضمیری اصل جوهره را بعد در حصول بیت چونکه
 بر جوهر ک اصلی یعنی دانی قابل اوله تربیت کنده اثر را و نور یعنی تربیت
 مؤثر اولدی و هیچ معیل نموند اند که دانی را که هر باشد و صیقل صاف
 و فاک فتح زبده و بانکه سکونید و مرد و پاس اچمی کیم یعنی صانع سکونید
 عجم صانع معنی فعل اید و استعمال اید و بین اضر الیمش بلکه اسم
 الی که مضاعفه در آنک معنی استعمال اید و زبده بونک کیمی بر زبده نتواند
 معنی در و که در و معنی در این و مور و یا حرف و صحت در اادات مفعول
 که حرف رابط صفت که هر بونده اصل معنی در حصول بیت هیچ بر است و صیقل
 ایوایک قادر دلد بر و موری که اصلی و دانی بر امر اوله سک در بار معنی
 مشوی که چو زبده پید تر باشد سک مشوی مفعول صریح و بد را غیر صریح
 هفتکانه یا صافتی بیایه در اسنده هفتکانه پیش بدیش دیگر آقا بونده و یا
 هفتکانه و یا در بار او در پس بد و دانی در بایله تفسیر اید و تفسیر الیمش
 مشور فعل نهی مفرغ غایب در شویدند شستن و دینا خلط الیمش
 که حرف تعلیل برایش معنی در پید با غشک فحی و لامک کس بد را در دیگر
 و زادات بتعیل حصول بیت کلبی پاک اولسون و بیویدر دگر بومه زیرا

در حروف

در حروف

چون باش اوله را دلگند و اخی مردار اولور غریبی کرسن بکله بره
 چون بیاید بنوا خراب شد کرسن نمیره راجعه حصول بیت حضرت عیسا که
 عزلی اگر فرضا مکتب به ایلدوب کتور لوسم چونکه مکتب دله مکه آله خود مکتب به
 واروب ملک خرقدن آتی اخراج الیمز حکایت حکیمی پس انرا می بندد او که
 جانان بهر هنر آموزید که ملک و دولت دنیا اعتبارات باشد و جاه از در واره
 در نزد و سیم وزر در سفر محل خطرست باز و بیگبار برود و با خواجه بنفایق
 بخورد و اما هنر چشمه از اینده است و دولت پاینده و اگر هنر مند از دولت
 بیفتد غم نباشد که هنر در نفس خود دولتست هنر مند هر جا که رود قدر بیند و
 سدر کشید و بی هنر هر جا که رود لقمه چسبند و سختی بیند حکیمی با حرف و صفت پس انرا
 نقد بری پس انش را در اادات مفعول که حرف بیاید جانان الف و نون اادات
 جمعه را میوزید فعل امر جمع مخالف که حرف فعلیل ملک میم که کسر به اموال و افعال
 مفعله در یعنی هر کس مالک اولور و نون آما میم که تمبیله محکمت و پادشاه
 و بر مصدر مفعله دولت دنیا لایمه اعتبارات و اادات مفعول باشد فعل
 استقبال مفعول غائب لایق و کل و دیگر جاه منصب در واره شهر قیوسی که
 سوراق یا شلنده اولور که کونه از حق و در و کجایله قیاس نور زرا در قیود و
 باز مفعله در آحق و دیگر دای رسمی اادات تخصیص در آحق دور و غی ایچون
 بوجس قیویه کوچه بند و در سوراق یا نشینی با غله یعنی ایچون زرا کوچه
 تصغیر کو در که کوید مفعول و در که محله در سوراق یا غلیج و دیگر ایچون در واره
 سوراق و قلعه قیوسی دین حقیقین یلیوب غیر ملر تقدیر سویمش و سیم
 وزر در سفر محل خطرست یعنی خوف محله در و باز و بیگبار برود و با خواجه
 بنفایق بخورد و بیگبار برود غور و دیگر خواجه یعنی صاحب نسیم وزر

و سیم وزر
 راجه

بنفایق از زر از چشمه از اینده بیایند و طوفی چشمه یعنی
 و اما آقا کرسیلر دولت پاینده ثابت و دیگر زرا پاینده کو بکله لقمه چسبند
 لقمه دیوشور یعنی و بلنجی یک ایدر فعل مضارع مفعول غائب چسبند و چسبند
 و کل بضم طین ایلدوب کیسی حصول ترکیب بر حکیم او غول لرنه شجعت و بر روی که
 ای با بانک جاکری هنر تحصیل ایک زرا دنیا یک ملک و دولت ای خندان لایق
 و کل و جاه و منصب شهر قیوسند طاشد سکنه کینمز یعنی غریبه کینک منصب
 سکنه سیکه کینمز بکله سیدک برده قالور و النون و آنچه سفرد خوف مقامند و
 او غریب بر او غور و نه ایلدوب یا صاحبی از زر بآب یا پیر آقا هنر دایما ایچون
 بیچاره در کجای کسب و ثابت دولت که او لیج سندن آبر یماز هر فتنه ای که
 سکنه سید در و اگر اهل هنر دولتند و شرس غم دکل زرا هنر نفسند و هنر
 اهل هنر هر فتنه که کیند رفد و عزت و حرمت کور و صدر مجلسه او نور حاصل
 رعایت بولور آقا هنر سیز هر یرد که کیند و بلنجی یک ایدر و در کار دین شدت کور
بیت سختت پس از جاه حکم بردن خوگر و نیاز جور مردم بردن سخت
 مقدم خبر و بردن مؤخر مبتدا پس از جاه خبر ک طرف زمانه حکم تفعل پاینده
 بر کیمه یک حکم آئنده اولق یعنی حکومتین حکم بردنک مفعول خوگر و تا کور
 اولمش و دیگر نیاز با حرف صمد و با حرف مصاحبت ناز و نیاز جور مردم لایق
 و بردنک مفعول بردن مبتدا و مقدر سخت خبر حصول بیت منصبه سکون
 منصبه آیریلد قد سکره الک حکیمی و امیرینی کونور ملک قیود یعنی
 ناز و لیمه و یا غنمه تا نوس اولان خلق جور و جنا سینی کونور یک شد و در
و قلعه وقتی افتاد فتنه در شام هر کس از کوشه و فرار فتنه وقتی با حرف
 وحدت فتنه با حرف وحدت و همزه حرف توتسل در حرف صمد حرف طرف اعتبار اید

راجه

در این

در این

بیشتر گوشت با سبزه و صحت و هضم و نوش قندها گوشت
 هزاره رینی حرف و دین غریب افزای بیش حصولیت بروقت شام
 برشته و دوشه پس هر کس بر گوشت و نه یعنی و طعمه آیریلوب و بار غریبه
 طاعون پیر و سنازادگان دانشمند بوزیر می پادشاه رفتند و دستاورد
 فریه منگنه و سنازادگان گویده نو که این اولاد دانشمند و اضافتی بیاید
 بوزیر می با صرف صلح و یا اولی حرف مصدر و ثانیه اضافت ایچونه کلست که
 لامیه در پادشاه به آقا فیه ضرورتی چون حذف اولد بر ضرورت و لا ایچونه و
 خطایله حصولیت گویند دانشمند او غلا بخفلی یعنی او قوش کویلیز
 پادشاه یک وزیر لکینه کتید بر یعنی سلاطینه و زرا اولد پیر پسران وزیر با قفس
 عقل بگدایی بر دستا رفتند پسران وزیر لامیه ناقص عقل و سبب نیکویی و پسران
 سفندر وزیر و کل بگدایی با حرف صلح و با حرف معصاحت و با حرف مصدر
 بر دستا با حرف صلا حصولیت وزیر ک ناقص عقل و لا نه او غلری که الفک
 کتید بر یعنی شهر و دینچیک ایلیک حجابند و دستا رده جزار لوق ایدر و وزیر
 اخبار علم و کمال و نسب و مال و کل بیت میراث پدر خواهی علم پدر
 کین مال پدر خرج توانم کرد و در روز میراث پدر لامیه خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب معنای شرطی منتظمین علم پدر لامیه و آموزک مقدم و لید
 آموز فعل امر مفرد مخاطب او که نه دیگر کین اصلی که این در که حرف
 تعلیل و این استادت قریب در مال پدر که لامیه در و توانم کرد و کل فعل
 اولی و خرج نانیسی که و مقدر معنانه در پدر و در با حرف ظرف در و
 او نه گویند حصولیت اگر باباک میراثی و پیر سک باباک علمنی او که نه یعنی
 باباک منصبی و پیر سک باباک نیز یعنی تحصیل ایلد زیر احوال پدر او نه

گویند خرج ایلیک مکشد باقا پسر و دو کتیر مالدر حکایت یکی از فضلای علم
 ملک زاده که در و ضرب به محابازدی و زجر به قیاس کردی پسران پادشاه
 شکایت پیش پدر و دو جامه از تن در و مند برداشت پدر اولی هم
 برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران احاد رعیت چند بن جفا و توهین
 روانی داری که سر بر اسب چیست گفت سخن باز نیش باید گفتن و مکن
 پسندیده باید کرد و نه خلق را خاصه پادشاه اند که هر چه بدست و زبان
 ملک رفته شود سر آینه با فواه گفته شود و قول و فعل عوام را چند این
 اعتبار نباشد تعلیم ملک زاده و مصدر مفعولنه اضافت زاده با حرف
 و هزاره حرف و نسل هزاره حرف و صحت و دین زاید سوبیش کرد و با حرف حکایت
 ضرب به محابا بیایه به توقف و پدر دیگر روی با حرف حکایت زجر به قیاس
 بیایه زجر گرفته سور مکرر اما بونک کیس بر ارد جور و جفا مراد کردی با حرف
 حکایت به طاقی با حرف مصدر نشن در و مند بیایه بهم برآمد منتقبش اولد لیا
 رغبت افراد غبت دیگر پسر مرا لامیه نیم پسر مد دیگر بعضی شخه و فرزندان
 واقع بودند بر سر مرا یازان بودند معلوم در فارسیده رسونی سخن باید
 گفتند مفعول مری و پادشاه غیر مری بعضی شخه و اندیشیده و اقدرد و بعضی شخه
 گفت و باید کرد و اقدرد خاصه خصوصاً دیگر پادشاه را ادا و ان که حرف تعلیل
 بر آینه البته با فواه با حرف طرف فواه ملک جمعدر آخر و دیگر حصول ترکیب
 برسی بر پادشاه زاده تعلیم ایدر در و به توقف و پدر ابو کا گویند او روی
 و او را شرجور و جفا ایدر در شته زاده طاقش لکینه با یاسی قینه شکایت با لکینه
 یعنی پدر بنه اول به رحم استاد اندر شکایت ایلند و مجروح که و سنده قنایان
 جیفار و ب چو منشا ایلمین کوسندی با یاسی بونک حالنی کور حجه بر

در این

در این

و مکرر اولدی حاصلی غنیه کلمه استادی دعوت ایله دی و دیری افروخت
 او فلکریک اوزرینه بود چور و توپچی روا یعنی جائز خوشترسک که بنم
 او غلوه روا طوارسک سبب ندر استا و دیدی سوزی فکر سوبلک
 کرک و حرکتی مقبول ایلمک کرک جمیع خلقه خصوصاً پادشاه و زبانه
 که ملوک الله و دینند صادر اولور البته و بلورده سوبلور یعنی خلق
 را اسنده شیوع بود لور اما عوامک قول و فعلنه اعتبار بود یعنی ملوک
 اقوال و افعالی کیبی معتبر و کلمه **قطع** اگر صد ناپسند آید و در پیش
 رفیقانش یکی از صد ناپسند **محمول** میت اگر بوز قول و فعل نام مقبول
 یعنی صادر اولور سه مرد در ویشند یولدر اسلری بوز و بر سینی بیلر زبانه
 جبر اعتبارده اولاندون و کلمه و کر یک ناپسند آید ز سلطان و ز اقلیمی
 باقلیمی رسانند **محمول** میت اما اگر سلطان و بر قول و فعل ناپسند صادر
 آید اقلیمه اقلیمه بریشدر یعنی ملکیت یا بیلر کیدرس در تهذیب اخلاق
 خداوند ز اوانه انبیه الله نباتا حسنا اجتهاد پیش از این باید کرد که در حق
 عوام تهذیب تفعلیل بایند مصدر در تطهیر معنی اخلاقه انصافی مصدر
 معنویه در اخلاق خلقت جمیع در خانک منی و لا ملک منی و سکون خوی و عا
 معنی خداوند ز اوانه انصافی لایمه در انیت فعل ماضی مفرد مذکر غایب و
 بایند نبات بیدر کدر هم ضمیر منصوب متعل مقول مرجع رانیت نک و جمله
 فاعلی نباتا مفعول مطلق حسنا صفتی اجتهاد و افعال بایند مصدر در سعی
 و کوشش معنی بیش با عریک کسر یله زیاد معنی در محمول ترکیب
 و قاکیم سلاطینک اقوال و افعالی عوامک اقوال و افعالی کیبی اولدی پس
 پادشاه زاده لک اخلاقنی پاک ایله الله تعالی کوزل نبات بنور سوبی

کوزل و مقبول نبات کیبی مقبول عالم ایسونه جمله معنی و عا که درسی
 بونلرک تهذیب اخلاقه سعی و کوشش اندر زیاد ایلمک کرک که عوام
 زاده لک حقه مقام اعتبارده بونلر در عوام زاده لک **قطع** هر که در
 خویش ادب نکند در بزرگی فلاح از و بر خاست هر که یعنی هر کس که
 شکسته مکرر بیان اولندر خود با خوف مصدر و شین که بر اجدد بزرگی یا خوف
 مصدر اولور و بوبلک فلاح ایسم در فوز و نجات معنی صلاح حال معنی
 نماند فعلی مشغول و کلمه افعال بایند مستقبله مفعول ویر لور ایویشلور
 محمول بیت هر کیم که خود لغتده یعنی و شغلشده آلی نادیب ایلمه لور بیلک
 و بیلک کلمه اندر فلاح قاتلار بونره ماضی مستقبل معنی در حایلی کوچک
 ایکن مورد و دلیله بیوک اولور بیه اوبه و لور چوب تر اچانه که خواهی
 شود خشک جز با تشن راست چوب زیانده چوب آغ و زبانش بیج فعلی
 مفرد مخاطبه بجهیده بونده الیمک و بولک معنی در شود فعل تخی مستقبل مفرد
 غایب و لما زدیگر خشک تقدیر چوب خشکد بانش با حرف مصاحبت راست
 بونده طوغری معنی در چوب عسایله بیان اینه اغاج بیلر ایتمش محمول بیت بانش
 اغاجی انجلین که دیر بین ال و بون اما قدری اغاج آشنده غیر بر راست و لما ز
 و غیر بلای **بیت** این القصه اذا قومنها اغتدک و لیس یفعلک التفریم
 باجانب غصون خشک جمیع دال و بوداق معنی از اعتبار شده فعلی
 ایسم طرف قومت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبه و تفعلیل بایند مصدری تقویم
 بلور و عا ق معنی با ضمیر منصوب متعل مقول مرجع غصونه راجع اعتدال فعل
 ماضی مفرد مؤنث غایبه در افعال بایند در فاعلی خشکده غصونه راجع ضمیر
 معنی بونده مستوی و مستقیم معنی در همزه بسی و جمله ساقط اولور پس

362

در سر و سر

مقدر شمرش اندر بس حال و الشاء و بکدر شفع فعل مضارع مفرد مذکر فاعله
فتح باینده و کاف ضمیر منصوب متعلل مفعول مبرمج التفعیل لفظ مرفوع فاعله
و جمله فعلیه اعراضه علیا منصوب خبر بس در با حجب جابج در بدله تقویه منعکده
حسب خاتک و لیک نمیلد خسته نک جمعیه خاتک و لیک فتح اریله بونده قری
آغا جله مراد در حصول بیت تحقیق تازه بر اقله و قد المرفوع سن امری طوف و کاف
مراد ایلک طوف و لوز اما حال و شانه بود که سکا فاند و بر مرقور افا جله
طوف و طافه سعی و کوشش ایلک نته که پیوری آشنده خبریله راست ایلان
فلک را حسن تدبیر ادیب و تقرب سخن او پسندیده آمد خلعت و نعمت بخشید
و پایکا پیش از آنکه بود بر تو کرد اندید حصول ترکیب پادشاه استوار که حسن
تدبیر و ایلک سوز تقرب را ایلمی مقبول کله خلعت و نعمت بخشید و مرتبه
و منصبین اولد و خنده یوچه برک ایلد یعنی منصبی زیاده ایلد را و لکیده معلوم
اوله که مذکور ادبیک فضل دار پیش اما تعلیمی یوق ایلمش و انا اسلوب
تعلیم مالک اولان شاگردی و ویکمه محتاج اوماز بلکه آزار لغه یله محتاج
اوماز و کل که ویکمه زیر احسن تعلیم و ادخا در علمه و فضل نسبت و کله
حکایت معلم کتابی اسم فاعله نظر لکانه اصافیه معلم تعلیم باینده
اوکر و بی کیمه و متعلم تفعیل باینده اوکر بی کیمه بعضی جمله شاگرد معلم
و بر تفعیل باینده اسم مفعول صیغه اوزره بو خود حیوانات چندینه
اشانده استعمال جائز و کله نته که تعلیم متعلم بو کافریه در و فروع کتاب مراده
کتاب میند و کلب معلم کتی خود مشبه فخر کتاب کافک قلمی و ناک نشد بیک
مشترک مفرد جمع میند مراد اولی مکتب مقلده اما جمع اولی کاتبه و کله بعضی
شتر آخ مختار صیغیک کلامی غلطه چیتاروب خطای فاحش ایلمش و یکس

یستم الکاف و تشدید الشاء و بمعنی الکتابه و الکتاب و المکتب و المعنی
علی الاول بالشک بر باز جیلر معلمین و علی الثاني بر کتاب معلمین
و علی الثالث بر مکتب معلمین و مختار صیغیک عبارت بود کتاب
بالضم و التشدید الکتابه و الکتاب ایضا و المکتب واحد انتمی فاعله
منه سنده کتاب جمع کاتبه اما بونده مکتب مراد و بین جمعه جملیه کاتبه
اعطایا رجعل ایلمش پس معلوم اولدی که کتاب مکتبه بر معنایه و در بار
و عدت و اادات مفعول ویدم در بار مغرب ترش روی و تخیل کتار
و بدخوی و مردم آزار و که ایلج و ابریز کار که عیش سلیمان بدین
ادبیه کشتی و خواننده قرآنش دل مردم سید در جمعی پسران پاکیزه و دختران
و دوشیزه بهرست جفا را و گرفتار نه زهره آشنده و نه یار کفتار که غرض سخن
یکی را ایلمی زور و گاه ساق بلورین دیگری را بشکنی که در لفظه شنبه که طوفی از
خبات او معلوم کرد و بر زدش و بر اندنه و مکتب و را ایلمی داد و بار ساق
سلبیم نیک مرد در حکیم که سخن بود حکیم بزدت گفتی و موجب آزار کس بر زبانش
نرفتی کو دکان را بیت استوار حسین از سر به ز رفت و معلم و معین را اخلاق
ملکی دیدند و یو یکدیگر شدند و با غما و حلم و ترک حلم کردند و در اغلب اوقات
بیازیم فراهم نشندی و لوح درست ناکره در سربیکه که شکسته ترش روی
و صفت ترکیبیه اکتی میندی و یکدیگر تلخ کفتار و صفت ترکیبیه اچی سوزلی و یکدیگر خوراک
و مردم آزار و بونده در بر خوی اوم انجیدی که ایلج و بیعی طبعی طبعی
نا بر بهر کار اادات فاعله بر بهر بهر یعنی فاسق و فاجر نه ناک و با بر سیک
فخری و با اسلبه ایلد شانه مخفف فاسد و یکدیگر کشتی با حرف حکایه ادا و
و یکدیگر که در زبانه بونده در جمعی با حرف و حدیث بر بلوک و یکدیگر بر این پاکیزه

دستور ۳۶۸

رو

آنکه در کاف حرف نصیر اسکی بوسی که در ده و کاف حذر و ایو شکسته بر صورت
 پیدا اید و در بی اول صورت کبر و بی آلی اوینا در و مده و مضامین کونکرده
 جمال او بنامه فکری کبی و بکل وجه و محمول بینا ستاد معلم چو که کم از اول
 یعنی علم و سلیم اول او خلق فکری باز از در سرگ او و نونی او بنابر بر بعضی
 استاد و معلم و شمس و او عطفه بعد از دو هفته بر در آن مسجد که در دم
 معلم اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و مقام خوش باز آوردانصاف
 بر خجدم و لاجول کنایه گفتم که ای پسر را در بار معلم ملا که چو اگر در هر مردی
 جهان دیده بشید و بخندید و گفت شنیده و که گفته اند بعضی نسخه در دل بر خوش
 کرده بودند و انقدر انصاف بونک کبی بر رفته زیاده مقلنه و لاجول و لاخوة
 الا بالله العلی العظیم و بکدر محمول ترکیب یکی هفته و نه مکره اول مسجد که قیوم
 که را ایلم کور و م و لگی یا و زمعمک کولینی خوش ایلمش و کنه کنه مقامه
 کنور مثل الحق بو معنا ایچونه زیاده انجدم و لاجول و سیرک و دیدم شیطانی
 کنه ملکه نیچون معلم ایلمد بر پیر و جهان دیده ایلمندی و کولر و دیدی
 ایلمش میسک که و بکدر و شنیده و همه خطاب ایچوندر و بین قابل خطاب
 و کل ایلمش **مثنوی** یا دشتای پسر بکتب واده لوح سیمیش بر کنار
 نهاده لوح لغنه مطلق خخته در اما عرب و غم اولادی او ستند
 تعلیم ایلمد کلری خخته نکه جنسینه علم او لمشدر پس کشنده اوله
 اکالوح و بر ر آنکچون لوح سیمین دیمش معلوم اوله که ایلمش
 لوحی کشنده اوله و اما غایتله ایچونه اولدرشش بونده سیمینک نونه
 ناکیدی و شین شمیری ضرورت و زنیچون ساکن او قنقن کرک و شمیر
 پسر و راجع در کنار یا ندر اما بونده مراد و قولنقدر محمول لب بر باد

در سیمین

او غلبینی نمکینه و بر دی کشنده بر لوح قولتو غینه یعنی اکا بر کش لوح
 و بر دی بر سر لوح او نوشته بر جور استاد به که مهر بر سر لوح
 لامینه و در آویخته شده بود و در نوشته و اوله و باله لغنه جور استاد
 مصدر که فاعله انصافقدر مهر بر لامینه و مهر بونده تحت مقلنه در محمولیت
 اول شاه زاد نک لوحی او جنبه التوبله یعنی التوبه سویله باز پیش اید
 یا بلامین بو مهر احد که استاد ک جور و معانی یا بک مجتهد بکدر زبیر استاد
 علم و فضل ایدر در مهر بر جمله **کتابت** پارسا زاد و رانعت به فباس
 از ترک عثمان بدت افتاد فنی و فخور آغاز کرد و مبتدیر پیش گرفتند بکله
 چیزی مانند از سبک معانی و منکر که نگرد و مکر که بخور و بار بر بنیچشم
 امر فرزند دخل آب روانست و عیش اسبابی گردان یعنی خرج فراوانی
 کسی را باشد که دخل معین باشد پارسا زاد را با حرف و صحت و همه حرف
 در آحرف تحبص همه و صحت ایچوندر و بین خطا سوبیش ترک ناکه فنی و دانه
 کسم بدمتر و مقلنه در طلبه لامک کسریه مقلنه اوله و غی کبی آخونه
 همه انصاف ایچونه کلمه رعایه نمک جمیع اسلوب عجم او زره عریده اعمام
 کله و جمع قلت و زاده زره مبتدیر تعقیل بایند اسم فاعله مسرف و بکدر و
 مصدر سبک معانی بیایه سبک جمیع و بکدر و معانی معصیتک جمیع کنه مقلنه
 منکر اسم مفعول در افعال بایند نام شروع مقلنه و یا حرف و صحت سبک
 افعال اسم فاعله سبک و بکدر و یا حرف و صحت سبک و یا حرف و صحت
 و بکدر بنیچشم تقدیری بطریق نصیحت در دخل و اکل فنی و خا و جمیع سبک
 خارجین کلوب الکه کبرن شده به بر آب روانه آفتاب صوفی سرباز
 الدرعیش یعنی ذوق و صفا آسبار گردان بیایه آسبار و آسباب با کله و

در سیمین

دیگر که آن کاف بجهت صفت مسته که در بند نه دونه کن دیگر خرج فراوان
 بیایند کسی با حرف و حدیث و در داخل معین بنایست حصول آفتاب بر عابد زاده
 عیال بیک مزد گانند نعمت بی لبس و در حد البته و در بعضی اوقات بسیار مال
 مالک اولد رفت و فخره باشد و واسطه افی کند و به مشقت طوشت رحا صل کلام
 هیچ بر نشسته فایده جمیع معاصیه در بر منکر و نامشروع فایده ای که ایلمدی یعنی هیچ
 منکر از باشد و در مسکن یعنی سکر و در بر سر خوش اید نه نشسته فایده که ایلمدی
 و استعمال ایلمدی حضرت شیخ بیور بر کتبه بن الکاتع طریقه دیدم ای او فیل
 و جل یعنی بود بلکه کبر نعمت به کوان آب روانه یعنی آفر سوکی کلیمه کبر کبر
 و صفا و دونه کن و کرمند یعنی بولد و غین او کور کبر یعنی بیکه و بیکه مال طایفه
 حاصلی چوق خرج بر کیمه پس کدر که دخل معینی اولد حاصلی معینی کلور اولد **فصله**
 چو دخلت نیست خرج است ترک کن که میگویند ملا جان سرود که چوق
 سرود ابر یعنی آبرو فلری نشسته و با حرف و حدیث حصول بیت پارسا زاده خطاب
 ایدوب بیور چون که معین کلور که بود در خرجی باب یا پر که ایلمدی خرجی چوق
 کیم بیلور ابر سویدر یعنی آبرو ابر بیور و غنی بیت ثانی دره اگر باران بگویند
 بنابر و سالی دجله کرد و خشک رود در با حرف و حدیث کورستان طایفه سالی با حرف
 فلری و با حرف و حدیث و الکل کسر و جیم عربک سکونیل بعد ایدر فانی کرد و
 فعل مضارع مفرد غایب مکتبه مستر دجله به راجع ضمیر خشک نور دیگر یا بس
 رود دره به و بر لور با حرف و حدیث حصول بیت اگر طایفه باران بفرستد
 دجله ابر فانی بر فور دره اولور یعنی یا بس جای اولور حاصلی یعنی معاش
 اولینجه دجله صوب آفتاب دو کسور پسره تمثیل طریقه بیور رسنگد چون که معین
 کلور که بود در چوق خرجی بیکه کی تیز و کسور خفل و آب پیش کبر ایدوب

بکذا که چون نعمت سیر شد سختی بر و دشمنانی خور بر سر از لذت
 نام و نوش این سخن در کوشش نیاورد و بر قول من اعتراض کرد گفت
 راحت عاجل تشویش محنت اجل منقص کرد نه خلاف رای خردمند است
 لاهوتی لاین اولمیان نشسته بر سر فایلمکه در ربع لاهوت فتح و عینک کسر
 سکونیل و لاهوت کسر و عینک سکونیل لغت در لغت فرج طلب ایلمدی حسن
 اولمیان نشسته ایلمدی که حرف تعلیل سیر سنگ و باو تجمک متمه بر لور و کنگ
 معنیه در سیر یعنی پارسا زاده لفظ مشتکر بود غزل و دودک میند بودند
 ایکسینه و مسایح و در برینه قصر المین تقصیر المیش نوش اسم مصدر
 نوشید غم ایچ و ایچ معنیه عاجل شید حاضر معنیه و اجل الف حمد و ایچ
 اولمیبوب کلیمه در بر منقص مکدر دیگر محمول ترکیب پسر و ویرم عقل و لور
 ایدوب که طوت یعنی عاقل و مؤدب اول لاهوت و یعنی ترک ایدوب را چون که نعمت دو کس
 شدت ایدوب سیر یعنی چکر سیر و پیشی طلق بر سیر او فغان بود و ایچ که نشسته
 و با سار و سوز و ایچ که نشدن حاصلی بید و ایچ که نشدن بوسوز و فغان نشسته
 یعنی فغان نشسته فویدر و نیم سوز و مد اخرا فغان ایدوب و دیر شید حاضر راحت و جفا
 کلیمه محنت کسوشید مکدر ایلمدی خلاف فکر و دیر عفا در **منشوی** خداوندان
 کام و نیک بختی بر اسختی بر ندر از بیم سختی خداوند صاحب و مالک معنیه
 الف و نون اوقات جمعه کلامه اضافتی اسم فاعلک مفعولیه اضافیه و او
 اختلاف نیک بخت و صف ترکیب و با حرف و حدیث مصدر و ایچمد فتح و کسور جانور
 سخت نشسته معنیه در و با حرف و حدیث مصدر شدت دیگر بر ندر فعل مضارع جمع غایب
 ایدوب بر نیم فویدی سختیه اضافتی لامیه محمول بیت اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب
 نیک بختی معنی و دانه نیکو شدت ایدوب یعنی چکر شدت فور فویدر یعنی

راحت

زحمت و شدت حکرم دیو فور تو سنده الان بچون شدت حکرم حاصل
 ملک زمانه فو و احتیاج حکرم خوفند بال فعل نیچون متالم اولوا
 بروشا در کن ای یار دلفوز غم فرا نشاید خورده امر و زبرد فعل ام
 موزخا بلور و دیدن کیت دیگر رفتن دین دین خطا ایلدیر بای غمته به
 تخصیص ایلنلر و ستایلق ایلنلر سادرم یا حرف مصدر کن فعل امر معر
 خا طبلر کنیندنه ایلد دیگر یار دلفوز بیاینه دلفوز و دالک کسر و دالک
 فتی و فانک سکونید وصف ترکیدر فر و زیدندنه که مخفف در افرو زیدندن
 کو کل بالکندر جی یعنی روشن ایدر جی حاصلی مسرور ایدر جی دیگر غم فروالایه
 ابرته نک غمینی دیگر حصول بیت و ایشک ایلای دلفوز یار یعنی برکوت
 خوش کور ابرته نک غمینی بکوین بیک لایق دلفوز نشه که شاعر بوی بیت
 غم نا آمده خورده بنقدم رنج میدارد همان بهتر که با فردا کز ارم کار و دار
 فکیر مرا که در صدر مروت نشسته ام و عقد فتوت بسته و ذکر انعام در افواه
 عوام افتاد فکیر خصوصاً دیگر ایسانکه مضمر منند مستشار در آگاه دیگر
 که خوف رابط صفت صدر مروت لایمته در مجاز عقد فتوت و بوی در ذکر انعام
 مصدر که مصدره اضافت لایمته انعام افعال بایندنه مصدر در احسان
 افواه عوام لایمته حصول ترکیب هر کس مذکور مدعا ایلد عامل اولم لازم
 بجا که صدر مروت و او نورشم یعنی کرم و احسانه باشند و فتوت و جرم و دالک
 عقد و غمشم یعنی سخا و لطف دو کومینی دو کشم و اخی انعام و احسانم
 افواه عوامه و دشمن در حاصلی جو و دالک مشهور عالم اولشم **منشوری**
 هر که غم شد سخا و کرم بند شاید که نهد بر درم غم بونده مشهور
 درم و دالک کسری و زانک فتحیله اچه مختلفه در هر چه در هم دیر و دالک کسره

در این سند
 در
 در این سند
 در

۳۲۲

در آنک سکون و بانک فتحیله حصول بیت هر کس که مشهور اولدی
 سخا و کرمه لایق دلفوز که اچه سینه دو کم دو که یعنی بذل الیمبوب
 صاقلیه و کرم و احسان ترک ایلدیه نام نکوی چو بود و شد بکرم
 در نتوانی که بیدی بروی نام نکوی بیاینه و با حرف مصدر تقدیر نام
 نکویت سنک آدک ایلکی مختلفه برون طاشره دیگر نظر فای عجم بانک
 کسریله او فور امار و ستایلق تمیل برون لفظینی بضمین عبارت سید قید
 ایلین و ستایلق ایلنلر سادرم بونده رفت مختلفه در بکرم یا حرف صله در
 قیو تقدیر در احسان و کرمه متوال فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر
 دلفوزین دیگر که حرف بیاینه بیدر فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بعلیا
 دیگر برون یا حرف صد تقدیر برویت در حصول بیت چونکه سنک آدک
 ایلکی یعنی سخا و کرمه آد و محله به طاشره جیدر یعنی فاحش اولد لطف
 و احسان قیو سینی بوز که یغلفه قادر دلفوزین حاصلی سخا و کرمی ترک
 ایدر مرسین زیر اسهرت بند ایلکه مانع بونده در دین مراد در خانه درین
 بو بایده خطا ایلنلر بوزیک تقدیر بوزیچکس دین مضارع خطاب
 ایلنلر و المعنی بالترکی قیو بیه بعلیو سینی بوز دین معنایه بوی
 ویدم که نصیحت نمی نیر و و کرم من در این سر و او اثر نمی کند ترک مناجت
 کرم و ورم از معاجبت او بکرم و انیدم و بکنج سلامت بشستم و قول
 حکما را کارستم که گفته اند بلغ ما علیک فان لم یقبلوا فما علیک غمی بپر فعل
 نفی مستقبل مفرد غایت قبول ایلد دیگر و کرم من بیاینه و لایمته و حرف
 بند این سر و او سابق کیمی بیاینه و لایمته در ترک مناجت مصدر که
 مصدره اضافتی لایمته و مناجت معافله بایک مصدر اولد نصیحت معنایه

در این سند
 در

در این سند
 در

در این سند
 در

بلق فعل امر مفرد مذکر مخی طبع در تعجب یا بیداری برید و دیگر را اسم
موصول را الذی مضارع علیک جار مجزور یل مقدر نسبت به متعلق در جمله فعلیه
اعرابه محلی یوق صله موصول صله سیده اعرابه محله متعلق مفعول
بلق در آن حرف شرط و لم حرف جزم یقبلو فعل جزم مطلق علامت جزم فاعله
سوق طبع فاعلیک ما اسم استفهام حرف نفی و ادلیق جائز علیک اولی
کیسید محمول بر کتب کوروم که پس نصیحت قبول ایلمز و بنم اتسبی نفسم انکه
صوق و مورینه اثر ایلمز یعنی و مور کیسید بد کو کلینه کار ایلمز انکه نصیحتی
ایلمز و مصاحبتش یوزم و دندروم و کنج سلا مشده او نوروم و حکما فاعلی
ایش بقلدم یعنی کار ایلمز که و بیشتر در سن سنک او زریکه لازم اولایه
ایصال ایلمز که قبول ایلمز رسکاشنه یوق با خود سکانه و ارا اندر یعنی قبول
ایلمز کلرند رسکاشنه یوق زبرا ماعلی الرسول الالبلاغ در **فصل** که چه وانی
که نشوند بگو هر چه میدانی از نصیحت و پند نشوند فعل نفی مستقبل
جمع غایب بونده قبول ایلمز از مسئله در محمول بیت که چه بیلور بین که سوز
و یکتر لرسن سوبله هر سه بیلور بین نصیحت و پند یعنی رسکال لازم نصیحت
که که قبول ایلمز لکر که رسکال سوز زده و باشد که خیر و سینی بد و پای
او فساد اندر بنده خیره سوز عا جزو زبون و سوز اسمی که تک مفعول ادکی
و مصراع ثانیک مفعول مفعول ثانیسی بد و بام با جوف مصاحبت و فساد
و اول اصل او زره اندر ادات صله محمول بیت نیز او نور که نصیحت و یکمین
سوز سیمی ایلمز یا غیل طوز اغه و شمش کور رسن یعنی بر مصیبت گرفتار کور رسن
و دست بزدست میزند که در بچ نشیدم حدیث و انشمنده محمول بیت
خیره سوز ایلمز او زره که خیف و انشمنده که سوزینی ایلمز نشیدم یعنی نادم

و شبنامه اولی و بخت و یکبار کینه حیف نیز پس از مدتی آنچه اندیشه کرده بود
از نکتت حالش بصورت بدیدم که باره باره بر ارم میروخت و لغت لغت می
اندوخت و لم از ضعف حالش بهم برآمد و روت ندیدم در چنین حالت که
وزوشن را بلامت فرا شنیدن و نمک با شنیدن بادل خود گفتم محمول بر کتب
بر مدینه مکره شعل شده که اول فکر ایلمز ایلمز انکه نکتت حالش ظاهر
کوروم که یا مده یا مده او زره دیگر در و لغت لغت قرانور در یعنی بر اید و کوروم
ضعف حالش و زریاده فقر و فاقه شنیدن مکره و متقبض او زریاده حالش
کوروم زرش و شبنم یعنی ظاهر باره سینی حاصلی ریش و لینی ملاطفت
او شبنم تو صبح یعنی آنی از اریوب کور کلینی مجروح ایلمز موت کوروم
کو کور دیدم **مثنوی** حرف سلفه در پایانه منی نمید شد روز و شنگ سینی
حرف سلفه بیایه سنک کسر و تمیله لغت در حرف طرف پایانه منی لایته و با
مصدر نمید شد فعل نفی مستقبل مفرد غایب روز و شنگ سینی لایته و با جوف مصدر
محمول بیت وانی یعنی ایچق باده نوش سنک نهما بنده حاصلی فایب سکره
طالعند و فقر و غایب از یعنی سوکنی فکر اریوب قایم از حاصلی ال طلع کوی
یاد بده کلمه سوز رخت اندر بهاران بر فساد زستانه لاجرم بر برگ مانده
درخت مبتدا اندر ادات طرف بهاران جمع بهار در خلاف قبس او زره
بر بخش در میوه مسئله فاند فعل مضارع مفرد غایب سیکر و مساجار
خبر مبتدا و بر فاند که مقدم مفعولید زستانه زاده فنج و کسر جانیش
دیگر لاجرم لایته و لامحی نه دیگر بر کلا پیراق و از بقی بونده پیراق مراد
ماند فعل مضارع مفرد غایب فالور محمول بیت ایام بهار در درخت بیتین
سیکرها و کور بیتین سبزه سبز پراف سزیده فالور فقه و حقه بود در کپار

اول زیاد حرکت ایدوب افزونی دست قادر بود که جوه محتاج اول
حکایت پادشاه ای پسر با وی داد و گفت این فرزندت تربیت
چنان کن که یکی از فرزندان خود سالی بروسی کرد بجای فرزند
اویت در فضل و بلاغت منتهی شدند ملک و اسلمند را مواخذه کرد و گفت
و عهد را خلاف کرد و شرط وفا بجای آورد و در گفت ای ملک تربیت
یکسانست ولیکن استعداد مختلف پادشاه ای پسر یاری حرف
و حدت با حرف صله ادیب مؤدب معطنه در و یا حرف و حدت حصول
ترکیب بر پادشاه او غنی بر استاد ادیب و پردی یعنی بر معلم
و پردی و دیدر نوسنگ او غلگه بود که کنایه او غلگه کیی تربیه
و بر معلم بریل مقداری بود که سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیم
تقصیر الیحدر لیکن بر مرتبه و اصل اولدی حاجلی هیچ بر نشسته
تخصیل ایدر مدر و معانی او غلگه فضل و بلاغت منتهی
اولد پادشاه ادیبی مواخذه ایلدی کانه که گناه ایش اولد
پادشاه یک اعتقاد هیچ زیر مواخذه گناه کاره اولور لیکن بوده
مراد غنا بدرو پادشاه دیدر او غلگه تعلیم خلف و عهد یک
و شرط وفا برینه کتور مدر کانه که معلم و پیش ایش کنایه
مدر اکا زیاد سعی ایدرین و کنایه فرزند لوی کامل اولوب و شاه
زاد کمال لوی به بهره اولد و غنی ملک تعلیم و تقصیر حمل ایدوب
ادیبی مواخذه ایدوب عتاب و خطاب ایدر ادیب و دیدر ای پسر
تربیت برابر در لیکن استعداد و قابلیت مختلفه **قطعه** که چه بیم
وزر ز سنگ آید ای در همه سنگی نباشد و بیم ز سنگ دیدی مجازا

در آبرایم و ز زلف اقدیم چیتار لیکن طالشک اصل طرا قدر پیش اسباب
علم طبعی علی الخصوص که بیم و ز چیتا نه بر اوفاق اوفاق طالشک سواد لماز
شده که مسا در آید ای اسلمند ای پسر ضرورت و زنجیره تقدیم و تاخیر اولد که کم
را د شد ضرورت و زنجیره حصول بیت شاه زاده ایچو تمثیل سوره ب ویر که چه
بیم و ز طالشک چیتار اما طالشک ز و بیم اولماز واقعه بود که در
بر هر عالم نمی ناید سهیل جای انبیا میکند جای ادیم ای تا بر سید را برقی بر
سهیل سبک نمیشد و تا تک فتی نصیر لکلی اوزره بر کوکبدر که و یا برین اوزره
ایدر خاقانی بعضی اشیا به قیر یلیق بونیشی و بر مکر کرده از شک بر برنده
و کل ایقی بر برنده کور غر پس مستفک بر همه عالم ای تا بدید یکی از عاید حاج
یا حرف و حدت انبیا طفر حق و ادیم سخیا حصول بیت کنه تمثیل طریقیل سوره
سهیل سید ز عالم بر نوصا لیکن بر برده طفر حق حاصل ایدر یعنی مشین
و بر برده سخیا و بلغری یعنی بر نشسته به استعداد ایدر کوره نکه و بر برده سخیا
بخل یوق لیکن استعداد مختلفه میکند بوده میلو و معطنه در دین میدان
مقصود و اصل اولمشدر **حکایت** یکی را شنیدم از پیران مری که بر پیران
چندان که تعلق خاطر آدمی ز او بر و است اگر روزی د بود مقام از ملاک
در گذشتی تعلق خاطر مصدر ک فاعلیه اضافت و آدمی زاد اوصاف لایق
با حرف صله روزی با اصلیه طریقی معطنه در اگر حرف شرط با حرف صله روزی
و صف ترکیب و سید ندر رزق و بری دیگر مقام با حرف ظرف و با حرف صله
محصل ترکیب پیران مرشید برین شنیدم که بر برینه سوزید اولقدر که
آدم او غلگه خاطر سبک رزق تعلق و ار اگر رزق و بری خدایه اولیدم مرشید
ملاک و کچر در یعنی اندرون خدایه اقرب اولور و **قطعه** فراموشست نکر و از

سجده

در آن حال که بود در لطف مد فو و مد هوش و ایزد انور که کسی
 و اینان سکون و آرامش و غایت کسریه و دیگر در خدام مختلفه که حرف
 رابطه صفت بودی یا حرف حکایه لطف مد فو و مد هوش معطوفه
 مد فو نه لطفه آتا بلند نه آتا فرشته و دوشن صوکه او غلای انده منعده اولو
 مد هوش لا یعقل و دیگر حصول بیت سنی خدا فراموش اید را اول حاله که لطفه
 و مد هوش اید که یعنی آنکه فرشته مد فو نه لا یعقل لطفه اید که مد و انت
 و او و عقل و طبع و ادراک جمال و نطق و رای و فکر و هوش و روان بود
 و بعد حصول بیت خدا اسکار و روح و بر در دخی عقل و طبع و ادراک و جمال یعنی
 حسن و نطق یعنی تکلم و رای یعنی تدبیر و فکر و هوش قافیه ضروری ایچونه کلمه
 و الا عقله الکفا و لنور فکر که تاسی علامت تعلد نه که سابقا بر ایکی بود
 بر و ر اید پس نفس کلمه و تدبیر و بین و تفکر و خبر دار و کل ایچیش و انگشت
 مرتب کرد بر دست و دو بازو و دست مرکب ساخت بر دوشن حصول بیت سنگ
 الکه و او بر مق مرتب اید یعنی ایکی الکه و او بر مق و در و ایکی و موزک و وزه
 ایکی باز و ترکیب اید یعنی سکا ایکی قول و بر دره کنون پندار رای نا چیز است
 که خواهی کرد و رفت روز فراموش و پندار فعل مضارع مفرد مخاطب پنداریدن
 و بنا مقدر تلقن معنای استغفای متضمن نا چیز است و متضمن دیگر
 خواهد کرد و اید بر در دیگر و تا غیر خطاب و رای یا حرف و حدت اعتبار
 اول نور سه بو کون و دیگر آتا یا نفس کلمه و اعتبار اول نور سه رزق و یک
 اول نور پس تقدیر کلام که خواهد بود و بیت کرد و فراموش اول نور و کل وجه
 حصول بیت شجره ایلری تلقن اید بر سین ای بی همت که سنی بر کون و اول نور
 و یا که سنگ رزقی اول نور بر در حاصلی بود و سکا ایشا ایلین ایچ بر کون

و سنی

و طیفه روزی که فراموش اید **حکایت** اوابی را دیدم که بر خود را
 میگفت یا بنی آنک سوال یوم القيمة یا ذاک التبت و لا ینال بمن التبت
 یعنی ترا خواهند پرسید که عملت چیست و نگویند که بدرت کینت اوابی
 یا حرف و حدت و را اذات مفعول یا حرف نداننی یا آنک نمی و نون و یا و است
 فتحه برید ای بنی آنک تصغیر بر او غولج و غم و دیگر را اما اسم استفهام و اول
 موصول ترکیب بر اسم حکمیده و قلند رای شی و معنایه التبت کینت
 مقدم مفعولیدر التبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب اید که
 یعنی قراند که بمن یا حرف صله من اسم استفهام التبت فعل ماضی مفرد مذکر
 مخاطب کیم منسوب اولیک دیگر عملت تاسی ضمیر خطاب بدرت تاسی
 بوبله در حصول ترکیب اوابی که در دم که کنده او علیه سوبله و رای بنم
 او غولج و غم تحقیق سن قیامت کوننده سوال سین یعنی صوریل و سینی
 دنیا و نه کسب اید که و سکا ریند کیم منسوب سین یعنی سینه صوریل و سینی
 دنیا و خبری ایشد که شرمی و دیگر که با پاک کیم در شرفید و خبری
 حاصلی شیکند سوال سین شیکند و کل **قطعه** جامه کعبه را که میسند
 او نه از گرم پیل نامی شد جامه یا حرف و حدت و تفره حرف توسل کعبه را که
 مفعول که حرف رابطه صفت میسند فعل مضارع جمع غائب کنید و ر و او را
 دیگر بعضی نحوه میسند و اقدار یا غریبه و سین ملاکله اید بوس اید یعنی
 او بر و دیگر زبوتقدیر چه جامه کعبه به مثاق اولحق لازم در او نمیری جامه چه
 نه حرف نفی معنایه شده مقید در گرم پیله لامیه گرم کاف عربیک کسریه و رانیک
 سکونیه قدرت دیگر پیله یا عجمیک کسریه ای یک دیگر نامی یا حرف نسبت اول
 یعنی مشهور نامی اسم فاعله نموده و بین بود و غیره تلقن ایچیش حصول بیت

ام هر چه ملک مست ایشا در ویشا گتم اتفاقا زشس پری اور و شادمان
 کرد و سوره ایاران بموجب شول نهاده پس از چند سال از سوتام
 باز آمد بجهت آن در ویش بر گشتیم و از کیفیت حالتش پرسیدم گفتند
 بزرگان آن سجنه درست گفتیم سبب چیست گفتند پسرش خر خود را است و عود
 کرده و خون یکی ریخته و از شهر که ریخته بود را بعلت آن سلسله در نای و بند گران
 بر پای نهاده اند گفتیم این بکارا بد خا از خدا خواسته است فقیرا و در ویش
 اهزه و عدت ایچوندر دین یکی هستند خطا ایچون اولدر که عدت ایچون
 اولان یا در اهزه و کلدرا ایچون اولدر که عدت ایچون اولان یا در اهزه
 مانع اولور و معنای فاسد اولور حامله و حامل بولکل عورت ویرا حامل ویرا
 که بوسفت زنانه مخصوصند پس التباس لازم کلاما حامله وین بولکل جار و نقل
 قبلدر جار علی الفعلک معنای اولدر که میبندد به مثلاً حملت بولکل فلهی حامله ویرا
 بولکل سولیه مینی علی الفعل و ویرا مرتفع و مرتفعه و بولکل نه رفند بر جمع کلام
 بومقامه الکالک بچند در بعضی حامل یا زشس لیکن جمیع منونه مخالف
 یا زشس مدت حمل لامیه بسو آمد نهاده کلد یعنی وضع حمل وقتی کلد یعنی
 آمد برینه آورده و واقعه پس مدت مفعول مری اولور و بسو غیر مری در ویش را
 را و فخصی بسو یا حوف و عدت ملک میگرد که سولیه مالک اولدر و غی ایشا ایانا
 در ویشا مصدر ک مفعولینه انما فیئدر بذل منقله سوره یاران لامیه یا حوف میباش
 موجب جیمک فخیله مفعولینه در سولیه انما فیئدر لامیه یا حوف طرف زندان
 سجنه لامیه در بامشمن اولدر و غی معنای طرفینی تا کید ایدر شده که مکرر ویرا
 عوده سو خوش موالینه ویرا پسر را سبب پسر و راجد و راجد
 فخصی سلسله زنجیر در طرف سولیه نای بونده بوغ معنای سده در بعض سجنه و نای

در ویش

در ویش

برینه کرده و واقعه محمول ترکیب بر ویشا خانولی بولکل ایدر حمل متقی
 نهاده و در ویش یعنی وضع قریب اولدر و در ویشک جمیع عمر بنده ایچون
 کلد ایدر و بدتر اگر خدای تعالی بکار او غل و بر سر بولکل کم خوقه و غیری
 که ملک ایچون در ویشا بذل ایده بن اتفاقا او غل بولکل شادمان بود
 و بموجب سولیه در ویشا سوره فود یعنی نیافت ایدر نیچو میلدر سکره
 که شام سفیدند کبر و کلد اول در ویشک محله سینه او خادوم و کیفیت
 خالند سوال ایچون و بدیدر که سوایشی زنداننده در ویش که سبب
 او غل ایچون پشدر و عوده ایچون ویرا قانین دوکش یعنی بر کیمه قتل ایچون
 و سولیه قانین یعنی قصاص قور قورسندن بابا سبک اول سبیل زنجیر و غازی
 یعنی بوشینه و آغز بوقای ایا غینه قورسندر ویدم که بولکل خادوم و غالی ویش
 قلد زنانه بار و دارای مرد ویشا اگر وقت ولادت مادر زنانه بار
 بیاتیه بار و دار و صف نو کیدر بولکل طوفه چی و یکدر یعنی بولکل خانو مکر ویشا
 بیاتیه اصلی هویشا ایدر ضرورت و زن ایچون و او حذف اولدر معلوم اولدر
 غریب ویندن غیری ویندر مفعول موصوف میشد مطابقت لازم دکل
 ایچون زنانه بار و دار بر مفعول ایچون سفت قبلدر پس ضرورت شعر ایچون
 مفعول ایدر وین مخالف سولیه وادار سده مسامحه دارد ویرا ضرورت
 شعر ایچون وینک ادا و کلد ضرورت و زن ایچون ویرا ویشا و صف
 نو کیدر هویشا بار و غل کند بیه یارد یکدر ایچون و عاقله مستعمل لفظه
 پس برینه قور ایچون تقصیر ایچون وقت ولادت طرف زنا که مفعول انما فیئدر
 و زانیند مفعول فیه در ویشا مفعول بهی زانیند فعل مضارع جمع غایب مفعول
 و یکدر مفعول ایچون حبلی عود لای مرد ویشا اگر ولادت وقت ویدر برینه

در ویش

در ویش

از آن بهر نزدیکی غرضمند که فرزندانی تا هموار زاننده از آن مبالغ
 تا اینکه منبوه شده است از آن که خوف بیاغ فرزندانی تا هموار زاننده تا هموار
 تا موافق و نامسا عد دیگر را بر او را دور دیگر پس دور و ملحق معینه
 وفاق و مسا عد لازم در فرزندانی معقول زاننده در حصول میت و ولادت
 مار طو غور سه لر عاقل قنده اند که بکر که که تا موافق اولاد طو غور را بر یعنی
 بر بخت و بد خوی اولاد طو غور مقدر ز بر آید لایه قریب آید و آب خوالنده رحمت
 چکر لر بلکه تو که ابله کی کسی قتل اید را تا فرزند کی نجه اولاد جافین کیم سیل و زلزله
 نجه رحمت و شفقت چکر لر مکره اقا رنده غری ابا عدینه نجه دوری نکه بر شود
حکایت طفل بودم که بزرگی را پر بدم از بلوغ گفت در مسطور کتب آمده
 که سه شانه دارد یکی پانزده سالگی و دوم اختلام و سوم آمدن موی زمار اما در
 حقیقت یک شان دارد آن که در بندرهای حق جل و علایش از آن باشد
 و در بندر خط نفس هر که در و این صفت موجود نیست محقق بالغ بشمارند پس
 که بپایان بزرگی را با خوف و صحت و اادان مفعول مسطور کتب اسم مفعول فاکم
 مقام فاعلیه متفا قدر اعلی کتب مسطور و در نجه در کتب مسطور است و افعله
 پانزده بای غله دنون و زاننده سکونیل او به بش و دیگر سالگی با خوف مصدر و کاف
 عجم آه رسیدن بدل حرف توسط پس کی معنای مصدریت افا و ایدر دینار
 سویت آمدن مور مصدر که فاعلیه اضافت در باره اضافت لامیه در زاننده
 فحله قاسبق دیگر در خوف طرف بندرهای حق لامیه لر و پیش بای عوبیه زاننده
 معنای در از آن بند خط نفس اشارت در تقدیر نفس خود در محقق و محقق
 اهل تحقیق دیگر الف دنون ارات جمعه اسلوب عجم او زره محمول از کتب طفل
 ایدم که بر او نوبه صور دم احوال بلوغ یعنی شانه نه وقت بالغ اولاد و زاننده

روایت شده
 و سرور

نبرد و بزرگ کنایه و مسطور در که اوج نشانه و از بر سی او پیش باشد و
 ایکنی سی احتلام در و و چینی سی قاسبق قبلی لکندر اما حقیقت در شانه
 اولد که خدا لک رخصاسی قنده اند که آرتق اولد که کند خط نفس قنده
 یعنی کند خط نفس قنده اولد خندن خدا لک رخصاسی قنده آرتق اولد
 حاصلی بر و چهل خدا لک رخصاسی کوره و **قطعه** بصورت آدمی شد قطره آب
 که خیل روزش قرار اندر رحم ماند با خوف طرف قطره آب بیایند و هرزه حرف و خط
 خطا بویشت که وحدت آنچه منصوص اولاد یا در هرزه دیگر معرا حده تقدیم و تأخیر
 و از قطره آب بصورت آدمی شد در که حرف تعلیل جل چهل و نه محقق در حق
 دیگر در روزش بین قطره آب را جدر اما معنای فزانه مقدر در قرار بوند
 معنای در قرار ایدجی دیگر در رحم را لک فحی و حای مهمل کن کسر یله انا فرشته
 بنا غیبه و بر لر ماند بونده فالدر دیگر محمول بیت قطره آب یعنی قطره صورت
 صورت آدمی اولدی ز بر آفرق کونه مقداری انا فرشته مستقر اولدی یعنی آند
 قرار ابله و کر جل ساله را عقل و ادب نیست و تحقیقش شایده
 خود ساله را بای رسمی مقدار افا و ایدر و را خوف تخمین تحقیقش شایین
 خواند فعلیه مقید در خواند خواند معنای محمول بیت و اگر قرق یا شلیک
 عقل و ادب اولد از تحقیق و یا حقیقت که اکا آدمی دیگر اولد از یعنی اهل
 تحقیق اکا ان و نیز **قطعه** جو اندر و دلطف آدمیت همین نفس
 هیولانی مندا جو اندر در مقدم خبر و با خوف مصدر سخا و کرم دیگر لطف
 معطوف در اکا آدمیت یا و تا ارات مصدر در اسلوب عرب و زره است
 کیس مندا در خبر مقدمه همین از حق و دیگر نفس هیولانی بیایند هیولانی
 سیلکه حکمت کنا برین کور مکه موقوف در اکثر متونده نون و افعله را تا قیاس

هیولا نیدر یا نیکه هیولا هر سینه نک ما قه سینه و در لوقه نفس هیولا نه منور و
 کماله مثال نفس دیگر پسند از فعل نهی مؤد مخاطب در بند از بند طعن ایلم
 دیگر پسند است بن دین غلط سوبله حصول بیت اذینک جو اندک
 و لطفه اجماع نفس به معنی نفی صورت به هنر و کمال دیگر را حق هنر باید که
 صورت میسوزان ساخت با یوانها در از سنگ و در لقا و هنر مبتدا باید
 خبر که حرف تعلیل صورت میسوزان ساختنک مقدم مفعول ساخت مصدر مؤنث
 در با حرف ظرف ایوانها جمع ایوانه مراد چار طاقدر شده که سابقا یا ایوانه
 در با نیکه متشخص اوله فی معنای ظرفیتی تاکید ایدر در ایوانه باب مقلنه اذینک
 خطا ایلمش سنگر لیسک کسری و نونک سکونی و کاف عجمی فتحی و رانک سکون
 و جعفر و دیگرید که قبزل مرکب اند از کور و زکار زای عجمی فتحی و نونک سکون
 قلمی زکار و دیگر کلمه زکار حصول بیت هنر که که چار طاقدر سنگر و زکار و
 صورت و وزمک اوله یعنی صورت به معنای اختیار بود چار حاصلی است
 صورتند اولوب به هنر اولق نفس دیوار و مشابه اولمعه و حوات
 شمار شد فعل واحدا چه فرق از آدمی تا نفس دیوار اگر متوجه تا نفس
 واقع در تالک فایه چون و از عبارتی بود که قریبه در حصول بیت چونکه انسانک
 نفس واحدا فی اولیه آیه نفس دیوار و ک فرق ندر یعنی فرق بود
 حاصلی به معرفت اوله انسانک نفس دیوار برابر در بدست اوزون
 دنیا هنر نیست یکی را که توانه دل بدست از بدست با حرف صله آوردن دنیا
 مصدر کن مفعولیه انما فیدر یکی را از حرف تخصیص دل اگر کن مفعول مرجی و است
 غیر مرجی از فعل امر مؤد مخاطب در بند که محقق در آوریدند کنور دیگر
 محمول بیت دنیا کنور یک هنر دکلر اگر قادر یک برینک کو کلینک کنور

و این سعدی
 در سرور

در سرور

کو کل الی المقدر هنر بوخته مال و اسباب دنیا دکلر در دل بدست آوردن
 حج اکبر است پیشترینی را باغی دیو یا از المرغیب به الشعر ایلمش حکایت
 سالی نزاع در میان پیادگان حجاج افتاد و داعی هم در آن سفر پیاده
 بودم انصاف در سرور روی یکدگر افتادیم و در افسق و جدال بدادیم
 کجا و شبی را شنیدم که با عدیل خود همی گفت باللعجب پیاده حاج
 عرصه شطرح بصری بر در زمین میسوز یعنی به از آن میسوز که بود و
 پیادگان حجاج عرصه بادیه سرور و در بزر شدند سالی با حرف و حدیث نزاع
 یعنی جدال در عرف صله میان پیادگان حجاج لامیه بر در داعی هم یعنی شطرح انصاف
 از حق دیگر مبالغه مراد در در حرف صله سرور روی یکدگر افتادیم بری
 بر بزمه و دوشد که دیگر زیاد نزاع و جدال عباد و در حاکم حکم صورت
 ایلک و در افسق و جدال بدادیم فسق و جدال عدالت و بر درک یعنی فسق
 و جدال و فسور قواما فی آیت کریمه به کلمه میور که فلا رقت ولا فسوق ولا
 جدال فی الحج یعنی فسق و جدال منهای ایکن نیز رعایت ایده میوب حدون
 آشور و ق کجا و شبین وصف ترکیب کجا و کاف و جیم عریله اوستی
 آجیق محقه در که مودنه و شامده حاجله کاسیر را اما هودج اوستی اور تو ایلمش
 منقب محقه در که دوه به بر سینی نور را الحق کعبه به وارنه میلور با حرف عدیل
 خود لامیه عدیل فعلیل فاعل مقلنه در ترکیب دکلر یعنی فارشوکی
 محقه به بین کیمسه باللعجب فتح لام نجیبه الیه در الیما کیسی گاه اولور که لام کسره
 او قنور بنا و مخفف اولق اعتباریله تقدیری با قوم انتر اللعجب دیک اولور
 و بونده یا ضاج ایت للعجب دیکر لامک کسریه قائل اولمیان ظاهر بود در کتب
 خویه شیع الیمش در پیاده حاج شطرح میا قیه و لامیه در حاج قبل کو کیمه در بر

ح

در سرور

در اسناد علی

خود مکن فراموش خواجہ بنوده افند مغلانہ در از اسلام و آتش
 انصافتی لایمته در بونکر بر قولن کنایت در دمه سیاوش و فرمودی
 فرمایند و وصف نکیند بر بونکر و دیگر در دمه سیاوش و فرمودی
 خود دین قتی تر زین سوبلش خود انصافت ایسم قاعلک معقولی
 و فرمایند در ملک معقول اولی و فراموش تانیس معقولیت از اسلام و آخر
 افندیسی کند یک بونکر و بری خدا و فراموش ایلمتی سی قول و خدا متکاره
 مالک ایلین خدا ای و نومه پس قولی که رفقه طوت شد ند لوقه در خبر است از
 پیغمبر علیه السلام که بزرگتر حسنی در روز قیامت ان باشد که بنده و صالح
 بهشت برند و خداوند قاسق را بدو رخ حسری با حرف و صحت و با حرف
 تنگ برنده و صالح و خداوند قاسق بیانیته از حصول ترکیب حضرت پیغمبر
 حدیث شریف و در او را و بنده که قیامت کوئنده اولی و حق حسرت
 اولی که بنده صالحی چینه و خداوند ملائی و در خه ایلمه بر یعنی قول چینه کیده
 و افندیسی و در خه فلقه بر غلامی که طوع خدمت شیت چشم به خدا
 و طیره مکیر غلامی با حرف و صحت که حرف را بطل معقت طوع طایفک فخره
 انقباض و مغلانہ خدمت انصافتی معذرت که فاعلیه انصافتی و نسته لایمته چشم
 بیانیته و مرا نک معقول صریح و بر غلامی غیر صریحی مرای فعلی نهی مفردی طایفه
 سورمه دیگر طیره فاعله قدر غنبت مغلانہ چشم معقولی مکیر فعلی نهی مفرد
 محالیت طوئمه دیگر حصولیت بر غلامی که از رینه انجلیس غلام که سنگ
 خدمتک مطیع و منفاد و اول غلامه چشم بر سرورمه کا غنبت طوئمه
 بر غلامی که خدمتک طوع و غنبت ابدرا کا جد و پیرو چشم سرایست
 غنبتیوب جور و خفا و در اولیه که قضیت بود و بر و بر و بر و بنده

در اسناد علی

ازاد و خواجہ در زنجیر که حرف تعلیل قضیت فاعلک فتح و بنادک کسر و بونکر
 دیگر با حرف و حرف روز شمس طرف زمانک معصده انصافتی معقولیت حکم
 مطیع اولان قولک از رینه به حد غنبت سورمه بر بر اسوایق اولی و بر
 رسوایم قدر یوم جاساده یعنی خست کوئنده بنده ازاد اول یعنی چینه لایق
 اولی و افندیسی در زنجیر اول یعنی روز خه سخن اول حکایت سالی از بلخ با
 میایم سفر بود راه از مرایان بر خط جوانی میدرقه همراه ما شد سپر با نیک
 انداز و سلحشور و پیش زد که در مرد و توانا کمان او را زده گردید و روز
 آوران بروی زمین شست او را بر زمین نیاوردند و ما شتم بود و سایه پرده
 نه جهان دیده و نه سفر که در حد کوس و لا و راغ بکوش او رسید و برقی
 سواران ندید و سالی با حرف و صحت بلخ خراسان توابعند و برقی
 شهرک استبد که حضرت مولانا ملک پدزی اول دیار دندر با حرف
 سکر و ای مغلانہ شامیان شتر حه بنده بر ملک استبد
 سام کبی و روم ایلمه بوسنه کبی شامیان پیرینه جدا آن یازده احوال
 کالینانده هیچ خبر دار و کل ایلمش بر رایی نه جدا نه دکن صافی عجز
 غیر بسی دیگر بر تو و سفرم اولی و یا سفرم دارید بر بود و فغانی
 اول و یا آدات زمانیه خطره بنده خوف مغلانہ در و بر بود و مقدار در کمان
 با حرف و صحت میدرقه با حرف و صحت تقدیری بطریق بدرقه در بر
 آخر نه یعنی کرایله قول و از لایق ایلمه در بر و در حجه با بنده معذرت در بر
 حارس دیوب یعنی دوند و دیگر تفهیر ایلمش زیاده تفهیر ایلمش
 و مقام بیانده بدرقه ایلمه دین معناسین یلمز ایلمش سپر از وصف
 ترکیب بر بازید بنده فلقان او بنا دجی دیگر که بر او بودند سلحشور

در اسناد علی

در اسناد علی

از اسنده یعنی بر فتنه زشتی که مستقل بر فتنه اوله خبثی سلبه کلرند احواله
 کجاست جرح اندازد وصف ز کبیر راند از بدندم جرح لفظ مستر که روبرو اینک
 یکت باید که گشتی آند قدیم سکه ایکی باشی بر بره کله زنبورک باینه جرح
 که رومند و کانی که ویر و بونک اوقیت ناوک دیر کاف عربیل پس جرح
 مراد ناوک اندازد در مجاز مسلطه بغیر یعنی دگر محل دارد به حال دیگر پس
 زنبورک آتجی و جرح آتجی دینلر مساحه ایلملر سحر و جرح اصطلاحه حزنه در
 آلات حرب اوینا دجی یعنی قولنج پیش روز زیاده زوری و کله ده اوله
 بیابنه و هم سقند کما اولامیه زه زانی عربیک کسریله بونده بانی کرسی مراد
 که در زیاده حکایت حال ماضی افاده ایدر بعضی نسخه در کله ده ز واقعه را به زوری
 دیگر روز و آرد وصف ز کبیر روز و کتوری یعنی زوری و الف و نون اداست جمعه
 رو به رویک زینه انما قلری لایمه لدر دست اولامیه و اداست مفعول زمین
 با حرف سله نیاید و در فعل نفی ماضی جمع غایب و یا حرف حکایه بوقعه در
 عبارت ایدر ایدر جمیع نسخه لره مخالف ایدر ایلمش متعم فعل باینه اسم
 نعمت ایچند بیوشن و نعمه معناه اولمدر دیگر سایه برورد کولک در سلتمش
 یعنی لکن و زحمت روزگار کورمش حاصل اودن طشوره چیقی مش رخت
 دلاوران لایمه لدر در عدرا لکن فتحی و عینک سلونیل کولک کورمکدر بونده مراد
 مطلقا اواز در کوسی سابقا باینه ایلمش بونده دلاور ک کوسی صدای
 مراد در عدیه و بین بیانه صد لکن دلاوران مراد بهادر ایدر در بکوشش
 با حرف مله و انما لایمه در برق شمشیر سواران لایمه لدر در حصول ز کبیر
 بلخند سامیه نه سفر واقع اولدر دیول حوامیلر و خطره ایدر بر جوان قلند
 طریقه بینه همراه اولدر بر جوان سپر باز و ناوک انداز و سحر و سحر

رشد

در سحر

در سحر

در سحر

ایدر که اودن قوتی از لکن باینه کوشش کوردر یعنی اودن زوری آدم باینی
 فوردر و یا خود قوت ایدر زوری و یک زوری لدر رفته سینی بره کتوری
 حضرت سنج جو لکن خصوصیت اطر ایستور در اما بوجوان متعم ایدر و سایه برورد
 یعنی اما بونید طشوره چیقی مش حنفور و معقاده بیوشن نه جهانه کورمش
 و نه سحر ایلمش بهادر لکن کوسی اواز قولنجینه ایدر شمشیر و لکن کفلی
 بیلدر امشی کورمش بیت نیفاده در دست دشمن اسیر بکدر کس نیاریده
 باران بر نیفاده مانعیدن قسم هجره یا به قلب ایدر و دشمنش و کله
 در حرف سله دست دشمن لایمه اسیر نیفاده کله معقول صریحی در
 غیر صریحی با حرف صله و یا ظرف کدکاف عجم کسری و لکن سکونیل بونده
 اطراف دیگر سنین ضمیر مذکور جوانه راجع در نیاریده مانعیدن قسم فعلی
 منفرد غایب باران فاعلی بینه اضافتی بیانیته محمول بیت مذکور جوامع
 البینه اسیر واقع اولامش حضرت سنج طرایس فرنگینه ایدر کیسی اطرافینه
 اوق بتمور بر نیامش حاصلی نه اسیر و لکن و نه موالشر کورمش اتفاقا
 و این جوان در پی هم روان هر ان دیوار قدیم که پیش آمد و قوت بازو
 بیفکنند و هر درخت عظیم که دیدم بر و در سوره بکندر و تقا و کناه کفتی
 در پی احم بری بر میزدند و در صفت مشبهه در و بونده بیلدر ک دیگر
 دیوار قدیم بیانیته آمدن با حرف حکایه بیفکنند با حرف حکایه بیفاردی دیگر
 درخت عظیمه بیانیته که حرف رابط صفت دیدن با حرف حکایه بکندر کاف
 حرکت فتحیله و یا حکایه قوت بازو در دیگر محمول حرکت اتفاقا این جوامع
 بر بر میزدند و بکندر کسری لکن هر اول اسکی دیوار که او کوزه کوردی
 قوت بازو بیلدر بیفارد و هر اوله اخاجی که کوردر و زور سر نیچ ایدر ک کندن

بیت بیار آنچه داری ز مردی و زوره که دشمن بیای خود آمد بگو در بار
 آمد در آیدند و آوردند و پیشتر غلط نویسد و در فعل مضارع مفرد مذکر
 مردی یا خوف مصدر که خوف تعلیل دشمن مبتدا با خوف مصاحبت آمده متعلق
 پای خود لایحه بگو با خوف سله آمده متعلق جمله فعلیه خبر مبتدا در بگو در تقدیر
 بگو رشت و حصول بیت جوان و بدیم کشور اول شده که مالک سین و زور و بدینی
 ار لک و بها در لک و قنیدر زبر او دشمن کند را با غنیه فرینه کلیم یعنی اوله جاک
 بر آزار بگو رشت نقد بر آید نه دخل آید نه فته مقدار معنایه دخولی بوقدر
 خبر و گمان را و بدیم از دست جوان افتاد و لوزه بر استخوان استخوانی
 بر افتاد و نقد بر او نذر بوقدره قابل و لیاخ سبج احوالین میلر ایش
 محصول ترکیب کور دم که جوانکه اوق و بیای اند و دشمن و کوه کینه و ترمه
 و دشمن یعنی خوفند اندامه لوزه و دشمن بیت نه هر که موی شکافند
 بگر چوشن خای بر و ز حمله جنگ آوران بر آرد پای نه خوفی معنایه
 مضارع ثانیه مصدر و در حاصل بر آرد فعلیه مقید در هر که اصلنده هر کسی که
 نه که مگر ریاض اولندی شکاف فعل مضارع مفرد غایب یار و دیگر موی
 صریح و تیر غیر صریح بر چوشن خای بیایه چوشن جای وصف ترکیب خبر
 چینی یعنی چوشن بر چینی و لایحه دیگر با خوف مصاحبت زور حمله جنگ
 آوران لایحه در جنگ آرد وصف ترکیب در جنگ کتوری یعنی صواب معنایه
 بهادر و گنا بتر الف و نونه اذات جمعه بر آرد فعل مضارع مفرد غایب
 پای مفعول صریح و بر و غیر صریح حصول بیت ایله دکلور هر کینه که چوشن
 چینی تیر لایحه بیره یعنی استا و تیر انداز اوله جنگ آوران که حمله بسی
 زورینه ایاق طوره یعنی تحمل ایله بهر استا و تیر انداز و ساجی و سواک

او را سید
 و سدر
 روستا
 روستا

صوابش میده اند ثابت قدم اولوب باید ارا و لمازه چاره جز آن
 ندریم که رخت و سلاح و جامه را با کردیم و جان سلامت بر دیم محصول
 آید غیر چاره که ز مردم که اسباب و پراخی و لباسی ترک ایله ک و جان سلامت
 ایستد که یعنی مالک کنی و بر مملکت او مملکت خلاص بولید **فقطه** بکار پای گران
 مر و گاریده فرست که سیر شوره و راز و بر بر خرم کند با خوف سله کای
 گران بیایه گران کاف عجم کسریا غیر دیگر ثقیل معنایه اما بونده عظیم
 معنایه در مر و گاریده بیایه ایش کور مش و دیگر فرست فایک
 در انک کسریا و سیک سکونیل فعل امر مفرد مخاطبه فرستید فرستید
 و پیشتر غلط نویسد که خوف تعلیل سیر شوره بیایه شوره یا و ز غنیه
 و پیش مریدان جانور و خوف تاکید آرد فعل مضارع مفرد غایب کتوره و دیگر
 با خوف صریح بر خرم کند لایحه در زبالت معنایه در عریخت و بر خرم خاک
 فتحید بکلیم ریمده شد بد ضرورت و زان ایچونده حلقه کند مراد و حصول
 عظیم ایشله ایش کور مش محرب روزگار کینه کوند زنا کیم سیر شوره
 یعنی کور مش ارسلان کیمی بهادر و بهلول المری کند حلقه سسی النیه کتوره
 شکار ایله اول زمانده آلات و یک بر سیده کند ایش حاصل او مستغله
 بخارب کثیر محرب کیم که کوند کار کور مش تا آموده کوند ریمه خطاب
 عامر جوان اگر چه قور بال و پلین باشد جنگ و شمش از هول می کشند
 قوی بال و وصف ترکیب قوی حال معنایه در زبالت بونده حال و پور بوسن
 معنایه اولمغه محمله قول اولمغه مکنند باز و معنایه اما نهایت معنایه
 و نه فارسی لغتله در اربلین و وصف ترکیب قیل جسته لی و دیگر عظیم جستن
 بخارند با خوف طرف جنگ دشمن لایحه در و شین جوانه را جعد و هول کاند

او را سید
 و سدر

او را سید
 و سدر

فعلیه خوف معنای است در با خوف تا کید کسد کاف عجمی و کسر بر و لامک فحمله
فعل مضارع مفرد غایب کسد نده لازم و متعدی کلور بونده متعذر در جفت
در اخذ اید و بیل از مدبر و بین ایلی قولنده بیل خطایا میس نه کیم تحقیق معناد
معلوم اولیس در پیوند بونده آت اورد قلی پیوند در کوس کسد معنای
اورد کوسنگی بد کلر کبی قاجمق مقامنده المرد بکسخت پیوند بکسد
پیوند در کرس بونده پیوندی بند معنای اخذ اید و ب آنکه شرح ایلین زیاد
فاسد شرح ایلین زیر المراکی بندله تغییر ایدر مثلا بند الکشتا و دیر زرد
اولان بونومله پیوند انگشتا و دیر زرد بکشد اعضا و ده بیل در حصول میت
جوان کرچه قوی حاللی و بویلی بوسنلی و حکم قوللی و قتالتی اولور و فیل کودلی
و حاسنلی یعنی مجسم و عظیم حشلی اولور دشمن جنگنده اول جوان
فور قودن اوزر کوسنگی یعنی فرار ایدر قچار مصرع ناینگ تر کیم معنای دشمن
جنگنده انگ قور قودن اوزر یوراکلی و بین معنای ک بدین اوزر شل البدر حش
ایلیه مجموع بینک معنای سنی جوان اگر چه مها بملود و قوتلودخی ایدر کود اولور
اول کیمسه دشمن جنگنده خوفنده پیوندی فرار ایدر ایا خنده پیوند
اولسم درین عجا او نور کیمی سولدی بومعنا عفا الله عنه نبرد پیش
ازمود معلومست چنانکه مسئله شرح پیش داشمند نبرد و بولک و بایک
فتح لریله و انگ سکونیه جنگ دیکه صواش معنای مبتدا در پیش مضاف ازمود
تقدیری پیش بر و مضاف ازمود در مضاف و بیک نمیل نبردله مراد قدر مضاف
ازمود جنگ معنای یعنی جنگ کیر میس و جیمش دیکه در مجرب و ب معنای
معلومست خبر مبتدا در مسئله شرح پیش داشمند لامیه لودر حصول میت جنگ
معنای مشک قنده جنگ یعنی صواش کوسش و صواش کیر میس و جیمش کیر

در سرور

در سرور

در سرور

در سرور

قتله و قتال معلومست در سرور که مسئله شرح و داشمند قنده معلومست یعنی
المنه بر سنایا اندر حکایت توانگر زاده را و بدم بر سر کور بر سر شسته
و باد و شش بجه مناظره در پیوسته که مبتدو و قربت بدم سبکست کتاب
زنگین و فرس و خام انداخته دشت پیروزه در دسا خنده کور بدت چه ماند
خشتی و فرام آورد و شنی دو خاک بران با سیده و دوش بر این بنید
و گفت خاموشی که تا بدت زیر این سنگ گران بفرود کشیده بایستد بدم بهشت
رسیده باشد در جبرست موت الفقر راجحه توانگر زاده اهره و دخت اچوندر
باده سولمش بلکه با خوف و دخت و اهره خوف توانگر را اداث مفعول کولاق
عجمی نمیلد قیر در سرور لامیه قیر اوجی دیکه در پاره اضافت بین لامیه در شین
توانگر زاده را جعفر با مرص مضاجت و در پیش چه در پیش نور پس یعنی او غلام
بجه با خوف و دخت و اهره خوف نوسل چه برینه زاده یا زاندر صحیح نسخ مخالف
یا زاندر خوف تا کید پیوسته اولاسه ریش یعنی ایصال ایلش که خوف یا یا صند
سبا و ک نمیلد قیصر مراد و اوزره باید قلمر صند قدر نبینه و ترنگ بد و
پدرک میم مشکله اضافت قلی لامیه لودر سبکست عبارتی اهره مجتلیه ایل یا زاندر
املا و کاه دکلر ایلش با عرف نسبت و نون خوف تا کید در سبکست معنای یعنی
کتابه در زنگین بیایته مراد قمر طاسلرینه یا زین سنده در فرس و خام بیایته خام
زانکه نمیلد مراد و دواخت کیمج پیرونده باضافتی بیایته در خوف طرف او نمیری
و خامه راجحه مراد بود که قمر شک مرمری پیروزه ایل مرصع در دسا خنده کور
قمرینه در لیکن خشت عبارتنده مساحه ایلستد زیر پیروزه خود او خشت
اولمق مرتبه سنده ایزی اولماز بعضی نسخ در دسا خنده برینه در و بدم
و افعدر کیم مراد از جعفر با خوف صله کور بدت لامیه ماند فعل مضارع مفرد

در سرور

در سرور

در سرور

در این حدیث
و سرور

غایب فاعلی محذره کور پرتو راجع غیر در بکار دیگر مانند مشتق
مانند دین و غیره که در این کتاب استقامت افکار و در بعضی بکار دیگر
خشی یا خوف و محبت فراهم آورده بریده کنونی شش یا خوف و محبت بر بعضی
خشی که او در این باب استقامت اسم مفعول در این کتاب استقامت در بعضی
در بعضی بکار دیگر که فعل امر مفرد مطلق است و دیگر که حرف تعلیل زیر این است
که آن لامیه و بیانیته در آن آفریننده در این کتاب استقامت در بعضی
در بعضی مفعول موت لفظی مفعول مبتدا فاعلی مفعول که فاعلیه
راحت لفظی مفعول خبر مبتدا در محمول ترکیب بر آنکه زاد یعنی بر آنکه زاد کوروم
یا یا سبک فزای او چنده او نورش و بر در ویش زاد ایل منظره اولادش
یعنی بخت اید که بنیم یا یا سبک فزای سنده و فاعلیه در این کتاب استقامت
خط یا یا سبک یعنی تاریخ و فاعلیه و غیره سبک سبک التوبه سبک یا یا سبک
عادت بود در و اطرافش و بر فرشت و ویش یعنی بجا طاعتش و الواح
فیر و نه الله مفعول سبک یا یا سبک فزای نه بکار یعنی بکار برای که بکار
کنو کشت یعنی برای که بکار بکارش و برای که بکار بکارش یعنی
برای که بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
اول که سبک یا یا سبک بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
جسته و اصل او سبک بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
و حضور در این کتاب استقامت بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
بر و بار بره آسوده ترکند رفتار که حرف ربط است و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
با حرف تکرار را که فاعلیه را بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش
ترادف تعین را آسوده رک و دیگر یعنی بکار بکارش و ویش بکار بکارش و ویش بکار بکارش

در این حدیث
و سرور

یوریش و دیگر خبر مبتدا و مصرع ثانی خبری محمول بیت خبر که او در این
یوکی آفرین فو یا یعنی یوکی که آفرین و بیانیته رک اوله بولد آسوده رک و رفتار
ایدر یعنی بیانیته رک یور و رفتار یوکی خفیف او لفظی کنده جو بکار بود
قطعه مر و در ویش که بار ستم فاعلیه کشیده در مرکب همانا که سبک یا یا
مر و در ویش بیانیته که حرف ربط است و بار ستم فاعلیه و بیانیته در
فقر ظلمی یوکی دیگر با حرف صله در مرکب لامیه در مجاز همانا که سبک یا یا
دیگر که حرف بیانیته سبک یا یا وصف ترکیبی افسانه در بیانیته یوکی دیگر و بکار
محصول بیت مر و در ویش که فقر و جوری و جفا یوکنی دنیا که جکی یعنی دنیا
فقر آتشینه یا نه رو یا فاعلیه بکار که موت فیسینه بیانیته یوکی کله حاصل دنیا
متوغل دکلر که حساب و عذاب یوکلر بیانیته جلوب کونونه شته که شاعر
بیور مشر مصرع یا یا غایب او دین بر کسی بودند ایلدر و وان که نعمت
و در راحت و آسایش زیست و مدتش زمین همه که نیست که
دشوار آید محمول بیت اقا اول کیم که نعمت و راحت و آسایش
ویریلد و کندی اول کیم که اوله سی بونلرک جمیعند یعنی نعمت
و راحت و آسایش سبک یوکلر که مشکل کلور زیر او ت سبک
حالی معلوم دکلر حاصل موت الفقرا راحت به هم حال اسیری که سبک
بره به ترش دانم را میری که رفتار آید اسیری یا خوف و محبت که حرف
رابطه صفت بندی یا سبک حرف و حدیث حرف نسبت و بین خطا
سویبش بره فعل مضارع مفرد غایب در سیدند فو رنید دکلر مضارع
رنا نیدند خطا ایبش به ترش سبک اسیر و راجع را میری یا سبک
جوف و محبت که رفتار مبتدا و دیگر محمول بیت جمیع احوالده بر سبک بر بند

در این حدیث
و سرور

خلاص بولوب فوریدانی سن بکر که بیل برکنه که برنده گرفتار دستلا
اوله حاصلی مجوس بیکه نه جسد نه خلاص بولوب بند بکر که **حکایت** بزرگی
را بر سیدم از معنی این حدیث که اعدای عدو که نفسک التی بین جنایت گفت
حکیم آن که هر آن دشمن که با وی احسان کنی دوست گرد و مکر نفس که
جنایه که مدار پیش کنی مخالفت زیادت کند اعدای اسم تفصیل در عدا
بعد و نه بخا و زم غلظه اظلم دیگر عدو و فو له فاعل مغلظه منبته مقابل الله
مذکر و مؤنث برابر و اسم جنس در جمع مقامنده زیرا اسم تفصیل لغو
اقتضایه شبهه معنای اول و معروفه اوله فاعله اعدای تقدیر امر فروع مبتدا
و بعد و نه معنای الیه و نفسک لفظا مرفوع خبر مبتدا و در نفسک ایااره دالتی
اسم موصول مفرد مؤنث محلا مرفوع صفت تقدیر بین مقدر است
و یا کانت فعلیه متعلق مضایق اوله و جزی که جنایت نشسته بند حالت
و جمله امر قیبه که از اید و محلی فوق سلسله سید اسم موصول گفت بزرگی و بکر
حکیم آن که اول سید که محمول ترکیب حضرت شیخ بیور بر اولویه بود و سید
مستلزمه سوال یلدم که سید و دشمنی یک دشمنی و ظالم که نفسک
ایکی به ملوک پیشه در یعنی ایا سید اولوب و سید بر نفس منبته اولیان
نفسک ایا که دیدی اول سید اعدای عدو و کدر که هر اول و دشمنی که احسان اولوب
سکا دوست اولور و نفسک بود و کل بلکه هر نفس که مدار را و رفتی ایا زیاده
اول سکا فی الفقه زیاده اید **قسطه** فرشته خوی شود آدمی بکم خورد نه و ک
خورد چه بهایم بیوفتی جو حیا و فرشته خوی و صف ترکیب در ملک خوبی و عاقل
دیگر با خوف مصاحبت کم بونده از مغلظه در خورد و مکر در اکل مغلظه فاعله
الکله دیگر بهایم بهیتمه که جمیع چهار پا حیوانات مغلظه و با خوف ناگیر بوفتی

اصلی او قید بر با مقارنتیله هر یه قلب اوله و نشد نشد که با بقایا اوله
فعل مضارع مفرد مخاطب و او قیدند و در سیرتین دیگر افتادند و بین خلا
ایمیشن جماد حیکم شجیه از و یا و اوله اوله اشیاء مستعمله یعنی بیومین
و از تمیایه اشیاء محمول است او من فاعله فاعله فرشته خوی اولور یعنی خلق
و ملائیم اولور و عبادت و طاعت حیکم اولور غایبه محاطه التفات اید و
بیور و و اگر حیوانات کیسی جوفی سیرت که جاد و مقلوب و دشمنی نه عبادت
مالک اولور سیرت و نه ملائمه حاصلی فاعله اکل و شرب اشیاء ملکیت صفت
ایصال اید و کسرتی حیوانات **مراد** هر که برابر مطیع امر شود خلاف
نفس که گردن کس جوفی یافت **مراد** هر که بیایه مراد مفعول برابر
هر که اسلحه هر کس که در که حذف و ایصال مقلیده که حرف ایکن اسم اولی
بر حرف ناگیر از فعل مضارع مفرد مخاطب از بزرگی که محققه او دیدند
مطیع امر اسم فاعله مفعولیه اسما فاعله و تویه اصاف لامیه و خلاف
نفس سید که فاعله و یا مفعولیه اسما فاعله که حرف بیایه گردن کس و تویه
حیکم یعنی سیرت که و عا و اید محمول بیت هر کس که مراد و بی حاصل
ایلیه سیرت سکا امر که مطیع اولور اما نفس ظالم بونک خلافتی و کدر
کس و معاند اولور چون که مراد و بین بولوب یعنی هر نفس که رعایت ایلیه
مطیع فرمان اولور بلکه طغیان زیاده اولور منبته خلاف نفس مضایق
و کدر بین عجب که طبعش **جدال** سعدی بامدخی در بیان تو انگری
و در پیشی یکی در صورت و در سیرت ایشانه در محفل مغلظه
ناقلیه و ما بعدینه و برم عبارتی زیاده اید مکرر الیه ایشانه و شغنی
در پیوسته و دفتر شکایت باز کرد و دم تو اگر آن آغاز سخن بدینجار

سید

سید

سید

ساینده که در ویان را دست قدرت بسته است و توانگر از ایای
 ارادت سکنه محفل مجلس و یا خوف و حدت شغف از سوا لبق و یا خوف
 تنگدستی و حدت و بین ایجابت ایمنش در حرف تا کید جویسته مانده
 قسم مفرد غایب اولانند و منس یعنی محله افت ایمنش حاصل شود و
 فصح کلمات ایلمک بشکستن پس دخی بر شغفه اولان شمش و بین خیلی شغفه
 ایمنش آغاز و نه صکره بر کرد و مقدر در حصول ترکیب برسی در ویش صورت
 اما انکار اخلاق و پسر شده و کل بر مجله او تو شمش و او تو در و غی محله
 و شغفه و فصاحت ایصال ایمنش یعنی فتح سوز از سوا لبق با شمش
 و شکایت و قترینی ایمنش یعنی شکایت با شمش و اغشیای و م ایلمک
 ایمنش سوزی بومر قبه بر آید شمش که فقر انک و در ویانک دست قدرت
 تعلیم یعنی بر شسته مالک و قادر و کلدر و اغشیایک از لای ایلمک
 یعنی در ویشله ارادت و جملگی بوقدر حاصل فقر ایلمک و اعطای او
 و کلدر و شکسته و نه صکره بر است مقدر در بیت کربان را بدست اندر دم
 نیست و دم داران عالم را گرم نیست که بماند از ارادات مختص
 یعنی اندر دست اندر بایک معنای تفریقینی تا کید را بر دم دار و صف
 مالدار معنیه و الف و نون ادات جمعه عالمه اضافتی لایمه و در آخر مختص
 محمول بیت کزیم رک البینه و دم بوق یعنی گرم طبع اولانکر که سوا لبق
 بوق یعنی آنچه بر مالک و کلدر و عالم و دم دار و لایمک گرمی بوق یعنی مالدار
 لایمک طبع گرمی بوق حاصلی که لایمک مالی بوق مالدار لایمک گرمی بوق
 مرا که بر و ده نعمت بزرگایم این سخن ناپسند آمد گفته ای بار توانگر
 و جل مسکنانند و ذخیره کوشه شینان و مقصد از ان و کربان

در جمع
 در جمع

متجمل بار کران از بهر راحت دیگران دست تناول بطعام انکه برند که
 متعلقان و بر پرستانه بخورند و فضل مکارم ایشان بار امل و پیرانه و آثار
 و جبرانه رسیده مرا بکا و یکدر در ادات مفعول که حرف رابط صفت پرورد
 نعمت بزرگایم لایمه در اول و لایمک نعمتی پرورد سی یعنی ستمشی ستم
 منکلم ناپسند تا مقبول یعنی شغفه سخت آمد و پیش توانگر از مبتدا و جل
 مسکنان لایمه و خبر مبتدا و جل کسبیک خارجیه ملکینه داخل شده و آفریده
 شسته و خبره کوشه شینان لایمه و در جمله مطلق و خبره از بقدر مقصد از
 لایمه مقصد اسم مکان در ضرب یا بند زانرا از انکر جمیع زیارت
 ایلمی معنیه کربان لایمه که بماند مغار و در بونده ملی امراد و شینان
 نیز دیگر متجمل بار کران لایمه و بیایه در بار کران غیر بویک دیگر بهر راحت
 دیگران لایمه از در غیر بویک راحت چون دست تناول لایمه در مجاز طعام
 ال او از تمنی بطعام با حرف سند انکه انکا بدی محقق در اول وقت یکدر
 بر بربانک و انک فتح لایله فعل مضارع جمع خائید را بیدر یعنی سوا لبق حرف
 بیایه زبردست را انک سکونید و منف ترکیبی اف مانند در ال آتیده
 اولانکر قول کسی و خبر منکا کسی لایمه و نون ادات جمعه فضل مکارم
 ایشان لایمه در فضل زیاد در ارتق مضاعفه مکارم مساعد کیستی مشتمل
 جموع و زنی او زره در مغرور مکرمت کلور ایلمی میماند فنی و انک شمش
 ایلمک و یکدر گرم و احسان معنیه انکر نعمتک فضل سی دیگر راجع
 سدا از امل از ملک دار ملک جمعه در وجه سی اولن یعنی وفات ابدی
 از امل و بر و روحی وفات ابدی زنه امل افارب مشتمل جموع
 اکابر کسید یعنی اولان خضر افارب جمع اقربا و اقربا جمع قریب و بین

در کتب
در کتب

احوال جموعی قیاس طین ایلمش جبران جمع جاد در فو کثیر دیگر بعض
 شارح کلماتیک نچه لغزشی گاه فارسی عبارات شرح ایلر و گاه ترکی
 غایت بونده در که غیر یک ترکیب و یا فارسیله شرح ایلر کینه و خل ایلر
 بگا که اولورک نغمی پرورد سیم بو کینه نک سوزی یا مقبول کلدی
 یعنی سوزین بکنم دم و دم ای بار اغنیاس کینک معنی یعنی کلدی و کینه
 نشین اولان فقراتیک ذخیره لیدر و ز بار بچلرک مقصدید یعنی زانور
 ایلرک انعام واحسانه قصد ایدوب و ایلر و مسافرک سفینجی و قوت
 بر لری حاصله مسافر خانه لیدر و غیر یک را حیوونم غیر بودک متحمل در یعنی
 فقراتیکین حضور و صفاسور یکجور رحمت اختیار ایدر ایلرین کلام
 اول وقت مو تار که متعلق لری و اللری کنند اولان قول لری و خود نکار لری
 بیگانه بییه لری و اللرک نغمیک فصله سی یعنی زیاد سی طول عوده طره و بر لری
 و خصله و فو کثیر ایشمیش اوله حاصلی بو نلرک جمیعینه طعاف لری و اصل
 اولین کلدی طعافه ال مو تار لری **نکته** فو کثران را وقت و قدر و ممال
 زکات و فطره و اعتاق و پدر و فرایان تو کثران را را حرف تخفیس نذر آرد
 متکلمه در یعنی بو کینه بر نشه فقرایه و یا امیر لری و یا علمایه آوارهای
 یا حرف مصدر فو توفیق دیگر فطره رمضان پیرامنده فقرایه و بر دکلری بعدای
 و سائز نشه اعتاق افعال بایند مصدر و فو کثر آزاد ایلرک هدی یا کینه
 و الیک سکونیه حرم سکونیه ایدر اولان طو از در غولون و مسعود و کینه
 قزبان یا حرف نسبت قزبان طو از هر نه ایست محمول بیت افشا لک و فو
 و نلری و فو توفیق و زکاتی و فطره سی و قول و جاریه آزاد ایلر و
 و فقرایان و اربابین مذکور لری جمیعینه مالک در معلوم اولر که مصلح اول کلد

در کتب
در کتب

او قوت و نلرک رباعی و پینلر باد خطا ایلدیر فو کینه به دولت ایشان
 رسی که نتوانی **نکته** جز این دور کت و آن هم بعد پریشانی کی
 وقت نه سوالدر استغمام انکاری طریقیل فحانه دیگر با حرف
 صد دولت ایشان لامیه الملک دولته دیگر رسی فعل مضارع
 مخاطب ایرتور سین دیگر که حرف تعلیل شتوانی فعل ثنی مستقبل
 مفرد مخاطب قادر دکل سین دیگر دور کت اقل صلا ند کنا تیدر
 زیر انما از یکی رکعتی اک کت اولما ز پریشانی یا حرف مصدر محمول بیت
 سن اغنیاسیک بو قدر خیر ایلر دولته فحانه و اصل اولور سین که قادر
 دکل سین بو بر یکی رکعت نماز ده غیریه آئیده بو ز پریشانی مقله را
 فقر و احتیاج ل صفای خاطر بو لو نماز صفای خاطر بو لو نمحی صفای
 صلات بو لو نماز اگر قدرت جود است و اگر قوت سجود توانا کرا
 به میت میشود که مال مزکی دارند و جامه پاک و عرض مصنوعه و دل
 فارغ و قوت طاعت در تقیه لطیفست و سخت عبادت در کوه و
 تلخیص پیدا است که از معده خالی چه قوت اید و از دست تری چه قوت
 و از پای بسته چه سیر اید و از شکم کمرسته چه خیر قوت جود مصدر ک
 مفعولیه اضافیه رسیخا به قدرت دیگر قوت سجود و بویلدر که
 حرف تعلیل مال مزکی بیایته مزکی اسم مفعولدر تفعیل بایند
 زکاتی حقیقت مال مظهر مقلنه عنس مصنوعه بیایته مصنوعه اسم
 مفعولدر رسیخا بیخون ده یعنی نصراییک اجوف و او بسند قوت
 طاعت مصدر ک مفعولیه اضافیه و مبتدا و حرف طرف لغیر لطیف بیایته
 و خبر مبتدا در سخت عبادت مصدر ک فاعلیه اضافیه و مبتدا و حرف طرف

کسره و تلفیف بیانیته و خبر مبتدا و پیداست مبتدای محذوف خبر و تقدیر این
 معنی و یا این حال پیداست و که حرف بیان معده خالی بیانیته معده میباید فتح و عینک
 کسرید و میباید کسر و عینک سکونیل است انده سیر در برینه در جواهره
 شکم که سینه بیانیته در بعضی نسخ و شکم برینه دست و اقدیر بود تقدیر چه انباشت
 لامیه اولوز آجک البند و دیگر محمول بر کتب اگر سخا به قدرت و اگر سنج و سنج
 عبادت و قوت اغشایه فقرادیم یک مبتدا و نور بر مال مزل کر و دار یعنی رکانین
 و بر مملکه مالوی پاک و ظاهر در و لباس لر پاک و عر ضلری جود و و فیل و فیل
 مسون و محفوظ و کولکدر تسویش نان و جامه دهن فارغ و قوت طاغت
 لغمه و تلفیفه در و صحت عبادت کسره و تلفیف و ظاهر در و معلوم و ظاهر در
 معده خالیته نه قوت کلور یعنی معده خالی و لیکن عبادت و طاعت محال اما از
 و پوشش الدن مروت کلور و بغلی ای قده نه سیر کلور یعنی وجه معاشه مقید
 اولانیم کیم سیر کیده مرزیر انکله مقید و راجع قرینده و یا آج کیم نه
 الدن نه خبر در کلور جمیعاً بود نم معده خالی به معطوفه در استفهام انکار بر طریق
 حاصلی بود نظر ب ظاهر و هوید ادر صحت عبادتی باشد او پیداست تلفیقی
 خبر طوبی معنایی عبادتک صحتی پاک لباسه ظاهر در دین نجیب پاک
 سویش **تلفیف** شب پرکنده خستد آن که پذیرد نبود وجه با مواد است
 شب طرف زمانه خستد فعل مضارع مخدو غایب در خستدند که مرشد کرد
 یا متق و او یومق بیننده پرکنده با و کاف عجمک فتحه و یله طاعتی دیگر در پاک
 پرکنده و در بر لوان که آن کس که تقدیر برنده در نه که مکرر ذکر اولند بر بدیای
 عجمک فتحه و او نور عجم آثار و میلر بای عجمک مضارع ثانیه بر هویدر آشکاره شود
 نفی مستقبل اولیه دیگر وجه با مواد لامیه وجه بونده خرج معنایه در با مواد

جمع

و با مواد او بر نه دیگر رتین مضارع او که که نه را جعدر محمول بیت کیم بر پاک
 و یحضور بانور و او و بور اول کیم که انک آشکاره اولیه بر نه و جملگی
 یعنی از نه خبر جملگی اولیه کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 مور که و کرد و بناستان با فراغت بود و بناستان مورسد اگر و آور و
 عجمک کسرید بونده جمع معنایه در آورد فعل مضارع مؤنث غایب یکسینک
 ترکیبیدن جمع ایلمر معنایی جیفار خبر مبتدا در با حرف ترف تا بنانیم باز معنایه
 مستعمله اصلنده تاپ حرارت و البسج معنایه در و ستان مدخلینک
 کثرین افاده ایدر کلستان و بهارستان و نکارستان کیمی پس اصل معنای
 استیلک دیگر اسماء منقوله و در تا حرف تعلیل فراغت مصدر در و دالت
 وزنی او زینه زمستان قبش فصلینه در بر تا بنانیم باز فصلینه و دیگر
 کیمی اصلنده زم از انک فتحه و سو و غه در بر و ستان کنه سابق کیمی در پس
 اصل معنایی سو و قلوب دیگر زمستان فراغتک طرف زمانه در زمستان
 تقدیر نه بن معنایه فراغت مقید در محمول بیت قرینچه یازین لوازمی
 جمع ایدر تا کیم قبش فراغتی اوله یعنی اسود حال اولوب حضور ایلمر فراغت
 با فاقه پیوند و جمعیت در تنک دشتی صورت نبند و یکی نخ مره حجابسته
 و دیگر منتظر غشاسته هر که این بدان کی ماند فراغت مصدر در و دالت
 وزنی او زره بونده مبتدا در با حرف معنایه پیوند و متعلق فاقه قهر پیوند
 فعل نفی مستقبل مغر و غایب خبر مبتدا در حاصل اولان یعنی جمع اولان جمعیت
 مبتدا و یعنی جمعیت خاطر در حرف طرف تنک دست و منف ترکیبید و با
 حرف مصدر نبند و خبر مبتدا در صورت مقدم مفعولی تخمره تفعلیل با بند مصدر
 بای مصدر حذف اولنوب بدلیته تا و ریمدر با تنک وجود یله تالی جمع ایدر غایب

در این حدیث
و سه در

بوقاعده و نگاه و کلام ایمن است که سر عین الله افق لامبه در تحریر
الافتاح و عت بونده اختام نمازید منتظر عت اسم فاعل
مفعولیه انما فیتدر عت غیبک فحمله اختام طعامی باین یعنی منتظر
عت با حرف صل آن یعنی صاحب تحریر مانه فعل مضارع مفعول غایب
بکثر دیگر محمول ترکیب فزاعت فقره متصل اولما ز یعنی فقره حاصل
و جامع اولما ز و جمیع خاطر ال طار لغنه بصورت بعلما ز یعنی یکسری
جمع اولما ز برسی تکبیر الافتاح حال بعلما ز یعنی شروع ایلمش و برسی
عتا به منتظر او نورش یعنی اختام طعامی نه برین پیدا اولور دیو
هر جانب متوجه او نورش حاصلی فنی فزاعت قبله عبادت و طاعت
شروع ایلمش اوله و فقره تازه شروع ایلمش اختام بکلی نه برین کلور
دیو منتظر او لمش اوله هیچ بو فقر اول غنیه بکثر می استغفار نام انکار بر یعنی
بکثر بیت خداوند روزی حق منتقل بر اکنده روزی بر اکنده دل خداوند
روزی لامبه صاحب رزق دیگر مبتدا و ربح منتقل متعلقه که خبر مبتدا
و اسم فاعله افتعال باینه بر اکنده مبتدا طاعت دیگر روزی فاعله اکنده
دل خبر مبتدا اول فاعله حصول بیت رزق حاجی اوله فنی حق و عبادت
و طاعت صفای قبله و فراغت خاطر له مشغول را تا رزق پریشان و بر اکنده
فقره عبادتی عبادت و نه طاعتی طاعت اولور زیر بر اکنده دل و بر
خاطر او لغله تحت عبادت بولونما پس عبادت اینا بحال قبول نر
دیگرست که جمیع و حاضر نه پریشان و بر اکنده خاطر که اسباب معیت
ساخته و با و را عبادت پر داخته عرب کوید اعدو و بانه من الفقر و
و مجاوره من لاجب و در خبر است فقره سواد الوجه و الدارین گفتا نشسته

که پیغمبر علیه السلام فقر فخری گفتیم خاموشی که شارت خواجه عالم بقدر
طالع است که مدایع مبتدا و عت و تسلیم بر قضایه اینا که خوفه ابرار
پوشند و لغنه و اورا فر و شد پس بونده شرط محذوفک جوانه داخل
اولا فاعله عت و عبادت اینا مبتدا فاعله انما فیتدر اختا به
بحال قبول با حرف صل تر دیگر متعلقه و انما فنی لامبه عبادت مبتدا و تر
خبر که حرف تعلیل جمیع الی امر اینا و مجازا در تعلیل مجموع اولو
اوله غیبه که حرف تعلیل اسباب معیت لامبه و مبتدا ساخته خبر مبتدا
فتم و فاعله عت و پس اسم مفعول و بین معلوم که اسم مفعول متکلیف
ملاحظه ایلمش با و را عبادت با حرف صل پر داخته به متعلق و انما
بیانیه پر داخته فاعله قسم فقر غایب فاعله اکنده اختا و بر اکنده اسم مفعول
دیو بکثر غیر مناسب نیچه دوری معنای برین عجب خافیل وجود شریف
ایلمش طیب الله شراه پر داخته بونده منتقل متعلقه و فقر معروف ملک
اسم فاعله افتعال باینیک مضاعف لغت غریبه تا و رکن افعالند
که ثلاثی متعذر و افعالی لازم کلور کینه فاعله ویر لو فاعله بوزر او زره
دو سوزم اوله و دوشدر دیگر بوقدر او زره ملک و لای فقر و لیکن بونده
فقره اسناد اولدی مجازا بونورنده و مبالغه و اوله اکباب فقر فقره بر رتبه
و ارد که اکباب کندید غیر غنیه که فقر در اکابله عارض اولدی یعنی کندید
غیری فقری بیلد بوزر او زره و دوشدر و مجازا که اکباب ملازم متعلقه
اوله یعنی فقر ملازم و متداومند الله مستورم و لیکن اوله و لکل وجه مجاز
متا فاعله مبتدا مصدر در جوار کین که مبتدا باینه پس مجازا و رتبه جوار
و یک جمله خبر مبتدا و در مشتق دیگر بوانه کلام لغو و فقره بر منه انما فنی

در سه در

در سه در

در سه در

در سه در

در این حدیث
و سه در

مصدر که مفعولیه اضافیه من اسم موصوله الذی مفعولیه لا احب اسم
 لا احبه در سجعی رعایتاً باینکه ایچون ضمیر مفعول حذف اولدی لا احب فعل
 نقلی استقبال نفس متکلم و صده در جمله فعلیه اعزاید محلی یوق صله سید اسم
 موصولک الفع مفعول مفعول مفعول مفعول مفعول مفعول مفعول مفعول مفعول
 فراق مفعولیه بونک ثلاثیه فعلی مستعمل و کلمه بکلمه افعاله و افعاله
 مستعمل بر الی الی الی خالی بویه در پس سواد الوجه یوز قرانی و بکلمه
 فی الذالین جازم و بیه سواد متقلد شنیده و همزه سنی خطاب ایچون
 علوانه قابل خطاب و کل ایمنش الفقر مخفی جمله اسمیه بونده گفتک مفعول
 قولی واقع اولمش الفقر مبتدا فخر جازم و بیه تقدیر مفعول خبر یا ضمیر متکلم
 خاموش فعل امر مفعول مخاطب خاموش بونده که حرف تعلیل اشارت خواج
 مصدر که فاعلیه اضافیه عالمه اضافت لامیه و با حرف مفعول مفعول
 و با حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت طرانه اسکی ضلالتی
 او زره یوز و منش که حرف رابط صفت مردان میدان رضا لامیه و بیانیته
 اند استک جمعیدر سلیم مردان مبطونه در میدان عطف ایدیه خطایم من
 عطف ایلین خطایم استک ایمنش بویه که هیچ ملاحظه به مالک و کلمه من
 شبیه که نره اضافیه مصدر که مفعولیه در و نیرک قضایه بیانیته بعضی نسخه
 سیر بر قضایه و تقدیر یعنی سلیم بر بند سیر واقع اولمش قضایه مکرر اند
 مقرر و در حرف نقلی فرائض لامیه و فقر طائفه و مبطونه که حرف رابط صفت
 حرقه ابرار لامیه و بونک مقدم مفعولیه را بر بونک و یا بونک جمعیدر
 و بکلمه بونک فعل مضارع جمع غایبه زلفه ابرار لامیه و در اول طیفه و بکلمه مقرر
 مقدم مفعولیه مقرر و شد فعل مضارع جمع غایبه مقرر و بکلمه مقرر و

در این سجع
 در این سجع
 در این سجع

در این خطا سونیش محمول بکرب و فاکیم اغنیایک احوالی مذکور اولدی
 بونک عبادتی محلی قبول لغیر قدر فقر احباب و تنده بر اجمع و حاضر اولدی
 شوش و غنیه بویه قدر بر بونک و بونکده خاطر و کلمه و بونک جمعیت
 خاطر و صفای قلبه مالک و در بر اسباب معیشة من و در مشل و در او را
 و عبادت مفعولیه در یعنی اغیار دینه فارغ اولوب عبادت مشغول در غریبه
 و نیرک الله التجا ایدیه بونک یوزی او زره و شوش مقرر و یعنی شوش فقر و بونک
 انک شدت و زحمته بونک یوزی او زره و شوش یعنی خور و حفر او نور و خلی الله
 التجا ایدیه بونک سونم کم کسک فوکش بلفند و حدیث شریفه و او را
 فقر ایکی عالمه یوز فقر العید در و شوش بونده بوسه زور الی سید شیخ ویدی
 ایستیم منس که پیغمبر علیه السلام دیدی فقر نیم خورم که فقری کند مژات
 شد یعنی اضافت ایلدین دیدیم اسم که خواج عالمک الفقر مخبر بودی
 بر طائفه فقرینه است از نیرک رضا میدانک ار برید یعنی قضایه رضا کون
 مقرر و قضایه و قدر نیرک سلیم و سپهره لامیه در و شلوه اشارت به طائفه
 نیرک فقرینه است رت و کلمه که ایوانک و اولونک حرفه سنی کیر و و طیفه
 فقرین و بنایه لمجملند متنازعاً علی دنیا به کمال و صلونده بیسیوب صیار
 در باطنی ای طبل بلند بونک در باطن هیچ به نوسه چه نیرکینی وقت هیچ
 ای حرف اند اطلال مجاز امتا و بلند بونک اضافتی بیانیته بونده طبله مراد
 کعبه بنی موح ایدیه تعلیف ایلین کیمه در اما لغتده طبله و بونک بونک
 وصف نیرک بونک آوازی و بکلمه و بونک در باطنه اضافتی بیانیته
 در باطنی ماقبله عطف ایدیه هیچ نسخه زلفه الف ایمنش بونک مکرر که حرف نقلی
 ایدر ایدوب و باطنی هیچ مضاف قیلوب مضامینی ای بلند آوازی طبل

در این سجع
 در این سجع

در این سجع
 در این سجع

در
در
در

با طبعه که هیچ معرفت و فضل و شرف و قدر و بین هم در نهاده و هم معلوم
خطا اینست قناتل به لوسه آریقت و قناتل به لوسه آریقت و قناتل به لوسه آریقت
سفر را غنیه در بر بعضی بای غریبه از قناتل به لوسه آریقت و قناتل به لوسه آریقت
ایران قافیه فتنه انگاه و کل ایست معلوم بیت ای طبعه از ان با طبعه هیچ
شسته اولیا طبع با خود ای با طبعه هیچ شسته اولیا طبع با خود ای با طبعه هیچ
سز نه تدبیر این است اخوت بر افین کور ملک و فتنه یعنی هر کس اخوت
اسیابین تدارک ایلد که پس نوزرق و در یا بویکه نه تدبیر این است روی
طبع از خلق هیچ از مردی هیچ هزار دانه بردست هیچ روی طبعه
مجازا هیچ فعل امر مفرد مخاطبه بر چه نه بود و در دیگر از اگر در محض
مردی با حرف خطاب هیچ هزار دانه بیایه ظاهر هزار دانه بیاید و غنی شده
وزن ایچوندر وال عاونا صد دانه اولمقدر بردست ال از زنده دیگر جمع
متوجه بردست واقع بر معنادانی اقتضا ایدرس در دست باز ایچون
بازش هیچ فعل نه مفرد مخاطب و در همه دیگر یعنی چو بر همه معلوم است خلقه
طبع یوزن و در اگر از این که یعنی هیچ کس نه در شسته رحا ایلد اگر که
در ویش اسلک بیگ دانه ای تیجی الیکه الوب چو بر همه حاصلی موفیک
و در ویشک تیجی چو بر مملکه اولما ز هر خلقه طبع یوزن چو بر و ب هیچ
کیم نه در شسته اید ایلد در ویش بی معرفت نیار اید تا فقرش کنه
ایجاد که کا و فقره ای بگو که فرائد بهر بود و نعمت بهر است را پوشیدن
یا در استخلاص گرفتاری کوشیدن اینای جنس به ایچون تدبیر است که است
وید علنا بید سفلی چه مانده یعنی که حق جل و علا در حکم تزل از نعمت ایل است
خیزمید هر که اولنگ اهرم رزق معلوم فواکه و اهرم مکر موهبه جنت النجم تا به انی

در

کفاف از دولت عفاف محروست و ملک فراغت از بزمین نه معلوم
در ویش به معرفت بیایه نیار اید فعل نه مستقبل مفرد مخاطب ایلد
یعنی سکن اولوب نک و در مزاحی معطله در فقرش شمیری و در ویش
راجعه بیک با حرف مضاجت ایجاد اخوان و لوز یعنی فقری کفر ایلد آخر اولوز
و با فقر آنی کفر را خرابه یعنی ختم اید رحا سلی فقر آنی کفره اید بر سر معطلی
فقری کفره اید بر سر و بین معنای ملائقی یعنی سوبلش که خوف تعلیل کا و
فعله را فعال مقاربه و نه الفقر لفظ مرفوع اسمی آن بگو که کفر ایلد و بیل مفرد
خبری با حرف مضاجت وجود نعمت لایه بهر نه بانک فخری و تمیل و رانک فخری
چیلد دیگر عریان معطله و با حرف وحدت و همه حرف نوسل و را ادا است
پوشیده لفظ مشترک که یکم و اورنگ پیته و پونده یکم معنای با شتر
اورنگ معطله بویل مکر پوشانیده معطلی تقمین ایده و ز یعنی کیدر که
و یا اورنگ کیدر مکر تغییر ایده و ز استخلاص گرفتار مصدر که معطله
اضافه تحلیض گرفتار معطله و با حرف وحدت اینای جنس لایه در ویش
مفعول با حرف مصدر مرتبه ای لایه و رانک مرتبه سینه دیگر که اسم
من استقام معطله کیم دیگر رانک فخری اید بر سر معطله و اینای
جنس مفعول صریح و بر مرتبه غیر صریح بعضی نسخه که برینه کی و افعول و تقیر
رساند که فاعلی فقر اولوز معنادنی مستقیم و جیبانه اولوز تا مقل عرب
علیا بیایه بهر دست معطله علیا عینک فخری و لایه که سکو نید موت
اعلی در بوجه دیگر رانک معطله مراد دست اعطاء و یعنی و بر جی ال با حرف
صدر بهر معطله عینی و فاک سکو نید اسفلک موهبه رکنه بیایه است
ای دست ز بر معطله مراد فقر الیدر که الحیدر چه ادا است استقام مانده

در

روید

روید

سلاح ایچله بیایه ایلمش و بعضی دیش هرگز لفظی بدیهیاتند
 بیانه احتیاجی بود لیکن هرگز عبارتی فارسی در ترکیب بیانه احتیاجی دارد
 کمالاخی دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب استنهای متکلم دست و قالامیه
 و عا بر کیمه بر دیو که ظاهر را طینه و نیمه حاصلی خیل بازو قلب و عقل
 معناسنده مستعمله و یا خوف و جدت به نوابی یا خوف و جدت برد
 معصوم لامیه تقدیری بر در اعراس معصوم در یعنی بر پاک و بر سزاکاری
 خوشی بر دسی و دیگر در بده بونده اسم مفعول در بر نیش و دیگر کنی
 و جدت معصوم بهک کسری و عینک سکوی و صادق فخر الیه بیلرک
 برینه در بر بده بونده اسم مفعول در کسب است مقلد الا ادا است
 مذکور بود یا خوف و جدت علت در دسی لامیه در یا ای معصوم ایله
 از سلام از بر بهما در دین کتابت در نیک فخری و فانک سکونیل خریف
 ایدوب لغم دید کلر بر بونده مراد او غریق ایچون دیوار و ملکر کعب طوطی
 سفته سینگ ضعی و فانک سکونیل ماضیه فسر اندر تقدیر بر دیو و بیلرک
 مراد بوقفید طوطی قلر مخرج و ملکر سفته اسم مفعول در بین مفعول
 فاعله فرق ایچر ایلمش و رویش را نفس آماره را خوف و تخفیف
 و منافات بیانه در تقدیری آماره بالسواد بر آماره ایچره امر ایچر نفس
 و دیگر فوت احصای معصوم اضافه ایچره و شبهه لامیه بعصای
 کسله که خوف تعلیل یقین بانک فخری و فانک سکونیل قارین معطله در که فار
 سلم دیو فرجیده مراد بونده ارک و عورتک قبلید یعنی او کلری توانا
 نانک و همزه نک فخری لویه یکیز معطله در یعنی بر قارینده طوغان ایکی او غل
 و بر لوفار سیاهی مراد و بر لوشن شوح ابدوب یعنی یقین و فرج بر شک

بیلند آن انشانه

۴۵۲

ایکی فرزندید این است رتبه فرجه در و پشی را یا خوف و جدت و را
 خوف و تخفیف یا خوف و طرف حدیث حبیب بیانه مراد حاله و دیگر
 مراد زنا در بان که ایک برله دیگر عرب مع ذلک و بر شرب رصف مشبه
 نخل معطله و یا خوف و مصدر نیم سنگسار لامیه و یا خوف و مصدر زن کلیم
 و دیگر زبیر از نکرده اولمک معطله درج مر دیت بیازمای و لکه زن کن
 رهبانیت رانک فخری و بانک سکونیل مصدر در رهبانیت بر شرب
 یعنی علم باینده مصدری رهبانیت و کلور رانک فخری و بانک سکونیل
 لا رهبانیه و الاسلام بر مطلق حدیث شریفه تمجید که انده لا
 لا رهبانیه و لا نبیل فی الاسلام و افعول یعنی دین اسلام افعال
 رهبان اولماز یعنی صوم دائمی و کشیشلا سبن کیمک اوت
 یعنی لیمیمک و بوندن خیری نیجه احوال نبیل تعلیل باینده مصدر
 نکاحی تراک ایدوب ساد و کلام منقطع و ملقدر محمول بر کتب
 معرفت در ویشک احوالی مذکور کیمه را اصحاب دنیا یعنی
 خدا نک عین غنا نبیل منظور بر درو حلال سبیل مراد و محمول
 کانه که بن بوسوزی تقریر ایلدم و بیانه بر بان و دلیل کنور مدد شدن
 انصاف امیدین طومارم هرگز کور و کیم که بر عیار و جیل بازک الی آر دینه
 بغلی اوله و یا بر بی نوازنده او تورمش اوله یعنی زندانه کیمر مش اوله و یا
 بر معصومک عرضی بر دسی بر نیش اوله و یا بر آیم بلرک بر نیش
 اوله الا در ویشک و فقیرک عتیله کیمر و لوم و بهما در لوی ضرورت
 فقر سبیل آوه کیمر مک ایچون دیوار و ملکه طوطی ایا خیمه بوقی او و
 طوطی قلر بن مخرج ایلمش حاصلی که چکیده بهما در لوفقر ضرورت

این شکره از کتاب ایدوب با شکر به بلال کلمش و احتیال در که در دینک
 نفس آماره سی مطالبه ایله پس چونکه فوت احصائی یعنی عبارت نفس
 عصبانه مبتلا اولور از ابطین و فرج ایکیر لور یعنی بر فرزند طوطی شکر ایکی
 او غولدر ما و ام که قازین برنده در فرج یا غنی او زره در یعنی قازین طوطی
 اولد فرج حرکت ایدر ایستدیم که بر در دیشی بر نامشروع استبد طوطی بر
 زنا د ملوندر ایکن بر که حجاب یکدر طاشلمق نور قوسی اولد در دیشی
 ای مستلک لور تم بود که اولتم و اولد قوتیم بود که صبر ایدیم یک ایدیم
 دین اسلامده ربهانیت اولماز یعنی کیشلر عادت و قانونی اولماز اولد
 مواجب سکون و جمیع و زون که خداوندان نعمت راست یکی است که هر
 صنی در بر گیرند و هر روز جوانی از سر که صبح تا با نرا دست از صباحت
 او بردست و سر و خاها را پای حالت در کل جمله مواجب سکون
 بر در مواجب جمع موجد که مصدر مجید و جوب معنیه بونده مراد سید
 مکان ظن ایدر ظن فاسد ایست که خوف رابط صفت خداوندان نعمت است
 نعمت دیگر یعنی اسم فاعلک مفعولیه صافیدر را خوف تخصیص و لام
 جازه مفعولیه یکی است آنست خبری که خوف بیای صنی با خوف و صحت بر بونده
 سینه و بهلول مفعولیه در جوانی یا خوف مصدر از سر باشد و دیگر استیفاء
 مفعولیه کنه گیرند مقدر در که خوف رابط صفت صبح تا با بیایه و را و تخصیص
 صباحت جمال مفعولیه در او به اضافتی لامیه در دل بونده یورک مفعولیه
 سر و خاها بیایه خاها صفت مشبهه در صالغانه مفعولیه بیایه حالت
 لامیه در خاها بیای در کل اولمق بخردن و مفعول بلفظ کنایه حصول ترکت
 جمله اسباب سکون و جمیع و زون که فیه صاحب لور بنگه یعنی انکر

روشنی

مخصوص در بر سی اولد که هر کجی بر صنی بهلولیه چکر لور و هر کوی باشند
 بکنک کسب ایدر یعنی کوز لور یا قوب قالمق قلم تازه جوان اولور از کلین
 صنی که صبح تا با یک الی انک حسن و جمالند یوره کی او زره در یعنی بوند
 و جمال صباحت انک صباحتی رشک حسدند یوره کی صنی بر سی البنی
 یوره کی او زره ملوندر رشک یوره کی صنی کیم یورل ایدر بونده ولد
 سینه مراد ایدر معنای مقصود و اصل اولمق در خی اول صنی مفعولیه
 و خاها فامشده سر و خاها انک خاها بیایه بالحقده در رشک حسد
 یعنی انک فامشده کیمی خاها انک اولد عتده حجاب چکوب خیر فامش
 کنه صبیح رعایتی چون اداست خبر یعنی سبب و نامقدر در بیت بخون
 عزیزان فز و برده چنگ و سر انکته ها که عتاب رنگ با خوف صله خون
 عزیزان لامیه فز و برده ماضیه فسد مفعول غائب فاعلی مبرکور صنی ارج
 تحننه ضمیر در فز و برده اسم مفعول در دین فاعلی مفعولیه فرق ایلمر ایلمش
 چنگ مفعول صری و بخون غیر صری چنگدن مراد بجه در بار مفعول در دین خطا
 ایلمش سر انکته ها را انک سکونیه بر مفعول اوجی کردنک مفعول اولی
 عتاب رنگ وصف ترکیبی و مفعول ثانیه عتاب عتبه صنی و بوند
 شدید یله ایله دید کلر بر شد رفا سیجه سجد دیر لور محمول بیت عزیزان
 یعنی عاشق کلر قانییه نیجه سینی با نورش یعنی نیجه عاشق قتل ایلمش
 بر مفعول و جینی قرار دوب اول فاند عتاب رنگ ایلمش حاصلی بر مفعول
 او چنگ قتل فی حیات و کلر بلکه قتل ایله کلر عتاب فک فاندتیک
 امیر اولمش محالست که با وجود حسن طاعت او کرد مناهای کرد و با
 قصد نهایی کنند که خوف بیایه با خوف صباحت وجود حسن طاعت او

در دینک

در دینک

لامیه آورد بوز طلعت یوز معطله در که در مناسی لامیه که در کاف عجم کس
 و در آنک سکونیه اطراف معطله در مناسی منهنیک جمیع یعنی شروع شروع
 نه ایله که معطله حاصلی نامشروع ایستد دیگر که در کاف عجم و در آنک
 سکونیه فعل مضارع جمع غایب دیگر که در کاف عجم و در آنک
 انما فیه رتبه تانک فاعله فاعله و یا حرف مصدر فاعله و معطله محموله
 محال که اول منیک حسن طلعتی وجودیله غیبا نامشروع ایستد اطراف فاعله
 و یا فاعله فاعله **بیت** دلا که حور بهشتی بود و یعنی که در کاف عجم
 که در زبان لغوی **دلی** یا حرف و صفت که حرف را بطن صفت حور بهشتی
 حور عبیده اخو رک و خور آنک جمیع رجم آخر ک و عجم آنک جمعی اوله و غی
 کبی لیکن عجم حور لغوی مقام مفرد و استعمال ایدر بهشتی یا حرف و صفت
 بود و در آنک فتح و ضمیل فعل ماضی مفرد غایب اول بود که معقول و یعنی که در
 بر حرف صله بیانی لغوی یا صفت یا حرف و صفت یا صفت یا صفت یا صفت
 بر کولی که جنت حور فیدر و لغوی یا صفت یا صفت یا صفت یا صفت یا صفت
 اکا عاشق اوله و عجم التفات ایدر دنیا آنک لغوی یا صفت یا صفت یا صفت
 کبی که اوله مالک اوله کبی اوله اوله و عجم التفات ایدر دنیا آنک لغوی
 مراد و کبی ز نر و مستعمل اوله و عجم التفات ایدر دنیا آنک لغوی
 من کای بین بدیه ما استه ما رطب فیه ذلک عن رجم العنا فیه من
 موصول و کای تا بین بدیه لامیه او کیده دیگر فاعله معطله بوجاری و معطله
 استعمال ایدر و ما بوند مصدر به جسته در یعنی دوام افاد ایدر استه فعل
 یا بوند فعل ماضی مفرد مذکر غایب راقص یا بوند فاعله محمله موصول راجع
 ضمیر در رطب آنک فتح و ملائکه فتح ایله لفظ مرفوع فاعله کان در جمله فعلیه

رسم

او ایدر محلی بوق صله موصول موصول صله سید او ایدر محله مرفوع
 مبتدا یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غایب در ناقص یا بوند و ضمیر راز
 موصول راجع و در آنک محله مرفوع فاعله یعنی رتبه اشارت جمله
 فعلیه او ایدر محله مرفوع خبر مبتدا و در موصول صله سید در عجم حرف
 یعنی فعلیه متعلق رجم عنایه مصدر معطله صله فاعله رجم طاش
 و بر رجم عنایه عنقود که جمیع رفته اوزم صله سید اما بوند مراد و غما
 صله سید موصولیت بر کبی که اوله استهها ایدر که تازه مراد اوله یعنی
 کولی ایستد که رطب مالک اوله بوکا مالک اوله یعنی رطب مالک الاستغنا
 و بر رجم صله سید طاش استغنا حاصلی حاضر و از یکین حاضر اوله یا صفت
 ایستد که احتیاج مفرع اوله معطله شول کبی که تازه مراد استهها
 اول وقت اول شبهه آنک او کیده اوله و عجم و معطله ثانیه بود که کیده
 بیانه البین معلوم در کبی معطله و اصل اوله استهها غلب نهی و سنا
 و عجم صفت بمعصیت الایستد و کسنگانه نام یا بوند غلب اگر و دیگر نهی
 و سنا به انصاف لامیه در نهی دست تانک فتح و کسریله لغت و صفت کسریله
 یعنی فاعله مندرالی پوشش دیگر صله الیه معطله و الف و نون اوله
 جمعا غلب مبتدا و الایستد خبر و امن معقول صریح و بمعصیت غیر صریح و ایستد
 عجمت یا بوند عجمت با کیده معطله در با حرف معصیت کناه
 دیگر الایستد فعل مضارع جمع غایب راقص و کسنگانه کاف عجم فتح
 و در آنک کسری و سبک سکونیه آج کبی که تازه مراد که ضرورت و نهی
 ساکن و بین مکسور او فینور بوند مبتدا و فاعله صله مبتدا
 غلب لغتیه رفقه دست بقیه کبی و یا بوند آنک فتح و ضمیل فعل مضارع

حج

روایت
سید علی
و سرور

غایب در بابید بودیم و پیش از خطای ایشتر نام مقدم مفعول جمله و
فعلیه خبر مبتدا و مفعول قیاسی دیگر و حصول ترکیب نهی و سئل که یعنی قیاس
اکثری عصمت انگیزی معصیت بولاست در لایق گناه سبیل کند بنی رسوا ایدر
واج اولی که اکثری اتمک قیاسی حاصلی بر عرض و وقار اولی است
چون سگ درنده گوشت یافت بر سر کین شتر صالح است یا غیر صالح
سگ درنده بیانیه دانه فتح و کسر جائز در درامتی و شتر خورده
در نیچو نه بر برنجی کلب دیگر سگ مبتدا و یافت خبر و گوشت کاف و بک
نیمه است دیگر هم معنای یافتن مقدم مفعول بودی دیگر بر سر
فعل تقی مستقبل مفرد غائب صور باز دیگر مصرع ثانیه مرهون کین
اسکنده که این ایدر که حرف بیان و این است از در گوشت شتر صالح لایق
یا حرف عطف خود جلال لایق و جلال مسیح که است دید که در سبیل اسبید
موصولیت چونکه برنجی کلب یعنی عقوبات بولدی صور باز که بوان شتر
صالح است اینجیدر بوجه خود جلال استیمید یعنی حلال و حرام فرق
ایلمر آج اولی فقره بویل در بیجی بولونجه حلال و حرام و غیر البته
بولد و غین بر و نفسی طغیان ایدر نیچه جماع حرامند احترام از ایلمر
سینار مستوران بعلت درویشی در عین فساد افتاد اند و عرض
و دین را می بیاور زشتای داد اند مستوران مراد بر سیز کار رود که
کرامی بیانیه با حرف سبیل با درشت نامی بیانیه زشت نام و وصف ترکیب
هر کین اولی دیگر و یا حرف مصدر عرض داد اند مقدم مفعول صریحیدر
و بیا و غیر صریحی حصول ترکیب چوق مستور فقره لایق علیله محض فساد
در سئل در عرض و دین شریفی زشت ناملق بینه و بر مشل در

حرف

حرامه در کتاب ایلمر سبیل عرض و وقار بنی بهایه و بر مشل در سبیل
با کرسنگی قوت بر سیز نمائند افلاس غنائی از کف تقوی رستند با حرف
مضاجبت که سبیل ضرورت و نیچو است بقا مذکور اولی کسیدر و کاف
عجم با می رسبیدر به لدر و یا حرف مصدر قوت بر سیز مصدر ک فاعلند
و یا مفعولیه اشافیدر نمائند فعل تقی مستقبل مفرد غائب قالمز دیگر افلاس
مصدر در افعال بایند مفسر و فقیر و لایق دیگر مبتدا و افعول و بستاند
خبر و غنائی خبر ک مفعول صریحی و از کف غیر صریحی کف تقوی لایق و مجازا
بستاند فعل مستقبل مفرد غائب بای تا کیدر آلور دیگر حصول بیت چلیله
قوت بر سیز قالمز یعنی چلیق بر سیز مانع در مفسر و فقیر لایق غنائی
اختیار آلور حاصلی فقر تقوایه مانع در بر تقوی غنائی و لایق عالی که من
این سخن بگفتم غنائی طاقت در ویش از دست تحمل برفت و شیخ زبان
بر کشید و اسب فصاحت و میدان و قاحت جهانیده بر من دو اند و گفت
چندان مبالغه در وصف ایشان کرد و سخنهای پریشان گفتی که در حق
کنند زهر فاقه را نریا قند و یا کلبه خورینه و از راق خالی دیگر که حال دیگر
که حرف بیانیه غنائی طاقت در ویش بیانیه و لایق در دست تحمل بیانیه شیخ
زبانده بویلدر اسب فصاحت و میدان و قاحت بویلدر فصاحت رسوالیق
و قاحت ادب سزلک جهانیده جیم و یک فتحید فعل ماضی مفرد غائب جهانیده
سبح اندر دیگر و دانید دال مبالغه فتحید فعل ماضی مفرد غائب در و اندیده
بلد در دیگر و زهر فاقه بیانیه کلبه خورینه و از راق لایق در لایق کاف و یک فتحید
مفتاح مفعولیه در حصول ترکیب که بن کین سوز زر سولیدم در و یک
طاقتی و زکین تحملی اند که کیدر یعنی سوزیمه طاقت و تحمل کنور مذکور و از دیگر دین

فاعلی جکر یعنی بنی و لکنه باشد و در سوابق آنی ادب بزرگ مبداء اند
 و هر آنکه در سوابق و ادب بزرگ باشد و بنم از درجه بلند و در ادب بزرگ
 حقیقه و در سنده و اول قدر مبالغه بزرگ و اول و کمال را چون در بیان سوز
 سوز بزرگ که قوت و اهمیت تصور آید که فخر و فاقه ز هر چه تر باشد و با فخر آنک
 در فکر و خزینه بزرگ مفتاح در دستش متکبر و مغرور و معجب و نفوذ مشغول
 مال و نعمت و مقتن جان و ثروت سخن نگویند الا بسا هست و نظر کنند الا
 بگراشت علما را بکدامی منسوب کنند و فقر را بی سوز و پای محبوب گردانند
 مالی که دارند و عزت جایی که ندارند بزرگتر شینند و خود را بزرگتر از همه میدانند آن
 در سوز دارند که بکسی بر در انداختن از قول حکما که گفته اند هر که بطلالت دیگر
 گشت و بهمت پیش صورت توانگر است و معنی در پیش مشت است
 میگرد و معنی و سبک سلو نیل بونده آوج معکله در قلعه کنایه در امر
 تحقیر در و یا حرف و حدت معجب اسم فاعله افعال باینده متکبر خود و بین معکله
 نفور فاعول در فاعل معکله مبالغه ای چون زیاد نفرت ابروی معکله مشغول
 اسم فاعله معنویه انصافند مال مشغول دیگر معقن اسم مفعول
 افعال باینده جاهه انصافتی قائم مقام کله علیه انصافند معنوی جاه دیگر
 ثروت ثانی و او که فخر و ریل در آنک سکونید غنا معکله در سفاست
 خفت معکله در مقابل حلم در به سوز و پای با حرف مصاحبت حرف صله و
 خلط سوز پیش بر سوز و پاشن کیم بر در که بی پروا و کز و ب هیچ بر
 کار و کسبله تقید الجیمه که دانسته بونده کنند معکله در با حرف مصاحبت غرور
 لایمه و یا حرف و حدت که حرف رابط صفت عزت جاه غرور مال کسید و یا حرف
 و حدت که حرف صفت نه ان در سوز دارند یعنی با سوز و آلی غرور حاصل

روان شده علی

با سوز و اول هو او سوز بود و دیگر که حرف یا نه بکسی یا حرف صله و یا
 حرف و حدت سوز دارند که مقدم مفعول بعد یعنی بر کیم به التفات ادب
 با شین فاعله در لرحا صلی بکر سوز در حصول یکب اقباید بکث بر آوج متکبر
 و مغرور و در خود بین و نفور در مال و نعمه مشغول و منصب و در کله
 مفتون سوز سوز بزرگ الا سفاست و فقرایه نظر باینده اگر اینک علما
 و بکنی که منسوب آید در یعنی علما که در در و فقرای بی سوز و با فقر
 آید در یعنی بر بکوک باشی و یا بی بکوک باشی و یا بی بکوک باشی و یا بی
 کار و کسب باشی سوز و کوسر و غیر در در بر مال خود و دیگر که تار یعنی گزند
 اولان مالک خرد و سبیل و بر منصب خرمیل که ظن آید در یعنی منصب خرد و سبیل
 و سبیل سبیل مجسده جمیع ناسه و ناسه و ناسه و ناسه و ناسه و ناسه و ناسه
 بکر که سبیل و با سبیل و اول خرد و دیگر بود که کیم به با سبیل و با سبیل
 التفات آید در قول حکما که در خبر بود که دیکر بود هر کیم که طاعت و یا طاعت
 غیر برون اکسدر و نعمت و یا نعمت زیاد در سوزند فیه اما معناد فقیر و
 بیت که به هنر مال کند کیم بر حکیم کون خوش شمار اگر کا و خیر است
 یا ال یا حرف سبب که کاف که کسیر بکر لک معکله و کون خوش را میبرد
 کون کاف و کیم و او اصلیه الیه دیگر و بکر معکله کا و لولور که و او
 خذف ادب کن در بر کین ضمیر به هنر و بعد شمار فعل امر مغرور مخاطب
 کا و خیر لایمه در بکیم و دیگر که خیر و کز مغرور حاصل اولور یعنی آنک ترسند
 پس بوسوز اگر کوره در حصول بیت اگر هنر سوز مال سبیل حکیم اوز به کیم
 و غرور ادب که کون خرمای یعنی کون خرمای اگر کا و خیر است و یعنی آنی
 احقر ناسه و خدایا شرافتند حد الجیمه کفتم عزت ایشان را و امدار که

خداوندان گویند گفت خطا گفتی که بنده در منزه چه فائده که ابر آزارند و بر کس
نمی بارند و چشمه افتابند و بر کس نمی تابند و بر مرکب استطاعت سوارند
و نمی رانند قدمی بهر خدا نهند و در می بزمین و اذاند هند و مالی بمشتقت فراهم
آورند و بخت نکه دارند و بخت سرت بکند آزند و حکما گفته اند سبحم بخیل وقتی
از خاک بر آید که وی بخاک رود ابر آزار لایمیه آزار و آذر الفل و الفل و ذال
بر بنده زاید بونده بارت آبی مراد در پس سوگ کور آبی و بین تاریخ حلا نیست
سویش که بونده اول مراد و کلد و تعمیم اید و ب بهارک سوگ آبی و کوزک
سوگ آبی و قبش آبی و بین اصابت ایلیمش بارند بونده یغدر ماز و دیگر متغی
معشقه یعنی لغو یغدر ماز و دیگر مراد یکسم به احسان ایلیمش و دیگر تابنده
متغی به یعنی یکسم اوزره بر نو صالمر مرکب استطاعت میانیه حصول یکسم
ویدم که افتابانک مذمتی رواطو نموده اگر کم صاحب بدیدی خطا سوید که
که فقه فولد بیدنه فائده که آزار بلو بیدر و دیگر اوزره یغدر ماز و کوش چشمه
و یکسم اوزرینه شباد بر نو صالمر و قدرت مرکبینه سوار و در آتش کینیز
یعنی یکسم به احسان ایلیمش خدا ایچونه بر قدم نو ماز یعنی استه ایچونه بر آدم
اولیمش و بر ایچونه یکسم به مشنر و اذاسد و بر ماز و دیگر مشنله مالی جمع
و مشنله صالمر و مشنله کید و مالی بونده نور و حکما و مشنله مال بخیل اول
وقت بر دهنه جبقار که کنده بر کبر یعنی اولور بیت بر رخ و سخی کسختی
چنگ آرد و اگر کس آید و بر رخ و سخی بر دازد بر رخ با حرف مصاحبت
کسی با حرف وحدت یعنی با سیده بولدر چنگ با حرف مکرر در آرد و فعل
مفرد غایب آید بونده کنور و دیگر آید فعل مضارع مفرد غایب کلور و دیگر
بر دازد فاعل بر دیکر حصول بیت بر رخ و سخی یعنی زحمت و مشنله بر یکسم یعنی

اوراق احمد علی

رہنورد

الکتور و الاکامیب و لیوب غیز کیمه کاور و ریج و سینه یعنی زحمت
 و سینه فالدر یعنی و ریج و ریج و زحمت الوری کفتم بر چهل خداوند
 نعمت و قوف نیافه الا یعلت کدابی و ریج که طمع بکس و هر کیم و خیلش
 یکسان نماید محاکم و اند که زحمت و کد و اند که کس کسب گفتا بخیر
 ان می گویم که متعلقان بر دربارند و غلیظان شد و اوران بر کارند تا بار غریزان
 نهند و دست بر سینه صاحب خیران نهند و گویند که کس در سوا نیست
 و بحقیقت راست گفته باشند بر حرف التعلل بجل خداوندان نعمت لامینه
 و ریج و اگر نه در محققه ریخته و یکدر طمع نهند که مفعول اولی و یکسو نباشی
 بر آید و یکدر نماید فعل مضارع مفرد خائب مبنی للمفعول مضاعفه کورینور و یکدر
 محاکم میگردانی و کسیر اولی و لایق جائز و اسم الت و یا اسم مکان اختیار
 محاکم اسم فاعل در افعال بایند و خبر متعلقه بخبر آن با حرف
 مضاجت و اضافه لامینه در غلیظان شد و بیانیته شد و شد بدک جمعیه
 محاکم مضاعفه بر چهار تدا کاف محاکم ضمیه نصب ایدر و تا حرف تعلیل بار غریزان
 لامینه در بار بونده اجازت مضاعفه در صاحب خیران افعال و قطع و قطع
 جائز سوا یو نیک کیمی بر لوف خانه مضاعفه در محمول هر کس دیدم که اصحاب
 نعمت یک جلینه و قوف بولمش سن الا که الق علینده و الا هر کیمه که طمع
 بر جانب فو نه یعنی ترک طمع ایلمه کریم و خیل اکا و ایدر کورینور محاکم یلور که
 کومش التو نه ندر و کد ایلمور که محاکم کیمه یعنی خیمه کد ایلمور که
 ایلور نه و بر مز در ویس دیدر اول بخبره ایلمه و بریم که متعلقان قیونده
 فو ر و محاکم غلیظان قیوننده نصب ایدر یعنی قیونده ایلمور تا علما و صلح
 اجازت و بر میله که ایلمه کریم و بولوشه و صاحب خیران کومش

نو یار و دیر که او در کیمه بود و درینو لیکن کریمک و بخش اول و در
بیت آن را که عقل و همت و تدبیر در ایست خوش گفت برده دار که
 کس در سر ایست آن را که خوف و خشم برده دار و فرجید که در
 حاجت در حصول است اول کیمه نک که عقل و همت و تدبیر و فکر بود که
 دید برده دار که او در کیمه بود و درینو لیکن کریمک و بخش اول و در
 کفتم بعد از آن که از دست متوقعان بجای آمده اند و از رفته که ایمان
 بقضای و محال عقلست که اگر بیک بیایان در شود چشم که ایمان بر شود و
 مساحت عذر آن لایمه در که خوف بیایان دست متوقعان لایمه در متوقع عقل
 با بند اسم فاعله را میدی دیگر و الف و نون اداست معجزه که ایمان
 بجای و بقضای با نور خوف صمد در محال عقل لایمه که خوف بیایان بر یک بیایان
 لایمه ریک را نک کسری و کاف عمده قوم دیگر و عوب رمل و بر را نک فتحی
 و میکان سکونیه در محال بود و در و الگ نیمی و رای بسته دل ایجو دیگر لیکن
 شاکن او قنور بر لایمه موافق و لایفه چشم که ایمان لایمه بر شود و
 یعنی کوز لرز و لایفه عین کنا بند حصول ترکیب بن و در و دست و دم متوقعان
 و خلاصه شد ادب قوی بود قلز را لایفه در یعنی اول عذر که در که احسان
 امید بیک که الله جان کلمه شریقی جان و نیز از اولش و جز از رفته
 ناله و فغانه حاصل و لیکن نیز از اولش را لایفه بن قنور بن آدم نور و محال
 عقیده که بیایان قوی ایجو و الگ که اگر کوز لرز و لایفه یعنی اخسای
 بر خیزه اولش در کیمه بود و در قضا کلمه بیت دید و اهل طبع و همت و تدبیر
 بر شود و همچنان که چاه ششم دید و اهل طبع لایمه در و اهل طبع و همت و تدبیر
 یعنی لایم کسری شایسته او قوم کرک که موزون اول با حرف مصاح

نعمت دنیا لایمه در نعمت ناسبت کسری شایسته او قوم کرک و تدبیر
 اولیه و بینر زاید ناموزون سوبلر ذرا آنی شایسته او قوم بدیتی
 ناموزون و ایدر همچنان که کافیتی ساکن او قوم کرک و در پنجم و بینر اسلام
 را اندر خبر رریق بخش چاه قوی با حرف مصاحبت ششم چه مفاسد
 کیم کیم ایدر یغایر چه نداد بر حصول است اهل طبع و همت و تدبیر و لایفه
 یعنی طویان چاه شایسته بر اوله غی کسری یعنی بو محال اوله غی کسری اول محال
 حاتم طای که بیایان شین بود اگر در شهر بود و از جوش که ایمان بیجا کشتی
 و چاه برین او پاره حصول ترکیب حاتم طای که محال شین ایدر اگر شهر و ایدر
 و لیکن کسری شین بیچاره و مضطر اوله در و اوله زنده لباس قنور و ایدر
 پاره اوله در کفتم بر محال ایست و رحمت می برم کفتم نه که بر مال ایست
 حسرت میجو و حصول ترکیب و در و شین و درین الملک حالیه رحمت ایدر
 یعنی حالیه ترخم ایدر م که نعمت و تیار مالک در و ثواب کسب ایدر و ایدر
 که ایدر کل بلکه الملک حالیه حسرت میر سین یعنی حسرت چکر سین مادرین کفتم
 و هر دو هم گرفتار هر پیدی که بر اندر دفع ان بگو شیدی و هر شای که کوز لرز
 بغیرین میو شیدی تا نقد کسری همت همه در باخت و نیز جعبه تحت بیندخت
 بیدق سطرخ آتانه نیاد و در و با حرف و صوت که خوف رابط صفت
 بر اندر با حرف حکایت سوز در دیگر با حرف صمد دفع ان مصدک مغلوبه
 اضافت در با حرف ناکید کوز شیدی با حرف حکایه و در بر شیدم یعنی سعی ایدر
 شایه با حرف و صوت مراد شاه دیگر و کشت دیگر شایه مراد بونه کشت
 دیگر کاف کفتم غوام خریف ایدر و کست و بر کاف کسری و درین خریف غوام
 ایدر در راجع کاف کسری اوله و نورته که تنوع ایدر نه معلوم که حرف رابط

408
 در سر
 در سر
 در سر

در سر
 در سر

با حرف مصاحبت قرین الات شرط بخند بر معروف التدریس و تدریس
 یا حرف حکایه بودند او در مردم دیگر تا حتی معناسنه در تقدیم
 اتمت لامینه و بیانیته در حرف تاکید یا جت او بیانیته دیگر یکی
 اتمت نه و در این سه قوسوب و و کندی و غیر جعبه اتمت لامینه و
 بیانیته در جعبه ترکش معناسنه در حصول ترکش نیز در پیشه بود کلمات
 ایدک و یکم بری برینکه گرفتار یعنی قار و الشمس ایدک هریدی که سوزیدی
 اتمت دفعه سی ایدر دوم یعنی هر نه سوز که سوزیدی آنی و بخار ایدر و ایدوب
 قار سوزیدم و هر بار که گشت شاه دیر در آنی فرزند که سوزیدی دوم یعنی
 کلامینه بر جت و بر یانه که سوزی ایدر در آنی نور دلیل که منع و دفع بود
 تا کیم جمیع تقدیم اتمت و کندی یعنی سوزید یک سوزی قائم هر یک جمیع
 مملکتی بالتمام او بیانیته و افنا ایدر و جت ترکشیک و قوی جمیع
 آندی یعنی جت و دلیل قائم در مملکتی بجمیع جت که محال قائم **قطعه**
 یا تا سیمینگی از جمله فصیح کور و جوان مبالغه مستعار نیست
 یا ادا تفسیه در آگاه اول غافل اوله معناسنه پس حاضر باش و بین
 مساحبه ایدر تا ادا ت تاکید در بونک کی بر لود سیر قلعه دیگر شغلی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بر اتمت سک دیگر سیر مفعول مرعی و از جمله خبر
 صریحی جمله فصیح لامینه و بیانیته فصیح یک جمله سنده و یا فصیح جمله کور
 اصلند که او را ایدر حذف و ایصال ایدر مبالغه مستعار یا جعبه اول
 آگاه اول غافل اوله قلعه یک بر اتمت سک یعنی غیر کوسر مبه سک سیر افق
 غیر کوسر مکه عبارت در فصیح کیمه نک اجموم و جمله سنده یعنی فصاحت
 تکلم ایدر و او شمه بر آنک اول مبالغه مستعار و غیر شمه سی

در اسناد علی

یعنی فصاحت تکلم طبیعی و کلام در آن نام طریقی در حضرت شیخ خطاب عام
 طریقیه پندیر فخره دین و روز معرفت که سخندان سنج کوی بر در سنج
 دارد و کس در حصار نیست و روز و او ک فتح و آنک سکونید فعل امر
 مخاطب روز ریدند سنج ایدر معناسنه دین مقدم مفعول و معرفت اکا
 معطوف که حرف تعلیل سخن دان سنج کوی بیانیته یکی وصف ترکشیک
 در سخن دان سوزیدی و سنج کوی سوزیدی یعنی مستح سوزیدی
 دیگر بر حرف مد نفوذ دیگر نفوذ و در دین الی سوزیدی سلاح
 سنجیک که سوزید آت حذر در محمول بیت دینه و معرفت سنج و کوشش
 ایدر در سنج کوی سخن دان نفوذ بر اف طو تار حصار که کیم یوق
 سخن دان سنج کوی شول حصاره بکر که فوسنده آت حرب اوله اما
 حصاره حصارش از او لیدر یعنی معرفتی کسی دیگر مستعار در حاصلی همان
 شت نام در او شستی بود راندن او شمه بر او شونده بودند و در حصاره
 بر در سلاح دارد که مملکتی قلعه فوسنده سلامی و از دین ایون سلا حصار
 ایدر شش بر او کلام مدعیه و تفسیه در یعنی آغیر یعنی شت نام اوله ایگر
 حال قیوسی بر افلی حصاره بکر شش عاقبه الامر دلیلش فائده دلیلش کورم
 نقدی دواز که دیه و کفتن آغاز دست جا بلاشت که چو بدلیل از ششم
 فردمانند سلسله خصوصیت چنانچه چو از ربت تراش که جت پاس
 بر نیامد چنانکه برخاست که قال اتمت قلعه لکن لم تنه لایمکن و شتام و او
 سفتش کفتم کویا غم در یزد نخدا شش کفتم و دلیلش خبر و دیش
 راجع در دلیلش ضمیر دینه یعنی که و توبه ایدر اما غالب اوله فکر آن حقیر خوا
 ایدم دست نقدی لامینه در محار نقد مفعول با جت مصدر و در آنک کسری

در سنج

در اسناد علی

باین میبانت ایچوندرشته که کتب مرفعه مبین در دراز کرد و از اندر دیگر
یعنی بکمال او زاندر معضلتی خصوصیت شروع ایلدر دین بدو سوبلش منه
سند نقدی بخا و زمعنله در اما خصوصیت معضله استعمال و لنور دین افتر
ایلمش زیر ادر از کرد و بواسطه استعمال مانعده میبود گفتن آغاز یعنی آغاز کرد
دیگر میبود زاید و باطل معضله در بعضی شراح بالین تربت بجای حکایه سنده
و مانع میبود بخت و خیال باطل بست پیور و غنده میبود هرزه و باطل معضله
و میبش و بوندر میبود هرزه معضله در زیر آهرزه باطل معضله در و بعضی شراح
هرزه ناک معضله و اصل اولد غنده خود میبود هرزه سوز و سوبلش منه
و انما حادثی بوبله است بوندر سیرت و حادث معضله در جایگاه اضافتی لامیه
بعضی نسخده و او برینه که است و اقدر و ادو خوف حال و که حرف تعلیل اولد
حرف بیان و چون حرف تعلیل بدلیل با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف
و لیلله و یا دلیله دیگر فردمانند عاجز فلان معضله در زیر آمانند قالمقد
و فردمانند عاجز قالمقد سله خصوصیت بیانیه در چنانند و بر در
خصوصیت ایدر رجوع اداث تشبیه از زای معجزه و رای ملامه ایلد ابراهیم
علیه السلام اما سبک ادب و تربت تراش اضافتی میانیه در بت تراش و لیلله
ترکبیدر تراشیدند بت بونچی دیگر یعنی فنی و منعی بت تراش و لیلله
نته که بعضی توار بجهده مشبهه که انک زماننده انک کیستی بت بونچی بوغدی
اگر انک سنگنده و اگر بعضی حیوان سنگنده که حرف بیان بخت با حرف
حرف و یا حرف مصاحبت با پس با حرف مصاحبت تقریری با پسش و لیلله
و اتصال ایلدی بر نیامد حقیقت مدبر یعنی چنانکه مدی حاصل احتیاجد علیه
ایده مدبر چنکه قالمقد یعنی او غلبه او غلبه چنکه مباشر اولدی نه که کلام غرقه

پیور که از اغبانت عن الیهی بالبراهیم الیهی لم یغتنه لار جملک و اجزیه علیا
 و شتامم داد سقطش گفتیم که بیانم در بدو بخداشن که فتمم از خوف
 استغفهام را غلب اسم فاعله علم یا بنده عن حرفیله استعمال اولیة عن الیه
 مغتنه در است ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع فاعل را غلبه عن خوف جوار غلبه
 مستفاد الیه الیهک جمیع زبونه اسما مراد و با ضمیر منکم محلا مراد
 مضارع الیه دریم معبود در مده دیکدر یا خوف نه الیه اسم منا در الیه لام حرف
 موطنه قسم ان حرف شرط لم غتنه فعل مجز مطلق خوف شرط مضارع استغفاله
 فعل الیه در الیه لم غتنه جمله شرطیه لار جملک لام حرف جواب قسم از جزم فعل
 مضارع منکم وعدہ در زجده بونده مراد شتم و ذم در الیه لار جزم بونده
 یعنی لغت مرفوعی مغتنه و غلبه و بدیه که مراد جزمه طاشن استغفر زار جملک
 مضارع الیه می باز جام در دیشد رانک کسریله که زجده نک جمیع زبونه و لونه
 و زری او زبونه یعنی سنی طاشکر له او زورم اوله سین و یا بنده فی جابین و نون
 منقله حرف تاکید و کافی ضمیر منصوب متصل مفعولی و الله البتہ سنی جزم ایدرم
 و اجزیه و او حرف استیناف انحر فعل امر مفرد مذکر مخاطب نصر یا بنده و نون
 خوف و قایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی بنده امیر ل دیکدر و اجزیه یعنی تقدیریه
 علیا زما مفعول دیکدر ظرف زمانه منصوب در محمول ترکیب عاقبة الامر
 در ویشک انقیات مدعا الیچون و لیلی فالمد مرئی غلبه سببیه دلیل و حقیق الیه
 تقدیر الیه بکا او زانم یعنی منی او در و انجی باطل سو نیکه با شد بر و یا بلک
 رسم و خا و نیکه که خو و دلیل غلبه من عاجز قالیوب و بونه اوله از خصومت
 زنجیر فی دیر در یعنی خصومت الیکه با شد از زبنت ترا شن کیچی که احتیاج
 او غلبه حقیقت امیر جملک فالقد یعنی او غلبه میو شده با شد بر و جی حضرت

یعنی صافی و برابر اینجو یعنی بویک شایانه دیگر حاصلی پادشاه لائق
 اینجو نهنگ مردم خواریا نیته شجاع دیگر که بیل دگر بنده جوق اولور بکن
 اینجو اولان دگر نه شجاع اولمغه نظر و از مکر کیم کلام از عالی اوله مردم و حمار
 وصف ترکبیدر لذت عیش و نبالا قبه لور در آفرین تخصیص له غه اجل لامیه
 مجاز الغه لامک فنی و دالک سکونیل اسلنده عفر ب موقوفه زیننه ویرا بکس
 مصلحتی و بر نظر اصابت الممثل زیر امصدرا کا لدغ و ملو اغ کلور نفیم بهشت
 لامیه و را حوق تخصیص و یوار مکاره بیانیه مکاره مکر و یک جمعیدر بولکلام حد
 سریفه تمجیدر قال علیه السلام حفت الجنة بالمکاره و النار بالسهوات حفت
 فعل ماضی مفر و مؤنث غایبه مبتی للمفعول فایلمدر دیگر احاطه و نه عبارتیدر
 برین اولندی دین خطا بویک یعنی حجت رحمت و مشقله فایلمدر حاصل
 داخل اولق ایستین نکالیف سه حبه اختیار ایلمک کرک محمول ترکبیدر حاصل
 کلام بوسوزک یعنی اغنیایله فقر ایشتی شخص و تمیز ایلمک سوزینی قاضی
 قسینه ایلمدک یعنی کومه عابی قاضیه عرض ایلمک و قاضی عا دالک حکومینه قاضی
 اولدق تا کیم مسلمانلرک جاکی بر مصلحت آرا ایوب بولر اغنیایله فقر ایشتی
 بر فرق و تمیز سولیه قاضی چونکه دوزیشله بزم هیات و شکله ی کور و کلامی
 ایشتیدر بالیننی تفکر باقه سینه ایلمدر و جوق فکر و مکره بالیننی قاله و دوزی
 ای شول کیمسه که اغنیایه شاسو بیلدک یعنی دعا و ثالوبینه مشغول سبن
 و دوزیشله جفاکی جائز کور دالک یعنی در دیشلری ذم و قدح ایدر سبن سن
 بیل که هر نه برده که کلی و ارا البسته دیکن و اوز هر برده که حمر در حمار داریننی البسته
 غمر حمار و پر و نه برده که دینه و ارا البسته آنی بکلر مار و اوز بر آدینه و فرق
 بیلدن مکره اوز در تصرف ایدر و بر و شول برده که در شهر و اوز نهنگ

داس محمد علی
دستور دوز

رہتی

مردم خوار و از یعنی هر شئی شدند نه خالی و کل دنیا ویرگی از نیک اجل
موقوفند پس ار دینده در یعنی حیانتن مکره عات ضرورید و جنت
نعمت نیک دیوار مکاره او کینه در یعنی جنت داخل اولفته او کل نیچ جنت
و مشتقت چلک گرک دیوار مکاره دهن مراد مواعع شدیده دیگر نیست
خور دشمن چه کند گر نکش طالب دوست کنج و بار و کل و خار غم شاد
بهمنه مصرع اول فایده محمود تقدیری طالب دوست گر نکش جور دشمن
نکشک فاعلی طالب دوست و جور دشمن مفعولی جور دشمن لامیه
طالب دوست اسم فاعلک مفعولینه اضافتیه بهمنه ثن و آل استک
ادات جمیع حصول میت دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جور
چکمه سه نه ایله یعنی نه قادر در و اند نه کلور البته چلک لازمدر مصرع ثانی
مقام تعلیلده در بر باد فینه ایله مار بیلده در و کل ایله خار بیلده و غم ایلم شادی بیلده
نظر کنی در بنای که بید مشک و جور خشک همچنان در زمره انو انکوان
شاگرد و کفور و در حلقه و در و شاخ صابرند و فجور کنی فعل نفی استقبال
مفرد مخاطب استغهای منتقمین نظر ایلمر مشک دیگر در خوف صلیه بنای غریب
و آوسر غم و اول استعمال ایله که خوف بیان بید مشک لامیه در بید سکون
غریبه خلاف دیر اما بید مشک قه اقی چسند نه بر نو صدر که کوزل فوقوس
و از جور خشک بیانیته زمره انو انکوانه بویلده در کفور فاعل مفعولیه در
کفران نعمت مفعولیه در خوف غر فرد ایکی برده بیلده حلقه و در و شاخ بیانیته تقنین
بیورب انده زمره دیر و بونده حلقه مجورده فاعل مفعولیه در مقابل مصور
ضجرتنه مستفرد کوکل طار لغی مفعولیه حصول ترکیب بنایه نظر ایلمر مشک که انده
بید مشک و جور خشک دار کنه بونک کیسی اغنیا بولونکنده شاگرد وار

کفران نموده و حلقه از دست اندام و اسب خود برهنه نموده و بپوشید
 اظهار بجز و بجزت که سر را بریت اگر زاله هر قطره از سرش چو غمزه بار
 از و بر شد ز زاله بوزنه چه معنی که کجی بغیر قطره یا حرف و صوت و بجزه
 حرف تو سئل امره حرف و صد در بین غلط سوبلش در تحقیق را اندر و در
 وزن و قافیه بجزه چو ادات تشبیه فرمهر است که بوجو غیبه در و از و اصلند
 از و از و حذف و ایصال ایل و اولدی او فمیری در و اجدد محمول بیت
 اگر چه نک هر بر قطره سی لولو او لسیدی فرمهر و کیسی بار از اندام لولو
 اولور و کثر شد و فقه و حصه بود که نه هر بر فنی سخی و کیمور و نه هر بر و کس
 ایل توکل و قضا عتده مغربان حضرت حق جل و علانوا انکر اندر ویش سیرت
 و در ویش انکر انکر همت مبین تو انکر انکر است که غم در ویش انکر انکر و این
 و در ویش انکر انکر که کم تو انکر انکر نگیرد و قال عتده و من بیکل علی الله فهو حسیب
 مغربان حضرت حق لایمه و بیانیته در ویش انکر انکر خبر در ویش سیرت و صف
 ترکیب و صفت تو انکر اندر و در ویش انکر انکر معطوف تو انکر همت و صفت
 صفت در ویش اندر مبین تو انکر انکر لایمه در ویش میمک کسری و های السلیله
 اولور و یکدر بزرگ معنی و یا حرف نسبت و تون حرف تاکید اولور و منسوب و یکدر
 معنای لازمی اولور قدر بوزنه مبتدا و افتد رانت خبر که حرف بیان
 غم در ویش انکر لایمه و مبتدا بجز و فعل مضارع مغرب غایب خبر مبتدا و در
 غمین سیر و یکدر و این در ویش انکر لایمه مبین معطوف به بانگ
 و های السلیله یکدر و یا و تون سابق کسی آن که تقدیری است که در
 کم تو انکر انکر لایمه کم کاف عریک فنی و مبین نموده و عربیدر یکدر و یکدر است
 معنی غم در ویش انکر بجز و کم مقدم مفعول اولور و غی کسی کم تو انکر انکر

در

کم و کم مقدم مفعولید بعضی نسخه که کم تو انکر انکر کبر و واقعه کم لغت
 است که معنی در انکر انکر کیسی بر و در و کنا بندر معنی غیبی بزرگ
 بلونا یعنی انکر انکر انکر ایله حاصلی عظام دنیا بجز انکر عرض حاجت و اینها
 غمزه ایله یکدر توکل و قضا عتده مبین ابینه نمک کلام شریف میور من اسم
 شرط بنوکل فعل یا بندر فعل مضارع مغرب و مذکور غایب فعل شرط علی الله
 و بجز و فعل شرط معنی صواب جواب شرط و اخلاص و میور مفعول متعلق
 محلا مفعول مبتدا حسب لفظ مفعول خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب شرط حسب
 حاجت فنی و سبک که بنده اسماء افعاله اندر کافی معنی محمول یکدر
 قاضی میور که حضرت خدا انکر مغرب در ویش سیرت انکر انکر و انکر انکر
 در ویش در ویش انکر انکر معنی لایمه و بیانیته در ویش سیرت و این
 در ویش اولور و در ویش سیرت و در ویش سیرت و در ویش سیرت و در ویش سیرت
 اولور و غی اولور که غم در ویش انکر انکر معنی لایمه و بیانیته در ویش سیرت و این
 ابور کی اولور که غیبی استی ابرام و الحاح طو غیبه یعنی انکر انکر
 و لایمه و یا غیبی کلام ترک ایلیوب انکر عرض حاجت و اظهار فقر و بلیت
 خدا میور در ویش که خدایه توکل ایله انکر انکر انکر انکر انکر انکر
 پس روی عتاب زعمی در ویش کرد و گفت ای که گفتی تو انکر انکر مستغنی
 منای اند و مست غلابی نعم طائفه چنین که گفتی مبتدا قاصر حجت و کاف
 سیرند و سیرند و سیرند و سیرند و سیرند و سیرند و سیرند و سیرند و سیرند
 با اعتماد و مکتب خویش از حجت در ویش سیرند و از خدا ترسند پس
 سکره و یکدر روی عتاب لایمه در ویش سیرند و با حرف صلا ای که تقدیری
 ای ان که در حذف و ایصال واقع اولور مستغنی منای اسم فاعلک معنی

انما فسر است ملاهی لایحه مناسبتی شریعت نمی آید که امور در بعضی
 مناسبتی برین مناسبتی واقع در باطل و فاسد این امر معنی و ملاهی لایحه جمیع
 باری و دیگر یعنی اولی نعم توکل و عینک فخر و خوف نقد نقد ملاهی با
 حرف وحدت و همه حرف توکل همه وحدت ایچوندر دین علی سولید
 قاهر محبت و کاف محبت و صف زکیبیل در انما فسرین تجویز ایند ملاهی فسر
 ایش برین فعل مناسبت جمع غایب آید از بعضی مالی بنه کند که مذکور کیمی
 یعنی سفلر دیگر بخورند فعل نفی استقبال جمع غایب بیزر دیگر نفی
 باله و شمش بخورند کندی بیزر مغلطه نهند سابق کسی و بیزر بعضی خبرانه
 صرف ایلمز دیگر بمنزل مثلا مغلطه در شمار و فعل نفی مستقبل مغلطه
 بنمایا دیگر جهات برار در مقدم مفعولید طوفان مبتدا برار و خبر علی
 خوف بفرورد خوف سوکه قبله قیر قومیه برار و فعل مناسبت مغلطه غایب
 احاطه ایلمه یعنی قبله با خوف مناسبت اعتقاد مصدر در افتعال با بندن
 ملا یا منق و سو یکمک مکنت قدرت مصدر در لیکن نلایند فعلی مستقبل
 خویش را و رسمید کندی دیگر اعتقاد مکنت مصدر مفعولیه انما فسر
 و خویش انما فست لایحه محبت در ویش لایحه در نرسند فعل نفی استقبال
 جمع غایب صورت زور نرسند بویل در قور قور محمول کیم پس عتاب
 بوزنی بندن لایحه ایلمی بوسوز اول مغلطه اشارت اوز که قانی
 شنجی غایب مطلقا در ویش اوزره ترجیح آید کیم یعنی ایلمه کیم چون
 مغلطه ایلمش اول فتر بر بعضی قاضی کلام عتاب آمیزنی بندن در ویش
 صرف ایلمه و دید ای شول کیم که دیدک اغنیبا مستقبل تبا سفلر و است
 ملاهی یعنی لایحه و لایحه مستلزی در کر یک بولر و بر طائفه دیگر کیم

رسته
 راس سده
 و سه و ر

قاهر است و کاف محبت یعنی محبت و کفران نقد زلالی آید زور و خبریه
 قور و ویزر و خبرانه صرف ایلمه و بیزر کیم به ویزر زور و پاکند بیزر بیزر
 ایا کیم به ویزر زور اگر مثلا باران بقیوب عالم مغلطه و لور رسم و رسم
 جهان طوفان فسر کندی یک قدر مغلطه اعتقاد اول در ویش محبت
 و خدا بندن صورت زور و خدا و هیچ قور قور ویزر ویزر بیت کور است
 دیگر شد هلاک مراست بطر از طوفان چه پاک نیستی با خوف
 مصدر دیگر با خوف وحدت مرانم دیگر را خوف شخص در بطر با نیک
 فخر قاز مغلطه در اصلند و شد و لیکن عجم تخفیف ایدر را خوف
 تخفیف و با ادات مفعول قازک و یا قازده دیگر پاک با ای عزم
 و قایر منی دیگر که عجم مبالا در بر محمول بیت مذکور اغنیبا دیگر که اگر
 بوقلو قدیم بر خبری کیم هلاک اولدیم بنم و ارد قازک طوفان نه پاک
 و ارد زور عرق اولما ز یعنی کندی یک مال و منالکینه اعتقاد و بیزر
 اما فقر اجانبیه فکر و التفات لایق بوق بیت و را کیمات نیا قازده سواد جهات
 لم یلتفتن الی من غاص فی الکلب و او خوف زور در نقد بر رت سار
 و کیمات در کیمات را کیم جمعید اسم فاعل جمع مؤنث در موصوفه اعتقاد
 ایلمه کیم چون عمل ایلمش در نیا قازده نیک جمعید در بشی دوه لره ویزر لفظا
 منصوب مفعولید را کیم کیم هواد جهات جار و مجر و جمله ظر فیه حاله در نیا قازده
 که مفعول را کیمات در هواد ج هواد جک جمعید بر نوع فخره در که دوه نیک ویزر
 بیزر اوز و زور لایق اوستی و زلی و لور عور تله مخصوص در لایچینده ویزر
 عکله خلقی عرفانه چیده فیزر و کلبیلر هواد جملر خیفارج ایلمیلر سفلر
 ضمیر مؤنث را کیمات را جعد را کیم فصیح لفظ کیم بر بسی اوزره یعنی هواد جها

و هواد جتن لغت النساء فقلت و فعلن کین نهایی بودند با اول
 الحن و زنه ایچونه لم یلتفتن فعل جده مطلق جمع مؤنث غائبه التفات ایلمدیلم
 و یکله جواب رب در الی من خاص الی حرف جر فعل جده منعک من محلل
 اسم موصول خاص فعل ماضی مفرد مذکر غائب جوف وادی عالی دیگر
 غوصه مستقدر اکثر صوبه طالعده استعمال ایذر لغواص بودند
 فی الثب فی خاص به متعلق کتب کاف و تاء مثلاً کتبه لیک کتب جمیع
 شتر سیرک جمعی اولدوغی کسی قومک چو فلو صبه ویرار حصول بیت
 ناقه لره را کب چوق نشا اول ناقه را انکرک بود جلد ر الشده اوله فله حاله
 اول نشا التفات ایلمدیلم قومله طالب ب نشا کیم به یعنی دوه لره بنین
 خاتونله قوم به بنا کیده بیاد لره التفات ایلمدیلم دیگر بوبیت ما قبله
 و تنویر لریقیله کلمه بیت و تاء چو کلیم خویش سیر و برنده کوندر
 غم کر همه عالم مردند و تاء جمع و ندر الف و نون ادات جمع و جوف و فیل
 کلیم خویش لامیه و بر دنگ مفعول اولی و سیر و تاء نیمی کوینده جواب تعلیل
 ایچکله چونکه کندی لیمنی صودن تور تار دیر یعنی محنت و بلاای دنیا و خلاص اولدیلم
 و بر لونه غم اگر جمیع عالم اولدیم حاصل امان کند نفس خیشنی نذارا ایدوب
 قایر و غیر بلر هیچ مقید اولما زاما ایدولر کنده نفسی قایر و غنی کیمی سار خلقید
 قایر بلکه ساری نفسند تقدیم ایدو شده که کتاب لره بعض کیم رده نقل ایدو
 قومی برین صفت که بیانه کردم و طالعده دیگر خوان نعم نهاد و صلاای کرم در دکنه
 و میانه بخدمت بسته ایدو بتواضع کشاد طالب نامند و مغفرت و میا حب و
 و اخوت قومی با حرف وحدت و طالعده دیگر میانه با حرف وحدت و سمره حرف
 توکل همراه حرف وحدت در بین غلط سوبه پیش خوان نعم لامیه در زیر خوان

سفره و لغم طالعده معنیه در اگر چه نعم جمع لغت و طالعده انعم خوانی طالع
 معنیه اخذ ایلمین بیکه ایچیش صلاای کرم لامیه در حرف ناکند و ایدو بر پیش
 احسان و کریمینی عام ایلمش و و طالعده فقر ایچیک خد معنیه بل غلط لره
 همزه مک فتحی و با نکت سکونی و و طالعده ایچیک تاش معنیه در کت و نکت
 مفعول سرحی و بتواضع غیر صریح طالب نام اسم فاعلک مفعولیه انصافیه
 و نون و دال استک جمعیه حصول کتب فاضلی دیگر که بر قوم بو صفت
 و که بیانه ایدم و بر طالعده خن نعمت سفره سینی قومش یعنی نعمت سفره و سینی
 و کرم و احسان صلا سینی و بر پیش یعنی کرم و احسان یعنی تعلیم ایچیش و تو اصله
 فاشین آچیش یعنی کریمش یعنی یوزین و کوزین بورش و دال فطر لره فاضل
 چنماز لکله لطف ایچیکه خط ایچیکه ایچیکه طالعده و یعنی ایچیکه طالعده
 ناکیم ذکر خیر مغفرت سبب اوله صاحب دنیا و آخرت یعنی هم دنیا و آخرت
 مذکور لره و هم آخرت یعنی اولدولر کنده مکره کنه خیر اکیلور و چون بندگان
 حضرت پادشاه عالم مؤید من عند الله مظفر و منصور علی الاعداء مالک
 از مته الامام حامی شعور الاسلام و ارب ملک سلیمان اعدا ملوک الزمان مظفر
 الله بن ابوبکر سعد ادام الله ابامه و نصر علامه ظاهر بود که بوالغاب ذکر کثیری
 جانمندند چون ادات تشبیه بنده گاه حضرت پادشاه لامیه بود بنده گاه
 پادشاه ملازم مننده اولان اگا بر در عالمه انصاف لامیه در بعض شیخ در عالم
 بر بنیه عادل و اقدار مؤید تعلیل یا بنده اسم مفعولدر حکم دیگر من عند الله
 مؤید و متعلق مظفر و تعلیل اسم مفعولدر بوده غالب معنیه در منصور
 معروف علی الاعداء مظفر و منصور و متعلقدر علی سبیل البدل مالک از مته
 اسم مالکک از مته به اضافتی اسم فاعلک مفعولیه انصافیه در مته

ک
 ۹۱
 ر
 ر
 ر

ز ما کلمه جعید را نامه انسانی لایحه در انام معرف بالام اولیچ از میده
 اولیچ لازم دکل قند بر نام او بای در کینی و انام خلق معنیه در حای شعور اسلام
 لایحه در حای حافظ معنیه در حای بدن حاینگ شعور انسانی اسم علم
 معنیه در ترکیب عربی اعتبار اولی حای تک باسی لفظ اولیچ در انام
 فارسی اعتبار اولی مکسور و قند شعور لکن جعید در شمنه خوف ایدر یک
 بر دیگر و ادرت ملک سلیمان با بقای یک فرینه کسید را انفا شده و اعزیده عدل
 ملوک الزمان لایحه در اعدال اسم تفصیل مظفر الدین پادشاه کبیر
 و ابو بکر کینی قدری ابو بکر بن سعد در اتم فعل ماضی معزذ مکر غایب انفعال
 باشند مقام دعام و اقدرا لفظ مرفوع فاعلی و ایا م لفظ منصوب مفعول
 و نصر اعلامه بود اعزیده فرینه سابقه کسید را اعلام ملک جعید ر سخی قدر دیگر
 محصول ترکیب بود که ایدر انحاب خیرات اغنیاء پادشاه نامک بنده لرینی
 پادشاه عالمک اغنیاء و اکابر مزد کور اغنیاء کینی انحاب لطف و کرم در اول
 پادشاه مؤید من عند الله در دخی احد او زرینه مظفر منصور در جمیع خلفک
 ز ما ملرنیک مالک کید یعنی جمیع خلایق اکامطیع در اسلام در بند لرینک حافظیه
 یعنی دشمن کلجک بر لر حفظ ایدر سلیمان ملک کینی یعنی تختک و ایدر رنده که
 دیاجه و مفصل بیان اولدی بی زمان پادشاه لرینک خاد کید ر مذکور انفعال
 مظفر و او سافله موسوف مظفر الدین ابو بکر بن سعد در اتم انفا یا مانی نام
 ایلسون یعنی عمرینی و دولت و سعادتین باقی و ثابت ایلسون و سنجق لرینی
 منصور و مظفر ایلسون هر نه چانه حرکت ایدر سه **قطعه** پیر جای پسر که
 این کرم نکند که دست خود نو با خاندان ادم کردید ر مبتدا با خوف صله جای بونک
 کینی بر لردن خشین لفظ و تکمیل و زخم ایچونه کلور و جاکر در که حق معنیه اولدی و

انصافتی لایحه اولدی نکند که حای پسر مفعول خبر مرخصی و این کرم مرخصی
 و جلد فعلیه خبر مبتدا در که خوف بیان و بار بار بط صفت دست خود لایحه در مجازا
 و مبتدا و نو بر انصاف لایحه در با خوف صله خاندان ادم لایحه در و کرد مفعول
 غیر مرخصی و جلد فعلیه خبر مبتدا در حصول حیت انا و غول هر که بکر می ایلر که سنگ
 جودک الی خاندان ادمه ایلر یعنی اولاد و ذرات آدمه سن ایلر ملک لطف
 و کرم کینی کند و اولادینه ایلر خدای خواست که بر عالمی تحت ایدر ابرجت
 خود پادشاه عالم کرد خدای مبتدا خواست خبری که خوف بیان عالمی با خوف
 تنگبر و با خوف نیست عالمه و با عالمه منسوب اولدی دیگر در بحث ایدر فعل مضارع
 غایب در بحث ایدر است سر ملک یعنی رحم ایلر دیگر بر آسنی دیگر با خوف
 مصاحبت رحمت خود لایحه پادشاه عالم لایحه در و کرد مفعول مرصع اولی
 و پادشاه عالم نایبی و رحمت غیر مرخصی حصول بیت امتداد لایحه در عالمه و با اهل
 رحم ایلر پس سنی کنیدی رحمتیه عالمه پادشاه ایلر یعنی سنی خدای انفا عالمه
 رحمت گویند در حضرت محمد کینی یعنی رعایت ایلر سک حضرت محمد کینی عالمه
 گویند در کینی مخاضی چون سخن بدین پاید رساید و از حد قبس مانیان
 ماسب مبالعه در کور ایدر مقتضای حکم قضا و ادیم و از ماضی در کور ستم
 و بعد از ما بر طریق مدار اگر قسیم و سر بندارک بر قدم بکدر نهادیم و بوسه
 بر سر روی ایدر کور ادیم و ختم سخن بدین دو بیت بود قاضی مبتدا چون
 ادات تعلیل سخن رسانید مفعول مرخصی و بدین پاید غیر مرخصی پاید مرخصی
 رسانید فعل مشعبد ایدر سردی دیگر حد قبس مالا لایحه در و کرد رانیدک
 مفعول غیر مرخصی اسب مبالعه بیانیه و مفعول مرخصی در خوف نامک کید رانیدک
 الف و نون ادات تعدیه در کور دی دیگر با خوف صله مقتضای حکم قضا

لامیه نزد و ادبیک مفعول غیر صریحی در ضمیر صریحی و جمله فعلیه جزا فعلیل
و جمله تعلیلیه خبر باشد اما آنست موصول مفعول ماضی فعل ماضی مفعول ماضی
فعلیه مفعول موصول در حرفی یا کنیده کتبیم فعل ماضی متکلم مع الفجر که در
با حرف مضایحت عذر ماضی لامیه و ما موصول و جوی فعل ماضی مفعول ماضی
جاری اولدی یعنی مرد را بلدی و کنیده راه میآید لامیه اصلی مدارات در لیکن عجم
مفاعله نایسک ناقصه ن تا مصدر که حد قبل استعمال ایدر سر نهادن و یک مفعول
صریحی و نه در که غیر صریحی بر قدم یکدیگر و بویل در قدم یکدیگر لامیه در بری بر یک
قد مینه تدار که با شمر قودق و بوسه و ادبیک مفعول صریحی و بر سر در ای ایله
عبر صریحی ختم سخن لامیه در یعنی مصدر که مفعول لامیه فیتیر موصول بر کتب قاضی
سوزی چونکه بومر نه یار بر شمر در و بیزوم حد و قیاسمردن استب مبالغه و
کجوری حکم فضا مفتضا سینه رضا و بر دگ و ما مشاوه کج که و ما جری عذر یک
یعنی از امر و کچن جنگ و جدال عذر یک یعنی بوسیده مدارا طریقی طو توف
و تدار که بری بر یک با غبیه با شمر قودق یعنی اخواله حد تعویذ وارش
ایدر کچن غوغا ایچون پس مصالحه طریقی طو توف قبل شمر حد بیزه بوسه
توجه ایلمسون دینه و بری بر یک روینه بوسه و بر دگ یعنی او پشدر
فته که حالت مصالحه و عادت در سوزن ختمی و غامی بواکی پیشه اولدی
قطعه مکن زگر دشمنی کتب شکایت ای در ویش که شیره بختی اگر هم برین
سحق مردی که دشمنی کتب لامیه در که دشمنی اسم مصدر در و دشمنی مفعول
کرد بدنه کاف شک و فحله و کتب کاف شک که بیه جهان دیگر که حرف تعلیل
شیره بخت و صنف ترکیب رسیه بخت مفعول و یا ضمیر خطاب شوق تو یک و یک
فحله بیه اسلوب و طریق مفعول در هم بونده تخت بین لفظ و تکمیل وزن

۹۱۷
سجده

ایچون کتب مع مفعول در دین معلوم که نه نه یک مفعول بیلو ویش
نه منع یک مرد فعل ماضی مفعول ماضی مفعول ماضی مفعول ماضی
و دشمنی شکایت ایله ای در ویش بر اسب بخت بن اگر بواسلوب
و طریق اوزره اولور سک یعنی در ویشک توکل و قناعت و تسلیم و رضا
در ویش شکایت لایق و کل بر شکایت بد بخت قدره توانگر اچودل و دین
کامرانت است بخور بخت که دنیا و آخرت بر در توانگر الف حرف
نداد و خوف تعلیل دل کوکل دست کامران بیانیته بخور فعل امر مفعول محاط
بخت و بویل در بخت بدنه که خوف تعلیل بر در فعل ماضی مفعول ماضی مفعول ماضی
ایله ک دیگر موصول بیت ای توانگر چونکه مراد سورجی الک و کوکلک و ارد یعنی
چونکه خدا کامرادک و بر در و بخت بر اهرم دنیا و هم آخرت کو نردک
یعنی دنیا و آخرت سنگ اولدی حاصلی بیکله دنیا و بخت بیکله آخرت
اولدی یعنی سیوب و بر مکه دنیا و آخرت مالک اولدی **باب هشتم در**
آداب صحبت **باب هشتم** بیانیته آداب ادبیک جمعید خبری خویله که اجتماع
در بر آدب شول کشیه دیر که خبری خویله جمع اوله سحبه اضافتی لامیه در
حکمت مال از بهر آبش عمرت نه عمر از بهر کرد که در نه مال عاقلی را
پرسیدند نیکی بخت کیت و بد بخت که گفت نیکی بخت آن که خورد و کشت
و بد بخت آن که مرد و دشت مال سکون لامیه مبتدا و مابعد خبر بهر آبش
عمر لامیه بر در آبش دیکشت مفعول اسم مصدر در آبش بیدند بهر
کرد که در نه مال لامیه بر در کرد که در نه کاف عجز که بر و عجز فحله جمع ایلیک
دیگر عاقلی یا خوف و رحمت و راجع مفعول نیکی بخت و صنف ترکیب رسیه
مفعول بد بخت بر امر بخت مفعول در که نقد بر کیت در کشت کاف عجز یک

کسر مده و سکون شنبه فعل ماضی مفرد غایب در اکثر معانی است و هشت آنست
 کسری و شنبه سکون فعل ماضی مفرد غایب در دو معنی ترک ایلدی و دیگر گشت
 گشتن در دو معنی است و در مشتقده حصول ترکیب بال عمر که اسباب
 و حضور و چون در عمر حال جمع ایلک ایچونه و کلدر بر خافله منور دیر که ابو جحش
 و بر امر جحش و کیم دیدی ابو جحش اولدر که اکر و دیدم اکر و دیگر مراد اخوت
 ایچونه نذل ایلدر الدیمار عنده الاخرة اعتباریله و بدیخت اول کیم اولدی و
 یعنی ور نه و حیات ترک ایلدر و کیندر و بدیخت که برینه چیست باز آن احوال
 غافل ایچش بیت مکن نماز بران هیچ کس که هیچ نکرده که عمر در تحصیل
 مال کرد و بخورد مکن نماز نماز قیلده دیگر هیچ کس سفله و در معنی که حرف
 رابط صفت ایچ نکر و یعنی بر خیر و فائده الی ایس ایلدی حاصل حق لائق عمل
 ایلدی که حرف تعلیل عمر کرد که مفعول اولی و مقدر صرف ثانی در حرف
 سر تحصیل لامیه مال اضافت مصدر مفعولیه در حصول بیت اوله کند مکره
 نماز قیلده اول سفله و ناکس اوزرند که خدا به لائق عمل ایلدر حاصلی اخوت
 یولیه بر خیر ایلدی زیرا عمر بنی تحصیل مال سودا سنده صرف و تلف ایلدی
 و بیکدی یعنی نه کندی بیدر و نه خدا ایچونه بیدر و نه حضرت موسی علیه السلام
 فارون را نصیحت کرد که احسن کما احسن الله الیک شنبه و عاقبتش
 شنبه و فارون را ادا ادا مفعول که حرف بیان احسن فعل امر مفرد
 مذکر فاعله افعال بایند احسان ایلدی دیگر ای کاف حرف تشبیه و ما حو
 مصدر احسن فعل ماضی مفرد مذکر غایب الله فاعله الیک جار مجرور فعل
 یا تشبیه متعلقه شنبه فعل نفی ماضی مفرد غایب فاعله فارون و در ایلدی
 پندنی و بیکدی و قبول ایلدی دیگر عاقبتش شنبه فارون را جعفر شنبه فعل ماضی

در سر و سر
 در سر و سر

مفرد مخاطب عاقبت شنبه و اوله غین ایلدی دیگر مفعول ترکیب موسی بنیمیر
 علیه السلام فارون نصیحت ایلدر که خدا اکت قولدینه احسان ایلدی یعنی مالکده نکات
 و صندقه اعطای ایلد که استغفار کا اعطای احسان ایلدر فارون موسی اکت شنبه
 و بیکدی یعنی قبول ایلدی عاقبت شنبه اوله و غین مفعول ایلدی که باب اوله
 قیلده آن کس که بدینار و درم خیر نیند و حست سر عاقبت ایلدر و درم
 و درم کرد و معلوم اولد که بعضی مقامه آن کس که تقدیر بین آن کس که ایلدی
 بودند معلوم اولسون اول تقدیر بدینار و درم با حرف مصاحبت نیند و حست
 فعل نفی ماضی مفرد غایب قرانوی یعنی کسب ایلدر یا بهیله و نه منقلب و نشک
 متفصل بیانی کجاست خیر مفعول مرجی و بدینار خیر مرجی سر کرد که مفعول اول
 مرجی و تلف و یا صرف مقدار ثانی و اندر سر مفعول فیه ای اولگی سر با شنبه
 متفصله در و ایچیشی سودا و متفصله در حصول بیت اول کیم که بدینار و درم
 سبیل خیر کسب ایلدر یعنی مالی خیرانه صرف ایلدر با شنبه عاقبت و بدینار و درم
 سودا سنده تلف ایلدر یعنی اول سودا ایلد فوت اولدی فارون کینی خواهی
 و متمتع شوی از نعمت دنیا با خلق کرم کن که خدا با تو کرم کرد و خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب معنی شریقی متضمن دیر کس دیگر متمتع اسم فاعله فعل
 بایند فائده خیر و بر و درم دیگر بعضی شنبه خواهی که متمتع شود و افعول
 بایند اسم مفعول لیکن معنای بر در شوی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین
 یا حرف سکه که حرف تعلیل حد امیند او که خبر و کرم مفعول مرجی و یا تو غیر مرجی
 و یا حرف سببه حصول بیت و بیکدی که دنیا نعمتند فائده خیر و بهیله
 اوله کس که خدا اکت خلقینه کرم ایلد چونکه خدا کرم ایلدر و عرب کو بر چه کلام
 یا فاعله الیک فائده جحش شنبه فعل امر مفرد مذکر مخاطب رجا و جود و

منت بیل که سنی خد متشده و تدریجی سنی خدمتکار اید نه کنی اند منت
 بیل سنی خدمتکار اید بنیجه اید رک **حکمت** دو کس رخ بهود بر دند
 به فائده که دند یکی آن که اند وخت و خور و دیگر آن که اموخت و نکر و رخ بهود
 بیانیته سعی به فائده بود و اید وخت تقدیری مال اید و خنر کموخت
 تقدیری علم اموخت و نکر و تقدیری عمل نکر و در حصول ترکیب یکی بیل باطل
 و را کد بره رخ و زحمت ایلند بیل یعنی یوف میره امک چکد بیل و فائده سز به سنی
 و کوشش ایلند بیل سنی ایلند که مالی فر اندی و بیلدی و بر سنی اول که علم او
 کندی و مقتضای علم ایلند **مثنوی** علم چندان که بیشتر خوانی چون
 علم در نوز نیست تا و اید علم خوانیک مقدم مفعول حصول است علمی تقدیر
 زیاد و رک او قوتیک چونکه سنده علم یوف قدر تا دان سیک یعنی جاهل سیک
 نه محقق بودند و دانشمند چار پانی بز و کنایه چند محقق تفعل بایند
 اسم فاعله مستانی و لا یلله اشبات اید نه و بر حرف نفی مضارع فعله
 مقید در نبود تقدیر نه چار بار و در ایلو حیوان نبود که فاعله و یا حرف
 وحدت و کنایه یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار بار و در چند نیجه دیگر حصول
 محقق اولما ز دانشمند در حیوان که او زنده بر نیجه کتاب اوله یعنی بایند
 بر نیجه کتاب اوله چار پانه محقق اولور نه دانشمند یعنی علمیه عامل اوله
 کیم بر نیجه کتابی یو کلتمش حیوانه رتبه که کلام خد و واقع در مکمل الحار کل
 اسفار اسفار سکر جمیع کتاب معطلنه آن نهی مغر و اید علم و خبر
 که بود و نیز است یا و فتر نهی مغر و وصف ترکیب عقلیه و دیگر زاندر افترج
 و کس جانور در را اذات تخلف که حرف بیان بهیزم با نکت کسری و زاندر
 نمیکد او و نه معنایه در و فتر نه مراد کتاب بر بونی فائده سز به و نیزه اخبار

ایلند حصول بیت اول بینی سنی عقلی سنی که علم و خبری دار یعنی
 علمی و خبری یوف قدر که او زنده او و نمیکد و یو خد و فترنی حاصلی بر یو کد
 چکر اما بیلند که نه یو کد چکر **حکمت** علم از بهر دین پرورد نیست نه از بهر
 دنیا خورد و حصول ترکیب علم دینی تربیت و تقویت اچوند و دنیا بیکل
 اچون و کد بر یعنی تحصیل دنیا اچون و وسیله چاه اچون و کد علم **بیت**
 هر که بر بهیز و علم و زده و فتر **مثنوی** خرمی کرد و دیاک سوخت خرمی یوف
 و صرت کرد و جمع ایلدی دیگر باک سوخت خام بقدر هیچ سنده قومدر دیگر
 ارالمر نه بواسطه ایلند حصول بیت هر کیم که خلق عالمه بر بهیز و علم و زده
 صاند یعنی یوف قدر و وسیله تحصیل مال و جاه ایلند بر خرمی جمع ایلند و باک
 بقدر هیچ سنده قومدر یعنی آخونده با غیث مغفرت اولما ز فائده سنی امان
 دنیا به و را چو **حکمت** عالم تا بر بهیز کار کو رست مشعل دار بهیز و دلا باندی
 عالم تا بر بهیز کار بیانیته در کار کا فجد اذات فاعله حرفی معنایه عالم مند
 کو رست خبری یا حرف وحدت مشعل دار و وصف ترکیب در ایدند و مشعل
 طوطوی دیگر بهندی فعل مضارع مفرد مذکر خالیب در ضرب بایند
 ناقص بایند **مثنوی** اولما ز یعنی ایت اولما ز حصول ترکیب بر بهیز
 ایلمیجی عالم یعنی بر بهیز سز ایل علم مشعل دار بر کو ز در یعنی اکا بکر ز بر ایل
 مشعل ایل خلق بول کو سز را کد آنکد بول کو رست حاصلی عالم غیر غایله
 بر کیم علم کس اید و ب عمل ایلست مرند و اولور و اعط غیر متعلق دنده
 بویله ناصح غیر مشخص دنده **بیت** به فائده هر که عمر در باخت چیزی خرمی
 و ز بهیز اخت **مثنوی** عمر در باخت مقدم مفعول خبری یا حرف وحدت زده
 بهیز اخت مقدم مفعول حصول بیت هر کیم که فائده سز به و نیزه اخبار

این کتاب از کتب معتبره است
 و در بیان حقایق و اسرار
 الهیه بسیار غنیست
 و هر که بخواهد از حقایق
 الهیه آگاه شود
 باید که این کتاب را
 با دقت و تامل
 مطالعه نماید

یعنی عیبت بره مرد اندوب ضایع ایلدی شول کیمسه به بکوز که هیچ بر نشسته
 آلمدر و افجه و التونی میانه اندر یعنی شسته مایه و ایلدی و افجه یعنی طاعتی
 و تلف ایلدی **حکمت** ملکه از نزد مندا نه جمال کبر و دین از هرگز گاران جمال
 یا بد پادشاه به طبیعت خود مندا نه محتاجتر ند که خود مندا نه بقرب
 پادشاه ملکه مراد مملکت در دیده مراد دین اسلام در جمال یا بد فعل ضایع
 مفرد عاید را باید ندید یا فتن دین خطا سوبلش یا نزد واقع اولاد
 منو ند کمال یا بد و شمش اگر چه که قبیس مقدر کبر و اولی ایدر پس یا بد و باز نه
 اعتراض به تقریب در محتاجتر ند ترا دات تقبیل و که من تقبیل معقله و مقبول
 مملکت عقلانه جمال طواری یعنی شول مملکت که انده عقل اوله کوزل اولور و بر عقل
 زینت عالم در دین اسلام فی پر سر کار در کمال بولور یعنی دین اسلام اهل زهر
 و تقوای کمال بولور زیرا هر ایشلی شرعی اولور پادشاه عقلانه عقلانه
 نصیحت محتاج بر قدر عقل پادشاه که تقریبه ایدر یعنی عقل اوله قدر سلطانیک
 تقریبه محتاج و کلرد که سلطانین ایلر که نصیحت محتاج اولور **و حکمت** پنجم اگر پندوی
 ای پادشاه در همه دفتر به ازین پند نصیحت پنجم بطریق نسخه نه پند و اقتدر بای
 و حد که آقا پند میسر و یا سر یا نزد موجود اولاد منو ند یو قدر پس میسر نسخه
 اختیار ایدر نه اعتراض قلت تنه کورد دفتر و مراد کتاب در مقبولیت ای پادشاه
 اگر پنجم پند ای شیدر سک جمیع کتاب در بونزه ابو پند یو قدر اول پندیت ثانیه
 جو جگر دمنه مغرما عمل که چه عمل کار خود مندا نیست **و حکمت** ششم یا بد و مغرما
 فعل نهی مغرما طبر فرمایند نه فرمودند و دین خطا ایشلش مقبولیت ای پند
 عاقله غیر میه عمل میورمه اگر چه عمل عاقل ایشی و کل یعنی سن مملکت عاقله
 غیر میه و برمه اگر چه که عاقل اولاد عمل قبول ایلر **و حکمت** هفتم یا بد و عاقل

در اس سید

در سرور

در سرور

در سرور

به بخاریت و علم به سیاست و مهم آوردن بر بیان ستم است بر بیکان
 و حقو کردن از ظالمان جو رست بر درویشان مقبول ترکیب اوج نشسته
 و یا بد از علم از برسی بخاریت سزا مال یعنی مالک آنکه تجارت اولو نمیده یا بد
 یا بد جو رست کیدر و ند اگر ستم عالم فراموش اولور کیدر و ستم
 مملکت و سلطنت و اخای یا بد از ظالمان و بر بوسید ظلمه طغیان ایدر و شکست
 اند که کیدر و شکست پس کنی میان ایدر و ب میور بر ایلر و رحم کنور مکتبی
 ترجمه ایلر ایولر ظلمه و ظالمان در علم مقبول مملکت و در ویشلر دین فقر ایدر
 و جفا در پس ظلمه سلطنت قائم اولماز از ابرو افر اولور و ظالمان فقر
 جفا ایدر پس بد و یا بد سبب اولور که سلطنت آنکه ثابت و یا بد اولماز
و حکمت هفتم یا بد و یو قدر کس و یو قدر بد و کس می کند یا نیاز و حیت
 مراد و یکنه در اداست مقبول تقوید فاعل یا بد و مصدر در حفظ در غایت
 یو قدر یا بد یا کیدر فعل مضارع مفرد مخایب و خنایه سک و یکد بد و کس
 تصرف و یا حرف مصاحبت و یا صفت لایمه و کس می کند مقبول
 و یا نیازی غیر صریح یا حرف مصاحبت انبازا و رتبه و بر سر یکد معقله
 و یا حرف مصدر مقبولیت خیشی جو که رعایت و محابت لیبوب و خنایه
 سنک و ونگده و یا دولنگه و رتقلقه کنایه ایلر یعنی سن کار رعایت
 سید ظلمه رضا و بر مکر پس ظلمه آنکه شریک اولور سک **و حکمت** هشتم یا بد
 پادشاه یا بد اشتها متوان کرد و بر آواز خوشش کو دکانه قوه باید بود که آن
 بخالی متبدل شود و این بخوابی متغیر کرد و بر حرف استعلا و دستی یا حرف
 مصدر انصافت ایچونه مکسور او قنور و انصافت لایمه و متوان کرد که بر
 مقبول غیر صریح و اعتماد صریح آواز خوشش کو دکانه یا نیازی و لایمه

اولماز یعنی حفظ اید و میخیزد رازی غیر از هیچ حفظ ایلن زیر یک کیمیه
 بشرینه خزینه و از اولماز **قطعه خامشی** به که خبر دل خوشی با کسی گفتن
 و گفتن که مکوی خاموشی و خوشی و خامشی و خوشی یا با مصدریه ایلن
 اولمق خبر بوده سزده و ده خوشی اضا قتل لایته و در با حرف ملک یا خوف
 و حدت گفتن مصدر ده سو بلک معنانه ایکی برده میله که خوشیا مکوی فعل نهی
 مخاطب سو بلک دیگر محمول بیت ایلن یکد رکنی کو کلک سرتی بر کیمیه
 دیگر نه و دیگر که کیمیه به سو بلک یعنی بر کیمیه به رازی دیگر نه و تینیه یکد که
 بور از کیمیه به افشا ایلن دیوایسم اولوب کیمیه به رازی دیگر که
 ای سلیم آب ز سر چشمه **بینه** که چو باشد بتوان بستن جوی سلیم بونه
 با دل معنانه در یعنی بونه آب بندک مفعول مبرجی و ز سر چشمه غیر مبرجی
 سر چشمه رانک سکونید بکار باشی دیگر بینه فعل امر مفرد مخاطب بفرماید
 که خوف تعلیل پر شد چون اولدی دیگر یعنی چون که ارمق اولدی شتوای بستن
 بفرمق اولماز جوی ارمق بستن مفعولی اضا قتل او قومق ده جاز پس مفعولیه
 مضاف اولور بونقدیر چه شدک فاعلی آید راجع خبر اولور پس چو بده شد ایلن
 تنازع ایلر دین معنای بینه و اصل اولمق محمول بیت ای ساده دل آبی بکار
 باشند سده ایلر چون که خوف اولوب ارمق اولدی ارمق بفرمق اولماز قصه و
 بود که سن شکر آبی سر چشمه دلکده بنیاد بایلی و ودا غلکه طایفه
 آتی چیقارمه و الا تمام عالمه منتشر اولور **بیت** سختی در نهان نباید گفت
 که بهر سخن نباید گفت سختی یا خوف و حدت در حرف طرف نهان گنری گفت
 گفتن معنانه ایکی برده میله که خوف را بط صفت سخن در ننگ دیگر جمع معنانه
 محمول بیت بر سوزم گنر لیده دیگر که گنر که اول سوز بر هر مجلسه سو بلک

در این سند

و کل یعنی بر کلام که هر مجلسه آتی آشکارا سو بلک لائق و جائز اولمق اول کلامی
 خفیه یعنی مخفی سو بلک که گنر **حک** دشمنی ضعیف که در طاعت آید و در
 نماید مقصود هر جوان نیست که دشمنی قور گردد و گفته اند بر دوستی او نشان
 اعتماد نیست تا بتلقی دشمنان چه رسد هر که دشمنی کو چاک را حقیر شمارد
 بدانند که آتش اندک را مهمل گذارده و دشمنی با خوف و حدت ضعیف
 دشمنی بعضی سخت دشمنی ضعیف و اقعد اضا قتل که خوف بیاید و یا رابط
 صفت در طاعت در خوف سده آید که دیگر دوستی یا خوف و حدت نماید که
 دیگر نماید بینه بو قفره یا فیلین عطف تفسیری حکمند و اعتبار ایدن
 ملا خطه سی بوق ایمن مقصود و لایته و دشمنی را جود و دشمنی با خوف
 مصدر کرد و کاف عجم فخرید فعل مضارع مفرد مخاطب کردیدند بوندم اول
 دیگر و عقل و دیشلر در بر حرف صله دوستی و دشمنی با حرف مصدر و ایتا
 لایته در تا اذات تعجب عجبا معنانه و بعضی دیگر که خوف تینیه در اکاد اول
 غافل اولم معنانه با حرف صله تعلق تفعل یا بینه مصدر در یا التقلیق معنانه
 چه رسد تقدیری چه اعتماد رسد در یعنی دشمنی که تملقینه نه اعتماد ایدر شود
 استغمام انکار یز یعنی اعتماد و ابرشیز حاصلی اعتماد بود دیگر معنانه
 دشمنی که تملقینه نه ابرشیز یعنی اعتبار بود در دین حق ادایی ایدر دشمنی
 یعنی بر کس که دشمنی کو چاک بیایته و را اذات مفعول شماردن مفعول
 اولی و حقیر تانیسی شماردن فعل مضارع مفرد مخاطب شمار بدهند بونه
 میا دیگر بدان با حرف صله و آن اشارت بر مقدره حال و قصه و قصیه
 و غیر بیری مانند فعل مضارع مفرد مخاطب را نمایند بکرمک معنانه و یا
 مانند نمایند و او مانند نمایند و او را و گیلیری بکرمک معنانه در و یا

در این سند

در این سند

فاعلی و فاعلی منتهی در قاعده پس بوزنه مانستن در مشتقد و بیل
 فاعلی سویش که حرف بیان آتش اندک بیاتیه و اادات مفعول که از
 مفعول اولی و مفعول ثانیه کذا و کاف بچک فاعلی مرکب ایلیه یعنی افعال اید
 مفعول ترکیب بر ضعیف دشمن که علامه کاف یعنی سکا مطیع اوله و در سبیل کوه
 انگ معصود و اندک غیر نشسته و کله الا دشمنانک قوی و مستحکم اوله حاصلی
 زیاده ایلیک ایچوندر سکا مطیع اولوب محبت کوه سترکی ناکیم فرست و فتنه
 ایلیه و مقلادیشدر کیم دوستلرک و دستلضیه اعتقاد یو قدر بادشمنلرک
 بالتقلض سینه نه اعتقاد ایرسلور یعنی اعتقاد یو قدر نر کیم کویک دشمنی
 و ضعیف عه ایلیه اکا بکزر که از اجاق آتشی ممل ترک اید یعنی نرند فتنه
 سوزر میده دیوار قلعیم بر شهر یقار **قاعده** امروز بکش که میوان گشت
 کاتش جویندند جهانه سوخت بکش فعل امر مفعول طالب آتش سویند
 معناسنده مستعمله و دی روح اولانده قتل معناسنده پس بکش مفعول آتش
 اعتبار اولور که سویند و بکمر دشمن اعتبار اولور که قتل ایلر دیگر که حرف
 میوان گشت کشتن تقدیرنده یعنی سویند و یا قتل ایلیک نکند و دیگر
 مصرع ثانیه ایلی و جهه سیه علت اولمغه قابلد زیر آتش دیگر بلند با فتح
 و قیم جائز در پس فخر انکار اید نر تبعلر یوق ایمن جهانه سوخت مقدم
 مفعولیدر حصول بیت یو کونه سویند و یا اولدر که سویند و اولدر که
 نکند و یا چونکه آتش حقیقی و یا آتش دشمنی بلند اولد یعنی جو فکدی
 و سویدر جهانی بقدم و قنایه و بر در حاصلی فرست ال در پیش منکر و
 ضارک ضررینی دفع ایلیک لک زبر ایو یوب آرند قدغه صکره عالمی فتنه و بر
 شرح مصرع ثانیه شد یو بینه شود اوله بیت موزون و مستقیم اولور دی

در سر

در سر
در سر

و بیش پس بوزنه معلومدر که موزون و ناموزون تشخیص ایمن
 ایمن یا کلمه شرج یا زمن نه زحمت ایدر سوخت فعل ماضی مفعول
 غایب لازمه متقدر برینده مشترک مستعمله بوزنه متقدر بر پس بوزنه
 اادات سیرطه الکبوب مانیه مستقیل معناسینی و بوزنه معنای شد علی الخ
 ایمن نکند ار که زده کند کمانرا دشمن جویند میتواند و دخت کمان کز
 مفعول اولی و زده ثانیه دشمن فاعلی جمله مفعول نکند ار در که فعل نهی
 فاعلی در زده یان کریش زده کند کمان را یا یه کریش کوره یعنی باین قوره
 تقدیر بر پیش در پیش دشمن را جعفر و دختک دشمن مقدم
 حاصلی متعارف فیه در و پیش مفعول غیر مجید و بوزنه متقدر اولوب
 با بعدی سفیدر بین معنای جانیله آشنائی یوق ایمن دخت فعل ماضی
 غایب در دختن دغ که مشر که در زبرد یکسبله برنده میخان میتونه
 مراد میخان قدر که ترکیده ده بو معنایه مستعمله مثلاً او قیلد میخاندر در حصول
 قومه که دشمن یا سینه کریش کجوره یعنی باین قور و ب جنگ منتهی اولد
 آن او قیلد میخان یعنی او قد و بکوب هلاک ایلیک نکند حاصلی و سینه
 و مانجه در دخت کزک **قاعده** سخن در میان دو دشمن جهانه کوی که اگر دست
 شوند شرم زده نباشی شرم زده و نصف ترکیب است مانند شرم زده
 نباشی شرم زده اولیاسک یعنی او انبیاسک محمول ترکیب ایلی و سینه
 او ایسده سوزر شویله سوزل که اگر بر بوزنه دست اولدر پس و بیش
 او ایلیاسک یعنی خجل و سینه مننده او ایلیاسک **قاعده** میان دو دشمن
 جنگ چون آتش سخن چین بدخت نیزم کشت میان دو دشمن
 لامیه و طرف مکانه و جنگ مبتدا و مانجه خبر بر آتش و کشت عبارت ترینه

۹۲۹

در سر
در سر
در سر

در سر

سلب ابلید یعنی آنکه در دستنق ابلید و دستنق بنی اینچنگ سودا سنی طواری
 یعنی دستنق بنی یحضور ایلک مراد ایدر بیت سنی ای خود مند از ایدر
 دست که باد شمنانت بود و دست با خوف تا کید سنی شنگ منته فعل
 امر مغر و مخالف بر شویند شستن در دین سهوا بلیس دست شوک
 مفعول صریح و از آن دست غیر صریح که حرف رابط است با خوف میساجت
 دشمنانت تا ضمیر خطا در هفت مجالس و مخالف دیگر محمول بیای
 خود مند اول و دستنق الگ بوقی اول و دستنق ترک ایل که دشمنان کله
 و مجالس اول **کیت** چون در امضای کار برتر و دباشی ان طرف اختیار
 کن که بر آزار تر بر آید امضا افعال با بند مصدر در کور مک مقلد کاه
 انصافتی مفعول بند در و با خوف و دست متر و تفعل با بند اسم فاعل
 باشی فعل مضارع مغر و مخالف بر باشیند متر و اول سک دیگر یعنی
 ایدر سنی اینچینی دیوان طرف کیک مفعول اولی و اختیار را نبی
 حرف بیان به حرف سلب از اسم مصدر و زادات تفصیل بر آید حاصل
 اول دیگر محمول ترکیب چونکه برایشی کور مکده یعنی شکله و متر و اول سک
 حاصلی ایشک و ایشک میشده و خد فک اول اول جانبی اختیار ایل که
 اینچنگ ترک و اینچنگ ترک حاصل اول یعنی نه سنی اینچینی سک و نه کیمه
 اینچینه حاصلی زحمت اولیا جانبی اختیار ایلک کرک **بیت** با مردم سال
 کوی دشوار مکوی مبان که در صلح و جنگ مجوی با حرف صلح و با حرف میساجت
 مردم سال کوی بیایته در مردم برینه مرد و یاز انر صیغ شخه لوه مخالف
 یاز مشل و مردن والی سکونده و بد کلهی افخش خطا یادند و کوی امر
 گفتن مصدر نده و بد کله ای خطا و اول بو که کوی بونده فعل و کله

در دستنق
 در سنی سنی

در دستنق
 در سنی سنی

استبد که سهال ترکیب اولوب و منف ترکیب اولوب و کوی فعل واقع
 اولوب و بر کفشتن در مشتق اولماز کوی بیدر مشتق در علی کل حال
 یون جگر و سیک مقلد و اصل و المثل سنی سهال کور و منف
 ترکیب در ملازم و در قتل سولیم دیگر دشوار چنگ و دیگر مشکل مقلد
 سهال مقابل که قولای مقلد در یعنی آسان مکوی فعل نهی مغر و مخالف
 با حرف میساجت ان اسم اشارت در و که استبد کیمه مقلد در صلح
 و درنگ مقدم مفعول چنگ مجوی مقدم مفعول مجوی فعل نهی مغر و مخالف
 جوی بیدر محمول بیت سهال کوی مردم یعنی رفیق و ملا بمنله سولیم کیمه
 چنگ یعنی کوی و یاد و سولیم اول کیمه بکه صلح قبوسنی او در یعنی قاضی
 ایلک و بیکه یعنی مکوی مائل و راغب و لا کیمه ایلک سوانه مائل و راغب اوله
 بلکه صلح او زده اول انگله **کیت** تا کار برتر برمی آید جان و خطر افکندن
 شایده تا بونده حرف توفیق در کار برتر برمی آید خبری حاصل اولوب
 دیگر بر خبره متعلق در حرف صلح خطر خاتم و طانک فتحی بر بله خوف مقلد
 افکندن مفعول غیر صریح و جان صریح محمول ترکیب با دام که ایشی
 و آلتو حاصل اولوب کیشی جانبی خوف و خطر بر فتن لائق و کل یعنی خبری
 دفع ایلک ایچونه مالی صرف ایلک لازم در بر امشهور سوز در که مال بیایه
بیت چو دست از همه جیلنی در گشت خلاست برده بشیر و
 دست بشیر جیلنی با حرف دست در حرف تا کید گشت کاف عمک شتی
 و کسری و سنی اولک فتحی و کسریه لغت بونده سینه فتح لازم در قافیه
 ضروری ایچونه اما کانه ای حرکت بیله جائز در فعل ماضی مغر و مخالف
 لام مفعول مقلد در خبر میزاد کسری و اولدیر دیگر خلاست مقدم

در دستنق
 در سنی سنی

خبر و برده موافقت او دست مفعول صریحی و سبب برای اصلیه ایله خبر
 صریحی مفعول بیت چونکه ال جمیع جمله از او از لفظ و کسبه ای یعنی هیچ برده
 جمله به حال قابل یعنی فعلی صوغی جمله از او از لفظ و کسبه ای یعنی هیچ برده
 و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 بحرینه و زبونی و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 اول سنی السیر که بر بونتری نظم ظن اید و سبب برای اصلیه ایله خبر
 فرق اید و کل ایست **بیت** و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 معتبرست در هر استخوان مریدست در هر پیرهن و سبب برای اصلیه ایله خبر
 و تا توان نانیسی بر دست بانگ و رانگ نموده بود سبب برای اصلیه ایله خبر
 و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 که با خوف و حیرت پیرهن کو ملک مصر اجماعی اولی است حکم تعلیمه واقع
 محصول بیت چونکه و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 او را مدتی قوت و قدر که موزر اولوب بیعی بوروب لاف او او کویت
 زیرا هر ملکه ایلیک و او هر کو ملکه او را یعنی عالم خالی و کله در هیچ
 ستم نگذرد گاه او لور که ار لکل و نهاده و لکل لور که او م خبر ان قلوب
 نه که نر کیده ستم ملک طالش باش برادر بر مزق نهید و زدن
 و بین اصابت ایلمش **طیفه** هر که بر اید خلق را از بلای
 او بر تاند او را از عذاب خدای **طیفه** با خوف و حیرت در اوقات
 مفعول بکش که مفعول مفعول لیدر خلق را از اوقات مفعول هر که
 مفعول صریحی و از بلای او لامیه ایله خبر صریحی بر با نوبای استقباله فعل
 مضارع مفعول غایب نور تار و دیگر رانف و لور اوقات تعزیه و اصلی

در سینه

رسیدند و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 هر کیم سر از بر او از سر قتل اید سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 عذاب خداوند بر او ایستاد و قه کناه کتب اید که خدا به باعث او **طیفه**
 پسندیدست جشایش و لیکن منه بر ریش خلق آن را مرهم پسندید
 بای شکر فحیده اصلی پسندیده است در پای سبب و نه از مجتله ای پسندید
 و نه از بچونه ایلیسی سبب کتابت و تفسیر و ترک او نه از مجتله ای پسندید
 لیکن کتابت و الثبات اید و ب و صل و نه از مجتله ای پسندید
 اسم مفعول و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 نهی مفعول و سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 یاره در خلق از آزاره اضافتی بیانی در خلق آزار و وصف نر کیده از آزار بندگان خلق
 اینجی دیگه از آزار و نه از مجتله ای پسندید مرهم یاره به قوت قلوب نه
 معتبرست در هر استخوان مریدست در هر پیرهن و سبب برای اصلیه ایله خبر
 و لیکن خلق اینجی بچونیک یاره سینه مرهم او را یعنی عالمی سبب برای اصلیه ایله خبر
 در ماه ایله حاصلی ظالمه رحم الیمه نداشت آن که رحمت کرد بر ما که آن
 ظلمت بر فرزند آدم نداشت فعل نفی ماضی مفعول غایب سبب برای اصلیه ایله خبر
 استغفار می منتقمین اول یعنی سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 ایسم و افعول کس مفعول و آن نداشت غایب رحمت کرد که مفعول
 صریحی و بر ما غیر صریحی که خوف بیا آن ایسم سبب برای اصلیه ایله خبر و سبب برای اصلیه ایله خبر
 و ظلمت خبر بر خوف استغفار ظلمه مفعول فرزند آدم لامیه مفعول بیت سبب برای اصلیه ایله خبر
 اول کیمه که جمله رحمت اید و ب آنی قتل اید که اول رحمت آدم و ظلمت
 ظلمت و بر اید رحمت بولد فیده آدمی صوفار رحم الیمه نداشت مرهم یاره به قوت قلوب نه

در سینه
 در سینه
 در سینه

نصیحت از دشمن پذیرفتن خطاست و لیکن شنیدن رواست تا بخلاف
 آن کار کنی و آن عین سواست پذیرفتن یا بی حکمت فسخ و ذال معنیست
 کسی و از آنکه تمثیل قبول ایست مقلند در بوند مبتدا و از نصیحت مفعول
 صریحی و از دشمن غیر صریح و خطاست خبر لیکن ادات استند را که شنیده
 مبتدا و است خبر جانی دیگر تا حرف تعلیل بخلاف آن کنیک مفعول غیر
 صریح و کار صریح و آن اسم اشارت در خلا فی مبتدا عین سواست
 بیانیته و خبر مبتدا مفعول ترکیب شنیده نصیحت قبول ایست خطا و را
 ایستیک جانی دیگر تا کیم اقل نصیحت خلا فسخ ایستیک و اول خطا
 خبر و عین سواست **مثنوی** حذر کن ایچ دشمن کو یزدان کن که برزانو
 زنی دست تقابن که خوف تعلیل بر خوف استعلا را آنو نونک تمثیل و نیز
 مقلند در که تر کبه و بر زنی فعل مضارع مؤنذ مخاطب آورد و پس دیگر
 زبند دست تقابن لامیه در جانیته کنک مفعول صریح و برزانو غیر صریح
 تقابن تفاعل با مبتدا مصدر در آله منق مقلند بوند مشارکت مراد
 و کلمه مفعول بیت حذر ایله اول شده و که دشمنک سکا آنی ایله و بیست
 و دشمنک سکا یور و و می شده و حذر ایله صفتین آنی ایستیک خبر تقابن
 و نه امت الینی و نیز که آورد و پس یعنی آنک سوزیله برایش ایستیک
 اگر انوب شیخا و اولور پس شیخ و دشمن سوزیله عامل اولور و بیو
 کورت راهی نماید راست چون خبر از در کرد و راه دست چپ کبر
 کورت تا نمیر خطاب راهی یا حرف وحدت نماید فعل مضارع مؤنذ غایب
 ضمیر مفعول اولی و راه نایستی و راست صفت را بود حوا ادات نشیبه
 از و اصلی از او در ضمیر آورده را جعد بعضی شده و او در پیش آن واقع

اسم شایسته را به بر حرف تاکید کرد کاف شجک فخیله فصل از مفعول
 کرد بدیده دون دیگر از جمع مقلند راه دست چپ لامیه و بیانیته
 چپ ذکر ایست مناسبه در بر واجب مفعول و راست صافه در
 راه کبر که مقدم مفعولید مفعول بیت اگر سکا دشمنک اوف کیسی و کوفی
 بول کو ستر رسم البته اول بوند و و مفعول ال بولینی فوت بوند
 مراد بود که دیگر کنیک خلا فسخی ایستیک **حکمت** چشم پیش از جوش
 از و و لطف به وقت بیت پیرونده چندان در شنی کن که از کوسه گردید
 و نه چندان نرمی که بر تو دیر شوند چشم پیش بیانیته و مبتدا اضافتی
 ایستیک لوت کلامه به ذوق ایستیک از حد پیش مقلند در جوش بوند
 نفرت مقلند در و آرد که مقدم مفعولید و آرد خبر مبتدا و در لطف به
 بیانیته در و مبتدا و بیت پیرونده مقدم مفعولید و بر و خبر مبتدا و در
 در شنی در شت ایبر دیگر خلقت حسن مقلند یا خوف مصدر خلقت
 و خست مقلند در سبر بوند کیسی بر داد و صامق و نفرت ایستیک
 کرد کاف شجک فخیله فعل مضارع جمع غایب اول و مقلند و کینونوت
 ایجاد ایدر سنده و صانه لریکه نرمی نرم بومق و یا حرف مصدر و بر نهاد
 مقلند در غلبه و نه گنایند حصول ترکیب حدک زیاد غصب نفرت و جوش
 کنور یعنی غصوب و لا نه کیم در خلق نفرت ایدر لکلب مقور و نه کینونوت
 لطف آدمک بیتی و سلا بنی الیر یعنی عزت و عظمتی شایع ایدر ایدر زنده و بقدر
 خلوت و خلقت ایله که سنده طویای یعنی او و صا نوب نفرت ایدر و نه
 او بقدر ملائمت و رفق ایله که او زریکه بها و در و لوب غایب و لا و جاسلی نه
 یا در اول اصلا پس و نه یا کیش اول با صلا پس **مثنوی** در شنی و نرمی

۹۲۸
 در کتب کهنه
 در کتب کهنه

به هم در به است چو فایده که جراح و مرهم است در سنت ابو و دیگر
 یوشن مقابلی و یا خوف مصدر و میده یا خوف مصدر به هم با خوف و هم اوست
 اجتماع در اینجا و هم جرحه و هم آه کبی بود که بر سر بود دیگر در اینجا فایده
 اولی یکی معنای ناگهانی بود به یک دیگر فایده اسم فاعل در خانه اگر معنی
 مصدر تر فاعل در خانه فاعلی و صا و ک سکونیل که حرف بیانه جراح یا به آوردن
 گشته بودند در او طبع زیاده مگر در هم تر وصف ترکیب در فایده مرهم فویدی
 دیگر حصول بیت خشونت و ملائمت بر سر بود یعنی پیدا و ملق بکدر شرفه
 پیور و غنی کسی فایان الی کسی که هم طری زیاده و هم او کولتمق ایچو کند
 مرهم نور زیاده به هم در به یک تقدیر بی در به هم به است و بین ترکیب فایده
 استعلا لایته و اصل و کل پیش در شتی بکدر و خود مند پیش نه سستی
 ناقص کند قدر خویش در شتی بکدر که مقدم مفعولی و در دمنده فاعلی
 مفعول ثانیه سستی نه سستی گبر که مفعولید یعنی مقدر بکدر
 تقدیر سستی هم مگر که حرف تعلیل و یا حرف بیانه قدر خویش لایه و کند
 مفعول اولی ناقص ثانیه حصول بیت خود مند یعنی عاقل که خسته
 و غلطی او کینه طومار یعنی خشونت و غلبه غافل و اما ز حاصلی در
 خوبلی عادت و پیشه اید مر ملائمت و تواضع داخلی کار اید مگر که کند فویدی
 ناقص ایلیم یعنی زیاده زیاد رفق و ملائمت آدمی خلق یافته بی فزاید
 نه مر خوشن را فرونی نموده بکاره تن در منزلت و در خوف نفی معناه
 نهده مقید در نهاده تقدیر نه مر را نیک معنایی ناگهانی از خوشن و او
 رسیده کند دیگر خوشن کبی فزونی یا حرف مصدر در گفته حرف نفی و نه
 بکاره بر کرده و بر او غور و دیگر درین بونده وجود معنای در در حرف

در
 شرح
 در

مذکت لامک شده به بد مصدر مجید زلت معنای در فعل مضارع مفرد
 غایب و بر دیگر را یکی فعلک بیل فاعلی خود مند در حصول بیت عاقل
 اولان کند و به از ثلثن فاعل یعنی تعظیم و بکار بود کند و به بود
 طومار حاصلی بیو کانه بر کرده و بر او غور و کند وجود بی در مانه
 و بر مر یعنی کندینه تحقیر ایدوب وجود بی زلت و هوانه و شود
 حاصلی نه مقدار اند زیاده بیو کانه رونه کند بی دلیل و حفر طومار
 کو چکنور حاصلی کند وی زلت و شود بی پایا لایت در مر منتهی
 شبانی با پدر گفت از خود مند مر تعلیم در پیرانه یک پدر شبان
 شنگ شبیل جو بان دیگر و یا خوف و حدت با پدر یعنی با پدر شنگ
 خدا لک کسر و پای استیله اید فعل امر مفرد مخاطبه در وید در دیگر
 دادند وینلر سر و ایلش لیرانه با رسمی بونک کبی بر لیر تحقیر
 و لیاقت معنایی افاده ایدر حصول بیت بر جو بان با ایلیم در
 ای خود مند بکار لیره لائق و مناسب بر بند و بر یعنی بکار بر نفی و
 بگفتا نیک مردم کن نه چندان که کرد و چیره لک نیز دانه نیک
 مر و وصف ترکیب و یا خوف مصدر که حرف تعلیل کرد و فعل مضارع مفرد
 غایب اول دیگر چیره جیم غمگی کسر لیه غالب و یکین معنای در
 کرک نیز دانه بیانیته نیز دندان و صف ترکیب کسین دیشلی
 کر دگ کرک اسمی و چیره خبر بزر بر امعنا صبر و در متفهمند
 حصول بیت با بسی جو بان دیدم نیک مرد لک ایلیم یعنی رفیق و بین
 او زده اول اما اول قدر دکل که کسین دیشلی نور دسک غالب اول
 و قو بونلر یکی هلاک ایلیم حاصلی اول دکل و ملائم اول که سکانه ز

در
 شرح
 در

اوله جواب نه لائق و مناسب بند بود و اوله را بحق حکمت و کس
و دشمن ملک و دینند با دشا به با حکم و زاهدی علم و شرف و شرف
علم و قیله حصول ترکیب اید زایکی کیم ملک و دینک کیم در برسی
با دشا به جلد که غنمی سبیل خلق اند و لغت اید و ب فجار و ملک خالی
قالو در سیده زاهدی علم که چهل سبیل دیندار اوله اید و ب فجار و ملک خالی
استلال اید و ب سلاله و شود **بیت** بر سر ملک مبادان ملک فرمانده که خدا
شود بند و فرمان بردار **بر** خوف استعلا سر ملک لایه مباد و نه سبیل و عا
تقدیری آن کس در ملک فرمانده بیایه فرمانده و صف ترکیب بر یوق و بری
معشکه که خوف را بدست بند و فرمان بردار بیایه فرمان بردار و صف ترکیب
بردار بند و یوق قالو بری معنای لازمی یوق طو توجیه حصول بیت ملک
او زریه اول کیم یوق و بری با دشا اوله سون که خدا ملک یوق و غن
طو توجیه قوی اولیه یعنی امر و نه سبیل اوله لایه امثال ایلیم و جاتر در که آن
استارتی ملک فرمانده و به اوله پس حصول مخرج ملک او زریه اول فرمانده و بری
با دشا ثابت و قائم و بسون یعنی الکه و فانی اوله سون او حاصل با دشا
ظالم بند و عا و **حکمت** با دشا باید که تا جلدی بر دشمنان خشم افند آنکه با
بخشم رسد یا ترسد باید فعل مضارع مفود غائب کرک و یکدر که حرف بیانه
تا خوف اکثرها جلدی با حرف سله و یا حرف وحدت بر دشمنان بر خوف استعلا
یا حرف سله خشم خاتم فحی کس بر بد لغت در اند فعل نفی مستقبل مفود غائب
فا علی خشمه با دشا به راجع ضمیر در و مفعول کیم خشم و غیره بری بر دشمنان
و جمله و فعلیه خبر مبتدا در که با دشا در اند و مستقدر اند و دینک
ایلمش که حرف بیانه و دشمنان را خوف و خشمش خشم بیایه و کلام

ما زانو که در سنان را اغوا خاند که از خشم
شمار اول و خداوند خشم

او این سید علی
و سرور

ما قبلینه نسبت حکم تعلیمه و اقتدر در حرف سله خداوند خشم لایه صاحب
خشم و یکدر افند همه نک فحی و نمیل فعل مضارع مفود غائب فاعلی
تختمه انش خشمه راجع ضمیر در و شود و یکدر آنکه اند و یکدر
زبان در آنک فحی و نمیل انش یا لکی بخشم با حرف سله در فعل مضارع
مفود غائب فاعلی تختمه زبان به راجع ضمیر در یا حرف عطف نه
فعل نفی مستقبل مفود غائب فاعلی سابق کسید و حصول ترکیب با دشا
کر که کیم و دشمنان بر حده و مرتبه نه غنمی سور میه که دوشنک اگا
اعتقاد بر قائمیه بر اجازت در که و دشمنان غنمی خوف اید و ب کیم و بری
ا بر شد و به راجع ضمیر اید و بر سر نفر تکرار مقرر در و بر خشم انش اول
مناجیه یا فرمید یا لکی خشمه بر سر و یا ایدر خشمه حاصلی کند و بری
مقرر در سر خشمه بر رانیه و یا ایلیم **مثنوی** شایه بی آدم خاک را و
که در سر کند کبر و شند و باد **شاید** فعل نفی مستقبل مفود غائب غریبه
لایبغی معشکه بی آدم لایه اصلنده بنین اید رضا فتل نون با فتل
اولم شد خاک را و انا فنی بیایه در خاک را و و صف ترکیب و بخت لغت
طیر اقدن و و غنمی و یکدر لیکن مراد خاک که مخلوق اوله اند که خوف بیانه و
صده حرف طو تا و ایدو طو تا مش در سر کند که مفعول غیره بری و کبر
مفعول فاعلی بری شد اینی و یکدر یعنی کسین و یا حرف مصدر یا و نلق و حده
و یکا و نو با و بونده به و امثالنه در که ختمه خیار تدر و حصول بیت
لائق و کلا و خاک که مخلوق اوله بی آدم که با شینه کبر و وحدت و هوایی
ایلمه یعنی بوند و رانیه قویه حاصلی بوند و متصف و لائق و کلا و
ترا با چنین کرمی و سر کسین بندارم از خاک باز انشی تراستی و یکدر با حرف

ترا بعین کبر و کلا و شانه

مضاجبت چنین تشبیه معنایی متضمن است از تدرج حاصلی اوقات
 تشبیه ایل است از تدرج هر یک در یک چنین دیگر کرم السبحی دیگر
 بوده نیز معنای در و یا حرف مصدر را وحدت و نیز لکدر کس و منف
 ترکیب در جنب لغت باشد حکمی دیگر کشیده شد مشتق اما معانی معنای
 مستعمله و یا حرف مصدر معانی لک دیگر بنده ارم فعل نفی مستقبل متکلم چه
 مقبول هر چه ترا در غیر هر یک از این ایل از خاک در یا حرف عطف در زیر
 اتم و او کیمی تشبیه که یا ضمیر خطاب در محمول بیت سنی بوخت و سر کشیده
 غلن ایلیم که خاکه سبن بوخته شدن سبن یعنی بقیه و غلنم بود که سنی
 آدم کیمی خاکه نمی خلق اولد که بوخته سلطان لغین کیمی تشبیه حاصلی بود
 معنای پیشنده سر و دم بعضی متونده مصراع ثانی بنده ارم از خاک از تشبیه
 واقع در ایل یا خطاب محمول مصراع سنی خاکه مخلوق اولد خاک غلن ایلیم
 بلکه عزرا بیل معلون کیمی نازدنی مخلوق سبن و خاکو یک قنده تشبیه و او چه
 متون بود تا قبل تدرج **قطعه** در خاک بیلقاء بر سبدم بعابد و کفتم مرا بیت
 از جهل پاک کن دور حرف و حرف خاک بیلقاء لامیه بیلقاء با یک فتح و یا یک
 سکون و لامک فحله بدخشان و لا یبشده بر ناحیه ناک اسمیدر بعابد با حرف
 صله و یا حرف وحدت کفتم تقدیر گفتند مرا و پاک کن فعلک مقبول هر یک
 و نیز بیت و از جهل غیر هر یک مقبول بیت بیلقاء و لا یبشده بر عابد ایلیم
 حضرت شیخ یعنی سیاح علم زمانده الکا و اصل اولدم زیرا حضرت شیخ دنیا
 کو مکن مراد از ایل الله که مبولد پس هر یک که بر عذر از تشبیه ناک جانیه
 عزم ایدر مشن نه که بعضی حکا به بر ندر معلوم در اول عابد و دیم بی تر بیل
 جمله پاک ایل حاصلی بنی از **بیت** و ایل گفتا بر و خاک عمل کن ای فقیه

یا هر چه خواند تا همه در بر خاک کن گفتا عابد و بدی بود پای مکتور اوقات
 ناکید در پای منته و قیام و دستا بیلوق ایدر مشن اوقات تشبیه فقیه و بود
 مراد عالم در یا هر چه یا حرف عطف خوانده و یا کشیده شد و یا ضمیر خطاب
 حرف توتل هر که او قوششک دیگر در حرف ناکید در بر خاک لامیه
 زانک کسیر الیه الت معنای در حرف تحت و بر محمول بیت عابد و بدی بر فقیه
 و از خاک کیمی هر حوره و جفایه تحمل ایل از اعلی مقتضای نواضع و کلمه
 کیر و خور و کل پس اگر سا کبر و عزم و علم نواضع و کلمه مانع اولد که جمیع
 او قوششک یعنی تحصیل ایلدگی خاک تشبیه یعنی سیاح منسب ترک ایلد زبر
 در دیشک و سنفیلک علم و معرفت وجود ایلد و لما از بلکه بو خلق و غلن
 کسب او بود انکجه مشایخ علما از شنده زحمت چکر زبر عالم همه
 خالی دکل پس عابد مراد بود در کیم علم و کماله تحمل و نواضع ال ویر
 قهرها و نعمت والا بولر السباب بندار در در ویشک مانع در پس بولری
 فراموش و لمش منبر لینه تنزیل ایدر آس و حال اول که علم لایمیه
 حاصلی یا غلن تحمل و نواضع ایلد و یا علم ترک ایلد مانع راه اولد **نظم**
 بد خور در دست و شمنی گرفتار است که هر کجا که رود و از چنگ عقوبت او
 خلاص شد بد بد خور و منف ترکیب بر ارم خوبی دیگر در حرف صله در یا معنای
 دست و شمن لامیه و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت هر کجا که رفت
 دیگر که حرف بیان در و فعل مضارع مفرد غایب کیدر دیگر چنگ عقوبت
 بیائیه و او به منافیت لامیه در یا به فعل نفی مستقبل مفرد غایب محمول
 بد خور بد شمن الینه گرفتار در که هر نره به کیدر سه انک عقوبتی نچینه
 خلاص بود لما از یعنی بد خویلقا که بر ملا و که قنده کیدر سه ایلد خالی املاز

431
 از اسرار
 در کمال

غنیبت اگر از دست بلا بر فلک رود بدخو از دست خوی بد خویش
 در بلا باشد **دست** بلا لایمیه در مجازا بر فلک فلک اذره دیگر
 دست خوی بد خویش لایمیه و بیانیه و لایمیه در لغت و شعر و تخیل
مفعول بیت اگر بلا الله بدخو فلک اذره کبر سه یعنی فلک
 جبقار سه کبر سنک بر امر خوی الله بلا اولو یعنی کبر سنک
 بر امر خوی هر قنده کبر سه کبر سه فرین بد در پند جوینی که دریا
 دشمن نفرت افتاد نوجم باش و اگر جمع شود از پرشانی
 اندیشم کن که حرف بیانه در حرف صله سباه دشمن لایمیه نفرت
 تفعیل یا بند مصدر در بای مصدر سماع حذف اول و ثوب بد لایمیه تدریس
 طاعت خلق دیگر باش فعل امر مفرد مخاطبه در باشد جمع اول
 یعنی پریشان و بختور اوله محمول یک چونکه کوره سنک که دشمنی
 لشکرینه پریشان تلق و پراکنده لک و دشمن سن جمع اول فور قمره و اگر کوره
 که جمع اول و ثوب ورنک ایدر پریشان تلقه اندیش ایله یعنی صافین در نگرانی
 سنک ایچونه اولماسون **قطع** بر و باد و ستاره آسود بنشین جوینی
 در میان دشمنان جنگه بر و باک کسر و در آنک فخر جمله فعل امر مفرد مخاطبه
 کت دیگر باک تمثیل و سنیلر و سنایله مائل ایستلر و بدور فتن مصدر
 مشتق و سنیلر علم اشتقاقه اسلامنا بستر یوق ایمنش با خوف و حاجت
 آسود بونده سترج معنانه در یعنی قانع و راحت دیگر محمول بیت و اد
 دوستلر کله آسود حال و قارح البال او نور یعنی خفتور ایله چونکه دشمنی
 از اسنده جنگ و جدال کوره سنک و گوینی که با هم یک زبانند کجایان
 رازنه کن و بر باره بر سنک با هم بر برید دیگر یک زبان بر آنک فتن

و اس سده علی
 و سده و زر
 و اس سده علی
 و سده و زر

و تمثیل و وصف ترکیبید بر دلیلی معنانه یعنی متحد و متفق کجایان را اادات
 مفعول زه کن زه کبر سنک دیگر رانک کسری و بای اسندی ایله کن کا و غریبه
 تمثیل ایله دیگر فعل امر مفرد مخاطبه رانکند کجایان مفعول اولی و زه نایمیه
 بر حرف استعلا باره بای رسمیده و بار و اوله حصار معنانه در و ایکنجی فعل
 امر مفرد مخاطبه بریدند ایلت دیگر سنک مفعول سرخی و بر باره غیر سرخی
 محمول بیت و اگر دشمنی یکی بر برید یک دل و یک زبان کوره سنک یعنی
 متفق و الکلام و متحد المرام کوره سنک جنگ ایچونه یا یکی نور و حصار
 علامش ایلت یعنی سنک جنگ رینی مقرر ییلوب موارثه حاضر اول حصار
 علامش ایلت دیگر مراد از بود که دشمن حصاره یوریش ایله که ایا اتمچین
 علامش حاضر له زیر اول زمانده طوب و تفنک بوغیمش اما اوق و سایر
 بر افکار و ریش و بر که طوب و تفنک دورت بوزیل ایچون و اراک و سدن
 لایمیه چیقایی و العهد علی الرا و **تنبیه** دشمن چون از هم جیلتی در باند سلسله
 دوستی چنانچه پس آنکه بدوستی کار یاکند که دشمن نتواند کرد جیلتی با حرف
 تنکیر در ماند فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تخته شمیر دشمنه را جعدر فعل
 تفعیل و افعدر تقدیری چودر ماند از هم جیلتی در سلسله و دوستی بیانیه و یا حرف
 مصدر چنانچه بای استقباله فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تخته دشمنه را جعدر
 چنانچه بند و پرورد دیگر یعنی دوستی و متعلق و محبت اظهار ایدر جواب تعلیل و جمله
 فعلیه خبر میندادر که لفظ دشمنه پس بونک کیسی بر لایمیه مطلق عطف معنانه
 افتاد ایدر آنکه اندیشه سکره دیگر بدوستی با خوف و حاجت و یا حرف مصدر کار
 کند که مفعول سرخی و بدوستی غیر سرخی که حرف رابط صفت دشمن میندانتوان
 کرد که در معنانه خبر محمول ترکیب دشمن چونکه جمیع جیلته و نه عاجز قلند و سنک

که دانید ندانید و دیگر اصل که در بند را و ملحق معکونه یعنی صبر و درت
 معکونه و الف و نون اوقات تقدیر در این یک معکونه فاعله ایست
 انکه اول وقت دیگر که حرف بیانه فعل کلی بیانه و اسبق اسم فاعله معکونه
 مصدر و نون و ثقیه مکتوبه و زنی از زره ترکیب طبعی و دیگر باشی فعل
 مؤنثی و الپ اول سبب دیگر و اگر استثنای مستثنی و بعضی و اگر و استثنای
 اولی از سبب همی گویی می بونده اوقات استمرار در حصول ترکیب با و شاهی
 بر یکم نیک خباثت و افعالیه یعنی ایا کیمه خباثتی اعلام ایله مکره قبول
 مکتوبه معتمد اول سبب یعنی سوز که انکه قنده مقبول و مسلم اوله غین سبب
 حاصل مقبول مقرر نده اوله سبب و الا کنه و الا کنه سبب و کوکشی ایدرسین
بیت سخن گفتن نگاه کن که دانی که در کار کبر و سخن و سخن
 گفتن لامیه و سخن لغتده یول برانی و غیر سید را اما بونده تدارک معکونه
 سخن گفتن سوز سوز یک که حرف بیانه و ان فعل مضارع مؤنثی طبعی
 دانید ندانید سبب دیگر که حرف بیانه و اوقات تاکید کار کبر و ناظر اید دیگر
 فاعلی سخن در حصول بیت سوز سوز یک فکرین و تدارک اول وقت ایله که سبب
 که سوز که ناظر اید یعنی سوز که نقد و اوله و غنی سبب و مکره سوز سوز یک متعلق
 اول **مثلا** به هر که نصیحت خود را می بیند و خود نصیحت که در محتاج است که بوند
 اسد رگم معکونه نصیحت خود را می مصدر که مفعولیه افشاء فیتد خود را می وصف
 ترکیبید رگم را بیله فاعل اولوب غیر یک سوز دینی و یکمینه خود را می ویر و دینی
 یا خوف و عدت او غیر غایب بیت او کنده که پیرا جعد خود اوقات تاکید با خوف
 نصیحت که نصیحتی دیگر زیرا که کان عجب اوقات فاعله ج معکونه و با
 وعدت محمول بیت هر کس که بر خود را می و خود پسند نصیحت ایدر اول

این استثنای معکونه و مکتوبه
 در جملات و اوقات و افعالیه
 و در جملات و اوقات و افعالیه
 و در جملات و اوقات و افعالیه

برای صحت مجتبی جدر که ایا ویدیه همچون خود را می بند و نسخ اید و بند
 جوهری شایع ایدرسین اول سبب سبب که سوز که ملوک از پس کا نصیحت
 جنونده تا سید **میل** **ملف** فرب دشمن غور و غرور مداح مخر که آن ام
 زرق نهاده است و این کام طمع کشاده است را استنایش خوش اید چون
 لاس که در کعبش دی فربه نماید فرب فایک در آنک که سرب اسم
 مصدر و در فریبند الدمه معکونه فریقین و دینار خطا سوزند
 و سینه اضافتی لامیه محور فعل می مؤنثی طبعی خوریدند به دیگر
 خوردن و دین غلط سوز پیش غرور مداح مصدر که فاعلیه افشاء فیتد مخر
 میمکت و خانک فتح لریله فعل می مؤنثی طبعی خوریدند و صانوه الم
 دیگر فرب میند او غور خیر و غرور میند او غرور خیر که حرف تعلیل آن
 اسم اشارت در دشمه و میند ادام ررق بیایه و باللامیه در مجاز و
 نهاده نیک مقدم مفعول و نهاده خبر میند و این اسم اشارت مداح
 و میند اقام طمع و بیایه و باللامیه در مجاز کاف عربیده و بونده آخر نداد
 کاف فارسیه و سید فاسد سوز یک کشاده خبر میند و این اسم اشارت
 دشمه و آن اسم اشارت رینی مداح حرف ایدر فرب بیاید و شخص
 و تمیز ایدر را پیش حق را خوش اید که مقدم مفعول و سنا بس میند
 و اسم مصدر در سنا میند سبب که سوز یک ایدر سوزند و سوزند و سوزند
 سوز یک خوش اید خبر میند و چون اوقات تشبیه لاسه میند
 دیگر ترکیب و تحریف اید و سبب و سبب معکونه لاخر دین زیاد اید
 که حرف بیانه در حرف سبب کاف فنی و عینک سوز یک و بوق دیگر و سبب
 لاسه پیرا جعد و دینی و الیک فنی و میمکت که سبب فعل مضارع مؤنثی طبعی

و این استثنای معکونه و مکتوبه
 و این استثنای معکونه و مکتوبه
 و این استثنای معکونه و مکتوبه
 و این استثنای معکونه و مکتوبه

و میسرند و او فوراً یک دیگر فقط بلز کف او فوراً یکدیگر گویی در کعبه
و بیشک مقدم مفعول بعد از قریب فائز و بانگ فتحه را به در آنکه سکونی و آه
اصلیه ایله سمر و یکدیگر و یک سیمین در بر ابتدا و اقصا و نایب خری محصول کرب
قریب کشمی بهیمه یعنی آنکه الدامسبلة الدائم و مذاحک غرور و غفلتی
صانوه که یعنی آنکه مدجمله مغرور اوله زیرا اول و سمن زرق و مکره حیل
علوز اغنی قور و بسنی نقافل عاقل قبلق ابرو و مداح طمع و دماشی
آچمش در غلافه سنده بر سنده الحق ابرو حاکمی سنی مدح ایلمی الله اچو
و یکدیگر سنی مدح مغرور اید و بسندن بر جائزه الحق ابرو سنده که اکثر خلق
بولد در اناس الحق و دوشمه زیرا الحق اولانه سناش خولس کور لانه
کینی که با جفته او فوراً یک سمر کور بنور یعنی الحق آلی سمر غل اید
سند بر زرافه که مدجمله مغرور اوله و سنده و قار بر مد **فصل** الایات
مدح سخن گوی که اندک مایه یعنی از نو دارد. **الاحرف** ثلثیه تا حرف
تقلیل شهور فعل نفی مستقبل مغرور و نایب در بویه مراد معنای سنده
و یکدیگر شهور بده مدح مستق مدح سخن گوی مصدر که فاعلیه اضافت در
شوریک مفعول سمن گوی وصف نزدیک سمر و سولیمیک مدح
معنا سنده در که حرف تعلیل اندک از یعنی قلیل دیگر مایه بونک کینی بر
سرمایه و مقدار مغلنه در نفی یا حرف وحدت و یا حرف تشکیه محصول
اکاه اول خاقل اوله تا یکم مذاحک مدحینی و یکدیگر سنی مدجمله
اولیه سکر زیرا سنده از اجاق مقدار فائده طمع علوتار یعنی سنی مدح
ایلمدن طمع سنده جزو فائده و الله اچو سنی مدح ایلمه اگر روزی
مرادش بر نیاید و دو سنده ان عیوبت بر شمار و دور یا حرف

مرادش بر شمار گوی در جعفر بر تیار بر فعل مضارع مغرور و نایب در بویه
له مقفدر او بیدند غره یا بید بدل اوله سنده که سنا بقایا اوله
فعل شرط و اقصا و سنا یکی یوز و یکدیگر چند ان اوله و یکدیگر یعنی یکی
مدح قدر و یکدیگر عیوب عیبیک مقفدر و نایب خطاب بر حرف تا یکدیگر
فعل مضارع مغرور و نایب عداید و یکدیگر جواب شرط در و عیوب مقدم مفعول
محصول است اگر کوی مذاحک مراد برینی حاصل ایلمه سنی یکی یوز مدح و سنده
سیار یعنی سنی جوق جوق و تم اید **ترجیت** مشکلم را تا کسی عیب گیرد
سختش صلاح نید اید و مشکلم را را اولات مفعول و یا حرف تخصیص
تا حرف توقيت کسی یا حرف وحدت سختش سمن مشکلم را جعفر نید
فعل نفی مستقبل مغرور غایب قبول ایلمه و یکدیگر محصول ترکیب مشکلم مادام
بر کینه عینی طوئیه سوز بر صلاح قبول ایلمه سوزی مفعول اوله
بیت مشو غره بر حسن گفتار خویش بحسن بنا دایم و پند از قول
مشو فعل نهی مغرور و نایب غره مغرور مغلنه در بر حرف صله حسن
گفتار خویش لایمه را در بنحی بن یا مشو غره به متعلقه را دایم
مقدر که فاعلیه اضافت پند از خویش نه بوی در یکین پند از رسم
مقدور در مصدر و یکدیگر محصول بیت مغرور اوله کند حسن گفتار که
یعنی کوزل سوز یک نا را که تحسینی سبیل و کنده پندار که یعنی کنده
حسن تشکیله کند که غرور و بر مد **ملل** هم کس را عقل خود بکمال
نماید و فرزند خویش بکمال محصول ترکیب کینه به کنده عقلی
کماله کور بنور و کند را و علی جماله یعنی هر کس عقلی کامل بیور
و فرزند صاحب جمال آنکه **فصل** یکی جهود و مسلمان نزل میگرد

چنان که خنده گرفت از حدیث است **بسم** یک بره یکی بری و یکدیگر
 گاه اولور که یکی یکدیگر است حال ایدر خنده اسم تصور در کوله معنی
 حدیث بوده سوز و فتنه معنی در حصول بیت بر جهود و بر مسلمانان از این
 سوز که بنی خنده ملو در الملک فتنه سینه بطیره گفت مسلمانان که این قبالة
 درست نیست خدا یا جهود میراثم با حرف مصاحبت طبره ملائک کسر بیکه
 معنی در قبالة قافک فحیل فاضی مکتوبینه و بر قبالة امن لامیه و طراح
 ثانیه مریون خدا یا الف حرف ند امیر ام فعل امر مفرد مخاطب در میراثیدن
 اصلی مردخ و میریدند از ملک معنی و الف و نونه تعدیه ایله میراثیدن
 اولدی اولور ملک معنی پس میراثم بنی اولور دیگر حصول بیت غنیمت مسلمانان
 دیدم اگر بنم بوقیالم که چک و کل اسم یا الله بنی جهود اولور یعنی بنی جهود ختم
 ایله حاصلی جهود تو یایم دیگر **جهود** گفت بتوریت میخورم سوکنند
 اگر خلاف کنم ایچو تو مسلمان بتوریت با حرف صلح یا تقیر فالت ایچامدند
 موسی و عیسی کنی سوکنند معنی در حصول بیت جهود و بر تورات
 بعین ایچرم یعنی آید ایچرم اگر بعینه خلا و ایدر رسم سنگ کنی مسلمان یعنی
 سنگ کنی مسلمان اولایم که از بسط زمین عقل مقدم کرده بخود گاه
 بر و بیچکس که نادانم **بسط** زمین الله در روز زمین معنی بخود
 با حرف صلح حصول بیت اگر بر یوزیند عقل مقدم اولوب کیدر یعنی دنیا
 نام و نشان قالم ایچ کیم کند و بر طری ایلمر یعنی ایلمر که نادانم و بیونی
 بر کنش کنش عاقل و دانا ایچقا و ایدر **بسط** میده ده آدمی سفره بخورند
 و در سنگ بر جیفه بسوز بر جریس با جهانی کرکند انت و قانع بنای بسوز
 بر آدمی اولور آدم دیگر بر سفره یا حرف وحدت و همزه حرف توسته همزه حرف

وحدت و بین خطا ایلمر بعضی شیخ و سفره برینه خوانجه واقع کند
 سفره معنی جیفه مودار دیگر و با حرف وحدت همزه حرف توسته
 همزه حرف وحدت و بین ایلمر جهل ایلمر بر با حرف صلح سوکنند
 کنی بر رده خد و غایت معنی و بر نه فعل نفی مستقبل جمع غایب یا نه
 ایلمر یعنی جیفه اوزره اکل تکمیل ایدر و با یا نه ایلمر در عالمی ایچا
 و امتزاج ایلمر دیگر بعضی شیخ جیفه برینه مودار واقع رلیکن معنی
 مریون مبتدا با حرف مصاحبت با جهانی تقدیر با ملک جهانی در با حرف تکبیر
 وحدت و بین استقامت معنی خبردار دیگر کسر خبر مبتدا و بر فاعل
 مبتدا مبتدا با حرف مصاحبت و با حرف وحدت کسر خبر مبتدا و بر توف و دیگر
 اوزره انسان بر سفره اوزره اوزر و ب یک میراثا اکی سنگ بر جیفه
 اوزره تنیم و تکمیل اکل ایلمر بلکه فو خا ایدر یعنی خبر مبتدا و بر جریس
 اولان کیمسه جهانه ملک ایدر یعنی تمام دنیا ایلمر کند و نه قناعت کلمه انا
 قانع اولان کیمسه بر اتمکله توفد یعنی را اتمک البینه کیدر کن ملک کیمسه بر عرض
 احتیاج و بیانه حال ایلمر با جهانی معنی بتو جهانه دین و بنای برانه دین
 معلومد که بانگ معانی بنی احاطه ایلمر **بیت** زود و تنگ یک مانده
 بر کرد نعمت روز زمین بر نکند دینه تنگ زود و تنگ بیایه روده
 را تنگ تنبیل بر سفره که عریضه مودار بر میبک کسر بد تنگ تا تنگ فنی و نونک سنگ
 و کاف عمل دار دیگر که عزیمه ضیق و بر رضاء و محبه تک فحیل و بای مشد کیم
 بیک با حرف مصاحبت مانده بیایه نهی نانک فنی و کسر بد و اتمک کسر بیکه
 بر ش دیگر خالی معنی اما بونده نانه میدن مراد قانع سزا کمد یعنی خبر
 بنای ادام در بر کرد و اولور دیگر یعنی طوبیار نعمت روز زمین لامیه اوزره

۱۳۶
 ایچام
 ایچام
 ایچام

بر این یعنی ملو بر مزید و شک بنایه روده مبتدا بر کرد خبری یک
 تا نه خبره متعلق تحت مبتدا بر کند خبری و بدو است که مفعول حصول
 پوشش بخوشی قشقش بر این جمله بر اولو یعنی ملو را در ملو یا قدر اما بر
 یوزینک یعنی ملو را کوزی یعنی آج کوزی بر این یعنی ملو بر ما ز حال ملو یا
 حوسدن کنانست **مشتوی** بر چون دور برش منقضي گشت **بر این یک**
 نصیحت کرد و بگفت **مشت** بر مبتدا چون ادا ت تعلیل دور بر لا مبتدا بر
 دیگر ز نومعراج تقدیم و تاخیره معمول بر تقدیری بر دم چون گشت منقضي و دور برش
 پس گشت فعل تعلیل مفعول غایب و منقضي است فاعله را انفعال با بدن
 و و گندی دیگر و گشت استی و دور بر لا مبتدا بر ملو بر منقضي فاعله
 گشت خبر فاعله را و بگا دیگر که فعل ماضی مفعول غایب فاعله را خسته بر در راجع
 و این یک نصیحت مقدم مفعول بگفت فعل ماضی مفعول غایب کنه فاعله را
 و جمله فعلیه مفعول در جمله فعلیه یک جواب تعلیل و جمله تعلیلیه خبر مبتدا در
 حصول بیت بر دم چون که زمانه خبری منقضي اولدی یعنی دو گندی بگا بر نصیحت
 ایله بر و گندی و با ت ایله بر اول نصیحت بودند مکره کلن ایلی بیدر معلوم
 بوابیات گشت یک ما قبله تعلق بود که شهوت گشت از و بر بر
 جزو بر آتش و درج ممکن بر کم عرف بیا نصیحت در شهوت بودند جماعه
 حاصل اولان لند بر مبتدا در و آتش خبری با خوف تاکید بر بر فعل امر مفعول غایب
 بر این بر بدن عریکه احتیاد بر افتعال با بدن مصدر در جود با خوف ملو و با خوف
 مستاجت کند که و یا کند که دیگر بر با متضمن اولدی و افاده ایله کی معنای تاکید
 ایله رفته که با بقا بر و زمین بر نشاء فاعله دیو برش ایله آتش و درج
 لامیه و ملک مفعول اولی و نیز مفعول ثانیه بر گشتن و با و دیگر حصول

در آن بگا نصیحتی بود که شهوت آتش را اندر بر بر نیز ایله کند که چشم
 آتشینی با و ز ایله یا خود کند که چشم آتشینی بر ایله یعنی گشت در در آتش
 آتشینی یا و ز لند بر بر آتش بر شنه بر فک البشته یا در و علی الخصوص که
 یا بگفته قابل شسته اوله بری بودند بر سبیل السجال معنای شسته اخلا ایلین بر
 ایلین و نیز آتش صفت اید و بگفت که آتش نیز آتش و بگفت که خود عیال
 دند و بر کپی معنای سببی کند را و ز بر که چشم او دین بر ایله و سبیل ظاهر بود که با
 خوف را بگفت ملو بر یا خود و معنای بویله اوله کند یکی و درخ آتش اوزر بر ایله
 و این تقریر حاصل بخش و در آن آتش ندارد مطلق سوز بهیچر ای بر این
 آتش ز نه آمد و در آن آتش یعنی در آتش و درخ طاقت سوز مصدر یک مفعول
 انما فیند یعنی سوز قدرت و طاقت ملو و عارضین دیگر بر سوز با خوف مصاحبت
 آبی با خوف و قدرت بر خوف السجلا این آتش را و آتش شهوت در آن فعل
 فاعله را زیندند و او را دیگر ز زدن و بیلد سوز ایله زینک آب مفعول
 صریحی و بصیرت صریحی برین آتش بویله در و لغز و ظرف زمانه حصول بیت
 اول آتش و درخ سوز و حو از شینه طاقت گنوده بر سبب با بر بو کون
 بو آتش شهوت سوز و سوا و بر یعنی صبر شویی او زینت سبب حاصلی صبر بود
 ترک شهوت ایله سوا و بر مقدمه مقصود شهوت آتشینی بویله دیگر **گفت**
 هر که در حال توانایی نیکویی کند در وقت ناتوانی سخی بیند حال توانایی لایه
 توانا صفت مشبهه در کوی و قدرتی دیگر و بای اولی اصلی و بای ثانیه خوف
 مصدر نیکویی یا بریده بویله در نیکویی کند که مقدم مفعول بر و در حال ظرف
 زمانه وقت ناتوانی لامیه ناتوانی با خوف مصدر کوی جز که و فتنه ز دیگر
 سخن یا خوف مصدر بیند فعل مضارع مفعول غایب بر بیلدند کور و دیگر سخن

در این سوره
 در این سوره
 در این سوره

در این سوره
 در این سوره

مقدم مفعول و در وقت طرف زمانی حصول ترکیب هر کیم که قدری عالیه احسان
و کرم ابله فقه است و لکن عالیه است که در بعضی زحمت چکریت به اختصار از
مردم آزاد است که روز مصیبت کسبش با نیست به آخر و مصیبت کسبش
کسی و ترا دات تقیض مردم آزاد و مصیبت کسبش با نیست به آخر و مصیبت کسبش
که طرف تقیض از روز مصیبت لایحه کسبش خبر مردم آزاد به بعد حصول است
مردم آزاد و به چکریت و به مالوک کیمه اولما از روز مصیبت و بلا گویند
اگر کیمه یار و کله یعنی با شیشه بر حال کله کله کیمه ایا یار اولما از **حکایت**
جان در حمایت یکدم است و دنیا و خود در میان و عدم در میان و دنیا و خود
خود بوسیله بفر و کله تا چه خیزد جانده مراد روح و جیات در و خوف طرف
حمایت یکدم لایحه حمایت مصدر در حفظ معطله و دم تقیض معطله پس
ما دام که نفس داخل و خارج در و جیات ثابت و فاعله نفس که منتقل
اولد و جیات کیمه و بجات لازم در پس جیات بر نفس که حفظنده و یکدم
معطلی بود و وجود با خوف و صحت میاد و عدم لایحه و در پس عدم سابقه
که اگر عدم قدیم و در و کسبی عدم لاحظه که اگر عدم حادث و در و با خوف
مقابل دنیا و نفس و مصیبت کسبش و فر و کسبش و صانع معطله فرموده قدر
حمار معطله و بون و دال ادا ت خبر است که جمیع و الف و نون ادا ت
جمع فرو شاه ظاهر و نیاید ترکیب اولما در اما حقیقتند و دینه قید در
و بن فرو شاه تقدیرند و بفر و کسبش فعل مستقبل جمع غائب بوسیله مقدم مفعول
تا عجا معطله و کله و حوزة خاک فقی و کسبش و در آنکه فخیله فعل مضارع
جمع غائب و بفر و کسبش حصول ترکیب جیات حیوانات بر نفس که حفظنده در
و دنیا لایحه عدم میزند و وجود در بعضی موجود و لایحه استیفاء و وجود

کله در کله جمیع عدمه رجوع ابود و بنی دنیا به صانع جلیل و در بعضی حمار
و بفر کسبش بر بلوک لا یعقل اصغر در بوسیله صانع و عجا آنکه به صانع اندک
نه الود و بعضی دنیا به صانع و بوسیله بر فح قلب کیمه و فقه به صانع کسبش و الم
افهمد الیکم یا بنی آدم ان لا تعبدوا الشیطان انما کم عدو مبین و همزة خوف
استفهام کم افهمد فعل مجزئ مطلق فهمد بونده و مبت معطله و الیکم فعل
جمله متعلق یا عرفند اینی اصلند بنین اید و رضا قتل نون و دشمنان
لا تعبدوا و اما و بفر و فعل مجزئ کله معطله و مفعول بعد تو که سقوطی
نصیر الشیطان لا تعبد و کم مفعول حصول آیت ار آدم و غلظت کسبش
و صبت الیکم الشیطان عبادت الیکم و بیو یعنی عبادت و مراد بیو یعنی عبادت
عبادت و غیره بن نهی اید بی عقی و سمعی و لیل و جمل و نسب الیکم یعنی استغفار
انکار و بفر یعنی الیکم دیگر و عبادت الشیطان تخفیف الیکم زیرا که عبادت
انرا اید بی اول طعون و **بیت** بقول دشمن بیجا و دوست شکستی بین
که از که بر برو با که پیوستی با خوف و حاجت قول دشمن لایحه بیان و بسته
بویله و در و شکستی نک مقدم مفعول شکستی فعل ماضی مفرد مخاطب بین
امر در عینند آنکه که حرف بیان و اکنجی که اسمر کیم معطله بر برو با که شکستی
فعل مضارع مفرد مخاطب بین المفعول معطله کسبش و یکدم با خوف و مل
که کیمه اسمر کیم معطله پیوستی با که شکستی و او که فخی و با که شکستی
فعل ماضی مفرد مخاطب و لا شدک یعنی و اصل اولدک و یکدم و حصول است
قول بعد و شکستی عود و بیجا تنی صیدک یعنی بوزدک کور که کیمه کسبش
و کیمه و لا شدک یعنی کور که کیمه و بیجا کیمه و بیجا کیمه و بیجا کیمه
اولدک حاصلی شیطانتک اخذ اسبیل خدا آنکه جهاد و بیجا تنی صیدک کور که کیمه

اما عجم با یک حد فیلد استعمال ابد حصول بیت خوش چهره بود و چنانچه
 رزق طلب ابد یعنی بود و چنانچه کیس کز آب دانه دین شود که با سلسله
 آدمی زاد نام است و ملو غده عقل و تیز و نه به خبر در اغرنه همه و بر سر اسم
 و اگر ویزه را بر آج فالو و آن که ناکاه کسی است بجزای **ز سید** وین نمکین
 و فضیلت بکشت از همه چیز **ان اسم** است در مر فک که حرف بیانه ناکاه بودند
 و فقه بلا تدریج دیگر کسی با حرف و صحت بودند و معا چیزه اقتضا ابدی لیکن و نه
 ضرورتی که کسی میور شست فعل ماضی مفرد غایب اولی دیگر مصدر معانیه
 وین است از آدمی که به با حرف مصاحبت و با حرف طرف نمکین قدرت معنیه
 بکشت فعل ماضی مفرد غایب کدی یعنی بخا و از ابد را همه چیز جمع اساده و عبارات
 اول مرغک که برگرد و نه و بر او غور و نه نو قندن فرد و اجد کامل اولد و نه هر
 و اصل اولد یعنی است کسی مؤثر و مکرم اولد و حاصل مقام عزت و کرامت و اصل
 اولد را آدمی زاد نمکین و فضیلت و با نمکین و فضیلت و جمع مخلوقان به کدی
 یعنی عزت و کرامت و جمع اشیا و نه ایلر کینه حاصل شریف و نقد که متانی آدم
 ایلد مشرف اولد و یعنی هر شند که کج حاصل اولد و نیز حاصل
 اولد و نه اعوا اگر بعد آگینه همه جا است از آن قدرش نیست لعل و شوار بست
 ایدار است عزت آگینه الف مد و دله و سکون با یکه و کاف عجم که به هر چه دیگر
 زجاج و بردنی قار و نه در همه جا هر برد دیگر از آن ادات تعلیل و انچه معنیه
 و شوار مشکل دیگر به است با حرف صله از آن کنه ادات تعلیل و حصول بیت
 یکی سابق یعنی شور ایدر میور که ضرر هر برده و از یعنی هر برده بولینور هر برده
 بولینور بود و نه کلام ادعا و حقیقی و کل انچه ضرر و قیمتی بود و یعنی کثیر الوجود
 اولد و نه عجم و در قیمت و کل ال لعل مشکل ال لور یعنی تحصیل کوجور انچه عزیز

[illegible]

اسم الفاعل یک اولماز و اگر بواسطه نادان اولماز در بعضی
 اید و بخواهید که مقدار این یک یک باشد تا سیدر بواسطه نفس علم و معرفت
قطعه چو ندان رکال و فضل آن به که زبان در دین که دارد محسوس است
 خطاب عام هر یک سیدر چون که کمال و فضلک بود اول یکد که دیگر
 حفظ یک یک یعنی تکلم ایلمه یک آدمی را زبان فصیح کند چو زبان مغز را
 سبکسار و فصیح رسوا یکد ضرورت دین ایچونه نامی رسمی شکند
 او قنور چو زبانی معر یا نه چو زبانی فحش بود معشانه در و معزده مراد ایچید
 حرف سله در محسوس است انی دلی رسوا ایدر ایچس قنور یعنی ایچید خالی
 اولان قنور سبک رلق یعنی حقت رسوا ایدر حاصل انسانی دلی و چو زحمت
 رسوا ایدر اعتبار ایدر چو زبانی که ان خفته میلور ایچو اولد غنی اسل اعتبار
 ایچوب بیانه آثار حوزة ادب شبیه تقدیر ایدر از اولایل قطعه ویر الاهی
 تعلیم می داد بر و صرف کرد و علم خور از ادات مفعول الاهی یا خوف و جوتی
 و اد که مفعول او کی خوف و نایبی تعلیم در بر و اسلنده بر و ایدر ضرورت و زحمون
 حذف و ایصال اولد و ایچو بر ادات ناکید در کوفه کت عم مفعول او کی صری و صرف
 نایبی و بر و مفعول غیر صری و ایچم کوفه به قید در محسوس است بر ایچو حوزة تکلم
 تعلیم ایدر در بعضی آنی نقطه کتور مکة قصد ایدر در و ایچم و هر زمانه انک اوزره
 تعلیمی اوزره عمر بنی طرف ایلمش ایدی حاصلی و ایچم ابشی انک نقطه مصرف
 ایدی حکیمی گفتش ای نادان چه کوشی ویرین سودا بر سر از نوم لایم
 نوم لایم فخیله معصود در لایم بلوم و نه یعنی نصر یا سبک اجوف داد و بسندن
 از انک مغش و لایم اسم فاعل از ایچو دیگر محسوس است بر حکیم اول
 ایلمه دیدر ای نادان نه چالشور بین یعنی نه زحمت یکد بین و سودا و لایم

در سر
 و سبی

نو مندن قنور حاصلی احتراض ایدن معترضه صاقین یعنی ملامت
 که ک ملا مشند احتراز ایدر نیا مور بها یم از نو گفتار تو خاموشی
 یا مور از بها یم محسوس است بوییت نمه قول یکیدر ایلمه ویر
 حیوانه سندن گفتار او کر غیر یعنی سندن تکلم او کر غیر ایچدر سن حیوانه
 اسم اولمغی او کر حاصلی اول سندن سوز او کر محک احتیالی بود و بار
 سن ایدر سکوتی او کر مشتق هر که ناقص نکند در جواب پیشتر اید
 سخنش تا صواب محسوس است هر کیمه که جوابده فکر و ناقص ایلمه
 ایلمه یعنی فکر سز بر سندن به جواب ویر اکثر سوز بر تا صواب کلور یعنی
 خطا واقع اولور یا سخن آرای چو مردم هوش یا بیستین محو بها یم
 هوش یا خوف تر و بد سخن آرا یک مقدم مفعول مر یکیدر و هوش غیر
 آرای فعل امر مفرد مخاطبه آرا ایدر بزمه مک یعنی زینت ایلمه معشانه
 محسوس است با سولیک سوز عقل و فکر بر خوشچه بزمه یعنی عاقلانه سول
 و یا حیوانات کیسی اسم او قنور یعنی سکوت ایدر و نیمه مثابه هر که با دانان
 از خود بحث کند تا بداند که داناست بداند که نادانست با حرف معصا
 دانان دانان عالم و تر ادات تفصیل در تا خوف تعلیل بداند سیدر دیگر که
 حرف بیانه بداند نقطه مشتر که در معارضه امر غائب پیشده سیدر
 و یا سیدر سولر دیگر که حرف بیانه محسوس است هر کیمه که کند بدنه عالم
 بر کیمه ایدر بحث ایدر تا سیدر که دانان یعنی ویر سولر که عالم در و سیدر
 و یا سیدر سولر که جا بلور و الا کند بدنه عالم که بحث ایدر در بیت چو در
 ایدر از نور سخن که چه بدانی احتراض ممکن قنور یا نایم خطا
 سخن با در آیدر متقلدر و خوف صاحب حرف طرف دیوب

مفصلی چونکه سوزده بر یکسند سنده یک کلمه و این سوز سوز باند
 ایو دکل ایستاق حصول بیت چونکه سنده ایو بر یکسند کلمه و تلفقه کلمه
 یعنی سوز سوز یکسند با سوزی اگر چه اول سوزی اند ایو و یاور سوز
 اعتراض ایله زیرا جانی که اول سوز بر و جهل توجیه ایله که کلمه
 بیلد کلمه اشبه و او چه اوله **لطیفه** هر که با بدان نشیند بینه حصول
 هر کس که بر اثر اوله او نور ایک کور **مثنوی** که نشیند فرشته باد بود و
 حشمت آموز و خجاست و ربوبه فرشته با خوف و خجاست و همه خوف تو شست
 همه خوف و خجاست و این بیلد ایستاق آموز و فعل مضارع مغذ غایب او که نور
 رچو رانک کس بر به جله و مکر مفصله و حصول بیت که نشیند اگر او نور رانک
 یعنی بر فرشته و یوله او نور سوز اول و بود و حشمت و خجاست و ربوبه و نور
 حاصل اند و او که نوزکی محض شود هیچ خیر او که نوز از بدان نیکی بیاموزی
 نشیند که بوسن و دوز بوسن و دوز وصف فر کسید و دوز بند و کور که
 و کجی و با خوف مصدر حاصل کور کجیلک و کلمه مضارع نانه مقام تعلیل و حصول
 خطاب عام طریقه سوز بر اثر نور و ایک او که نوز سبب بر اثر نور و دوز
 کور کجیلک کلمه یعنی نور کور کجیلک ایله نوز بر طبیعتی بر کجیلک او زره مجبوله
 و کجیلک او زره و کل حاصل نور و دوز بوسن و دوز لک کلمه کیس بر اثر نور و ایک
 کلمه چند مرد و ترایب نهانی اشکارا کن که ایشان سوزا کنی و خود را بی مقام
 مرد و ترایب و تفحص حجب نهانی نیانیه اشکارا و اشکارا بر معنای در که خوف
 تعلیل بر خوف تا کید یعنی رانک مفصلی تا کید بر حصول ترایب مرد و کس بر طبیعتی
 ایله نوز بر سوزا بر سبب و کنش اعتقاد سوز یعنی اشکارا هیچ بر سبب اشکارا
 سندن یکس نوزا بر **شبهه** هر که علم خواند و عمل نکرد بداند که کار اند

رستم
 رستم

۱۱۹۲
 ای

و نوز نیست اند بدان با حریف سوز و دوز و سبب لایق نقد و نوز و نوز
 مضارع مغذ غایب کور و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک
 بیان کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف و کاف
 و کجیلک کاف و مقدم مغذی او کور سوز و کجیلک کاف و کجیلک کاف و کجیلک کاف
 فعل لغی و لغی مغذ غایب صاحب هر کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک
 علم او نور و بعضی تحصیل علم ایله و کلمه کل ایله اول کجیلک کجیلک کجیلک
 سوز و دوز و دوز صاحب هر لغی کجیلک کجیلک کجیلک کجیلک کجیلک کجیلک
 به معنی بشارت راستاید **نقد** هر او شخص و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 قلب و لبانند زیر اهل الله اصحاب قلب و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 محبت خدا و میل اخوت و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 دوست به معنی بیانیه دوستی و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 مراد ایچدر فتق و فسق و بادام ایچ کجیلک بشارت کس با یه حصول ترایب
 شخص به معنی به محبت جفته و میل اخوت و طاعت خدا کلمه یعنی صدق و دوز
 و بشارت ایله بلکه ایله ریا کجیلک ترایب و اخای بشارت و سوز و دوز
 لایق و کلمه یعنی بیع و شرا و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 کجیلک و کجیلک بر سبب نوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 نه خوف لغی کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک و کجیلک
 و جلد و جیب و چاک و مغامله و معنی تقوی و صلاح و خدا به مغامله و
 در سبب نوز و کجیلک و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 بوسجده خبر یعنی سبب و نامقد و در حشمت و یا در حشمت نقد و نوز
 سبب قامت خوش که بر جاد و باشد چون باز کنی و در جاد و باشد

پس چون دیگر مقامات خوش بیانیه که خوف باطل صفت بر چادر
 بوده چادر دین و اکت فتیله عوز بر بوروندگی چار مراد در که در یازم برده جوهر
 آنی استعمال ایدر لو باز کنی اجاسین دیگر مراد در لایحه در مقولم اولم که
 دین بر غیر غایب شد و قدر ضرورت در چون خوش تقدیر شده حصول بیت
 حرف کوزل قامت که چار آکنده اولور یعنی چار آکنده خوف قامت لطیف
 و موزون کورینور اما چون که اول چار را دستندن اجاسین و کورینور
 اناسی اولور و یا اول چار صاحبک اناسی اولور یعنی موزون کوزل
 کورینور اما حقیقت در بیانشی فری اولور حاصلی ظاهره اعتبار بوق حکم
حکمت اگر شهادت در بود پس سبب خبری قدر بود از یکی بود و یا خوف
 حکما در حصول زکیت اگر کیمو در جمعا ندر کیمو سی اولید و قدر کیمو سی در ندر
 اعتبار اولور و یا بعضی شخه در ندر برینه چه قدر واقع در بیت کورینور
 لعل در خشان بود پس قیمت لعل و سنگ یکسان بود در لعل چاش
 لایحه بود و یا خوف حکما به در یکی برده بیلد حصول بیت اگر هر بر لعل لعل
 در خشان اولید پس لعل و طایرک قیمتی یکسان اولور و در بعضی یکسان
 بر اولور و یا قیمتی ایدر فکیل الوجود اولانک اعتبار از یاد اینش کیمو
 الوجود اولانک **حکمت** هر که بصورت یکوست سیرت زیبا در دست
 کار اندرون دارد نه پوست بصورت با خوف طرف سیرت زیبا سیرت
 خلق معطله و در زیبا صفت مشهوره در زیبا شوق و یا شوق دیگر در دست
 اصلنده و زیبا است و ضمیری که به را جدر اندرون بوده قلب معطله
 پوست و مراد ظاهر حال در حصول زکیت بود و کلمه که هر کیمو صورت بود
 زیبا اندر یعنی هر کس که صورت و کیمو دایره کوزله را لید و کلمه که اندر

۹۹۳
 زیبا و اختلاف حسنه اوله دیگر بعضی بود و بعضی خلافی در زیبا
 قلبی که در نوسنگ و کلمه یعنی صفت با کلمه ظاهر که کلمه خاصه کیمو
 باطنیه ظاهر با کیمو کیمو ظاهر و کلمه **حکمت** توان شناخت یک روز
 در سیمای کیمو که تا کیمو شش رسیدست با نگاه علوم شناخت بودند
 شناختن معطله در شمایل مر و لایحه در اخلاق مرد دیگر در هر روز که
 حرف بیان تا خوف انتها کیمو شش ضمیر مر در جعه با نگاه یا کیمو سکونید
 دیگر علومه اضافت لایحه در حصول بیت آدمک اخلاق و اعلو و ندر
 بر کونده بیکم کلمه که ندر به دکن ایدر شمشیر مر ندر علوم یعنی اخلاق و اعلو
 کیمو مرتبه و مقام علومه نه خنده و اصلد بیکم اولور و یا باطنی
 مباحث و ندر مشو که جنت نفس کیمو در سیمای معلوم و یا ادا است
 باطنی ضمیر مر که را جعه که خوف تعلیل جنت نفس لایحه حصول بیت اما
 باطنی لایحه و مغرور اوله زیر احتیانت نفس بیلد معلوم اولما
تخویف هر که با بر زکات سیرت در خون خود در بر و حصول زکیت هر کیمو
 اکابر لایحه و عشا و ایلر سر کیمو رفاقی دو که یعنی کندی کندی ملک ایدر
 زیرا اکابر حقیقت **حکمت** خوشن را بزرگ می بینی راست گفتند
 و دریند لوح می بینی فعل مضارع مغرور مخاطب کورینور دیگر خوشن
 مفعول اولی و بزرگ ثانی است راست بودند که یک معطله در سید فعل
 مضارع مغرور مخاطب کورینور دیگر در سینه یک مفعول اولی و ثانی
 لوح لامک نمی و جیم و بیلد شاشی دیگر اخو از معطله محسوس است
 خطاب عام طریق بیلد سیرت که کندی اولور کورینور کیمو دید
 و یا دیمش و کیمو شاشی بر یکی کورینور یعنی سیرت و کیمو کندی

اوله کوردک شاسینک بری ایکی کوردکی کیمی فاسد و زبر اونی
بوده زود و بی شکسته پستان تو که بازی بسر کنی با قوت و زور
شکسته نیز دیگر لطف زمانه در پیشک شکسته مفعول اولی و پستان
باز را و یون دیگر کنشک مفعول صریح و سوله با قوت غیر مجزای قوت
لفظ مشترک کوردکی فاسی میشده مفعول بیت نیز زمانه انشیک شکسته
کوردکی سن که با شکله فوجله او یون او بنا رسین یعنی شکله فوجله او
رسین تو کیده قوت جیم عجله در قافیه رعایت چون بونده و غر و غر و غر
پندنی با سر و دست با شمشیر کار و دندان نیست معلوم اوله که
بوتک کیسلر بر مقدار له ملخه قدر با سر با حروف مصاحبت و با حروف صلیک
با حروف مفعول ترکیب از سلاطه نیچه طو قشمن و با از سلاطه نیچه
و یومرونی شمشیره او رمق غفلا ایست و کله زبر اونی کوردکی
و مفر تده اختر از ایدر **ریت** جنگ و زور او زور مکن با دست پیش
سر نیچه در بغل نه دست زور او و وصف ترکیبید او و بدنه زور
کتوری و با حروف مصدر زور او و کله دیگر با دست با حروف مصاحبت
پیش سر نیچه لامیه سر نیچه قور و غالب مکنه در بغل با کله و حین مجزای
قوتی لوله قوتی دیگر نه تو کله کسر و پای اصلیه ایله فعل امر مفرد و تکیه
نمیدند مستقبل شده تو کله فحله مستعمله نه نهادند در سینه
سرو ایست و دست مفعول صریح در بغل غیر صریح و پیش طرف مکانی
مفعول است جنگ و زور کتوری دیگر ایله یعنی آنکله محاربه و مقابل
اکا قوت بازو کی سر نه پس قور و غالب کیمنه کله او کنده الکی قوت فکله
یعنی آنکله جنگ و جدال اید و بخصومت کور سر نه **نجه** ضعیفی که با قور و لا

روا سید علی
در سرور

کند یار و شمنست در هلاک خویش **ضعیف** با حروف وحدت که حرفیانه
و با حروف رابط صفت و با حروف مصاحبت و لا و و وصف ترکیبید
او و بدنه نهاد در مقابل و در بار کیمنه لامیه هلاک خویش که بویله
مفعول ترکیب بر ضعیف که قوی ایله برادر و لا و شک ایله و اکا نهاد
کوسته یعنی اکا نهاد در لطف معنا و کندی اکا کورد و لبر طوت کندی
و شمنک همین و ناصرید **ریت** سایه پرورد راجه طاقت آن که و
بامباران بقیال **ریت** سایه پرورد که کله سانشین حین و لغت
بیوشن و را اوات تخصیص طاقت آن لامیه در کفیه با حروف مصاحبت
مبار ز بهادر دیگر و الف و نونه اداست جمعدر بقیال با حروف صلیک
مفاعله با شیک مصدر ثانی بی بامباران زور و قتاله و متعلق و قوت
چا کورد مفعول بیت سایه پرورد که نه قدرت و طاقتی اول اول نشه
بهادر و لوله جنگ و مقابلیه واره دست باز و جمل میفکنند نیچه
آیین جنگال دست باز و وصف ترکیبید باز و سی ضعیف کیمنه دیگر
بجمل با حروف مصاحبت میفکنند فعل مضارع مفرد غائب برا خور دیگر
نیچه مفعول صریح و بجمل و با مرد و غیر مجزای مردانین جنگال میانی
و صف ترکیبید و مورقانی نقل یعنی نیچه دیگر مفعول بیت ضعیف
باز و اولی اولای کیمنه هلیل و مور نیچه اولای کیمنه نیچه را خور
یعنی آنکله نیچه طو نوشو آیین جنگال قور باز و لید کنا بند و کیمنه
نیچه لید غبارند **ریت** هر که نصیحت شنود و سلامت شنود و لا و
سر بونده سودا و هوس مکنه در مفعول ترکیب هر کیم که نصیحت
و کله یعنی قبول ایلمر ملامت ایستیمک سودا و هوس طو نار حلاصی

فوت اوله که اول مصلحت کینک ندان کی مستحق اوله یعنی قتل سبیل فوت
اولو نیم ندان کی مستحق اولو زهر خال **مشتوق** کینک سبیلست زنده بر جان
کرده کشته را باز زنده نتوان کرد و کینک بونک کینک بر لود حکم مغلطه در
فتی است بیدر دیکدر زنده کردک مقدم مفعول صریحی و بد جان غیر صریحی و کرد
کردن مغلطه در دیکدر نتوان کردک مفعول اولی و زنده مفعول ثانیه
و باز مانع مغلطه منتهی حصول میت فنی قولاً بیدر زنده و حاصل کینک
یعنی زنده نک جاننی الموق اما مقتول کینه جاننی بیک ممکن و کینک شرط مغلطه
صیر بر آنکه از که جز وقت از کمانه نباید باز شرط عقل لامیه و مقدم خبر و خبر
بر آنکه از موخر مبتدا و لامیه بر آنکه از وصف ترکیب بر آنکه از انداختن و
و تین بر سهو المثل که خوف تعلیل از کمانه رفته مغلطه نباید فعل فنی مستقبل
مورد غایب بیکه دیکدر حصول میت شرط عقل بر آنکه از کینک صیر بر یعنی اولی
انما زده اول و دیکدر بر ملا خطه ایست که کت زیر احوال که باید کیندی
چیتد کینه عودت ایلمر **اصحیح** حکمی که با جهال واقعه باید که عزت توقع
ندارد بعضی سخنه توقع عزت واقعه و جاهلی که بزبان آورم بر حکمی غایب باید
عجب میت که سنگست جوهر بر این سنگست حصون یک بر حکمی که جمله ای جمع
اولوب محتاط اوله که کرد که اندر عزت ایلمر و بر جاهل که تکلمه بر حکمی
غالب اوله عجب دیکدر که طار شد جوهر بر کس ایلمر **اصحیح** نه عجب که فرورد
نفسش غند لیبی غراب بمقتضی شش نه خوف فنی فرورد لغتد است
کینه و بیکدر اما استعالمه با موق مغلطه در نیکه که ترکیب سیسی با ندر و بر
نفسش شش نیمیر انمار قبل الله که طریقید غند لیبی را جوهر غند لیبی
و بر لود با خوف وحدت غراب مبتدا و مقتضی خبری و جمله صفت غند لیبی

روان سید
اسد و ز

عوب مادلله او قور و نیم سبیلست مفعول میت نه عجب یعنی عجب و کینک اگر
نفسی بنار سه بر غند لیبی که غراب مغلطه اوله یعنی قتل شش اوله جاننی
غراب که آواز مر غند لیبی او از بنی بر سه عجب و کینک **اصحیح** که بر منزه ادا باشد
جفای بیند تا دل خویش نیاز دارد و دهم شود و او با شش جمع صیغه سبیل
مستقله نتوان مغلطه و بعید بر دیکدر مفعول تو شش در قلب یعنی غلبه
جمع اوله بر جفای با خوف وحدت و با خوف تکبر تا عرف تمیبه دل خویش لامیه و
نیاز از ک مقدم مفعول نیاز دارد و لفظ مستر که فعل فنی مستقبل ایلم
نهی غایب باشد ایتمیه و با ایتمیه و دیکدر در هم لغتد فریش موریش
دیکدر اما بوند بچسور مغلطه در شود کینه مستر که بچسور اولمیه و با او
دیکدر مفعول میت اگر بر منزه اراذل و اسافلند جفا کورده است البته کینه
کو کیندی ایتمیه و با ایتمیه و بچسور اولمیه و با اولمیه و سنگ بر کور
اگر کاسه از زمین شکند قیمت سنگ بفراید و زکم شود سنگ بر کور
بیانیه کاسه از زمین بویل ز آلتون و با خوف نسبت و نون حرف تاکید شکند
فعل مضارع مفرد غایب فعل شرط واقعه صیرم دیکدر قیمت سنگ لامیه
نیفراید فعل فنی مستقبل آرد نماز یعنی زیاده و نماز قیمت بد مبتدا و نشو خبر
مبتدا و کم خبر نشو در سسی خشنه قیمت زده راجع ضمیر در حصول میت سنگ
بر کور یعنی بر اصل اگر التوند کاسه بچسور یعنی شکست استاید اول
سنگ قیمتی زیاده و نماز و کاسه مکرر زده قیمت کس که حاکمی
کس را جوهر نیمه نقصان کلمه که قیمتد قاله و قیمتی نقصان کلمه بومیت ضرب
مثل حکمنده واقعه زیاده شش نند **اصحیح** خود غند بر کور در زمره
سجود صورت نبند و شکست مدار که آواز بر لود غلبه و کینک بر نیاز

و بوی عیسرا از کد سبزه فرو مانده و اندر آرد و تخم کدو که خوف بیا
 زمره زانکه منی و تیک سکونید بک مقلنه در اجلاقه اصناف بیایه در
 اجلاق چلقک جمیدر غلیظ بلبل یا بس اولان کس به دیر رسن نیند
 مفعول اولی و صورت ثانی سی شکفت نینک و کافک غمه لریله و کس به
 عجب مقلنه اسمد کسره تخم کدو اید نریله لریله لریله لریله لریله لریله
 مخا طبل طومه دیگر که خوف تعلیل او از بر بطن لامیه در بر بطن یکی با یک
 و سکون زانکه قویور در با خوف مصاحبت غلبه اول لامیه بر بیا به جیمه
 طاول با نتیجه آواز ظاهر اولماز دهل و الک و بانک ضمیر لریله طاول مقلنه در
 بوی عیسر لامیه عیسر عینک فنجی و بانک کس به کوزل قوقولی و نه کیسی
 کند کس به لامیه در کند کاف عینک فنجی و سکون نونله جو کین قوقویه دیر
 سیر سینگ کس به مساق مقلنه در فرو مانده فعل مضارع مفعول
 بونده مغلوب اولور دیگر حصول ترکیب بر عاقلک که اجلاق و ناسر لریله
 سوزر صورت بعلماز یعنی المار را سنده که سوزر رونق و التفات بولور
 مسوع اولماز عجب مدار یعنی عجب طومه زیر قویور او از رما و اولور
 چیمماز یعنی طاول یا ننده او از را سید لریله و عیسر قوقوسی مسراق
 قوقوسدن مغلوب اولور یعنی مسراق قوقوسی عیسر قوقوسین لریله
 زیر الطیف قوقونک خبث قونی یا ننده ظاهر او را اولماز مشهور لریله
 آواز نادان کردنه افراخت که وانا را بی شرمی سینه اخت بلبله آواز نادان
 بیایه و مبتدا کردنه افراخت مقدم مفعولیدر و افراخت فعل ماضی مفرد
 غایب یوجلدن و قالدر دم دیگر زیاده یک چیز مقدمه غلبه در جمله فعلیه
 خبر مبتدا در بینه آواز وصف ترکیب بوسک آوازلی دیگر بینه آوازی

رشته میجا

اضافه قطع ایدر اسلوب عجمه و اصل دکلایمیش کردنه افراخت
 معنای سینی اقدام و اجمعه تفسیر ایدر معنای مقصوده مخالف میوشن
 حرف را بید صفت و انا را را اذات مفعول با حرف مصاحبت شرمی
 مصدر جاسر لعل دیگر سینه اخت لغته اندر دیگر را بونده ناسر
 کلاما که بولور غلبه ایدر دیگر سینه اخت کد انا مفعول صریح و بی شرمی غیر
 صریح مفعول بیت بوسک آوازلی بر نادان بونین یوجلدن بر بی یک یک
 جا غرور شویله که پروا تا بی جاسر لعل مغلوب و مقهور ایدر ز بر
 جهله آدم آواز سینه یک جا غر مغنی بر معرفت المگر نمی دانند که آنک حجازی
 فرو مانده ز بانک طبل غار غر نمی دانند فعل نفی مستقبل سینه دیگر که خوف
 آنک بونده آواز مقلنه در حجازیه اصنافی بیایه در معلوم اولور که علم
 انتقامک اصولی دورند و الکی راست در که جمیع تعانک اصلیه الکی خاقد
 او چیمبی زیرا لکندر دور و چیمبی اصفا ندر و بود در تن بر بیک الکی
 فرعی وار لکن نیز بونده لازم اولانی بیایه ایدر زرا خجق پس عاقلک الکی
 فرضی وار بر رما یاه و بر بوسک و الکی فرعه مخرج اولان غمه پیا و انده
 پس یاه و بوسک آواز سی مجاز در فاحفظ پس شوا حکم مجاز
 اون الکی مقامند بر مقامک اسمد و بولور باطل او ادر که محض جمله
 ناشیدر و بعضی علم انتقام بر بینه علم موسیقی و بیش خطایمیش
 زیرا موسیقی مصافی تر تا در خیر سینه دکلر آنک حجازی مرموزند فر و ماه
 ساقا مذکور اولان کیدر بانک طبل غار لامیه و بیایه در طبل
 ضا و ل مقلنه در غار لفظ شکر که رایل غزلیه و جانان دیر لریله
 لیکن طبل غار طاوله دیر لریله باز و نه احتراز ایچونه پس بونده جانان

رشته میجا
 ریشه میجا

رشته میجا
 ریشه میجا

طاول و بین خیلی بهلولی اینست محمول بیت بلند آواز داد و میله
 آنست که حجازی بقی آواز از حجاز طاول آواز بدنه بنار قالور یعنی آنست
 یا نند و اینست که از طاول و لک یا نند و بور در صورتی و زبل و بونگر کبیر
 اینست بلور از حق تا زک نغمه که آنست خنجر کشنده پید اولو و زنده پید
نکته جوهر اگر در خلایق افتد همچنان نیست و غبار اگر بر فلک رسد
 هنوز نیست استعدادی تربیت در نیست و تربیت تا متعدد ضایع
 خاکستر اگر نسب عالی دارد که آتش جوهر خلایق و لیکن چون نفس
 خود هنوز ندارد با خاک را برست قیمت شکسته از نیست که آن خاست
 و نیست **ه** خلایق خاکست فتنی و کسریه چو کاب مقلند در اینجا که لک معقلند
 یعنی دو شهر و نه اولگی کسی هنوز آن دیگر بعضی سخن ده های واقع در
 برینه استعدادی تربیت بیانیه و استعداد در نیست خبر و تربیت تا متعدد
 مفعولیه اضافیه و مبتدا و ضایع خبر خاکستر کول نسب عالی بیانیه و حرف
 تعلیل آتش مبتدا جوهر خلایق خبری با حرف کفر نفس خود بیانیه خبر با حرف
 و صحت و با تکیه محمول ترکیب جوهر خلایق به در و شکر که نیست یعنی در این
 تقیر و نقصان کفر و غبار اگر فلک در این شورش کند های خستید یعنی مقام
 شریفه و موله خاستند چیتوب شریف اولما از تربیت قابلیت ظلم
 و جیفدر یعنی استعداد اولما کیم تربیت ایلمیوب اجمال ایلمی و ظلم جیفدر
 و با قایل تربیه صا ایلمی و جیفدر کول اگر چه عالی نسب طوئار یعنی شبی
 زیرا آتش جوهر خلایق در زیر احنا صرک جمیعند اعلا در اما کولک جوهر
 کند نفسند جوهر بود در خاکله برادر اندر حق تفاوتی بود در شکر
 قیمتی نمشدن و کله بلکه اول قیمت و احتیاج را کند در خاصیت و خاصه

نکته چو کنگار از هیئت به بنر بود و پیر زادی که در شش بنفر در کنگار
 حضرت نوح بنمیر که کند و به خامی و لایه او غلبه که سائر مشرکله
 طوفا نه غرق اولد و را دایت تخصیص بنظیر و پیغمبر و پیامبر و پیغمبر
 بر معنای بد و خبر ایلمی و دیگر بر بدنه کاف چشم های رسیده بدله و دایره
 معبر در بنفر و فعل نفی ماضی مفرد غالب است و در نه کنگار معبر نیست
 مشرک که ربوند و منفرد که قدر مفعولید و محمول بیت چو که کنگار نیست
 و طبعی بنر سزا بد و پیغمبر او علی و لوق قدر بنی که نومه و ایلمی سائر مشرکله
 بیله غرق اولد و رفقا من المرفیقین بلکه حقیقه و در بنر های اگر داری به
 کوه کل از غار است و امر ایلمی از از در بنر بنما یک مقدم مفعولید که بود
 مراد بونک کسی بر لرد املد که نشکر از حضرت ابراهیم که با سید که
 بتکر یوناردی محمول بیت بنر کوسر اگر داری که کوسر و نسب کوسر نه
 کوسر حبیب بن که کل دیکند طوخر و پید اولور و ابراهیم از در و پس املد
 و نسب اعتبار بود بلکه دانه و حسب **در حقیقه** مشک آنست که پیوسته
 آن که عطار کجور دانا چو طبله عطار است خاموش و بنر های و نادان
 چون طبله غار است بلند آواز و میان های میوید فعل مضارع مفرد غایب
 بومیدند لا زلمه منقدر جیند مشرک که ربوند لازم در فوق و بره
 طبله عطار و میده در طبله عطار را که در عطار و بار عرب و خجده الی
 منجر آنی بر طبله به تربیت ادب سنار اما رومده بواسطوب و تربیت
 اولما از بنر های وصف ترکیب در کایمید در بنر کوسر کی دیکند بنمیر
 آواز وصف ترکیب در میان نهی و وصف ترکیب را یکی بنمیر و کنگار
 مشک و لید که کند رفوقه یعنی فوق و سی جیفدا اول و لید که عطار است

عقل که فکر بقیله اولان مسکرا اعتبار بقدر عالم طبله عقل کیسی
اسم در دهن کو ستره بی یعنی نصفها بچوب انگشتها رهنرا بلرا کاناوان
طاول کیسی بلند آواز واهی پوشدر یعنی جهان او کو نفسی و اراجتی اما هر دو
به بهره در طبل غارم ارجاناز طاولینه تخفیفش اید طاول کیسی میان تمهید
فصله عالم اندر میان جاهل را و مثالی گفته اند صد بقایه میان جاهل لامیه
جاهل در مراد جنسید و در معناده عالمه فید در عالم را میان جاهله نظر برنده
مردودر مثالی با حوق و حدت مراد مثلون تمثیل صد بقایه صد تفک جمیع سارک
و دال مشدوک کسره لریله صفت مشبهه در محمول بیت جمله ارا سنده عالمه
بر تمثیل سو بملر صد بقا اول تمثیل بیت ثابدر شاهدم در میان کوراست
مصغی در میان زندیقان **سا** در با حوق و حدت مصغیده بویل در زندیقان
والک و ذالیک کسره لریله زندیقان جمیع رملحدان مقلنه یعنی خشن اچانه
قائل اولیان نظاملر محمول بیت جاهل ارا سنده عالمه مثالی بر مجوبدر کور
ارا سنده در مصغی در زندیقان ارا سنده یعنی بولره بکر عالم جمله ایچینده
دوستی را که بمر فرا چنک آرند شاید که یک دم بیارازند و دوستی با
حدت و را اذات محمول که حوق را ببط صفت با حوق ظرف و عمر بونک
کیسی بر لوله مدینه عبارت در با حوق و حدت بر مدینه و بر زمانده دیگر در
بونک کیسی بر لوله اذات جمله در چنکه مراد الدار آرند فعل مضارع جمع غایبه
یکدم با حوق ظرف دوم نفس وساعت معکنه در بر مدینه و بر ساعت
دیگر بیارازند فعل مضارع جمع غایبه ایچینده دیگر در محمول ترکیب بر
بر مدینه و اکتوره لری یعنی تحصیل ایده لولایق و کله ریم آتی بر نفسه ایچیدوب
بخصوص ایدو بیت سنگی چنک سال شود لعل باره در زندهار تا بیک

نفس نشکنی بسنگ سنگ یا حرف و حدت چند سال با حرف طرف
نیجه بیلده دیگر شود فعل مضارع مفرد غائب ثانی یعنی اسمی تخمیده سنگ
راجع ضمیر در و خبر بر لعل یاره در نگدیم یاره و لعلدر زنها را ذات فنییه
ناکید با حرف طرف یک نفس بر نفس دیگر پسین لعل یاره به راجع عدد
نشکنی فعل تخی مستقبل مفرد مخاطب صمیمه پسین دیگر یعنی کس ایلمیه پسین
محصول بیت بر طاشش نیجه بیلده بر لعل یاره سی اولور زنهارتا بر خنده
ای ماسله که ایلمیه پسین بومیت کچن نکره نام تنویر و منظره در
عقل در دست نفس چنانچه گرفتار است که مرد عاجز در دست
زن که بزور دست نفس لامینه در مجارا امر د حاجز بیانیه زن که بزور
که بزور کاف عجبک ستمی در آنک سکونی و بانک تمبید زوری و قوتلی و زور
دیگر محصول از کتب عقل تفک السیده انجلین گرفتار و که عاجز ار
قوتلی حورت السیده بیت بد عزمی بر سرانی بیند که بانک زن از وی
بر آید بلند در عزمی بیاتیه در پای بطنبید بر سرانی یا حرف وحدت که حرف
رابطه صفت بانک زن لامینه در عورتیک آواز مردی نیمه فایده بر سرانیه رای
بر آید جیقا دیگر محصول بیت اول او که اوزرینه سنلک و شاد بلون فیکه
بانکر یعنی فیا که اندام عورتیک آوازی بوک که جیقا یعنی عورتیک آوازی
طاش شده اولاد خلق ایشانده حکمت رای بی قوت مکر و فسوسنت
و قوت بی رای جهل و جنون رای فکر دیگر ربع قوت اضافتی بیاتیه دئی
با قوت عقل مکر و فسوس مطفا نقیری فیلسند نه زوالد و چه فایده دیگر
قوت بی رای ده بیاتیه در یعنی قوت عقل بی رای و ندیمه جهل و جنون
رای خالص به قوت عقل بی فایده و چه نتیجه باشد و عقل بی رای و

چهل و جنون حاصلی را می و ندیده عقل لازم در عقل را می و ندیده لازم در عقل
 هر اینه عقل در ای بیله اولی کرک **بیت** نمز باید و ندیده عقل انکه ملک
 که ملک و دولت نادان سلاح جنگ خداست نمز بای اولی اسلوسه از
 سرور و زنه ایچو حذف اولی نمز ملک لفظ مستر که ملک سلطنت
 یشده بونده ایکیسینه و مساع دار که خوف تعلیل دولت ملک معطوف و نادان
 مضافه لامیه ایله سلاح جنگ خدا لامیه ازده حصول بیت انسانه ندیده نمز
 و عقل کرک انده مکره مملکت و سلطنت زیر آند انک ملک و دولتی خدا لایله
 جنگ ایلمکه یار اقد یعنی خدا انک امر در نمزینه مخالف ایلمکه سید **ترتیب**
 جوامع دی که چو رود و بدید به از عابد که روزه دارد بنمزد جوامع دی با خوف
 وحدت که خوف را رابط صفت ناید بر خوف و وحدت که خوف را رابط صفت روزه
 دارد که مقدم مفعولی ادر و ج طو نادیکه بنمزد فعل مضارع مفرد غایب فیه
 دیکدر یعنی مستقله و حفظ ایلمه حاصلی از خا ایلمه حصول ترکیب بر سخی کیمه
 یشده و غیریه بذل ایلمه بکدر شمول عابد دینه که صائم اوله و کند بریمیه و کند کنه چو
 حفظ ایلمه **مشایبه** هر که ترک شهوت از بهر قبول خلق کرده است از شهوات
 حلال در شهوت حرام اقتاده است ترک شهوت مسلک مفعولیه اضافیه
 شهوتیه مراد لذت دنیویه در بهر آفات تعلیل قبول خلق مصدر کن فاعلیه
 یعنی خلقت مفعولی اولیچو شهوت حلال و شهوت حرام بیایه ازده حصول
 هر کیم که از روزه لذت دنیای خلقت قبولیچو ترک ایلمه یعنی بنی بر نیز
 مترافس الکسوت و دیو لاند و نادان کسبلن لذت حلاله لذت حرامه
 زیرا ایلمه کی وضع ریایله در ریایله اهل تحقیق فتنه کفر در العباد بانه
 عابد که نه از بهر خدا کوشه شینه بیایه در آینه تاریک چینه که خوف بیایه

نفری معاد نه شینه مقید که کوشه شینه که طرف مکانی بود نقد بر ایلمه
 اکامع خلق در طرف طرف آینه تاریک بیایه چادرات استغنیام سینه فعل مضارع
 مفرد غایب نمز دیکدر استغنیام انکار بر ایلمه یعنی کوشه عابد بند او
 ما بعدی صفتی بیایه شینه ای نانه و چینه خبر نانه و نانه خبر ایلمه اولی بیایه
 عابد دینه بدل اولی نمز جابر حصول بیت عابد که خدا ایچو کوشه و دور نمز
 الله ایچو کوشه شینه اولی بیایه ایچو اولی بیایه عابد کوشه کوشه آینه
 کوشه یعنی آینه افلی که زیار کیمیه با سانس اولی نمز نور و فیض خدا
 ایلمه **ترتیب** انک اندک خیل شود و قطره قطره سبلی کوشه یعنی آینه که
 قدرت دارد نمز نمز نمز دارنده با بولت فرست و مار از دماغ عالم بر آید
 انک اندک ناکید لفظی خیل با خوف تکبیر بونده چو دیکدر شود اولی دیکدر
 و قطره قطره کنه ناکید لفظی سبلی با خوف تکبیر خیل و سبلی با رینه خوف و وحدت
 دین لذت کلامه بیچرا بمش کرد و فعل مضارع مفرد غایب شود کیمی صبر
 معنائی افتاده اید را اولی دیکدر حضرت شیخ معنای کلام یعنی ایلمه شیخ
 از روزه بیور آینه انک جمیع را ایلمه دیکدر که خوف را رابط صفت دست قدرت
 بیایه ندرند طو نمز بر یو قلندر کنایه در سنگ خود ترکیب مر جیدر سنگ زید
 کیمی طاش او فاض دیکدر ترکیب اضافی اولی نمز دیکدر نکر دارند فعل امر
 جمع غایب حفظ ایلمه دیکدر فعل مضارع اولی نمز ممکنه را ممکن
 بعید که با خوف تعلیل با خوف طرف وقت بر سبلا میته و مار دالک فخر و کیمیه
 انتقام معنیه در دماغ دالک کسر بیه بونده با شک منیه مراد
 بر آید جیفار ایلمه دیکدر حصول ترکیب از اجن بر سینه بر سینه منضم
 اولیچو چو اولی نمز صوفیه قطره قطره بریده جمع اولی سبلی اولی دیکدر

در سوره
 و سوره

و او حرف حال خداوند سلاح لایمیه صاحب سلاح دیگر و زادات
 مفعول چون حرف تعلیل با حرف مضاجت اسیری با حرف مصدر برز فعل
 مضارع جمع غایب آمده ارد دیگر خداوند مفعول مزیدی و با اسیری غیر صریح
 شومساری شده و با حرف مصدر بیشتر بود خبر مبتدا و جمله اسمیه
 جواب تعلیل مفعول ترکیب مضایع و گناه هر کجند که صادر از لور سه نامقبول
 اما علمای و نامقبول که در علم سلاح جنگ سلطانند یعنی سلطان جنگ الی
 برافنده و براف صاحبی چونکه اسیر لنگه آمده از حالت زیاد زک و لور **مثنوی**
 عامی نادان پریشان روزگار به زدا نشمند تا پریشان کار عامی نادان بیایه
 پریشان روزگار و صیف ترکیبی و صفت عامی و مبتدا و مضارع نانی خبری و انشند
 تا پریشان بیایه حصول بیت احوالی و امور پریشان عامی نادان پریشان
 و انشند و دیگر یعنی توصیفی و انشند اول صفتی عامی و دیگر عامی
 چهل صفتی خبری الی که در کیم نادان و اضافی صحیح اول یعنی عوام و برخص
 معتدنه فند بر گانه بنایان از راه افتاد وین و چشمش بود و
 چاه افتاده گانه که حرف تعلیل آن است و در عامیه با حرف مضاجت نایا
 زادات یعنی نیا صفت مشبهه در بیندند کوره کن دیگر و با حرف مصدر
 نایا لنگه دیگر افتاد و اوله و شد و دیگر وین اسم اناندر و انشند
 زیرا عامی نایا لنگه بولد و شد و یعنی چهل و نادان لنگه ضلالت و شد و
 و انشند که یکی گوزی و از یک چاه ضلالت و شد و یعنی اول جهل ضلالت
 و شد و و بوجلیله عامل اوله فندند **مثنوی** هر که در زندگ ناخوش خورد چو
 بمیرد و نامش نبرد حصول ترکیب هر کیم که دیر کند و سا غلغله یعنی
 حال حیاته انگیزد خبر چه کیم و نور یعنی اولی که آدینی ایستد و بری الی

مثنوی یوسف و م و در جنگ سال مصر سیر خورد و زاکر مستکان را
 فراموشی کندند انکوره زخم پیوه دانند نه خداوند پیوه جنگ سال
 و در افاق نیل و با حرف مصدر مصره اضافی لایمیه در تا حرف تعلیل زن پیوه
 مفعول عورت مفعول ترکیب یوسف پیغمبر علیه السلام مصرک و در افاق نیل
 یعنی مطلق نیلند ملوک پیروز در یعنی طوبی پیروز و زاکم آجلر فراموشی
 ایلمیه بلکه کنه بنی المردنه الی که فسادید در اجله خانی بیگانه ایچو و بر
 اوزمک لذتی ملوک عورت پیلور که فقیر و محتاجید پیوه مضاجت یعنی انکوره
 ایست یلیر زبرام و الی که لور اکا اید **مثنوی** آن که در راحت
 و تنعم زیست اوچه داند که حال کر سینه چیست تنعم فعل با ین
 مصدر در نعمت ایچنده اولی **رسمت** فعل ماضی مفرد غایب و بریدی
 دیگر که حرف بیان حال کر سینه لایمیه حصول بیت اول کیم که نعمت و
 نقیض الی یعنی انده پیور و کچیند اول کیم نه پیلور که آجک عامی
 حاصل آجک خانی اول کیم پیلور که آجلو چکش اول حال در مانده
 کسی داند که باحوال خود فردماند حال در مانده گانه لایمیه در مانده غایر کاف
 تخم حرف توسطه و الف و نون زادات جمع که حرف رابط صفت با حرف و
 احوال خود لایمیه و زادات تا کید در مانده استعمال اول سه خارج معنی
 افتاد ایدر مانده بونده فعل مضارع مفرد غایب در مانده نند فاعلی معتدنه و
 و پیلور غلط شویست حصول بیت غایر که خانی بر کیم پیلور که کنه
 احوال و الی بونده غایر و فاعلی پیچید و ر و پیچکن پیلور غایر که
قصه ای که بر مرکب نازنده سوار بر مش دارد که غایر که پیکن
 در آب و کشت ای حرف نماند و مخدوف تقدیر ای کسی که مرکب

در این حدیثی
 و کلامی

تازه بیایه بلخی و پورچی بیست در کله کوچیک و چاک مرکب
 سوار بر یاغی خطاب آتیشین دیکه رهنس دار به مثل فعل امر
 محاطه را و شکله طوت یعنی اوصل اول حاصلی مثل کله او یار که خوف تعلیل
 و خاکش لایه و یا بیایه خاکش وصف ترکیبیه و یکین چکیر دیکه
 اضاقت بیایه در بای بطبله عود خاکش صفت اول اولیج مسکین
 صفت ثانی اولور پس یکی اضاقت بیل بیایه اولور حصول بیست ای شول
 کیمه که بلخی مرکب یعنی بیست او زره سوار سین علقه با شکله و بوشو
 یعنی جمع ایل و بیوش و عاقل یور و به زبرامسکین خاکش خوی و یا
 مسکین خاکش خواب و کل اراسته در یعنی آب و کله با تمش قالمش
 چغایر برمد و ایل با چغده جیفون مسکین برینه سوخته بازار و زنه
 حقت و برمش لیکن شخه ره مخالف بازش و با چکله مرورت و زنجون
 مسکینک باسی نقطه کله از خانه همسایه در ویش مجواه کاکه
 برورن او میگذرد و دولت خانه همسایه در ویش لایه و یا
 همسایه فوکی و در ویش مراد فقیر در آتش محوا که مفعول صریح
 و از خانه غیر صریح خواه فعل نهی مفرد محاطه خواهد نه دیلمه و ایست
 دیکه کاکه خوف تعلیل آن اسم اشارت در جهت مضمونه برورن او
 شخه در از ویش او و اقدر مضایر در ویش در آنک و از آنک فیه از
 و او ک سکون بل یاچه و بنجره بونده مراد او با قدر که علم بخارم در او
 در ویش راجعه دیکه در فعل مضارع مفرد غایب کچر دیکه یعنی مراد
 محمول است فقیر فوکی که خانه سنده آتش است بهر اول شده
 آنک یاچه سنده او با قدر چغایر کولی و تو نیدر یعنی دود آید

در ویش

در ویش

حاصلی فقر افو کشتیک احوالینه نظر ایکنه تر فیهده خواه فعل نهی
 خواستش و نه دیشلر سهواً المثلر در ویش ضعیف حال را ورتگی
 شک سال مهر سن که چونی مکر بشیر طآن که مرهی بر ویش نهی
 معلومی و ویشش در ویش ضعیف حال بیایه ضعیف حال و منف کیمه
 و را ادا ت مفعول در حرف طرف تنگی شک سال لایه تنگی با حرف معده
 شک سال ترکیب مزجید رفور اقلق بیل مقبله اصلنده سال شک
 ایدر اضاقتل مکره ترکیب مزجی ایلد بر مهر سن فعل نهی مفرد محاطه بر سینه
 منورمه دیکه در ویش مفعول صریح و در تنگی غیر صریح که حرف بیایه چونی و او
 اسکبه و بای خطا بلنجه سک دیکه مرهی با حرف وحدت بر حرف صله ریش بود
 یاره مقبله در ویش نیز در ویش راجعه نهی فعل مضارع مفرد محاطه
 قویا سک دیکه و معلومی پیشش یونک کیس بر ارد معلومیه مراد نقد
 محمول ترکیب احوال و اطوار ضعیف اولان در ویش رفور اقلق و فخلق
 بیل دار لغتین منورمه که نیجه سک و حالک ندر الا اول بشر طاک فقر فام
 یاره سینه احسان و گرم مرهمینی قویا سک و او کینه بر مقدار نقد بر لفته سک
 حاصلی یونک کیس بیلده الینه بر سینه و پروب خطبه بلنجه ندر حالک و سوس
 وینو منورمه سک شخه خوی که مینی و باری بکل در افتاده بدل بر ویش
 کین ولی مر ویشش خوی با حرف وحدت که حرف بیایه و یا حرف رابط منف
 یعنی فعل مضارع مفرد محاطه کورر سین دیکه بار خوه معطوف و یا حرف
 وحدت بکل با حرف صله مضاجت در حرف تاکید افتاده و شمش دیکه
 شمش بدل با حرف مضاجت دلله یعنی کوله بر و اصلیده بر او ایدر حرف
 مصله و یا استعلا شفت سین و فا و قافک فحه بر ایم رحمت دیکه

در ویش

مکنه معمله کن کاف عربک فمیل فعل امر مؤنثا طبرایله معمله اولی اداست
 استمر را که مرفوع فعل نهی مؤنثا طبرایله و بدین کینه دیگر بر سرش با حق صله
 و شین خبر خوزه راجع حصول بیت بر خوی دیوکی یعنی غریب یوکیله یا یجیفه که
 دشمنش کوره سگ کولاله کاشفت و رحمت ایل آما با سلیمه و یا بنه واده
 اگر با یجیفه جیفار مفعله قادر دکل ایسک مرفوعه مزین بازان شین
 مخالف بازمش کنون که رفتی و پرسیدیش که چوم افتاد میام بنده
 بگردم خوش کنون کاف عربک و نوک ضمه لریله کنون مخفف شده
 معمله که حرف بیان پرسید بر باضمیر خطاب سینه اتصال ضرورت و بیچون
 مفتوح قلند شین فربه ایل صاحب خوزه راجع در برابر و باز صاحب
 اولماز البته پس پوشین حرف زاید در دین لر زاید سوبلش که حرف
 بیان چون جیم غم و او اعلیه ایل نیجه دیگر کیف معمله میام بیل
 که عرب اکا دست که بریندک مقدم مفعولید بیل تعلیق در ادراک التوب
 حاضر لغیر جوادات شیه مردان الف و نوک اداست جمع اراد دیگر که
 فعل امر مؤنثا طبرایله کیر بدین طوت دیگر که رفتن و نه دینلر سهو
 المشر دم خولامیه و مفعول کیر دم و الک فتمی و نه بدینله تو بدین
 دیگر شد بد ضرورت وزن ایچوندر شین کنه صاحب خوزه راجع در سابق
 کیس شعرا ایچون زاید دینلر زاید سوبلش حصول بیت خطاب عام طبرایله
 بنور شد که و اردن و صاحبی صورت که با یجیفه نیجه و نه دینلر دو
 دیو بلیکی یا غله یعنی انگلی بلیکه چال و خربنگ تو بدینله یا پیش پیش
 نسخه که گوشش خود و قعد و غنیه و چیز حال غفلت خورد و نه پیش
 از ذوق مفوم و مرد و پیش از وقت معلوم حصول ترکیب ایکنه

روید

روید

روید

روید

محال مقلد برسی رزق مقدر و مشوم مدخ زیاد میگردد و برسی وقت
 معلوم مدخ یعنی مقبض اول اول ملک حاصل از لده مقدر اولندن زیاد کینه
 پیمنز واجل کونند اول کینه اولر قلند فضا دگر شود که هزار ناله
 واه بشکریا شکایت بر آید از دهنی قضا دگر مراد حکم از لیدر دگر
 بود غیر معمله یعنی تغییر و تبدیل اولماز هزار ناله واه میبوند بشکریا دگر
 مصاحبت یا خوف عطف رام و او معمله در بر آید جیفاد دیگر قضا مبتدا
 شود خبر از ار معدود ایل مبتدا بر آید جیم ایکی یا و از حرفی خبره متعلقه دهنی
 با خوف وحدت حصول بیت قضا دگر خد متعبر اولماز اگر بیک ناله واه شکریه
 و یا شکایت بر دهنی جیفای یعنی بر کینه کندی حالتی که شکریه
 و کس شکای اولسون انک ایچون حکم از لری بوز و لمازه فرشته که کیت
 بر خزینه باد چه غم خورد که بمیرد چراغ میوه زنی فرشته یا خوف وحدت
 و هزه حرف توشط هزه وحدت ایچوندر دین غلط سوبلش که حرف رابط
 منف و کیل موکل معمله در که مراد حضرت میکائیل خزینه باد لامیه که
 بیان بمیرد فعل مفارع مفعول غایب سوبینه دیگر در برابر مدخ لغت شد
 اولمکه سوبونک میبند چراغ میوه زن لامیه و یا خوف وحدت بیوم
 برینه پیره زن بازان صحیح نسخه لیه مخالف بازمش حصول بیت بر فرشته
 باد خزینه سی او زره و کیل اول نه غم میرا که بر طول عورتک چراغی سوبینه
 یعنی چراغی ایچون کند خدمتی ترک ایلر نسخه ای طالب روز و شین
 بخوری وای مطلوب اجل مر که جان نبرر حصول ترکیب ای رزقه طالب
 اولای کینه او نور که بیبیه بین یعنی رزق قنده ایسم ایا غله کلور سن
 آنی از امق لازم دکلر وای اجلک مطلوبی اولای شخص فاجمه که جان

کینه

روید

روید

قور تا سبب زير اجل فتنه ايسه سنی بولور کس او کوز بونوزيه
 کير سک **فصل** حمد رزق ارکني و کرکني برساند خدای عزوجل حمد رزق
 مصدر که مفعوليه اما فتنه رزق سعي واجتهاد ديگر محمول ميت رزق ايکون
 سعي و جهد ايلر سکده ايلر سکده البته خدای عزوجل بشدر بر رفته ايسه
 و رزقي در دمان سیر و پلنگ و خورندت مکرر و زاجل و زاملنده و اگر
 رزقي فعل مضارع مفعول مخا طلب در حروف صله دمان سیر لاميه خورندت فعل
 مستقبل و تاضير منصوب متعلق سنی سیر ديگر مکررات استنباط حروف
 ظرف رزق اجل لاميه محمول ميت و اگر سیر و پلنگ اغزيه و از رزق يعنی زايه
 کير سک سنی سیر زالا اجل کونده يعنی اجل تقدير اولان کونده حکمت بنا
 نهاد دست رسد و خيزي که نهاد است هر جا که هست رسد با حروف صله
 تا حروف نفی قولها مشد ديگر رسد که مفعول غير صريحه رزقي يا حروف حدث
 محمول رزق ازلده تعيين اوليوب قولها ميشد ال ايريشم و برنده که
 ازلده قولولوب تعيين اوليوب رسد برده که وارد ايريشم حاصلي مقدر
 اولان هر قنده ايسه صاحبه اصل اولور اما ازلده تعيين اوليان يک سعي
 و کوشش ال کلزيت شنيد که سکندر برقت تا کلمات چين تحت
 و خوردان که خورد اب حيات شنيد يا ضمير خطاب و همزه حروف توشل که
 بيان تا حروف اتها تا کلمات جمع غلته رزق الکلر ديگر اما اعجام اکثر مفعول
 استعمال ايلر چين تحت برفته متعلقه خورد بونده ايلر ديگر محمول
 ايشتمش سنی که سکندر زلما نه دن نيچه مشتک کيتم و آب حياتي ايکون
 يعنی آب حيات حضرت خضر ميت اولم اگا اولمادم **کلمه** مباديه
 روزي در جمله ماني کير و ماني به اجل در خشکي نميرد مباديه روزي

456
 و جمله بغداد اير ماني ماني اجل بيا نيچه خشکي يا حرف مصدر قور يلق ديگر
 غير و فعل نفی استنباط مغر و غائب اولم ديگر محمول ميت نسبت سبب
 و جمله اير ماني غنده بالق طوماز و اجل سز بالق قور يلقده اولم **بيت** مسکين
 همه عالم اير رود او در قفاي رزق و اجل در قفاي اوست اير رود فعل
 مغر و غائب ايلر ديوبور او نمير حوصيه اجدد قفاي رزق لاميه در قفاي
 اوست در بويله در محمول ميت مسکين حوصيه جميع عالمه ايلر ديوبور يعني
 استغفار ديوبوري سکر اول رزق اير نيچه ايلر ديوبور و زاجل انک اير نيچه
 ايلر ديوبور اما اول بوحالده غافل **شبيهه** توانگر فاسق کلوخ زر اندود
 و درویش صالح شاه خاک آلود اين دلوق موبست مرقع و ان ريش فرشت
 مرقع شدت نيکانه روز در فرج دارد و دولت به ان سرور شيب توانگر
 فاسق بيا نيچه و مبتدا کلوخ زر اندود بيا نيچه و خبر مبتدا زر اندود وصف ترکيبه التوکل
 صواعش يعنی بالذات مش کلوخ کاف عربک و لامک فتنه ايلر سک ديگر در و سس
 صالح بيا نيچه و مبتدا شاه خاک آلود بيا نيچه و مبتدا خاک آلود بيا نيچه و مبتدا
 خاک آلود وصف ترکيبه و لور اغه بولاشق ديگر اين اسم اشارت به
 در و سس و مبتدا و حرفه موسی لاميه و خبر مبتدا مرقع يا مشد ديگر صفت
 و ان اسم اشارت به توانگر فاسقه و مبتدا و ريش فرعون لاميه و خبر مبتدا
 مرقع اسم مفعول در تفعيل يا مبتدا جواهر لولو نامش ديگر زير افرغ
 صقل جواهر که بر نمش اير رفته که مشهور در مرقع جواهر او نور و لمش
 کومشه و اکتونه دیر بونده ريشه صفت شدت نيکانه لاميه و مبتدا و
 دار در مفعول مربي و در فرج غير صريحه و جمله فعلية خبر مبتدا در فرج در
 صله فرج فرج کيسيد لفظا و معنا دولت به ان لاميه و مبتدا سر مقدر اولم

مفعول صریح در در شیب غیر مرئی و جمله فعلیه خبر مبتدا در شیب است
مفعول و مفعول ترکیب فاسق غنی اکنون یا اندازی که در بعضی ثلاثی
و ایچ و او ایلی و صالح در ویش ملو پر انه بولاسق مجبور یعنی نوزلی و لبره
بود ویش صالح حضرت موسی که بانه خرقه سی کسید که بر پیغمبر ک
کسوه سید که عزت دشو ده مکه او رسی کسید و اول فاسق غنی فرمود
مرقع صغلی کسید که کنده کیبی خبیث در که اینم بار ایا ان امان بخواه
ایو لوک شدنی یوزنی فرجه ملو تا ریعنی چکه کدر شدنی تو جوی فرجه در حال
شدنی تر خلاص بولور لور اما بر انر لور که دولتی باشی اشغاد و باشی اشغاد
ملو تا ردیکدر مراد زوالی تیز در دیگر حاصلی سبع الزواله **فصل** هر که آگاه
و دولت و بدان خاطر خسته در نخواهد یافت هر که تقدیر بر هر که در خسته
وزن آچون رابطه حذف اولند و بدان و او خوف حال و با خوف سبب و دال
نمونه و نه مبدله را صلی باج در هر هوند خاطر خسته بیایه و بالامیه در مجروح خاطر
و با مجروح خاطر یعنی در ادات تا کیدر دال برینه و او بازوب و زرا و قویا
زیاده و زو کیمت در یافت بونده یافتن معطله در زیر امفاره معقارند
خاطر خسته خواهد یافتک مفعول صریح و بدان غیر صریح مفعول بیت هر یک
منصب و دولتی در یعنی هر یک که صاحب جاه و دولت در حال بود که اول منصب
سبیل بر مجروح خاطر و با مجروح خاطر یعنی بر شکسته دلی تدارک
و نقد ایلمبر در حاصلی بر کوکل الکتور مز و جائز در که بد اندک باسی حرف
ظرف اول یعنی اول جاه و دولت و اوله و غی چند شکسته دلی در رعایت
ایلمبر دیگر اول مجموع بینک مغالبی هر یک که که منصب و دولتی دارد لیکن
خسته که خاطر بن که بولمق استمدین تصویر معناد خج بر فیلر ایلمش

رو جمع

۹۵۷
۹۵۸

معاذ الله عند خبر شن که هیچ دولت و جاه بسرای دگر نخواهد
یافت خبر شن شن هر که را که که به راجد که معنای شوطی متهمند
پس بوبیت جواب شرط اول و لورده فعل امر مفود مخاطب در خطاب عام
طریقیه رسیدند و الیک فتحی و کسر به خبر مقدم مفعولی که خوف بیایه هیچ
دولت و جاه نخواهد یافتک مقدم مفعول صریح و بسرای دگر غیر صریح
با خوف ظرف و انما فت بیایه در مفعول بیت شکسته خاطر صریح
ایلمین صاحب جاه و دولت خبر و بر که دارا خوانده هیچ دولت و جاه بوبیت
یعنی دنیا به منصب و دولت سبیل نامرادره رعایت اید و ب خبریات
ایلمین دارا خوانده هیچ منصب و مرتبه بولما ز یعنی آمده منظور نظر خدا
و دیگر **الف** خود از نعمت حق بخلست و محروم به کنایه را که شن
خود مبتدا و بخل خبری و از نعمت حق انما فت لامیه ایله خبره متعلق
به کنایه بیایه و در شنک مقدم مفعول ترکیب خود خدا انک
نعمتدن بخله یعنی خدا انک و بر کی نعمت بخل اید و ب محسوس و زوالین
ایسر و کنایه سزمر دمه عدد و در یعنی خدا محسوسه نعمت و بر دیکچون
عداوت ایدر حال بود که انک هیچ کنایه یو قدر بر نعمتی خدا کند بر لطف
و احسانید و بر در بواندن زور و قوتله المدم مردم اسم چند قلبیه
و کثیره شامل پس مردمی کیستله تغییر ایلمین بومعنا به و اصل و کل ایلمش
فصل هر که خشک مغر را دیدم رفته در بوسنین صاحب جاه
مردکی کاف عرب بونده حرف تصغیر و تحقیر در و با خوف و حدت بعضی
انما فتله واقع در یعنی بیایه ایله خشک مغر و صف ترکیب در قوی پشلی
یعنی به عقل و دانش که بونده مراد خود در و را ادات مفعول

جمع

مردن و بدست مقدم مغلوبه روحش که مغرور معنی رفته دیدم که
 مغلوبه ثانیه در خوف و حیرت بپوشیدن پای بزرگ نمیکند و سبک سکه
 و تانک کسر به غیبت و مذمت مغلظه در صاحب و صاحبک جاهه انسانی لایزال
 حصول بیت بر عقله حسودار حکم کوردم صاحب منصب مذمت نیست
 یعنی صاحب منصب غیبت ایدر کوردم گفته ای خواهی که تو بدیختی مردم نیک
 بخت را چه گناه بدیختی باضمیمه خطاب مردم نیک بخت بیانیه در احواف
 تخصیص حصول بیت مردم که بدیختی خواهی اگر کسی بدیختی است یعنی مالک
 نفس است نیک بخت مردم که گناه ای دارسنگ بدیختی او نیک بخت
 در رفعتی و برین خدا در پس غیر نیک نه گناه ای دار بولطیفی نزلن ابد و قطع
 برینه حکمت بازان لکمی نشود فرق ایلم ابریز **و اما** لانا نحو ای ملا حسود
 که آن بخت برکشته خود در بلاست **و الا** خوف تنه با حرف تا کید نحو ای نفس
 نفی مستقبل مغرور مخاطب و بلیمه بین دیگر بلا مقبول مرئی و بر حسود غیر مرئی
 که خوف تعلیل بخت برکشته تا نیک سکونیده و صف ترکیب خود بونده جانزد که
 کند مغرور اوله و جانزد که تخمین لفظ ایچون اوله حصول بیت خطاب عام
 طریقیل بیوراکاه اول غافل اوله تا کیم حسود بلا و مصیبت استیمه بین
 اول برکشته طالع و معکوس بخت کند بلا در یعنی حسود بر ملا در که اکا
 که قرار ده چه حاجت که باوی کنی دشمنی که او را چنان دشمنی در خطاب
 باوی با خوف مله و غیر حسود را جعد و دشمنی با خوف مصدر که خوف تعلیل او را
 که حسود را جعد و را خوف تخصیص چنان اشارت بر حسود و مستفاد
 اوله حسود دشمنی با خوف و حدت حصول بیت نه حاجت که حسود دشمنی
 ایلمه بختی سن اکا دشمنی که ایلمه احتیاج یوقی ابراکند نیک حسود کسی

تبرور

۴۵۸
 در این حدیث
 و در

دشمنی و از قضا حسود حاصل بر فتنه کیم کید رسد حسود کند بنده دشمنی و
 ظلمت او تندر قطعه برینه تشبیه و حکمت بازان لکمی و تخریر میاور ایلمه
تشنیه تشبیه بر ارادت عاشق به زرت و رنده ایلمه معرفت مرغ به
 بر و عالم به عمل در جنت به پروزا به علم خان به در تشبیه تا نیک و نیک سکونیده
 شاکر و مغلظه در بونده حامد ملاکبه و مرید ارادت افعال بینه
 مصدر در طلب و محبت مراد و تشبیه بر ارادت بیانیه و مبتدا عاشق
 بی زربیانیه و تشبیه مراد و رنده به معرفت بیانیه و مبتدا مرغ به برکنه بولطیفی
 رنده و نه مراد و سبیا عالمه بر بونده فانت مغلظه در بونده تشبیه ایلمه
 فقره نیک ده اعراب بولید در حصول ترکیب طلب بر و ارادت شاکر که در ملا
 آنچه سر عاشق کینید که مراد و مقصود بینه طفر بوماز و سباج به معرفت
 قنارش و قوش کینید که اضطراب و المذن خالی اولمازه غلظه عالم
 بمرش سر آغی کینید که اندن انتفاع قابل و کل زیر اقباض اولمازه آید
 جابل قیوس سر خانه در یعنی کیم ارش و ایلمه ایچون آخرین آجوب
 سوز سولیک قادر و کل و مبسته قالو رخانه به در کیمی **تشنیه**
 مراد از نزول قرآن بحسب سیرت خوبت نه تزییل سوره و مکتوب عامی و
 متعبد پیاده رفته است و عالم متهم اول سوار خفته حاصی که دست بر و ار
 به از عابد که کبر در سر دارد و نزول قرآن مصدر که فاعلیه اضافیه و تحصیل
 سیرت مصدر که مفعولیه اضافیه و خوبه اضافت بیانیه در تزییل سوره
 مکتوب اضافیه سابق کینید تزییل تفصیل با بینه مصدر در مراد و تحصیل
 لوقومدر عامی متعبد بیانیه و مبتدا پیاده رفته بیانیه و خبر عالم متهم
 به بیانیه و مبتدا متهم و اسم فاعله و فاعله با بینه کابل مغلظه

و کلمه رنگه نیت پاک و قلب مسافله درجه لفظی زنده اولان کسره بر مقدار
 انشباعه او قونمق کور کیم وزنه نقصان لایحه بعضی نسخده چه برینه خواه
 و بقدر لیکن سر عتله او قونمق کور کیم موزون اوله **الطیفه** دوس را
 حسرت از دل بدر نرو و دو پای تقابن از کل بر نیاید تا جوی گشتی ننگه
 و وارنه با قلندر ان **شسته** پای تقابن بر نیاید تقابن تعادل باینده
 آله نمق و زیاده ایلیک از کل بقدر بر از کل نه اندر تا جوی با جوف و حسرت و ان
 بویله در با قلندر ان **شسته** به متعلق محمول ترکیب ایلی کیمه نک کولکون
 حسرت طائره حیفه از تقابن ایامی کل نه اندر خارج اولماز یعنی حیفه از
 برسی کیمی باره لشمس باز گانه و برسی قلندر لاله او نور و شمس
 وارث یعنی کیمی سفرینی اختیار ایله کیم چون تا جوامد ام که مسافره ندر امت چکر
 و قلندر لاله اختلاط ایلین وارث مال مور و نیمه نچون انکره بزل ایتیم و
 و انما پیش بمانق چکر کیمی و دوم عبارت نکرینی متن ظن ایدوب باز انکره سهو
 ایلمش **قطع** پیش درویشانه بود و خونت مباح کونباشد در میان
 حالت سبیل محمول بیت خطاب عام طریقیله میورد و بیشتر قشند فایده
 و قتلک مباح و حلال اولور اکو مالک ار ایدر سبیل اولماز یعنی انکره
 مالکی بزل ایلمش سک زبرد و بیشتر اختلاط ایدن انکره رنگینه کیمه
 کورک انکره ایسم مالکی در میان ایدر یعنی تو کونم ابر تیه فالسون و غیره
 پیش درویشانه معنای سینی ظاهر ادریش اولنکره قشده درین
 ظاهر اقدیر زاید واقع اولمشن یا مرو یا رازرق پیرین یا بکشته
 بر خانان انکشت نیل یا بونده خوف ترید و غریبه ادا کیمی کسره همزه
 مرد و فعل نهی مغر و مخاطب کیمه دیگر رویدند با جوف مصاحبت بر اوزن

ر سراج صفا

رو سنجی

پیرین بیانیته ازرق پیرین وصف ترکیبیدر کورک کوملکلی دیگر زرق ازرق
 کورک رنگه معنایه در یا جوف عطف بکشت فعل امر مغر و مخاطب کسره
 چک دیگر بر جوف استغلا خانان مال و ملک معنایه در ترکیبیه اسم واحد
 فیلیمش در حلقه لغتده او بارق دیمش و بعضی لغت اکامه اعد درویشی
 ماسقه انگشت نیل بیانیته در زیر انگشت بونده بر مق معنایه دیگر رنگه
 چوبک دانه سیدر نیل نوک کسره بیل چوبیت دیگر بوشول قشده به
 تمیجده که زمانه سابقه بر کیمه نکا و بندن بر غریز میت حیث
 سوراق قنوسینک دوستی یا سینی بر مقدار چوبیله بویار در اول اودام
 خانه اولد غینه دلالت ایلیک ایچون کد لک حجه وار ان کیمه قنوسینک طریقی
 کرجله آخر در رجه دارد و غی اندر معلوم اولسونه در سولان شامده و
 غیر بده بوقاعده مستعمله س انگشت نیل چکیده مراد چوبیله
 بونده ایهام طریقیله مذکور در محمول بیت یا کورک کوملکلی مصاحبه
 یور و مده یعنی اختلاط ایلیمه و یا ایدر سک سنده اسباب و اشغال کیمه
 رنگینه چک یعنی انگله هر نک اول مراد بود که هر طائفه ایلکه اختلاط
 ایدر سینی انکره رنگینه کیمه و ب انکره هر نک اولمیش صفا بولماز سینی
 مجموع بیتک معنای سینی خود کورک کوملکلی یا رله کیمه یعنی تا مقبول باره
 باش قوشمه یا خود خانانک اوزره چوبدر معنی چک یعنی جمیع مالک
 امیدر قطع ایلد بین بیتک معنایه انگشت نیل حکمش تا مل نور
 یا مکن یا بیلینان دوستی یا بیا کن خانه در خور دینل یا کیمه
 معنایه در مکن فعل نهی مغر و مخاطب کسره رنگینه ایلیمه دیگر یا جوف
 مصاحبت بیلینان فیلیچ دیگر زبرد ایل فیلیچ دیگر رنگه نیل اندر مغر و

ح

و بیان ادوات فاعله بری مفعول و الف و توه ادوات جمع دوستی یا
 مصدر له ملکنک مفعول صریح و با بیلتا غیر صریح یا خوف عطف بنا کنک
 مفعول اول صریح و خانه ثانیه سی و یا خوف و جوت و همراه حرف توسل و
 پیل اسم فاعلک مفعولیه اضافتی قیلند نذر زبرادر خورد و در خورد الله
 و در استر لائق مفعولیه در تواج بیت پیل خطاب عام طرفیل و انقدر
 یا فیلیله و دستلو و اختلاط الیه و یا فیله لائق بر خانه بنا الیه یا که کله که اند
 بنا و قافیه حاصلی مساجت الیه کلک کیمس نک هر حاله موافقت و مطابقت
 ایملک کرک کیم امتزاج ممکن اوله و الا اختلاطی کرک ایملک کرک حضرت شیخ
 خلق الیه اسلوب مساجت تعلیم میورد **خلف** سلطان اگر چه عزیزست
 و **خلفا** خود از ان بعزت تر و جوان بزرگانه اگر چه لذیذست خود انبیا
 خود از ان بلذت تر **خلف** سلطان لایمیه جاها خلفا خود بیانیته و لایمیه
 خلفا خانکله شمس و سکون لایمیه خلفک جمعید رخا نک و لایمیه فتحه زیاده
 و یکدیگر که منته مفعول خود از بزرگان لایمیه نعمت بزرگان و یکدیگر خود انبیا خود
 بر در ایگی برده خود عبارتی کند مفعولیه در که خایمیه و مخا طبعه و متکلمه با ملور
 پس متکلمه تخصیص الیه بلایمیه انبیا طفر حق خود انبیا طفر حق
 او فاشی و یکدیگر بوسوزا کاکوره در یکم عرب و عجم فخر اسمی از بغینی طفر حقده کو نور
 بعزت تر و بلذت تر بالتر تخصیص نسبت معنائی افاده ایدر غمورک و در غم
 و یکدیگر حصول ترکیب پادشاه خلعتی اگر چه عزیز و شریفید لیکن کشینک که در
 اندن غمورکی که در زبر انجشش حجابدن خالی دکل و اکابرک نعمتی اگر چه لذیذ
 اما کشینک کند طفر حق خود سی اندن غمورکی که در زبر انجشش حجابدن
 فقره نک مفعولیه لیکن که منته لوم اندن غمورکی که در زبر انجشش فقره نک لیکن

رجح

کند مفعول خود سی اندن غمورکی که در زبر انجشش حجابدن غمورکی که در زبر انجشش
 ایملک مفعول غمورکی که در زبر انجشش حجابدن غمورکی که در زبر انجشش
 و خدا و برده دوست ریح ترکیب مزجی ال ایملک و یکدیگر خوشه اضافت لایمیه
 تره سرکه به مفعول خود معروف بنیاندر سرکه منته او بر تر خیر زمانه خدا لایمیه
 خدا کو ی استی یعنی صاحبی هر کیم اسم کتخی اسمی و غیر بسی کیبی ترکیب مزجید
 اصلند خدا و ایدر انجشش ترکیب مزجیده قافیه بود برده یا نک فخیله
 قوزر و یکدیگر نانه مفعول خود در حصول بیت کشینک کند ر کسند یعنی الی
 انکند سرکه و تره کو ی کتخی اسینک نان و برده سندن یکر که در زبر انجشش
 و حجاب رخا صلی کشی کند الی امیکله قانع اولی غیرینک مفعول نعمتند
 یکر که در حجابدن خالی دکل **خلف** راه سواست و نقص عهده و الای
 و از و یکمان خوردن و راه نادیده به کاروان رفتن از امام مرشد محمد غزالی رسید
 بدین منزلت در علوم چه کونه رسید گفت بدان چه هر چه ندانستم از پرسیدن
 آن نشک نه استم **خلف** راه سواست و بیانیته و مقدم خبر نقص عهده
 اولی الای باب لایمیه لور و خلفه موقوف در و حور دکل مقدم مفعول صریح
 و یکمان غیر صریح خوردن مؤخر منته در راه نادیده بیانیته و دار و برده موقوف و
 رفتنک مفعول صریح و لی کاروان غیر صریح امام مرشد بیانیته محمد عطف بیان
 امام غزالی نسبت نسبی زانک شد بدیده در غمورکی که حضرت مولانا جامی قدس
 سره سجنه الای برادر دایو مرشد **مشو** ناگهانه تیر اقبال بنافست
 ره سوی احمد غزالی یافت مرشد عهده غزالی است و سر این رشته شش
 افتاد بدست **مید** باین و یکدیگر زنده که یکدیگر بیان اولند مرشد مرشد یکدیگر
 بدان چه بانه چه یکدیگر رسیدن آن مصدر مفعولیه اضافت حصول ترکیب

سواب یونک خلا فیدر و اصحاب عقولک تقض غنیدر بگمانیلر و اولی
 و سیکم تقض شیهه لی غیر مجرب دوا استعمال ایلک و کور و لمس بول کار
 کیتکس بر آجا نذر که دار و مملک اول و ضرر ایلیر و طریق مخالف بر حیو
 ایا که موثر اوله امام مرشد محمد عز آلیدر سوال ایلیر علومده پورته
 پنجه ایریشدک و نه ایلر و اصل اولرک دیدر اول سنه ایلر که هر سنه ایلم
 آنی سورمدن عار طو نادم یعنی عار لغدم **قطعه** امید عاقبت آنکه بود موافق
 عقل که بنفص را طبیعت شناس بنجای امید عاقبت مصدرک معنویه
 اضافیه آنکه اول وقت دیگر موافق عقل اسم فاعلک معنویه اضافیه
 که حرف بیان بنفص لغته و کندر اما بونده طهرن میجر می مراد و راداد
 منقول با حرف صله طبیعت شناس و منف ترکیب شناسیدن و شناختن
 و بین غلط سولش مراد طیب حا ذق قدر بنجای فعل متعارف مؤرخ طیب
 کوسه بین دیگر نماینده حصول بیت صحت و عاقبت امید ایلک اول
 وقت عقل موافق اولور که بنفصکی حا ذق طیب کوسه سکره بر آجال
 ایلک عقل موافق دکل قصه و حقه بودر کیم اهل علم و اهل فضل اولور
 امید عقل موافق و مطابق اول وقت اولور که مشکات و شهاباکی
 ایلیر عرش ایلک عار ایلیر سکره بر آجال که ذل بر سیدر دلیل
 راه تو باشد بجز دانایی که حرف تعلیل ذل بر سیدر مصدرک معنویه
 اضافیه ذل ذالک نمیلر و لامک شدیدر حفات معنویه و مؤخر
 دلیل راه اسم فاعلک معنویه اضافیه و نویه منافات لامیه با حرف
 صله عزه و انانی مصدرک فاعلیه اضافیه و حصول بیت هر سنه که بیلر
 سورنیر سور مق ذلتی عالمق و دانالی عزت و شرفه سکابول

روان سید علی

قولافوز را ولور یعنی اگر چه که سؤا کده نوعا هوای و اربکنن نهایی عزت
 و حرمند **ترکیب** هر آنچه دانای که هر آینه معلوم تو خواهر شد بر سیدر آن
 تعلیل مکن که حکمت رازبان دار و بعضی شیخه حکمت برینه بیت و اقد
 حصول ترکیب هر اول سنه که بیلور سیدر که البته سنگ معلومک او
 لبس در یعنی لابد سن آنی بر و چهل میل چک بین آنی سوال ایلیر استعمال
 ایلیر برایت و حکمتک زیان و بر رز بر اخفت عقل و فکر که حمل اولور ظاهر
 بودر که بیور دوغی بریه تانده اولر بر آن فکر تانده سوال ضرور بر اگر چه
 نقلر بانه حمل ایوب ترک عجله بر و تاخیرک اولو بیت حکم ایلکده فایده رفته که حضرت
 داود له لقمان **قطعه** سنده مشهور در **قطعه** چو لقمان گوید کاندردست داود
 همی این بجز موم کرد و نهی تقدیر کرد و فعلیه مقید در همی کرد و دیگر اولور
 معنیه بجز با حرف مصاحبت و تا ضرورت وزن ایچون حذف اولور مشهور
 مراد بال مومید حصول بیت چونکه لقمان کورد که حضرت داودک الله دور
 قوت معجزه ایل موم اولور یعنی بال مومی کیسی یوشار و الیلر آنسوزر اولور
 بر سیدر چه بسیار که دانست که بر سیدر شن معلوم کرد و بر سیدر
 نمیر سنتر لقمانه راجع در بار ز داود که دانست مرهونه که حرف تعلیل و
 دانستک فاعلی تحته لقمانه راجع نمیر که حرف بیان به بر سیدر شن غیر لقمان
 راجع حصول بیت لقمان داود و دغی بحالی کور نیچا اکا سورمدر که نایشکر
 زیر ایلیر که سور مقسرن اکا معلوم اولیر در نوسوزک اصل بود
 قاضی نفس برنده بیور رشول برده که خدا بیور رشول و لقد آتینا لقمان حکمه
 بیور شن که لقمانک جمله حکمت ندر که حضرت داود برای مصاحب
 اولور و اول طور با یوب زیره طوف نور درم و لقمان ایچ سوال ایلیر دی

که بود و شک نه در پس تمام باید فتنه مسکه حضرت داد و کیدی و دیدن و خوش
 سواشش کو ملکید پس لغات دیدر الصمت حکم و تکلل قائله یعنی سکوت حکمت
 حال بود که تکللی از در و تفسیل و بدید که بر بیل مقدار را باینه کلوب کید در بوجله
 بیکم ایچون اما سوال الجودی اوله که سوال سز بیل دیو و تفسیل و بدید که
 بومذکور قسمه شول بر در که سکوتن ضرر منزه و لیه دالا سوال لازم
ادب از لوازم محبت یکی آنست که خانه پدر دار را با خانه خدای در ساز لازم
 لازم یک جمیع در محبت اضافتی استم فاعلک معقوبه اضافیه محبت مصاحبت
 معقلنه در که حرف بیانه خانه پدر دار بیک مقدم معقولید با حرف ناگیر پدر دار بر فعل
 مضارع معقوبه پدر دار بزند بوش التمن معقلنه پدر دار حق و در بین خطا
 سولیش بر اخشن و پدر دار بیدن مستر کدر بوش التمن ایله بر شنه و در ملک
 و با حق و تمام ایلمک بشنه یا حرف زید بر بانه حرف تعلیل یعنی تا یازان اصلا
 و صولی یوقا بیش یا بول که کتابره شرح یا زوق نه زحمت ایدر با حرف مصاحبت
 خانه خدای صاحب خانه دیگر ترکیب مزجی اصلنه خدای خانه ایدر اما قتل و بول
 ترکیب لوه خدا صاحب مخاسبه در و خدا که خدای یکی در ساز بر فعل مضارع
 مخا بیدر ساز بزند موافقت و مطابقت ایلمه بین دیگر زیدر ابو معدر مشتاق
 در حرف فیل مستعمل اولو بجه بو معنایه افاد ایدر فا حفظ ساختن و مشتق
 و بیلر غلط سولیش شنه که خاظر بر حصول ترکیب خلتلر اسلوب مصاحبت
 و اختلاطک لوازمند بر بیتی اولور که اوله و شک اول ادیسر آنی تحلیله ایلمه
 یعنی بوش که اسین کشاید اودن چیقاند زیدر اودن چیقانچا اودن بوشا
 یا خود مصاحب خانه ایلمه امتزاج ایدوب اکا موافقت ایلمه بین حاصلی ال اوند
 اوله شک تقدیرچه او ایستیلر موافقت و ملاطفت اوزره اولن کرکسین و بانه

رسم و در
 واس سعد علی
 رسم و در
 واس سعد علی
 رسم و در

چینقاق کرکسین که ارا که در برودت و که دوزخ حاصل اولینه پدر از بین تمام
 اولن معقلنه اخذ ایدر تا تمام بیش بونده پدر از بیدن مراد اخبار دونه خالی
 قبله قدر بین ترکیب راست معنادر خالی قبله در خانه پدر از بیک معقلنه
 کیمش نک خانه اسنده اولیا بین و بین باوه سولیش **حکایت** حکایت مزاج
 مستمع کوی اگر دانه که دار و بانو میلی **حکایت** کویک معقول مرعی
 و مزاج غیر مرعی مستمع اضافت لامیه در و در فعل مضارع معقوبه غایب
 فاعلی مخشده مستمعه راجع ضمیر در بانو با حرف صله میلی یا حرف تکبیر میلی و در
 معقول مرعی و بانو غیر مرعی میلی یا سینی حرف وحدت ملوتانه لوت کلامدن
 اکاه و کل بیش معقول میت حکایتی مستمع مزاجچه سولیه اگر نیلور سکا که
 سکا میلی و از و سولیه که رغبتی زیدر ابوقدر چه کلامک اصفا ایدر و سوزک
 صایح اولماز هر آن حافل که با مجنون نشیند نکوبید جز حدیث رور لیلی
 که حرف رابطه صفت با مجنون یا حرف مصاحبت نشیند فعل مضارع معقوبه غایب
 فاعلی مخشده عاقله راجع ضمیر در نکوبید مشترک فعل مضارع عاقله غایب
 و یا سولیش جز غیر معقلنه حدیث رور لیلی لامیه لور در هر آن حافل مشر او کوی
 خبری و یا بیدر معقول فعل نکوبید مضارع تخمیش ایدر لربلا مخشده بلیست خبری
 هر اول حافل که مجنونلما و توره یعنی مصاحبت ایلمه سولیه و یا سولیش لیلیک
 روی قسمه سندن غیر مستمع یعنی مصاحبتی و لیلی اولی سولیه حاصلی سوزر همان
 لیلی جاننده اولسون ابراهیمونک مقصود اکا منجند و **حکایت** هر که با
 شیند اگر چه طبیعت ایشان نکیر و لیکن طبع ایشان منظم کرد و چنان
 اگر شخص بجا بایستد و در بنماز که ایدر منسوب شود و بجز خود و بعض
 شیند و اگر چه بریند اگر نیز و افتد و بجز برین فعل و افتد ایشان

463
 واس سعد علی
 رسم و در
 واس سعد علی
 رسم و در
 واس سعد علی
 رسم و در

اعطانت لامیه در مقام افتعال با بنده اسم مفعول است شخصی یا حرف
 وحدت بخوابات با حرف مله رده متعلق بنمازده بویل در گزارده ادا الی ملک
 معنای مستند بخبر خودم بنموده متعلقه فصول ترکیب هر کیم که برانرا در او توفیق
 مصاحبت و اختلاط ایدر اگرچه اکثر که طبعی غلبه بر عقلی یعنی اکثر که خویله
 خویله بر عقلی لیکن اکثر که طبعی غلبه بر عقلی ادا الی ملک فعلی ادا الی ملک
 بنویسد که بر کیم که بر عقلی نه به نماز قیلان که کید و پاکیزه رسم اند و ارمق سبیل
 بشر ایند چکه مشهور اولور **منهوی** رقم بر خود بنادانی کشید که نادان
 بصحبت بر کید **ره** رقم را ملک و قافک فخر الی ملک خطه معتکله اسم در حرف
 بنادانی با حرف مله و با حرف مصاحبت و با حرف مصدر کند نادان التفکله و کند که دانظلم
 کشیدی چکه که یعنی نادان التفکله اقرار و اعتراف الی ملک دیگر که حرف تعلیل نادان
 با ادا الی مفعول بصحبت با حرف مله تقدیر بصحبت خود در حرف و ناکید که زیدی
 فعل ماضی معر و مخاطب اختیار الی ملک دیگر نادان مفعول صریح بصحبت
 غیر صریح حصول ترکیب کند نادان التفکله رقم چکه که یعنی هر بلکه اعتراف
 و اقرار الی ملک زیرا نادانی مصاحبت اختیار الی ملک یعنی جاهل الی صحبت
 الی ملک کیش بنک جملینه دلیل و طلب کردم نادانی یکی بند در افتاد
 با نادان میبوند حصول بیت خلفه اختلاط و مصاحبت آنچه بر عالمه
 بر قیاس طلب الی ملک بکارید که جاهل الی ملک خطه و مصاحبت اولمه
 بیت آتی مقام تعلیل و اقدرد که نادانی خصر خریاشی و کرد
 نادانی الی ملک تریشی **دانی** خصر لامیه و یا خصر خطاب با حرف و ناکید که
 فعل مضارع معر و مخاطب اولور بین دیگر الی ملک تریشی که الی ملک حصول
 تریشی و نادان تریشی که نادان مصاحبت سبیل خیر اولور بین و اگر

نادان الی ملک الی ملک اولور بین زیرا صحبت مؤثر در بنده دور
 برده یا خصر خطاب واقع در **عالم** علم شتر چنان که معلومست که عقلی
 مهارش کید و دود فرسنگ بر و کرد و از منابت با و بنجید اما اگر دود
 هو لئانک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی ناخواه در رفتن
 از گفتش در کسلانند و دیگر مطاوعت کند که هنگام درشتی ملافت مذمت
 و گفته اند که دشمن بلا طفت دوست نکرد و بل که طمع زیاد کند حکم شتر لامیه
 طفل با حرف وحدت مهارت یک فخر الی ملک بولار دیگر دشمن شتره راجعه فرسنگ
 فارسی و فرسخ عید رفا که فخر الی ملک بر میل مقدار برده دیو بر بغیر و بغیر
 نکت فرسنگ بر میل را دید و بغیر دورت بیک آدم و بغیر الی ملک
 و بشرد در لفظ شتر که رچله ترک مینده و یا حرف وحدت و هجره حرف و مل
 هو لئانک صفت دره در قور فخر معتکله در که حرف رابط صفت موجب ملک
 اسم فاعل ملک مفعولینه اصنافش در و اوقوف حال زمام در کسلانند که
 مفعول صریح و از گفتش غیر صریح و بین مفعول راجعه در حرف و ناکید که
 لاف غمک ختمی و کسر الی ملک کسلانند که بنشین خطا بخش که حرف تعلیل
 هنگام درشتی لامیه هنگام وقت معتکله در درشتی با حرف مصدر خوش
 دیگر ملا طفت ملاحت و دیگر حصول ترکیب حضرت شیخ دود که حکمی با
 ایدوب بیور دوده که حکمی شود که معلوم در اگر بر طفل بولار بین طوسه
 فرسخ بر الی ملک بومینی انک منابتند و دود بر زاناکرا و کینه بر قور
 دره ملک که سبب هلاک او سم و طفل نادان التفکله اند و ارمق و بل
 بولار الی ملک چکوب و زردی مطاوعت الی ملک زرا خشونت و فتنه
 مذموم در و دیشتر در که دشمن ملاحت سبیل دوست اولماز بلکه طمع زیاد

شتر

رسدور

فصل کسی که لطف کند بانو خالاک با بس با بس و اگر غلام کند در و چشمش
اگر غلام کند **اگر** الف مد و در و کاف بجا فحله فعل امر مفرد مخا طبعه را کند نه
بر سینه بر سینه به طبعه و طوله رقی مغلطه را کند نه و دینار خطا باشد
خاک مفعول مری در چشم غیر مری و یکی شین کسبه را بعد محمول است
بر کسبه که سکا لطف ایله آنک خاک پای اول و اگر سکا خلاف ایدر سکا یکی
کوزیم طهراق طوله حاصلی سکا مخالف اولان سن زیاد مخالف اول کوزیم
طهراق طوله رقیق مراد اکاد و ت و بعض کوزیم بقیقه حاصلی طهراق کوزیم
سخن بلطف و کرم با درست خوی مکرر که زنک خورد و نکر و بر سوا
پاک با خوف سلا درشت خو وصف فرسید را بر خوی مغلطه ملائم خوبینک
تقیقی یعنی غلبه مگوی فعل نهی سولیم و بکدر که خوف تعلیل زنک خورد وصف
فرسید را بسیمش و بکدر که خوف تعلیل مصاحبت نرم سوا با صفیک بر سوا
اضافتی قبلند در بر نرم بومشق و بکدر که خوف نام و بر صفت مشبهه در سوا
سینک عتید که در که اصل سوا نرم در یومشق که و بکدر که در که
زنک خورد به راجع ضمیر در و خبر را بکدر و نرم سوا مفعول غیر مری محمول
درشت خوبینک و غلبه طبعیه سوز لطف که مله سولیم یعنی اکا سوز ملائم
کو سترمه را با بسیمش و مور بومشق که ایله پاک اولان مفرع نانی مقام
تعلیل و **اقد** **اب** هر که در میان سخن دیگران افتد تا مایه فضل باشد
پایه بر هفت شش است محمول ترکیب هر کیم که غیر بیک سوزم از اسبند و
یعنی سوزم از اسبند کیم سیم تا کیم فضلیت مقدار بی بیله و دیو جهلک بر
اکثر بواستوب خلقک معاجزه چون و اقد اما اکثر تاسس بونک قبا جینی
الکثر **فصل** در مرد و هوشمند جواب **مکر** آنکه کرد سوال کند مکراد

است آنکه اول وقت دیگر کرد و امکنه که از واید و حذف و ایضا دفع
اول شد محمول مینا و سلی اولان کیمنه جواب و بر مکر اول وقت
اندن سوال ایله رقیق عاقل کشیدن بر سینه و سوا بجه جوابه مقصد اولان
سکوت ایدر که چه بر حق بود مزاج سخن حمل و عویش بر حال کند
مزاج سخن لامیه در اصل سخن دیگر رقیق بری مزاج سخن
شین ضرورت و زنی و ایچون حذف اولاندر حمل و عویش مصدر
مفعولینه اضافتیدر و عویده و اکسور و یاس کن او قیور و شین
مرد و هوشمند را بعد ربوبیت سابقه مقام تعلیل و اقد
محصول بیت مرد و هوشمند آنک ایچون سوال اولان بجه جواب
و بر مزاج سوزینک اصلی حق او زرد و اولوب انده هیچ کذب
و شبهه اولانر سده سوزینی کذب و محاله حمل اید و بایتمی از بس
سوال اولونم بجه جوابه مبادزه ایله **اد** ریش در و نه جانم
حضرت شیخ رحمه الله هر روز برسد که ریش چو نیست و هر سید که کجا
و استم که از ان اخترازی کند که ذکر هر صفوی روان باشد و خردمند ان
گفته اند هر که سخن شجرا از جوابش بر بجد ریش یاره و با خوف و
در و نه جامه لامیه قفطان ایچنده یعنی سری لازم اولان بر مده بر حیا
و ایدر بر سید با خوف حکایه صورت در دیگر که خوف بیان ریش تا ضمیمه
بعض شخه و قنات و اقد در ریش برینه و الک فتمی و میک و لامک فحله
چیا و دیگر رنجید فعل نفی مستقبل مفرد غایب ملار تا ز یعنی میزان عقل
او زما ز سخن مقدم مفعولید محمول ترکیب قفطان ایچنده یعنی ستر لازم
اولان بر مده یارم و ایدر یعنی حیا نام حضرت شیخ شهاب الدین شاهر

هر کوه سوار در که یازد و دیاخیسانک نیچه در اما سوار در که نه برده سید
 که اندر از ایدر که هر بر غفور المکن حاکم دگر که ذکر فیج اولان معصوم
 اولان و عقلا دیشلر در که هر یک که سوز و میزان عقلیه معیار فکر
 وزن ایلر اول سوزک جوا بند زحمت چکر یعنی بچسور اولور ز بر اسولیک
 سوزینه کوزه جوا سید **قسط** تانیک ندانی که سخن عین صوابست
 باید که بگفتن دین از هم نکشای تا خوف توقیت گفتن با خوف سله از هم بری
 بریدن یعنی بومولقد نکشای فعل نفی مستقبل مغر و مخالب حصول است با دایم
 ایو سلیسین که سور عین صواب یعنی که چکن صواب اولور فی سلیسین که کرد که
 سولیکه آنوکی بومولقدن اچمه بین حاصلی آنوکی بوموق طوق عین صواب
 اولمای سوز سولیسین که سوکی نه اندر که راست سخن کوی و در بند کانی
 بر زان که دروغ و هوا ز بندر بای **راست** سخن کوی تقدیر بر که سخن
 کوی در ضرورت وزن ایچونه تقدیم و تاخیر قیلند در بند یعنی در حسن بانی فعل
 مضارع مغر و مخالبه مانیدند فالور سک و یا فکله سین دیکور دروغت بای
 خطاب مضاده دهنده مقید و دهنده تقدیر بر نه بای بای تاخیر خوف مصدر دروغ
 دیکور خطا معنی حصول است اگر سوز کر چک سولیکه وزن اندر فالور سک
 یعنی طوغری سولیکه ایچون جسده فالور سک اندن بکر که بلاه سلحاحه
 خلاص دره حضرت شیک بوسفر کشیک کنیز و اتینه راجع حواله در اما خلی
 نسبت دروغ مصلحت امیر راست فتنه انگیز دای اول طوغر پس
 بین الکلامین تناقض لازم کلمه تا قبل **نیمه** دروغ گفتن بصیرت
 وزب مانند که اگر نیز جرات درست شود شایه مانده چون برادران بوسفر
 که بدروغ موسوم شدند بر راست گفتن ایشان نیز اعتقاد مانده قال القدر

بل سولت کلمه انفسکم انرا قفسیه و جیل دروغ گفتن مقولیه و گفتن متنا
 و مانده خبر و بصیرت لازاب خبر متعلق و انصاف بیانیته در لزوب بصوف
 و بصوت معنی و یعنی یا بستم و ثابت اولمق مانده فعل مضارع مغر
 غمانیدر مانیدند بکر دیکور مانع دین دیشلر خطا ایلمشدر که خوف بای
 نیز خوف غلطه معنی ای فادایدر مثلا اگر جرات درست در اولور سک
 شایه بسته اولمانده خبر و جمله اسمیه جواب شرطه مانده فعل مضارع
 مغر و مخالب فالور دیکور مانیدند دیشلر خطا ایلمشدر حواله
 تشبیه برادران یوسف لامبره که خوف بایه و یا خوف رابط صفت موسوم شده
 بدین خبر و بدروغ موسوم متعلق در شایه منشی و علامت منشی
 جمله اسمیه صفت برادران در بدروغ صله راست گفتن مقول و ایشان
 انصاف مقصد که فاعلیه و اعتماد بسته ای اند فعل نفی ماضی مغر و مخالبه
 دیکور خبر مبتدا در بر راست گفتن اعتماد متعلق بوقته تک اصلی بود که یوسف
 فرید اسلری یوسفی یا باسندن نیچه دوری جیل ایل آیروب قوسیه براقه لور سک
 بر مقدار قان بولاشد ریلر و اختتام بابا لویه اغلا یی کلدیر که یوسفی نور و یی
 و یوسفی حضرت یعقوب فوت مجنزه ایلر نور و جمع ایدوب یوسفی قشغیر یی
 دیوسواک ایدیک جمع یحیی ایلر لور که ییز دین بو خطا فادرا اولمدر دیوسوا
 یعقوب بیلدر که بو خصوصیه او غلله کاذب لور در غیر حال اولمشدر ایدم معنی
 کلوب او غلله سر قه ایلدر و مصر یا دشی نو جرم ایچونه آنی آنی قودر دیکور
 یعقوب ایتماد و دیدر بل سولت کلمه انفسکم الایه حصول ترکیب بایه سولیکه ثابت
 بره یه و یاره به بکر که جرات او کولور سه شایه فالور یوسفی فرید اسلری
 کینی که بلایله نشایه صوب معلوم اولدیر که چک سولیکه لری نه اعتقاد مانده زب

سید احمد

سید احمد

مغز و نکتہ رد کلام خبر کند بد که فطرت است صحیح اید و زو به سفک ابله کی جلد
 بیلر در لیکن چون که یوسف خصوصاً کند با ابله کلامی با باری بو خبر و بینه افتاد
 ابله کی و دیگر خبر و دیگر کسی دکلر اصل فطرت بلکه بوند سیزک بر جلد کن
 و منعکوز و در اندک مکره ویدی فطرت خلیل تقدیر ز نامری فطرت خلیل و بینه
 مبتدای محذوفه خبر اول یا خود تقدیری فطرت خلیل اجمل یعنی بر مبتدای مود
 و اجمل خبر اوله **فقطه** کسی را که عادت بود راستی خطا کند در که از
 از و کسی با خوف و حدت و راحه و تحسین که حرف بیاید راستی با خوف
 طو غریب و که چنگلک و بکلر در که از نه فعل مضارع جمع غایب ترک ایدر و بکلر
 یعنی مواخذ ابله در بکلر از و اصلنده از او ایدر حذف او ابله بلو صبر کسیر
 راجع در حصول میت بر کیمس نک که عادت و خوبی که چنگلک و طو غریب اوله که
 خطا ایدر کیمس اندن کچر یعنی خطا سینه اعتبار الیموب انماض عین ایدر راحه
 خطا سینی مواب مد ایدر و که نامور شد بنا راستی و کراست باور و از نه
 نامور نام السمد و در وادک فطرت اذات نسبت اولو و بکلر یعنی مشهور و خوف
 مصاحبت و نا اذات تو سبقتی و یا خوف مقدر بنا راستی تقیض را سیدر
 بلا یخلفد راست ندارد که معقول اول و باور و نایتی باور و اولو و بکلر
 اینما مقدر تقیضی مقلد حصول میت کچر کیمس نامور استلاف نامور و مشهور
 اوله کیمس و نمی که طو غریب اندک اینا نامور یعنی بلا یخلفد مشهور و بکلر
 مکره کیمس اندن کچر و طو غریب تقیضی ابله **فقطه** در و غی کچر مصاحبت
 و لا نه بران کس که پیوسته گفت راست و غی با حرف تنگ حرف و در
 و بیلر خطا سویی کچر نک مقدم مغلوبه رقیب صریح و بران کس غریبی
 پیوسته دایم و بکلر حصول میت صاحب دل و طو غریب خطا مشهور کچر کیمس

راست مدحی
 و سیدر

او در بند که دایما کچر کیمس سویی کلمه یعنی دایما کچر کیمس سویی کلمه
 کذابی طو غریب خطا مشهور زو به بکلر کیمس و نه کذب معاد و اولو و بکلر خطا
 اعتبار بوق و کراست مشهور شد بنا راستی اگر راست گوید نو کوی خطا است
 مشهور اسم نا عذر افتقال با بند حضرت شیخ نقیض فطرت ایدر و بکلر
 نامور و بوند مشهور میورد بر معنای اوله فطرت چون تو کوی خطا با حاص
 محصول میت و اکو بر کیمس نامور استلاف یعنی کچر مشهور و نامور اولو و بکلر
 کچر کیمس سویی کلمه خطا در یعنی طو غریب کچر کیمس اجمل کائنات
 از روی ظاهر اذیت و اذل موجودات سگ و یا اتفاق سگ حق شناس
 از آدمی ناسپاس اجمل لامک شد بدیلاسم تقیض را عظم معنای کائنات
 انسانی لامب در از روی ظاهر فطرت لامک ایچوند که خدا اوله کچر متانی آدم می
 لیکن حقیقتده جائز در که خدا نک فطرت یعنی آدمی اگر کم و اشرف مخلوق اوله
 یا نموده واقع اوله متونه هب بوقید موجود در اما شراج بوقید بر بند
 با اتفاق عبارتی ایدر دایما مشهور و فیه نظر اجل مبتدا و اذیت خبر اذل نه
 لامک شد بدیلاسم تقیض حقاقت و هوای معنای موجودات انسانی
 لامب در و از روی ظاهر فطرت کچر مقدر در زیر جانر در که حقیقتده سگ حق
 مخلوق اوله اذل مبتدا و سگ خبر و با اتفاق یعنی با اتفاق خود مندان خود مندان
 عبارتی متن ظن ایدر ب یا ز ایدر ایدر یا ز مشهور کچر حق شناس بیانی
 حق شناس و صف ترکیب حق بیلی سگ و بکلر مبتدا در و نه خبر آدمی
 بیانی انان غیرت کچر و بکلر کفور معنای یعنی کفران نعمت محصول میت
 کائنات اجمل و اعظم ظاهر بوند آدمی اذل و حفر موجودات کچر و اتفاق
 عقل ایدر کچر حق شناس انان ناسپاس کچر زو به بکلر کچر کیمس و سگ و فطرت

سگ حق شناس

سگ حق شناس

کافه صفت واقع اولش و نایده مبتدا پس قافیه به بود در تغایر
 کفایت اید ز نامل بدر چو کا و ار همی بایدت فرمای چو خرن بجورک
 در دای چو ادات تشبیه همی ادات مضارع عندر باید فعل مضارع مغرور
 غایب و نایم منصوب متعل متعولی و فرمای پای مصدر به ایلد فاعلی خبریه
 فانک فتحی و رانک سکونی و بانک کسری نای اصلیه ایلد سیم مضارع در
 چو کنه ادات تشبیه شدن مراد کنه وجودیدر با حروف مله جورک لایمه
 حوف تاکید دهی و الیک فتحی و کسریله و بانک کسریله فعل مضارع مغرور
 و بر رسین و یکدر تن و بانک مقدم مفعولیدر حصول میت کاد کبی اگر سا
 سیم الیک کر کیم یعنی کنه کی سمرنگ اسیرک خرمی تشکی کیم به چو
 و بر رسین حاصل کنه کی سمرنگ اسیرک خرمی وجودی الیک حور و جفا
 شبیه الیک کر کیم رسین کا و خوانید کی کبی فرمای بایرک مفعولیدر پیش
 مفعول فاعلی فرق ایدر و کلر ایش تر بیت در انجیل آمده است که
 فرزند آدم اگر توانگری و همت از من مشتغل شود اگر در ویش
 کنمت شکل نشینی پس عداوت ذکر من بجایان و عبادت من کشتن
 محمول ترکیب انجیلده کلمه در که ای آدم او غلی اگر سا غتا و بر رس
 امور دنیویه مشغول اولور رسین و اگر کسی فقیر و محتاج اید بر رس شکل
 و غناک اولور رسین پس بنم ذکر کم لذتینی قنده بولور رسین و بنم عبادت
 فحن ابور رسین یعنی بنی قنده ذکر ایدر رسین و بنم قوللوی غمی فحن ایدر رسین
 قطع که اندر لغتی مغرور و غافل که اندر تشکی حسته در رسین
 که کاهند مخففه لغتی یا ضمیر خطاب معناد مغرور و غافل مصدر و فدا ایدر
 قلف تشکیست و صف ترکیبیدر ای طار یعنی فقیر کیم و با حروف مصدر

در اس سندی
 و سرور

و بر رسین بر پای ضمیر تقدیر اولور محمول بیت کاه نم و غنا و مغرور و غافل
 رسین یعنی دنیا نعمته مشغول اولور حقه حقن زایل و غافل رسین
 و کاه ال طار لغندن حسته و مجروح رسین یعنی فلاس و فقر و دل رسین
 و مجروح خاطر رسین چو در ستر او ضراحت است نایم ندانم کی بحق بردان
 از خویش ستر ابو نه سرور و چو در مقلنه در و ضراغم و غلنه مقلنه
 پر از فعل مضارع مغرور و خا طبر پر از بدیدن پر داختن دین دین سرور
 الیش مشغول اولور رسین مقلنه از خویش کنه کنه محمول بیت چونکه
 حالت سرور و غمده حالک بود رسینم کنه کنه خدا به نه وقت مشغول
 اولور رسین خبرت ارادت بیچون کی را از تحت شاهی فرود آورد
 در شکم ماهی که دارد ارادت بیچون لایمه بیچون به کیف دیگر تحت شاهی
 بیایه در زیر ایا حور و سندر حور و صدر دینلر غلط سویش فرود
 بونده ایندور مقلنه در دیگر با حروف وحدت و راداد مفعول رسین
 ماهی لایمه ماهی بال قدر بالغی قمر نه یکد یکد دارد حفظ ایدر یکد محمول بیت
 خدا نیک ارادی بر رسینی تحت سلطنتند ایندور یعنی پادشاه یعنی فراغت
 ایدوب در ویش اولور ابراهیم بن ادم و کبی بن معاذ که شیخ فخر الدین
 عربیک طایب سید بونلر کیسیه است رتدر زیر اجازت در که ادیان سابعه
 و خلیجه بونلر کیسی پادشاه تختین بر افش اولور و بر غیر رسینی بالی قمر
 یعنی نور ساعده حفظ ایدر یعنی اولور مزد بر طو تار یونس و غیر رسینی
 وقت خوش آن را که بود ذکر نوموش و در خود بود اندر شکم حوت
 چو یونس و قنست بعضی شخه و قنست واقع در پای وحدت خوش
 و قنک سغیدر آن را را حور و تحبیب انکس را تقدیر نه که حور و ایله

در سرور

در سرور

صفت ذکر تو مصدر کن مفعولینۀ اضافیست و مؤنس اسم فاعله را فعال این
 و روا کردی محقق در خود ادا ت تاکید است که حوت لامیه حوت عجمه بالغه در
 یونس بونزه بونک کسر یله در قافیه رعایه ای چون محمول بیت اول که
 وقتی خوشتر که سنگ ذکر کالاموس اول یعنی دالما سنی ذکر اید که وقتی
 و حال خوشتر که کسم بالحق قورسا غنده اول یونس کی بر آخر یونس
 بالحق فرشته ذکر خدای هیچ ترک الیمت در حکمت اگر تیغ قهر بر کشد نبی
 و دلی سدر کشت و اگر غمزه اللف یحساند بد آنرا نیکام در رسد سدر
 بایشنی کبر و کبر یعنی خون اید و ب سکر و نطقه قادر و لماز غمزه اللف بایشنی
 لطف محسن یحساند فعل مضارع مفود غائب در د دیگر بدان بدک جمیع در
 دیگر یعنی استقامت و ادا ت مفعول با حرف سله نیکام ابو لری یعنی سعاد در حرف
 تاکید رسد فعل مضارع مفود غائب فاعلی خدا در محمول ترکیب اگر خدا
 قهر فلجنی حکم رسد یعنی اظهار جلال اید رسد نبی و دلی بایشن کند و حکم
 سکر قور قور سندن و اگر لطف غمزه سین و در رسد یعنی لطف اظهار اید رسد
 شفیق سجد له اید رسد در یعنی شفیق سجد له مقامه ایصال
 اید **رفشوه** که محشر خطاب قهر کند انبیا را چه جای معذرتست خطاب
 لامیه جای معذرت در بویل در معذرت مغفرت و زنی او زره مصدر در محمول
 اگر خدای تعالی محشر قهر بر خطاب اید و ب اظهار غضب اید رسد انبیا نیک
 و یا انبیا به نه عذر برید یعنی انبیا به عذره محال اولماز و یا انبیا نیک اعتدال
 محالی اولماز پرده از روی لطف کو بر داره کاسفبار اید مغفرتست
 روی لطف لامیه در مجازا کو بونک کی بر لده تاکید انقاد اید راجح اگر نوحا
 شکلفه معنا ویر مکه قابل بر در فعل مفود مخاطب قادر دیگر که غمزه تعلیل

470
 استغیا شفیق کن جمیع در ادا ت تخصیص اید مغفرت مصدر کن مصدر
 اضافیست محمول بیت خدا به خطاب اید و ب مناجات اید و ب لطف نور
 بزنه قاله ربیع رفع حجاب اید و ب اظهار لطف اید زیر استغیا نیک امید
 و اربیع مغفرت و مغفور جاب اید حاصل کنایه کار و غفران رجا اید و اید
 اظهار لطف اید محروم قالمسولم و محمکه **و غل** هر که بنا دین دینی
 صواب بگیر و بنفدیب عقی که قنار اید قال لامیه تقا و لند یقترهم من
 العذاب الا ذل دون العذاب الا کبر هر که اسلنده هر کس که در نته که مکر
 بیایه اولند بر پس کاسم در کیم معنای هر که معنای شری می شنند
 با حرف مصاحبت نادیب دینی مصدر کن اضافیست در راه صواب بیایه و مکر
 مفعول صریح و بتا و ب غیر صریح با حرف مصاحبت نغذیب عقی مصدر کن
 فاعلیته اضافیست و اید کن مفعول غیر صریح و کفتار صریح و جمله فعلیه جواب
 شری عذاب اید و نام و غمزه دنیا عذاب اید قتل و اسیر لک و بونکردن
 غیر عذاب اما مجاهدید که عذاب فیر در دون بونزه قبل معنایست و عذاب
 اگر عذاب آخر در محمول ترکیب هر کیم دنیا تا وسیله صواب بولنی و لک
 یعنی راه صواب که بتمیز آخرت نغذیب که کفتار کلور یعنی آخرت خدایین حکم
 ننه که خدا بیورر البسته نیز انلوه دنیا عذاب این طادیرر آخرت عذاب
 اول یعنی هم دنیا نغذیب اید و زانلور و هم آخرت ایت که کفار
 حقه در دوخ لفظی غیر عبارتیه تقیه اید نلر لغته مخالف الیمیل
 بیت بندست خطاب مهتران لامیه و مؤخر مسته انکه بند یعنی اندون
 چون بند دهند و شوی بند دهند بندست مقدم خبر خطاب مهتران لامیه
 و مؤخر مسته انکه بند یعنی اندون مکره قید و بس دیگر چون ادا ت تعلیل

در این
 جمله

قطعه سبب نار یک دوستان خدای می بنا بد چو روز رخشنده سبب
 نار یک دوستان خدایانیه و لامیه در شبی بونده طرف زمانه اعتبار اید
 قرالگو کچه و دین یلمز ایش ایاد استمار و با حرف ناگید تابه
 فعل مضارع موز غایب یلمز و دیگر احوال تشبیه زور رخشنده اسم
 فاعلی موز غایب اصلی در خشنده اید و تخفیف اید و ب خشنده و ب یلمز حصول
 خدا و ستر یک و اکلن کچه سی روز خشنده مکی یلمز و اریقی میا و بر
 کچه سی و کوند زور و نور و میا و بر مده حاقی کچه سی کوند زور کچه سی
 وین سعادت بر و باز و نیست تا بنی خدا رخشنده و دین سعادت
 اشارت در سبب نار یک روز روشن کچی خشان اولمسه با حرف
 مضاجت زور باز و لامیه و با حرف توقيت بنی خدا فعل لغی استقبال
 موز غایب خدا رخشنده فاعلیه اضافت بیانیه اید بخشنده اسم فاعلیه
 خشنده و حصول ترکیب لیکن مذکور سعادت زور باز و وقت نیجه و کچه
 و اکثر عبادت و لا غله و ما دام که غیب و معطی خدا رخشنده حاصل
 عطیه خدا و رکبی و کله در باغی از تو که تا کم که و کور و نیست و وقت
 نو هیچ دست بالا تر نیست بونده رباعی بریده قطعه باز از ترکیب شخص صاحب
 ایش تو تک فتمی الشاعله او قونق کر که رکیم و زنه خلل کلمه بکه با جو فیله
 و که اسم در کم معطله تا لم فعل مضارع منظم و حده و که شرح تعلیل و آور
 و او که فخر حاکم معطله در دست نولامیه هیچ دست مبتدا بالانزیت
 خبری و ز دست تو خبره متعلق و سنی بالایه صاف اید فن فارسیه
 عجب ما ایش حصول بیت یارب و سنی کچه شکایت اید و ب یلمز
 و زار اید وین که سنده غیر حاکم مطلق بود و کد قدر یک البیدن بوجه

روان سده علی

روان سده علی
و سر و در

و سر و در

برال بود یعنی تنگ قدر تک الی جمیع اللزده او شتر زور و در مطلق
 انجی نشه که میو شش بین مانه فون اید بهم ان را که نور بهی کچی
 ششود و ان را که تو کم کنی کشش و بهر نیست محمول بیت یارب
 او کیمه بکه سن دلالت و هدایت اید رسین اول ضال و کم اولماز
 یعنی ضلاله و دشمن و اول کیمه که سن کم اید رسین یعنی ضلال اید
 هیچ کیمه ایا مادی و رهبر اولماز العباد و مانه غیرت که ای نیک انجام
 به از پادشاه بد فرجام که ای نیک انجام بیانیه پادشاه بد فرجامه
 بویل در نیک انجام و بد فرجام وصف ترکیب انجام و فرجام حاقیت
 و صوک معطله در محمول ترکیب حاقی اید یعنی خبر که پادشاه بد فرجامه
 یعنی حاقیت شرا و لان پادشاه بکه بیت نمی کر پیش شادمانی برقا
 بر از شادی کر پیش غم زور یعنی با حرف وحدت که حرف رابطه صفت
 بی بای عجب فخر پس معطله در آرد و صوک معطله و شین غم را جعد
 و صف ترکیب رانیدن بکر مک معطله مکره سر و معطله اسم اولدم
 کچی که وصف ترکیب ایکن فلک اسم اولدم و با حرف مصدر شادمانی پس
 اوج لفظدن مرکب اولدم شاد که صفت مشبهه و فرج معطله فانک نمی
 و رانک کسر یله و مان که مرخمد ماننده دنی و بای مصدر دنی فنامل شاد
 بای اول حرف مصدر و مانه حرف وحدت شادی اولان یا مصدریه و در
 انصاف ایچونه ردین سوال اولن همه فنده در انصاف نیست
 عجب نه جواب و بر بردی اول که حرف رابطه صفت پیشین شاد
 راجع در حصول بیت بر غم که انک از نیجه شادمانی و سر و بکر رسین یعنی
 از نیجه شاد و مخرم اولور رسین اول شاد لقی و سر و دنی بکر که از نیجه

و سر و در

دارند که مفعول محذوف مال را امید به تقدیر بر امید خوردن به در که من تقصیر
مقتضی در خورده تقدیر خوردن شده در حصول بیت بحیل و خیس و تل
مالی نیز از و ساقلر در بر که بیک امید ز یکد نیمش اولفده یعنی بیوب
مغلس و محتاج اولفدن مغلوب هر چن اسم بر م و بیو امید لنگ
یکد زنه که عرب در الما مول خیر من الما کول یعنی مغلوب امید لنگش
اولفدن یکد روز ز رینی یکام دشمن زرمانه و خاک ر مرده
روز ر یا حرف وحدت یعنی فعل مضارع مفرد مخاطب یا حرف مضاحبت
کام دشمن لامبه دشمنک مراد آنچه دیگر مرهوندر زرمند امانده فعل
ماندند فم مفرد غائب خاک ر مرده زرمانه به معلوفه و ایکسی سلم
مینک مفعول صر جگر و یکام دشمن غیر صریح خاک ر لغتده مظهر افلق
و یکد را با استمالده قار و مظهر افده بانوب بود الا نین کیم به و بر دیار
عربیکه مرید لکنده باتانخ و یا نه فی نین کیمی بونده خاک ر و دیوانه دن
تغیر بیش از آکشی کس ایلدی مالی بیوب معلق جنونده مانند
خاک ر رجل کثیر الزاید که تراب در هم و دیار کت الصلید و دین کیم
طهران بشینه معنای تصویر به معنای بینی اول بویله تصویر اید و ب که المعنی
روز رینی دشمن زار ز مانده و مرده خاک کونه خاک اکو نه تکرار بر جمله
دانی تصویر اید و روز رینی بر مراد دشمنش که زرش مانده بوازان
وتش خاک اکو نه مرده شده بین معنای بینی عجب تراب اکو و بیش
خطا بعد عن سبانه حصول بیت بر کونه کور کین دشمنک مراد آنچه
فالمش و خاک را اولمش یعنی مالین قویب کیمش موعای اوله سکت
دار خفقت اولنیمه یعنی بینی سکت او قنوراد به هر که بزیر دستانه بختانید

در روز

بجور ز بر دستان گرفتار آید زیر دست و صف ز کسید و الف و ل و
ادانت جعد کشتنیک الی التند و اولند و چهار ندر خدمه در عایا کیمش
فعل نفی مستقبل مفرد غائب زحم الیمز دیگر بجور یا حرف سلمه جور ز بر دستان
لامبه در بر دست ز بر دستان تقصیر و الف و نول ادانت جمع اقویادیم عبارت
محصل بر کیم که الی التند غلبه و ضعفایه مرحمت الیمز اقویانک جور و جفا
گرفتار کلمه یعنی مثلاً اولور حاصلی ضعفایه رحم الیمین اقویا قهرینه مثلاً اولور
مقتضی نه هر ز که در وی قوی است بر در عاجران را بسکند دست
قوتی با حرف کیمش در با حرف مضاحبت و با حرف معید عاجران را با حرف تخمین
سکند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تخته باز و به راجع ضمیر و عاجران
مفعول اول صریح و ثانی بی دست و بمر در غیر صریح حصول بیت ایلد و کلمه که
هر باز و کانه قوت دارد در یعنی قویید مرد کلمه و زوله عاجر کت الیمش
سکت ایدر د کلمه حاصلی بویله ایدرسم بانینه قالماز دیگر بلکه خد انده انتقام
اکور و کیمش یک حقی کیمش ده قوماز ضعفایه نامکن بر دل کزنده که در مالی
بجور ز بر دستان ضعفایه را با حرف تخمین کزنده سر و با حرف تلکیر که حرف
در مالی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجر فالور سین دیگر مانندند مانندند
و سیکر خطا الیمش با حرف طرف جور زورمند لامبه و با حرف وحدت حصول بیت
ضعفایه کت کولکینه کزنده الیمش یعنی ضرر و زیان ابر شد مره ز بر آید زورمند کجور
جفا سنده عاجر فالور سین یعنی دست قهرینه گرفتار اولور سین ز بر ادبیا
کیمش کانه کمانه بین تمان در کزنده رنگ با سین حرف وحدت و بین سکو
الیمش زورمند و صف ز کسید و سیکر خطای فاحش الیمش حکم عاقل
چون خلاف دو میان بیند و چون صلح بیند لگو نه که انجا سلامت برانست

و با کس سده
و با کس سده
و با کس سده

و اینجا خلاوت در میان یکدیگر فعل مضارع مفود غایب سحر را دیگر
یعنی سحر را در محله حاکمی صادر دارد و در باره لنگر بند لنگر
قرار یعنی قرار باید و ثابت اولور لنگر کبیلده اولور را صلند و اما بونک
کینی بر لده ثبت و قرار دارد و محضاً ترکیب عاقل اولان کشی چونکه
اور تا در خلاف کوره سحر از انده علور باز آید چونکه صلح اراده کوره
اولوب قرار باید بر انده سلامت کنارده در و بونده خلاوت و لنگر
میانده لف و شمر مرتب رعایت ایلدی حکمت مقام را سه شش
می باید و یکین سه یک می آید مقام مفاعله بایند اسم فاعله و چینه
نزد و طولی او بنا باند سه شش اوج کره التی دیگر و سه یک اوج
کره بر دیگر و ترکیب مفعلی ظاهر از مذکور اولان کبیلده آید و سه
و شش در و سه دیگر و قائل محضاً ترکیب مقام سه شش کره
و لیکن سه یک علور یعنی روزگار دائمی است که هر اوز و زره اولماز
بیت هزار بار چراگاه خوشتر از میدان و لیکن است ندارد و بیت
خویش عشاق بار بونده کره مفعله در چراگاه اولان و ترا چرا اسم
اولمه مفعله چیده و گاه ظرف مکان محمول بیت یک کره اولان و چینه
یکدیگر و لیکن آنک و بزرگنی البینه دکلر که استدی برده اوله نقش در و شش
و مناجات میگفت یارب بر بدان رحمت کن که بر نیکیان خود رحمت کن
که این را شیک آفریده و در و شش یا عرف و حرمت میگفت می
حکایت بر حرف سله در ایکی برده بیل معلوم اوله که عزمید رحمت علی حرف
اولدغی کینی فارسیده بر حرف سله مستعمل بر بدان جمع بدور و نیکیان جمع
خود ادوات ناگید کوره و با نموده قسم مفرد مخاطب که حرف فعل

ما فیہ فی قسم مغر و مخاطب بر انش سین دیگر کرده که وافر بدنه
 هم بر خطاب بچون در بین معهود چهل و اوزره معتر اول شد و حصول رکت
 بر درویش منا جانده سولید و بارت بر امر ره رحمت ایل که ایول خود حجت
 ایش سین زیر المور ایول بر انش سین یعنی انکر بر ابو خلق ایلد کاک انکر
 رحمت ایلد کاک **رحمت** اول کسی که علم بر جامه و انکشتی در دست نهاد
 حجت بود و گفتندش چرا همه زینت و آرایش بچ داد و در وقت
 راست راست گفت راست راست راست راستی نامست کسی یا حوف
 و خد **بیانه** علم بونده قفطان و منع ایلد کلر بر نشاند که اول زمانه
 صناع و سوزن اشاعه کو کس اوزره قفطانک ظاهرینه بعض شکوفه
 شکنده و یا بعض حیوانات شکنده ایسکن بر نشانه پیدا اید روی
 علم دیر در اول قفطان جامه و معلوم نه که سابقا مفصل بیانه اولند که
 انکشتی **انکر** نک فتح و نونک سکونی و کاف عجمی و شین معجمه نک
 سکونی و نانک و رانک کسری و یای اصلیه ایلد یوزن مفصله در
 در دست در حروف صله در بمفصله اول کسی مبتدا و حجت بود خبری
 حجتید چیک فتحید و میم سکونی قدیم پادشاهلردن بر پادشاه عظیم
 اسمید **چک** با حروف صله و جیم و با عجمی در رسول مفصله که عربیده با را بر
 بانک فتحید و او حرف حال نصبت مشد راست راست خبر اولگی راست
 بر کلمه در صناع ال و صناع جانب مفصله که عجمی بین دیر و الکنجی راست
 مرکب در را ایادان خبر دیم که **سین** و با در مفصلی راست کدر و یک
 اولور راست را را اادات صله راسته دیگر زینت راستی لامیه
 و یا حرف مفصله تمام بونده کاف مفصله در حصول ترکیب اول بر کیم که قفطان

علم و آله یوزک خود ریختی بر مغه یوزک طاقه مر جشید در اکا و بدیل چون
جمع است و آرایش مولد و بزرگ حال بود که قضیت صاع الکدر و بدی
که صاع الی الاستلغی زینتی کافیدر استی عبارته ایهام وار یوی صاع
و طوغ بلق معنسی **قطعه** فریدون گفت نقاش چینی را که پیرامون
حکایتش بدوزند **فریدون** باب و الگ او لنده مقفل ذکر یکتا
چین لایحه در اادات مفعول که حرف رابط مفعول و قول پیرامون بای بیک
کسر الی استدر اطراف مغلنه پیرامون نه دیرلو خگاه خاک که کسر الی
سکونید فر لاو که کجه ایلد و ریلور دریم اویده ویرلر حاصلی قیه شکله
اولور خگاه بونده او تاغ معکله در دین حرکای سیلر ایملش بدوزند
فعل مضارع جمع غایب دیگر دیگر مفعول یعنی دیگر یک شصت
نمید از اعات در او تاغ لرم و چادر لرم رنگ آمیز بر لردن بعض
شصت کسوب دیگر مثلا مبارک باد و سعادت باد و عازن کسوب
و دیگر بو معنایه اوصل اولیا صراع تانیک معنایی که انگ او
تاغشک اطرافنی دیگر یعنی لازم اولان یز مرقت ایده در دین زیاد
تر زین سولیش بدوزند فعل مضارع عدد و ختن دین دیشلر خطا المثل
بدان رانیک دارای مردشبار که نیکان خود بزرگ و نیک روزند
بدان را اادات مفعول و بدان دارک مفعول اولی و نیک مفعول
نایسی و دار فعل امر مؤنث و مخا بلور و از بدین طوت دیگر که حرف تعلیل
خود اادات ناکید بزرگ و نیک روزند تقدیرم تو زکند و نیک روزند
اولور و سعادت لور در دیگر پس بزرگ باشند و نیک روزانند و سوب
تقدیر ایلمک احتیاج بود در محمول بیت حرکای انگ اطر فنه و یکلیک بود

五

در این حدیث

رواس سعد علی

وہی وہی

برامازنم را ابو طوط یعنی ایوز غایت ابله ای مرد بسیار زرا ابو لور
خود او لور و نیک بختر و نیک روز دیگر نه غرض صاحب سعادت لور
دیگر حاصلی برامازنم را ابو رعایت ایلیک کرد که ابو لور عابنی قلمیله
شالمر رعایت اقتضا ایدر مجموع بیتک معناسینی برامازنم را ابو طوط
یعنی المده ایو دعا ایدلای عاقل کسی زرا ابو لور خود او لور و سعادت لور
سنگ دعا که اصلا احتیاج لور یو قدر وین بد دعا به مستحق را بمش
حکمت بزرگی را گفتند با چندین فضیلت که دست راست دارد و خاتم جوده
دست چپ میگذشتند نرانی که همیشه اهل فضل محروم باشند ندانی
فعل مضارع موزع محال بعد راست فرهام انکار طریقیله حصول ترکیب بر اولویه
و بدیل که یو قدر فضیلت که صاع الک و اورد یعنی صاع الوده و ارضانی لیچون
سوال الایدلر یعنی سوال الک صرجه پار مغنه طافار لور صاع ال و صرجه پار مغنه
طافار لور و بدیلر میبین که دالما اهل فضل محروم و مدبریت آن که خط
اقرب دور و زرخست یا فضیلت ای دهر یا بخت **حفظ** حاکم فخری
وظایک شد بدیلر نصب معقلنه در آفریدک مقدم مفعولیدر روزی
یانی اصلیه ایدلر زرق معقلنه در سختک مقدم مفعولیدر سخت فعل ماضی
موزع ایدلر سخت گفتند نه خفضر یعنی ایدلر حاصلی براتنور دیگر
مجموع بیت اول کیمه که نصیب براتنور و زرق پیدا ایدلر یعنی خفضر
کتور در آدینه یا فضیلت و بر و یا بخت و دولت بعضی شیخه بخت
برینه سخت واقعدر لطیفه **ملا طقف** نصیحت پادشاه مسلم
کسی راست که بیم بر ندارد و امید زرق حصول ترکیب پادشاه لوره
نصیحت ایلیک بر کیمه به ستمد که باشن قور قوسی و امید زرق

برای ما

اولیه یعنی نه اولی که خوفی اوله و نه دینار و درم امید مشغولی
 موحده چه در پای ریزی زرش چه شمشیر هندی نای برشش موحده
 اسم فاعله و تقبیل بایستن خدای برلیج تو حید و نه چه بونک کیسی برده
 مساوات معنی افاد ایدر بری فعل مضارع در زیر دین و دین
 دیگر در یختن و نه دینار خطا ایدر زرش بین معناد به مقید و تقید
 در پایشش دینار هندی بیا لیه نای فعل مضارع موزع و مخا طبع در هندی
 بونک فنی و کسریله قوم معنای حصول بیت موحده اوله کیسی بر
 ایا غینه التوتل افح دو کسین نه و باشی اوزره قلی طو تاسین نه یعنی
 ایا غینه مال دو کسین باشی اوزره قلی طو تاسی برابر در اندر سو بنور و نه
 بوندن برینور امید و هر اشش نباشد کس بر نیست بنیاد و حید و نه
 هر اس تا یک کسریله خوف معنای در یعنی فوری و بین موحده را حید
 بر نیست مقدم خبر بنیاد و حید لامیه و مبتدا و او بس ایل بونک کیسی بر
 معنای در حصول بیت موحده کیسی بر نه امید و هر اشش ایا غینه نه
 کیسی بر نه فوری و هر اشش و نه کیسی بر نه امید و هر اشش و نه
 لایحه پادشاه از بهر دفع استکار است و شحه برای خونه خارا
 و قاضی مصلحت جوی طاران هر از دو خصم بحق راضی پیش قاضی نروند
 دفع استکاران مصدر مفعولیه اضافی بیکر شحه صوابا شیه دیو
 خون جوار و صف ترکیب رقان ایچی معنای خوار بر نروم و الف و نوح
 ادات جمع مصلحت جوم و صف ترکیب جومید در طاران اضافه اسم
 فاعله مفعولیه اضافی بیکر پادشاه مبتدا و ما بعد خبر و شحه مبتدا
 و ما بعد خبر و قاضی مبتدا و ما بعد خبر طاران یا کس جیه دیر که فارسیجه

او اس سده علی
 اسر در

کس بر دیر و حصول ترکیب پادشاه طالمرک ظلمتی دفع ایلی که بوند
 و صوابا شیه قاضی ایچی طالمرک ایچوندر یعنی قنایلیک و ایل شرف و ادک
 خلفه فزونی دفع ایلی که ایچوندر و قاضی طالمرک مصلحتیه متعلق حواله
 کورمک ایچوندر یعنی شویعه متعلق امور کورمک ایچوندر یعنی
 طراره نه لازم در دینو شرفه کورمک ایچوندر هر کوز حق راضی کی
 خصم قاضی او کینه کینه بریزد هر کس حق راضی او لزدن صکره خسته
 احتیاج فالمر بعضی شحه به هر کوز و خصم اریش قاضی راضی نروند
 واقع در یعنی هر کوز ایکی خصم قاضی فتندن راضی کینه لریکه برسی راضی
 کیدر برسی تا راضی کیدر **قوله** چون معاینه دانی که می باید داد
 بملطف به که چنگ اوزر و دلتکی معاینه مفا علیه بایند مصدر در که خوف
 بیای می خوف استمرار و با خوف تا کیدر باید فعل مضارع موزع و غائب کرک
 دیگر بملطف بر مقدار دادن مصدر مفعولیه که من تفضیلیه معنای
 چنگ آورد وصف ترکیب محارب یعنی موالشی معنای و با خوف مصدر و تشکیه
 وصف ترکیب کوکل طار معنای و با خوف مصدر کوکل طار یعنی دیگر حصول بیت
 چونکه معاینه بیکر بین که الگ حق و بر مک کرکد لطفه و بر مک
 بکدر که موالشی بخلافه و کوکل طار لقب ایسه حاصلی حقوق ناسی ملائمت
 در قله او ایلیک بکدر بخار به و مجاوله ایلیه او ایلیک نه و تشکی چنگ عطف
 ایروب و او رپی کا فید طو نبای و بد تشکی آوردن او ریده بای خطاب
 و بین زیاد باطل سوبیش و پرو جمله داخلی معنای تصویر اید و بملطف
 دادنه به که چنگ آوردن او ر و بد تشکی دادن ایکی وصف ترکیب داخل
 ایکی بای مصدریه ایله و بین عجب قوی نر زین کوی ایش غافلانه عنه

او اس سده علی

خواجه اگر نگذارد کسی بطیبت نفس بفرزند و بستاند مردی
 بطیبت معصوم در طلب بطیبت دهنه نظیاب در لکوز نایک فتنه بونده ایلمک
 مغلنه درم و در سرشکی بیانیه دهم و صوف و صفتی سرور و زین و قافیه
 ایچون افرا و ایلدر والا فعله نسبت جمع مناسبت ایدر بعضی مردان سرشکی
 محمول بیت اگر بر کیم خواجه بطیبت نفس و صفای خاطر له او ایلدر
 مرد سرشکی اندن انی قهر له نور زبر احق سر عید که هیچ کیمس اما انکا
 ایلدر **مناجیه** هر کسی را بداند ان تیرشی کند و دو قافیه **بیت** محمول
 هر کسک ویشی کشی شنه بیگانه کند اولور یعنی قاشور اما قاشیک
 طالتیل که هیچ شنه کسم اولور نوتشیده و شرسینده بالرشیت ایچون
بیت قاشی که بر شوت بخور و بیج خیال ثابت کند از بهر توده خربزه زار
 بر شوت باخ و معاجبت و راد کسره و نیمه جانر در عر بزه زار کلزار
 دلا زار کسید یعنی قاشی کشر تندن کنایه ز حاصل قاشی بستانی دیکر
 محمول بیت قاشی که ریشوت طریقیله بش خیال اکل ایلمیه سنگی چون او
 قاشی ثابیت ایدوب معر و ایدر **نفسیه** فحیه پیر از نابکار چه کند که تو
 نکند و شخته معزول از مردم از ار **نفسیه** نابکار سر قاشی و قاشی و قاشی
 ایدر او یا خرف معزول در بونده مراد نابکارید زناد قریبه قیامیل محمول
 پیر فحیه زنادنه نه ایلمیه که توبه ایلمیه یعنی توبه ایلمیوب نه یه قادر و زار
 یوزینه کیمس توبه ایلمیوب نیمه مالکد بالضر و توبه ایلمیه
 معزوله خلق از ار لادن توبه ایلمیه نه ایلمیه سلور یعنی خلق اینجه
 قادر کلدر ایدر معزول پس توبه ایلمیه ضرورید **بیت** جوان
 کوشه شین شیر مرد در راه خداست که هر خود نتواند ز کوشه شین

جوان کوشه شین بیاید و کوشه شین و صف ز کسید کوشه شین
 اولور یعنی دیکر شیر مرد و کیم مرچیدر اصلی مرد شیر و انصافت بیانیله
 از سلاطین ارفیقین اسلام کیم از حاصلی بملک و بر ماورد دیکر معراج منبر
 و خبر دهنه منکر کیدر که خوف تعلیل خود اداث تا کیدر کوشه شین یا خرف و حدت
 و همزه عوفی نوتسل همزه خوف و حدت در بین اسکی خطاسی او ز بهر
 بر خاست بر خاستن معطلنه در محمول بیت کوشه شین جوان خدا
 یولینک شیر مرد در بیتی هواد نه کیم بکوب نفینه غالب اولوب کوشه شین
 اختیار ایدر جوان که چکد نه ارد ز بر ایدر خود بر کوشه شین قیام ایلمک
 دیکر پس بر کوشه شین او تور ماسی ضرورید **بیت** جوان سخت
 باید که از شهوت پیر بیزد که پیر سست رفعت را خود آلت بر نمی خیزد
 جوان سخت میانیله که خوف تعلیل پیر سست رفعت بیانیله سست
 و صف ز کسید در رفعت میل معطلنه در و احواف تخصیص نمی خیزد و تعلیل
 معر و غایب خیزد ندان قاشی از دیکر محمول بیت محکم جوان که کیم شین
 پیر ایلمیه یعنی نفسی طالب و شهوتی غالب ایلمیه پیر ایلمیه پیر ایلمیه
 قدرت و طاقت پیر ایلمیه ضرورید که آلت ماک ایدر ایلمیه یعنی قاشی
 که بزنا مشروع ایشم مزکب اوله **کیم** حکیم پیر سستند که چندین
 درخت نامور که خدام لغا آفریده است بلند و بر و معنی هیچ کیم را آزاد
 نخواهند مگر سر و پا که غره ندارد درین چه حکمت گفت هر کیم را
 دخلی معینست و وقتی معلوم که گاهی بوجود آن نازه است و گاهی
 بعدم آن پیر مرد و سرور را هیچ ازین چیز نیست و در همه وقت
 نازه است و این صفت از او گمانست درخت نامور بیانیله نامور

در کیم

نامی و بگذرد ز برادر نسبت مخفیانی افاده ایدر معنای لازمی مشهور و
 نامدار و بگذرد لازمی بجهت تفسیر ایدر نه دخل ایدر کند مدخل و بر و مندر
 بگذرد بجهت بگذرد ز برادر نسبت و منداوات نسبت و اولی و منداوات
 کسی نهایی بر تعلیل و او سر استعالی معهود و بگذرد یعنی بر منداوات
 مبالغه ای چون زیاد اولند و دلیل مندر سویش یعنی شخم که بلند برینه
 بار و واقع یعنی بار و بر و منداوات و شمش و چندان خال و کل ز برادر
 آنچه حاصلین و بر و و رادوات نسبت در معنای که غره نه در مقام حاله
 واقع حال بود که غره سی بود و بگذرد غره موه و منداوات در بونده کلینچه
 سوال در وقت مابعد جواب و دخل بونده حاصل معنای در و یا حرف
 وحدت و یا حرف تکبر بر درخته دخل معنی اثبات ایلمک مبالغه
 طریق بگذرد ز برادر بر در خشک حاصل اولماز فتدیر و منداوات بویل درگاه
 یا حرف وحدت بر نه بانگ فتح و زای عجم سکونی و میبک فتح و رای
 مملکت سکونیل مولش و بگذرد فعل ماضی و قسید و این صفت
 از او گانت جمله حالیه در حصول ترکیب حکما و بر برینه سوال ایلمر که
 بود نامور و نامدار درخت که خدای تعالی خلق ایلمر در بار و بود
 هیچ بر برینه آزاد و دیگر لالاسر و میبک و حاصلی بو غیگن
 بونده نه حکمت حکیم دید که در خشک هر برینک معین حاصلی و
 مظلوم وقتی وارد که گاهی اول حاصل و جو دیله تازه در و گاهی عدیه
 بر نه و سو و ک بونده هیچ نشسته بود و در و جمع اوقات و تازه در
 حال بود که بحالت آزاد بود معنی **فقط** بر آنچه میگذرد و دل منه که جمله
 بسی پس از تعلیل بخوابد که شدت در بغداد دل نه یک مغول بر

رسمه در

را این سید علی

و بر آنچه غیر مصرح و میگذرد و آنچه نکست معنی که حرف حرف تعلیل و جمله
 ششک است سید یعنی بغداد و ابرو مایه غیر بر نه مظلوم و ابرو بغداد
 و جمله و بر بر بسی بونی زمانه و جمله بسی بر مندر بسی از تعلیل و تعلیل
 مکره و بگذرد تعلیل و بونده مراد مستعید باشد که از غرض غرضی
 دولت مبالغه است که بولا کوانی ایلمک ایلمک آن مکره و دنیا و خلافت
 کلیت مرئوس اولوب و در سلاطین مظلوم و بگذرد یعنی هر چه با و شایع
 حکم ایلمک باشد مثلا بغداد است و سلاطین ایلمک مبالغه و رای
 آن بود بونی زمانه و ک اندر مکره و شایع ایلمک آن مکره و کل علی
 الهی دولت و شوکت و قیامت و کت منداوات و سون آمین که کت
 بونده که شستن معنای در و بغداد و از بغداد و نقد بر نه و سون
 اول نشسته به که کج یعنی ثابت و یا قی اولوب قانی اولان نشسته به
 که کل تعلیم یعنی تعلیق قلب ایلمر ز برادر جمله جوف زمانه تعلیم نشسته
 مکره بغداد و نه کجس یعنی قانی و کذرا و اولان نشسته و آفرینش
 که تعلیق قلب یعنی دخل ششک بو بینک تحقیق و اجمال ایلمر
 ظاهر مرادینه و اصل اولد فکر نه اجمال ایلمر کورت زودت
 بر آید جو تحمل با شش کرم و ورت زودت نیاید جو
 با شش آزاد کورت نای خطاب معنای دسته مقیده
 زودت تقدیر بونده تحمل بونده خرم اغا بیدر با شش فعل امر
 مغر و محال اول و بگذرد اسم مخشده و خبری کرم بقطبیه
 نامه او که کسید را بر و محمول است اگر الکره مکره خرم اغا
 کیمی کرم اول خرم اغا چنگ که کرم اغا اولد که هر بر بر ایلمر برادر

ایلمر کرم

پوشیده ماند که در موعظهای شایع در سلك عبارت کشیده است
 و دارای تلخ نصیحت بشماره تلافی بر آمیخته تا طبع مخاطب ملول نشود
 و از دولت قبول محروم ماند غالب گفتار سعد و لایحه بود و پسند
 طرب انگیز و وصف ترکیبی و خبر پسند انگیز بدین قویا رفق و پسند الیهمک یعنی
 طرب قویا رقی و پسند الیهمی دیگر انگیزان دین اخذ اید نظر خطا الیهم
 و طبیعت آمیز و وصف ترکیبی در طبیعت مصدر در خطاب بطیب دین الیهم و گویند
 معقلنه آمیز بدین قریب در معقلنه آمیزان دین اخذ اید نظر خطا
 الیهم و گویند نظر ترکیبی دیگر و الف و نون ادات جمع حاصل
 و وصف ترکیبی در آخوف و تحبص بدین علت بود علت یعنی گفتار سعدی
 طرب انگیز و طبیعت آمیز اولد و دین چندی بصیرت در آن و زبانه یعنی
 دراز اولد که حرف بیان مغر و غایب بود و بینه معقلنه در
 دفاع بونده یعنی دوران بر مراد باشد مغر و غایب بونده لایحه و
 بیانیته در مغر بردنک مقدم مفعولیدر باطل بره امک چک کردن
 عبارت در دو و چهار حرف فایده لایحه و بیانیته در سابق کبی باطل
 بره نصیب اوقات الیهم دیگر و دو و خور و نک مقدم مفعولیدر باطل
 روشن صاحب و لایحه بیانیته و لایحه در که حرف رابط صفت روی
 لایحه در مجاز ایشان در حرف صله در با مقلنه پوشیده ماند مخفی
 قالمیه دیگر در موعظهای شایع بیانیته بود و در آنچه موعظه مصدر
 میگیرد و عطف معقلنه و با ادات جمع در حرف صله سلك عبارت بیانیته
 سلك سلك کسر و لامک سکونید و نیز ایلیکند و بر لریزیته
 و بر لریزیته تلخ نصیحت بیانیته بود و حرف معاصرت شد نظر افت

و این سلك
 و این سلك
 و این سلك

بیانیته شد که در موعظهای شایع در سلك عبارت کشیده است
 غالب فریاد و شش دیگر و رسول ترکیب سعد بنک اکثر کلامی طرب
 انگیز و طبیعت آمیز و بصیرت شد که سعد بنک کلامی بود اولد و دین
 معقلنه زبانه معقلنه دراز اولد که مغر و غایب بود و بینه معقلنه
 به فایده بیگ معقلنه ابشی و کلمه اما صاحب دلوک رای و نشیند که
 ظاهر و نوری المود و مخفی قالمیه که شفا و بری طبیعت آمیز و سنی سلك
 عبارت چک و یعنی جوهر کبی کلامه ترکیب و ترتیب الیهم و دین
 نصیحت آبی دار و سنی شد و نظر اقتله فریاد شد تا کیم می طرب
 طبع ملول اولیه و دولت قبولد و محروم قالمیه **مشتوی** و نصیحت کجای
 خود کردیم روزگار در برین بسو بدیم بجای خود و نقد بری بجای خود
 در ضرورت و زن انجون حذف و افعال اولد و ضمیر نصیحت را بعد از کار
 با حرف و عدت در برین یعنی در نصیحت سر با حرف صله و غایب دیگر
 بر دیم الیهم و دیگر حصول بیت بر نصیحت معقلنه الیهم بر زبانه یعنی بر مدتی
 بر نصیحت و غایب الیهم حاصل بود و ت بوابه عمر کوردک کز نیاید کوردک
 رغبت کس بر رسولان پیام باشد و پس نباید که غایب نصیحت
 با حرف صله کوشش رغبت کس بیانیته و لایحه در کوشش رغبت مراد غنبل
 دیگر کورد رسول الی و خبر جید یعنی خبر الیهم و کتور بحیه دیو و فصول یعنی
 فاعله پیام خبر در و پس انجون دیگر حصول بیت اگر نیم نصیحت کیم
 کوشش رغبت کلمه یعنی کیم رغبت الیهم و دیگر کلمه کجاست لازم
 کلمه زبر خبر جیل و زبرین خبر و بر مکر لازم اولد و انجون قبول ایستد مکت
 لازم دکل و غایب رسول الی البلاغ در یعنی خبری او زبرین لازم و لایحه همان

ایصال خبر در این حق طویر من و کلام **قلعه** یا ناظر آیه **سل** یا الله مرجمه
 علی المصنف و استغفر لکاتبه یا خوف ندا ناظر امداوی غیر مقصود یعنی
 نکره قیبه ضمیمه کتاب کستانه راجع در **سل** سبک فتح و سکون لامه فعل امر
 مفرد مخا طبر **سل** **سل** در هززه سماع حذف اول و ثانی را اما **سل** **سل**
 اولیجه عین الفعل قیاس حذف اول مثل ولور یا الله یا من معطله در بعض
 نسخه ده لیه و دوم در کتب بو عتبه مرجمه مفعول **سل** علی المصنف
سل و یا مرجمه متعلق در استغفر **سل** معطوفه لکاتبه استغفر متعلق
 و ضمیمه کتاب راجع در **سل** بیت ای کتاب کستانه ناظر اولان یعنی مطالعه
 ایدن الکمدن مصنفه رحمت ایسته و کاتبه غفران طلب ایله و **الکلب**
للفک من خبر نریز به من بعد ذلک **غفر** انا صاحبیه و ادحرف عطف
الطلب فعل امر مفرد مخا طلب طلب ایله و بکده **للفک** الطلبه متعلق در من خبره
 نریز فعل مضارع مفرد مذکر مخا طلب به یا تقویت عمل ایچون کلمه در نقد بری
 نریزه در من بعد ذلک **غفر** انا بر مقدار طلبک مفعول به صریحیدر و صاحبیه
 صریحی محمول بیت داخلی ای کستانه ناظر اولان کیمسه داخلی **للفک** ایستد کلمه
 خبری طلب ایله یعنی هر نه خبر که مراد که را آنی خدا دی طلب ایله و بوسوال طلبیدن
 صکره کتابک صاحبیه و مالکینه غفران طلب ایله معلوم اوله که صریح سنیه
 بیت اوله **سل** یا الله و بعضنده **سل** لیه در اما حرف جر **سل** **سل** الله
 ایچ بر بنده واقع و کل زبر ابویه اولیجه ناموزون اولور که بوجهر سبط
 مثنی در که او چینی جزوی سالم در یعنی مستعمل لیکن مشرک جمیع
سل الله یا مشرک معلوم که اشعار عربی و زاننده قاصر المشرک
 ثم هذا الكتاب بعون الله الواحد رب ماه رجب ۹۳

رجب